

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

فەرھەنگی رێژگە

ئەو وشانەی لە ھەنبانەبۆرینە دا نەهاتوون

ئەمین گەردیگلانی

کوردی - کوردی - فارسی

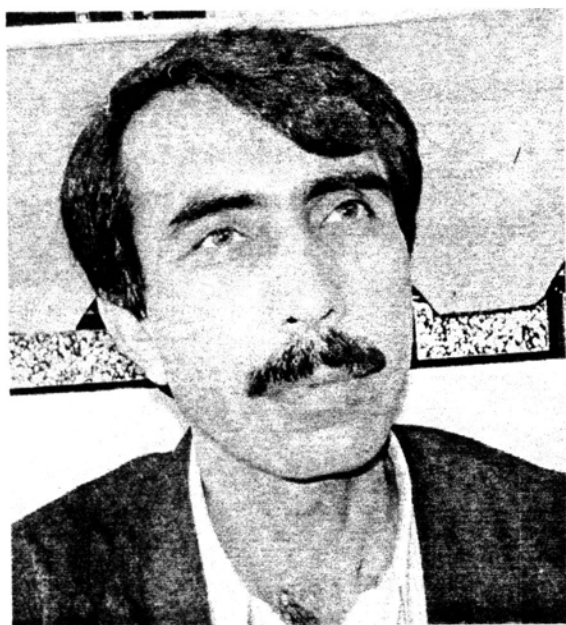
فەرھەنگی رێژگە

(ئەو وشانەی لە ھەنبانەبۆرینەدا نەهاتوون)

کوردی - کوردی - فارسی

ئەمین گەردیگلانی

ئەمین گەردیگلانی

دەزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانى

● فهرههنگى ریزگه

● نویسنی: ئەمین گەردیگلانى

● بابەت: فهرههنگ

● پیتچین: مریەم شاسەنەم

● بەرگ: محەمەد ماشم

● چاپ: یەكەم ۲۰۰۹

● ژمارەى سپارین: ۵۰۷

● نرخ: ۴۰۰۰ دینار

● تیراژ: ۱۰۰۰

● چاپخانه: چاپخانهى خانى (دهۆك)

زنجیرهى كتیب (۳۵۷)

هه‌موو مافیكى بۆ دەزگای موکریانى پارێزراره

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

ناوهرۆک

٩	پیتی ئ
٢٥	پیتی ب
٥٠	پیتی پ
٦٨	پیتی ت
٨٤	پیتی ج
٩٠	پیتی چ
١٠٣	پیتی ح
١٠٧	پیتی خ
١١٩	پیتی د
١٣٩	پیتی ر
١٤٧	پیتی ز
١٥٣	پیتی ژ
١٥٥	پیتی س
١٧٠	پیتی ش
١٨١	پیتی ع
١٨٣	پیتی غ
١٨٤	پیتی ف
١٨٨	پیتی ث
١٨٩	پیتی ق
٢٠٣	پیتی ک
٢٢٢	پیتی گ
٢٣٧	پیتی ل
٢٤٥	پیتی م
٢٥٦	پیتی ن
٢٦٢	پیتی و
٢٦٨	پیتی ه
٢٨٠	پیتی ی

پیشہ کی:

لہو و تا دەستم قەلەمی گرتوو و پیم ناو و تە رێبازی نووسین و دنیای ئە دە بە وە، هەستم بە دە و لە مەندی و گەورەیی زمانە کە مان کردوو و لە پال ئە وە شدا خەم و پەرۆشی هەلیچۆ قاندوو م کە ئەم زمانە پەر لوقو پۆپ و زیندوو و بۆ ئە وە ندە بێ دەرە تان و لێ قە و ماو، لە سە دان لاو لێی دە پچر و دە میان تێ ناو. ئە وە بە جیی خۆی، نوو سەرانی کە م تە ر خەم و نادەر پۆست و کوردی زمانی کوردی نە زانیش ئە وە ندە ی دیکە خەریکن بە قوریدا دە بە نە خواری و سەریان لە خویان و لە خەلک شیواندوو و کەس خەتی کەس ناخوینی تە وە و هەر کەس هەل دە ستی دە لێ ئە زم هەل دە بە زم. ئەم هەموو نووسەر و شاعیرە قۆرە دە ماخ و سمیل بابەر و بە هە وایە شمان هە یە و خویان بە حافز و شکسپیر و مارکیز و پاپلۆ نیرۆدا و بۆرخیس و.. ناگۆرە وە، بە لام ئە وە ی بیر ی لێ ناکە نە وە، شیواز و یاسا و رێسای زمانی یە کگرتوو. هەموو بە ر بە ی خویان دە بیوت و کە سیش بە دۆی خۆی نالێ ترشە. تا کە نگی هەروا گیرە شیوینی و کەس لە کەس لە گۆرە پانی زمانە کە ماندا ساز کە ی. لەم شایبە تیکە و لیکە یە دا هەر کەس بە هەوای خۆی هەل پە ی و بیر لە تە کووزی و یە کدە نگی و یە ک ئا هە نگی نە کە ی نە وە.

لە زەمانی زەبر و زەنگ و دیکتاتۆریی سەددامدا کۆری زانیاری هەبوو و ئە و هەموو خەم تە ی بە زمان کرد، بە لام ئە مۆ لە و بارودۆخە لە بار و خۆش و ئازادە دا، کۆر و لێژنە یە ک نییە یاسایە ک دانێ بۆ زمانی یە کگرتوو و چاپخانە و پۆژنامە و گوڤار و بلاقۆ کە کان ناچار کا پێرە ویی لێ بکەن.

کورد یانی زمانی کوردی، جا ئێمە ئە گەر زمانە کە مان نە میێ ئیتر کێین و چیین؟ بوون و نە بوونمان جیاوازی چییە. کە وایە ئەم هەموو خەبات و مالدۆرانی و دەر بە دەری و ئە نفال و کوشت و کوشتار و قە لاچۆیە لە بەر چی بوو. ئەم هەموو خویێنە بۆ چی برژان؟ دیارە لە بەر زمانە کە مان. لە بەر ئە وە ی کوردین. دە نا زۆر سانا لە زوو وە بوو بووایە تە عەرەب و عە جە م ئیتر هیچ گرفتێ کمان نە دە ما و وازمان لە کورد بوون دێنا و هیچ کەس نە دە بوو دژ و نە یارمان و خۆشمان و دوژمنانی شمان بە ئاسوودە یی دادە نیشتین.

هاوارە لە خۆمان گەلێنە، ئە و ی خۆمان بە خۆمانی دە کە ی و لە و ماوە یە دا کردوو مانە، هیچ دوژمنێک پێی نە کردووین. مریشک خۆی گل بە سەر خۆیدا نە کا، کەس پێیدا ناکا.

ئىمەش ھەر واين. دەستمان کردووه بە گل بەسەر خۇدا کردن و خۆ لە نىو بردن. دەمار گرژى و تەعەسوبى چىنايەتى و تايەفەگەرى و ناوچەگەرى وای کويز کردووین چاومان نابینى و چاومان بەرايى نادا جوانییەکانى یەکتر ببینن. ھەر کەس ھەلەدەستى بە زاراوھى گوند و شارۆچکە و مەلەبەندەکەى خۆى دەنووستى و ھېچ کەس حازر نىيە جوانى و باشییەکانى ئەوى تر ببینى. تۆ خودا گەلینە شوورەيى نىيە لە سەدەى بیست و یەکدا ھیشتا کورد زمانى یەکگرتووی خۆى نەناسیوھ؟

تەنیا ئەوەندە تەکا لە نووسەرەن و زمانەوانان و گەورە دەسەلاتدارانى کورد دەکەم بۆ ماوھى یەک خولەک بێر بکەنەوھ و لە خۆیان بپرسن کورد یانى چى؟ ئەم گێرەشیۆینى و دەمارگرژى و قۆرەدەماخییە تا کەنگى؟ با لە خۆمان بپرسین بەرپرسى ئەم ئالۆزییە کتیئە؟ بۆ؟

بەم پێشەکییە توند و جینگزییانەى و یستم تۆزى کۆلۆکزی دەروونم ھەلپیزم، چونکە خەمى زمانەکەمان بە جارى ئاراقارای لى ھەلگرتووم و دەلینى لەسەر پشکۆم. بە داخ و خەمەوھ ھەلەدەچۆقیم و خۆم دەخۆمەوھ و گریانم بۆ داھاتووی زمان و فەرھەنگەکەمان دى. من نە پەسپۆرى زمانم نە فەرھەنگەنووس و شارەزای ئەو بوارە دژوارە. تەنیا وەک دلسۆزىكى زمان و فەرھەنگى پەسەن و دەولەمەندى خۆمان قۆلم ھەلمالیوھ و دەمەھوئى ئەوھى لە توانامدايە و لانى کەم بوونى لە نەبوونى باشترە بلأوى بکەمەوھ. وەک کەسێكى لادىيى و لەگەل سروشت و شاخ و داخ و جۆگەلە و کانى و زنار و زەندول و خەپ و شیوان و جاپ و بوورە و بژوین و مێرگ و زەنویز و قاقەر و کاتۆر گەورەبوو، بە بۆنى باران و گلەسوورە و بەرامەى وەرزی بەھار و کزەى تۆفوبەندى زستان و قرچە و کۆلەکۆلى چلەى ھاوین و ھاژە و ھووژى گێژەلووکە و گژەبا و شەرەبا و تەپوتۆزى پایز فرچکگرتوو، ئەوھى لە سروشت و زمانى خەلکى پەشوکی و جووتیار و پالە و سەپان و فەلا و شوانەویلان فێر بووم، بە پێنى توانا و زانیاریى لاوازی خۆم لە گۆرەپانى سینکى بەرىنى کاغەزدا کۆیان کەمەوھ و دەستیان بنیمە دەست یەک و گۆفەند و دیلانیكى نەمرانەیان بۆ ساز کەم و ھەموویان لە ژوانى گەرموگۆرى کتیبیکدا کۆ کەمەوھ.

ھېچ کارىک بێکەموکووبى نىيە و دلنایام ئەم فەرھەنگۆکەى منیش ھەروايە و پەنگە بێعەیب و خەوش نەبێ، بەلام ھەر ئەوەندەم لە دەست ھاتووھ و ھیوادارم پەسپۆران و زمانزانان و خاوەنپایان ھەلەوپەلەم بۆ راست کەنەوھ. بەو ھیوایەى بتوانین تەواوى فەرھەنگ و وشەدان و قامووسەکان لە داھاتوودا کۆ کەینەوھ و خەرمانیكى مەزن و دەولەمەندى لى ساز کەین و سەر لەبەرى زاراوھ و بنزاراوھەکانى زمانى کوردی لە خۆى بگريئ و ئیمەش ببینە خواوەنى فەرھەنگىكى غەنى و جێنى متمانە. ئەگەرچى ئیستا کاتى ئەوھ ھاتووھ لە ھەموو لایەکەوھ قۆل ھەلمالین و بە ھەرەوھەزىكى بەرىن و مەزن بناغەى فەرھەنگىكى وا دامەزرێنین و تەواوى

بكهين، بهلام نازانم هۆي چييه و بۆ تا ئىستا ئه و كاره نهكراوه؟!

ئىستا كه ئه وه له نهپهخساوه و نهلواوه له سهر كاريكي ئاوا گهوره و پيروژ كۆك بين و به ئه نجامي بگهيهين، لاني كه م دهتوانين ههركام به پيى توانا وشه و زاراوه و دهسته واژهكان كۆ كهينهوه و له شويتىكدا بيانپاريزين بۆ رۆژى خۆي.

منيش ئهوا به پيى تواناي خۆم وهسيهتهكهى مامۇستا ههژارى نه مرم له گوئى گرتووه كه دهفه رمى: «تۆش نه يژى من خۆم ئه يزانم ئه م به ره مه هه ژارانم كورت و كه مه و بۆيه نابى تيز و پاراو دل ئاوى لى بخواته وه، له وزه و هيزيدا نيبه په رسفى هه موو پرسىكت بداته وه، زوانى كوردى زۆر له وه ده وله مه ندرته كه هه ژاريكي وه كوو من تاك و ته نيا و ئاواره له نيشتمان و هه ك پتيويسته كوردى نه زان و ته ره له ولاتى بيگانه بتوانى له ده يه كيكي كۆ كاته وه. هه زم ده كرد هه موو وشه ي هه موو شتوه كانى كوردىم ده سكه وتايه و له سهر پرووپه رى ئه م نامم رابنايه؛ به لام به هه ز و ئاره زوو كار پيكنايه. ئه گهر باوه رم پى ده كه ي من به پيى هيز و تواناي خوم هيچ دريخيم نه كردووه، ئه گهر خۆم له پاله خۆمدا به شه رمه زارى نه زانى و ده سكو رتيم له خه زمه ت كردن به گه لى كوردم ده زانم، ده شزانم كه بى تاوانم و له وه پترم له ده س نايه. ناوى وشه دانه كه ي خۆم ناوه: هه نبانه بۆرينه كه له چيروكانا ده لين: هه رچيت بوئى ده ستى تىخه ديته چه نكت. جا ئه گهر بۆ وشيك گه رپاي و ده ست له ژير هه مانه بۆره وه ده رچوو، توو په مه به و توو پى مه ده، هه ول بده ئه وه ي كه خۆت تووشى نه بووى، يان ئه وانى كه ئه زانى له ويدا نين، تۆ له لاوه كو يان كه وه و بيان نووسه وه. ئه وه خوايه، جاريكي تر من يا هه ژاريكي ديكه ي له من چاتر و زانتر له چاپه كانى دوا رۆژدا بيانخاته سهر.»

بۆيه منيش وهك ئاخيزگه يه ك هه نبانه بۆرينه كه ي مامۇستا هه ژارم داناوه و ئه و وشانه ي له دوو تووى فه ره نه گه كه ي ئه ودا نه هاتوون و له قه له م كه وتوون كۆم كردوونه ته وه و وهك مامۇستا عه بدوللا هه سه ن زاده ناوى ناوه گولچينه وه، منيش به دواى هه ژارى زانا و به ئه زموندا ده رۆم و گولچنه وه ي ئه و سه رپاله به هيز و كارمه يه م؛ دلناشم منيش گولچنه وه يه كى باش و وردبين نيم، په نگه له وه زياتريشم پى نه كرابى و بۆ نه كرابى، گه ليكي ترم گول وشه وه پاش دابى و هه لم نه گرتي ته وه و به جىما بى. بۆيه ناوى ئه و فه ره نه گه كه ي خۆم ناوه «پژگه» چونكه ته نيا جوگه له يه كى چووكه يه و ده يه وه ي پرژيته ده رپاي به رينى فه ره نه گى هه نبانه بۆرينه وه.

به و هيوايه ي شياوى ئه وه بى تيكه ل ئه و زه رپا به رينه بى.

بۆكان - زستانى هه تاوى

نیشانه‌کانی نیو ئەم فەرھەنگە:

[ف]: لە شوینیک کە شەرحی کوردی کۆتایی دێ و بۆ ھاوواتا یان شەرحی فارسی ھاتووە.

📖: پروانین بۆ وشەیه‌کی دیکە ی ھاومانای وشەکە.

(+): بۆ وشەیه‌کە کە جگە لە مانای ھەنبانەبۆرینە مانایەکی تری ھەیە.

دانانی پیتەکان بە پێی ئەلفوبیی کوردی پۆنراون کە ئاوايە:

ئ ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، ز، ژ، س، ش، ع، غ، ف، ق، ک، گ، ل، م، ن، و، ھ ی

ثابیده: په‌یکه‌ره، کوټه‌ل، هه‌یکه‌ل. [ف]مجسمه، تن‌دیس	ثاجزا: جوړیک موورووی ته‌زینجه، ئادزا. [ف] نوعی مهره‌ی تسبیح
ثابیز: جوړی کایه‌ی مندالانه وهک شه‌شخان وایه و خانه‌ی ئه‌م یارییه بازنه‌یییه. [ف] نام یک بازی کودکان	ثاچهر: (+) هاچهر، ئامرازی پینچ کردنه‌وه. [ف] آچار
ثاپانتیز: ریخوله کویره. [ف] آپاندیس	ثاخاوتن: ئاخافتن، قسه کردن. [ف] حرف زدن
ثاپاندیز: ریخوله کویره. [ف] آپاندیس	ثاخ‌تف: تفی خه‌ست، به‌لغهم. [ف] خلط سینه
ثاپته‌ر: شیت، دین، ده‌لوو، خول. [ف] دیوانه	ثاخوپاو: حه‌وزی دریزاودریژی هه‌لبه‌ستراو بو
ثاپنجی: جوړه عه‌بایه‌کی قه‌دیمی بوو. [ف] نوعی قبا‌ی قدیمی	ثاو خواردنه‌وه‌ی مالات. [ف] حوض طولانی برای آب خوردن احشام
ثاته‌ران پاته‌ران: پاته‌ران، وړینه، وراوه. [ف] ه‌ذیان	ثاخیزگه: سه‌رچاوه، شوینی که کار له‌ویوه ده‌ست پیته‌کا. [ف] محل شروع کار
ثاته‌شه‌ک: ئاگره، ئاوره، جوړی زیپکه‌یه له‌ده‌م و چاو دی و زنچکاوی لی ده‌تکی. [ف] نوعی جوش	ثاخپوه: وپژه‌ر، قسه‌بیژ. [ف] سخنگو
ثاته‌گ: (+) داویننی زین که له‌سواریدا ده‌که‌ویته ژیر رانی سوار. [ف] قسمت پایین زین که زیر ران سوارکار قرار می‌گیرد	ثادار له‌سه‌ر پادار نه‌مان: بریتی له‌خاپوور بوون، تیک پروخان. [ف] ویران شدن
ثاتیوانن: تاواندنه‌وه، ئاواندن، تاواندنه‌وه. [ف] آب کردن	ثادزا: ☞ ثاجزا
	ثادگار: (روخسار، بیجم، ده‌موچاو،) به‌ژن، بالا، قه‌لافه‌ت. [ف] (ا) اندام) چهره، سیما.
	ثاده: (+) دوپرگه، جزیره. [ف] جزیره
	ثادیان: ناوی هوزیکه له‌کوردستانی باکور. [ف] نام ایلی در کردستان شمالی

- ئادىتە: مەزراي لەوېر خۇش، جارى پېر گز و
 گيا. [ف] مزرەي پېر از علف
 ئارا و قارا: ئارام و ئۆقرە، (ئارا و قاراي
 لى ھەلگىراۋە). [ف] صېر و قرار
 ئارا: (+) دوو تالى نىۋەپاستى تەون، گرىنى
 نىۋەپاستى تەون. [ف] گرە وسط قالى
 ئارا: دوو تالى نىۋەپاستى تەون، گرىنى
 نىۋەپاستى فەپش. [ف] دووتا تار وسطى در
 قالىيافى
 ئاراسە كىردن: پىشكەش كىردن، بۇ ناردن. [ف]
 فرستادن، تقدیم كىردن
 ئاراسە: ئاراستە، پىشكەش. [ف] ارسال، تقدیم
 ئاراگىل: ئاۋارە، ھەلۋەدا، قەلەندەر. [ف] قلندر
 ئارام لى بېرەن: ئارام لى ھەلگىران. [ف] آرام و قرار
 نداشتن.
 ئارام لى بېرەن: ئارام لى ھەلگىرتن. [ف] آرام و قرار
 از كسى گرىفتن.
 ئارامگىل: ئەسبى خۇش پىكىف، خۇشەن. [ف] اسب
 بادپا
 ئاران: (+) شىۋىنى بېرىن و بېرىلاۋ،
 ساكەدەشت. [ف] دشت وسيع
 ئارقون: ئاگردان، ئاورگ، ئاگردانى ھەمام،
 توون. [ف] تون گرمابه
 ئارتىن: بلىسە، بلىزە. [ف] زبانهى آتش
 ئارچەن: ئارزەن، چەناگە. [ف] چانە
 ئارداق: فېل باز، گزىكار، گزەون. [ف] كلكباز
 ئاردال: مېرگ، چىنك. [ف] مرغزار
 ئارده شىلە: ئارد و ئاو گرتەنە ھەن بىر زى
- پەنجىرە و چەسپاندنى كاغەز و پارچە و... [ف]
 آرد و آب شل
 ئاردهتو: توو شىرىنى ھارداۋە و تۈپەل كراۋ.
 [ف] آرد تووت
 ئاردى نىۋ دېو: بىرىنى لە نابود بىوون و
 لەنىۋ چوون. (كۆرە تازە والىنى قەوما بىو بە
 ئاردى نىۋ دېو). [ف] كىنايە از نابود شدن
 ئارزالە: ئارزەن، چەنە، ئارچەن، چەناگە. [ف] چانە
 ئارزىن: ئارزىن
 ئارش: مانا، واتا. [ف] معنى
 ئارشك: قىرغىنە، قىرپە، قىرپ. [ف] آروغ
 ئارقانە: وشتەر، ھوشتر، ھوشتر. [ف] شتر
 ئارما: دىنئا، خاتىرچەم، ئارخەيان. [ف] خاطر جمع
 ئارماز: (گىزموۋلە، گىزىلە قور:) گىلۋە بەن و
 دىزۋو. [ف] گىلۋە گل: (گىلۋە نىخ
 ئارمان: ناۋى كۆنى ھەورامان. [ف] نام قدیم
 اورمان
 ئارن: شەۋىلەكە، شەۋىلاكە، يەسقىنى پوۋمەت.
 [ف] فك
 ئاروان: (+) تۈشەي سەفەر، نان و پىخۇرى نىۋ
 پى. [ف] تۈشەي سفر
 ئاروانلۇك: ئاروانە، وشتىرى چوار سالا. [ف]
 آروانە
 ئارقۇختە: پىما، وىران، خاپوور، كاۋل. [ف] ويرانە
 ئارقۇلە: مېۋە وشتەر، وشتىرى مېۋ. [ف] ماده شتر
 ئارقۇن: چىيەكە لە باكوورى پۇژەلاتى
 رەۋاندز. [ف] نام كوهى در شمال شرقى رواندز

ٲاروو: ٲووك، كوشتى دهورى ددان. [ف] لئه
 ٲارووشه: بزوز، نهحه جماو، سه ربزيو. [ف] شلوغ
 ٲارووك: ميچ، بنبان، ٲاريگ. [ف] سقف
 ٲاروين: به نه زمون، ٲاقى كراوه. [ف] باتجربه
 ٲاره پانه: كوٲره، هه وهنته، كوٲرمه،
 نه للاقويتاسى. [ف] تخمين
 ٲاره قچين: ته قيله، كلاويك كه له كه تانى سږى
 دروست ده كړى و ته پلى سر ده كړى. [ف] كلاه
 عرق چين
 ٲاره قگير: (+) ژير كراسى كه تانى كه له ژير جل
 و بهرگه وه له بهر ده كړى. [ف] عرق گير
 ٲاره مووك: گاميشى قسر، گاميشى نه زوك. [ف]
 كاوميش سترون
 ٲارهنگ: به ورشه، بريقه دار، ٲر ترووسكه. [ف]
 درخشان
 ٲاريگ: ٲارووك، ميچ، بنبان، بن ميچ. [ف] سقف
 ٲاز: (هين، وزه، قهوهٲ، (ٲاز له تنى نه ماگه.) ؛
 سهخت، دژوار. [ف] نيرو، ٲا؛ (دشوار، سخت
 ٲازا: (+) ساغ، سالم، بن عهيب. [ف] سالم
 ٲازاره باريكه: دهرده باريكه، ٲازارى سيل. [ف]
 سل
 ٲازاره مريشك: نه خوشتى مريشك كه سالى
 جاريك دى و گه لى مريشك ده مړى. [ف]
 آفلا نزاى مرغى.
 ٲازاله: (+) ته پاله، گه مړه. [ف] هر چيزى كه از
 سرگين بدست آيد، ته پاله
 ٲازبيز: جوړى كايه ي مندالنه وهك شه شخان
 وايه و خانه ي ٲمه كرده. [ف] يك بازى كوډكان

ٲازهو ٲن هاتن: هيز وه بهر هاتنه وه. (ٲان خاس
 بخوٲا ٲاز بيى نه و ٲيٲ). [ف] نيرو گرفتن
 ٲازهو: ٲازهب، عازهب، كچى جحيٲل. [ف] دختر
 جوان
 ٲازهو انه: ٲازهبه، جوانه ژو، جوانه زمه، زيبكه ي
 دهم و چاوى جحيٲل، ٲازهبهٲ. [ف] جوش عزيى
 ٲازهو ه: ٲازهو انه، ٲازهبهٲ. [ف] جوش عذب
 ٲازهو ي: (جحيٲى، عازهبى؛) ٲازهو انه، ٲازهو ه.
 [ف] (جوانى؛) جوش عذب
 ٲازاووكه: هاتنه خواري شتى ٲاوه كى. (ٲه
 چلكاوه ٲيسه خيرا ٲازاووكه ي ده كا). [ف] ريزش
 آب در سرازيرى
 ٲاژن ٲاژن: كون كون به گولله و دهرزى و ...
 هٲد. [ف] سوراخ سوراخ
 ٲاژنگ: بادامه تاله. [ف] بادام تلخ
 ٲاژير: وريا و ژير، ٲاقل و زانا. [ف] اقل و دانا
 ٲاژين: (+) بهر دانه وهى ٲاو له زهوى دا.
 (شپه كه كه هه لبره با ٲاوه كه له دهشته ٲاژين
 بى). [ف] پخش كردن آب در مزرعه به طور
 مساوى
 ٲاسا: (+) نه ووه خٲه، نه وكاته، نه وسا. [ف] آنگاه
 ٲاساره زله: نه ستيره ي ٲوژى، نه ستيره كه. [ف]
 ستاره ي درخشان صبح
 ٲاساره: نه ستيره، هه ستيره، هه ساره، ستير. [ف]
 ستاره
 ٲاستار: نه ستيره، هه ساره، ستير. [ف] ستاره
 ٲاسمان قه ليش: باله خانه ي زور بهرز و چن
 نهؤم. [ف] آسمان خراش

وینه دهگوتړی که له مەوبەر نه بووبیته سەنبول
و هیما بۆ شتیځ و بەلکوو ئەو ئاشناییه له گەل
وشه که لا بردرئ. [ف] آشنایی زدایی

ئاشۆرپه: هەلۆدا، ئاواره، بەریدە. [ف] آواره

ئاشەف: پەشوکاو، شیناو. [ف] پریشان

ئاشەکلە: ئاژاوهچی، ژۆشار، ئاژاوهگیر،

شەرەلایسین، گیرەشینین. [ف] سخن چین، دوبە

همزن

ئاشەوان ئاشەوان: ئاش خاوەنار، گەمەیهکی

لاوانی گوندنشینه. [ف] نوعی بازی

ئاشی تس پینانەوه: بریتی له تووشی گیرە و

کیشە کردن و زور بۆ هینان. [ف] کنایه از

دردسر دادن زیاد

ئاشی کرپوه: بریتی له خیرایی له کار، به

دهستوبرد. (هینده ئازا و به دهستوبرده دهلیی

ئاشی کرپوهیه). [ف] کنایه از سرعت زیاد در کار

ئاشیت: به لا، مسیبت، ئاپور. [ف] آفات

ئاشیره کردن: ئاماژه کردن. ئیشاره کردن [ف]

اشاره کردن

ئاشیره: ئاماژه، ئیشاره. [ف] اشاره

ئاغا به تۆکر نهگرتن: شاد بوون و ههست به

بهخته وهری کردن، ژبانی ههژارانه و بیخهـمـ.

(له گەل تهبیعت هاودهـمی/ شادی به که یفی، بی

خهـمی/ ئاځاش به تۆکر ناگری/ وهک من له داخا

نامری «هین».) [ف] کنایه از زندگی شاد و

فقیرانه

ئاځاوات: هۆز و بهرهی ئاغا و بهگان. [ف] ایل و

تبار خانها

ئاسن پښت: مەگناتیس. [ف] آهن ربا

ئاسنی سارد کوتان: بریتی له کار و ههولی

بی هووه. [ف] کنایه از زحمت بیهوده

ئاسۆس: چپایه که له نزیک شاری قه لادزی. [ف]

کوهی در نزدیکی قه لادزه

ئاسووده بوون: رهعت بوون، بریتی له ئاو

هاتنهوه. [ف] انزال

ئاسه لا بوون: لی دەرھاتن، لی بەدی هاتن. [ف]

پدید آمدن

ئاسه لا بوون: لی دەرھاتن، لی بەدیھاتن. (کور

خاسیکی لی ئاسه لا بووگه). [ف] از کار درآمده

ئاسی: وەرەز، عیجەز، عیدەز، جاپز، بیزار، عاجز.

[ف] بیزار

ئاسیاوگلین: ئاشگێز، ئەندازە ئاویکی که ئاشی

پی بگهـری. (ئاسیاوگلینیک ئاو وهـنۆله کهـدا

تیته خواروه). [ف] آب آسیابگردان

ئاش بین ئاو نانەوه: بریتی له کاری بی هووده

کردن. [ف] کنایه از کار بیهوده

ئاشار: ههشار، حاشار. [ف] مخفیگاه

ئاشاردن: وهشاردن، شارندنهوه، ههشاردان،

داشاردن. [ف] مخفی کردن

ئاشاریا: شاراوه، ون، نادیار، پیوار. [ف] مخفی،

کم

ئاشاریاک: شاردراره، بزر بوو، نادیار. [ف] پنهان

شده

ئاشخاوهنار: آش خاوهن ئارد، گەمەیهکی

لاوانه. [ف] اسم یک بازی

ئاشنایی سږینهوه: له ئیستلاخی ئەدهبیاتدا بهو

ئاگول: (+) ھەمبەر، بەرانبەر. [ف] روبەر، برابر	ئاگر مېلچ: خەزايى، بالندەيەكى بەلەكە بەقەد
ئاگاندىن: تاواندەنە، تاواندىن. [ف] آب کردن	سىروو دەين. [ف] سارملخ خوار.
ئاغزەتە: ژانە، ھەر شتى تاييەتى ژن بى. [ف]	ئاگر مەلوچ: خەزايى، عەينەمەل. [ف] سار
ئاغزە: لادەر لە رېگە، لارې، لەرې كلابوو. [ف]	ملخ خوار
منحرف	ئاگر ورکردن: ئاگر کردنەو، ئاور ھەلکردن. [ف]
ئاغزىل: ھەسەل، ئەستىز، ئەستىزە، گۆلەوى	آتش روشن کردن
بەرکانى. [ف] استخر	ئاگر بەرەك: بلوق، پۆرگ. [ف] تاول
ئاغز: فرمىسك، ئەسرىن، رۆندك، ئەسر، ئەشك.	ئاگر بەس: راوہستاندى شەپ و پىكدادان. [ف]
[ف] سرشك	آتش بس
ئاغزە: بلفەتە، تاعوون، چاقوولەكە. [ف] طاعون	ئاگر ورکردن: ئاگر کردنەو، ئاور ھەلکردن. [ف]
ئاغزە: بىتەين، ئاگردانى كوژاوە. (ئاگر دانىكى)	آتش افروختن
سارد و ئاغزە: سردوبدون حرارت	ئاگرە قلى: ئاور کردنەو، مندالان و
ئاغزە: لالا، ئاغزەم، بارەقەللا، ئاغزەين. [ف]	ھەلسووران بە دەوریدا. (ئاگرە قلى خومانە/
بارك الله	كوو بە ريشى بىگانە. [ف] آتش روشن کردن
ئاغزە: ھاوکار. [ف] همکار	بچەھا و پرىدن بر رويش
ئاغزە: پاقر، خاوين، پاک. [ف] پاکیزه	ئاگرە كەول: بریتى لە خوشەوېستى لە
ئاگە: نەخوشى سفلىس. [ف] بيمارى سفلىس	پادەبەدەر. (ئاگرە كەولى كورەكانىيەتى. [ف] كناية
ئاگ: (ناوى چيايەكە لە كوردستان؛) ناويكى	از دوست داشتن افراطى
كورانەيە. [ف] (نام كوهى در كردستان؛) نامى	ئاگرە مەلوچك: ئاگر مەلوچ
پسرانە	ئاگرە قوولە: گول ئەستىزە، پەنگرە ئەستىزە. [ف]
ئاگوى: گۆترە، رەمەكى. [ف] تخمين بدون	كرم شبتاب
اندازەگىرى	ئاگرە قوون: گول ئەستىزە، گووئەستىزە. [ف]
ئاگە: خراب، نارەسەن. [ف] نااصيل.	كرم شبتاب
ئاگەس: دەلاو، قەياغ، سىسوو. [ف] اسم گياهمى	ئاگرە قوونە: ئاگرە قوولە
باتلاقى	ئاگرى: (+) (ناورين، ئاگرين؛) ژنى ھەوەس باز.
ئاگر كەوتەو: تەشەنە کردنى ئاور، سووتمانى	[ف] (آتشين؛) زن بدکاره
گەرە. [ف] آتش سوزى	ئاگور و داگور: ئالوگور، گۆرپنەو. [ف] معاوضه
	ئاگول: فيل، دەھو، تەلەكە، گزى. [ف] نيرنگ

ئاگول باز: فیلە باز، گزیکار، تەلەكە باز، گزەوھن.

ئاكلك باز

ئالا: بزار، گیای ھەرزی نیو دەغل و بیستان ھەلکەندن. [ف] وجین

ئالابووک: ئالەبووک، پەپۆی پەنگاوپەنگ کە مندالان لە بووکەباخەیی دەپێچن. [ف] لباس عروسک

ئالابیژ: دابیژتە شەکر و خاکەقەند بە پەپۆی تەنک. [ف] بیختن ریزە قند با پارچە

ئالاف: کەرەسە، ئامراز، ئامیز. [ف] وسیلە

ئالاکەت: بزارچن، ئامرازی بزار کردن. [ف] وسیلەیی وجین کردن

ئالاکەر: ئەو کەسەیی بزار دەکا، بزارچی. [ف] وجین کر

ئالان کردن: شەوچەلەیی شەوانی زستان کە ھەر کەس بەقەرایی توانای خۆی دەکری و ھەموو دانیشتوانی کۆرەکە بە یەکەو دەیانخوارد. [ف] شەبچەرەیی شەبەیی زمستان کە ھەر کەس بەاندازەیی توان خۆد میخريد و با ھم میخوردند

ئالبویاغ: سووراوی ژنان بو خۆ جوان کردن. [ف] سرخاب

ئالغە: (+) شتیکی بەدەست دەیچن بە پەتی پەنگاوپەنگ و مووروو لە ملی دەکەن. [ف] نوعی زیورآلات دەستباف زنانه

ئالغەداغ: جۆریک داغی گۆچکەیی مالاتە بوئەوہی نەگۆردی، بەشیوہی بازنەییە. [ف] داغ کردن گوش بره به صورت گردی

ئالکان: تیک ھالان. [ف] برھم پیچیدن

ئالکاو: شیواو، شلەزاو. [ف] پریشان

ئالنگار بوون: لە دەوری شتیکی کۆ بوونەوہ بو خواردن، تی مرووکان، ھووروژم کردنە سەر شتیکی. [ف] حلقە زدن دور چیزی برای خوردن
ئالۆری: حالۆری، لات، بەتالپە، کەلەگا. [ف] لات و ولگرد

ئالوزاندن: ئالوزکاندن، شیواندن. [ف] برھم زدن
ئالوزاو: ئالۆسکا، ئالوزکاو، شیواو. (بەنەکە

ئالوزاو). [ف] نخ برھم پیچیدە

ئالوزکاندن: ئالۆسکاندن

ئالوزکاو: ئالوزاو

ئالۆسکاندن: ئالۆزکاندن

ئالۆسکاو: ئالۆزکاو

ئالۆشە: گەزەنە، گەزگەزک، گیایەکە لاسقەکەیی دەخوری. [ف] اسم گیاهی است

ئالوگۆیز: جیگۆرکی و گواستەوہی جیگا. [ف] تغییر مکان

ئالووال بوونەوہ: بریتی لە بە شەرمدا کەوتن. [ف] خجل شدن

ئالەبووک: ئالابووک

ئالەتە کێویە: گیایەکی گەلا باریکە تامی تیزە و بۆ دۆکولیو دەبی. [ف] اسم گیاهی است

ئالەتی: ئالەدین، توورە، قەلس. [ف] کنایه از آدم عصبانی

ئالەدین: توورە، قەلس، ھیرس، رق ھەستاو، ئالەتی. [ف] خشمگین

ئالەکۆکە پرچنە: جۆری ئالەکۆکە گەلاکانی

تووکنه. [ف] گیاهی است شنگ مانند

ثاله کۆکه مشکانه: جۆری ئاله کۆکه بیه که ی

دریژۆکه یه وهک مشک ده چی. [ف] اسم گیاهی

است

ئاله کۆل: گالگینه، کرمیکی ژه هراوییه به گیاهه

ده نووسی مالات بیخوا پینی ده مرئ. [ف] نوعی

کرم سمی

ئاليسکه: زوقم، سیخوار، ئالشک. [ف] سرماریزه

ئالیشته کردن: گۆپینه وه. [ف] معاوضه

ئالیشته ولیشته: ئال و گۆپ، گۆپینه وه. [ف]

معاوضه

ئالیشته: گۆران. (قهله مه کهم وهل قهله منیکی ترا

ئالیشته بوو). [ف] عوض

ئالیه: ئانتیل. [ف] آنتن

ئاموور قوفلی: ئامرازیکی کردنه وه و

به ستنه وه ی پیچ و مۆره یه. [ف] آمبر قفلی

ئاموورده ست: ئامرازیکی گرتنی پیچ و مۆره یه

وه کۆ گاز وایه، بزماریچ. [ف] آمبردست

ئامیرد: میرده زمه، پیره فۆک، جنۆکه ی پیاو

ترسین. [ف] غول بیابان

ئاندیریشه: گیاهه که وه کۆ شنگ وایه. [ف] اسم

گیاهی است

ئانکۆ: مانا، ئارش، واتا. [ف] معنی

ئانگۆ بوون: ئاوقا بوون، به گۆدا چوون. [ف]

گلاویز شدن

ئاو به ئاوردا کردن: بریتی له دامرکاندنی شه

و کیشه. [ف] کنایه از برطرف کردن جدال

ئاو به گۆنی سه گه وه دان: بریتی له کار کردن

بو مۆری سبله و پینه زان. [ف] کنایه از کار

کردن برای آدم سفله

ئاو به لیژدا هه لگنران: بریتی له زۆلم و زۆر.

(ئوه زالمیکه ئاو به لیژدا هه لده گنرئ). [ف] کنایه

از ظلم و ستم زیاد

ئاو پا هاتن: ئاوی پینه داهاتن. (ئوه قهره وسام

وه پاوه، ئاو پام هات). [ف] سست شدن پا بر اثر

ایستادن زیاد

ئاو ده گۆن گه ران: بریتی له بوونه پیاو، بالغ

بوونی لاو. (کۆره ئاوی ده گۆن گه راره داوای ژن

ده کا). [ف] کنایه از بالغ شدن جوان

ئاو له ئاوه رۆ ده رک کردن: بی حیایی و

سه ره رۆیی له راده به ده ر. [ف] بی حیایی بیش از

حد.

ئاو له چاو هیتان: بریتی له زۆر رهش. (که و و

پاتولیکی له بهر دایه هیتنه رهشه ئاو له چاوی

پیاو دینئ). [ف] کنایه از بسیار سیاه

ئاو له دنگدا کوتان: بریتی له کاری بیهوده

کردن. [ف] آب در هاوون کوبیدن

ئاو له گۆنان گه ران: بریتی له بلوغ بوون،

بوونه جحیل. [ف] کنایه از بالغ شدن

ئاوار: وشتیری یهک ساله، کۆچهک. [ف] بچه شتر

یک ساله

ئاواره: (+) گه وه ره، به ردیکی به رخه. [ف] گوهر

ئاواک: به هانه، په لپ، بیانوو، و رک. [ف] بهانه

ئاواندن: ♣ ئافاندن

ئاواندۆل: زندۆل، قوولکه به رد که ئاوی تیدا کۆ

ده بیتته وه. [ف] حفره ی سنگی که آب در آن جمع

- شود
- ئاواندۆلە: قوولكەيەك كە ئاوى تېدا كۆ دەبىتتە، زەندۆل. [ف] چالەى در ميان سخرە كە آب در آن جمع مى‌شود
- ئاوانە: كرى ئا، حەقى ئا. [ف] كرايەى آب
- ئاوبارە: (+) دىوار كىردن لەبەر ئاودا بۆئەوھى ئاوەكە زۆرىي و بتوانن بۆ جىگاي بەرزى بەرن. [ف] آب‌بند
- ئاوجا: ھىوەرژن، دوو ژن كە ھەر كام ژنى برايەكن، براژنى مېزد. [ف] زن برادر شوھر
- ئاوجاۋ: گەوج، حەپۆل، گەمژە، ھەپلەگون، ھەقمەق، گەلحۆ. [ف] احمق
- ئاوجە: ھىوەرژن، ژنى براى مېزد. [ف] زن برادر شوھر
- ئاودەنگىلە: ھاودەنگىلە، برىتى لە مندالى ھاودەنگ و ھاورى. (بەشكوو خودا منداليكيان بىاتى و بىتتە ئاودەنگىلە بۇيان). [ف] ھەمدەم كوچولو ئاودىيان: ئەشكەوتىكە لە نزيك شارى رەوانداز. [ف] نام غارى است
- ئاور كىردنەوھ: (برىتى لە ھەلايىساندن فېتنە،) برىتى لە زۆرھىتان و ياخى بوون (كچىك كە بۆ گرتنى دوست شەرم و شكوى نەماين. [ف]) فتنە بەراھ انداختن: (ياغيگرى،) دخترى كە براى عشق‌بازى ابا ندارد
- ئاور لى بوونەوھ: برىتى لە تووڤە بوونى زۆر، (ھىندە تووڤەيە ئاورى لى دەبىتتەوھ). [ف] آتش بە جان شدن
- ئاورگە: كوانووى نىو دىوار. [ف] شومىنە
- ئاورقچكە: ئاورى مندالان، ئاورى چكۆلە. [ف]
- آتش روشن كردن بچه‌ها
- ئاورە: (+) نەخۆشىيەكى نۆكە وشكى دەكا. [ف]
- آفت نخود
- ئاورى ژىر كا: ئاگرى بن كا، مايە فېتنە، سەرە سۆدرە. [ف] كنایه از فتنه برانگيز
- ئاورپۇژ: گىايەكە لەنىو مېرگدا دەروى لاسقى لووس و بەرزە و نىو ھەلۆلە. [ف] اسم گياهمى است
- ئاوزىم: (ئاوبران، كاتى كەم بوونەوھى ئا لە ھاويندا:) چۆمى كە ھاوينان وشك دەكا، ويشكەرۆ. [ف]) هنگام كم شدن آب در تابستان: (رودخانه‌اى كە در تابستان مى‌خشكد
- ئاوسان: ھەلچوونى نرخ، گران بوونى كالا. [ف]
- تورم
- ئاوسانە: حەقايت، خەبەرۆشك. [ف] افسانه
- ئاوشە: شەونم، ئاونگ. [ف] شبنم
- ئاوقەرا: ھاوال، ھاوتا، ھەقال. [ف] رفيق
- ئاوكووف: بەقەرا يەك، ھاوكىش. [ف] هموزن
- ئاوگەز: ميوەيەك كە لەنىو باردە رىك گوشرابى و لايەكى وەك پزىوى لى ھاتىي. [ف] ميوەاى كە در ميان بار آسيب ديده باشد
- ئاوھۆر: چارەنووس، بەخت. [ف] سرنوشت
- ئاوھۆرگە: ئاوهۆر، رىگەى پىدارۆيشتنى ئا. [ف]
- آبراه
- ئاوھۆژى: (گياندارىك كە لە نىو ئاودا دەژى،) ناوچەيەكە لە نزيك مەرگەى سەر بە شارى قەلادزى. [ف]) آبزى(نام منطقه‌اى در نزديكى

- مرگەى قلادزە [ف] پند و اندرز دادن.
- ئاۋەشەم: ئەوجىگەى ئاۋى ئاشى پىدا دەرواۋە [ف] محل خروج آب از آسياب
- ئاۋەل مندال: پزدانى ژن كە لەگەل مندالەكە [ف] بچەدان
- دیتە دەرى: [ف] دەرمان. [ف] دارو
- ئاۋەل: (+) خپ، شىو، گەلى. [ف] درە
- ئاۋەل: (+) قەياخ، دەلاو، گىايەكە لەنىو ئاۋدا
- شىن دەبى: [ف] نوعى گياه باتلاقى
- ئاۋەل دوانە: چمك، دوو منال كە بە زگىك
- بووبىتن. [ف] دوقلو
- ئاۋەلە: دەلەمە، هىلكەى بى تىخول كە مريشك
- دايدەنى. [ف] دلمە
- ئاۋەل واتا: وشەيك كە دوو ماناى هەبى،
- هاومان. [ف] مترادف
- ئاۋەلەمە: منال لەنىو زگى دايكدا بەرلە
- كووران. [ف] جنين
- ئاۋەن: ئاونگ، دەسكاونگ. [ف] هاون
- ئاۋى بىلەغاۋ خواردنەو: برىتى لە ئازاد بوون
- و بىگىر و گرفتى لە ژياندا و بە كەيفى خۇ
- رابواردن. [ف] كناية از آزاد بودن و بدون قيد و
- بند
- ئاۋى پى داھاتن: ئاۋ پا ھاتن. (ھەموو رەژى
- لەبەر سەبرى بىتى ئەو بەژنوبالايە/لەسەر رىدا
- دەۋەستم من ھەتاكوو ئاۋى پىم دايە «ئەھمەد
- ھەردى» . [ف] ئاۋ پا ھاتن
- ئاۋى چاۋ بردن: برىتى لە جوانى زۆر. (ھىندە
- جوانە ئاۋى چاۋ دەبا، [ف] كناية از بسيار زيبا
- ئاۋى گوى دادان: پەند پىدان، نەسىحەت كردن.
- ئاۋىزە: (ئاۋىزەلى سەعات) شووشەى
- شەبەنگى دەورى چراۋگلۇپ (شەبەنگ،
- مووشوور [ف] پاندول، (لوستر) طيف
- ئاۋىش: دەۋا، دەرمان. [ف] دارو
- ئاۋىقە: (+) ئامرازىكى مەكىنەى خەياتىيە بەسەر
- ددانەدا دەكرى و نووكى ددانە لە كۈنەكانىيەو
- دیتە دەرى و پارچەكە رادەدا. [ف] صفحهى
- كارپيش بر
- ئاھون: ئەھۋەن، ھىمەن، ھىدى، ئارام،
- لەسەرەخۇ. [ف] آرام
- ئاپەخ: رەھەندى ئاۋ، كەرىز. [ف] كهريز
- ئاپەختە: پرووت و قووت و بى بەرگ. [ف] عريان
- ئاپەرە: پىوانە، پىۋەر، پەيمانە. [ف] پيمانە
- ئاپەغ: بەشى خراپ لە چاك جيا كردنەو، ئەياغ،
- شتى لە برەو كەوتوو. [ف] نامرغوب
- ئراز: بوغز، ئوناق، گىرانى كەروو بەھۋى خەم
- و خەفەت. [ف] بغض
- ئرمس: ئەسرىن، ئەسر، ھىستەر، رۈندك، ئەشك،
- فرمىسك. [ف] اشك، سرشك
- ئرىشت: ھىرش، ھەلمەت، ھۈمەن. شالاۋ،
- پەلامار. [ف] يورش
- ئزەرەو: دەرەدە بارىكە، ئازارە بارىكە، سىل. [ف]
- سل
- ئزەرەدار: سىلاۋى، سىلدار. [ف] مسلول
- ئزەت گرتن: رىز گرتن، قەدر گرتن. [ف] احترام
- گذاشتن
- ئزەت: رىز، قەدر. [ف] احترام

- ئىشكەف: تەشتى ھەوير تىدا شىلان، سوينە. [ف]
- تشت سىفالى مخصوص خمير كىردن آرد
- ئىشكەفت: ئەشكەوت. [ف] غار
- ئۆشەزىفە: ئەو خۇراک و جل و بەرگ و
كەلوپەلەي مالى زاوا بەر لە زەماوەند دەينىرن
بى مالى بووک. [ف] مقاديرى مواد غذايى و
پوشاک كە داماد قبل از عروسى بە خانەي
عروس مى فرستد
- ئۆبەرە: لىفە، رەحىف، پىخەف. [ف] لحاف
- ئورتا: گەردەنە، بىستوو، زىنو، ملەي كىو. [ف]
- گەردەني كوه.
- ئورسى: كەوشى چەرمى. [ف] كفش چرمى.
- ئورغان: لىفە، رەحىف، ئۆبەرە. [ف] لحاف
- ئورقم: جوولە، تەكان، جمە. [ف] جنبش
- ئوزۇر: ئازار، جەزەبە، ئىش و ژان. [ف] درد و
رنج
- ئوستقورە: ئەفسانە و دىروكى لەمىژىنە. [ف]
- اسطورة
- ئوغر بېين: ناوي يارىيەكى ئەسپ سواري بوو
- شويتىكيان وەك چوارپى دادەنا و يەكى سەد
- ھەنگاو دور دەكەوتنەو و دەبوو راست و
- چەپ بە پىتاو بىن تاكوو بزانن كاميان زووتر
- لە خالەكە تىدەپەپى، جارى وابوو بە يەكدا
- دەدران و سوار و ئەسپ لە بەين دەچوون. [ف]
- نوعى مسابقه اسب سواري
- ئولك: چەپەر، تامان، تەيمان، پەرژىن، درگا و
- ديواري لە شوول دروست كراو. [ف] پرچين
- ئوندا: گوم، پيوار، بزر، ون. [ف] گم، ناپيدا
- ئووارە: (ئاوبارە، بەر بەند بۇ كىر كىردنەو ەي ئاو
تاكوو زەويى بەرزى پىن بىدىرن) لىژاو، دژاو،
زەوييەك كە ئاوي بۇ ناچى، دىم. [ف] آب بند)
زمين ديم.
- ئوپشكن: ئاوپرژىن، ئاوپرژىن. [ف] آب پاشى.
- ئوتات: تافكە، سۇلاف، قەلپەزە، ئاوهەلدىر. [ف]
- آبشار
- ئوتتمۇن: ھاويشتمان، خىستمان، ئاويتمان. [ف]
- انداختيم
- ئوتوتن: ھاويشتن، ئاويشتن، فرى دان. [ف]
- انداختن
- ئور: (ھەور،) سەروو، بالا. [ف] ابر) بالا
- ئورەتەن: (ھاتنە سەر، وەسەر كەوتن:)
- روانى گيا، سەرەلدانى گيا و گز: (ھەلاتنى
- خۇر: ۴) ھەلاتنى ھەوير: ۵) ماسىن، پەنەمىن. [ف]
- (بالا آمدن:) روئيدن گياھ: (طلوع خورشيد: ۴)
- بالا آمدن خمير نان: ۵) باد كردن، آماسيدن
- ئوزىيائىن: ئاوا بوون، بۇ ئاوا بوونى خور
- دەگوتى. [ف] فرو رفتن خورشيد، غروب كردن.
- ئوسار: ھەوسار، رەشمە، ئەوسار. [ف] افسار،
زمام
- ئون: بەھانە، بىيانو، وپك، پەلپ. [ف] بهانه
- ئوۋە: شەونم، ئاونگ، ئاوشە. [ف] شبنم
- ئوۋەرويت: ئاۋەرووت، مريشك لە ئاوي
- كولاتوۋ خىستىن بۇئەو ەي پەر و پۇكەي لى
- بىتەو. [ف] پر كندن مرغ سر بريده در آب جوش
- ئەبرەش: ژن يان ئاژەلئ كە تازە زابى و شىرى
- تىدا نەبى. [ف] زن يا دام تازه زاييده و بى شير

ٺهتوار لهق: ٺاڪار ناحه، بهد پهوشٽ. [ف] بد
رفتار

ئەتووخەتوو: سەرکۆنە، سەرزنەشت، لۆمە.
(خاس کەى خراوکەى مەردم ئايەم ئەتووخەتوو

کہنہ) ف سیرزنش

ٴءءاب: ٴءءاب

ٺه ڄاو ڪرڻ: شهر ۾ ڪرڻ. (له خودا ٺه ڄاو ڪه.)

ف شرم کردن

ٺٺڄاڻ: شهرم، حياءَ، فهدى. (ههئى بانوئوى
بي.ع.ب. پهردهئى ٺٺڄاڻ ههئى/ ههئى مهنيجهئى

دوخت نه فراسياو هه ی، [ف] شرم، حیا

نه جاودار: به حياء، به شهرم، نابروودار. [ف]

باكرامت

نه‌جکاندن: قَر تِی خستَن، ته‌فر و توونا کردن. [ف]

از بین بردن

محمد راوکەر: بالداریکی لاق دریزی پی به
 پردهیه له قه راغ ئاوان دهژی. [۱] گیلانشاه
 بزرگ

ئەدگار: ئادگار، بېچم، سەر و پۇتراک. [ف] چەرە
ئەرتەو: بەھانە، بەلپ، سانوو. [ف] بەھانە

ئەرچىن: جۆرى دارى بېشىيە، وەك قەيسى
وايە، بەلام دارى ئەو سەخت ترە. [ف] نوعى
درخت جنگلى

ئەرخەنئاس: زۆرزان و فېئەباز، جادووباز،
موقرباز، (پېرېژن ئەرخەنئاسن/ ھەموو دەرگان
دەنئاسن/ ھەروەك شىئە دووگەلىن/ ھەموو
دەرگان دەگەپى/ ھەر مەن كىژىك ساز دەكەم/
ئەو نە كورەكەى پەزەلى «بەتتى كىژ و كور»).

ف) مکار، جادوگر، الخناس.

ٲهرځه وان سوور: (+) سيلاوى بهاران كه هله دهسټى و ليټل و مهيله و سووره. (ٲهرځه وان سوورى بهاره جه غهٲووى فرميسكم / ٲهو سامانى دله بردي هه مووى فرميسكم «بوزان»)

[ٲ] سيلاب بهارى كه گل آلود است

❏ سیلاب بهاری که گل آلود است

نَرده‌لان: (ناوی تیره و تایفه‌یکی به‌ناوبانگی کوردن له سنه و ده‌روبه‌ری نیشته‌جین؛)
ناوی کورانه [ف] نام طایفه‌ای معروف در
 سمنندج و اطراف آن؛) نام پسرانه

ٲرژن: ناوی داریکه بهریکی وهک بادام دهگری
 بۆ دهرمان دهیی. ٲ نام درختی است

نہرما: چوست و چالاک، گورجو گول۔ [ف] چابک
نہرمان: بہرہ دم، دلوفاں۔ (نہلا نہرمان / نہ جینی
 نہرمان / یان کا کون بی / یان جی
 خہرمان «فولکلور»۔) [ف] مہریان

ئەرۋو: دۈست، ئاشنا، ناسياو. [ف] آشنا

شهره مک: نه زوک، نه زا. [ف] نازا

نەپەز: پان و بەرین، ھەراو. [ف] عریض
نەرمین: نەپەشئیر، شیرێ گەورەیی بە یال و بژ.
[ف] شیر شرزە

ئەرىتى: پۈزەتيف، موسبەت [ف] مئبەت
ئەزبۇو: ئەزبى، ئەزبۇلە، ناۋى گىياھكە. [ف] ازببە
ئەزدا: ناۋى گىياھكى مەيلەو زەردە بق دەرمان
دەبى. [ف] نام گىياھى است

شەزەرەبە: جەزەرەبە. ئازار. [ف] اذيت

ٲه زرهٲ: ٲاره زوو، ٲه زرهٲ، ٲاسه. [ف] اشتياق
ٲه زمر: ٲيايه كه له باكووري شاري سلٲماني. [ف]

كۆھى در شمال شھر سلیمانىيە

ھرس كىردن

ئەزمىن: ئاسمان، ھەوا، ئەزىمان، عاسمان. [ف] ئاسمان

ئەسپىل: سېل، گورگ نەخۇرە. [ف] طحال

ئەزنىف: يارىيەكە ۋەك دۈمىنە ۋايە، بە مۈرەى دۈمىنە دەيكەن. [ف] نوعى پىازى با مەرەى دۈمىنو

ئەسپىنگە بەنە: جۈرىك شىكى گە لا بارىكە لە شىكى دىكە تام خۇشتەرە. [ف] نوعى شىگ

ئەۋار: خەرمان، شۈينى كۆ كىردنەۋەى دغل و دان. [ف] خرمن

ئەسپىنگە ماينە: شىنگە ماينانە، گىايەكە لەنىو مىرگ و ۋىنجەدا شىن دەبى شىرىكى پەشى ھەيە لاسقەكەى دەخورى. [ف] نام گىاھى خورنى

ئەۋدەر: (مارى گەرە، ھەزىا، ھەۋدىيە، ھەقى: (ئالا. [ف] اژدها،) پرچم، علم.

ئەستۈبەند: مەل بەند، توق، گەردانە. [ف] گردنبند

ئەۋگەل: (ئەۋگەلك:) لات و ئاكار ناشىرىن، خويىرى و بىكارە. [ف] (خس و خاشاك:) آدم ھرجايى و لات

ئەستۈند: ئەستۈون، كۆلەكە، پاۋەر، ئەستۈگ. [ف] ستون

ئەۋگەلك: چىر و چىلكە، ھەۋگ و بۆال، ھەۋگەل. [ف] خس و خاشاك

ئەستەمبولى: (تەشتىكى چكۆلەيە لە كارى بەنايى و قورەكارىدا مالاتى پىدەكىشن:) چىشتى برىنج و ھىرەلماسى و گۆشت. [ف] ظرف كشىدن مالات در كار بنايى:) غذای استامبولى

ئەۋناس: ناسىار، دىوناس، ئاشنا، ئەروو. [ف] آشنا

ئەستەمبوار: بۋارى دۆوار، شۈينى پەرىنەۋەى ئەستەم لە چۆم. [ف] محل دشوار در رودخانه

ئەۋنق پووتە: قامكى ناۋەراست، دۆلە درىۋە. [ف] انگشت وسطى

ئەستەمبۋار: بۋارى دۆوار، شۈينى پەرىنەۋەى ئەستەم لە چۆم. [ف] محل دشوار در رودخانه

ئەۋسەرئى: نىۋەشەو، شەو درەنگان. [ف] نصف شب

ئەستى: (+) ئاۋگەردان، كەۋچكى گەرە. [ف] ملاقه بزرگ

ئەۋسەرئى: نىۋەشەو، شەو زرىنگانەۋە. [ف] نيمه شب

ئەستىرك: شوقەلەت، ھەرزال، پىرەك. [ف] سكوى چوبى در خانه براى اثاثيه.

ئەساتىر: ئەفسانە و نەزىلە و سەرگورىشتەى پالەۋان و دىو و درنج و خوداكانى كەۋنارا. [ف] اساطير

ئەستىلك: گولۋى بەر كانى، ئەستىر، ھەسپىل، ئافۋىل. [ف] استخر

ئەسارە: ئەستىرە. ☞ ئاسارە

ئەستىۋولك: ئەستۋىلك، ئاسنىكى درىۋ و بارىكە دەيخەنە سەر تەندۋور و كۋانوو كىرى و قابىلەمەى لەسەر دادەنن بۇ كۋانندن (كىزى

ئەسپار: برىنى چل و پۇپى دار، قەمچ كىردن. [ف]

خەلكى بۆمى ئاتقۇمى دروست كرد و ئەتۆش /
 ھەر دەزانی ناوی ئەستىلوک و دەرخۆنە و پە
 «ھىمىن» [ف] مىلەھى است روى تنور
 مى اندازند.

ئەسكۆند: چال، قوولك، كەند و لەند. [ف] چالە
 ئەسكە: ئەوكاتە، ئەوساكە، ئەووخەتە، ئاسا. [ف]
 آن زمان

ئەسلەمەن: عەسل، ئەسل، رەسەن، نەجىم. (فرە
 ژنىكى ئەجاودار و ئەسلەمەن) [ف] اصیل، نجیب
 ئەسلترک: ئامراژىكى دار تاشىنە. [ف] وسيله‌ای
 براى تراشیدن چوب

ئەسمەرە: سەوزە، رەش ئەسمەر، رەشتالە. [ف]
 سبزه‌رو، گندم‌گون
 ئەسە: ۛ ئەسكە

ئەسەح: راست و دروست. (قەسەكانى ئەسەح
 واىە) [ف] راست

ئەسەدوا: تكا، رەجا، خواىشت. (ئەسەدوا دىرم
 ئىكارە ئەرام ئەنجام بەى) [ف] خواهش

ئەشكەپووز: برىتى لە تەژەى ناقتولا، زەبەلاحى
 نابار، زلحۇرت. [ف] لندهور

ئەغد گرتن: ئەندازە كرتن. (ئەغدى بگرە بزائە
 چەنى بەش كىك) [ف] اندازه گرفتن

ئەغد: قاس، ئەندازە. [ف] اندازه

ئەفاقە كرتن: ماریجە كرتن، چارەسەر كرتن. [ف]
 معالجه کردن

ئەفاقە: چارە، عیلاج، ماریجە. (دەردى كرتییە
 لای هیج حەكىمى ئەفاقەى نەوك) [ف] علاج

ئەفرەس: ناوی دارىكە ھەمیشە سەوزە. [ف] نام

درختى است
 ئەقرەبا: خزم و كەس و كار، تايەفە. [ف] قوم و
 خویش

ئەقل: (+) قام، ئاوەز، ھىر. [ف] عقل، فهم

ئەقل دار: عاقل، قامیدە، بە ئاوەز. [ف] عاقل، فهم

ئەقل سووك: شىتۆكە، نەقام، بىن مېشك. [ف] نادان

ئەكوان: زنجیرە چیا، كىوان. [ف] رشته‌كوه

ئەگلەنجە: شایى، گۆفەند، حەپلە. [ف] رقص و
 پایكوبی

ئەگەر مەگەر: ئەگەر و نەگەر، دووبەختەكى.
 (ماتنیان ئەگەر مەگەرە) [ف] باید و شاید

ئەگەر و نەگەر: ئەگەر مەگەر ۛ ئەگەر مەگەر

ئەلاجەو: سەیر و سەمەرە، عەجایب. [ف] عجیب و
 غریب

ئەلاحیدە: تاییەتى، جیاواز، بەجیا. [ف] علیحده

ئەلاژیان: راکشان، رازان، تخیل بوون، رەھیل
 بوون، خۇ دريژ كرتن. [ف] دراز کشیدن

ئەلاسكە: نوقتى دەسكدار، چوكلەقتەگە،
 شەربەتى لە پەرداخدا بەستووی دەسكدار كە
 مندال زۆرى حەز پىدەكەن. [ف] آبنيات چوبى
 یخى

ئەلبەت: ھەلبەت، رەنگە، ویدەچى. (ئەلبەت كاپرا
 خوى رازییە) [ف] البته

ئەلبەتە: ۛ ئەلبەت

ئەلبەكى: مەنجەل، قازان. [ف] دیگ

ئەلپاچىن: ھەلپاچىن، قەلت قەلت كرتن. [ف] برش
 نامرتب موى سر

ئەلپرووگياك: خەجلاو، شلەزاو. [ف] خجل شده

ئەلەگەو: (نىۋى گىياھەكە:) ناۋى چىياھەكە لە
 نىك ئارارات. [ف] (اسم گىياھى است:) اسم
 كوهى است

ئەلەند: (تيشكى خۆر، پېشكى ھەتاو:)
 چۆمىكە لە نىك شارى سەلماس. [ف] (نور
 خورشيد:) رودخانه‌ای در نزديكى شهر
 سلماس

ئەلەند: كازيوە، پووناكى بەرەبەيان. [ف] سېدە
 ئەلەن: گۆرچە. [ف] لحد
 ئەلەشيش: عەلەشيش، قەلەموونە، بۆقلە. [ف]
 بوقلمون نر

ئەمرى خودا كوردن. (بەجى ھىتان): مردن،
 كۆچى دوايى كوردن. [ف] وفات كوردن
 ئەمزووك: مۇدەنە، دەمەنە، دار سىفار. (جفارە
 كيشان بەبى ئەمزووك خاس نىيە). [ف] چوب
 سىگار

ئەملەس: نۆكەر، كارەكەر. [ف] نوكر
 ئەمناك: ئەمن، بىتەرس، ھىمەن. (دنيا ئەمناكەو
 بروكە). [ف] امن
 ئەمەلى: عەمبەلى، كەسى كە لە خۇراک و شت
 و مەك دوودل و بە بېزە. [ف] وسواس
 ئەمىرتانچ: خەمىرىكە بۇ چەور كوردنى
 رۇماتىسم. [ف] وىكس

ئەنايشتە: خۇراكى بەيانيان، ناشتا. (ئەنايشتەى
 شەوھىيان سى نانە). [ف] ناشتا
 ئەنچك ئەنچك: ئەنچ ئەنچ، لەت لەت. (لەشى
 ئەنچك ئەنچك بروكە). [ف] پارە پارە
 ئەنچەرە: گەزەنە، ئالۇشە، گىياھەكە لاسقەكەى بە

ئەلپرووگيان: خەجلان، خەجلين، شەلەژان.
 (ئەلپرووگياو دەمى قەسە نەكەرت،) [ف] خجل شدن
 ئەلپشانن: پېژاندن، لى پېژاندن. (دىسان ئاوگە
 لىمان ھەلپشانى). [ف] پاشیدن

ئەلپەر و داپەر: ھەلبەز و دابەز. [ف] جست و خيز
 ئەلپەرگە: ھەلبەركى، دىلان، گۆفەند، شايى. [ف]
 پاىكوبى

ئەلپەرىن: ھەلبەرىن. شايى كوردن. [ف] رقصیدن
 ئەلتىزگانن: ھەلتىزاندن، (قاترەكە باشە بەلام
 ئەلتىزگىنى). [ف] رم كردن و فرار الاغ
 ئەلچاغ: ئالچاغ، بى ئابروو، بى ھەيا. [ف] بى حيا،
 بى آبرو

ئەلشكاگ: نابوت بوو، لە دارايى كەفتك. [ف]
 ورشكست شەدە
 ئەلشكانن: بەرشكەست كوردن، لەنىو بردن. [ف]
 ورشكست كوردن

ئەلشكىيان: نابوت بوون، (پارەكە ئەلشكىا، وەلى
 ئەمسال دەولەمەنە). [ف] ورشكست شەدە
 ئەلقەپانن: رەفاندن، قاپاندن. (كتاۋەكە لە دەستم
 ئەلقەپان). [ف] قاپیدن

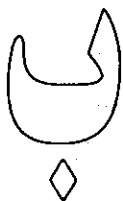
ئەللاۋەيسى: ناۋى مەقامىكى گۇرانىي كوردىيە.
 [ف] اسم يك آهنگ كردى.

ئەلوو: ھەلۇ، باز. [ف] عقاب
 ئەلھا: (ئارەزوۋى دىتنى كەسىك لە
 سەرەمەرگا) تاسە، ئىشتىا، مگىز، تامەزروۋى. [ف]
 (آرزوى دیدار كسى در واپسين) اشتياق.

ئەلەكە: ھەلەكەسەما، سەقر، واشە، باشوو. [ف]
 چرخ، قرقى

شەلەكى دەخۇرئ. [ف] اسم گىياھى است	آرام
ئەنگرۇزە: پارچە يەككى قەدىمى ژنانە بوو. [ف]	ئەيا: دايك، دالك، ئۇدا، داك. [ف] مادر
اسم پارچە اى قديمى	ئىبلىس: شەيتان، شەيتانى گەورە. [ف] ابليس
ئەنگزىن: تووپە بوون، غىرىن، پىق ھەستان. [ف]	ئىقتۇن: كۆيىز، شۇغرىشكى، كۆر. [ف] كور
خىشمگىن شىدن	ئىختىيار: پىر، زورھان، بەسالاچوو. [ف] آدم مسن،
ئەنگلات: چاۋە پروان، چەمەپا، چاۋەنوار. [ف]	پىر
چىشم بەراھ	ئىدەرەم: ئىسەرەم، پىن چەقاندن. [ف] پافشارى
ئەننەھوو: ھەرۈەك نەبى، ھەر دەلىئى. (ئەننەھوو)	ئىرىشت: ھىزىش، ھىرىشت
لەگەل توشم نىيە. [ف] انگار	ئىرىنگە: ھەنوۋە، ئىستە، نەق. [ف] حالا، اکتون
ئەنوا: (+) مال، سامان، ھەيى. [ف] ثروت	ئىرەنگە: ئەلخان، ئىستە. [ف] حالا، اکتون
ئەنواپىر بوون: ھەژار بوون، فەقىر بوون. [ف]	ئىزراپ: خۇ نواندن، خۇ نىشان دان. [ف] خودنمايى
تەھى دىست شىدن	ئىستى: ئەستۇ، مل، گەردن. [ف] گردن
ئەنواپىر كىردن: فەقىر كىردن، مال بەدەست	ئىستىفا: (موورووى جوان بە رەنگى سوور و
نەھىشتن. [ف] غارت كىردن	پەمەيى ۋەك كارەبا واىە؛ (ناۋىكى ژنانە يە. [ف])
ئەنوو كىردن: سواخ دان، ساف و لوس كىردنى	نوعى مەرەى زىنتى؛ (نامى ژنانە
دىوار. [ف] گل اندود كىردن دىوار	ئىسكە: ئىستاكە، ئەلەانەكە. [ف] هم اکتون
ئەنبا: ھىز و گوپ، وزە و توانا. [ف] رىمق	ئىسكى نىقۇ بىرىن: بىرىتى لە ملۇزم، كەسى كە
ئەو: (+) وشە يەكە ژنان بەجىگەى وشەى مىرد	دايمە ماىەى دەردى سەرى و نارەحەتتە. [ف]
بەكارى دەبەن، (ئەو چۆتە سەفەر). [ف] كلمەى	كنايە از كسى كە ھىمىشە مزاحم باشد
دە محاورەى زنان بەجای شوهر بەكار مى برند	ئىسە: ئىستە، ئەلەان. [ف] اکتون
ئەوانگەل: لەمەچىتر، جىندۇكە، [ف] از ما بهتران	ئىسەرەم: پىن چەقاندن، حوكم كىردن، ئىدەرەم،
ئەوراد: ۋرتە ۋرت و دۇعا كىردن لەبەرخوۋە،	سوور بوون و پىنداگرى لەسەر كارىك.
پارپانەۋە و دۇعا كىردن. [ف] ورد و دعا	(ئىسەرەمى كىردوۋە دەلى ھەر دەچم). [ف] اصرار
ئەورام: كەرەسە، كەل و پەلى پىئوىست. [ف]	كىردن
تداركات	ئىشك ھەلگەرەن: وشك ھەلاتن، وشك بوون. [ف]
ئەۋۋو: ھىز و توانا، بىرىشت، وزە. [ف] توان، رىمق	خىشكىدن
ئەۋناق: ئۇناق، بوغز، رىق. [ف] بغض	ئىشكاوس: ئەستىۋر، ئاژەلى كە بۇ ئاۋس بوون
ئەۋەن: ئاھۇن، ئەھۇن، ھىدى، لەسەرەخۇ. [ف]	سال بوئىرى كىردوۋە. [ف] سترون يك ساله

ئىشكە پلاو: كەتە، پلاوى بىن پۆن. [ف] كتە
 ئىشكە چۆم: وشكە پۆ، چۆمى كە هاوینان
 وشك دەكا. [ف] رودخانه‌ای كه در تابستان
 مى خشك
 ئىشكە داووت: هەلپەركىتى بىن ژن. [ف] رقص
 گروهی مردان
 ئىشكە سەما: خۇ شاد و بە كەيف نیشاندان
 لەخۆرايى. [ف] اظهار شادی كردن بى سبب
 ئىشكە وەرد: خەفتان، وشكە كىل. [ف] شخم در
 زمین خشك
 ئىشكە بار: وشكە بار، ميوەى وشكە بار وەك
 بادام و گویز و میوژ و ... [ف] خشكبار
 ئىشكە چن: وشكە كەلەك، دیواری بەردى
 بىن قوپ. [ف] دیوار سنگی
 ئىشكە پى: رینگای سەخت و بەردەلان و لىژ. [ف]
 راه سنگلاخ و ناهموار
 ئىشكە شىو: وشكە خپ، شىوئى كە هاوینان شاوى
 پىندا نایە. [ف] جویی كه در تابستان آب ندارد
 ئىشكە كەند: وشكە كىل، وشكە وەرد، شىوهردىك
 كە بە وشكى كىلدرايى. [ف] زمینی كه خشك
 شخم زده باشند
 ئىشكىل: فیل، تەلەكە، دەھۆ، ئاگول. [ف] نیرنگ
 ئىلاڤە: بوختان، تۆمەت. [ف] بهتان
 ئىلمە: پۆ، گرئى پۆ. [ف] بود
 ئىلىگى: شىئەر و گۆرانىي خەماوى، وایلۆك. [ف]
 مرثیه
 ئىمان ھەردە بوون: لە دین دەرچوون، برىتى لە
 زۆر تووڤە بوون. [ف] بسیار عصبانی

وهجاک کویر بی. [ف] نفرین زنانه، یعنی بچه در دامن خود نبینی

باهوره: غه‌واره، لاهوکی، تاجیک، بیگانه. [ف] ناشناس، بیگانه

باپلیک: گیتزه‌لووکه، گهرده‌لوول، بابلیسک، باگه‌پ، گیتزه‌با، باهون، گیتزه‌له، گهرده‌بل، گه‌ژگه‌رینگ، باگیتزه، زهمه‌ن، شایی جندوکان، سایلکون، باگرؤکه، گهره‌پینچ. [ف] گردباد

باتر: داریکه و هکوو سنگ سهریکی تیز ده‌کهن و له‌جیگه‌ی نهرم و هک نیزه له زهویی دده‌ن، باتری هر که‌س زیاتر له زهوی بچیته خواری به‌رنده‌یه. [ف] چوبی کوتاه، مانند نیزه در بازی از آن استفاده می‌کنند

باترین: یاریه‌کی گهنجانی کورده‌واریه به باتر ده‌کری. [ف] بازی که با چوبی مانند نیزه انجام می‌شود و چوب هر کس بیشتر در زمین فرو رود برنده است

با تن کردن: (پيدا هه‌لکوئن و فریو دان، تاريف کردنی به درق.) به درو هیندهم تاريف کرد، بام تی‌کرد: (داخ نانه سهر دل، تووشی خه‌فت کردن. [ف]) تعريف دروغین از کسی: (داغ روی دل کسی گذاشتن

بابادهم: بابادهم، ئادهم. [ف] آدم بابو: (+) بون هه‌لگرتنی توله و سه‌گ له‌دوای راو. [ف] بو کردن سگ و یوز

بابوس: (ناوی چپایه‌که له نزدیک شاری بانه:) نلوی خلیکه له کوردستانی باکوور. [ف] نام کوهی در نزدیکی بانه:) نام ایلی در کردستان شمالی

بابه‌دهم: بابادهم. ☞ بابادهم بابهرؤ: باوکه‌رؤ، وشه‌یه‌که له کاتی مردنی باوکدا ده‌یلین. [ف] کلمه شیون و عزا

بابه‌کوش: دوعایه‌کی ژنانه‌یه. (یاخو) بابه‌کوش بی:) یانی قه‌ت منال نه‌یه‌ته کوشت و

باتل: باتر ☞ باتر

باتلاک: باتلاغ، زه لکاو، خمخورک، زونگ، زجاو.
[ف] باتلاق

باتلین: باترین ☞ باترین

باتو په ند: شتیکه وهک که ژوو ناغزوونه ی
پیوه یه گونی قوری پی ده به ستن. [ف] خایه بند
باغ بوون: له خوبایی بوون، بادی هه و بوون،
غلور بوون. [ف] مغرور شدن
باخچوله: باخچه ی چکولانه. [ف] باغچه ی کوچک
باخه: باقه، باغه، مه لو گیای به ستر او. [ف] بسته ی
گیاه

باخه یین: باقه یین، باقه به ست، باقه به س. [ف] گیاه
مخصوص بستن علف و یونجه.
باخه خواز: که سی که به خه رماناندا ده گه ری و
باخه گه نمی ده دهنی. [ف] کسی که خرمن به
خرمن می گردد و بسته گندم می گیرد
بادامیر: بارووشه، په نکه. [ف] پنکه
باده قوش: بایه قوش، کونده بوو. [ف] جغد
باده لان: ده سباد، ده ست بلاو، عه بله خه رج،
هه له خه رج. [ف] ولخرج

بار: مه یخانه، شوینی سه ما و هه لپه پکی. [ف]
کاباره

باران پست: نه ونده، گه نمی به باران پواو. [ف]
گندمی که بوسیله ی باران می روید

بارانه رږژ: رږژیک که له به یانییه وه هه تا
نیواره باران بیاری و ته ر و تووشی بن. [ف] روز
بارانی

بارانی کلاو به سهره: گوپاله باران، بارانی دهک

گه وره و توند. [ف] رگبار شدید باران

باربه ژن: موقوربان، جادووباز، سیحرباز. [ف]
جادوگر

باربه ها: له ژن به ژنه دا هه رکام له بووکه کان
باربه های نه ویتره. [ف] هم تادر عروسی زن به زن
بارکوله: کوله بار، باریکی که م. (بارکوله یه ک
چیک ما وه کورلیه و). [ف] کوله بار کوچک
بارودوخ: چونییه تی ژیان و هه لسو وکه وتی
خه لک و کومه لگا. [ف] وضعیت
بارپږژ: بای رږژانه، (بارپږژ هه لاناکا شه ن بکه یین)
[ف] باد روزانه

بارقږف: گژه با، بای توند. [ف] تند باد
باروو: دیوار، شووره. [ف] دیوار بلند قلعه، بارو
بارویت: بوختان، تومته، هه لبه سته. (تسه گه ت
کشتی باروویه). [ف] تهمت

بارهندان: (+) ده لاقه یه که که کا وئالیک و گزهری
لیوه ده که نه نیو کادینه وه. [ف] دریچه ای که از آن
کاه و علف در کاهدان می ریزند

بارهینان: فیر کردن، راهینان، عاملانندن. [ف]
پرورش

باریکه پیدان: فیزمالک، دهره دزه دان، خو
دزینه وه. [ف] جیم شدن، در رفتن مخفیانه

باریبه: هه سیر، رایه خی له جه گن و قامیش. [ف]
بوریا

باز له سهر نیشن: بریتی له به خته وه ری پوو
تئ کردن، بریتی له خوشحال به دیتنی که سیک.
(نه مردم نه و بازه م له سهر نیشن و تو بوویه

میوانم) [ف] کنایه از نشستن باز بر روی سر

بازقه‌پان: باسقه‌پان، جوری ماری زهردی ثامال
 سووره. [ف] نوعی مار زرد رنگ
 بازمه‌له: جوری مه‌له‌یه. [ف] نوعی شنا
 بازنگ: بازن، بازنه. [ف] النگو
 بازوله: باسک، زهند، له هه‌نیشک تا مه‌چه‌ک. [ف]
 بازو

بازوو: (+) تاجیی ره‌ش که خه‌تیکی سپی به بهر
 زگیدا هاتیی. [ف] تازی سیاه که خطی سفید بر
 روی شکمش باشد
 بازیار: رپیوار، پیفینگ. [ف] ره‌گزر
 باسترغه: برنج له‌ئو کردن بۆئه‌وه‌ی چه‌قه‌ره
 بدا. [ف] آب کردن برنج برای جوانه زدن
 باستون: باتوم، په‌یاغ. [ف] باطوم
 باسخوون: په‌لاماری کتوپر، هه‌لمه‌تی خیرا و
 له‌پر. [ف] پانتک

باسقول: ده‌ور گرتن، ئابلوقه‌دان، که‌مارۆدان،
 ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن. [ف] محاصره
 باسقه‌پان: بازقه‌پان، جورینگ ماری پر
 مه‌ترسییه. [ف] نوعی افعی
 باسکار: هیز و توانا، وزه. [ف] توان، رمق
 باسکه: ناوی بالنده‌یه‌که. [ف] اسم پرنده‌ای است
 باسووره: باگه‌ر، که‌رده‌لوول، که‌ره‌پینچ. [ف]
 گردباد

باسه‌ره‌یی بوون: بادیه‌وا بوون، باخ بوون،
 له‌خوبایی بوون. [ف] مغرور شدن
 باشان: (ناویکی ژنانه‌یه؛) باشه‌کان، ئه‌وانه‌ی
 باشن. [ف] نام زنانه؛ (بهتران
 باش‌بۆزغ: پی‌نیشاندهری بیگانه، سیخو،

جاش، خو‌فرۆش. [ف] جاسوس، راهنمای خودی
 در میان دشمن
 باشقعه: هه‌لیژارده، سه‌رباشقعه. سه‌رتو،پ، (ئه‌و
 می‌ی په‌ره باشقعه‌ی گشتیانه). [ف] ممتاز
 باشمه: شه‌قل، شقل، مۆری دارینی خرمان. [ف]
 مهر چوبین خرمن

باشه‌واله: باشووک، واشه. [ف] باشه، پرنده‌ای
 شکاری
 بافرکه: فرفره‌ی کاغه‌زی. [ف] فرفره
 بافره: (+) بافیش، بادیه‌وا، له‌خوبایی. (که‌لی
 بافره بروکه). [ف] مغرور
 بافی: (+) ناوی ئه‌شکه‌وتیکه له‌نزیك مه‌رگه‌ی
 قه‌لادزی. [ف] نام غاری است
 باکو: گیشه. قوری، تایه‌گیا و یونجه. [ف]
 توده‌ی انباشته‌ی گیاه و علف

باگرتن: جووت بوونی نیز و مینی سه‌گ و
 تاجی. [ف] جفتگیری سگ و تازی
 باگو: جواو، وه‌لام. (سه‌ر جاری قاولیکه باگو
 ناداته‌وه). [ف] جواب

بال کردن: بال ده‌رهاوردن. (وه‌چه‌ن رۆژ مه‌ل
 بال کینگ). [ف] پر درآوردن پرنده
 بال کردن: برین یان هه‌لکه‌ندنی شابالی مه‌ل
 بۆئه‌وه‌ی نه‌توانی هه‌لفری. [ف] بریدن یا کندن
 شه‌پر پرنده برای اینکه پرواز نکند
 بالا به بالا گرتن: خو‌به‌قه‌ده‌یه‌ک گرتن. (هاته
 ده‌رکی ده‌روازه/ چاوی شه‌مین و بازه/ داوام
 لیکرد بۆ ماچیک/ نه‌یدامی مه‌کریازه/ بالام به
 بالایی کرتسوه/ وه‌ک یه‌کین به‌ئهن‌دازه

- «فولکلور» (ف) مقایسه کردن قد با کسی دیگر
- بالا: (+) لای سهرووی کراسی ژنانیه، به ژن (کراسه که م داوینیه که ی ته واره، به لام بالا که ی که وره یه) (ف) از کمر به بالای پیراهن زنانه
- بالباز: جزئی مرایی بال به له کی مه یله و قاوه بییه (ف) نوعی مرغابی
- بالبالوکه: تازیلوکه، تازی نه حمه د راوکه ر، تاجیلوکه (ف) آخوندک
- بالبه ز: پیازه، تاوان، سوچ (ف) گناه
- بالتوسک: دش، خوشکی میرد (ف) خواهر شوهر
- بالزپ: مشک گره، بالزپ، مه لیک ی راوکه ره (ف) پرنده ای شکاری
- بالزپ: بازپ، بالزپ، مشک گره (ف) پرنده ای شکاری مانند جغد
- بالشت: بالنج، بالیف (ف) بالش
- بالکوک: به لکه، قه واله، ئیور، تاپو (ف) قباله، سند
- بالکاشه: پروپاگه نده، پیندا هه لگوتنی به درو (ف) تبلیغات دروغین
- بالووفک: بالنج، بالیف، بالشت (ف) بالش
- بالوین: نیردراوی دوله تنیک بو کاروباری دهره وه ی له ولاتیکی دیکه (ف) سفیر
- بالوین خانه: شوینی بالوین (ف) سفارت
- باله قول کردن: تاریف کردنی فیلاوی بو فریو دان، پیندا هه لگوتنی به فیل بوئه وه ی له خشته ی به ری (وای باله قولی کردووه هه رکاریکی بو ی بوی ده کا) (ف) تعریف کردن برای فریب دادن
- باله وازه: په وازه، بال گرتنی بینچووه بالنده (ف)
- پرواز کردن جوجه پرنده
- بالیک: بالوکه (ف) زگیل
- بالینه ک: فروکه، ته یاره (ف) هواپیما
- بالینه وان: فروکه وان، خه له بان (ف) خلبان
- بام: (+) بم، بیم (فیدات بام ساقی ته ر زوانم که / من دهری دیرم ده وای گیانم که) (ف) شوم، بشوم
- بامال: شوینیک که با به فره که ی پادابی، (وره به و باماله دا بروین له به فر ناچه قین) (ف) جایی که باد برفش را مالیده باشد
- بانین: مامز، ناسک (ف) آهو
- بان دپ: داریک که له داره پادا له وانی دیکه دروژتره و له دیواره که دپته دهری (ف) تیرگ
- سقفی که از لبه ی بام بیرون می آید
- باندوور: نیله، نیری جوت (ف) یوغ
- بانکوت: باگردین، باگردان (ف) بام غلطان
- بانکه: بوشکه ی چکوله، به رمیلی گچکه (ف) بشکه ی کوچک
- بانگلوز بوونه وه: خلوز بوونه وه، تلار بوونه وه (ف) غلط خوردن
- بانگلین: باگردین (ف) بام غلطان
- بانوان: (سه نگه رش) (کلانی باخ، ریزه داری وه ک کلان (ف) سنگ چین کوچه و حیاط) (ف) کوچه باغ
- بانه ناز: بانیزه، سه ربانی نه وی (ف) بام کوتاه
- بانه وسان: (بانکوت، بانگلین،) خه وتن له سه ربان له هاویندا (ف) خوابیدن پشت بام در فصل تابستان (ف) بام غلطان

بانینه‌وه: بیتچوو خستنه‌وه بهر مه‌ری نه‌بان. [ف]
 عادت دانن دوباره‌ی دام که از بچه خود بیزار می‌شود
 باوبق کردن: گه‌مه‌ی سه‌گان له‌دوای تیر خواردن. (سه‌گه‌ل تیریان خواردرووه که وتوونه باوبق کردن). [ف] بازی کردن سگها بعد از سیر شدن
 باوخوش: بریتی له مندالیک که فیتری گروگال و تریقانه‌وه بووبی. (مندالی جیرانه‌که مان له منداله‌که‌ی نیمه باوخوشتره). [ف] رشدیافته، برای کودک
 باوشور: جاجمیک که وهک ته‌لیس هه‌لیده‌دورن و چوله‌که‌ی پی ده‌گرن. [ف]
 جاجیمی که مانند گونی می‌دوزند برای به دام انداختن گنجشک
 باوگه‌گه‌ورا: باوه‌گه‌وره. [ف] پدربزرگ
 باوه: باب، بانگ کردنی باوک، باوکه. [ف] صدا کردن پدر
 باوه: دیراو، بو، چال کردنی عه‌رز بو بیستان بوئه‌وه‌ی ئاوی تیدا راوه‌ستی. [ف] خوب آبیاری
 باوه‌جه‌ره: باوه‌خولی، هه‌لسووران به ده‌وری خودا. [ف] چرخیدن به دور خود
 باوه‌ژو: ئاواره، هه‌لوهدا، ده‌ربه‌ده‌ر، ئاراگیل. [ف]
 آواره
 باوه‌سیر: بینوه‌سیری، نه‌خوشییه‌که له کومی مرؤف په‌یدا ده‌بی. [ف] بواسیر
 باوه‌گه‌وره: باپیره، باوگه‌گه‌ورا. [ف]
 باوگه‌گه‌ورا

باوه‌له: باول، باوله، جانتا. [ف] چمدان
 باوین: باسکار، هیز، وزه، توانا. [ف] توان، رمق
 بای دار ئاوس: بای شه‌مالی هه‌وه‌لی به‌هار که هه‌لیده‌کات و دار چرو ده‌رده‌کن. [ف] باد بهاری که موجب شکفتن شکوفه‌ی درختان می‌شود
 بای که‌پۆ: (جوړی ماره له تیره‌ی ئه‌فعی کاتی دیتنی دوژمن ملی هه‌لدینی و ده‌هوشینی؛)
 جوړی ته‌یری ره‌شه ئیواران به پۆل به ئاسماندا ده‌گه‌رین و ده‌نگیکی تاییه‌تیا هه‌یه و خه‌لک له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن کیسه‌یه‌ک له که‌روویاندایه، شمشیر بال. [ف] نوعی مار از خانواده افعی؛ (پرستوی سیاه
 بایته: بایه‌قووش، کونده‌بوو. [ف] جغد، بوم، بوف
 بای‌واده: بای‌وه‌عه‌ده، شه‌مالی سه‌ره به‌هار که به‌فر ده‌توینیته‌وه. [ف] باد بهاری
 بایه‌ده‌س: ده‌ست‌بلاو، ده‌ستباد، هه‌له‌خه‌رج، عه‌بله‌خه‌رج. (بایه‌ده‌س قه‌ت ده‌وله‌من نیه‌وگ). [ف]
 ولخرج
 بایه‌ده‌سی: عه‌بله‌خه‌رجی، ده‌ست‌بلاوی. [ف]
 ولخرجی
 بایه‌شک: باویشک. [ف] خمیازه
 بایه‌لان: بایه‌ده‌س. [ف] بایه‌ده‌س
 بایه‌م: بایه‌و، بادام، بادم، بایه‌ف. [ف] بادام
 بایه‌مه: لووی بن پیست، گرینی ره‌قی بن پیست.
 غده [ف]
 بترژم: ئافه‌ره‌م، باره‌قه‌للا، ئه‌فه‌که‌للا. [ف] آفرین.
 بتق: (ریگای بن‌به‌ست؛) نه‌زوک، قس، ئه‌ستتور؛ (تات، توک، په‌رده‌ی کچیک که

کروشکه بهری دهگری و نابین به ژن. [ف] راه
 بن‌بست: (نازا، قسر؛) پرده‌ی بکارتی که
 غضروفی باشد
 بتووی: بن‌بست. [ف] بن‌بست
 بچیک: زارو، منال، مندالی ساوا. [ف] کودک
 خردسال
 بخوپ: هه‌راه‌را و دهنکه دهنک، زه‌نازه‌نا. [ف]
 سروصدای زیاد
 بر خه‌لاس: جوری کایه‌ی مندالانه‌یه. [ف] اسم یک
 بازی کودکانه
 برارپ: وشه‌یه که له کاتی مردنی برا و دوست و
 هاوریدا ده‌یلین. [ف] کلمه عزا و شیون
 براندوخ: که‌له رهق، خیشه‌سهر. (مرویه‌کا
 که‌لهک براندوخه). [ف] خیره‌سر
 برج: (+) جاسووسی تفه‌نگ، دهرزیه‌ی نیشانه
 کرتن له‌سهر تفه‌نگ. [ف] مگسک تفنگ
 برجلانه‌کی: جولانی، دنگلاف، هه‌لورتنک، دیلانی.
 [ف] تاب
 برژنگ: مژول، برژول، بژانگ. [ف] مژه
 برساق: (+) پوودار، پوو هه‌لمالدراو، بی‌شه‌رم،
 بی‌ئه‌دهب. (فره‌ئایه‌میک برساقه). [ف] گستاخ
 برساقی: پووداری، بی‌ئه‌ده‌بی، پوو
 هه‌لمالدرای. [ف] گستاخی
 برشکان: تینویتی شکان، (هه‌رچی ئاو ده‌خومه‌وه
 برم ناشکی). [ف] عطش
 برشوو: برش، که‌ره‌کیفه، که‌پوو. [ف] کپک
 برشیایک: برژیایو، برژاو. [ف] برشته
 برشیان: برژان، (سزایام و برشیام، بووم وه

کوی بریان/ بووم وه ته‌ماکوو سهر سخته‌ی
 قلیان «فولکلور». [ف] برشته شدن
 برک: (+) گیاهه‌کی بوخوشه زور به‌رز نایبته‌وه
 و گولیکی سپی دهرده‌کا. [ف] اسم گیاهی است
 برکه‌مرده: ئهو ته‌ره کارییه‌ی (کالهک و شووتی
 و گرکه و خه‌یار و ...) که برکه‌که‌ی له‌بهر
 هویهک وشک ده‌بی و به‌ره‌که‌ی زوو ده‌کا و
 تامی ناخوشه، سیس بوونی برکه‌ی بینستان. [ف]
 میوه‌ای که بوته‌اش خشکیده باشد
 برگ: داریکی قوله به‌ئه‌ندازه‌ی نیو مه‌تر وه‌کوو
 نیزه ده‌یهاون، به‌تل، به‌تر. [ف] چوبی که مانند
 نیزه در بازی پرتاب می‌کنند
 برگه: (+) هیجا، برگه‌ی کیشیی شینعر. [ف] هجا
 برنج‌داس: ناوی گیاهه‌کی گولیکی زهردی هه‌یه
 بق دهرمانی دل که‌لکی لی وهرده‌گرن. [ف]
 برنجاسف
 برپو: شفه‌ی فیل و به‌راز، شرن، ددانی
 زه‌قی‌یه‌کانه، برپه. [ف] عاج فیل و گراز
 برپوک: که‌پوک، رانه‌وه‌ستاو. [ف] سیار
 بروک: خوش کردنه‌وه‌ی باران بق ماوه‌یه‌ک.
 [ف] بند آمدن باران برای مدتی کوتاه
 برهاف: کوما، کؤگا، کو کردنه‌وه‌ی شت له‌سهر
 یه‌ک. [ف] انباشته روی هم
 بریار: (+) برینی پارچه‌ی جلوه‌رک (من
 بریاره‌که ده‌که‌م و شاگرده‌که‌م ده‌یدووری) [ف]
 بریدن پارچه‌ی لباس در کارگاه خیاطی
 بریارنامه: په‌یمان‌نامه. [ف] پیمان‌نامه
 بریزه: بنیشت، جاکه، جاک، چه‌قه. [ف] سقز

- بریسوو: (برووسکه، هوره‌تریشقه، بلاچه)
 ناوی گوندیکه له ناوچه‌ی بانه. [ف] نام روستایی
 در کردستان (آذرخش
 بریث: وریا، وشیار، ئاگادار. [ف] آگاه
 بریشان: ئاگادار بوون، وریا بوونه‌وه. [ف] آگاه
 شدن
 برینج: برنج، دانه‌ویله‌یه‌کی سپییه بۆ پلاو ده‌بن.
 [ف] برنج
 برینجه: (بزه، گرژینه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه) جووله‌ی
 به ئاسته‌می ئاو، شه‌پولی وردی چۆم. (چومه‌که
 برینجه ده‌کا. [ف] لبخند) موج ریز بر بستر
 رودخانه
 برینگچی: نه‌و که‌سه‌ی که به برینگ مه‌ر
 ده‌بریته‌وه. [ف] پشم‌چین
 بریه‌کار: که‌سیک که قه‌بال هه‌لده‌گرئ. [ف]
 پیمانکار
 بریه‌کاری: کار کردن به قه‌بال، قوتنه‌رات. [ف]
 پیمان‌کاری
 بزاقوکه: جووله‌ی که‌م، نیمچه جووله. [ف]
 حرکت آهسته
 بزپبز: پارچه پارچه، له‌تله‌ت، ونجر ونجر. [ف]
 تکه تکه
 بزوقه: (+) پیتی ساکن وهک (مردن -
 بژن - شروه) [ف] نمه
 بزگه: بزه، زه‌رده، (هاته نیوشار و که‌می
 که‌شتی کرد/ بروویی بروونی دی و بزگه‌ی لیوان
 «سه‌ید تاهیر هاشمی». [ف] تبسم، لبخند
 بزمار به گا: بریتی له جیگای تنگه‌به‌ر و پر له
 چه‌شامات. (له‌و ژورره چکوله‌یه‌دا بزمار به
 گایه‌که که‌س جیی نابیته‌وه. [ف] کتایه از جای
 تنگ و پر از جمعیت
 بزمنه‌ک: بزمن‌مه، جۆری مارمیلکه‌ی که‌وره‌یه.
 بیره‌بیره. [ف] بزوجه
 بزمووک: به‌سترانه‌وه، جووله نه‌کردن. (له‌جیی
 خوی وا ویشک بروه ده‌لئی بزمووک کراوه. [ف]
 بسته شدن، پابند
 بزنگره: جۆریک درکه له کونجره که‌وره‌تره
 به‌مه‌ر و بزنه‌وه ده‌نوو‌سی. [ف] نوعی خار
 بزنه‌پئ: پینچه‌ی پژد و باریک به‌قه‌دی
 کپوه‌وه. [ف] بزراه
 بزنی قازی: که‌مه‌یه‌کی لاوانه‌یه، دوو قوله‌ داری
 به‌قه‌د بستیک به ده‌سته‌وه ده‌گرن و
 شه‌مه‌یه‌ک دوو مه‌تر دوور داده‌نین و ده‌بن
 له‌سه‌ر لاق و نه‌و دوو قوله‌ داره وهک گاگوڵکی
 بروا و به ده‌می شه‌مه‌که هه‌لگرئ، هه‌ر که‌س
 بتوانی نه‌نجامی بدا به‌ره‌نده‌یه. [ف] نام یک بازی
 جوانان
 بزووتن: (+) هاتنه خواره‌وه‌ی بی‌ئیختیاری
 شیریه مه‌مک، بی‌ئه‌وه‌ی مفداله‌که بیمژی تک تک
 درژیته خواری، مه‌مک بزووتن. [ف] ریختن
 ناخودآگاه شیر پستان
 بزوین: (جوولینه‌ر، بزوینه‌ر:) پیتی ده‌نگدار،
 وهک ئا، ئۆ، ئی، ئوو، ئی. [ف] تکان‌دهنده:)
 حرفه‌ای صدادار
 بزه‌خه‌نگ: زه‌رده‌خه‌نه، بزه، گرژینه‌وه. [ف] تبسم
 بزه‌له‌ره: مه‌لیکی لاق درپژه له قه‌راغ ئاوان

- دهږی و ماسی دهخوا. [ف] نوعی مرغ ماهی خوار
 بژبڼوکه: ناوی گیایه که گولی سووره. [ف] اسم
 گیاهی با گلهای قرمز
 بژمیر: ژمیریار، که سی که حیساب دهکا،
 حیسابگر. [ف] حسابدار
 بژوار: بژوین، زهمه‌ند، زهویی پز له گیا و گژ.
 [ف] زمین پر از گیاه و علف
 بژون: (وره و غیرهت، هیز و توانا.) بژانگ،
 مژول، بژول. [ف] قدرت، توان. (مژه
 بژوو: بژ، یالی نه‌سپ، مووی سهر ملی نه‌سپ
 و شیر. [ف] یال
 بژی مهر: نه‌مر نه‌ژی. (کاره‌که‌مان بژی مهره.)
 [ف] بخور نمیر
 بستوک: بستوک
 بستوک: بستوو، مله‌ی کپو، زینوو. (توی له‌من
 دوور کردوو و منی له‌تنو دوور/ نه‌و
 بستوک‌ه‌ی دوژمن ناوی نا سنوور «هیمن».) [ف]
 گردنه‌ی کوه
 بسته: (+) لقیکی باریکی پیچ پیچه به‌سهر لقی
 برکه بیستانه‌وه‌یه له‌گیا و گژی‌تر ده‌هالی. [ف]
 شاخه‌ی پیچ پیچ بوته‌ی جالیز.
 بسک‌دان: گه‌یشتنی کاله‌ک و گرکه به‌جوریک که
 له‌بهر گه‌یشتن له‌برکه‌که‌ی بیته‌وه. (بیستانه‌که
 که‌س نییه لئی‌کاته‌وه هه‌مووی بسکی داوه.)
 [ف] میوه‌ای که به‌خاطر رسیدن زیاد از بوته جدا
 می‌شود.
 بسک‌وجاخ: نه‌گریجه، بسکوک، مووی سهر
 لاجانگ. [ف] زلف
- بسکوله: (+) بسکی چکوله، نه‌گریجه‌ی قوله. [ف]
 زلف کوتاه
 بسیلاک: زیخه‌لان، خیزه‌لان. [ف] ریگزار
 بشتال: لاکوت، لاپره‌سه‌ن. [ف] فضول
 بقوت باژو: ناوی کایه‌یه‌کی مندالانه‌یه. [ف] اسم
 یک بازی کودکانه
 بکهر: که‌سینک که کارینک ده‌کا. (که‌س بکه‌ری
 نی‌کاره نییه.) [ف] فاعل
 بگریگر: هه‌راه‌را، زه‌نازه‌نا، ره‌شبگیر،
 هه‌للاوبگر. [ف] سروصدای زیاد
 بلاتینک: په‌پووله، په‌په‌پوک، په‌لپه‌لیسک. [ف]
 پروانه
 بلاجه‌و: سه‌یر، عه‌جایب. (ئی کاره فره بلاجه‌وه.)
 [ف] عجیب
 بلاچانن: برووسکه‌ی هه‌ور، هه‌وره تریشقه،
 هه‌وره برووسکه. (ناسمان بلاچنن.) [ف] آذرخش
 بلاچوه‌ور: هه‌وره‌گرمه، هه‌وره‌تریشقه. [ف]
 رعدوبرق
 بلاچه‌ئاگر: گری‌ئاور، بلیسه. [ف] شعله
 بلاچه: برووسکه، بریقه‌ی هه‌ور. [ف] آذرخش
 بلالک: به‌لالووک، بلالووک. [ف] آلبالو
 بلالووک کپتوله: داریکی کورته بنه‌یه به‌ریکی
 وردی زه‌رد ده‌گری له‌جیکای شاخ و به‌رده‌لان
 ده‌پوئ. [ف] آلبالوی کوهی
 بلاوه‌ند: ناوی تیره‌یه‌که له‌هوزی مامه‌ش. [ف] نام
 طایفه‌ای از ایل مامش
 بلباس: (ناوی ناوچه و عه‌شیره‌تیکی کورده.)
 نه‌لماس، به‌ردیکی به‌نرخه. [ف] نام یک طایفه‌ی

کرد (الماس

بلیند: بلند، بهرز. [ف] بلند

بلحه پروو: مروقی چاوحیز، تولاژ، ژنی حیز و

بلینگو: بلیندگو، ئامرازیکه بؤ بهرز بوونه وهی

خراپکار و خه نه پروو. [ف] آدم بدعمل، فاحشه

دهنگ که لکی لی وهرده گرن. [ف] بلندگو

بلقه ته: نه خوشیی تاعوون، چاو قوولکه. [ف] مرض

بمارکی: جۆریک دمه لی زور به ژانه له له شی

طاعون

مروفت دی. [ف] نوعی دمل چرکی

بلقه تاف: نه نگوسته چاو، تاریکه شه و،

بن ئاموزا: ئاموزازا، مندالی ئاموزا. [ف] فرزند

شه وه زهنگ. [ف] شب بسیار تاریک

پسرعمو

بلماندن: بلمه، دهنگی و شتر و لؤک، و شتر

بناجانگ: لاجانگ، نیوان پرومهت و گوچکه. [ف]

ده بلینی. [ف] صدای شتر نر

عارض

بلند: بهرز. [ف] بلند

بنار: (+) پنی هه وراز، پیگای سهراولیتز. [ف] راه

بلنگو: بلیندگو، بلینگو. [ف] بلندگو

شیب دار

بلوک: بلووک. [ف] بلوک

بنازانگ: ٭ بناجانگ

بلووت: دهوری دریژوکی که وره بؤ پلاو. [ف]

بناوره: ئه و پووشه نهرمه ی بؤ ههلبوونی ئاور

دیس

له بن دهسته چیله ی دهنین. [ف] خاشاک خشکی

بلووک: جۆری خشتی گه وره یه له چیمه نتو

که برای روشن کردن آتش زیر چوبها قرار

دروستی دهکن. [ف] بلوک

می دهند

بلووک: به فری وشک، به فره لووک. [ف] برف ریز

بناوکه: مه له وان، سوپا، مه له زان، مه له فان. [ف]

و خشک

غواص، شناگر

بلویر نهنگیو: شمشال ژهن، بلویر ژهن. [ف] نی زن

بن پاژینه: بن ژیل، خؤل و خاکی دانه ویله ی له

بله رزهک: بؤمه له رزه، بووله رزه، بووله ره. [ف]

بیژنگ دراو، بن بیژنگه. [ف] ته نشین بیختن غربال

زلزله

بن پشک: (+) قوره که شی، تیروپشک. [ف] ٭

بلیاق: ره شایی نیو گلینه ی چاو. [ف] مردمک،

تیروپشک

عدسی چشم

بلیز: بلیسه، بلیزه. [ف] شعله

له فه رشدا لیک جیا ده کاته وه. [ف] تخته ای در

بلیسک: جنچک، پله گوشت، جنچک. [ف] تکه

میان تارهای فرش قرار می گیرد

گوشت کوچک

بن ته مه له: بنچینه، هیم، بناخه ی دیوار. [ف]

بلیمهت: (+) ناحه ز، ناشیرین، دژیو. [ف] زشت

شالوده، بنای زیرین دیوار

- بنداروک: (+) سه‌یران، سه‌یاحهت، رابواردن. [ف]
- بنه‌بان: میچ، لای ژووری مال. [ف] سقف، قسمت بالایی خانه
- بنه‌بیر: (+) به‌هانه‌بیر، گرووشکین. [ف] وسیله‌ای برای بریدن بهانه بچه
- بنه‌تان: داری ژیره‌وه‌ی فەرپش که ته‌ونکەر له سەر ئه‌و په‌راویزی هه‌وه‌ل داده‌مه‌زینتی. [ف]
- چوب زیرین ده‌ستگاه فرش بافی
- بنه‌توو: دایکی ناحه‌زه‌که‌سیک که مالی نییه ژن بین، کچی کابرایه‌ک به بنه‌توو ده‌خوایی واته هه‌رچی مندالی مینینه‌ی بوو ده‌بین بیداته‌وه به مالی خه‌زووری و هیچ هه‌قیکی به‌سه‌ریه‌وه نابین. [ف] رسمی ناشایست در فرهنگ عشایری
- بنه‌جهرگ: گوشتی به‌ندی دل، ئه‌و ره‌گه گوشتی بۆته پنه‌ندی جهرگ و دل. [ف] رگی که دل و جگر را به هم پیوند زده است.
- بنه‌گر: جی‌گرتوو، جی‌گیر، مسوگر، سه‌قامگیر. [ف] جاگرفته، پایدار
- بنه‌گۆگه‌م: (گۆگه‌م گیاه‌که له بووره و به‌یار شین ده‌بی گولی زه‌رده بنه‌که‌ی وه‌ک کۆلوو خپ و ئه‌ستوو به‌ سووتاندن ده‌بی:) بریتی له مروئی قوله و ناله‌بار. (ده‌لای بنه‌گۆگه‌م پۆز و مه‌واشی مه‌یه). [ف] ریشه‌ی گیاه جوجم:) کنایه از آدم کوتوله
- بنه‌ما: (+) بناغه، بنیشه، بن‌چینه، هیم. [ف] شالوده بنه‌وپال: په‌نا، ته‌نیشته. (مه‌ر له بنه‌وپالی خوتدا دانیشتروه). [ف] پهلو، بغل
- بنه‌وه‌شی: جیددی، به‌راستی. [ف] جدی
- بن‌دەرپس: عه‌سل، ره‌سه‌ن. [ف] اصیل
- بن‌دوق: پووک، ئه‌و جینه‌ی ددانی له‌سه‌ر ده‌پوئ. [ف] لئه
- بن‌دوک: (+) ئه‌و خورییه زبره‌ی له شانه کردندا ده‌مینتیه‌وه و بۆ رستن نابین. [ف] باقیمانده‌ی پشم هنگام ریسندگی
- بن‌دووره: میلاقه، ره‌به‌نۆک. [ف] آلاله
- بن‌چله‌ک: بنه‌چه‌که، چله‌که، باوباپیران. [ف]
- اجداد و نژاد
- بن‌عانه: جوژی پیلای قه‌دیمی ژنانه بوودراویکیان له پاژنه‌که‌ی ددها بۆته‌وه‌ی ته‌قه‌ی بین. [ف] نوعی کفش زنانه
- بن‌قرووژنه‌ک: ئه‌وک، قورقورچه‌که، بینبیتۆکه، قورگ، تینتینۆکه. [ف] حلقوم
- بن‌کرنه‌ک: بن‌کر، شتی که به بنی مه‌نجه‌له‌وه ده‌نووسی. [ف] ته‌دیگ
- بن‌که‌وا: کورته‌کی ژنان، شتیکی ئه‌ستوو به‌ ژنان وه‌ک شوورت له‌پیتی ده‌که‌ن بۆته‌وه‌ی سمتیان قه‌له‌و بنوین. [ف] نوعی پوشاک زنانه
- بن‌که‌وش: (+) موورووه قاچاخ، جوژی خشل و موورووی سی گۆشه‌یه ملوانکه‌ی پی ده‌گرنه‌وه. [ف] نوعی مهره‌ی ره‌نگی برای بافتن گرنبند
- بن‌وره: کونده‌ی چکۆله، کونده‌ک. [ف] مشک چرمی کوچک
- بن‌وس: (بنه‌ما، بناغه، بنیشه، هیم، بن‌چینه) هۆ،

- بنیس: لە، لاواز، دالگوشت، رېوھە. [ف] لاغر
- بنیسین: ژاكان، وشك بوون، سیس بوون. [ف]
- پژمرده شدن
- بنیشتە خوشتە: بریتی لە قسە یەك كە دەكەوێتە
- سەر زاری خەلك و پرانەوێ نییه. (ئەم
- قسەیان كۆتە بنیشتە خوشتە). [ف] حرفی كە در
- دهان مردم می افند و تمامی ندارد
- بنیشتە: بناغە، بنچینە، هین، بن تەمەلە. [ف] زیربنا
- بۆ هەرنەهەوت: بۆ ترشاو و گەنیو، بۆ گنخ،
- بۆ گەنی زۆر پیس و ناخۆش. [ف] بوی بسیار بد
- بواردوو: قاوت، گەنمی برژاوی لێكراو. [ف]
- قاووت
- بوخت: بوختان، تۆمەت. [ف] بهتان
- بوخچە: نیفەکی دەرپێی ژنان، گەدە. (بوخچە
- ئاوەلکراسە گەم تەنگە). [ف] خشتك شلوار زنانه
- بوخچە نەكراو: بریتی لە لاویك كە ژنی
- نەهێتایی. (كۆرە گەممان هێشتا بوخچە
- نەكراو یە). [ف] كتایه از جوانی كه هنوز زن
- نگرفته باشد
- بۆخنك: بۆد، بۆدپ. [ف] بوی چرك بدن
- بۆدەر: پۆتر، كرىمى چەور كۆردنى دەست و
- دەم و چاو. [ف] كرم
- بۆدى پۆش: زىپۆش. [ف] زەرپۆش
- بۆدى: بەدەنەى ماشین. [ف] زەر
- بۆر خواردن: بەزین، شكست خواردن. (هێندە
- خوێرییە هەر لە رېوھە بۆر دەخوا). [ف] شكست
- خوردن
- بۆران پىچ كۆردن: راپینچەك دان، رامالین بە
- زۆر. [ف] غارت و چپاول
- بۆران پىچ: بارن و تۆف و بەند. [ف] كولاك
- بۆر بۆرین: ململانئ، گۆرپە، رەقە. [ف] مسابقه
- بۆردان: بەزاندن، شكست پێدان. (هەر كەس
- ململانی لە گەل بكات بۆرى دەدا). [ف] شكست
- دادن
- بۆردراو: بەزىو، ترساو، شكست خواردوو، قژ
- بوو. [ف] شكست خورده
- بۆردران: بەزین، شكست خواردن، قژ بوون. [ف]
- شكست خوردن
- بۆرە خولك: خولك كۆردنىكى كەم و سارد و
- سەر. (وێك جارێ خولك خۆش نەبوو تەنیا بۆرە
- خولكىكى كۆردن). [ف] تعارف كردن سرد
- بۆرە تار: بۆومەلێل، تارىك و رۆونى بەیانى و
- ئێوارە. [ف] كرك و ميش
- بۆرەكار: كاری سووك، [ف] كار اندك.
- بۆرەكە: (گۆلێكى نێرى دوو سالە، پارگۆیر،
- گۆلپار؛) بۆرە پیاو، پیاوی سووك و چرووك
- و بێبايخ لە تايەفەدا. [ف] (گوسالەى دو ساله؛)
- مرد بی شخصیت و بی ارزش در طایفه
- بۆرى: شووشەى لامپا، بۆق. [ف] شیشەى چراغ
- بۆرزاق: رەنگى كەهوى مەیلەو سپی،
- سپی واش. [ف] رنگ طوسی مایل به سفید
- بۆزقاجى: تاجى و حەیانى بۆز و خەتخەت.
- [ف] تازی و حیوان بور با خط و خال سفید
- بۆسۈك كۆردن: بریتی لە بوختان كۆردن، قسەى
- سووك وەدواى كەسێك خستن. [ف] كتایه از
- تهمت زدن

- بوغز له زگ: ☞ بوغزاوی
- بوغزاوی: قین له زگ، پقاوی. [ف] کینه توز
- بوغمه: ئوناق، بوغز، [ف] عقده.
- بوغور: (+) (لوک، وشتری نیر) قه له و، یاخی،
- گویی نه ده ر. [ف] شتر نر) یاغی
- بوغه: جوانه گای مل نه ستووری نه خه ساو. [ف]
- گاو اخته نشده
- بؤفره: بلوق، بلق، گومه زه. [ف] حباب
- بۆق له زگ: بوغز له زگ، غه زراوی، پکوونی،
- دخه زدار، قین نه ستوور. [ف] کینه توز
- بۆق: (+) شووشه لامپا، شووشه ی چرا. [ف]
- شیشه چراغ
- بۆک و نابۆک: دوودلی، دپدۆنگی کردن. (بۆک و نابۆک چوممه پیشی). [ف] متردد
- بۆکان: شاریکی کوردستانه. [ف] بوکان
- بوکسه وات: خلیسکان و سه رنه که وتنی ماشین
- له جیگای قور و سه هؤل. [ف] بکسوات.
- بۆکۆن: (ناوساجی، زرووبی) بۆنی شتییک که
- کۆن بووبین. [ف] نان روغنی) بوی کهنگی
- بۆگه نگه: (+) بوونه وهریکی چکۆله یه له قالونچه
- بجوو کتره، سن. [ف] حشره ی سن
- بۆل: (+) هیشوو، زهنگه ته، تلوتک، یه شوو. [ف]
- خوشه ی انگور
- بۆلۆن: ناله، بۆ دهنگی که وهره دهگوتری. (دهنگی دهلیی بۆلۆنی دیوه). [ف] صدا و نعره ی بلند
- بووتگ: ریزه، زه رپه، گه ردیله، هوورک. [ف] زره
- بووج: گهوج، نه قام، ناهیر، حؤل. [ف] ابله
- بووجی: گهوجی، نه قامی. [ف] ابلهی
- بووده له: (+) کووده له، به چکه ی به راز. [ف] بچه
- خووک و گراز
- بووری: رابردوو، رابووری، رابورده. [ف] گذشته
- بووزه له: به ربینک، به رهه لینه ی بووزوو. [ف]
- سینه پوش
- بووژاندن: پنجاندن، دل هیشاندن. (گولی مز واهرم دانا له بهر پیت/ له مه زیاتر مه بووژینه دلی شیت «راوچی»). [ف] رنجانیدن
- بووژه له: تازه پی گرتوو، منالی خرکه که بوو. (کوره که یان تازه بووژه له بووه و خله خل ده روا.)
- [ف] بچه تازه پا گرفته
- بووکه باخه: بووکی نایلونی. [ف] عروسک
- پلاستیکی
- بووکه به فرینه: نه و په یکه ره ی مندالان به به فر
- دروستی ده که ن. [ف] آدم برفی
- بووکه سووره: مه لیکي بهر زگ سووره به قه د
- چۆله که یه که ده بی. [ف] اسم پرنده ای است
- بووکه والا: بووکه شووشه. [ف] عروسک
- بۆون: به یار، زهویی نه کیل دراو. [ف] زمین بایر
- بوهووم: بوختان. [ف] بهتان
- بۆیرش: بۆشی، بۆنی هر شتییک که له شوینی
- ته ر داندرا بئ و شینی هه لینابن. [ف] بوی نم
- به ئاو کردن: زهرد بوون و سیس هه لگه پرانی
- که نم و جو به هۆی ئاوی زۆره وه. [ف] زرد شدن
- محصول بر اثر آب زیاد
- به بازو و برد: توند و تۆل، چوخت و چالاک،
- نازا له هه لاتن. [ف] چالاک
- به باي خه يالدا نه هاتن: گوی پینه دان و

که‌مته‌رخه‌می نواندن، (ته‌واوی ماله‌که‌ی له‌نیو
 بچی به بای خه‌یالیا نایه.) [ف] اهمیت ندادن
 به بهردا هه‌لخویندن: تاریف و پیندا هه‌لکوتن و
 پارانه‌وه له که‌سیک بۆنه‌وه‌ی کاریک جینه‌جی
 بکا. (مانگیکه به به‌ریدا هه‌لده‌خوینم پینل نابین.) [ف]
 خواهش و تعریف و تمجید
 به به‌ژن به‌ران: تاییه‌ت بوون، رینگ هاته‌وه‌ی
 دوو شت پیکه‌وه. (کولمه‌ت که‌ش و به‌رووناکه
 ده‌لیی تیشکی هه‌تاوه/ جوانچاکی کراسیکه به
 به‌ژنی تو براوه «هیندی».) [ف] چیزێ که
 مخصوص چیز دیگر باشد
 به پیتی فیلان: بریتی له زۆر و زه‌وه‌ند. (هه‌ر
 چیه‌کت بوی به پیتی فیلانه.) [ف] کنایه از بسیار
 زیاد
 به تالپا: به‌ره‌للا و بی‌کاره، لات، که‌سیک که
 بی‌کاره و ده‌سوورپته‌وه. [ف] بیکار
 به تر به‌ند بوون: بریتی له شتی ناقایم و
 خورانه‌گر. [ف] کنایه از چیز غیر مقاوم
 به ته‌ما: ته‌مادار، ته‌مایه‌ر. [ف] خواهان
 به چه‌قی نه‌حله‌تا چوون: بق هه‌ستان و
 پینداگری کردن له‌سه‌ر کاریک. (تازه به چه‌قی
 نه‌حله‌تا چووه به قسه‌ی که‌س ناکا.) [ف] یکنندگی
 و پافشاری
 به ده‌مدا ساوین: (بریتی له شتی که‌م بو
 پیخۆر. (عاله‌میکمان به‌سه‌ردا رژاوه نه‌و تو‌زه
 چیشه‌ به ده‌می کیدا بساویم؟) ؛) له ده‌م
 هه‌لساوین. [ف] کنایه از غذای کم برای افراد
 زیاد: (به دهان ساییدن

به ده‌مدا هاته‌وه: جوابه جه‌نگی. (وا‌ی به ده‌مدا
 هاته‌وه خه‌ریک بوو بیخوا.) [ف] جدال لفظی
 به ده‌مه‌وه دان: (بریتی له روو پیندانی زۆر به
 منداڵ. (هینده‌ی به ده‌مه‌وه مه‌ده روو رۆژی‌تر
 چاوت ده‌رینین:) ؛) بریتی له پی زیاد کردن.
 (بریکی دیکه‌ی له‌و زه‌ویییه به ده‌مه‌وه بده
 خانوو به‌ره‌یه‌کی باشی تیندا ده‌بین.) [ف] رو دادن
 زیاد به به‌چه: (اضافه کردن چیزی به چیز دیگر
 به رقد چوون: بق هه‌ستان، تووره بوون. [ف]
 عصبانی شدن
 به روودا دانه‌وه: به چاودا دانه‌وه، چاکه کردن
 له‌گه‌ل که‌سیک و وه‌بیر هینانه‌وه‌ی. (باشه
 هینده‌ت به روودا دانه‌وه کویرت کردین.) [ف]
 کنایه از منت گذاشتن
 به پیشه‌وه بوون: به تووشه‌وه بوون. [ف] دچار
 شدن
 به سه‌ر چوون: به سه‌ر رۆیشتن، به مه‌یل و
 ئاره‌زوو چوون بۆلای که‌سیک. (بو خزمه‌ت
 ماموستا هه‌ر به سه‌ر ده‌جم.) [ف] به سه‌ر
 رۆیشتن
 به سه‌ر رۆیشتن: به‌سه‌ر چوون، بریتی له
 تامه‌زپۆ بوونی زۆر. (هینده‌م پینخۆشه به‌چه
 حوزووری بۆم هه‌لکه‌وئ به سه‌ر ده‌جم.) [ف] با
 سر رفتن
 به سه‌ره‌وه نه‌چوون: ماوه پینه‌دان، موله‌ت
 نه‌دان، (هینده به ته‌ماحه به‌سه‌ر مالی که‌سه‌وه
 ناچن.) [ف] پرهیز نکردن از هر چیز
 به سه‌نگی سیا هه‌لیتان: به به‌لای که‌وره

دووچار کردن، ئابروو بردن و ته مین کردن. [ف] به خاک سیاه نشانندن

به شهرما که وتن: به پروودا که وتن، شهرم کردنی زور. (وا به شهرما که وت له پرووی مه لنه هات نانه کی بخوا). [ف] خجل شدن به قیز و بیژ: [ف] بیژه ون

به کینودا کردن: شیت کردن، خوددار کردن. (ناویریم ئه و قسه یه بکه م به کینودا ده کات). [ف] کنایه از دیوانه کردن

به گز: دلته و ناشق، هه وه سباز. (مئینه به گره به ده شور تیر ناخوا). [ف] هوسباز به گزه وه نان: به گژدا کردن، پیا هه لشاخاندن. [ف] تحریک کردن برای گلاویز شدن

به گورپی وهر کردن: له بهر یهک پرژ و بلاو کردن، جهرگ و ریخوله دهره یتان. (تانجی و توله جهرگ و ریخوله ی ریویان به گورپی وهر کرد). [ف] پاره پاره کردن و از هم پاشیدن

به مۆر و مایه: به پۆز و دهمار، خۆگر و له خۆبایی. (مئینه به مۆر و مایه یه ده لینی کورپی قه رالی فره نگه). [ف] کنایه از کسی که خیلی متکبرانه رفتار می کن

به مه شکه دهره یتان: که ول کردنی ئاژهل بۆ مه شکه. [ف] کندن پوست حیوان برای مشک به با کردن: لاتیل، به لئواری بیژنگ گهنم به بادان [ف] به باد دادن غله با لبه ی غربال به به: (+) باوک، باب. [ف] پدر، بابا

به بهران: مه ری بهران خواز. [ف] گوسفند قوچ خواه به پۆز: به فیز، خۆبه زلزان، تپزل، قوربه ده ماخ،

قوده قوره. [ف] مغرور، متکبر به تاک: به تال، خالی. [ف] تهی

به تالپه: [ف] به تالپا به تر: به تل، به ش، ماوه. (به تریکی شه و چووبوو). [ف] قسمت به تره ف: (+) زور، له پاده به دهر، یه کجار زور. [ف] بیش از اندازه

به تری: چاو ئیشه، نه خۆشیی چاو. (چاری به تری کردگه). [ف] چشم درد

به تله: ته پکه، جۆریک داوه له ته خته ی دهن و ده یخه نه بن به فره وه دانی به سه ره وه ده که ن بۆ گرتنی بالنده. [ف] نوعی دام برای پرند

به تهک: کورکوپ، کهت، وه تهک، قه تن. [ف] کوکر به تهگه: بزنی نیری خواز [ف] بز نرخواه به حال و دووبه لا: زووره ک و دووبه لا، به حاستم، به ئه سپایی. [ف] بسیار اندک، آهسته به حیشت: به هه شت، به حه شت، [ف] بهشت.

به خاو که وتن: لاق و قول گیران، لاق ئیشان به هوی به پیندا پۆیشتنی زور. [ف] پا درد برادر پیاده روی زیاد

به خۆدا شکانه وه: شهرمه زار بوون، خه جاله ت

بوونه وه، ته ریق بوونه وه. [ف] شرمسار شدن به دادایی: گریان و گورپووی منالی چکوله که له شیر ی ده برنه وه. (ماده ری گیتی له شیر ی بریه وه ده بریتیه وه/ فائیده ی چی شه خسی لیکه وتوو به دادایی بکا «مه حوی»). [ف] بهانه و

گریه کردن بچه شیرخواره به داری نه حله تا چوون: [ف] به چه قی نه حله تا

چوون

به راوینتن: ٥ به راویشتن

به دانسته: به تاییهت و له پروی وریاییه وه.
(به دانسته لامدا بولای و چاوم له کاره که ی کرد.)

□ عمدا

به دبده: که په واله، هه ویرده. □ بلدرچین

به دپست: پیچه وانه ی خوش پست، تاژییه که که
به جوانی پست نادا. □ تازی که به خوبی با
شکارچی همکاری نمی کند

به دغه پ: به دئه توار، ئاکار خراپ، ناپه سه ن. □
بدعمل، نامبارک

به دگل: دزیو، ناشیرین، ناحه ز. □ زشت

به دگوز: مریو خیشه سر و ناحالی، قین له
زگ و بوغزای، خیره سر. □ آدم کینه توز

به دماژه: پروتال، پروگرژ، دزیو، مپوموچ،
خوین تال. □ اخمو، زشت

به ددایی: به دادایی. □ ٥ به دادایی

به ددسته وه چوون: به ددسته وه مردن،
به ددسته وه زایه بوون. □ کشتن کسی

به ددسته وه هاتن: توانایی و سه رکه وتن له
کاریکدا. (کاره که به جوانی به ددسته وه هات.) □

توانایی انجام کاری

به ددعیه: به پوز و ههوا، خو به زل زان. □
متکبر

به ددماخ: قه لو، گوشتن، پرگوشت. □ چاق

به ددماخ: ٥ به ددماخ

به ددندان: دزیو، ناحه ز، ناشیرین. □ زشت

به ددههن: ٥ به ددههن

به ددههنند: دهست و دلپاز، دلاوا. □ بخشنده

به رانگزا بوون: به گزدا چوون، ئانگزا بوون. □
گلاویز شدن

به راو: (+) لای خوارووی جوگه ئاو که
شیطه که ی لی هه لده به ستن، به رانه بری پشتاو. □

طرف پایینی جوی آب

به رای: دهسپیک، سه رته، له پیشدا. □ ابتدا

به ربجاف: سامناک، به سام، ترسناک. □ بیمناک

به ربپ: (+) پیش گرتن، بردان، به رزه فت. □ ٥
به رزه فت کردن

به ربوغه: به رخیه به به، به رچیله، غه وغه و. □
غیغ

به ربه تاو: بریتی له ژن و پیای دلته و به گپ،
حه شه ری. □ انسان بلهوس

به ربه ره لالا: پیش ئاوه لا، به رنه گیراو، پاوان
نه کراو. □ مکانی که انحصاری نباشد

به ربه لا کردن: وه بهر به لا دان، قوربانی کردن.
(مانگایه کی یو به ربه لا ده که م نه که ر بگه رته وه) □

صدقه کردن

به ربه لا: له به لاوه نزدیک، که سیک که زوری
به لا به سه ر دی. (نه و فقیره هئیده به ربه لایه رورژ

نییه تروشی گرفتیک نه بی) □ از بلا نزدیک.

به ربیر: شوان، شقان، به رفان. □ ٥ به رفان

به ربیتک: به ره له بین، په رویه که بو داپوشینی
لاق هه تا پشتینه له کاتی کار کردندا. □ پیش بند

به ربپوار: ون، نادیار، گوم، بزر، وندا. □ کم،
ناپیدا

به رتهک دانه وه: به رپه رچ دانه وه، قسه پی برین.

[ف] در میان سخن دويدن

به رجه فان: خاوين، پاڤز، ثافيده. [ف] پاكيزه

به رجي: بينجگه، جگه. [ف] به چن، غيراز

به رچاگه: قلف به نديکه به گوريس بق به سستی

باقه ی چواره می شه غره کيشان. [ف] نوعی گره

طناب در بار کردن علف

به رچيله گه: به رچيله، گوشتی شورې ژير ملی

گا و کهل و ... [ف] گوشت آویزان زیر گردن گاو

و گاومیش و ...

به رخ خنکینه: گیاه کی قالچ داره له میترگ و

گویی جوگه ناو ده پوی، وهک گوله جَو وایه. [ف]

نام گیاهی است

به رخودان: خوراکری. [ف] مقاومت

به رخوین: دایکی ناحه ز و ناره وای

کورده واریبه که سینک که پیاو ده کووژی ده بی

کچه که ی یان خوشکه که ی له توله دا بدا به مالی

کووژراوه که. [ف] دادن دختر به جای خون بها

به رختا: خه تابار، تاوانبار. [ف] مجرم. خطاکار

به رخلان: کوزی به رخ، تامانی جیگه ی به رخ و

کاژيله. [ف] محل نگهداری بره و بزغاله

به رد به یا کردن: بریتی له زور تووړه بوون و

رق ههستان. (وای رِق ههستا بوو به ردی به با

ده کرد). [ف] کنایه از بسیار عصبانی شدن

به رد له سهر دانان: بریتی له شارندنه وای راز و

نهینی، (ئه و قسه یه هه رلیره به ردیکی له سهر

داده نین و له بیرری ده بینه وه). [ف] نهان کردن راز

به رد له سهر مهلق دانان: بریتی له خاترجه م

بوون، دلنیا بوون. (تازه به ردی له سهر مهلق

داناره خه می هیچی نییه). [ف] کنایه از خاطر جمع

شدن

به رد هه لگرتنه وه: بریتی له زور تووړه بوون و

رق ههستان. سهگ کاتیک که سیکی نه ناس

ده بیینی و پتی ده وه پئی ته گهر که سه که به ردی

تی هه لکا وای رِق هه لده سستی هه را ده کاته

به رده که و قه پی پتدا ده کا. [ف] کنایه از بسیار

عصبانی شدن

به رداخته وه: (فهرش کاتیک زوری لی ده ته ن

و به رز ده بیته وه به نه کان شل ده که نه وه و

ده یگرتن و ته ندراوه که ی ده چیته پشته وه و له

خواره وه ده ست ده که نه وه به ته نین، به و کاره

ده لین به رداخته وه). ته کمیش کردنی دیراوی

بیستان، به رنانه وه، ته ربیش. [ف] برگرداندن

قالی روی دارقالی (سست کردن خاک جالیز

به ردا س: ده غلی ناماده ی دروینه، گه نمیک که

وهختی دوورینه وای هاتبی. [ف] محصول آماده ی

درو

به ردق: (+) گادوشکه، مه رکه نی، سه تلی گه وره،

مانگادوش. [ف] سطل بزرگ

به رده نازبه: بریتی له که سینک که ده بیته هوی

نازار و خه می خه لکی. (بۆته به رده نازبه و

وه زاله هاتووین به ده ستییه وه). [ف] مایه ی عذاب

به رده به لک: به رده جه رگه، جوړی به ردی

سور و لووسه وهک جه رگ وایه. [ف] سنگ

شبییه جگر

به رده جه رگه: به رده به لک. [ف] به رده به لک

به رده که چه له: به ردیک که خه نه تیلکه ی پنیویه

و کرپیژی به‌رداوه. [ف] سنگی که گل‌سنگ گرفته باشد

به‌رده مووروو: به‌رد یان ئاسنیکى قووله له ژیره‌وه‌ی به‌رداش ته‌وه‌ره‌ی له‌سه‌ر ده‌گه‌رئ. [ف] سنگمه‌ره‌ی آسیاب آبی

به‌رده مووره‌سه‌ن: به‌ردیکى خری سه‌خته له ئاشى ئاویدا به‌رداش له‌سه‌رى ده‌خولپته‌وه. [ف] سنگى گرد و سخت در آسیاب آبی

به‌رده نه‌خشینه: ناوی گوندیکه له ناوچه‌ی فه‌یزووللا به‌گى بۆکان که‌وتوته به‌ر سه‌دی کورش و ئاسه‌وارى نه‌ماوه. [ف] نام روستایی که زیر سد کورش رفته

به‌رده‌په‌وا کردن: به‌ردباران کردن. (به‌رده‌په‌وا کریاکه). [ف] سنگسار کردن

به‌رده‌په‌وا: به‌ردباران، کوچک‌واران. [ف] سنگسار به‌رده‌زه‌رد: (ناوی چهند چپایه له کوردستان که به‌هۆی په‌نکی به‌رده‌کانیبه‌وه پێیان ده‌لێن به‌رده‌زه‌رد:) ناوی گوندیکه له ناوچه‌ی بۆکان. [ف] (نام چند کوه در کردستان؛) نام روستایی در نزدیکی شهر بوکان

به‌رده‌ستک: به‌رده‌ست، شاگرد، وروپکه، خزمه‌تکاری به‌رده‌ست. [ف] پادو، وردست به‌رده‌سمال: خشلیکه ژنان له ده‌سمالی ده‌دن له‌به‌ر گه‌ردنیاندا. [ف] از زیورات زنانه

به‌رده‌ق به‌رده‌ق: بیر کردنه‌وه و هینان و بردن، بیر ئالۆز بوون و خه‌یال کردنی زۆر. (خه‌م دایکرتبووم و که‌وتبوومه به‌رده‌ق به‌رده‌ق). [ف] فکر و خیال بیش از حد

به‌رده‌لا که‌فتن: نه‌خۆش که‌فتن، که‌له‌لا که‌وتن، (ئى به‌ده‌خته ئه‌یه سى جاره به‌رده‌لا که‌فن). [ف] زلیل شدن

به‌رده‌لا: زه‌لیل، که‌له‌لا، نه‌خۆش و له‌جیدا که‌وتوو. [ف] علیل، زلیل

به‌رده‌لینگ: پارچه‌یه‌کی باریک و قایم که به‌ده‌رى ده‌لینگى پاتۆلیدا ده‌دوورن بۆنه‌وه‌ی شى نه‌بیته‌وه. [ف] ئاسترى نوار مانند دور دمپای شلوار می‌دوزند

به‌رده‌ماو: به‌رماو، به‌رما. [ف] سنور به‌رده‌نگ: که‌سى به‌رانبه‌ر له ئاخافتندا، (ئهو هه‌مووه قسه ده‌کا و ده‌نوو سى به‌رده‌نگى نییه). [ف] مخاطب

به‌رده‌نوو: به‌ردیک که نووسراوه و نه‌خشى که‌ونارای له‌سه‌ر هه‌لکه‌ندرابی. [ف] کتیه به‌رده‌نوێژ: تاته‌نوێژ. [ف] سنگى که بر آن نماز می‌خوانند

به‌رده‌وام: بێ‌پ‌رانه‌وه، په‌یتا په‌یتا. [ف] پی‌درپی به‌رده‌وام: له‌سه‌ریه‌ک، بێ‌پ‌سانه‌وه، (به‌رده‌وام خه‌ریکی کاره). [ف] همواره

به‌ردیل‌زا: به‌رخه ئێرى سى ساله، شه‌ک به‌ران. [ف] بره‌ی نر سه ساله

به‌رپاو: لای خوارووی راوگه. [ف] طرف پایین شکارگاه

به‌رزه حه‌والکئ: کۆلاره، به‌رزه حه‌وايله. [ف] بادبادک

به‌رزه حه‌وایی: (به‌رزه حه‌والکئ؛) به‌ردیکى درێژکویه به‌په‌تیکیه‌وه ده‌به‌ستن و فریى

ده دهن بڼو هوا زور دهراته سهری و وهک
مووشهک دپته وه خوارئ. [ف] بادبادک؛ [ف]

به رزه حه وايله

به رزه ده ماه: لوت به رز، له خورازی، قوره ده ماه.
(مهی حلاله بڼو منی دل پر له داخ/ حه یفه لپی
بخواتره به رزه ده ماه «هین».) [ف] مغرور

به رزه فست کردن: پیش پی گرتن، به رگری
لئ کردن. [ف] پیشگیری کردن

به رزه وهن: [ف] به رزه وهند

به رزه وهند: (به رجه وهند، به رجه وهن، دیمه،
له پیش چاو دیار؛) به راورد، لیکدانه وه. [ف]
منظره؛ (تخمین

به رساوته: به ره یوان، ژیرسابات، سیته ری
که پر. [ف] سایبان

به رسولکه: به رسوورکه. [ف] به رسوورکه
به رسوورکه: به رسولکه، جور کارگی زهردی
ورده له میزگان دهری. [ف] نوعی قارچ زرد
رنگ

به رسینه که: نزگه ره، نزگه ره. [ف] سکسکه
به رفان: شوان، شقان. [ف] چوپان

به رفه وان: به رفه ره، هه راو، به رفه ریج، به رین. [ف]
وسیع

به رفه ریج: به رفه وان، هه راو، به رین. [ف] وسیع
به رفه د: لاهالی کتو، قه دی کتو، قه دپال.
(مه رکان له به رفه ده په لیان هه لختووه.) [ف]
سینه ی کوه

به رگ: (+) قایم، ناسی، سهخت، ناز. [ف] سخت،
محکم

به رکو: پیشه کی کاریک، پیچه وانهی پاشکو. [ف]
ابتدای کار

به رکوت: (خواردنیکی کهم نزیک نیوه پو و
شیتو.) تازه به رکوتیکم کرد برسیم نییه. ؛)
کوتانی کولوشی کهم پیش گیره کرانی خهران.
[ف] خوردن اندکی غذا قبل از وعده ی نهار یا
شام؛ (کوبیدن ساقه ی گندم با چوب قبل از
کوبیدن خرمن

به رگرفان: ناسه ری گیرفان. [ف] آستر جیبی
به رگیله: هیوانی به رده م نه شکوهت. [ف] سنگ
ایوان مانند جلوغار

به رلوقه: به رکه به به، به رچیله، به رچه نه. (هینده
قه له وه به رلوقه ی شور بڼه وه.) [ف] غبغب

به رلیکه: به رسنگه، کوتیک په رویه به به رسنگی
مندالیدا شور ده که نه وه وهک به ره له یینه
بڼه وهی سر رسنگی به لیک و نان و چیشیت
پیس نه کا، به روانکه. [ف] سینه پوش کودک

به رمال له سر ئاو گه ران: تاریفیکه بڼو
موسولمانه تی، که سیک که سهری بچی نویژی
ناچن. هینده موسولمانه به رمالی له سر ئاو
ده که ری. [ف] کنایه از مسلمان نمازخوان

به رمیت: میتو، مؤم، شانه ی هه نگوین که
دهیتاویتنه وه. [ف] موم غسل

به رنانه وه: [ف] به رداخته وه
به رنځ: به ره لښ، دیواری پاریزه ری دیوار، نه و
دیواره ی که له به ر دیواریکی درزبردودا
هه لی ده چنن. [ف] دیوار محافظ دیواری که دارد
فرو می ریزد

به‌رودان: زاووماک، ټټکل کردنې مه‌ړ و بينچوو.

بلعکس

[ف] قاطی کردن گوسفند و بره

به‌ره‌فی: کور، کوی چند که‌س له ده‌وری په‌ک.

[ف] مجلس

به‌رودا که‌وتن: به‌شهرما که‌وتن، له‌روو

به‌ره‌لنځ: ټ به‌رنیځ

دامان، [ف] رودر بایستی

به‌روچ: به‌روک، پیسیر، به‌رو. [ف] گریبان

به‌ره‌نسکې: هه‌نيسک، هه‌نسک، به‌رسینچک. ټ

به‌رسینچک

به‌ره له‌سر هه‌تیو هه‌لدانه‌وه: لا لی‌کردنه‌وه و

به‌ره‌لدا: به‌ره‌للا، نازاد کړاو. [ف] رها

چاکه کردن له‌گل که‌سیکی لی‌قه‌وماو [ف] کمک

به‌ره‌لست‌کار: که‌سیک که به‌دژی کاریک

کردن به‌فقی‌ر و محتاج

پاده‌وستی. [ف] مخالف

به‌رهاویشتن: به‌رخستن، به‌رثاویتن. [ف] سقط

جنین

به‌ره‌لست‌کاری: راوه‌ستان به‌دژی کاریک،

به‌ره‌به‌ره: (+) وشه‌یه‌که کاتی جووت به‌گا

هه‌لویتست گرتن له به‌رانبه‌ر کاریک یان

ده‌لین بؤ هاتنه‌وه سر هیلې جووته‌که. [ف]

که‌سیکدا. [ف] مخالفت

به‌ری: (+) به‌چکه‌ی ټاسک، کارماز. [ف] بره‌آهو

کلمه‌ای که دهقان هنگام شخم زدن به‌کار

به‌پیده: ټاواره، ټاراکیل، هه‌لوهدا، باوه‌ژو. [ف]

می‌برد و گاو را به‌طرف خط شخم هدایت

آواره

می‌کند

به‌ریک: به‌روک، پیسیر، به‌رو، به‌روچ. [ف] گریبان

به‌ره‌جؤ:) ټو چند دیراوه‌ی له جؤ‌که‌له‌یه‌که‌وه

به‌رپوه‌چوون: ټه‌نجام درانی کار. [ف] انجام

ټاویان بؤ ده‌چی:) ناوی گوندیکی ناوچه‌ی

گرفتن کاری

مه‌نگوړې مه‌هاباده. [ف]) چند چاله‌ای از جالیز

به‌زافته: بریتی له پیایوی به‌هه‌بیته و توپه‌که

که از یک جوی آب می‌خورند:) نام روستایی

ژن ومنداله‌که‌ی ناتوانن قسه له قسه‌یدا بکه‌ن. [ف]

از توابع مهاباد

متضاد زن زلیل

به‌ره‌چاوه: به‌ریکی کاریته‌ی بان که‌ریزه

به‌زگ: غه‌مگین، خه‌مناک، خه‌مبار، په‌روش. [ف]

دهسته‌کی ده‌خریته‌سهر. [ف] یک طرف شاه‌تیر

حزین. غمناک

به‌ره‌دار: مه‌ودای به‌ینی دوو کاریته له میچی

به‌زموره‌زم: شایی و داوه‌ت، هه‌لپه‌پکی و

خانودا، (نیمو‌ماله‌که‌یان سی به‌ره‌داره). [ف] ردیف

شادی. [ف] شادی و پایکوبی

تیرگ سقف

به‌زيبک و زاکون: به‌توانا و قانون‌زان، ټازا و

به‌ره‌دایه: په‌وا دیتن، به‌رای. (چاوم به‌ره‌دایه

یاسازان (رپیواریکم ټازا و به‌زيبک و زاکون)/

نادا ببینم) [ف] چشم دیدن کسی را نداشتن

ده‌برم چؤل و چیا و پیده‌شت و بیروون/

به‌ره‌ټازای: به‌راوه‌ژوو، پیچه‌وانه، چه‌واشه. [ف]

«مه لامحه مه سارده کويستاني» (ف) جايي در

کويستان که برف آن دير آب مي شود

به فرهک: (پهله و زبرايي سر شاشه ي

ته له قيزيون؛) سه هول و زوقمي نيو يه خچال

(سه لاجه) (ف) برفک تصوير تلويزيون؛) برفک

يخچال

به فري شادي: شتيکه وهک نه فکه ن که في

گولايي تيدايه و کاتي شايي و زه ماوه ند

به سر بووک و زاويدا ده پريزن. (ف) برف

شادي

به قهه: گه نم و جوي ته واو گه يشتو و بزوينه.

(ف) گندم و جوي رسیده

به کره ژوقار: بريتي له مروی ئاژاوه چي و

ناپاک، نهو که سه ي بوو بووه درکي نهويني مه

و زين، نه ياري مه و زين. (ف) کنایه از آدم

ناپاک و توطئه گر

به کره: (+) کورت کراوه ي ناوي نه بوو به کر. (ف)

مخفف ابوبکر

به لا لي بارين: به لا به سر هاتن، تووشي

به سر هاتي ناخوش بوون. (چيمه ن گول و

سه وزه پوش و نيمه ش سرخوش/ پيم وابي

به هشت وايه، به لام لي باري «خه يام». (ف) دچار

بلا شدن

به لادا شکاندين: هوکري به لايهک، لايه نگري له

که سينک. (هر به لاي خزمه کاني خويدا ده شکيني.)

(ف) طرفداري از کسی کردن

به لاهه: به له باقه، نه خو شيبه کي بز نه. (ف) نوعي

بیماری بز

به ره لستم ده که هه پروون به هه پروون/ ده پرم

به ره ئاسو، به ره ئاسوي پروون «هينم». (ف)

توانا و قانون دان

به ژاڤيت: بيانوو، به هانه، په لپ، وړک. (ف) بهانه

به ژکي: ناکوکي، ناته بايي، ئاژاوه. (ف) ناسازگاري

به ژن: (+) بالا

به سالاجو: پير، گه راوه، زور هان. (ف) سالمند

به سته لان: به سته لهک، زهويي سه هولين و

به ستوو. (ف) يه خبندان

به ستين: (+) سه د، به ربه ندي ئاو، به نداو. (ف) سد

به سر کردنه وه: (+) بژاردني مهر و مالات و

سر حيساب بوونيان کاتي هاتنه وه له دهشت

و سه حرا) سر لي دان، سهر دان کردن. (ف)

شمارش احشام هنگام برگشتن به خانه

ملاقات، دیدني.

به سر دا هاتن:) به سر دا هاتن، ئاموزگاري

کردن؛) به سر دا چوون. (له بن داره که خه ريکي

ماچ و مووچ بوون به سهر ياندا هاتن. (ف)

نصيحت؛) هنگام کاري غير شرعي کسی را

ديدن

به سیت: ئاسان، سانا، هاسان. (ف) آسان، راحت

به شداري کردن: هاوکاري کردن، شهريکايه تي

کردن. (ف) شرکت کردن

به فا: وه فا، به لين، په يمان. (ف) وفا

به فرکوش: شويني رژد و سهخت له کويستان

که به فره که ي درهنگ ده توپته وه و عه رزه که

رهق ده بي. شونه. (رهوه ي جواني ده بيني تو

له جيني مژ/ به جيماره له ئارايش به فرکوش

به لان که وتن: خو مات کردنی که رویشک و به ته مال دهرنه پهرین له لانه که ی(وادیاره که رویشکه شین به لان که وتووه. [ف] کنایه از خرگوشی که در لانه خود را پنهان میکند و بیرون نمی جهد.

به لبه شو: ئاژاوه، کهس له کهس، [ف] جنجال و سرو صدا

به لبه له شوانه: زړه مهندي، زیره مهندي، گیاه کی بونخوشه گولی سپی دهرده کا و گه لا و لاسقه که ی تووکنه، تیکه ل سیریژی ده که ن. [ف] اسم یک گیاه خوراکی

به لشانده ر: بزوینه ر، هانده ر، دنه در. [ف] تحریک کننده

به لفی: سه ره تای چینی ته ون. [ف] ابتدای قالی بافی

به لکینه: زمانه چکوله. [ف] زبان کوچک به لگ: (+) نهرمانی گویچه، ئو شوینه ی کونی ده که ن بۆ گواره. [ف] نرمی گوش به لووتنه ک: پیکی زوړنا و نایه، زمانه ی سه ری زوړنا، پیق، پیک. [ف] نرماده ی سرنا

به له توپکه: به له فیره، زگچوون، ته قه فیره. [ف] اسهال

به له تین: گوریس، په تیکی باریکه له مووی بز ن دروستی ده که ن بۆ به ستنه وه ی گوئیک و کاژیله و قایم کردنی چادری په شمال، گوئله و سار. [ف] ریسمان بافته شده از موی بز

به له چه ق: به له چه ک، که له چه. (کرتیان و به له چه قیان کرد). [ف] کلیچه

به له چه ک: به له چه ق

به له خت: کوون، تومه شان. [ف] خطی که برای شخم زدن تعیین می کنند

به له ریکه: ته قه فیره، زگچوون، به له فیره. [ف] اسهال

به له ژنانی: به له کنایه

به له کانه ک: کونده بوو، بایه قووش. [ف] جغد، بوم به له کنایه: کوری خووخده کچانه، ژنانیله، ژنیلانه. [ف] مرد زن صفت

به له مرک: هه نیشک، ئانیشک. [ف] آرنج به له م کیش: به له م ئاژو، سه ول لیده ری گه میه، گه میه وان. [ف] قایق ران

به له میزکه: به له میسکه به له میسکه: میزه چرکه، چرتکه میزه، میزه چورکی. [ف] چکمیزک

به له وره ن: بزنه کیوی دو ساله تا سی ساله. [ف] قوچ کوهی تا ساله

به لی: (+) به پرو، به ریکی دارمازووه. [ف] بلوط به مؤ: ناوی چیا که له کوردستان. [ف] نام کوهی در کردستان

به ن پی بادران (بانهدران): دهره قه نه هاتن و پی نه ویزان، ترسان له ده می که سیک. (من کو)

به نی ئه وه م پی باده درئی؟ [ف] کنایه از قدرت نداشتن در برابر کسی

به نامیه: به ناوبانگ، ناودار، ناو به دهره وه، مه نشوور، به ناو. [ف] نامدار، مشهور

به ن پرچ: ئو به نه ی کچان پرچی پی ده به ستن. [ف] نخ بستن گیسو

- به‌ندروومان: به‌ندروو، گشته‌که به‌ن بۆ جه‌وال
 دوورین. [ف] نخ جوالدوزی
 به‌نده‌وار: دیل، ئه‌سیر، به‌رده. (به‌ دیل و
 به‌نده‌واری به‌جیمام له‌وئ.) [ف] اسیر، گرفتار
 به‌ندیر: کاو، به‌رخ‌ی دووساله. [ف] به‌ری دو
 ساله
 به‌ن‌کاله: قه‌یتان، به‌نی کاله له‌ بێ توند کردن. [ف]
 قیطان کفش
 به‌نگزی: قه‌شمه‌ری، حه‌نه‌کچی. [ف] دلک
 به‌نگه‌ژ: روخسار، په‌نگ و روو، دیم، ئه‌دگار،
 دهم‌وچاو. [ف] رخسار
 به‌نگین: (+) ناشق، ئه‌ویندار، دلدار. [ف] عاشق
 به‌نۆل: گیاه‌که گولیکی ورد و سپی ده‌رده‌کا. [ف]
 نام گیاهی است
 به‌نه‌ورق: به‌ نیورق، مه‌یلی جوت بوونی پشیله.
 [ف] میل جفتگیری گربه
 به‌نیورق: ☞ به‌نه‌ورق
 به‌وروو: به‌ورینگ، ورده سووتووی که له‌گه‌ل
 دووکه‌ل به‌رز ده‌بیته‌وه، په‌پرووکه، به‌ورووک.
 [ف] خاکستر سبک که با دود بلند می‌شود
 به‌ورووک: به‌وروو. ☞ به‌وروو
 به‌وره‌لوو: وه‌روه‌ره، به‌وره‌مال. [ف] پاروی
 برف‌روبی
 به‌وره‌لوو: وه‌روه‌ره، شاپالوغ، شاپالوغ. [ف]
 داموز، برف‌روب
 به‌ورینگ: به‌ورووک. ☞ به‌ورووک
 به‌وورانندن: رابواردن، کات تیپه‌ر کردن. (نیره
 ژیان خوش‌دیته به‌وورانندن) [ف] به‌سر بردن، گذار
- گذرانیدن
 به‌هارنارنج: گولیکی سپیبه له‌ په‌رۆ دروستی
 ده‌که‌ن بۆ سه‌ری بووک. [ف] به‌هارنارنج
 به‌هاره: (+) نه‌خۆشیه‌کی چاوه له‌ کاتی به‌هاردن.
 [ف] تراخما
 به‌هره: (+) توانایی و هونه‌ر له‌ کاریکدا، مرخ.
 (شاعیریکی به‌ به‌هره‌یه.) [ف] استعداد
 به‌هه‌لم: تاجبی نازا و تیژ و چالاک له‌ پاودا. [ف]
 تازی چست و چالاک
 به‌یتوون: زه‌ویی چۆل و کاکی به‌ کاکی که بۆ
 کیلان نابی، به‌یار. [ف] زمین بایر
 به‌یتوونی: به‌یار. [ف] زمین بایر
 به‌یته‌ره: ئاژه‌لداری. [ف] دامداری
 به‌یتی‌له: بریتی له‌ قسه‌ و باسی دوور و دریز
 که برانه‌وه‌ی نییه. [ف] کنایه از سخنی که تمامی
 ندارد
 به‌یی: ناوی تیره‌یه‌که له‌ هۆزی مامه‌ش. [ف] نام
 طایفه‌ای از ایل مامش
 به‌یی: برو، ئه‌برۆ. [ف] ابرو
 بێ‌جیکه‌لدان: که‌م جیق‌لدان، بریتی له‌ بێ‌سه‌بر و
 تاقت. [ف] کنایه از ناشکیبا
 بێ‌ئامان: پێ‌مه‌ترسی، بریتی له‌ مرۆی هار و
 هاج، بێ‌په‌زا. (ده‌لێی ئاوری بێ‌ئامانه، ئاو و ئاور
 بێ‌ئامانن) [ف] خطرناک، کنایه از آدم شلوغ
 بیاز: (شوینی چۆل و خه‌لوته؛) زه‌ویی پان و
 به‌رین، ده‌شت. [ف] خلوت؛ (زمین وسیع
 بیاف: بواری، شوینی په‌رینه‌وه له‌ چۆم، ده‌راو. [ف]
 گذار

- بیانگه: بیانوو، په‌لپ، وړک، بیانگ، به‌هانه،
 هه‌نجه‌ت. (بیانگه‌ی پیمان گرته‌ک). [ف] بهانه
- بیباره کتوپله: گیاه‌که به‌ریکی ورد ده‌گری
 وهک بیبار وایه، وشکی ده‌که‌ن و ده‌پهارن بۆ
 زکچوون باشه. [ف] نوعی گیاه دارویی
- بې‌بوار له‌ ټاو دان: به‌بې بیر کردنه‌وه و تېبینی
 کار نه‌نجام دان. [ف] بې‌گدار به‌ آب زدن
- بې‌بې‌جان: بووکه‌له‌ی شانق. [ف] عروسک نمایشی
- بې‌بې‌چنگ: بایه‌قووش، جوړی کونده‌ له
 کاو‌لاشدا هیلانه ده‌کا و خه‌لک ده‌لین چونکه
 ناتوانی ړاو بکا له‌ لایه‌ن خواوه‌ پوژی دوو
 چوله‌که‌ دین له‌ به‌رده‌می ده‌نیشنه‌وه و
 ده‌یانخوا. [ف] بوف کور
- بې‌تاشا: بې‌باک، نه‌ترس. [ف] بې‌باک
- بی‌تاق: ناوی گولیکه. [ف] اسم گلی است
- بی‌جاده: جوړه یا قووتیکه. (سم وه‌کوو به‌شم و له
 به‌شم و توکی پیدا سه‌رنگوون/ چاو وه‌کوو
 بی‌جاده یا دوو شه‌وچراغی شو‌عه‌ رینژ «نالی».)
 [ف] نوعی یا قوت
- بې‌چاوینی بوون: به‌چاوه‌وه نه‌بوون له‌ چاوی
 بیس به‌ دوور بوون. (یاخوا بې‌چاوینی بې‌ زور
 ژیانیکی خوشی ه‌یه.) [ف] دور بودن از چشم
 حسود
- بی‌چکولانه: ☞ بی‌چکوله
- بی‌چکوله: چکولانه، بچوک. [ف] کوچولو
- بی‌چک: ☞ بی‌چکولانه
- بیخ: بیخانه، پاره‌ی پیش کرین. [ف] بیعانه
- بیخانه: ☞ بیخ
- بیخود بوون: بوورانه‌وه، بیخودی. (وه‌خت بوو
 لښم بیخود بڼ.) [ف] غش کردن
- بې‌خودا: کافر، بې‌دین، بې‌به‌زه‌یی. (پیاوړیکی
 بې‌خودایه، به‌زه‌یی وه‌ که‌سا نایه.) [ف] کافر،
 بې‌رحم
- بې‌خودایی: بې‌رهمی، بې‌به‌زه‌یی بوون. [ف]
 ستمکاری، بې‌رحمی.
- بې‌خه‌وش: بې‌ع‌یب، بې‌گه‌رد. (ده‌لینی زیری
 بې‌خه‌وشه.) [ف] بدون عیب
- بې‌دلی کردن: دل شکاندن. [ف] دل شکستن
- بې‌دهم و دوود: بې‌دهم و دوان، نه‌دوین،
 که‌م‌بلن. [ف] کم حرف
- بی‌داخ: به‌داخ، ټالا، په‌رچم. [ف] علم، پرچم
- بیردا‌پژهر: که‌سیک که‌ بیر و رایه‌کی تازه بۆ
 کومه‌ل داده‌پژئی، بیرمه‌ند. [ف] نظریه‌پرداز
- بیرگه: دالغه، زه‌ین. [ف] حافظه
- بیژم: زه‌لکاو، باتلاغ، ژونگ، خم‌خورک. [ف] باتلاق
- بی‌روفت: (+) خونچه، پشکۆژ، چرو. [ف] غنچه
- بی‌روکه: نه‌دیشنه، فکره. [ف] اندیشه
- بیره‌بیره: وازی وازی، که‌سیک که‌ ه‌رتاوی
 له‌سه‌ر بې‌وايه‌که. [ف] آدم وسواس
- بیره‌خه‌و: سه‌رخه‌و، چوونه‌بیره‌وه و ه‌وش
 لیتېران. [ف] فرو رفتن در خیال و اندیشه
- بیژه: (+) بیژوو، مه‌گیرانی، مگیز، مژدی. [ف] ویاړ
- بیژه‌ون: قیژه‌ون، به‌ قیژ و بیژ. [ف] وسواس در
 غذا خوردن
- بیژمۆت: (بیژوو، زۆل؛) بریتی له‌ مندالی زور
 هار و بزۆز و شه‌یتان. [ف] حرامزاده؛ (کنایه

از بجهی شلوغ و شیطان

بیژمؤته: بیژوو، زؤل، بیژمیلهک. [ف] سیج. [ف]

حرامزاده

بیژمیلهک: [ف] بیژمؤته

بیژی: یال، بژ، مووی سهر ملی شهسپ و شیر.

[ف] یال

بیستانه ماره: گیاهه که وهکوو مالونچه وایه به زهویدا پان ده بیتوه و دهور و بهری خوی داده گری و بهریکی وهک لیمو ده گری. کاله که مارانه. [ف] هندوانه ی ابوجهل

بی سهره و بهره: ههر کهس ههر کهس، تیکه و

لیکه. (مالیکی بی سهره و بهره یه). [ف] هرکی هرکی

بی قابیلهت: ناقابیل، (له سهر کرکه یه کی بی قابیلهت خهریک بوو له که لمان به شهر بی). [ف] بی ارزش
بی قسه یی کردن: جواب نه دانه وه، به گوئی نه کردن. [ف] فرمان نبردن

بی قولاغ: ون بوو، بی سهر و شوین. [ف] مفقود الاثر

بی قوونه بان: ته مبهل، کار له دهست نه هاتوو، دهسته وستان، زه غهل، ته وه زهل. [ف] تنبل

بی کش: بیدهنگ، مات. [ف] ساکت

بینگهس کوژ کردن: بریتی له که سیک که به ته نیا وه گیر دوژمن ده که وئی و نامهردانه دهیکوژن. [ف] کنایه از کسی که تنهایی به دام دشمن می افتد و نامردانه او را می کشند

بیگهرد: بی خهوش، پاک و خاوین. [ف] [ف] بی خهوش

بیلاته ژبی: [ف] بیلامانی

بیلاخ: قامکه گه وره، کلکه زله، تلیامه زن،

تلیابه رانکی. [ف] انگشت شست

بیلامانی: بیلاته ژبی، ته ژبی بی، دوور له تو. [ف]

دور از روی شما

بیلانندن: بیله، دهنگی کارژوله، کاژیله ده بیلینی.

[ف] صدای بزغاله

بی لایه ن: بی تهره ف. (بی لایه ن کاری به سهر هیچ

لایه که وه نییه). [ف] بی طرف

بیلبتوون: به تیکرا، به ته وای، (به گه وره و

بجوو که وه بیلبتوون هاتبوون). [ف] همه با هم،

همگی، بلا استثناء

بیلعته: کاری ناحه ن، کاری کوونییانه، کاری

جلفانه. [ف] کار زشت

بی لووته: جوئی نوکه سپیلکه یه بو له به بی

ده بی. [ف] نوعی نخود برای نخودچی

بیله: جوړینک که ووشی قه دیمی ژنانه بوو. [ف]

نوعی کفش قدیمی زنانه

بیله باو: رادانی قو و خؤل به ده می بیل. [ف]

رویدن گل و لای با بیل

بیله ساو: خاوین کردنه وه ی که ریز و کانی. [ف]

پاک کردن کاریز و چشمه.

بیله ق: تانه، ته شهر، لاتاو. [ف] طعنه

بیله قان: بیله کان، پیشکان. [ف] بیلک گیاه کنی

بیله قهر: تانه لیدر، که سئ که هه میشه خهریکی

فر و لاتاو. [ف] طعان

بیله مر: ژیلهمو، خوله می شیک که ورده پولووی

له ژیر دایه. [ف] آتش زیر خاکستر

بین پیوه نان: دم به ئاوه وه نان و چوره

لښ برین. [ف] دهن در آب گذاشتن و نوشیدن	بیټه‌وبه‌ره: هیتان و بردن و ټازار دان، گنډه و
بین خواردنه‌وه: هه‌ناسه کو کردنه‌وه له سینګدا	کیشنه. (رزگارمان که ئیتر نه‌و بیټه‌وبه‌ره‌یه‌مان بو
کاتی شمشال لیدان. [ف] نگاه داشتن نفس هنگام	پړده‌که‌ن؟ [ف] اذیت کردن و آوردن و بردن
نی زدن	کسی
بین کیشان: هه‌ناسه کو کردنه‌وه له سینګدا	بیټوان: بی‌اوان، بی‌روون، جینگه‌ی درنده و
له ژیر ټاودا. [ف] نگاه داشتن نفس در زیر آب	جانه‌وه‌ران. [ف] بیابان
بینبه‌ر: دیمه‌ن. [ف] منظره	بیټه‌وسیری: باوه‌سیر. [ف] باوه‌سیر
بینبینوکه: تیتینوکه، قورقورچکه، ټه‌وک. [ف]	بیټه‌و: بیټه‌ووده، له‌خوړا. [ف] بیهوده
حلقوم	

پا پیاگ: پیاده، به پای پیاده. (چوار سوار و دور	پا پیاگ: پیاده، به پای پیاده. (چوار سوار و دور
پا پیاک بوون. [ف] پیاده	پا پیاک بوون. [ف] پیاده
پا لئ نه برین: سهردانی بهردهوام. (توخو) زور	پا لئ نه برین: سهردانی بهردهوام. (توخو) زور
زور سهری بده و پای لئ مه بره. [ف] دیدنی	زور سهری بده و پای لئ مه بره. [ف] دیدنی
پیوسته	پیوسته
پاپا کردن: خو خافلاندن، خو خه ریک کردن.	پاپا کردن: خو خافلاندن، خو خه ریک کردن.
(پاپا بکن تا خوه ری راسی تیی وده سمان.) [ف]	(پاپا بکن تا خوه ری راسی تیی وده سمان.) [ف]
خود مشغولی و درنگ کردن	خود مشغولی و درنگ کردن
پاپارنجی: یارییه کی مندلانه یه، پشت به پشتی	پاپارنجی: یارییه کی مندلانه یه، پشت به پشتی
یه کتره وه دهنین و هه رکام به نوره کووم	یه کتره وه دهنین و هه رکام به نوره کووم
ده بنه وه و ئه وی دیکه به پشته وه ده که ویته	ده بنه وه و ئه وی دیکه به پشته وه ده که ویته
سه ر پشتی ئه وی تریان. له کاتی یارییه که دا ئه و	سه ر پشتی ئه وی تریان. له کاتی یارییه که دا ئه و
شیعره ده لینه وه. (پاپارنجی، کوتره قرینجی/	شیعره ده لینه وه. (پاپارنجی، کوتره قرینجی/
کوتره قرینجی، پاپارنجی.) [ف] اسم یک بازی	کوتره قرینجی، پاپارنجی.) [ف] اسم یک بازی
کودکانه	کودکانه
پاپوک: تیک هالانی مار، قه ف خواردنه وه،	پاپوک: تیک هالانی مار، قه ف خواردنه وه،
به پکه. [ف] چنبره زدن مار	به پکه. [ف] چنبره زدن مار
پاپوچکه: پاپوچه، کهوشی منالانه، پاپه جانه.	پاپوچکه: پاپوچه، کهوشی منالانه، پاپه جانه.
[ف] کفش بچه	[ف] کفش بچه
پاپهل کردن: قرتاندنی گه لای سیس و زهره	پاپهل کردن: قرتاندنی گه لای سیس و زهره
بووی لای خواره وه ی نه مام و برکه	بووی لای خواره وه ی نه مام و برکه
وتووتن. [ف] چیدن برگهای پایینی نهال و بوته	وتووتن. [ف] چیدن برگهای پایینی نهال و بوته
توتون	توتون
پاپیژ: جوړیک ده وه یان ته پاله که به پا	پاپیژ: جوړیک ده وه یان ته پاله که به پا
ده بیژن، ته پاله ی خر و گه وره. [ف] نوعی تپاله	ده بیژن، ته پاله ی خر و گه وره. [ف] نوعی تپاله
که با پا می سازند	که با پا می سازند
پاترا: گوم، بن سهر و شوین، (مانگیکه پاترا بروه	پاترا: گوم، بن سهر و شوین، (مانگیکه پاترا بروه
و به هوالی نازانم.) [ف] گمشده	و به هوالی نازانم.) [ف] گمشده
پاتقنیا: ناوی گولیکی دهرمانییه. [ف] گیاهی	پاتقنیا: ناوی گولیکی دهرمانییه. [ف] گیاهی
دارویی	دارویی
پاتوک: شر و کونه، پرتوکاو، پوکاو، پواو. [ف]	پاتوک: شر و کونه، پرتوکاو، پوکاو، پواو. [ف]
بوسیده	بوسیده
پاتیلوک: که باب، گوشتی برژاو. [ف] کباب	پاتیلوک: که باب، گوشتی برژاو. [ف] کباب
پاچاندنه وه: بهرچ کردن، بهرچاندنه وه ی ته نه که	پاچاندنه وه: بهرچ کردن، بهرچاندنه وه ی ته نه که

و بزمار. [ف] پرچ کردن میخ و حلبی و...

پاچرا: پیچرا، نهو پاره‌ی له قوماردا دهری به
خاوهن قاهوه‌خانه. [ف] پولی که قماربازها به
قهوه‌خانه می‌پردازند

پاچناف: نازناو، ناوی هه‌لبژارده. [ف] اسم
مستعار

پاخس: ژه‌نگ، غهور. [ف] زنگ

پاخلیتر: کاکله گویز. [ف] مغز گردو

پارچک: چه‌کچه‌کیله، شه‌مشه‌مه‌کویره. [ف] خفخاش
پارچه پارچه بوون: له‌تله‌ت بوون. [ف] تکه تکه
شدن

پارچه پارچه کردن: له‌تله‌ت کردن. [ف] تکه تکه
کردن

پارچه پارچه: له‌تله‌ت، پاره پاره، پاژپاژ. [ف] تکه
تکه

پارچینه: پلیکان، قالدومه، سوله‌م. [ف] پلکان

پارخان: په‌راسوو، پارسوو. [ف] دهنده‌ی سینه
پارخه: لاق ئیشه‌ی مالات، ته‌به‌ق. (ئه‌را ری
نیه‌کسی، پارخه کرتیده؟) [ف] نوعی بیماری سم
دام.

پارده: (+) دیواری هه‌لچنراو به وشکه به‌رد،
وشکه‌چن، وشکه که‌له‌ک (به‌لینی راکه‌یاندی
راسپارده/ وتی بۆت دیته بن نهو پارده، غار ده
«هینمز». [ف] دیوار سنگی بدون گل

پارزۆنگ: (+) پالۆینه، فلتیر. [ف] فیلتر

پاروو: (+) (قالبی سابوون؛) به‌کمی بژاردنی
سابوون. (دوو پاروو سابوون بکهره). [ف] قالب
صابون؛ (واحد شمارش صابون

پاروو‌بژێر: بریتی له مرۆی سه‌قیل و
به‌رچاوته‌نگ، که‌سیک که‌هزی له میوان نییه
و پێی خۆش نییه که‌س نانی بخوا. [ف] کنایه از
آدم خسیس

پاره‌دان: پوولدانک، داخله، ده‌خیله. [ف] قلق

پاره‌دین: پاره‌دان، ده‌خیله، پوولدانک، داخله. [ف]
قلق

پاره‌ستوو: په‌راسوو، پارخان، پاره‌هه‌ستوو،
پارسوو. [ف] پارخان

پاره‌ش: پیره‌ش، نه‌خس، سه‌رونه‌شه‌مه‌خراپ،
به‌دقه‌ده‌م، دژی قه‌ده‌مخیر. [ف] شوم، نحس

پاره‌که‌وشانه: پاره‌یه‌ک که‌ ده‌یخه‌نه‌ نیو که‌وشی
بوو که‌وه‌ کاتیک له‌ ماله‌ باوانه‌وه‌ بۆ مالی زاوا
ده‌گوییژریته‌وه. [ف] پولی که‌ هنگام عروسی در
کفش عروس می‌گذارند

پاره‌هه‌ستوو: په‌راسوو، پارخان

پازازک: پاسه‌وان، قه‌ره‌ول، کیشکچی. [ف] نگهبان
پاژنه‌ تاقرا‌نی: جۆریک که‌وشی قه‌دیمی بوو،
بن‌عانه. [ف] بن‌عانه

پاژنه‌ فه‌رشی: جۆری که‌وشی پاژنه‌ ته‌خته. [ف]
کفش پاشنه‌ تخت.

پاژنه‌ می‌شوو‌له: جۆری که‌وشی نالچه‌ باریکی
ژنانه‌یه. [ف] نوعی کفش پاشنه‌ باریک

پاژنه‌ پم: ژنی قولابه‌ و پاژنه‌ خرپن و قه‌له‌وو.
(خودا ژنیکی پاژنه‌ پرت بداتی). [ف] زن پاشنه‌ و

پشت پا چاق

پاژنه: کۆله‌که، نه‌ستوون. [ف] ستون

پاساو دانه‌وه: به‌رپه‌رچ دانه‌وه، هه‌س دانه‌وه،

تهست دانه‌وه. [ف] برگرداندن

پاستاو: (به‌كه‌مين‌ثاو بؤ زه‌وي؛) كزگا گل كه قوولكيكي له‌سه‌ر دروست ده‌كهن و ئاوي تيده‌كهن بؤ قور له كووره‌خانه. [ف] (اولين آبياري مزرعه؛) جمع كردن توده خاك و آب ريختن در گودي آن و تبديل كردن آن به گل در كوره‌ي آجرپزي

پاسرگياگ: گر گرتوو، كلپه كردوو. [ف] ملتهب پاسرگيان: بليسه كيشان، گر گرتن. [ف] التهاب پاشاو: قووناو، خه‌ساراو، ئاويك كه له گولاودا ده‌مينيته‌وه. [ف] مانداب

پاش‌بانگ: ماندوو بووني كه‌و له خويندن كه ده‌نگيكي تاييه‌ت ده‌رديني. [ف] صدائي مخصوص در خواندن كبك هنگامي كه خسته مي‌شود پاشكرا: ره‌وا، حه‌لال. [ف] حلال، جاي‌ز

پاش‌كه‌ل: ديارى كردنى گويى به‌رخ و كاژيله كه لاي دواوه‌ي گويچكه‌ي تۆزى هه‌ده‌دپن. [ف] نشانه كردن گوش بره و بزغاله از طرف عقب پاش‌مه‌للا: كه‌سي دووه‌م له كايه‌ي ميشيندا. [ف] نفر دوم در تيله‌بازي

پاش‌نويز: دوانيوه‌پو، دواي بانگي نيوه‌پو. [ف] بعدازظهر

پاشه‌كش: (پاشه و پاش كشانه‌وه؛) هاتنه دواوه له شه‌ردا، (هيزه‌كاني دوژمن تووشى پاشه‌كشى بوون. [ف]) عقب عقب رفتن (عقب‌نشيني در جنگ.

پاشه‌ل‌پيس: (بريتى له رابردوو ناشيرين،

كه‌سيك كه له رابردودا كارى خراپى كردوه؛

(كه‌سيك كه لاي دواوه‌ي جله‌كاني پيسه [ف] بدسابقه؛) كسي كه عقب لباسش كتيف است. پاشه‌وار: ئاسه‌وار، به‌ره‌مي دواي نه‌مان. (گه‌ر كه‌مي نه‌خشت هه‌بي بؤ پي‌كز و چيني هه‌ژار/ پاشى مردن تو ده‌ناسيني به كومه‌ل، پاشه‌وار «راوچى».) [ف] آثار

پاك كردن: (+) بريتى له دانه‌وه‌ي قهرز و قوله (دوينى چووم قهرزه‌كه‌م له‌گه‌ل دووكانداره‌كه پاك كرد) [ف] تسويه حساب

پاكتاو: (+) به ته‌واوي، بيلبتوون، (ماله‌كه پاكتاو سووتا.) [ف] به‌كلي

پاكت: خاوين، پاقت. [ف] پاكيزه پاكت: (+) دوايى، كوتايى، ئاكام) جوړيك شه‌روالى كوردببیه. [ف] انجام، انتها

پاكي نه‌هاتن: دل پاك نه‌بوونه‌وه، رق له دل ده‌ر نه‌كردن. (هينده بق ئه‌ستور و ده‌خه‌زداره قه‌تى پاكي نايه.) [ف] كسي كه همواره كينه‌توز باشد

پال گه‌ران: له گه‌ر نه‌كه‌وتن، به‌رده‌وام بوون. (پالت بگه‌ري ئيشه‌للا.) [ف] از پايافتادن

پالارگه: شويى پالوتن و هه‌لگويستنى نه‌وت. [ف] پالايشگاه

پالتمه: پالمه، پالمه، پالدرمه ڤالدرمه پالتوو ته‌كانن: پيائي كردن، ته‌شى پيسى كردن، ماستاو كردن. (به‌سه كه‌م پالتوو بته‌كفن.)

[ف] تملق

پالدرمه: جوری شنگی که لا پانه، پالمه، پالمه. [ف] مجبور نوعی شنگ

پالدر: پشتیوان، جی‌باوهر، باوهر پیکراو. [ف] مرجع

پالگه: پالپشت، جی پال پتوده‌دان. [ف] متکا
پالمه: (+) () ناله‌کوک، هه‌لاکوک، گیاهه که بنه‌که‌ی خره و ده‌خوری) جوری شنگی که لا پانه. [ف]
نام گیاهی است) نوعی شنگ.

پالنه‌ر: نه‌نگیزه، دنه‌در، هاندر. [ف] انگیزه، محرک

پالوش: تیکه‌ل، ئاویت، ئامیت. [ف] آمیخته.

پالوشت: پال‌و‌پشت، پالگه. [ف] پالگه
پالوو: سووچ، گوشه. (ژوروره که شش پالوو).

[ف] ضلع
پالوین: پالوینکه، پالوینه، پارزونگ، شیرپالوک،

په‌رویه که شتی ئاوه‌کی پی ده‌پالوین. [ف] پالوونه
پالهرزه: له‌رزینی لاق، وشه‌یه که بۆ ژمه‌خویری

و عه‌س‌روژه که ژمه‌یکه له‌نیوان فراوین و
شیودا، یانی له‌و ماوه‌یه‌دا له برسانا لاقیان

ده‌له‌رز و ده‌بی نان بخون. [ف] غذا خوردن
کارگر و کشاورز هنگام عصر

پاله‌ستق: پاله‌په‌ستی، پاله‌په‌ستق. [ف] فشار
پاله‌کی: که ژاوه‌ی سه‌ر ئاوه‌لا. [ف] کجاوه‌ی رو

باز
پامل بوون: پیمل بوون، ناچار بوون. (فره پاملی

مه‌وه). [ف] مجبور شدن
پامل کردن: پیمل کردن، ناچار کردن. (پاملی

کرد تاچک نه‌ولیا). [ف] مجبور کردن

پامل: پیمل، ناچار. [ف] مجبور

پامه‌له: مه‌له‌پایه، مه‌له‌پیشه، مه‌له کردن به پی. [ف]
شنا با پا

پامیده: () جوری شنگی که لا پانه، پالمه، پالمه. [ف] متکا

پالمه: (+) () ناله‌کوک، هه‌لاکوک، گیاهه که بنه‌که‌ی خره و ده‌خوری) جوری شنگی که لا پانه. [ف]

نام گیاهی است) نوعی شنگ.
پالنه‌ر: نه‌نگیزه، دنه‌در، هاندر. [ف] انگیزه، محرک

پالوش: تیکه‌ل، ئاویت، ئامیت. [ف] آمیخته.

پالوشت: پال‌و‌پشت، پالگه. [ف] پالگه
پالوو: سووچ، گوشه. (ژوروره که شش پالوو).

[ف] ضلع
پالوین: پالوینکه، پالوینه، پارزونگ، شیرپالوک،

په‌رویه که شتی ئاوه‌کی پی ده‌پالوین. [ف] پالوونه
پالهرزه: له‌رزینی لاق، وشه‌یه که بۆ ژمه‌خویری

و عه‌س‌روژه که ژمه‌یکه له‌نیوان فراوین و
شیودا، یانی له‌و ماوه‌یه‌دا له برسانا لاقیان

ده‌له‌رز و ده‌بی نان بخون. [ف] غذا خوردن
کارگر و کشاورز هنگام عصر

پاله‌ستق: پاله‌په‌ستی، پاله‌په‌ستق. [ف] فشار
پاله‌کی: که ژاوه‌ی سه‌ر ئاوه‌لا. [ف] کجاوه‌ی رو

باز
پامل بوون: پیمل بوون، ناچار بوون. (فره پاملی

مه‌وه). [ف] مجبور شدن
پامل کردن: پیمل کردن، ناچار کردن. (پاملی

کرد تاچک نه‌ولیا). [ف] مجبور کردن

پانتا: بوشایی ناسمان. [ف] فضا

پانگه: جان‌وه‌ریکی چکوله‌ی پانه وه‌ک که ره‌جنه
وایه ره‌نگی قاوه‌یه به‌سه‌ر پیستی له‌شدا بر‌وا

لیرگی پی‌ده‌کا، گه‌نه‌که‌وله. [ف] ساس
پانه‌رئ: شه‌قام، شارئ، جاده‌رئ. [ف] بزرگراه

پانه‌سیطه: مرقفی پان و پور، شتی پان. [ف] هر
چیز پهن و بزرگ

پاوار: مسافیری ده‌سته‌نگ که له‌ پندا
ده‌مینتیه‌وه. [ف] مسافر تهی دست که در راه

می‌ماند
پاواخه: چاوزه‌قه، دروویه‌کی تیژه له‌نیتو

مه‌زاردا ده‌روئ. [ف] نام گیاهی خاردار
پاومان: ته‌شک، داوین، له‌ پشتینه به‌ره‌وخوار. [ف]

دامن.
پاوه‌شانه: دیاری زاوا بۆ بووک به‌رله‌ چوونه

په‌رده‌وه. [ف] هدیه‌ی داماد برای عروس قبل از
رفتن به حجله

پاوه‌شانی: پاوه‌شانه ☞ پاوه‌شانه
پاهه‌لن: گیای به‌هاری، سه‌وزه گیای ده‌مه‌و

به‌هار، شينكه. [ف] گياه بهارى

پایدۆزی: پایدۆس، ده‌ست له کار کیشانه‌وه. [ف]
دست از کار کشیدن.

پایزه: (+) (شه‌خته، شه‌خسه، سه‌رمای پایز که
گۆ و گيا ده‌شه‌مزینى. (گوله‌که‌م باخی دالم پایزه
لینی داوه برۆ/ تو‌گه‌شى هه‌لده‌پرووکیى مه‌یه
ئه‌م‌ناوه برۆ «ئاسو».) (مه‌قامیکی کۆنى
کورديه به ده‌نگی زۆربه‌ی به‌یت‌بیژه‌کان تۆمار
کراوه. [ف] سرمایه‌ی پاییزی آفت کشت) نام
آهنگی قدیمی

پاینجه: په‌یجه، په‌ینجه، په‌یژه، نارديوان،
نیرديوان، سوله‌م، قالدومه، قادومه، سه‌لم. [ف]
نردبان

پخ: (ده‌نگ دانى به‌رخ؛) وشه‌ی ترساندنى
مندال. [ف] (صدا زدن بـه:) کلمه‌ ترساندن بچه
پرتووکاو: داپۆکاو، رزیو، پواو. (پرتیکوشانى
پوژى ماسى‌راو/ نه‌ختى شىريت و توڤرى
پرتووکاو/ له‌گه‌ل قولاپى کون و ژه‌نگ‌ه‌یناو/
ه‌یناوییه ئه‌م‌روش بیانخاته ئاو «شه‌ریف».) [ف]
پوسیده

پرچگ و پلار: تیر و تانه، توانج و ته‌شه‌ر. [ف]
سرزنشت

پرچه: ترووسکه، شه‌به‌ق، دره‌وشان. [ف]
درخشش

پرچه‌ماتى: دره‌وشانه‌وه، ترووسکانه‌وه. [ف]
درخشیدن

پرزوولگ: پرزۆل، پرزۆله، بزگۆپ، تیتۆل. [ف] تکه
پارچه‌ی کوچک و کهنه

پرزه‌لن‌بران: له‌ تاقت که‌وتن، ماندوو بوون،
ه‌یزلن‌بران (ه‌يشده ماندوو بووین پرزه‌مان
لێبړا). [ف] از رمق افتادن

پرزه‌لن‌براو: ه‌یزلن‌براو، شه‌که‌ت بوو. [ف] از
رمق افتاده

پرزه‌لن‌برین: ماندوو کردن، به‌زاندن، ه‌یز
لن‌برین. [ف] از رمق انداختن

پرسیارپنج کردن: پرسىار کردنى زۆر له
که‌سیک و به‌ پرسىار سه‌رلن‌ش‌یواندن. [ف]
سؤال‌پنج کردن

پرشکه: پریشکه، پشكى ئاو. [ف] پشنگ آب
پرشنگدار: بریقه‌دار، پرووناک و دره‌وشاوه. [ف]
درخشان

پرکه: پرمه، ده‌نگى پێکه‌نین. (دانه‌ی له‌ پرکه‌ی
خه‌نگ.) [ف] صدای خنده

پرنگانه‌وه: پرینگانه‌وه، سه‌مهینه‌وه، سه‌له‌لى
کردن. (له‌ ه‌یج شتىک ناپرینگینه‌وه) [ف] پرهیز و
دورى کردن

پروپاتال: (+) ئاژه‌ل و حه‌یوانى مالى. [ف] حیوان
اهلی

پروپرتوخ: گێترانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات له‌ بنج و
بناوانه‌وه، باس کردن به‌ تیر و ته‌سه‌لى.
(ته‌واوى بووداوه‌که‌م پروپرتوخ بو گێترایه‌وه.) [ف]

تعریف کردن بى کم و کاست
پروپنجل: پیس و چه‌په‌ل، ناپیک. [ف] کثیف و
نامرتب

پرووزان: (+) بریتى له‌و که‌سه‌ی له‌ کایه‌دا خه‌تا

دهكا و دهر دهكړئ. (پټ له خهتهكه نا پرووزای
برېږه رڼئ.) [ف] خطا كړدن در بازي و اخراج
شدن.

پرووش: پيشالۍ قه راغۍ پارچه. (په راويزۍ
دهسره كه م پرووشۍ مه لداوه.) [ف] پاره‌های باريك
قماش

پرووكان: مه لپرووكان، بزړكان، پووكانه‌وه.
(شه و راشكا / نه ژنوم شل بوو / مانگ به تاقي
ناسمانه‌وه مه لپرووكا «په شنيو».) [ف] پژمړده
شدن و رنگ باختن

پرووكاندن: مه لپرووكاندن، بزړكاندن. [ف] پژمړده
كردن

پرووكاو: مه لپرووكاو، بزړكاو. [ف] پژمړده شده
و رنگ باخته

پرېچك: (پرېشك، پرېشكه، پشكي ټاو)
پرېشكي ټوپ و قومبه‌له و... [ف] پشنگ آب)
تركش ټوپ و خمپاره و...

پرېژگ: پرېسكه، پرياسكه. [ف] صره، بقچه‌ی
كوچك.

پرېزه: سه‌ليفه، رېك و پټكي له كاردا. [ف] سليفه
پرېشكه: ☞ پرېشكه

پرېف: شهبه‌ق، پرېشنگ، ترووسكه. [ف] درخشش
پرېمز: په‌ره‌ميز، په‌رامېز. [ف] نوعی چراغ نفتی
تلمبه‌دار

پزلووخ: پوزله‌خ، پوزه‌وانه. [ف] ساق‌بند
پزوو: (+) گيايه‌كه لاسقۍ بركه بركه‌ی ه‌يه،
كاتيك مه‌ر نه‌خوشی پزوو دهكړئ (پزوو) له
ملۍ ده‌كن و بروايان وايه چاك ده‌بيته‌وه. [ف]

اسم گياهی است

پژگ و بلاو: پېژ و بلاو، ټيكل و پيكل. [ف]
پراكنده و به‌هم ريخته

پژگير: خاوی، مه‌رحمه، پشته‌مال. [ف] حوله
پژلمه: سيس، ژاكاو. [ف] پژمړده

پژلميان: ژاكان، سيس بوون. [ف] پژمړدن

پژوو: لق و پژی دار، په‌لوپژی دار. [ف] شاخه و
برگ درخت

پسوله: نووسراوه، كاغه‌زی چكوله‌ی
يادداشت. [ف] نوشته‌ی كوچك

پسينچك: ناوی گياه‌كه. [ف] اسم گياهی است

پشاره‌ش: جهرگ، كه‌زه‌ب. [ف] جگر

پشاسپی: سپه‌لاك، پيلاسپی. سپه‌لك. [ف] ريه،
شش

پشت به خووسار: سيخوار له پشت، بريتي له
كه‌رويشكي قه‌له‌وی پايزان. [ف] خرگوش چاق
پاييزی

پشت دهركانه: دايټكي كونی كورده‌واری كاتی
زه‌ماوه‌ند ژنيك ده‌چووه پشت ده‌رگای ټو
ژووره‌ی بووكی ليتوو، نه‌يده‌هيشت بووك بيته
ده‌رئ هه‌تا شتيكيان پي‌نه‌دايه. [ف] يك نوع انعام
هنگام عروسی

پشت راست كړنه‌وه: به به‌لگه‌وه سه‌لماندن.
(قسه‌ی ټووی پشت راست كړده‌وه.) [ف] تاييد

كردن سخن کسی

پشت ماسيلگه: جوړئ دروومان. [ف] نوعی بخیه
پشتاو: (+) ټاويكي كه له پشتي جوگه‌وه
داده‌شكئ و له زه‌وی ټاژين دهكړئ. [ف] آبی كه

از پشت جوی به طرف زمین هدایت می‌شود
پشتک: شیتک، پشتوین، پشتیند، پشتین،
 شووتک. [ف] شال کمر

پشتگر: مامان، قایبله. [ف] ماما، قابله
پشتگورد: ته‌خته‌یه‌کی درپژده‌یه‌نه
 نیوه‌پاستی رایه‌لی فه‌پشه‌وه و تاله‌کانی پی
 گورد و واز ده‌بن. [ف] تخته‌ای دراز که در میان
 تارهای فرش قرار می‌گیرد
پشتوو: ده‌مانچه، شه‌شلول. [ف] تپانچه

پشته په‌له: دووه‌مین بارانی په‌له له پایزدا. [ف]
 دومین باران پاییزی

پشته ده‌ری: پشت ده‌رکانه. [ف] پشت ده‌رکانه
پشته‌پهل ویستان: (پوو هه‌لم‌الدر اوانه له
 هه‌مبه‌ر که سیکی گه‌وره‌تر له خودا پاره‌ستان؛)
 بریتی له ده‌سکه پیمه‌په‌یه‌ک که توزی به‌لای
 پشته‌وه‌دا خوار بیته‌وه، پشته و شکین. [ف] پررو
 شدن در برابر بزرگتر از خود؛ (دسته بیلی که
 در وسط اندکی خم شده باشد)

پشته‌پهل: پوو لیک کرانه‌وه، ددان لیک سپی
 بونه‌وه. (هینده به دم کوربه‌که‌یه‌وه دا نیستا
 پشته‌پهل بیون.) [ف] پررو شدن در برابر بزرگتر
 از خود

پشته‌جووپه: قنگه‌جووپه، قوونه‌جووپه، نیسکی
 پاش قنگی مریشک. [ف] استخوان‌بندی تخمدان
 مرغ

پشته‌ل پشت: پشتاوپشت، پاشه‌وپاش رویشتن.
 (وه پشته‌ل پشت هاته‌و.) [ف] عقب عقب راه رفتن
پشته‌وقه‌فار: له‌سهر پشت که‌وتن، له‌سهر پشت

پاکشان. (پشته‌وقه‌فار خوی پاکشیا بوو.) [ف] به
 پشت خوابیدن
پشتینه: (+) پشتینه. (پشتینه‌یه‌ک به‌فر باریوه.)
 [ف] کمر

پشتینه: (+) نیوقه‌د، که‌مه‌ر، ناوقه‌د. (هه‌تا
 پشتینه‌ی له قور هه‌لکشیا بوو.) [ف] کمر
پشدین: پشتین، پشتویند. [ف] شال کمر
پشقل: پشکه‌ل، کشپه‌ل، پشقل. [ف] مدفوع
 کوسفند و بز و خرگوش...

پشکول: چوله‌پیچن، شه‌وژن، داخستنی درگا
 به داریکی گه‌وره. (درگا‌که‌یان له ناوه‌وه گاله
 دابوو، پیموا پشکولیان خستبوو.) [ف] بستن در با
 تیر چوبی بزرگ

پشکوک: پشکوژ، دوگمه، قوچه. [ف] دگمه
پشکیل: مازوو، نه‌و شته‌خره‌ی گوره‌وی‌بازی
 پنده‌کن. [ف] تپله‌ی جوراب‌بازی
پشکینه‌ر: نه‌و که‌سه‌ی ده‌پشکن، پشکن. [ف]
 مفتش

پشیلوک: پشیلوک، په‌پوله پایزه، پشیله پایزه،
 باویلکه، شه‌له‌مکه‌ره، شه‌له‌مین‌که‌ره. [ف] قاصدک
پشیله کوه‌یله: پشیله کئوی. [ف] گربه‌ی وحشی
پشیله کئوی: ☞ پشیله کوه‌یله

پفهک: بلوق، پورک. [ف] تاول
پقله دان: هه‌لتوقان، بلوق کردن. (خارچک پقله
 دا‌که.) [ف] برآمدن

پقله کردن: ☞ پقله دان
پفهک: دروستکراوینکه له گهرمه‌شانینی لیکراو و
 پون و خزی و په‌نیر که من‌دال زوریان

پن خوشه. [ف] پفک نمکی

پلپوسه کی: پزیو، گنخاو، پواو، په پپووت، پرووکاو. [ف] پوسیده

پلتوخ: (+) پیس، گه مار، چه پهل. [ف] کثیف

پلته خوری: زور خوری، خواردنی زور له سر بهک و نه خوش که وتن بهو هویه وه. (هیندهی پلته خوری کرد له و باخه بویه نه خوش که وت.) [ف]

پر خوری

پلک و پلتوور: به هه موو ئافره تانی خزمی دایک

و باوک ده گوتری، یانی پوور و پوورزا

پلوورگه: پلووسک، لووساوک. [ف] ناودان

پلووک: کلک، له تی چکۆله. (پلووکی قه ن بده پیم) [ف] حبه قند

پلووکه بهرد: بهردی چکۆله، له تی وردی بهرد، ورکه بهرد. [ف] خرده سنگ

پلیان: سووران، هه لخولان. (که قه سه پلیان وه دهور خواهیا) [ف] چرخیدن

پلیخاندنه وه: فلیقاندنه وه. [ف] له کردن

پلیک: چلکن، پۆخل، پیس، له گه ل چلیک دی، چلیک و پلیک. [ف] کثیف و چرکین

پلیموت: بهد دیمه، ناحهز، دزیو، پهزا گران. [ف] زشت رو

پلینگان: پیلپیک ☞ پیلپیک

پنج بهستن: ریشه داکوتان، شین بوون و گه شه کردن. [ف] روییدن و ریشه دوانیدن

پنج و مؤر: (+) به که سیک ده لپن که له ژوور کرا بئ و نه هیلن بیتنه دهره وه. (بنچاره له ژوورنیا پنج و مؤر کراوه) [ف] زندانی کردن در

خانه

پنجل: پیس و چه پهل، که سیک که هه می شه شل و شه ویق و داوین قوراوییه. [ف] کثیف

پنچک: (+) گیایه که وهک قه یاغ وایه له زه لکاو و قه راغ ئاو دهر وی، مه تریک بهرز ده بیتنه وه و بق باقه بپن که لکی لئ وهر ده گرن. [ف] نام گیاهی باتلاقی

پندپ: دپاو، شر و په تور، پيشال پيشال، شندپ و پندپ. [ف] په تور

پندر حالی: ناحالی، لا، بهد گوز. [ف] لجباز

پندره: به ئه ده ب، فه قیرۆکه، بئ دهنگ و ئاقل. [ف] آرام و بی سرو صدا

پندوو: ناوی گیایه که. [ف] اسم گیاهی است

پنگه ل: پنگه ی پیر، پنگه یه که لاسقه که ی پهق بووبی. [ف] پونه ی پیر

پو باریک: به نیکی باریکه وهک ده زوو له ته وندا که لکی لئ وهر ده گرن. [ف] پود باریک در فرش بافی

پوار: گیایه کی که لا باریکه بستیک له زه وی بهرز ده بیتنه وه و گوله که ی وهک گوله جو وایه.

[ف] اسم گیاهی است

پۆپه شاخ: دوندی کپو، لووتکه، ترۆپک. (هه ور له دهشت و کپو و پۆپه شاخ/ کردی به تۆپ

ته قانندن و چراخان «هه ژار».) [ف] قله ی کوه

پۆتر: کریم، شتیکه دهست و دهم و چاوی پی چه ور ده که ن. [ف] کرم، پماد

پۆرتوو کاو: پرتوو کاو، پواو. [ف] پوسیده

پۆرخس: پۆرخز، چه مووش، سه ر قورس. [ف]

خیرەسر

پۆز: فیز، دەمار، ھەوا. [ف] تکیز

پۆزەتیف: ئەزینی، موسبەت. [ف] مثبت

پۆشینەر: داپۆشەر. [ف] پوشاننده

پوفەبا: نەرمەبا، شەنبەبا، سروە. [ف] نسیم

پۆلاینە: پۆلانی، مابنای ھەنبانە پۆرینە راست

نییە، بە وەسەر خستەنەوێ گاسن دەلین نەک

دەمەزەرد. [ف] جوش کردن تکه‌ای آهن به نوک

گاواھن

پولپولۆز: ئالۆزاو، ئالۆزکاو. (یەکی ناف گوندی)

دەرویشیک فان فانایە/ سەری پولپولۆز مللەنک

عەبايە. [ف] پریشان

پولتوخ: پلتوخ، (ئاشقم زەردە روخ و ئاشوفتەمە/

پیس و پلوتوخ و نەزارم تەمگە «غەریب».)

پلتوخ

پۆلکە حۆل: پۆلکە گایانە، جۆری پۆلکە ئەگەر

مروث بە کالی بیخوا گێژ دەبی. [ف] نوعی خلر

پۆلکە خاتوونە: جۆریک پۆلکە ی خۆرسکە بە

کالی دەخورئ. [ف] نوعی خلر

پۆلکە پەشە: پۆلکە مارانە. [ف] نوعی خلر

پۆلکە گایانە: جۆریک پۆلکە ی خۆرسکە

گەلاکانی پانە و گولی بنەوش دەر دەکا

دانەکە ی بە شلکی لە ئاو و خویدا دەکولین و

دەبخۆن، پۆلکە گایانە. [ف] نوعی خلر

پۆلکە مارانە: جۆریک پۆلکە ی خۆرسکە

ناخورئ. [ف] نوعی خلر

پۆلوتقە: کلکە سووتئ، ریایی، خوش ئامایی. [ف]

ریایی کردن

پوورپنۆک: بریتی لە مروقی گرینۆک و

دل ناسک، کەسیک کە خیرا دەست دەکا بە

گریان، پیریژنی گرینۆک. (پوورپنۆک لە بەھانە

بەندە بۆ گریان) [ف] کنایه از آدم نازک‌دل که

زود گریه می‌کند

پووزپووزین: یارییە کە بە ھەلمات دەکری،

قوولکیک ھەلدەکەنن و ھەلماتە کە بە پلە

دەھاوون ھەرکەس بیخاتە قوولکە کەو

بەرەتدە یە. [ف] نام یک بازی با تيله.

پووزلەخ: پزلوو، پووزەوانە، بەلە کپنچ. [ف]

ساقبند

پووش لە کا بژاردن: بریتی لە چاک لە خراپ

جیا کردنەو. [ف] کنایه از جدا کردن خوب و بد

پووشکە بە فوو: کایە یەکی لاوانی گوندنشینە،

ھیندیک پووشکە یان گەسکیک بە تیلکەو

ھەلدەواسن و ئاوری تی بەردەدەن لە چوار لاو

بە نۆرە فوو ی لئ دەکەن ھەر کەس بتوانی

بیکوژینیتەو بەرەندە یە. [ف] اسم یک بازی

جوانان روستایی

پووشکە پسانئ: نیوان تیک چوون، خاک بوون،

قسە لە گەل یە کتر نەکردن، دوو کەس کە دەنگ

لە یە کتر دادەگۆپن پووشکە یە ک ھەلدەگرن و

ھەر یەکی سەریکی دەگرن و دەیشکین و ھەر

یە کە یان لە تیکی بە دەستەو دەمینئ و ئیتر لەو

کاتەو لە گەل یە کتر قسە ناکن. [ف] قهر کردن

پەپرووگە: بەورینگ، بەوروو، وردە

سووتوو یە کە لە سەر ئاور بەرز دەبیئەو. (

[ف] خاکستر ریزی که با آتش و دود بلند

- می‌شود
په‌په‌ی: په‌پووله، بلاتینک، په‌په‌پوک، په‌له‌په‌لیسک.
[ف] پروانه
په‌ت: (+) مؤل‌ت، مه‌ودا، [ف] مهلت
په‌تا چه‌په‌له: نه‌خوشی پر مه‌ترسی و گیرۆ. [ف]
بیماری خطرناک و واگیر
په‌تکینه: گوره‌وییه‌کی که به یه‌ک شیش ده‌یچن.
[ف] جورابی که با یک میله می‌بافند
په‌تور: دراو، شر، شر و په‌تور، له‌ت‌له‌ت بۆ
پارچه. [ف] پاره و پوره
په‌ته‌سوو: خۆله‌میش، خۆله‌که‌وه. [ف] خاکستر
په‌ته‌فینگه: قوچه‌قانیی بن، قه‌لماسک. [ف] فلاخن
په‌تی سه‌وه‌ته: بریتی له‌که‌سیک که سووک و
چرووک و بی‌ده‌سه‌لاته و له‌مالیتدا ده‌ستی
ناپوا. (کوره‌که‌یخوا‌دای چی په‌تی سه‌وه‌ته‌ش
ته‌وار نییه). [ف] کنایه از آدم بی‌ارزش
په‌تیه: توبه، په‌ژیوان بوونه‌وه له‌گوناح. [ف]
توبه، ندامت
په‌راف: قه‌راغ، رۆخ، که‌نار، لیوار، دهم چه‌م. [ف]
کناره رودخانه
په‌رامیز: ماتوریکی نه‌وتیه ناسووس ده‌کری و
چیشتی له‌سه‌ر ساز ده‌کن. (دوگمه و تاق‌رانی و
ده‌رزی/خرمه‌ی کرد که‌وته عه‌رزی/په‌ره‌ی دلم
ئاوی گرت/میسانی په‌رامیزی «گورانی»). [ف]
چراغ نفتی تلمبه‌ای
په‌رتال: ئاکام، نه‌نجام. (ئی‌کاره په‌رتال نه‌یری).
[ف] عاقبت
په‌رتوبلاو: پرژ و بلاو، په‌رگه‌نه. [ف] پراکنده
- په‌رتک: هیز، قه‌وه، وزه. (په‌رتکی لی‌بریاگه). [ف]
توان، رمق.
په‌رتک بریاگ: هیز لی‌براو. [ف] از رمق افتاده
په‌رتک بریان: هیز لی‌بران. [ف] از رمق افتادن
په‌رتک برین: هیز لی‌برین. [ف] از رمق انداختن
په‌رچان: ته‌یمان، تانۆک، په‌رژین، تامان، تانۆ. [ف]
پرچین
په‌رچاندن: ☞ پاچاندنه‌وه
په‌رچ‌دانه‌وه: به‌رپه‌رچ دانه‌وه، گپ‌رانه‌وه. (که‌س
نیه‌توونی په‌رچی ئی‌کاره بیکاره). [ف] سرا راه
قرار گرفتن و مانع شدن
په‌رچم دانه‌وه: په‌رچ دانه‌وه، به‌رپه‌رچ دانه‌وه. [ف]
در میان سخن درآمدن
په‌رچه: (+) په‌چه، چینگه مؤلی میگه‌ل له‌سه‌حرا.
[ف] محل استراحت گله در صحرا
په‌رچیم: ☞ پیم
په‌ردوژ: ده‌رفت، هه‌ل. [ف] فرصت
په‌رده له‌چاودا نه‌بوون: بریتی له‌پروپاست و
بن‌پرووده‌ربایستی. (به‌خوا په‌رده له‌چاوما نییه
ته‌وه‌ی ده‌یزانم ده‌یلیم). [ف] کنایه از رودربایستی
نکردن
په‌رده: (+) بن، کچینی. [ف] پرده‌ی بکارت
په‌رده‌گپ‌ران: له‌به‌ینی دوو شتدا په‌رده کپ‌شان.
(له‌ژووره‌که‌دا په‌رده‌یان گپ‌رابوو ژن له‌لایه‌ک و
پیاو له‌لایه‌ک دانیشتیوون). [ف] پرده کشیدن
په‌رده‌ی گوئی: په‌رده‌یه‌ک که ده‌نگ ده‌یله‌رینی.
[ف] صماخ
په‌رژان: (+) په‌رژین، ته‌یمان، تانۆک. [ف] پرچین

په‌رش خۆرکه: مه‌لنکی بۆری چکۆله‌یه به‌قه‌د
چۆله‌که‌یه‌ک ده‌بن، سیچره. [ف] نام پرنده‌ای است
په‌رشکه: چیشتیکی تاییه‌تی هه‌لامه‌ت و سه‌رما
بوونه، ماش و نوک و پاقله و برویش و
هه‌رشته و بیبار پیکه‌وه ده‌کولین و ده‌یکه‌نه
ئاشی په‌رشکه. [ف] آش
په‌رشه‌خۆره: ☞ په‌رش خۆرکه.

په‌رکۆ: کوتانی ساواری خر هه‌تا ته‌واو
تفره‌که‌ی هه‌لده‌دا. [ف] کوبیدن بلغور برای جدا
کردن پوسته‌ی آن
په‌رگر: گوشه‌نشین، گوشه‌گیر، دووره‌په‌ریز،
(په‌رگر دانیشتنوه و سه‌ری داخستوه). [ف]
منزوی.

په‌رگه‌نه: پڕ و بلاو، شپه‌زه، شپه‌یۆ. [ف] پراکنده
په‌رگین: گیاهه‌کی کۆیستانیه‌ بۆ په‌نگی په‌ش
که‌لکی لی وه‌رده‌گرن. [ف] اسم گیاهی که برای
رنگ سیاه مورد استفاده است
په‌رۆ لی دادپین: بریتی له ئاوڤ لی‌دانه‌وه و
یارمه‌تی دان. (هه‌یج که‌س په‌رویه‌کمان لی
دانده‌پئ). [ف] کنایه از کمک کردن

په‌روان: (+) ته‌خته‌ی باریکی تاشراو بۆ قه‌راغی
سندوق و دۆلاب، زه‌وار. [ف] زوار
په‌روان به‌ند: ته‌خته‌به‌ند، (قه‌راغی نه‌و دۆلابه‌مان
بۆ په‌روان به‌ند که‌). [ف] تخته‌بند کردن کناره‌ی
سندوق چوبی و کمد

په‌رۆش کردن: په‌شانه‌وه، وه‌پشان، هه‌پانه‌وه. [ف]
قی، بالا آوردن
په‌رۆشان: ده‌سه‌رۆکه‌یه‌که به‌ شانی مندا لیدا

ده‌گرن بۆ ده‌م و لووت سپرین. [ف] دستمالی که
برای پاک کردن دماغ و دهان به‌ شانه‌ی بچه
می‌دوزند

په‌رۆک: (فرنده، بالنده، بالدار، په‌له‌وه‌ر (ده‌هاتنه
سایه‌م نازی و نازهنین/ له سه‌رم ده‌نیشت
په‌رۆکی بال‌شین «به‌یتی په‌ره‌دار») ؛ پاتک،
پارچه‌پینه، کنجک. [ف] (پرنده) تکه پارچه برای
وصله

په‌روو: ☞ په‌روه
په‌رووک: په‌رۆ، قوماش، کووتال. [ف] پارچه
په‌روه: خه‌لات، دیاری، پینشکه‌شی. [ف] سوغات،
مشتلق

په‌ره: په‌لک، به‌رگی گول. (هه‌ر ده‌لینی په‌ره‌ی
گوله، له په‌ره‌ی گول ناسکته‌ه). [ف] برگ گل
په‌ره‌ژال: (ناوی گولیکه؛) ناوی چیاپه‌که له
ناوچه‌ی سه‌قز و بانه. [ف] نام گلی است؛) نام
کوهی در منطقه‌ی سقز و بانه

په‌ره‌سیفار: کاغه‌زی جگه‌ره، کاغه‌زیکی ناسکه
سیفاری پئ ده‌پینچه‌وه. [ف] کاغه‌ز سیگار
په‌ره‌شووت: چه‌تری خه‌له‌بان، چه‌تری چه‌تر باز.
[ف] چتر چتر باز

په‌ره‌لیل: ته‌ریبی، دوو خه‌تی راست له پال
یه‌کدا. [ف] موازی

په‌ره‌مریشکه: قرژ بوونه‌وه‌ی تووک و پینستی
له‌ش له کاتی سه‌رما و مۆچرک پیندا هاتندا. [ف]

مورمور شدن پوست بدن
په‌ره‌مله: گه‌ردانه، به‌رموور، خه‌ناوک، ملوانکه،
ملوینک. [ف] گردنبدن

- پهړه مووچ: قلموچ: چکوله ی وینه کیشان. [ف] (په سه و پووسه که تان کو که نه وه دهړوین) [ف] قلمو
- پهړه وکی: په وکی، په وکه ی، بویه، له بهر نه مه. [ف] په سیر: په سیو، په نا، پاسار. [ف] پستو، کنج
- په این دلیل به پهړهول: بالنده، په له وه، په پوک. [ف] پرنده. په ریشاخ: پهړه سیلکه، پهړه سلیرکه، حاجی رهش [ف] پرستو
- پهړی شاروخ: زهړه دوی، زهړه زیره، زه رباف، زه رککت. [ف] پرنده ای سینه زرد و سیه بال پهړیوه: ناوړه، به پیده. (بوومه ناوړه و پهړیوه ی دور و لات/ که و تمه نیو ورده داوی ربی نه جات «هیمن».) [ف] ناوړه، در به در
- پهړیوه شان: گولیکی بونخوشه. [ف] پرسیاوشان په زاج: مامان، قابیله. [ف] ماما، قابله په زکو گورق: ناوی کایه یه کی مندالانه یه. [ف] اسم یک بازی بچه گانه
- په ژاره وار: په ژاره دار، خه له بهر، دلته نگ و خه مبار. [ف] اندوه گین. په ژمینه: که پرو، برشوو، برش. [ف] کفک
- په ژین: شاخ و کیو، هرد و کو، که ژ، چیا. [ف] کوهسار په سا: قورغ، قویی، دارستانی که ناری چوم. (له و په سا چر و پرده/ بزر بوو) [ف] بیشه ی کنار رودخانه
- په سپه زه کیویه: هه له په زه په زه کیوله. [ف] رتیل په ستیوراو: ناخندراو، شلیندراو، په ستواو. [ف] انباشته و سفت شده
- په سه و پووسه: شت و مهک، بارگه و بڼه. (په سه و پووسه که تان کو که نه وه دهړوین) [ف] وسایل و خرت و پرت
- په سیر: په سیو، په نا، پاسار. [ف] پستو، کنج په سیله: بهر سیله، قوره ی تری، په سیره، هاله. [ف] غوره
- په گړ: که مړه، که مړه، که مړه. [ف] سرگین سفت شده ی زیر پای حیوان در طویله په ل هاویشن: ټ په ل هه لدان
- په ل هه لختن: بلاو بوونه وهی مه و مالات به کینودا بؤ له وه پین. [ف] پخش شدن گوسفندان برای چرا
- په ل هه لدان: لق و پوپ دهړکردن، که شه کردنی دار و گیا. [ف] رشد و نمو درخت و گیاه په لاتیکه: هه ول، ته قه لا، هه ول. (زیاتر په لاتیکه بکه ن.) [ف] کوشش، سعی
- په لاره: بؤل، هینشوو، زهنگه ته، تلووتهک. [ف] خوشه انگور
- په لامپیتکه: په له پیتکه، په له پیتک. [ف] تلنگر په لاو: ناوی تهنک، تهنکاو، بهرینی چوم که ناوه که به زه ویدا بلاو ده پیته وه. [ف] بستر رودخانه که آب آن زیاد عمق نداشته باشد
- په لخوپ: (+) جوی لیکراو که دهری به مالات. [ف] جو خرد شده برای حیوان
- په لک ره یحان: جوړی کراسی قه دیمی ژنانه بوو. [ف] نوعی پیراهن قدیمی زنانه
- په له باقی: دوورینه وهی گیا و دپو که په له په له روایت و له هر شوینیک باقه یه که دهوورنه وه. [ف] درو کردن گیاه و خار که

پراکنده روییده باشد

پهله زئ: گولاله گزیزه. [ف] زنبق وحشی

پهله سق: گیاه کی گول زهرده زو هلدوده ری.

[ف] اسم گیاهی است

پهله سوانه: لقی داری گویسوانه، داری سواندن.

[ف] چوب لبه ی بام

پهله ک بریان: جووله لی بران، له هه په که که و تن.

[ف] از حرکت افتادن

پهله ک: هه په که، جووله، جمه. (پهله کم بریا فره

را کردم.) [ف] از حرکت افتادن

پهله کانه: په یژه، قادرمه، نیژدیوان. [ف] نردبان

پهله کپن: په لکیش کردن، پاکیشان. (بچر

پهله کرنی بکه و باره ی.) [ف] به زور کشانیدن

پهله لکیش: (+) پیل گرتن و پاکیشان به زور. (به

زور په لکیشیان کرد و بردیان.) [ف] به زور

کشیدن و بردن

پهله مریشکه: میرووله کردن و قرژ بوونه وه ی

پیتستی له ش به هو ی سه رما و مؤچرکه وه. [ف]

مورمور شدن پوست بدن

پهله واژ بوونه وه: بوورانه وه، بیخود بوون. (له

برسانا خه ریک بوو پهله واژه بینه وه.) [ف] از حال

رفتن، غش کردن

په نار: سه رچاوه، کانی. [ف] چشمه

په ناف: زهوی نه رمان، گوشته زهوی. [ف] زمین

نرم و بی سنگ

په نه چوله که: پی چوله که، گیاه کی لاسق

قاوه ییه به عه زیدا پان ده بیته وه. [ف] اسم گیاهی

است

په نه قازه: ناوی گیاه که زور به رز ده بیته وه

قالوری سپی هیه و له قه راغ چوم و ناوان

ده پوی. [ف] گلپر

په نه قازی: گاسنیکه زوری تیغه هیه به

ته راکتورییه وه ده به ستن و جووتی پی ده کن.

[ف] پنجه قازی

په نه که له: قامکه گوره، تلیابه رانکی، تلیامه زن،

کلکه گوره. [ف] انگشت شست

په نه وانه: (قامکه وانه، چهرمیکه دروینه وان له

قامکی ده کا، نه نگوستیله، کلکه وانه. [ف] چرمی

که دروگر به انگشت می کند:) انگشتر

په نه چر: خالی بوون یان ته قینی تویی ته گه ر. [ف]

پنچر

په نه ده مووس: (په نگله مووس:) جنیوکیه. (دهک

په نه ده مووس که ی.) یانی په بی بماسنی. [ف]

آماسیدن:) نفرینی است

په نه دیر: په نیر. [ف] پنیر

په نه کوور کردن: وه شارتن، شارندن وه،

حه شاردان. [ف] نهان کردن

په نه کوور: نهینی، شاراوه، راز. (هه رچک له بهینی

خوه یان بکه نه په نکووری که نه.) [ف] سر، نهانی

په نه گره نه ستیره: گول نه ستیره، په نه گه نه ستیره. [ف]

کرم شبتاب

په نه گله مووس: با کردن، ماسین، په نه مین. [ف]

آماسیدن

په نه گه نه ستیره: ☞ په نه گره نه ستیره

په نه مووس: له خه و پاچوون و هه لنه ستانه وه.

(یاخوا په نه مووس که ی.) [ف] به خواب ابدی فرو

رفتن

په‌نی: (+) ون، نادیار، بزر، پیوار. (نازانی خواهی

برچه په‌نی کردگه.) [ف] پنهان

په‌نیترکه: بۆقژه، نه‌خۆشییه‌کی زاری مندالی

شیره‌خۆره. [ف] مرضی در دهان کودک

په‌وو: پی، ئاروو، پدوو، پووک. [ف] لئه

په‌یار: چه‌واشه، سه‌رگه‌ردان. (میتد ورده ئه‌م

وتاره/ بیر ده‌ویدا په‌یاره «راوچی»). [ف]

سردرگم، سرگردان

په‌یاغ: تیلا، دار دهستی له‌بار و له‌ده‌ستان

خۆش. [ف] چماق

په‌یدقۆز: په‌یجۆر، تۆژه‌ره‌وه. [ف] محقق

په‌یدقۆزی: په‌یجۆری، تۆژینه‌وه، لیکۆلینه‌وه. [ف]

تحقیق

په‌یفاؤ: که‌سی که مژولیايش ده‌کا، وتارده‌ر. [ف]

سخنران

په‌یوین: قسه‌کردن، په‌یقین، دووان. (ده‌بی به

کوئی بگه‌ی؟ هینشتا نه‌گه‌یوی/ له‌روخسارا

به‌هه‌شتی، رۆژی، هه‌یوی/ هه‌زاران داود و ده‌نگی

زه‌مه‌ووری/ ده‌به‌ر لیوه‌ت مرن کاتی ده‌په‌یوی

«هه‌ژار»). [ف] سخن گفتن

پن به‌جه‌رگی خۆدا نان: ده‌ست له‌دل

بوونه‌وه، بازی بوون له‌به‌ر ناچاری. (ناچار

بووم پن به‌جه‌رگی خۆمدا بنیم و بچم بۆلای). [ف]

پا روی دل خود گذاشتن

پن به‌خه‌نه: بریتی له‌نازدار و ده‌ست و پن

سپیکه. (ئه‌و پن به‌خه‌نه‌یه‌کوا توانای کار

کردنی هه‌یه؟) [ف] نازنازی

پن به‌قوونه: جۆریک مراوی چکۆله‌یه زۆرت‌ر

له‌په‌نا و په‌سیوی چۆماندا ده‌ژی. [ف] نوعی

مرغابی وحشی

پن پان: به‌توانج به‌که‌سیک ده‌لین که قه‌له‌و و

لاق زل بئ. (جا ئه‌و کچه‌پن پانه‌کی ده‌یه‌وئ)

[ف] کنایه از آدم چاق و پاگنده

پن پرکه: لاق له‌عه‌رزی گیراندن و هه‌لکه‌ندنی

له‌کاتی رق‌ه‌ستاندا، بۆ‌حه‌یوان به‌کار دئ،

زۆر جار گورگ کاتیک له‌گه‌ل که‌سیک

به‌ره‌و‌وو ده‌بی چنگ له‌به‌فر ده‌گیرینی و

ده‌یکا به‌سه‌ر و چاوی که‌سه‌که‌دا بۆئه‌وه‌ی

چاوی پر بکاته‌وه و بتوانی هیزشی بۆ به‌ری. [ف]

پن کۆل

پن پشیله: چنگه‌پشیله، گیاه‌که وه‌ک پنی پشیله

ده‌چی. [ف] نام گیاهی است

پن پیرقۆز: قه‌ده‌م‌خیر، که‌سی که مایه‌ی خیر و

به‌ره‌که‌ت بئ (خدری پن پیرقۆز له‌کوینی به‌رچی

لیله‌ئاوی ژین؟/ خوین له‌په‌لکی گول ده‌چۆپئ،

بای به‌ماران چۆنه‌کوئی؟ «حافظ به‌کوردی،

«حقیقی»). [ف] قدم‌خیر

پن چه‌قاندن: پیداکرښ، سوور بوون له‌سه‌ر

کاریک، ئیسه‌ره‌م کردن. [ف] اصرار

پن قاماندن: تی‌گه‌یاندن، حالی کردن. [ف]

فهماندن

پن کردنه‌وه: بانگه‌یشتنی بووک و زاوا، خزم و

که‌س بووک و زاوا بانگه‌یشتن ده‌که‌ن بۆئه‌وه‌ی

ناشنا بن له‌گه‌لیان و به‌و بانگه‌یشتنه‌ده‌لین پن

کردنه‌وه. [ف] دعوت کردن عروس و داماد

پښ ګرتن: ښیری ږنګا ږوښتن بوونی منډال.
(مناله که مان پښی ګرتووه.) [ف] پا ګرقتن بچه

پښ لښ نه پښین: سهردانی زوو زوو، بهرده وام
چوونه دیده نښی که سیک. [ف] همواره به دیدنی
که سی رفتن

پښ لښ هه لږین: بریتی له نه و په ږی بن حه یایی و
دهمد ږیژی، بښ شهرمی له پاده به ده. (تو
به جاری وهک ژنی فاحیشه پښت لښ هه لږی/ نه
ګوتم خه یری نییه چاویکی ګه ر لښ زهق نه که م
«شښخ ره ز»). [ف] بی شرمی و زیاده رویی
بیش از حد

پښ لښ هه لږین: شوو لښ هه لږین، چاو و ږوو
کرانه وه. [ف] پښ لښ هه لږین
پښ لښ نان: دان پښان، راستی ګوتنی تاوان.
(ناخړی پښی لښ نا تاوانباره.) [ف] اعتراف کردن
پښمه ده: عزیزایی، پښمزد، [ف] عزرائیل.

پښ و شوین: سوړاغ. (که س به پښو شوی
نازانی.) [ف] اثر

پښ وهه ږن نه که وتن: بریتی له شادی و خوشی
زور. (له خوشیا نا پښی وهه ږزی ناکه وځ.) [ف]
ګنایه از شادی زیاد
پښ: (+) پووک. [ف] پوهو

پښازه: (تاوان، بالبه، سووچ، ګوناح) ناوی
چپایه که له هه ورامان [ف] ګناه) نام کوهی در
اورامانات.

پښازه خوانکه: گیاه که ګه لاکانی له پیواز ده چی و
له کیو و شاخ شین ده بښ، سیره سه ګانه. [ف]
نوعی سیر کوهی

پښاسکه: پښاسکه، پښسکه، بوخچه ی چکوله. [ف]
بقچه ی کوچک

پښاوه به فرینه: زه لاهه به فرینه. [ف] آدم برفی
پښ بلقه: په یژه، په ینجه، نږدیوان. [ف] نردبان
پښه ږ: (+) داگیرکه، زالم، قانډې. [ف] ظالم، متجاوز
پښ به روانه: کښکچی، قهره ول، پازازک،
حه سحه س. [ف] نگهبان

پښ پاکي: پاکانه، تومت لابرډن له سهر خو،
فحیل. [ف] اثبات بن گناهی و دوری از اتهام
پښ په ست: له بهر پښ په ستواو، پښ شیل کراو.
(چند سال گولی هیوای نیمه پښ په ست بوو
تاکوو پار/ هر خوینی لاهه کان بوو گولی نالی
نوه به هار «پیره میرد»). زیر پا له شده

پښتار: پیره دار، داری کون و ږزیو. [ف] درخت پیر
و فرسوده

پښتاو: (+) میراوی برینج. [ف] آبیار برنج
پښتکه: قه له شینه وهی توینکه ګویز. [ف] ترک
خوردن پوستی گردوی رسیده

پښتکه: نه عنا، مه رزه، جاتره. [ف] نعناع
پښتول: زیرهک، وریا، هوشیار. [ف] باهوش، زیرک
پښتوو: چهره، باشوو، واشه. [ف] باشه

پښته لئووک: پیره لئوک، چرچ بوونی ده ست له نښو
ئاوی شيله وګه رمدا. (ده سم پښته لئووک بووه.) [ف]
چروک شدن پوست دست در آب ولرم

پښته لئووک: باپووک، باپووسکه. (پښته لئووک ی
زستانی به باوه هه لوه دایه/ سه هولی ده رک و
کولان، کولولی ده ستی بایه «راوچی»). [ف] برف
ریز و سبک

پنج و کلاو تیکه‌ل‌بوون: بریتی له به کیشه‌هاتن و تیکه‌ه‌ل‌چوون (له کسولم به‌وه با پنج و کلاوه‌که‌مان تیکه‌ل نه‌بین). [ف] کنایه از دعوا و زدوخورد

پنج و مؤره: جه‌ر و مؤره. [ف] پنج و مهره

پنج‌بادهر: پنج‌کوشتی. [ف] پنج‌کوشتی

پنچمر: گیان‌سه‌خت، زینده‌وه‌ریک که دره‌نگ کیانی دهرده‌چی. (مینده پنچمره سه‌ر جاری بکروژی نامری). [ف] جان‌سخت

پن‌چرا: پاچرا، ئو پاره‌یه‌ی له قوماردا دهری به خاوه‌ن قومارخانه. [ف] پولی که طرفین قمار به صاحب قمارخانه می‌پردازند

پنچ‌کوشتی: نامرازی کردنه‌وه‌ی پنج. [ف] پنج‌کوشتی

پنچکه ژلوقه: گیاه‌کی کو‌یستانی. [ف] نام گیاهی است

پنچکه سویره: گیاه‌کی کو‌یستانییه وهک پیواز وایه ده‌خوری. [ف] اسم گیاهی

پنچول: پان، میگل. [ف] گله

پنچووک: پن‌چوله‌که، گیاه‌کی گه‌لا باریکه به زه‌ویدا پان ده‌بیته‌وه. [ف] اسم گیاهی است

پنچه‌لۆک: ئالۆزاو و پر پنج و پر گری و گۆل، تیک‌هالاو، پنچه‌لاو‌پووج. [ف] پر پنج و خم

پن حاجیله: نانه حاجی‌له‌قله‌ق، تۆله‌که. [ف] اسم گیاهی خوراکی

پن‌حه‌سان: هه‌ست پن‌کردن. [ف] احساس کردن

پنچه‌سوو: مانای هه‌نبانه بۆرینه راست نییه، به ژنیک ده‌لین که له مالی زاواوه ده‌چیته مالی

بووک و شه‌وی خه‌نه‌به‌ندان له‌وی ده‌میتته‌وه. [ف] زنی که از طرف خانه‌ی داماد شب قبل از عروسی در خانه عروس می‌ماند

پنچه‌سووله: قوله گیاه‌ک که بق قایم کردنی گری شه‌غره که‌لکی له‌وه‌رده‌گیرا و دهردا به‌ر قولفه‌ی گریکه بۆشه‌وه‌ی شل نه‌بیتته‌وه. [ف] یک دسته گیاه که زیر گره بار می‌گذارند که گره شل نشود

پن‌داکیشان: (+) زینده‌په‌وی، پتی زیادی داکیشان. (پتی زیادی داکیشی پیت ده‌شکینم). [ف] زیاده‌روی در رفتار.

پن‌ده‌فی: پیویست، لازم، پیویس. [ف] لازم

پیرایشقکه: (+) دپوه پورایشی، دپویه‌کی شینی سبی‌واشه په‌پوله پایزه دهرده‌کا. [ف] نام خاری است

پیرکونی: که‌سیک که له ته‌م‌نی پیریدا تۆلازی و کاری جلفانه ده‌کا. [ف] کنایه از کسی که در پیری هوسبازی می‌کند

پیرق: پیره‌و، پیاده. [ف] پیاده.

پیرقز: پیوند، پیویست، پیوند کردنی دار، متوربه. [ف] پیوند.

پیره‌کوره: گیاوگژی پیر بوو، گژوگیای هراش و په‌سیده. (گیاوگژ پیره‌کوره بووه تازه بارانیش بیاری قازانجی نییه). [ف] پیرشدن گیاه و علف

پن‌ره‌وگه: پنیانه‌رئ، شۆسته. [ف] پیاده‌رو

پیزلخ: پیزه‌لک، پیزه‌ل، گیاه‌که وه‌ک که‌رخنکینه وایه بق باقه‌بین ده‌بین. [ف] اسم گیاهی است

پیزلک: گیاه‌که به تۆپه‌ل دهروی و بالا پیاویک

- به رز ده پیتوه و گولی سوور دهر دهکا و
 فه لایان بق باقه بین که لکی لی وهرده گرن پیزلخ.
 [ف] نام گیاهی است
 پیزه روک: جوړی زیپکه ی به ژانه له پینستی
 له ش پیدا ده بن. [ف] نوعی جوش پوستی
 پیست: جینی خلیسکین. [ف] پیست سرسره بازی
 پیستوور: زوردار، زالم. [ف] ستمگر
 پی سموره: گیاهی که لا باریکه وهک شیوت
 وایه. [ف] اسم گیاهی است شویت مانند
 پیش کردن: مووش کردن، مان کردن، دوش
 دابردن. (بق وا پیشته کردووه، ده لیس
 مایمونه که تترپنوه). [ف] رنجیدن و
 خودخوری
 پیشاوبردانه وه: وه دوی که سیک که وتن و له
 لایه کی دیکه وه هاتنه پیشی و گرته وهی. [ف]
 کسی را دنبال کردن و میانبر زدن و گرفتنش.
 پیشبرکن: کی به رکن، رقه، ململانی، گوپره. [ف]
 مسابقه
 پیش کرئ: پیشمه رج، بیج، بیحانه. [ف] بیعانه
 پیشکه قازان: پیشکان، بیله کان، بیله قان. [ف] بیلک
 گیاه کنی
 پیش کهل: برینی گویچکه ی به رخ و کاژیله بق
 دیاری کردن به جوړی که برپدراوه که ی لای
 پیشه وهی گویچکه ی بی. [ف] نشانه کردن گوش
 بره و بزغاله از طرف جلو
 پیشمه رج: بیج، بیحانه. [ف] بیعانه
 پیشه زا: مندالی پیایک که ژنی هوه لی نه ماوه
 و ژنی دیکه ی هیناوه، نهو مندالانه ی ژنی یه که م
- بق ژنی دووه م ده بنه پینشه زا. [ف] بچه ناتنی
 برای زن پدر
 پیقنه: فیتفته، فیققیقه. [ف] صوتک
 پینکادان: پینکادان، به گز یه کتردا چون. [ف] زد و
 خورد
 پی کز: نه دار، هه ژار، فه قیر. [ف] تهیدست
 پی کول: (سمکول، سم له زهوی کوتانی نه سپ،
 سمکولان) سم به عرزیدا هینانی گا و
 جوانه گا له کاتی شهردا. [ف] سم به زمین
 کوبیدن اسب) سم به زمین کشیدن گا و نر
 هنگام جدال
 پیکه وته: شیاو، هیژا. (پیایکی پیکه وته و زانایه)
 [ف] لایق
 پی کئو: داوینی کئو، پیده شت. [ف] کوهپایه
 پی که رموک: پیاسه، راوینچکه. [ف] قدم زدن
 پیلا رهش: پیلا رهش
 پیلا سپی: پیلا سپی
 پیلاومز: پیلاومز
 پیلاومیز: کاله درانه، هه قی به پندا رویشتن بق
 کاری که سیک. [ف] پایمزد
 پیلپلک: پلکان، قالدومه، رازونه، په یژه. [ف]
 پاینجه
 پیلوز کردن: پینوهند کردن، لیک قایم کردن،
 چاک کردن وهی شکاو. [ف] به هم چسپاندن و بند
 زدن اشیاء شکسته
 پیلوژه: کولوو، په لووژه، بنی تالوو. [ف] ریشه ی
 کلفت گیاهی است
 پیله: (+) پیر، پی ددان، زیاتر بق هیوان

ده گوتړئ، (ګا پیله توانایی جووت کرنسی نه ماوه) [ف] پیر، مسن

پیتله وژه: کولوو، بنی تالوو. [ف] ریشه ی گیاهی تلخ

پیلیسک: هل، دهر فته: [ف] فرصت

پیم: په رچیم، ثاسنیکه وهک بزمار وایه دوو پارچه ثاسنی پښ به یه که وه ده به ستن له پیتشدا هر دوو پارچه ثاسنه که کون ده کن و پیمه که ده خنه نیتو کونه کانه وه و به چه کوش ده یکو تن هه تا هر دوو سهری په رچ ده خوا و ئیتر دوو پارچه ثاسنه که یه کتری بهر نادهن، مه گین پیمه که بشکن. [ف] پیم

پیمجیلکه: پښ مریشکه، گیایه که وهک گیلaxe به زه ویدا پان ده بیته وه. [ف] اسم گیاهی است پیمزک: کرځ، مزه، چه مهک. [ف] دستمزد

پیمل بوون: رازی بوون به ناچاری. [ف] راضی شدن از روی ناچاری

پیمل کردن: رازی کردن، ناچار کردن. [ف] مجبور کردن، راضی کردن

پیمیرد: مه لکه مووت، فریشته ی گیان کیشان، ئیزرائیل. [ف] عزرائیل

پینه: په له، پینه هور، په له هور. [ف] لکه، لکه ابر پیتوار: (+) پیتوانه، نامرازی پیتوان. [ف] پیمانه

پیسواو: ئاو و تام، شؤر باو، چیشتی ئاو و

پیواز و پون. [ف] اشکنه

پیوازه خوو گانه: گیایه کی که لا پانه بنیکی خپری هیه له ناله کوک که وره تره. [ف] اسم گیاهی است پیوازه سه گانه: گیایه کی بؤگه نه وه کوو پیواز وایه خوړسکه و بنیکی وهک پیوازی هیه. [ف]

اسم گیاهی بدبوو شبیه پیاز

پیتور: (+) هه ساره ی راخوشیو، نیزهک، [ف] شهاب

پیتور میزین: نه ستیره کشان، راخوشینی نیزهک. [ف] افتادن شهاب

پیوسوز: چرای شيله که رچهک. [ف] پیه سوز

پیتوه بوون: (+) به ته ما بوون، قه ست کردن.

(پیتوه بووم بیم بولات). [ف] قصد کاری کردن

پیتوه: لنگه، تا. (به پیتوه که وش وهری که رایه). [ف] لنگه کفش

پیتوه چاران: مشوور خواردن، چاره کردن، ئاگا لی بوون. [ف] به فکر بودن و سرپرستی

پیتوه پوان: جووت بوونی سهگ و تاژی. [ف] جفتگیری سگ و تازی

پیه رز: پاریز، نه خواردنی هیندی خوړاک. (له شیرینی پیه رز بکه). [ف] پرهیز

پیه رز کردن: پاریز کردن. (پیه رز کردن له ری ئایه م کیک). [ف] پرهیز کردن

پیتانه پړ: شوسته، پیزه وگه. [ف] پیاده رو

- تثووک: چادر، تاول، هوبه، دهوار، ختوهت. [ف]
- چادر، خیمه
- تابلمه: تابلمه، شتیکه پؤلوی پی دهگه شیتنه وه
- بۆ نیرگه له. [ف] آتش گردان
- تابلمه مه: پؤلگه شین، بن چه رخین. [ف] تابلمه
- تابوشت: تاقت، توانا. (له وه زیاتر تابوشتم نییه
- کاره که زور قورسه). [ف] رمق، توان
- تابیر: لیکدانه وهی خهون، [ف] تعبیر.
- تاپووس: تابووت، داره مهیت، داره تهره م. [ف]
- تابوت
- تاتک: پیتک، کوتک. [ف] پتک
- تاتوله: گاکلیته، گیاهه کی ژه هراوییه پاتال بیخوا
- پنی ده مرئ. [ف] گیاهی سمی
- تاتی پشت: مۆغهره ی پشت، بربراکه، بربره، [ف]
- ستون فقرات
- تاجیلۆکه: (+) گیاهه کی سووک و په له پووشی
- پایزییه. [ف] گیاهی خشک که بر پاییز باد می برد
- تاجیک: بینگانه، نامق، غهواره، غه ریبه. [ف] غه ریبه
- تاخچه: په له نه رمایی نیو شاخ و به ردی چیا،
- که گیای لی شین ده بی. [ف] زمین نرم در میان
- سخره های کوهستان
- تاراوگه: شوینی که ئاواره ی لی داده نیشتی،
- شوینی گیرسانه وهی ئاواره و شاربه ده ران. [ف]
- تبعیدگاه
- تارۆز: شیتەر و چیرۆکی ته وسای، ته نز. [ف]
- طنز
- تاریکه وانی: تاریک و پوون، سپیده، کازیوهی
- به یان. [ف] گرگ و میش
- تازه سوو: تازه ساو، تیغی تازه تیژ کراو. [ف]
- تیغی که تازه تیژ کرده باشند
- تازئ: پرسه، تازیه. [ف] تعزیه.
- تازیه دار: عازیه تبار، تازیه بار، ره شه پوش. [ف]
- عزادار
- تاژان: (+) گوندیکه سه ر به شاری بانه. [ف]
- روستایی از توابع بانه
- تاژانگ: شیللاق، شه لاق، قه مچی، قامچی. [ف]

تازپلنگ: توله پلنگ، چوړی پلنگی باریک و تیزږه وه. [ف] یوزپلنگ	تاف تافینه: تافگه، سؤلاف، قه‌لپه‌زه، ناو‌ه‌لدیر.
تاژه‌نگ: (قامچی، شیلوق، گوشار، ته‌وژم، زمخت. [ف] (تازیانه (فشار	تاق‌وتراق: تاقولوق، دانه‌دانه. (تاقوت‌تراق خه‌لکی
تاژیلکه: تاژیلوکه، تاجیلوکه، تاژیی شه‌مه‌د ږاوکه‌ر. [ف] آخوندک	تاقه‌پووته: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه بوو. [ف]
تاسا: توانا، هیز، وزه (تاسای ده‌ست کردنه‌وه‌ی نه‌بوو. [ف] توان، نا	تاقیمانه: تاقیکاری، شه‌زموون. [ف] امتحان
تاسکه تاسک: به‌ناز و لار و له‌نجه‌پویشتن، چاو‌گیران و به‌ناز پویشتنی کچ. (مه‌لیان مالیه‌و به‌سک/ باسکی قه‌له‌و و ناسک/ که‌ده‌کن تاسکه تاسک/ ږه‌وه‌کترن له‌تاسک «هیمین». [ف] ناز و عشوه	تال‌توز: گیاه‌کی بلینده وه‌کوو مؤسک وایه. [ف]
تاسمه: قاشه‌گرکه و کاله‌کی وشکه‌وه‌کراو (قایشی په‌روانه‌ی ماشین و... [ف] لواشک خربزه (تسمه	تال‌خوش: شه‌و ناو‌ه‌ی که به‌واده‌ی ږوژ و دانیک له‌برینجی چاندراو‌ی ده‌گرن. [ف] آبی که به‌مدت یک روز و نیم به‌شالیزار داده‌می‌شود
تاسه‌یار: تاسه‌مه‌ند، به‌ناوات. [ف] آرزومند	تال‌کیش: دهره‌اتنی تالی گزوره‌وی و به‌رگی چندراو و به‌به‌روه‌و چوونی. (گتوره‌وییه‌که‌ت تال‌کیش بووه تازه مه‌تا شه‌وسر ده‌ږی. [ف] پاره
تاسیان: تاسان، گیز بوون. [ف] گچ شدن	شدن تار جوراب و لباس دست‌باف
تاشا: (+) مه‌یل و تاسه، تامه‌زروی. (ده‌بینی ږوژ به‌تاشا سواری شه‌و بوو/ شه‌و ناوس بوو سبه‌بینی کاتی زه‌بوو «خاله‌مین». [ف] اشتیاق	تالنگه: جه‌وال، ته‌لیس‌ی که وه‌ک به‌ږه ده‌یته‌ن.
تاشقه‌ند: په‌په‌ږوچکه، هویق، ته‌شق، به‌رزایی ناسمان. [ف] اوج آسمان	[ف] گونی دست‌باف
تاعوون: (بلفه‌ته، نه‌خوشیه‌کی کوشنده‌یه. چاو قوولکه: (بریتی له‌مندالی زور بزور و هار. (ده‌ینی تاعوونه. [ف] طاعون: (کنایه از بچه شلوغ	تالوار: شوینیکی تاییه‌ته بو له‌تهره دانی تووتن، تهره. [ف] گودالی که توتون در آن می‌گذارند
	تالووچار: چاره‌تالوو، چارپکی که گیای تالووی زوره و له‌به‌ر کولوو ناکتیدری. [ف] مزرعه‌ای که پر از گیاه «تالوو» است
	تالیشار: گیاه‌کی که لا‌سه‌وز و پانه‌لا‌سقه‌کی

سپییه. [ف] اسم گیاهی است

تاماو: تاووخوی که ددری به مالات. [ف] آب نمک
برای حیوان

تامل: تاقه، سه بر. [ف] تحمل

تانجیلوکه: تاجیلوکه، تاژیلوکه، تاژیی نه حمه د
پاوکر، تانجیی پیغه مبر، بالووک، حوشرحوا.
[ف] آخوندک

تانگ: (ده باب) پروویه پروو، هم مبر، به رانبه ر.
(مالمان له تانگ مال نه وانه). [ف] تانک (برابر،
مقابل

تانق: ☞ په رچان

تانی تیدان: دنه دان، هان دان. (نور بڼه وکاره
تانی تیدان). [ف] تحریک کردن

تاوپه پ: پوژپه پ، پوژاوا. [ف] هنگام غروب

تاوپه پان: کاتی پوژتاوا بوون. [ف] هنگام غروب
خورشید

تاوتا: پی وپی، پاپا، لینگاولینگ له پی کردنی
کهوش. (کوربه نه و بڼه وکانت تاوتا له پی
کردووه؟) [ف] کش لنگه به لنگه

تاوتوو کردن: شی کردنه وه، توی توی کردن،
له بهر یک هه لوه شانندن. [ف] از هم باز کردن

تاوتوی کردن: ☞ تاوتوو کردن

تاوکانه وه: ته کینه وه، تاسانه وه، کشانه وه له
کاری. [ف] شانه خالی کردن

تاوگر: به رپوژ، به ربه پوچکه، شوینی که
تیشکی خور ده گری. [ف] جای آفتاب گیر

تاونته: تاعوون، بلفه ته. [ف] تاعوون

تاووک: سپیهر، سابات، چارداخ، سه یوان، که پر.

[ف] سایبان

تاوه سووت: نه و شتی خور ده یسووتینی، دم
و چای پدهش هه لگه پاو و پینست دامال دراو به
تینی هه تاو. [ف] آفتاب سوخته

تاویار: (+) تاویزه به رد، به ردی گه وده و
ته ختی قه دی کیو: (که سیک که خوره تاوی
خوش ده وئ. [ف] سنگ بزرگ و پهن کوه:)

کسی که به نور خورشید علاقه دارد
تر به تاق نه هاتن: بریتی له خوشی و شادی
زور. (له خوشیانا تری به تاق نه هات). [ف] کنایه

از شادی بیش از اندازه

تر له خق دهر چوون: بریتی له بادیه و بوون،
غلوور بوون. (نه و تازه پیا که و توره و تری
له خقی دهر چووه قسه له کله که س ناکا). [ف] کنایه

از مغرور شدن

تر و ته و یله: قسه ی بی تام و هیچ و پوچ، شتی
هیچ و بی بایه خ. (کویی مه ده یه هه مووی تر و
ته و یله یه). [ف] چیز و حرف بی ارزش و الکی

تراوکه: چوری به ردی بریقه دار و ته نکه. [ف]
نوعی سنگ نازک و ساف

ترپه: (+) دهنگی به ناسته می پی، چرپه. (ترپه ی
پی دی). [ف] صدای پا

ترتره: کرمی نوک، ثافه تی نوک (نه وده ی کاری
نه مری بدا به سبه نیس/ ترتره ی ده که و یته ر دینی
«په ندی پیشیان») [ف] آفت نخود

ترتفاق: شتوومه ک، شمه ک، که لوپهل. [ف] وسایل
و اسباب

ترسان: (+) سوور بوونه وه و ژان کردنی

- پینستی لەش بەهۆی پینداپژانی ناوی گەرم.
(خەمتان نەبێ نەسووتاو هەر ترساوه. بێئوقی
نەکردووه، سوور بۆتەوه.) [ف] سوزش پوست
برائەر ریشخن آب گرم
ترسیاگ: ترساو، تووشی ترس و خۆف هاتک.
[ف] ترسیده
ترشگیاگ: ترشاو، شتی که به مانەوه ترش
هەلگەپای. [ف] ترشیده
ترشگیان: ترشان، (خەور فرە بێنگەیی ترشگی.)
[ف] ترشیدن
ترشگیانن: ترشاندن، ترش هەلگێران. [ف]
ترشاندن
ترشۆکە خاتوون: ترشۆکە خاسە، جۆری
ترشۆکەیی ناسک و گەلاپانە بۆ دۆکولیو دەبێ.
[ف] ترشک
ترشۆکە خاسە: ترشۆکە خاتوون
ترشە خاتوون: ترشۆکە خاسە
ترکەزە: دلەکوته، دلەپاوکی، دلەخورپ. [ف]
نکرانی
ترکۆوک: تەرزه، تەرۆک، گارسێوک، تەرزه. [ف]
تکرگ
ترمەوبۆلە: پرتەوبۆلە، ناپەزایی دەرپیرینی
ترسەتۆکانە و بە پینچ و پەنا. [ف] غولند
ترینیسک: کۆترەباریکە، یاکەریم. [ف] قمری
تروتۆپ: پۆز و هەوا، فیز و ئیقادە. (لە مالیا نییە
دەنکە برویشی/ لیفە شەڕی نییە لاقی تێکشێ/ تەر
و تۆپەگەیی کەرێک ناکیشێ «فۆلگفۆر».) [ف] تکبر
تەرۆل: پەشەکوژی، تیرۆر. [ف] ترور
- تەرۆمتە: واشە، باشوو، مەلێکی پاوکەرە. [ف]
قرقی
تەرۆمتە: ترۆمتە
ترووک: زۆر سلۆک، تۆپ، سل، سرک. [ف] رموک
ترە: (+) کچۆلە، کیزۆلە، کناچە، کەنیشکە. [ف]
دختر کوچک
ترەشکە: بەلای ئاسمانی، وەک هەورە تریشقە
و توفان و ... [ف] بلای آسمانی
تەری بن گۆم: بریتی لە بێسەر و شوین بوون.
(وێک تەری بن گۆم بزر بوو.) [ف] کنایه از گم
شدن
تەری پەزان: بریتی لە مانگی خەرمانان، کاتی
تەری گەیشتن. [ف] ماه شهریور، هنگام رسیدن
انگور
تەری مارانە: تەری مارە، پێزەلە مارانە. [ف]
تاجریزی
تەری مارە: تەری مارانە. [ف] تاجریزی
تریشکدار: پڕشنگدار، بە بریقە. [ف] درخشان
تریشکە: گیایە کە دەخورێ و لە قەراغ کانیاو
دەپوێ، ترشۆکە. [ف] گیاه ترشک
تریفە بوون: لە شیر بڕینەوهی بەرخ و کاژیلە و
کەز بوونیان. (لەوتە بەرخەکانمان لە شیر
بڕیوتەوه هەموو تریفە بوون.) [ف] لاغرشدن بڕه
بەخاطر بڕیدن از شیر
ترینگانهوه: (بەزە گرتن، گرژینەوه، زەرە
گرتن) (پشکووتن، دەم کردنەوهی گول. [ف])
لېخند زدن: (شکفتن گل
تریواندن: ژان کردنی لەش. (لەبەر ژان تەواوی

بوون. [ف] سکندری خوردن	گیانم ده تریوینیی. [ف] درد
تلاسه: [ف] تلاس	تریوه: تریفه، تیشکی مانگ. [ف] تابش ماه
تلاشه: ته له زم، له تی ورد و تیژی ئاسن و دار و بهرد و... [ف] تراشهی سنگ و آهن و چووب.	تس کولیو: بریتی له ته مبهل و ته و زل، به ساوه ساو، که سیک که له کاردا زور به شینه ییه، زور داده نیشی و له جی خوی هه لئاستی. [ف] کنایه از تنبل
ته ری تیدا نییه. [ف] کنایه از چیز بی ارزش	تسله: جۆری کارگه زور نه رمه وه کوو قارچکی تر ژیره که ی په په په نییه، کاتیک وشک ده بیتته وه که ردیکی وردی تیدایه وه که خه نه وایه. [ف] نوعی قارچ
تلخ: لوده، کوگا، (کولان به تلخیت به فر گیرایه).	تسمورگ: گیاهی که چکوله یه وه که ناله کوک و شنک وایه. [ف] اسم گیاهی است
[ف] توده ی برهم انباشته	تشپوک: زیپکه، پیژوکه، زووه. [ف] جوش
تلنجک: ته پکه، داویکه بۆ گرتنی بالنده. [ف] دامی است برای شکار پرنده	تقاروک: منال، زاروک، زارو، مندا. [ف] کودک
تلۆ: توله، توله، قه ندی. [ف] یوز، سگ کوچک شکاری	تقر: (تیخولی بپویش و ساوار.) وه په رشه بکوته وه و تفره که ی لی جیا که وه. (قه تماغه، په ترو [ف] پوستی بلغور) کبره ی زخم.
تلووته ک: هیشوو، بۆل، زهنگه ته تری. [ف] خوشه ی انگور	تقلیک: به لغه م، ناخ تف، تفی زهره. [ف] بلغم
تلووخانه وه: گنخان و فلیقانه وه ی میوه. [ف] گندیدن و له شدن میوه	تفه نگ به تاریکی وه نان: له خورا قسه کردن سه باره ت به که سیک، چئو له تاریکی کوتان. [ف]
تلیا مه زن: قامکه گه وره، په نجه که له، کلکه گه وره. [ف] انگشت شست	سخن گفتن بدون دلیل
تلیابه رانگی: قامکه گه وره، کلکه زله. [ف] انگشت شست	تقیله: مندالی ورد، زاروک، ساوا. [ف] طفل
تلیچاف: نه نگوسته چاو، شه وه زهنگ، بلقه تاف. [ف] شب بسیار تاریک	تلا روکی: خو تلاندنه وه به سهر زه ویدا. [ف]
تلیسانه وه: تاوانه وه ی کلۆ قهند و گل و ... له ئاودا. [ف] نرم شدن کلوخ در آب	غلطیدن
تلیسک: (+) ته، خووساو، (باران ته و تلیسکی کرد و ره). [ف] خیس	تلاس: ته خته یه که ناوه که ی قوول ده که ن سه گ ئاوی تیدا ده خواته وه. [ف] آبخوری سگ که از تخته کنده می شود
تلیشیگ: تلیشاو، دادراو. [ف] پاره شده	تلاسه که به ستن: لاتراسکه به ستن، سه ره نگری
تلیفسق: پته، په له بیتکه، چه قوونه، چه قه نه. (دهس	

- کردن به تلیفسق لیدان. بشکن زدن
تلیقان: فلیقاندن، پلیشاندن. [ف] له کردن
تلیقیاک: فلیقاو، پلیشاو. (توماته که گشتی
تلیقیاکه). [ف] له شده
تلیقیان: فلیقان، فلیقان، پلیشان. [ف] له شدن
تلیلیان: هرا و هوریا و شایی و ههلبه زین.
(پشله دیار نه بی مشک تلیلیانیانه). [ف] سر و صدا
و شادی کردن زیاد
تعتیل: ته متیل، بیجم، نه دگار. [ف] سرو سیما
تنگس: دارینکی کورته بنه و چالوله که به ریکی
وهک بادامی پیوهیه. (تنگسه هه ژاره ی پا
له موغار به ند/کن توی بۆپه رژین له ریشه
هه لکه ند؟) [ف] بوته ای خاردار برای پرچین روی
دیوار از آن استفاده میشود.
توپلاخ: (+) گیاسنده، گیایه که وهک که رخنکینه
وایه بۆ باقه بین ده بی، پیزه لک، پیزه ل. [ف] ☞
پیزلخ
توپلاخه: توپخل، تیکول، توخل. [ف] گلوله گل.
توپلاغ: توپلاغه. [ف] ☞ توپلاغه
توپلاغه: توپلاغ، پیکه وه نووساو، توپلاخه قوپ،
کلمه ت. [ف] گلوله گل
توپه: یه کسم جاری وایه له برسان یان له بهر
خوشه ویستی یه کترده لیتسنه وه و مووی زیادی
به زمانیا نه وه ده نووسی و قووتی ده دن، له
ئاکامدا له زگیاندا له سه ره که گلوله ده بی و
وهک توپینکی پته وی لیدئ و ده بیتنه هوی
نارحه تیی یه کسم. [ف] مرض اسب و الاغ بر اثر
خوردن مو هنگام لیسیدن یکدیگر
- توپی ناوخه تین: یارییه کی مندا لانه یه به توپ
ده کری. [ف] نام یک بازی کودکانه با توپ
توت: کلور، خلور. [ف] غلطیده
توته لاش: ته لاشه دار. [ف] تراشه
توخ: دهوله مه ند، خاوه ن دارایی. [ف] ثروتمند
توخماخی سه ره کردن: پیتستی سه ره دامالین،
سه ره بان کردنه وه. (بزانئ توخماخی سه ره مان
ده کا). [ف] پوست سر کندن
تور: جی پی، شوین پی. [ف] ردها
تورخ: ☞ توراخ
توراسک: گیایه که به ریکی وهک قوره ده کری. [ف]
اسم گیاهی است
تورخ: (مانای مه نبانه بۆرینه هه لیه). دوی خوی
تی کراوی ئاو لی گیراو و خسته وه بوو ده بیتنه
تورخ، دۆسؤل، دۆسویژ. [ف] دوغ آب گرفته شده
و نم ریخته و غلیظ
تورتان: مقهست، دوارد، دویژدک، مه گرپینچه نی.
[ف] مقراض، قیچی
تورپه هات: قسه ی هیچ و پوچ و بی مانا. (شینخ
و تورپه ی میزه رو نه قل و نقولی میچوپوچ/
من به تورپه ی یار نه سیرم، نه وه به کولی
تورپه هات «مه حوی»). [ف] حرف پوچ و
بی معنی
تورکردن: توران، ریز بوون، مان کردن و
هه لاتنی که ری نیر، که رتور [ف] فرار کردن و
قهر کردن الاغ.
تورکه: جۆری سه وزیی خواردنه. [ف] نوعی
سبزی خوراکی

- توره: پټوانه يه که تا ه من گنم ده گری. [ف] واحد پیمانهای است که تا ه من گندم می گیرد
- توزته کین کردن: (ته کاندنی شت به توزته کین: (بریتی له لیدان به ئارامی. (ئوه لیدان نییه توزته کینسی ده کی. [ف] (گردگیری:) کنایه از کتک زدن به آرامی
- توزته کین: ئامرازی توز ته کاندن، په پویه که به قوله داریکوه ده به ستن و توزی سر که لوپلی پی ده ته کین. [ف] گردگیر
- توسن: (+) تووره، قهلس، تووره و توسن. [ف] عصبانی
- توشکیر: تویشتیر، کیسک، بزنه کینوی دوو ساله. [ف] بز مادهی دو ساله
- توق: (+) پهله، توقه. [ف] توقه
- توقه: دهست و مشتاخ، دهست لینکدانه وه. [ف] دست دادن
- توقه دیوار: دیواریک که چین چین به قور هه لیده چنن و له ژیره وه ئه ستووره و هه تا به رزتر بیتوه، باریکتر ده بیتوه بۆ حه ساری باخ و خانووی دروست ده که ن [ف] دیوار سنگی.
- توقه ن: پهله، توق. (توقه نیک له به نره کی تو بیره. [ف] قطعه
- توک: (+) (تات:) شتیک که هیچ کاری لی ناکا. [ف] زنی که استخوان، مجرای رحمش را گرفته باشد:) چیزی که سخت است و چیزی در آن فرو نمی رود
- توکلیجه: گیایه کی وهک که رته شی خپ و تووکه دپووی نییه و له عهرزی که م به رز ده بیتوه، وهک چایی ده می ده که ن بۆ ژانی جهسته باشه. [ف] اسم گیاهی دارویی
- تولتوله: جۆریک نانه وهک که لانه وایه له جیاتی پیواز و سهوزی پۆن ده که نه نیوییه وه و به تهن دورییه وه ده دن. [ف] نوعی نان روغنی
- توله شکاندن: بن پژاندن، کچینی بردن. [ف] پاره کردن بکارت
- توله شکاو: بن پژاو. [ف] دختری که بکارتش پاره شده باشد
- توله: (+) گرکه، گندوره. [ف] گرمک
- توله که: (+) ته شتی گلین، سوینه. [ف] تشت سفالین
- تولین: گیایه که که لا پانه ده خوری، توله که. [ف] پنیرک
- تومارگه: شوینی تومار کردن، دووکانی شریف و سیدی تومار کردن. [ف] استریو
- تومان: (دهرین، ئاوه لکراسی ژنانه) ته مومژ. [ف] شلوار زنانه (مه.
- تومهت: بوختان، ئیفتیرا، بوختان. [ف] بهتان
- تومه تبار: بوختان پی کراو، تاوانبار کراو. [ف] متهم
- تومه شان: کووز، هیل، به شیک له زهوی که به خه تیک دیاری ده که ن و تووی پیوه ده که ن بۆ کیلان. [ف] قسمتی از زمین تخم پاشیده شده برای شخم
- توناژ: بهنده نی رژد و چر، شاخی ئه سته م. [ف] کوه صعب العبور
- توند: (+) مه ییو، دژی شل، خهست. [ف] غلیظ
- تونکه: شۆرت. [ف] شرت

تَوو: ٥ توو

تَوو: (+) (توم، توف، تَوو؛) تَوو، تَوَتخمی مرق.

(تَوَزِیکِ لَو شیرینی به ش بده تَووِ دهکی) [ف]

(بذر؛) نطفه

تَووت و فراقهت: یارییه کی مندانیه وه کوو

قهری قهری وایه [ف] نام یک بازی

تَووتار: مهرایی کهر، پیاپی باز، خولته کهر،

ته شی ریس، هیلکه کهر، ماستاوکه [ف] چاپلوس

تَووتر: سیکه توره، سیکه توره [ف] سنگدان مرغ

تَووترکه سهر: بریتی له سهریزیو، نهحه جمیو،

هار و هاج [ف] ناآرام و شلوغ

تَووتهک: (+) تاقتا قه کهر، بالداریکی شهو بیداره.

(تَووتهک و گوین و کوند بیکارن/ پوژ و چانیانه،

به شهو بیدارن «مهزار».) [ف] بوم

تَوودایه: شهو شیعر و گورانییه کی کابانی

شیردوش له کاتی مانگا دوشین دا دهیلی. [ف]

شعر و آهنگی که کدبانو هنگام دوشیدن گاو

زمزمه می کند.

تَوورژیلک: ته رزه لولوکه [ف] تگرگ ریز و خشک

تَوورکی: بنه و هشی، جیددی. [ف] جدی

تَوورگ: چه قه ل، جانه وهریکه وهک پیتی وایه.

[ف] شغال

تَووره له م: گوله گهنم که هیشتا له ساقه کی

نه هاتوته دهی. گهنم و جوی کاتی قه فوگول.

گهنمیک که هیشتا نیر نه بووه [ف] خوشه کی گندم

که هنوز در داخل ساقه و برگ قرار دارد

تَووسکول: بهری دار شهکی، وهک فندق وایه.

[ف] ثمر یک درخت

تَووشی گون رهشی خَو هاتن: ٥ تَووشی

نیری شهش گون هاتن

تَووشی نیری شهش گون هاتن: بریتی له

که سیک که ماوهیه که به که یفی خوی پایددها و

ترسی که سی نییه، به لام له پر دژیکی به هیزی

لی پیدا ده بی و زه لیل ده بی به دهستییه وه. [ف]

کنایه از کسی که مدتی یاغی می شود و عاقبت

به دست رقیبی توانا شکست می خورد

تَووقاله: (تَوَقَله، بلوق) پَوَرگ. [ف] حباب؛ (تاول

تَووکه مرداره: شهو تَووکه نهرم و وردانه ی به

زه پنه قووته ویه و هله ده وهری پاشان پهر و پز

دهرده کا. [ف] موی نرم جوجه که بعدا پر جای

آن را می گیرد

تَووکه منداره: تَووکه مرداره. ٥ تَووکه مرداره

تَوولازم: دهرده باریکه، نه خوشینی سیل. [ف]

مرض سل

تَووله: رکه، قه فهن. [ف] قفس

تَووله کی: کاسه سهر، کاژه لاک. [ف] جمجمه

تَووله وهن: نه سامی وهن. (له چه قه ی چه و ماخ

که له یله و ره سین/ تَووله وهن له ژیر مارده مان

چه سین «فولکلور».) [ف] نهال ون

تَوولین: بازه لین، قه مچان، پرخان. [ف] یه قول

دوقول

تَووناو: پاراو، ته پوپ. [ف] سیراب

تَوونکه: شورت. [ف] شرت

تَوونه: به راز. [ف] گراز

تَوونه وان: ناوچی، ناگرچی حه مام، کووره پهن.

[ف] تونچی حمام

توونی ته به س: ټوونی ته تر

توونی ته تر: دهرک، قیرووسیا، جه هندهم،
توونی ته به س، (به توونی ته تر دهری هر
برې) ټ به درک، جهنم
توویل زه پین: کولکه زیرینه، که سکا سؤر،
په لکه په نګینه. ټ رنگین کمان

توویاواره: ناواره، به پیده، دهر به دهر. ټ آواره
توئ: (به ین، نیو (به پرژ دهگرې به که تانی/ به
شو ده چیه توئی کورتانی «په ندی پښیان»)
توئ شیر، سر توئ. ټ (میان) سر شیر
تویچ: پرژ و بلاو، شیناو، په رګه نه. ټ پراکنده
تویخ بردن: بازار دانی زور، ماندوو کردنی له
پاده به دهر. (مینه دی هه لسو وړاندین توخی
بردین). ټ کنایه از زحمت زیاد

تویخ چوون: زحمت کیشانی زور، بریتی له
کاری زور سخت. (هتا له و کاره ته او بووین
تویخم چوون) ټ کنایه از زحمت زیاد
تویشک: توئ، سر شیر، تو. ټ سر شیر
تویشک: کاژیلای مالی یان کتوی له سن مانګان
تا بهک ساله. ټ بزغاله در سه ماهگی تا یک
ساله

تویکاری: له شکولین، نه شته رګه ری له سر
جهسته به وردی. ټ کالبد شکافی.
ته باره: گهنم و جویهک که هیشتا نه دوورابیته وه
و هر به پیوه مابن. ټ گندم درو نشده
ته باشیر: که چی نووسین. ټ گچ تحریر
ته به ق: (+) (په ره کاغه، وهرق. (ته به قی
کاغه زم هینا و نامه نووسی) ؛ (پارچه

شووشه. (ته به قی شووشه م بؤ په نجره که مان
کری) ټ (ورق کاغذ) قطعه شیشه
ته پته په: زه نګوله ی که وره که به جینی زرینګه
ته په ی لی دئ و له ملی بزن یان مه ری
سرګه له ی ده کن. ټ نوعی درای
ته پل دران: نابروو چوون، عهیب و عار وده در
که وتن، بی ثعبار بوون. ټ رسوا شدن
ته په: (+) سله شیاکه، توپه له شیاکه. (ته په یهک
شیاکه ی کرد مانګاکه). ټ برهم انباشته
ته په دقوره: فیبری سپی بؤ پاکرتتی سه هؤل و
سارده مه نی. ټ یونولیت
ته په سوپی: وپ بوون، ترس لی نیشتن،
دله خورپه. ټ نګرانی
ته په سه نه: هه ول دانی خورایی، هه ول دانی بی هو.
ټ تلاش بیهوده
ته تله زوان: لاله پته، که سن که قسه ی چاک بؤ
نایه، تور. ټ الکن
ته تله میوه: که لوی کرمی هه وریشم، قوزاخه. ټ
پیلای گرم ابریشم
ته ته: (+) ناوی چیا به که له هه ورامان. ټ کوهی
در اورامانات
ته تر پینچ: پینچانی لاق و به لک به په پر و بهن
کاتی سه فر له به فر و سه رمادا. ټ پیچیدن
ساق پا از زانو و به پایین با نوار پارچه ای
ته تیاین: دوزینه وه، پیدا کردن. ټ پیدا کردن
ته خهک: شیو، گلی، دؤل، خپ. ټ دره
ته دار: تادار، نه خوش، که سن که تووشی تاویاو
بووه. ټ تدار

ته‌پ و وشک هه‌لخستن: دوو کەس کە دەیانەوی یاری بکەن بۆ ئەوەی کەسی یەکەم واتە مەللا دیاری بکری لەتێ سوالت یان بەردیکی پان دیویکی ته‌پ ده‌کەن و هه‌لیداوێن، دیوی ته‌پی هێ یه‌کیان و دیوی وشکی هێ نه‌وی دیکه‌یان. [ف] شیر و خط ته‌پازەن: ٥ ته‌په‌زەن ته‌ریش: ته‌کمیش، بنگولی ره‌ز و بیستان. [ف] پی زدن و سست کردن خاک جالیز ته‌رت: (+) (کلۆشی گیره‌ کراو که هینشتا شەن نه‌کراوه‌). هه‌لدێر، هه‌لەت، پۆڤ [ف] (خرمن کوبیده‌ شده‌ی هنوز باد داده‌ نشده‌) پرتگاه. ته‌رت‌وته‌لان: هه‌لدێر، هه‌له‌مووت، رۆڤ، (مامه‌ راوچی ره‌وه‌ز و ته‌رت و ته‌لان/ نیسته‌ که‌ی کاتی له‌ خه‌و راچوونه‌/ که‌ دییان کوته‌لی بالات روو‌خا/ داله‌ که‌رخور له‌ ولات به‌ربوونه‌ «ئه‌مین که‌ردیکلانی»). [ف] سربالایی صعب‌الع‌بور ته‌رچک: (+) شک، ناسک، تور. [ف] ترد و نازک ته‌په‌ده‌ماخ: که‌یف‌خۆش، به‌ که‌یف، دلشاد، ده‌ماخ‌چاخ، ده‌ماخ‌ته‌خت. [ف] شاد و شنگول ته‌په‌ده‌ماخی: که‌یف‌خۆشی، شادی و دلخۆشی. [ف] دماغ‌چاقی ته‌رشک: قه‌لشت، درزی گه‌وره‌. [ف] ترک، شکاف ته‌رف‌تین: شه‌پزه‌یی، ئالۆزکاوی. [ف] از هم پاشیدگی ته‌رک: (+) ته‌خت، ژێر. (ته‌رکی ژووره‌که‌یان فه‌رشیکی لی رانه‌خراوه‌). [ف] کف ته‌رکه‌نده‌: هه‌ول، سه‌ره‌تا. (له‌ ته‌رکه‌نده‌وه‌ وا

هاتوه‌). [ف] نخست ته‌رکی ژێر به‌په‌: گه‌مه‌یه‌کی لاوانی گوندنشینه‌ دوو کەس ده‌چنه‌ ژێر به‌په‌یه‌که‌وه‌ که‌یه‌کیان پینستر نه‌و گه‌مه‌یه‌ی نه‌کردبێ و نه‌یدیبی، نه‌وه‌ی پینستر نه‌و یارییه‌ی کردوه‌ به‌دزییه‌وه‌ شوولکیک به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرێ و ده‌یباته‌ ژێر به‌په‌که‌وه‌، هه‌ر شوولکیک له‌هاوگه‌مه‌که‌ی ده‌دا و شوولکیکش له‌عه‌رزه‌که‌ ده‌دات و هاوار ده‌کا! هاوگه‌مه‌که‌ی پنی وایه‌ له‌ هه‌ردووکیان ده‌ده‌ن. [ف] نوعی بازی جوانان روستایی. ته‌رکی: زه‌به‌لاح، ته‌ژه‌، تاژان. [ف] لنده‌ور ته‌رمه‌ک: ته‌رمه‌گ، مه‌لۆی دپک و دال. [ف] پشته‌ی خار. [ف] ته‌رمه‌گ: ٥ ته‌رمه‌ک ته‌په‌ بازار: بازاری میوه‌ فروشتن. [ف] میدان تره‌بار ته‌په‌یار: (+) ٥ ته‌په‌وار ته‌په‌بن: ته‌په‌ون، ناوی بنچکیکی کوله‌بنه‌یه‌ چالووکی هه‌یه‌ و وه‌گ زی وایه‌. [ف] نام بوته‌ای است خاردار. ته‌په‌بنه‌: ٥ ته‌په‌بن. ته‌ره‌ن: ته‌رزه‌، گارسێۆک، گۆل، ته‌یرۆک، ترگۆۆک، گۆلووک، ته‌زره‌. [ف] تکرگ ته‌په‌زه‌ن: (+) گیاهی که‌ی کوستانیه‌ گه‌لاکه‌ی وه‌ک پیواز وایه‌ مالات زۆر چاکی ده‌خۆن، هه‌تا زستان سه‌وزه‌ و زه‌رد نابێ. [ف] اسم گیاهی است ته‌په‌که‌باب: شه‌رپاوی گۆشتی مریشک که‌

ته ست دانه وه: هس دانه وه، بهر په رچ دانه وه، پاساو دانه وه. [ف] په رچم دانه وه
 ته سحیپ: ته سبیخ. [ف] تسبیخ
 ته سلخ: ناماقول، سووک و چرووک. [ف] هرزه.
 ته سلیم به خاک کردن: بریتی له ناشتني مردوو. (هر شه وئ ته ره که ی ته سلیم به خاک کړا). [ف] دفن کردن
 ته سوق: توبه ره، شتیک که تازه هاتین و تا ماوه یه که خۆشه ویست بڼ. [ف] نوبر
 ته شمه لیچ: ښاگر مه لوج
 ته شه خوس: هه وا، فیز، دهمار. (مښده به ته شه خوسه دهماری نامښن قسه له گه له کس بکا). [ف] متکبر
 ته شنگ: پراوېر، که یل، لیواو لیتو. (قاپه که وا ته شنگ بروه لئی ده رژی). [ف] لبریز، پر
 ته شی ته شی: که مه یه کی لاوانی گوندنیشینه. [ف]
 نام یک بازی جوانان
 ته شیشی: چاوه پوانی کردن کی که سیک به دل نیکه رانییه وه. [ف] انتظار پر از تشویش و نگرانی
 ته فته: چه فته، چه فیه، جورئ ده سماله له ملی ده هالین. [ف] چفیه
 ته فروتونا: ته رتوتونا، هه رنه ماو، له نیوچوو، فهوتاو به یه کجاری. [ف] تارومار و نابود
 ته فزین: (+) نه خوش که وتن و که له لا بوون. [ف]
 بیمار شدن و از پا افتادن
 ته قانندن: هه لبرین، راوانان، په پیتان، په تانندن.
 (ده مه قننن چه شنی ریوی به نده نی/ شه و

ترشی سماقی لیده دهن. [ف] آبگوشت مرغ
 ته ره که مه: ناواره، شار به ده رکراو. (بڼ هه لوه دا و ته ره که مان/ بڼ پروتول و دل به خه مان «پراوچی» [ف] آواره، دربدر
 ته ره کی: ته پ بوونه وهی مالات، واته خواردن
 گیا شینی به هاری و ته قه فیره گرتنی. (مانکاگان هه موو ته ره کیان گرتوه). [ف] اسهال حیوانات
 ته ره کیوهن: بهن ته رکی، په تیک که به ته رکی زینه وهیه و شتی بڼ ده به ستن. [ف] فتراک
 ته ره وار: (میوه ی ته پ و تازه:) باقه یا مه لو گیا یه که ده به پینه وه بڼ مال. [ف] (میوه ی تازه) علوفه ی تروتازه.
 ته ره ول: بالنده، فرنده، په له وه، په پوک. [ف] پرنده
 ته ریپ: ته قلی راست و میزان، (کلاوه که ته قلی ته ریپ و جودانم لڼ داوه). [ف] بخیه ی راست در کلاه
 ته ریپ و جودان: جورئ ته قلی درشته له کلاوی ددهن و دواپی بهن ده کن به بهینی ته قله کاند بڼه وهی کلاوه که ره ق بڼ. [ف] نوعی بخیه ی کلاه
 ته ریبه: چه ته، ریگر، جه رده. [ف] راهزن
 ته زی: ښ ته زیخ.
 ته زیخ: ته سحیپ، ته سبیخ. [ف] تسبیخ
 ته زحیپ: ته سبیخ، ته زیخ. [ف] تسبیخ
 ته زویخ: ته سبیخ، ته سحیپ. [ف] تسبیخ
 ته ژ: کاریته، شاتیر. [ف] بالار
 ته سبیخ: ته زحیپ. [ف] تسبیخ

که‌سانه‌ی لای کونیشم ناده‌نی. «مین» [ف] دنبال کردن.

ته‌فته‌قان: په‌قن، زه‌ویی به‌ردین، کئیوئیک که‌سهره‌کی ته‌خته‌برد بی. [ف] زمین یک‌پارچه سنگ

ته‌فته‌تاویر: ته‌خته‌برد، تاویره‌برد. [ف] تخته سنگ

ته‌فقه: (ته‌قه، ویک که‌وتنی دوو شتی په‌ق؛) ده‌نگی تفه‌نگ. [ف] صدای به‌هم خوردن دو چیز سفت؛ (صدای تفنگ

ته‌قلان: شو‌رش، پاپه‌پین، پاسان. (خه‌لکه‌که‌کشتی ته‌قلان کردن وه دژی شا) [ف] قیام.

ته‌قلوشه‌قل: بیکار. په‌تاندن و کار پی‌کردن به‌زور و به‌لاش. [ف] بیکار

ته‌قلوکه: گیاه‌که‌نیو مه‌تر له زه‌وی به‌رز ده‌بیت‌وه لاس‌قه‌که‌ی سپیه و گولی زه‌رده، گیا ترؤقه‌شی پی‌ده‌لین. [ف] اسم گیاهی است

ته‌قله: گیا ترؤقه، گیاه‌که‌وه‌ک گوی به‌رخوله وایه به‌ریکی ورد ده‌گرئ ده‌ستی پیندا بیتی ده‌ته‌قی، ته‌لوکه. [ف] اسم یک گیاه

ته‌قله‌دهو: ته‌قله‌کوت، هه‌لاتن به‌پرتاو. [ف] با سرعت دویدن

ته‌فته‌توره: ته‌فته‌فیره، به‌له‌فیره، سکه‌شوره. [ف] اسهال

ته‌فه‌ز: ته‌نانه‌ت، ته‌نانه، هه‌تاکه. [ف] حتی ته‌قل ترؤزی: ته‌قلی خراپ و درشت و خواروخیچ له دروماندا، تره‌ته‌قل. [ف] بخیه‌ی درشت و کج و کوله در دوزندگی

ته‌فه‌ه‌ستان: ئاگر به‌س، ته‌واو بوونی شه‌پ. [ف] آتش‌بس

ته‌قین: (+) هه‌لاتن، پا کردن. [ف] فرار کردن ته‌کاری: چاروکه، کولوانه، پارچه‌یه‌کی چوارگوشه‌ی ژنان به‌شانیا ده‌دن. [ف] پارچه‌ی چهارگوشه‌ای که زنان بر دوش می‌اندازند

ته‌کمیش: (+) په‌پازیتی رادیق و تی‌فی. [ف] پارازیت رادیو و تلویزیون

ته‌ککو: وچان، پشوودان، سانه‌وه. (فره‌مانور بروکین چکی ته‌ککو به‌ین خاسه) [ف] استراحت

ته‌گره‌جیله: ته‌رزله‌لوکه، ته‌رزهی ورد. [ف] تگرگ ریز

ته‌گهر: تایه، چه‌رخ‌ی ئوتوم‌بیل. [ف] چرخ و لاستیک اتومبیل

ته‌لان: کولانی باخ. [ف] کوچه‌باغ

ته‌لجن: گولژیر، هه‌لژارده. [ف] گلچین

ته‌لخه‌ک: بریتی له‌قه‌له‌و و ناقولا، شله‌په‌ته و قه‌لافه‌ت ناله‌بار. [ف] کتایه از سنگین و شل وول ته‌لدپوو: ئاسندپک، تیلی وارشی دپ‌کدار. [ف] سیم خاردار

ته‌لوه‌نه‌بوون: شه‌لال بوون، خووسان. (سهری ته‌لوه‌نه‌بووکه له‌خوون) [ف] آغشته شده

ته‌لوه‌نه‌کردن: شه‌لال کردن، شلتانی خوین کردن، خووساندن. [ف] آغشته کردن

ته‌لوه‌نه: شه‌لال، شلتان، (ته‌لوه‌نه‌بووکن له‌خوونی خوه‌یان) [ف] آغشته

ته‌له‌کردن: هه‌لچه‌قینی به‌رد له‌بنی پنی یه‌کسم له‌کونی ناله‌که‌یه‌وه. (ماینه‌که‌ته‌له‌ی کردووه

اسب و الاغ

بۆيه دهشهلى. [ف] فرو رفتن ريزه سنگ در پاى

تهله سەنگ: تەختە بەرد، بەردى پانى گەورە. [ف]

تخته سنگ

تەليزە: تەليس. گۆنيە. [ف] گونی

تەماير: تەماير، بە تەما، بەهيو. [ف] خواستار،

مشتاق.

تەماير: تەماير

تەمبار: (بەرزايى كەم، تەپك، تيرەگ). تەم

لينيشتوو (بەفرى تواوهى سەر شاخى

تەمبار/دەبىي بەفرميسك چۆرچۆر ديتە

خوار «پەحيم لوقمانى»). [ف] (تپە) (مە گرفته.

تەمباسك: تەپۆلكە، تەپۆكە، كۆگای گل. [ف] تپەى

كوچك

تەمتیل: تەمتیل، سەر و پۆتراک، بيجم، سەر و

سەكوت. (بەلالەى تەمتيلەت وارى). [ف] سروسىما

تەمدار: دارى قالى، دار تەون، دار ھەنە. [ف] دار

قالى

تەمسال: تەنبەل، تەوہزەل، لەشگران، تەمەل،

تەپ. [ف] تنبل

تەمسالى: تەمەلى، تەوہزەلى. [ف] تنبلى

تەمورى: كاكۆل، قزى چەپك كراو. [ف] گيسوى

دستە شدە

تەمورىكە دان: ئاپۆرە دان، كۆزىلكە بەستىن،

تەمورىە دان، (خەلكىكى زۆر لە دەورى كانىيەكە

تەمورىكەيان دابوو). [ف] ازدحام مردم

تەمەريز: شەپەكەل. [ف] جدال گاو ميش نر

تەميرە: تەنبور، سازىكە ھەك سىنتار واىە

دوو سىمى ھەيە و سازى مەزھەبىي ئەھلى

ھەقە. [ف] تنبور

تەنتەنە: پۆلەكە، ئۆيىيە، خىشل و زمبەر. [ف]

زبورآلات.

تەندووراو: گىزاوى گۆمى زۆر قوول. [ف] گرداب

تەندوورەزەنە: بە پىنج و لىك ھالان ھەسەر

كەوتن ھەك دووكەل و گىزەلووكە. [ف] بەھم

پىچيدن و بلند شدن گرد و خاک و دود

تەنگە بە دۆ: دۆيەك كە لە تۆراغى وشكى ساز

دەكەن و دەيخۆنەوہ. [ف] دوغ كشك.

تەنگ پى ھەلپتان: تەنگ پى ھەلچىن، زۆر بۆ

ھىتان. (خەيال و خەون و تاسە ماتوونە ژوانگە

بۆ دل/ھومىد و شادى تەنگى بە ژان و خەم

ھەلپتا «ئەمىن كەردىگەلانى»). [ف] در تنگا قرار

دادن

تەنگاوە: دۆل، گەلى، شىو. [ف] درە

تەنگە ئەستوور: زىگزل، زىگھانك، گەدەزل. [ف]

شكەم كەندە.

تەنگەبان: تەقلەبان، (كۆترىكى تەنگەبانم ھەيە). [ف]

معلق زن

تەنگەزكرى: تەمبەلى، تەمسالى، لەشگرانى.

(چەنى لەكار تەنگەزكرى كەيت). [ف] تنبلى

تەنگەلان: تەنگەبەر، شوپىنى تەنگ و چكۆلە. (لەو

ژوورە تەنگەلانەدا شەش كەس دەخەون). [ف]

مکان تنگ و كوچك

تەنگەوتيلكەدان: شەتەك دان، توند بەستىن

(كۆلەكەى لەپشتى تەنگەوتيلكە داو ھەرى

كەوت). [ف] محكم گرە زدن بار

- تهنگ: (تهنگ. (ئاوهکه تهنگه.؛) ناسک.
 (پارچه که تهنگه. () آب کم عمق؛) نازک
 تهنه شۆر: تاته شۆر، ئه و تهخته بهردهی
 مردووی له سه‌ر ده‌شۆن. () تخته سنگی که
 روی آن مرده را غسل می‌دهند
 ته‌نه‌وه: بلاو بوونه‌وه، ته‌نینه‌وه، په‌ره گرتن. ()
 سرایت
 ته‌نیمۆک: قورم، دووده‌ی بن‌میچ و دیواری
 سه‌ر ته‌ندوور. () دوده
 ته‌وازوو: ته‌وازی، عوزرمایی، داوای لیبوردن.
 () معذرت خواهی.
 ته‌ون: به‌رد، کوچک، سه‌نگ. () سنگ
 ته‌وه‌ره: (+) میحوهر. () محور
 ته‌وه‌کل: ئاونگی له دار دورست کراو بۆ کوتان
 و ورد کردنی دانه‌ویله. () آونگ چوبی
 ته‌وه‌لا: لانه‌واز، ته‌ره، ده‌له. () پرنده‌ای که از
 لانه‌اش گریزان است.
 ته‌ویشق: ته‌شق، چه‌ویق، په‌په‌پوچکه، به‌رزایی
 ئاسمان. () اوج
 ته‌هلۆکه‌پۆ: ریگای سه‌خت و هه‌له‌مووت،
 ریگای هه‌وراز و ئه‌سته‌م. () راه سخت
 ته‌یاخ: کوپاره، شانی به‌رزوه‌و بووی گا و
 جوانه‌گا. () گرده‌ی پشت گردن گا و
 ته‌یرووتال: په‌له‌وه‌ر، ته‌ره‌ول، بالنده به‌گشتی.
 () طیور
 ته‌یغه‌ز: ساز، ته‌یار، ئاماده. () خه‌لکی بۆ ئه‌وکاره
 خو ته‌یغه‌ز کرن. () حاضر
 ته‌یغه‌زین: خه‌بابه‌ت، ساز بوون، خو ته‌یار
- کردن. () حاضر شدن
 تی تووړاندن: فوو کردن به شمشالدا، شمشال
 لیدان. () تی تووړینه لهو شمشاله. () فی زدن
 تی راخوړین: به سه‌ردا نه‌ړاندن و لی تووړه
 بوون. () مه‌رکه چاوی پیم که وت تیم راخوړی. ()
 داد کشیدن بر سر کسی
 تی قلماندن: تی قولپاندن، له سه‌ره‌وه
 تی پړاندنی ئاو. () از بالا ریختن آب در چیزی.
 تی قووچاندن: به پرتاو هه‌لاتن و خو ده‌رباز
 کردن. () فیزمالکیکم لیدا و به دولتیا تیم قووچاندن.
 () با سرعت دویدن و در رفتن
 تی قوولاندن: () بریتی له هه‌لاتن، تی قووچاندن.
 () به پرتاو تیی قوولاند.؛) هاوار کردن، نه‌ړاندن.
 () کاتیک چاویان به گورکه که که وت تییان قوولاند
 و هه‌لیانبری. () با سرعت دویدن؛) با صدای
 بلند داد کشیدن
 تی گرته‌وه: سه‌ره‌له‌نوێ تی هه‌لکرده‌وه،
 هاویشتی دووباره. () پرتاب کردن دوباره
 تیا هیشته‌وه: که‌سیک که زۆر تووړه ده‌بی له
 شه‌ردا و قسه‌ی پیس ده‌کا، پنی ده‌لین به تاقه‌ت
 به شتیکی تیدا بیله‌وه. () اندازه نگاه داشتن.
 تیاح: وشه‌ی واقوړمان و سه‌رسووړمان. () تیاح
 لهو فیله‌ته‌نه. () کلمه‌ی تعجب
 تیانه: (+) وانی هه‌مام، هه‌وزی چکۆله‌ی هه‌مام.
 () وان حمام
 تیتال: (+) شیتال، کوته په‌رۆ. () تیتالی په‌رۆ ده‌س
 ناکه‌وی. () تکه پارچه
 تی چزان: تی‌زان، () به‌ردیکم دا به قامکی خوما

تیرهاوئ: تیراوئ، سیخور، جورئ ژیشکی
 که ورهیه کاتیک خوی ویک دینیته وه دروه کهانی
 وهک تیر دهاوئ و دهلین له هر کهس بدری
 ده بیتنه برین و چاک نابیته وه، به برینه کهش
 دهلین تیراوئ. [ف] جوجه تیغی بزرگ
 تیره شان: گرده شان، لاپالی کئو، قه دی کئو. (به
 تیره شان که را دا که راین) [ف] سینه کش کوه
 تیره گ: یال، که لک، ترۆپک. [ف] تپه
 تیری لیدان: وهر دینه لیدان، نان کردنه وه. [ف]
 نورده زدن در نانواپی
 تیری لیدەر: وهر دینه چی، نان که ره وه. [ف]
 نورده چی در نانواپی
 تیری نه به دی: گولله ی ویله کی، گولله یه که
 به بی ئامانج دهاوئ زئ و له که سیک ده ری. [ف]
 گولله ی بدون هدف گیری شلیک شده.
 تیزوفیز: نه ستوونی یه کتر بر، دو هیلی راست
 و چه پ، عه لامه تی زهر ب. [ف] دو خط متقاطع
 تیزمالک: تیزمالک
 تیزمالک: له ته په رۆ، تیزمالک. [ف] تکه پارچه
 تیژمار: توله مار، جوریک ماری باریک و
 دریژمار زور به توندی ده خوشی. [ف] نوعی مار
 که سرعت زیاد دارد
 تیسقوفلاسق: بهرگی شه پرکه ر و راوچی. [ف]
 وسایل و برگ شکارچی و جنگجو
 تیسمالک: تیزمالک
 تیسوه بزنه: تویسییه بزنانه، جورئ تویسی
 لاسق باریکی سپی واشه. [ف] گیاهی خاردار
 تیسوه که رانه: تویسییه که رانه، جورئ تویسی

خوینی تی جزا. [ف] خون دودن زیر پوست براثر
 ضربه
 تیخول: توئکل، توئخل، تیکول. [ف] پوست
 تیخه: تیغه، دیواری ته کی نیوانکه ر. [ف] تیغه.
 تیخه کردن: تیغه کردن، دیواری ته سکی نیوان
 دو هژده. دیوه که مان له نیوه راستدا تیخه
 کراوه. [ف] تیغه کردن دیوار.
 تیدا چوون: فه وتان، له به یین چوون. [ف] از بین
 رفتن
 تیز و پپ: ته و او تیز. (تیز و پپ مان گرکه خوار
 له بیستانه که) [ف] سیر شدن
 تی پامان: چاو لی کردن و بیر لی کردن وه.
 (ماوه یه که بوو تیم رامابوو) [ف] نگاه کردن و
 اندیشیدن
 تیز به ز: قه له و، گوشتن. [ف] چاق، قربه
 تیزفرنگ: په له پیتکه. [ف] تلنگر
 تی رۆ هاتن: رفاندن به په له، په لامار دان. (خوی
 له هر دۆل و ده رالی مات بکا که رویشکی قورز/
 بین ئه وی مه وای بدا تی بی رۆ دی دالاشی کونم)
 [ف] ربودن با شتاب
 تیروپشک: قوربه که شی، پسووله ی به خت تاقی
 کردنه وه. [ف] قرعه
 تیروچه قه ل: شتیک بووه وهک خیشک به گا یان
 ولاخ رایانده کیشا بو راگو یستنی شتی قورس،
 وهک به رداش و هتد و ... [ف] نوعی سورت مه
 برای جابجا کردن وسایل سنگین
 تیروژک: تیشک، پرشنگ. [ف] نور
 تیروو: توورگ، چه قه ل. [ف] شغال

لاسق ئهستور و مه یله و سپیه. [ف] گیاهی است
خاردار

تیسووه گایه: جۆری توئسییه لاسقه که ی پاک
ده کهن ده خوری، زۆرخۆشه و تامی جه عفری
و گیزهر دهدا. [ف] گیاهی خاردار و خوراک
تیشته چا: قاوه لتوون، قاوه لتی، قاوه توون، نان و
چایی بهینی بهیانی و نیوه پۆ. [ف] چاشت هنگام
تیشک: (+) تویشک. ☞ تویشک

تیشکه له: مروی قه د باریک و له بار، به له باریک.
[ف] باریک اندام
تیشه شاخ: به ردی زهق و دهره پیری کیو، زنار.
[ف] سخره

تیغه ره: بره بهی پشت، مۆغهره، بره براگه. [ف]
ستون فقرات

تیفیک: کوورهی ئاسنگهر، مووشه دهمه، دهمه ی
ئاسنگهر. [ف] کوره آهنگری

تیک قرمان: تیک پروخان، تیک ته پین. [ف] ویران شدن
تیک قرماو: تیک پروخواو، تیک ته پیو. [ف] ویران شده
تیک قزقزان: به یه کدا دران و تیک هالان،
وروژان و تیکه ل بوون، (ئایره ی خه لک له و
مهیدانه تیک قزقزا بوون). [ف] به هم پیچیدن جمعیت
تیک: (+) بریسک، ته زووی به ژان. [ف] درد زیاد
تیک: (+) میتکه، میتک، به لوو. [ف] چوچوله

تیکست: دارشته وهی ده قی نووسراوه،
نووسینه وهی دهق. [ف] ساختار

تیکلقان: به نئو یه کدا چوون، تیک په پین، پیکدا
چوون. [ف] در هم فرو رفتن

تیکول: تیکول، تویکل، تویکل، توکل. [ف] پوسته

تیکه خۆشه: تیکه ی دوایی له نان خواردندا که
شتیکی خوش دهخون بۆنه وهی تامی زار خوش
بی. (جنپکی گۆشت بیله وه بو تیکه خۆشه). [ف]
خوردن لقمه ی لذیذ بعد از غذا

تیله کیش: کاره کهر، کریکار، ناوه کیش،
کریکاریک که ته شته قور ده کیش. [ف] کارگر
تیله گ: کیوی چکۆله، تیره گ. [ف] ته

تیلپسان: ته یله سان، قایشیکه وهک پیشی شه پکه
بو خو پاراستن له تیشکی خۆر له نئو چاوی
ده به ستن. [ف] سایه بانی که مانند لبه ی کلاه
پیشانی دارد

تیمان: که و پینچ، ئه و شوینه ی پۆلی که و پیندا
ده پۆن و پاوچییان پاویان ده کهن. [ف] محل
عبور دسته ی کبک

تینتینۆکه: ئهوک، قور قور پاچکه، قورگ. [ف] حلقوم
تینی: (+) گه روو، ئهوک، قورگ، قورپوو. [ف] گلو
تیوار: تهنگ، دژی گوشاد، تهنگ و تیوار. [ف] تنک
تیووز: کاژیله ی یهک ساله که ئاوس ده بی،
بیژوو که زا. [ف] بزغاله ی یک ساله که بچه بزاید
تیوه چوون: دهم به دهمه کردن، شه ره قسه.
(له که لی تیوه مه چو، بو له که ل ئه وه تیوه ده چی؟)

[ف] جدال لفظی
تیهنگ: تینوو، توونی. [ف] تشنه

تیهنگی: توونیه تی، تینویتی. [ف] عطش، تشنگی
تی هه لکردن: (+) بۆهاویشتن، تی گرتن. (به ردیکم
تی هه لکردن داخه مه نیکرت). [ف] پرتاب کردن

ج

جابه: دۆل و شیوی قه‌دی کیو. (به ره‌شه
ریحانی که شین ده‌بوو له جابه جابه‌ی ده‌ل‌ندی
«فولکلور».) [ف] دره

جاجوو: نه‌یار، دوژمن، (ئه‌ر دوو برایه بی‌وونه وه
جاجووی یه‌کتیری.) [ف] دشمن

چاروچه: زه‌وییه‌ک که دووسال له‌سه‌ر یه‌ک
بکری به‌گه‌نم. [ف] زمینی که دو سال پشت سر
هم گندم بکارند

چاره‌وجار: بریتی له چاندنی دووباره‌ی چاره
گه‌نم به‌گه‌نم. [ف] کنایه از کاشتن مکرر

جاش: (+) مه‌وج، جاجم. [ف] جاجیم
جاش‌که‌وش: که‌وشی له چه‌رم دروست کراوی

هه‌رزان بایی، کاله. [ف] کفش ارزان قیمت
جامعیر: جحیل، هه‌رزه‌کار. گهنج، لاو. [ف] جوان

جافی: پاتولی فشوفول، جوړیک شه‌روالی
تایبه‌تی جافان. [ف] نوعی شلوار مخصوص جافها

جاقی: (لووس، بریقهدار، سواو؛) بریتی له
مندالیک که زۆری لی‌درابن و به‌لیدان راهاتین.

(به‌لیدان چاک نابن تازه جاقی بروه.) [ف] ساف
شده؛) بچه‌بد ادا

جامه‌لووسکئ: زمان‌لووسی، جامه‌لووسی،

ده‌مه‌ته‌ری. [ف] چاپلووسی

جامه‌مه‌ری: جامی مه‌پ دۆشین، مه‌پ‌دۆش،
جوړی سه‌تلی چکۆله‌بوو بی‌زی ده‌بیرد بۆ مه‌پ

دۆشین. [ف] سطل

جاننیزار: ناوی جوړی تهنگی قه‌دیمی بوو،
ره‌شاش. (دوست ئه‌و دوسته‌یه‌ه‌ساوی ریک
بی/ وه‌ک تیر جاننیزار یه‌ک له‌دوای یه‌ک بی
«فولکلور».) [ف] نوعی اسلحه قدیمی

جانیک: جوانوو، جانی، به‌چکه‌ی ماین. [ف]
کره‌اسب

جاوه‌جاو: ژاوه‌ژاو، هه‌را هه‌را، گالوبوغر. [ف]
سروصدا

جیبه‌کردن: جه‌ریمه‌کردن، تاوان لی‌ساندن. [ف]
جریمه‌کردن

جروچانه‌وه‌ر: (+) گیانه‌به‌ری ورد و درشتی
زۆر، (ولات پر بروه له جروچانه‌وه‌ر؛) بریتی

له‌خه‌لکی ناحالی و خراپ و بی‌په‌حم. (بی‌په‌حم و
بازاره‌دا له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو جروچانه‌وه‌ره‌پنوه

ده‌بن.) [ف] جمع جانواران؛) کنایه از مردم بد و
حیوان صفت

چه‌ر: گیانه‌به‌ری وردیله و بی‌خوین. [ف] حشره

جرپن: (+) تپکهن، ترپن. [ف] کسی که زیاد می‌گوزد

جره‌و: تووره، ئاله‌تی، قه‌لس. [ف] عصبانی

جريت: (+) فیچقه، فیشقه کردن شتی ئاوه‌کی. [ف]
 فوران و بیرون زدن مایع از سوراخ کوچک
 جزیا: عازاو، ئازار، عه‌زاو. [ف] عذاب
 جسان: زستان، زمسان. [ف] زمستان

جسانه‌زی: به‌رخنی که له زستاندا له‌دایک بوویی. [ف] بره‌ای که در زمستان به دنیا آمده باشد

جستان: زستان، ئه‌ستان. [ف] زمستان

جستانه: زستانه، جستانی، شتی که تاییه‌تی جستان بی. [ف] زمستانی

جفتوو: گوپرره، کئ‌به‌رکئ، رقه، ململانی. [ف]
 مسابقه

جفنه: ته‌شتی دارین بو هه‌ویر شیلان. [ف] ظرفی چوبی برای خمیر کردن آرد

جککه: چۆله‌که، چیشکه، چووک، مه‌لووچک، مه‌لیچک، پاساری، سواندووکه. [ف] گنجشک

جگه‌ره‌ی قامیش: جۆری جگه‌ره‌یه له کاغه‌زی تاییه‌تی دروست ده‌کری قونچه‌که‌ی کاغه‌زیکی نه‌ختی ئه‌ستووری تیده‌خری. هه‌ر ده‌دانه‌ی له‌نیو‌یه‌ک را ده‌کری و وه‌ک قامیش ده‌چی، دوا‌ی پر کردن له تووتن ده‌بیته جگه‌ره. [ف]
 نوعی سیگار دست‌پیچ.

جلغه: (شویی پتوندیی تیغ و مشتوی خه‌نجر و شمشیر). جه‌غه‌ته، ئاویک که ته‌واو نه‌بوویی به سه‌هۆل. [ف] (محل به‌هم رسیدن تیغ و

ده‌سته‌ی شمشیر) آبی که هنوز منجمد نشده است

جله: (+) گیاه‌کی ئافه‌ته وه‌ک دامووسکی زه‌رد وایه له‌گژ و گیا و دپروه شینه ده‌هالی و زه‌ردی هه‌له‌ده‌گیرئ. [ف] یک آفت گیاهی

جله‌گویتی: جۆریک گویتی دپوو ورده به عه‌رزدا پان ده‌بیته‌وه و له‌دووره‌وه هه‌ر له ژیشک ده‌چی. [ف] نوعی گون

جله‌لاوین: گیاه‌کی زه‌رده وه‌ک دامووسک وایه له‌گه‌لا و لاسکی وینجه و بیستان ده‌هالی و وشکی ده‌کا. [ف] انگل نباتی

چنچک: چنچک، بلیسک، پله‌گوشت. [ف] تکه کوچک گوشت

چنیر: ئاسو، ئاسوگ، سوئی. (مانگ تازه له‌چنیره‌وه سه‌ری ده‌ره‌ئا بوو). [ف] افق

چو‌رووته: جۆری جۆیه. گوله‌که‌ی قه‌لتاسی نییه. [ف] نوعی جو

چو‌هه‌شت دان: جۆی هه‌شت په‌ر، جۆری جۆیه گوله‌که‌ی چوارسووچه. [ف] نوعی جو که خوشه‌اش چهارگوشه است

جوان‌په‌رست: که‌سی که شه‌یدای جوانییه. (جوان‌په‌رستم، جوان‌په‌رستم/ به دیداری جوانان مه‌ستم «هیمن»). [ف] زیباپرست

جوانکیله: جوانکیلانه، جوانکه‌له. [ف] زیبای کوچک جوانه‌زمه: جوانه‌زووه، جوانه‌ژۆ، زیپکه‌ی دهم و

چاوی تازه‌لاو. [ف] جوش صورت جوانان

جوانه‌ژۆ: جوانه‌زمه. [ف] ♀ تازه‌وانه

جوانی‌ناسی: له ئیستلاحی هونه‌ریدا به‌کار

ده بریت. واته ناسینی جوانییه کان له هونړ و

نه دېدا. [ف] زیبایی شناسی

جوخوړ: ناوی تیره یه که له هوزی مامه ش. [ف]

نام یک عشره ی کرد

جودان: (+) ته قلی درشت و قیچه لفاچ، جوړی

ته قله له کلاوی ددهن و بهن له بهینی

ته قله کان هه لده کیشن. [ف] نوعی بخیه در کلاه

جودایه ز: جیاوان، جیاکار. [ف] جداگانه

جودایه زی: جیاوازی، جیاکاری. [ف] متفاوت

جوړابین: گزوه وی بازی، گزوه و ابازی،

کاله مستین. [ف] جوراب بازی

جوړاوین: جوړابین

جوړبزه: غیرت، وره، نه تره. [ف] غیرت

جوړپه ماسی: جوړیک ماسی. [ف] نوعی ماهی

جوړه قازاخی: جوړه قازلاخی، جوړی

چوله کی کتوبیه له جوړه کلاونه گه وره تره و

دهنکی زور خوشه. [ف] چکاوک

جوړه میړگی: جوړیک جوړه یه له جوړه کلاونه

و جوړه قازلاخی چکوله تره و کلاوی نییه. [ف]

نوعی چکاوک

جوړه نال کردن: بریتی له فیل و گزه ی یه کجار

زور. (هنده فیلاوییه له مامه لدا جوړه نال ده کا.)

[ف] کنایه از کلاهبرداری در معامله

جوش: (+) خشتی زور برژاوی نیو کووره خانه،

گوراسن. [ف] آجر جوش

جوشقان: گورتین، گورته، جوړی میشتینی به

هه لماتی زور گه وره. [ف] نوعی تیل بازی با تیل ی

بسیار بزرگ

جوقا: مهیل، مگین، ئیشتیا. [ف] اشتها

جوقان: پهیمان، بهلین، قهرار، وهعه. [ف] پهیمان

جوققه: جوقنه، مهلیکی بوره له چیشکه

بجوو کتره. زیاتر له نیو قورغ و قوپیدا ده زی. [ف]

پرنده ی کوچک که در بیشه زندگی می کند

جوقگت: پچه، پیچک ی نیو به فر. [ف] راه میان

برف

جولین: جاجم، مهوج، جاش، چارشینوین. [ف]

جاجیم

جومی ته نکه: جالجالوکه، داوه ته نه، داپیروشک.

[ف] عنکبوت

جومیلکه: قاناو، جوجه ناوی قهراغی شه قام. [ف]

جوی کنار خیابان

جووت په روانه: جوړیک هلی کوپتره دوو

په روانه ی هیه. [ف] نوعی هلی کوپتر که دو

پروانه دارد

جووت بازن: که له پچه، ده سته بندی ئاسنی

تاوانباران. [ف] دستبند زندانی

جووته کردن: شوینی که رویشک له سر به فر

که دو جی پی له پیشه ویه و جیگا پییه که له

دواوه. [ف] رد پای خرگوش روی برف که روی

هم افتاده باشد

جووته له نه ستیره دان: ☞ له قه له ئاسمان دان

جووته ی خیر و شر: بریتی له دوو هاوړی که

هه میسه پیکه و هن و به بی یه که هه لئا که ن. [ف]

کنایه از دو رفیق که همیشه با هم هستند

جووکی: فیسقل، که سی که ترسه نوکه و له

کاتی شه ردا دهنه رینی و هاوار ده کا. [ف] ترسو

جەرپە جووپی: دەمەقانی، دەمقرە، چەلەحانی
شەرپەچەقە. [ف] جدال لفظی

جەرپە: (+) چەپکە، دەستە، جەرپەچینو، زیاتر بۆ
دەستە چیلکە و دار و ... دەگوتری: (تاقمی لە
خەلک، دەستەیک پیاو، جەرپە ئایەم. [ف])
دستەچوب: (گروه مردم

جەز: کۆی گەنمی سوور، کۆ. (بیژی ئەم جەزە
چەند تەغار بین؟) [ف] گندم برهم انباشتە
جەزیا: جزيا

جەغجەغە: کۆل و بیر، چەرخ و تەنافی ئاو
هەلگۆیستەن لە بیر. [ف] چرخ آبکشی از چاه
جەغەتاو: ئاوی چەوری قاورمە. (توزیکم لەو
جەغەتاوێ بۆ تیکە). [ف] آب چرب قورمە

جەغەتوو: (جەلغە، جلفە، ئاوی نیوہ سەھۆل؛)
ئاوی چۆمیکە لە کوردستان کە ناوچەیی
هەوشار و فەیزوللابەگی لیک جیا کردۆتەو. [ف]
(آب نیمە یخ؛) نام رودخانه زرینه

جەغەتە: (جەغەتوو، ئاوی نیوہ سەھۆل؛)
خوینی مەییو، قەتماغە، (خوین بە دەستیوہ
جەغەتە بوو. (آب نیمە یخ؛) خون کبرە شدە
جەفلاندن: هەژاندن، داچلەکاندن. (بەو دەنگە
هاتینە جەفلاندنی. [ف] ترساندن

جەفلین: سیس بوون، ژاگان، وشک بوون. [ف]
پژمردە شدن

جەفەنگ: گالتە و شوخی، رابواردن. (بۆ دەبی
بیت و بکا مەیخانە تەنگ/شوینی دیکە زۆرە بۆ
گالتە و جەفەنگ «هینم»). [ف] شوخی

جەفەنگباز: شوخی باز، کەسیک کە گالتە و گەپی

جووله وەر: زیندەوەر، جانەوهری ورد، جەر. [ف]
حشرە

جۆپەلە: جۆگەلە، جۆگەیی چکۆلە. [ف] جوی
کوچک

جەبوون: سەقیل، پژد، چکوس، قەرنیس،
چکوود، چرووک، نینۆک و شک، دەس قووچاو.
[ف] خسیس

جەتان: چەقەن، رەقەن، تەتمان، بوورە. [ف] زمین
سنگلاخ

جەجال: مەژۆنکی خەیاڵییە دەلێن لە کاتی دنیا
ئاخر بووندا دی، کەریکی پێیە و کەرەکەیی هەر
تەرسەقول دەکا و خەلکی وە دەزانن خورمایە
و وەدوای دەکەون، جەرjal، ججال. [ف] دجال

جەخار: (+) داخ، مخابن. [ف] افسوس
جەخماخە لێدان: چەغماغە دان، برووسکە. [ف]
آذرخش

جەر دان: بەستنی ئاو بە تەوژمی سەرما.
(سایەقەیکە ولات جەری داو. [ف] انجماد آب
برائثر سرمای شدید

جەر لە دەم: بریتی لە تازە و دەست لێنەدراو.
[ف] کنایە از تازه و دست نخورده

جەرجهە: کارچاک، شارەزا، لیزان. [ف] ماهر
جەرگ ئاوس بوون: بریتی لە داخ لە دڵدا کۆ
کردنەو، کۆ کردنەوێ داخ و پێ لە ناخدا
(ئەو هەتیوہ بەو کارانەیی جەرگ ئاوسی

کردووم. [ف] خودخوری و حرص و جوش
جەرگە گرە: تەبی زۆری جەرگ. [ف] التهاب جگر
جەرگە: (+) دەستە، تاقم. [ف] گروه

پن‌خوشه، قسه‌خوش. [ف] شوخی باز	خازه‌لی، مه‌یجۆ مه‌یجۆین. [ف] نام یک بازی
جهه‌نگ لیدان: گالته کردن، شوخی کردن. [ف]	بچه‌ها مانند قایم‌وشک
شوخی کردن	جهور: زه‌حمت، نازار. [ف] جور
چه‌لد: (+) چالاک، گورجوگول. [ف] چابک.	جهوگ: جیوه، جهوی، شيله‌ی دار. [ف] انگم
چه‌لسه: جه‌رسه، جلسه، پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی	جه‌هه‌نگ: جۆریک کوانی گه‌وره‌یه له له‌شی ولاخ
بوو ژنان ده‌یان کرده کلۆنجه. (جه‌لسه کاری	دی. [ف] نوعی دمل پوستی حیوان.
تارانی/ته‌ر نابی به بارانی/جه‌لسه کاری	جه‌یران: (+) کیسه‌ل، کیسۆ، کسل. [ف] لاک‌پشت
میاندواوی/ته‌ر نابی له بن‌ئاوی «فۆلکلۆر» [ف]	جیاخواز: مه‌یل به جیایی. [ف] جدایی طلب
نوعی پارچه‌ی قدیمی	جیاخوازی: مه‌یل به جیایی کردن [ف] جدایی طلبی
جه‌مات گرتن: کۆر به‌ستن، کۆ بوونه‌وه. [ف]	جیاوازی کردن: فهرق له به‌ین دانان. فهرق
تشکیل جلسه	خستن. (ئه‌ورا جیاوازی له به‌ین کوره‌کانت
جه‌ماله: ناوی تیره‌یه‌که له هۆزی مامه‌ش. [ف] نام	که‌ی؟ [ف] فرق نهادن
یک عشیره‌ی کرد	جیاوازی: فهرق، جودایه‌ن. (هیچ جیاوازییه‌ک له
جه‌مبوره: ده‌وره گرتن، ئاپۆره، [ف] ازدحام	به‌ییناندا نییه). [ف] تفاوت
جه‌مجاخ: جه‌شامه‌ت، ئاپۆره، کومه‌لی خه‌لک،	جیژنی به‌رانان: جیژن و شادیی کاتی به‌ران تی
جغات. [ف] جمعیت مردم	کردن. [ف] جشن و سوری که هنگام جفتگیری
جه‌مخۆنه: شوینی کۆ بوونه‌وه و پئی و په‌سمی	قوچ و گوسفند برپا می‌کنند
ثایینی رۆژه‌وانی مه‌زه‌به‌یی یارسان. [ف] عبادتگاه	جیژوان: ژوانگه، ئه‌و شوینه‌ی دوو دلدار
پیروان اهل حق	یه‌کتیری لئ ده‌بینن. [ف] میعادگاه
جه‌موجۆر: پیک و پیک، به‌جی و له‌بار. [ف] جمع	جیفرک له‌خۆ دان: ده‌رپه‌رین، هه‌لبه‌زین و
و جور	هه‌لاتن. [ف] پریدن و فرار کردن
جه‌مه خوێریله: ژمه خوێری، عه‌سروژه، نان و	جیفته: ته‌ماخ، چاوچنۆکی، چاونه‌زیری، چاو
چایی خواردنی دواي بانگی عه‌سر. [ف] خوردن	برسییه‌تی. [ف] آز و طمع
غذا هنگام عصر	جیک جیکه: شیر شیر، جانه‌وه‌ریکی چکوله‌ی
جه‌مه‌ک: کرئ، مزه، پی‌مژک. [ف] دستمزد	بالداره وه‌ک کولله وایه به‌گیا و کژده
جه‌نجه‌نه‌ک: نقوستان، ثیفلیج، مجرۆ. [ف] فلج.	ده‌نیشی و ده‌جیکینی. [ف] زنجره
جه‌نگه‌ری: شه‌پانی، شه‌پاشۆ. [ف] جنگجو	جینات: ٭ جه‌مجاخ
جه‌وه‌وین: مه‌یجۆ مه‌یجۆ. تووت و فه‌راقه‌ت،	

- جینگز: جینگن. [د] لجاج
 جینگنوکه: شه پانسی، جینگن، شه پاشو،
 شه پخوان. [د] لجاج
 جیتوک: کوان، دمل، زیکه یه کی به ژانه، قونیر.
 [د] دمل چرکی
 جیواز بوون: گۆپان، جی گۆپان. (شورونه که م
 جیواز بروکه). [د] عوض شدن
 جیواز کوردن: گۆپین، جیگا گۆپین. (کی جیوازی
 میزه که م کرد؟) [د] عوض کردن
 جیوان: جیوبان، لیفه و دوشهک و سه رینی
 خوتن، پیخه ف. [د] رختخواب
 جیوه تیکران: بریتی له هه دا نه دان و نه هه جمین
 له شوینیک. (سهره وتنی نییه ده لینی جیوه ی
 ترکراوه). [د] کنایه از آرام و قرار نداشتن

چاپانه سهری: گیاهه که وه کوو که رته شی وایه
 به لام دپووی نییه. [ف] نام گیاهی است
 چارش: داهاتوو، ناینده. [ف] آینه
 چارشینوشان: کزلوانه، چاره که، چاروکه. [ف]
 رودوشی زنانه
 چارشینوین: جاش، جاجم، مهوج. [ف] جاجیم
 چارقه له مبار: نه سپی دهست و پی سپی. [ف] اسب
 چهار دست و پا سفید
 چاروخ: کهوش، پینلاو، سؤل، پیتاو. [ف] کفش
 چارین: چایی دان، قوتووی چایی وشک. (چاوت
 چاریزی چایی/ بو خوم ده ته م بو شایی/ دهست
 و په نجه ی زور جوانه بو گوره ویسی میرزایی
 «گورانی»). [ف] قوطی چای
 چاف شه یسانوک: قه را قه را، خوشارکئی،
 فه شارکو، چاوشارکئی. [ف] قایم وشک بازی
 چاکه کار: که سیک که پیاهه تنی له دهست دی. [ف]
 نیکوکار
 چال و بلوق: چالوچول، که ندوله ند. (زهرییه که

چال و بلوقه). [ف] چال و چوله
 چالاغ: (+) داریکی دریژه که میه وان له نگه ری
 که مییه ی پی ده گری. [ف] چوب مخصوص لنگر
 گرفتن قایق
 چالوزه قین: کایه یه که به دوگمه ده گری وهک
 شیروخت وایه. [ف] بازی مانند شیرو خط که با
 دگمه انجام می دهند
 چاله پیرقشک: قوولکه پیروشک، قوولکه ی
 پیریژنوک. [ف] چاله خرخاکی
 چاله که: چوالوو، چوارلوو. [ف] گورکن
 چامه: یه کن له قالبه شیعرییه کانه، قه سیده. [ف]
 قصیده
 چاو به به فر که وتن: تاریک بوونی چاو له
 زستاندا، که سیک که له ده ری را ده چیته
 ژووری له زستاندا چاوی نابینی، ده لین چاوی
 به به فر که وتووه. [ف] تاریک شدن چشم بر اثر
 سفیدی برف در زمستان
 چاو به پورگ: بهر چاو هه لمه ساو، چاو ماسیو.

□ چشم آماسیده

چاو به مؤلق وېستان: پهنگی مردن له ږو
نیشن و زهق و سپی بوونه‌وهی چاو له‌به‌ر
نه‌خوښی. (مه‌تا نه‌مردوم ماوم، وهره میزی
مه‌ناوم/ که‌وتوم له نه‌خوشخانه چاو به مؤلق
وېستوم «ماملی».) □ باز ماندن و سفید شدن
چشم بر اثر بیماری

چاو پر بوونه‌وه: خیز و خول له چاو که‌وتن،
(گنډه‌لووکه‌یک هات و چاو پر بووه.) □ افتادن
خاک و شن توی چشم

چاو داهاتن: چاو یه‌شه‌گرتن و سوور بوونی
چاو به تیشکی خوری هاوین. (مه‌میله نه‌کوړه
چکوله بچینه به‌ر خور چاوی دادی.) □ چشم
درد بر اثر نور خورشید

چاو راخستن: روانین به وردی، به وردی
چاوگیران. □ به‌دقت دنبال چیزی گشتن

چاو سپیلکه: جوړه ډږوویه‌کی سپی‌واشه
کوله‌کی زهرده و نیوه‌راستی کوله‌کی سپیبه.
□ نام یک خار که گل زرد دارد

چاو سوور: (+) بریتی له پیاوکوژ، هاربوو،
یاغی و له‌خوبایی. (له‌به‌ر تووړه‌یی چاوی سوور
بووه.) ؛ (که‌سیک که چاوی سوور بی. □)
کنایه از کسی که یاغی شده و ممکن است
کسی را بکشد: (کسی که چشمش سرخ باشد
چاو کونه شووژن: چاو چکوله، خووته‌که، چاو
مژمور. □ کوچک چشم

چاو کونه مه‌ته: بریتی له مروښی چاو چکوله،
چاو مژمور. □ کوچک چشم

چاو له چاو هاتن: بریتی له نه‌دیتنه‌وه، چاو پی
نه‌که‌وتنه‌وه. (ده‌برو با چاو له چاوت بی.) □
دوباره ندیدن

چاو له‌سه‌ر هه‌لنه‌گرتن: چاوه‌دیری کردن،
له‌سه‌ر قاسید بوون، ناگاداری لی کردن/خه‌مت
نه‌بی چاوی له‌سه‌ر مه‌لناگرم.) □ چهار چشمی
مواظب بودن

چاو لی هاتن: بریتی له به‌غیلی پی‌بردن. (چاوت
لی‌دی توانیومه نه‌کاره بکه‌م؟) □ حسادت

چاو نووساندن: کاری ناته‌واو و ده‌غه‌لانه.
(مه‌روا چاوی نووساند و دایه‌وه ده‌ستی.) □

کنایه از کار ناتمام و دغلکارانه
چاو و ږو نه‌هیشان: شهرم نه‌کردن، بی‌چاو و
ږوویی، ږو هه‌لمال‌دراوی (چاو و ږووی له
که‌س نامیشی.) □ کنایه از رودربایستی
نداشتن

چاوپانکه: چاوکوټکه، ناوی گیایه‌کی که لا خره
گولی زهرده به سوره‌وه‌کراوی ده‌خوړی. □ نام
گیاهی خوراکی

چاو‌تیر: ده‌وله‌مهند، بی‌نیاز، دژی چاو‌برسی. □
بی‌نیاز، متضاد حریص

چاو‌چوو: بریتی له به‌خیل، چاو‌برسی، به‌ته‌ماح،
چاو‌چنوک. □ حریص

چاوزهقه: چاوپانکه، چاوکوټکه، گیایه‌کی که لا
پانی گول زهرده وه‌ک قازیاخه و گیل‌اخه
ده‌خوړی. □ نام گیاهی خوراکی

چاوزهقه: ناوی یارییه‌کی لاوانه، هه‌ر دوو
سه‌ری پشتینیک به یه‌که‌وه گری ده‌دن، دوو

کەس رووبه پرووی یه کتر داده نیشن و پشستینه که
له ملیان ده کەن و بهری پپیان به یه کوهه ده نین،
هر کەس به هیزتر بن نهوی دیکه هه لده ستین
و ده یکیشی بولای خوئی. [ف] نام یک بازی
جوانان

چاوغاين: چاو حیز، کە سیک کە به چاوی
خه یانەت و حیزانە ته ماشای مال و نامووسی
خه لک ده کا. [ف] هیز چشم

چاوقایم: کە سیک کە گوئی ناداته خه لکی و
نهوی پپی خوش بن دهیکا. (له بهر چاوی خه لکی
له و کولانه دا له گه ل کچه قه سەی ده کربه مینده
چاوقایم بهو پپی وابوو کەس دیار نییه). [ف]
نترس

چاو کە سیک: گیایه کی که لا پانه وهک سیوه وه
وايه بنجی به زه ویدا پان ده بیته وه. [ف] نام گیاهی
است

چاومیل: کلچوک، کلچوک، میل، میل، کلج،
میلچوک. [ف] میل سرمه کشی

چاوه جاخ: ناگردان، کوانوو. [ف] اجاق

چاوه چری: چاو له وه راندن، تو لازی. [ف]
چشم چرانی

چاوه راو: چاوگیران، روانین بو دوزینه وهی
شتیک. [ف] نگاه کردن برای پیدا کردن چیزی

چاوه لچاو: چاوه چاو، چاوه روانی، چاوه چری. [ف]
به هر سو نگرستن

چاوی رهش کال بوونه وه: بریتی له خه جاله ت
بوونه وه، تهریق بوونه وه و ناھومید بوون. (به
میرا بهووی کاره که ت بهر بکا چاوی رهشت کال

بیره). [ف] کنایه از شرمفنده و ناامید شدن

چەخوز: دەست قوو چاو، چرووک، چکووس،
رژد، قرنیس، سه قیل. [ف] خسیس

چەر: چەر، لیره واری بهر له دار و دهون، چەر و
پەر. [ف] بیشه ی انبوه

چەرغ پەن: بریتی له توو به بوون و رق ههستان.
(بهر خیرا چەرغ پەن ده بی؟ توو ی تاقه ت بی). [ف]
کنایه از عصبانی شدن

چەر وگ: چۆله چرا، چراوله، نهخته رمه، میله ده. [ف]
مشعل

چەرپا: قه ره وپله، تهختی خه و. [ف] تخت خواب

چەرچسین: داچله کین، راجه نین له بهر ترس. [ف]
یکه خوردن

چەردق: مانگایه ک که کاتی دوشین گوانی توند
دهکا و به باشی شیره که ی دانادا. [ف] گاو ماده ای
که به خوبی شیر نمی دهد

چەردەرپەن: بریتی له ژنی سارد و سر که
درونگ رازی ده بی. (مینده چەردەرپەنیه مه تا دهیدا
دیق ده که ی). [ف] زن سرد مزاج

چەرژانه: گهرم بوونه وه له پاش سه رمای زور،
میلوو ره کردنی پیستی لهش له دوای گهرم
بوونه وه ی لهش. (سه رما وای کار تی کرد بووم
دوای برژیکیش لهشم هه چەرژانه ی ده کرد). [ف]

مورمور کردن پوست بدن

چەرف: بلاو، پەرژ و بلاو، شیواو. (مه می

لا بهر هکان چرف کرن). [ف] برهم زدن

چەرکه ژمیر: میله ی سانیه ژمیری سه عات. [ف]
ثانیه شمار

چرگن: (زهویی پر گز و گیا و فریزوو که به زحممت ده کیلدری) شوینی که گیا و گزی لیکي دایی. (له و چرگنه دهرناچین) [ف] (زمینی که برای شخم زدن دشوار باشد) (علفزار انبوه. چرنووک: چرنووک، نینوکی تیزی درنده و فرنده. [ف] چنگال

چرنووک گرتن: رنین، چرنووک لیندان، وهک پیشله چرنووک دهگری. [ف] خراشیدن با ناخن چرنه و پرنه: هرچی و هرچی، تیکل و پیکل. (چرنه و پرنه تی رژاون) [ف] ناچیز و بی ارزش

چرنه مووره: ناوی دیوکی نه فسانه ییه ده لین هزار جاری بکوژی دلوپن خوینی برژیته سهر عرز زیندوو ده بیته وه. [ف] نام دیوی افسانه ای که می گویند اگر هزار بار کشته شود یک قطره از خونس روی زمین بریزد زنده می شود

چروکق: بیتشه، دارستان، لیره وار، میتشه. [ف] جنگل، بیشه زار

چرووساوه: (+) کرووساوه، پروت و قووت بوونه وی دار و گیا. [ف] ریختن برگ درخت

چرووسکه پاو: جوری پاوه که، به شه ودا ناور ده که نه وه و کاتیک که وه کان دین بز دهوری ناوره که شه واره ده بن و دهیانگرن. [ف]

نوعی شکار کبک

چره وه: چرو، شکوفی دار. [ف] شکوفه

چریش: گیاهی که شش حوت گه لای به قه د قامک پان دهرده کا، بستیک بلینده سریشی لی دروست ده کن. [ف] گیاه سریش

چریکه: ژانی په پتا په پتای له ش. (تاو نا تاو یک چریکه یک له پشتم هه لده ستی) [ف] تیر کشیدن بدن

چفق: چه قق. [ف] چاقو

چقاتگه: کومه لگه. [ف] جامعه

چفته لیس: چله خور، کاسه لیس، زگه پق، چلیس،

زگهانک. [ف] شکمو

چقیر: چه قهره، چه که ره. (پپازده که چقیر داکه) [ف] جوانه

چک: چه که ره، چه قهره. [ف] جوانی تازه گیاه

چکر: نیتوخ، نیتوک، نووخان. [ف] ناخن

چکره: منال، زارو. [ف] کودک

چکل له قنگه: پووش به قوونه، پووش به قنگه،

زه لبه قوونه. [ف] سنجاقک

چکل: چقل، دپو، دپک. [ف] خار

چکنر: چه وندهر، چونه ر. [ف] چغندر

چل تیکه: (جوری پاده ریه له کاموای چه ند

رهنگ یان په پوی رهنکاوپهنگ دروستی

ده کن:) رانک و چوخه ی پارچه یی که وهک

بووزو شوین شوین ده کری:) هر شتیک له

په پوی رهنکاوپهنگ و له توکوت دروست کری

وهک: لیفه و په رده و سهرچادان و پاده ری و

... : ۴) جوری نارنجهک، نارنجهکی چل تیکه. [ف]

(پادری درست شده با پارچه ی رنگارنگ:)

لباسی که مانند شال تکه تکه بدوزند:) هر

چیزی که از پارچه ی رنگارنگ درست کنند: ۴)

نوعی نارنجهک.

چلاک: ره ختاویز، ته خته یه که قیتکه و قولایی

- پنویه جل و بهرگی پیندا هه لنده واسن. [ف]
- لباس گیر
- چله خور: بریتی له خو فروش و نوکری بیگانه.
- [ف] کنایه از آدم خائن و خدمتگذار بیگانه
- چل درق: بریتی له که سینک که زور درق دهکا،
- درو زنی گه وره. [ف] دروغگو
- چلقلوک: به ترووسکه، تریشکدار، پرشنگدار، به
- بريقه، دره وشاوه. [ف] درخشان
- چلک: (+) ماکو، که وی می. [ف] کبک ماده
- چلک بهر: نهو دهرمانه ی چلک و ته شنه ی لهش
- یان برین دهره وینن. [ف] آنتی بیوتیک
- چلکتاو: چلک هه لگر، چلکی رهش و شین و بۆر
- که چلکیان پنوه دیاری نادا. [ف] چرکتاب
- چلکن دهوله مه ند: دهوله مه ندی پیسکه و پژد و
- شهره پوش. [ف] ثروتمند خسیس
- چلک: پولا، ناسنی ناویدیه. [ف] فولاد
- چلمه چلم: فمه فم، چلم هه لوشینی زوو زوو.
- [ف] بالا کشیدن پی درپی خلم
- چلمیترده: شه وژن، چوله پیچهن، داری پشت
- درگا بق قایم کردن، شه و بن. [ف] چوبی که پشت
- در نهند برای بسته شدن
- چلوان: چله کانی سال، چله گه وره و چله
- چکوله. (مانگی کانوونی به چلوان دهر کرام/ وهک
- برایمۆک له و ولاته راو نرام «هینن»). [ف] چله
- چلۆسک: چلووسک، چلیسک. [ف] هیزم نیمه
- سوخته
- چلۆنک: چله بۆپه ی دار، تروپکی دار. (سنوینک
- به سه ر چلۆنکی دهره که وه مابوو). [ف] شاخه ی
- بالایی درخت
- چلووره: (+) چیلکه ی سه ر به ئاور، چلووسک،
- بزوت، سه لکه بزوت، داری نیوه سووتاو. [ف]
- چوب نیم سوز
- چلووگیر: نه خوش که وتنی منالی ساوا له
- ته مه نی چل پۆژه دا. [ف] مریض شدن طفل در
- چهل روزگی
- چله پاندن: دم ته قاندن به دم خواردنه وه ی
- شتی ئاوه کییه وه. ئاو خواردنه وه ی سه گ.
- (دهمی له ئاوه که ناوه و دهیچله پینن). [ف] خوردن
- مایعات و صدای لب و لوجه
- چلیتاو: به فر و قورپی تیکه لاو. [ف] برف و گل
- قاتی شده
- چمچه کوله: که وچکه قوله، کلکه ته شی، به چکه
- بۆقی لاق دهرنه هاتوو. [ف] بچه قورباغه ی دست
- و پا درنیاورده
- چناره که له: چناره که، گیاه که گه لاکه ی وهک
- چنار وایه دهیکوتنه وه و له سه ر بیرو ی داده نین
- به ته واوی شوینی برینه که ده سووتینی و
- پینستی داده مالی و دوایی چاک ده بیته وه.
- چه چه بی. [ف] اسم گیاهی دارویی
- چنجری: خانه خانه، پارچه ی دامه یی. [ف] پارچه ی
- شطرنجی
- چنگ له ئاسمان گیر کردن: بریتی له بق
- هه ستان و تووړه بوونی زور (وا بقی
- هه ستاوو چنگی له ئاسمان گیر ده کرد). [ف] کنایه
- از عصبانیت زیاد
- چنگانه: درمه غ، گولکیش، درمه غ. [ف] چنگک علف

جمع کردن

و حذف می‌کنند

چنگ‌پره‌ش: ده‌س‌پره‌ش، که‌سیک که خیزی به‌ده‌سته‌وه نییه و که‌س خیزی له ده‌س نابینئ.

چۆحه‌ل: داری هه‌لووکئین، دار هه‌لووک. [ف] چوب بلند الک دولک

[ف] کسی که برای مردم منفعت ندارد

چۆحه‌لئین: هه‌لووکئین. [ف] الک دولک

چنگل: (+) خیز و به‌ردی بنی چالاو، (بیره‌که که‌پشتوته چنگل شوکور ئاوی زۆر ده‌بین) [ف] شن و ریگ کف چاه

چوخساندن: ئه‌نگاوتنی مه‌په‌ر له مینشیندا به جۆریک که مه‌په‌ری هاوشیتراو له‌جیگه‌ی مه‌په‌ری داگراو راوه‌ستی، بریتی له ده‌رکردن و جیگه‌گرتنه‌وه. [ف] در اصطلاح تیله‌بازی به تیله‌ای گفته می‌شود که تیله‌ی رقیب را می‌زند و جای او را می‌گیرد

چنگورک: چرنووک، چنچرووک. [ف] پنچول

چنگه‌په‌لماسکی: ☞ چنگه‌په‌لماسکی

چنگه‌پشیله: ☞ پین‌پشیله

چۆخه‌بازه‌له: خه‌زایی، عه‌ینه‌مه‌ل، مه‌لیکه وه‌ک سیروو وایه به‌لام په‌نگی به‌له‌که. [ف] سار ملخ‌خوار

چنگه‌په‌لماسکی: ده‌ستبازی و یه‌کتر تلاندنه‌وه. (خه‌ریکی چنگه‌په‌لماسکی برون) [ف] دست‌بازی و غلطاندن یکدیگر

چوپ: مین، گمیز. [ف] ادرار

چنگه‌په‌لماسی: چنگه‌په‌لماسکی، چنگاوه‌ش، ده‌ستبازی و یه‌کتر تلاندنه‌وه. [ف] دست‌بازی و غلطاندن یکدیگر

چۆرپال: چۆرقال، چۆرکال، ئاویکی که‌م. [ف] جرعه

چنگه‌فلیقی: (فلیقاندنه‌وه‌ی میوه و شتی ئاودار به‌ده‌ست؛) چنگه‌په‌لماسی، یه‌کتر خه‌پاندنه‌وه‌ی دوو که‌س به‌شه‌پ یان به‌یاری [ف] (له‌کردن میوه و چیزهای آبدار با دست؛) بر زمین زدن و غلطاندن یکدیگر

چۆرقال: چۆری، نه‌ختی ئاوه‌کی. (چۆرقالی ئاوی نه‌داینئ) [ف] جرعه

چۆرکال: ☞ چۆرپال

چۆرکه: ☞ چۆرپال

چوپن: میزکه‌ر، ده‌له‌مین، که‌سیک که هه‌میشه میز ده‌کا به‌خویا. [ف] شاشو

چوارمیلکه: چوار میزده‌کی، چوار مه‌شقی. [ف] چهار زانو نشستن

چوپۆ: ☞ چوپن

چوپه‌قازلاخ: چوپه‌گه‌لوازه. [ف] چکاوک

چوپه‌گه‌لوازه: چوپه‌قازلاخی، جۆری چۆله‌که‌ی کتویه. [ف] چکاوک

چواندن: له‌کایه‌ی گۆره‌وی‌بازیدا به‌ئو گۆره‌ویبانه‌ده‌لئین که‌شکیان لئیان نییه‌پشکیله‌که‌ی تیدا بی و ده‌ستی پئیدا ده‌نئین. (ئو سئ گۆره‌وییه‌بچئ، ئه‌وه‌ش گول) [ف] جورابی که در جوراب‌بازی گمان نمی‌کنند تیله در آن باشد

چوزه‌مار: سوچه‌مار، ماریکی سه‌رپشت سووری بن زگ سپیه. (خوت تووخنی مار

نەكەي كەم و زۆر/ مار مارە چۆزە و سەپى و
رەش و بۆر «مەم و زىن» (ف) نوعى مار

چوس گورگ: پيرايىشكە، پيرۆشك، چرىكى
بۆرى چكۆلەيە قوولگىكى گلە نەرمە و لووس
ساز دەكا و لەبن گلەيدا خۆى مات دەدا، ھەر
جانەوەرئىكى ورد وەك مېروولە و خالخالۆكەى
تيكەوئى ناساتوانى بېتەو دەرى و دەيگىرى
دەيخوا، (ف) خرخاكي

چۆفان: ناوى گيايەكە كەف دەكا و بۆ شىتنى
قاپ و قاچاخ كەلكى لى وەرەگىر. (ف) نام
گياھى است

چۆك شىكنە: جۆرى دېرووى سەخت و تيزە،
واتە ئەگەر بە لاقدە بچى ھىزى پۆيشىتى لى
دەبىرى. (ف) نوعى خار

چۆكلىت: شەكەلات، نوقل و مېنو. (ف) شكولات
چۆلاو: ئەو چىلكانەى دواى پىر كىردنى سەوئە
لە كا و وىنجە و ... لە دەورەكەى دەچەقېنن
بۆنەوەى زياتر بەرى. (سەوئەكە زۆر قورس
نېيە چۆلاوى بۆر كە با زياتر بەرى.) (ف) فرو
كىردن چۆب در سېد براى اينكە بېشتر جا
بگيرد

چۆلە پىنج: (راوى ئەو دەمەى كەو خەرىكى
ھىلكە كىردنە و نېرە كەو و ماكەو زۆر جار
خەرىكى جووتگىرى دەبن و لەو كاتەدا نېرەكە
نزيكەى چارەكە سەعاتىك لە شىوئىنك بە
دەورى ماكەودا دەخولیتەو پراوچى لەو ھەلە
كەلك وەرەكەرى و پراويان دەكا؛) شەوژەن،
چۆلە پىنجەن، چۆلە چەپىن، دارىكە شەوانە

دەيخەنە پشت درگا بۆ گالەدان؛ (تۆلە پىنج،
دەريئانى كەرويشك و پىوى لە كۆن بە
دارىكى سەردوواچە كە دەيگەن بە كۆنەكەدا
و نووكى دووسەرى دارەكە لە پىستى
كەرويشكەكە ھەلدەچەقېنن و بايدەدەن و
دەيھىننە دەرى؛) شەتەك دانى بار و شەغرى
لەسەر پىشتى يەكسەم و توند كىردنى بە دارىكى
چكۆلە، جەرەبابەدان، واتە دارەكە لە بەينى
گورىسەكە دەخەن و بايدەدەن ھەتا بارەكە بە
تەواوى توند دەبى. (ف) شكار كېك ھىنگام
جفتگىرى؛ (بسقن در خانە با چوبى بلند كە بە
پىشتى مى اندازند؛) بېرون آوردن خرگوش و
روباھ از سوراخ با چوب؛) محكم كردن بار
با چوبى كوناھ

چۆلە پىنجەن: چۆلمىرە

چۆلەكە سەيدانە: جۆرى چۆلەكەيە. (ف) نام
پىرندەى است

چۆلەكەمشكە: جۆرىك چۆلەكەى زۆر چكۆلە و
بۆرە لەنىو لقوپۆپى داراندا دەزى. (ف) گنجشكى
كوچك كە در ميان بېشە زندگى مى كند
چۆلەوانى: چۆلى، چۆلكە، بىن ئاوەدانى. (ف) بيابان

چۆلى: (+) ژىشك، ژىزۆ، ژىزى، ژزوو. (ف)
جوجەتيفى

چۆلى: چكۆلە، چووكە، بچووك. (ف) كوچك

چۆماو: چۆمەل، چۆمى كەم ئاو. (ف) نەر

چۆمەل: چۆمى چكۆلە و كەم ئاو. (شامو رېفخە
دەكەرى والە دەراوى چۆمەل/ دىنى، دىنى كۆلە
ئەو بولبولى دل پەر لە ئەو يىن «ھىمىن».) (ف)

رودخانه ی کوچک

چووچه له زړې: ناوی یارییه که. [ف] نام یک بازی

چووکله قنګه: (+) نوځلی دهسک دار، نوځلی

نه لاسکه. [ف] آبنبات چوبی

چوونه حاشا: حاشا کردن، دهست له شوو

بهردانی ژن بڼ پیاوړیکې تر. [ف] جدا شدن زن از

شوهر و رفتن به خانه ی مردی دیگر

چوونه سر به ږه: بریتی له چوونه خوازینی.

(چه ندچار چووبینه سر به ږه که ی کچه که ی

نه داینی). [ف] کنایه از خواستگاری رفتن

چووه: مووی تازه ږواوی سر و روخساری

ګنچ. (تازه پشت لڼوی چووه ی لڼی هاتووه). [ف]

موی تازه روییده ی رخسار جوانان

چویر: (+) گیاه کی کڼییه وهک رازیانه له نڼو

به فردا دږوی و بونیکې خوشی هیه. [ف] نام

گیاهی است

چوڼله که: چۆله که، سواندوکه، پاساری،

مه لووچک [ف] ګنجشک

چه پاره: غیرهت، وړه، (چه پاره م نه ما دريژه به و

ريکايه بده م). [ف] غیرت

چه پچه پی: چناره که له، گیاه که له میزگان شین

دهبی لاسقی هلو له و گولیکې زهره دهره کا. [ف]

نام گیاهی

چه پرهک: کون، له کار که وتوو. [ف] قرازه

چه پلهک: چه پرهک. [ف] قرازه

چه پنګ: کڼل، که مشو، که لحو، خول. [ف] ابله

چه پوق: دهسکه قه ننه، لووله ی سه بیله. [ف]

دستای پیپ

چه پوکه سر: ژیر چه پوکه، دهست به سر،

بن دهست. [ف] تحت سلطه

چه پوکه سر ی: ژیر چه پوکه یی، چه وسانه وه. [ف]

تحت سلطه بودن

چه پوله دادان: هه لتووته کانی ریوی و ګه مال و

.... [ف] چمباته نشستن سگ و روباه و ...

چه پووک: چه پوک، چه په لوک. [ف] توستری

چه په ترووک: گیاه که له نڼو ګه نمدا دږوی وهک

برویش وایه. [ف] گیاهی بلغور مانند

چه په لووش: هه لمه قووت، لووش کردن. [ف] قورت

دادن

چه ته ول: پاسه وان، کیشکچی، قهره ول. [ف]

پاسبان

چه خس: راده بڼ لیدان، چین، چه سپ،

(چه خسیکی چاکي کوتا). [ف] اندازه برای کتک

زدن

چه خماغ سارم: جوړی تفهنگی قه دیمی بوو.)

سهرده میکی ږاوچی بووم ده ګه ږامه وه له

ږاوی / ږاوی خوم داویشته وه سر ی قه په کیان

بنه بنی مام خالی / هه لمده ستاندوه کاری

کارمازی دلم نه ده هات به شینکی چه خماغ

سارمی پڼوه نیم، دهمداوه بهر هه لات هه لاتی

سواران خره ی ټاوزه نگیان / دامده ګیږاوه بو

بهر دهغل و دانه که ی پیره خالوانی. «فولکلور»

[ف] نوعی تفنگ قدیمی.

چه دان: (+) شوینی کو کردنه وه و له تهره دانی

تووتن. [ف] محل جمع آوری توتون

چه رخه: (+) واشه، باشوو، سه قمر، مه لیکي

پاوكەره. [ف] قرقى

چەرداوە پروو: (چەرداوە پروو، مەلەپەندىكە لە
 كوردستان:) برىتى لە مروى بى شەرم و حەيا.
 [ف] چەرداول، منطقەى در كوردستان: (كنايه از
 آدم بى شرم

چەرم پيس: برىتى لە پژد و سەقىل و
 گوونەكەر، چرووك و مست قووچاو. [ف] كنايه از
 آدم ناخن خشك و خسيس

چەرمى ئاوه سوو: (چەرمى ئاوه سوو چەرمىكە
 لە چەرمى دىكە قايمتر و باشترە و بۇ كاله و
 پىتاو زياتر بەرگە دەگرئ:) برىتى لە كەسىك
 كە عەيبەى پى عەيب نىيە و زور پروو
 ھەلمالدراوہ. (برىتى لە مروى خاوەن ئەزموون
 و سەختى دىتوو، ھەندە گەراوہ بۆتە چەرمى
 ئاوه سوو. [ف]) چەرمى محكم و بادوام: (كنايه
 از كسى كە بسيار رودار و بى شرم است) كنايه
 از آدم سختى ديدە و باتجربە.

چەره خۆرە: (+) برىتى لە مروى زورخۆر و
 زگزل، كەسىك كە تير خواردنى نىيە. [ف] كنايه
 از آدم شكمو.

چەرى: برىنگ، مقەستى خورى ھەلپاچىن. [ف]
 دوکار، قىچى پشم چىنى.

چەژگە: چىژگە، چەشكە، چىژ کردن، چىشتن. [ف]
 چشىدن

چەژگە کردن: چىشتن، چەشكە کردن. [ف]
 چشىدن

چەسپ لىدان: ريزى نيزامى، سلاوى سەرباز لە
 فەرماندە رەكەى. (سەرگەورەكەى دى چەسپىكى

بو لىدا. [ف] احترام نظامى

چەسپ: (+) رادە بو لىدان، چەخس، چىن. (دەبى
 چەسپىكت بكوتم) [ف] اندازە براى كتك زدن
 چەغفەنە بار: چاونە زىر، چاوچنوك، چاونە بار،
 چاوبرسى، چاوچوو. [ف] حريص

چەغماغە دان: چەخماخە دان. [ف] آذرخش
 چەفتى: حارز جواب، وريا و بە دەمودو،
 كەسىك كە بۇ ۆھلام دانامىنى. [ف] كسى كە براى
 جواب دادن درنمى ماند

چەقەر: ناوى دارىكى نىو قوۋى و قەرەغ
 رووبارە. [ف] نام درختى است

چەقەنگ: ئالا، بەيداخ، دروشم. [ف] علم
 چەقەين: سەرچاوەى كانى، چەمە. [ف] چشمە

چەق و نىرە: ھەرا و كىشە، زەنا زەنا،
 گالۇبوغر. [ف] سروصدا هنگام جدال

چەق بەستەن: جى كەوتەن، شتىك كە بە يەكجارى
 دەبىتە باو، شكل و شىوہ گرتەن و نەگوران. [ف]

جا افتادن
 چەقەقۇك: چەقەنە، چەقەك، ئامرازىكە لە

ئاشدا. [ف] وسیلەى در آسياب آبى
 چەقەقە: مەكىنەى خەياتىيە دەزووى پىنوہ

دەكرئ و ھەلبەز دابەز دەكا. [ف] شيطانك
 چەقروژە: ناوى گوليكە. [ف] نام گلى است

چەقەرە: كا و كەل و گامىشى نىوچاوان سپى،
 بەش، قەشان قەشقە، [ف] حيوان پيشانى سفید

چەققەلۇ: چەقەش، جۆرى شنگى شاخىيە
 چەققەى لى دەگرن، گەلاكەى ۆك لۇ واىە. [ف]

اسم گياھى است

چه قولوور: (سه گوه و لووره لووری زوری
سه گهل. (سه گهل له دوری مالان چه قولووریانه.)
(بریتی له نره نه و هه لالابگری زور. (نهری)
تاوی بی دنگ بی نه و چه قولوورنه تان له چیه؟)
(صدای پارس و زوزه ی چند سگ با هم؛)
کنایه از سروصدای زیاد.

چه قه دووکه ل: چه ره دووکه ل، چه ره چه مان (ف) دود
غلیظ

چه قه سروق: چه قاوه سوو، زور بلی، چه نه وهر،
دهمه وهر. (ف) پرگو

چه قه ش: گیاهه که وه کوو گیا کولکنه وایه
بنه که ی ده برن و چه قه ی لی ده گرن. (ف) نام
گیاهی

چه قه لق: گیاهه که وه کوو لق وایه ساقه ته که ی
زهرده، مالات ناخوا. (ف) نام گیاهی است

چه قه نه: داریکه له سهر به ردی سهرده و ناشی
ناوی له نگر ده گری و هه لبه ز دابه ز ده کاو
ده بیته هوی دارژانی دانه که. (ف) وسیله ای در
آسیاب آبی.

چه قی ره ش کردن: بریتی له زور هه ول دان،
نه خت و چار کردن. (چه قی ره شم کرد له که لم
نه مات. (ف) کنایه از کوشش کردن زیاد.

چه که چه کوله: چه که چه کیله، شه مشه مه کویره،
پارچک (ف) خفاش

چه که چه کی: (+) قوچه قانی، قه لماسک، به رده قانی،
که هنیک. (ف) فلاخن

چه که چه کیله: (چه قه قه، گیاهه که؛) بریتی له
ملی زور باریک، ملی ده لئی چه که چه کیله یه. (ف)

کاسنی؛) کنایه از گردن باریک و لاغر.
چه که سه سووره: بالداریکی لاق دریژ و سووره
له که نار چوم ده ژی. (ف) نام پرنده ای
چه که چه: داخله ی میز، خوانچه ی میز. (ف) کشو
میز

چه که سه ره ش: گیاهه کی کویستانییه چله چله
ده رو ی که لاکه ی وهک چنوور وایه و لاسقی
وهک که ما ده چی، رهنگی لاسقه که ی مه یله و
ره شه. (ف) نام گیاهی است

چه کو چول: تفهنگ و که ره سه ی شه، چهک و
ته قه منه. (ف) سلاح و وسایل جنگ.
چه که: به سته پوول، به سته ی پاره. (چه که یهک
مه زار تمه نیی شینی له گیرفانیدا بوو. (ف)
بسته پوول.

چه که خالانه: دایکی کونه له نیو هوز و
عه شیرته کاندایا و بوو کاتی ژن خواستن
ده بوو دیارییهک وهک نه سپ یان چهک بدهن به
خالی بووک بوئه وه ی رازی بن. (ف) رسمی که نه
میان عشیرتها که هنگام خواستگاری از یک
دختر باید یک اسب یا تفنگ به دایی عروس
می دادند که راضی شود

چه که ره لی کردن: بریتی له سل لی کردن و
مه ترسی له کاریک. (چه که ره له هیچ کاریک
ناکا. (ف) پرهیز کردن از کاری

چه له بان: (چه له وان، هاروهاج، شه یتان؛)
ته نافباز، که سیک که به سهر ته نافدا ده روا. (ف)

ناآرام و بازیگوش؛) طناب باز
چه له حانی: دم به ده مه، : شه ره ده ندوکه،

دهمقره، شه‌ره قسه. [ف] جدال لفظی.

چه له‌گه: (چه‌لاک، داری دریزی میوه ته‌کاندن. (داریکی دریزه له نیوه‌راستی خه‌رمان ده‌یچه‌قینن. [ف] چوبی که در وسط خرمن قرار می‌هند) چوب بلند میوه چینی.

چه‌لینگ: گۆچان، وه‌کان. [ف] عصا

چه‌ماوه‌سوو: به‌ردی لووسی چۆم که ئاو سوویه‌ته‌وه، ئاوه‌سوو. [ف] سنگ صاف شده رودخانه

چه‌م‌چارکی: ٭ چه‌م‌چارکی

چه‌مچین: چاوپه‌رین، پیلووله‌رینی بی‌نیختیار. [ف] لرزش پلک

چه‌مره: بزتا، وه‌چی شلک و نه‌رمی داره‌بی، که دوا‌ی برین هه‌لده‌داته‌وه. [ف] جوانه‌ی نرم و تر درخت که بعد از بریدن شاخه می‌روید.

چه‌مره: چه‌میله، ترۆزی. [ف] چنبر خیار

چه‌مک: (+) سووچ، گۆشه. (به‌لام کاتی که با چه‌مکی عه‌باکسی لاده‌دا تاوی/ ده‌ریژی پووژی نایابی له سیحری خوابی لافاوی «هه‌ردی»). [ف] گوشه

چه‌مه‌رچۆبی: هه‌له‌په‌رین و گۆرائیی خه‌ماوی له ده‌وری مردوو، چه‌مه‌ری. [ف] مرثیه و نوحه‌خوانی برای مرده.

چه‌مه‌رگه: شیوه‌نگا، جینگای شین و زاری. [ف] شیونگاه.

چه‌مه‌رگێر: شین‌گیر، عازیه‌تبار، تازیه‌بار. [ف] عزادار.

چه‌مه‌ری: چه‌مه‌را، چاوه‌ری، چاوه‌روان. [ف]

چشم به‌راه

چه‌مه‌لۆکه: چه‌پۆک. [ف] توسری

چه‌میاک: چه‌ماوه، خواربوو. [ف] خمیده

چه‌ناکه: چه‌ناکه، چه‌نه، ئارچهن. [ف] چانه

چه‌ناکه: چه‌نه، چه‌ناکه، ئارچهن. [ف] چانه

چه‌ناکه دريژ: ٭ چه‌ناکه شکاو

چه‌ناکه شکاو: چه‌ناکه دريژ، بریتی له زۆربلی،

چه‌نه‌وه‌ر. [ف] وراج

چه‌نه‌به‌چه‌نه ویستان: دمبه‌دمه کردن و

جوابه‌جنگی، (گه‌وره و چکوله نازانی

چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی باوکیشی ده‌ویستی). [ف] جدال لفظی.

چه‌نه‌بری کردن: جوابه‌جنگی کردن، شه‌ره

قسه کردن. [ف] جدال لفظی

چه‌نه‌به‌رنه‌هاتن: ده‌ره‌قته نه‌هاتن، که‌سیک که

زۆر دهم پیس و بی‌حه‌یایه وقسه‌ی له‌گه‌ل نایه.

[ف] کسی که بسیار دهن کج است و نمیتوان حریفش شد.

چه‌نه‌ویترغه: چه‌نه‌وه‌ر، هه‌له‌وه‌پ، ده‌مه‌وه‌ر،

چه‌قه‌سرو. [ف] وراج

چه‌وان: گیایه‌که وه‌ک قومام وایه بۆ باقه‌بین

ده‌بی. [ف] نام گیاهی است

چه‌وبازه: چاوبازه، چاوپانکه، چاوکوکه. [ف] نام

گیاهی خوراکی

چه‌وبه‌س: چاوبه‌ست، چاوبه‌ند، ده‌ستبر، فیلبان،

خاپینۆک. [ف] حيله‌گر

چه‌وبه‌ن: چه‌وبه‌س. [ف] حيله‌گر

چه‌وپیس: چاوپیس، چافینۆک. [ف] شورچشم

- چه و چه: نه زيله، مه ته لوكه، مه ته ل. [ف] معما، چيستان
- چه ورينه: ناوى گيايه كه ده خورئ، چه ورؤكه، چه ورچه ورؤكه. [ف] اسم گياهي خوراكي
- چه وماخ: چه خماخ، چه خماخي تفهنگ. [ف] گلنگدن تفنگ
- چه و هندهر به ترش: چيشتيكه له چه و هندهر و سماق ساز ده كړئ. [ف] غذاي چغندر و سماق
- چه و هندهره كيټيله: جوړيك گيا دوكوليوه وهك كه لاچه و هندهر وايه. [ف] نام گياهي است شيبه برگ چغندر براي آش دوغ.
- چه و هه نوږ: چاوه نوږ، چاوه ږئ، چاوه ږوان. [ف] چشم به راه
- چه وين: ناوى گيايه كي بون خوشه. [ف] نام گياهي خوشبو
- چيالليك: شليك، توو فهرنگي. [ف] توت فرنگي
- چياو: چياگ، ناوى سارد، ناوى چياو. [ف] خنك چيتال: چينوشه ق، شه قه، دارشقه. [ف] چوب پا
- چيچگ: چيكل، جيكل، جيقل. [ف] چينه ي هضم نشده در سنگلاخ مرغ
- چيچگدان: جيكلدان، جيقلدان. (چه نى بن چيچك/نى) [ف] سنگدان
- چيچيله: چيچله، به لكى كوي، شلكه ي كوي، به لك. [ف] نرمه ي گوش
- چيرتوق: ريټوق، چلكي چاو. [ف] ژفك
- چيرگ: (+) برينگ، مقه ستي مه ږ برينه. [ف] دو كارد.
- چيره: چه ږئ، برينگ، مقه ستي خورى
- هه لپاچين. [ف] دو كارد
- چيق: ترس، خوځ. (تو چيق چه ته ناو ږي ته كمانا بنى؟) [ف] ترس، يارا
- چيق چوون: زاور چوون، زور ترسان، زيلك ږان، بريتي له زور ترسان و توقين. [ف] بسيار ترسيدن، زهره ترك شدن
- چيكرؤك: دروست كراو، داتاشر او، چيكر او. [ف] درست شده
- چيكلانه: چوكليت، شه گه لات، نو قل و مينوو. [ف] شكلات
- چيكل: (چلك، ماکه و، ژهره ږى مى. (دهر ږي گه وړه، ته به نه. [ف] (كېك ماده) سوزن بزرگ
- چيم: چاو، چيه م، چه عف. [ف] چشم
- چين: (تاقم، به شيك له كومه ل، چيني كړيكا، چيني بازاړي و ...) چه خس. راده بو ليندان، (د بهى چينيك بكوتم) [ف] قسمتي از اجتماع؛ اندازه براي كتك زدن
- چينك: ناوكي ميوه. (ئو خورمايه ي تو خواردووته من كايه م به چينكه كهي كردووه). [ف] هسته ي ميوه
- چيو له تاريخي كوتان: له خورپاي قسه كردن و لاني كه سينك گرتن. (تو خو خه به ږي هيچت نيبه له خورا چيو له تاريخي مه كوته). [ف] بدون آگاهي داوري كردن
- چيوار: چوډار، چيودار، كه سينك كه مه ږ و مالات ده كږئ و ده فروشي. (خالي نيو سينه ي كه و ته سه قه تار/ نه يږي په زيكه تن له دواي چيوار
- «فولكلور». [ف] چوډار

- چټوپاساری: گوټسوانه، سواندان، گوټسه بانه،
 داری رت بووی لینواری سهربان. [ف] چوب
 بیرون آمده ی لبه ی بام
 چټوه چزه دان: جه زره به دان، نازار دان. [ف] اذیت
 کردن
 چټوه خرته دان: دواندن، سهر خسته سهر
 که سټک بوټه وه ی قسه بکا، (هرچی
 چټوه خرته مان دا قسه یه کی نه کرد). [ف] سربه سر
 کسی گذاشتن برای اینکه به حرف بیاید.
- چیه رگ: برینگ، مقهستی مه پ برینه وه. [ف]
 دوکار د
 چیه م: چه م، چاو، چه عف، چاف. [ف] چشم
 چیه م چارکی: چاوه چری، چاوله وه برینی، تولازی.
 [ف] چشم چرانی.
 چیه م ده ژین: چاو یه شه، نه خوشی چاو. [ف]
 چشم درد.
 چیه تی: ئه سل و پیشه ی شتیک. [ف] ماهیت

- حاپوولک: دهرفت، نوره، نوبه له کایه‌دا. (حاپوولکی تویه کایه بکه.) [ف]نوبت در بازی
- حاته: که مارو، نابلقه، دهره‌دان. [ف]محاصره
- حاجی‌لؤکه: گیاه که گولی زهرده کاتیک پیر
- دهبی نیو گوله‌که‌ی شتیکی وهک لؤکه دهرده‌کا. [ف]نام گیاهی است
- حازر به‌دهست: ناماده و له‌به‌ر ده‌ستدا، شتیک
- که له‌به‌ر ده‌ست‌دا بی و بوی مه‌حتل نه‌بی. [ف]
- در دسترس
- حاست: خاند، حه‌نا، ئاست، شوین، هه‌نده‌ر. (له‌و)
- حاسته دانیشه. [ف]مکان، جا
- حاسی: (عاسی، وه‌په‌ز، جاپز؛) ناوه بق ژنان.
- [ف] (عاصی؛) نام زنانه
- حاشا‌حازری: دوور بی له پووی حازران.
- (حاشا‌حازری ده‌لیی که‌ره ده‌له‌وه‌پز.) [ف]دور از
- روی حضار
- حاشار: ① ناشار
- حالوری: به‌ران و نی‌ریبه‌ک که له کاتی وه‌به‌ران
- و وه‌ته‌که هاتنی مه‌ر و بزندا له‌نیو می‌گه‌لیکه‌وه
- ده‌چیته نیو می‌گه‌لیکی تر؛ (بریتی له پی‌اوی
- تولاز و به‌ره‌للا. [ف]) قوچی که از گله‌ای به
- گله‌ی دیگر می‌ورد هنگام جفت‌گیری؛ (مردی
- که هیز و لایالی و بیکاره است
- حاوین: راهینه‌ر، که‌سیک که ده‌بیته هوی
- حه‌وانه‌وه‌ی که‌سانیکی دیکه. [ف]پرورش‌دهنده
- حدوود: مه‌رز، که‌وشه‌ن، سنوور، تخووب،
- تخووم، سه‌رحه‌د. [ف]مرز
- حسری: توونی، تینوو. [ف]تشنه
- حلییر: بالداریکه له له‌قله‌ق چووک‌تره، لاق و
- ده‌نووکی قوله‌تره و ره‌نگی بؤره. [ف]نام
- پرنده‌ای شبیه لک‌لک
- حمیز: نامیز، باوه‌ش. [ف]بغل
- حدوود: (حدوود، سنوور؛) نوعی اسب
- اصلیل. [ف] (مرز؛) نوعی اسب
- حورمه‌ت گرتن: ریز گرتن، قه‌در گرتن. [ف]
- احترام گذاشتن
- حورمه‌ت‌دار: به‌ریز، به‌قه‌در. [ف]محترم
- حوسکه: ناوی جوری تفه‌نگی قه‌دیمی بوو. [ف]
- نام یک تفنگ قدیمی
- حق‌قه‌باز: فیله‌باز، گزه‌ون، [ف]حق‌قه‌باز، مکار
- حوکم کردن: په‌لپ گرتن، پی‌چه‌قاندن. (حوکمی
- کردووه ده‌لی هه‌ر ده‌مه‌ه‌پز.) [ف]دستور، حوکم

کردن

وهخته بوو شیت بم) [ف] افسوس

حوکمتات: ده ولت، حوکومهت. [ف] حکومت

حه جمین: هه چمان، داسه کنین. (کوانی نه و

حولووربا: کونه با، خه فهنگ، کونی دیوار و

شه وکاره بیدهنگه ی له ژوانگه ی جی مه وار/ کچ

سهربان بو هه واکیش. (حولووربا/ه/ رووی له

ره وهک بوو، من کوتم: هیدی به! هه جمینم دهوی

خوابه (کولاکه) «مه تل». [ف] هواکش

«هین». [ف] آرام و قرار

حه پوولک کیشانه وه: له کایه ی میشتیندا نه گهر

حه دوسه: هه پهرت، چنگه، کات. (حه دوسه ی

هه لمات له لاقی که سینک بدری سهرله نووی

نه وه یه بیه وه. [ف] موسم

ده بیهاونه وه و ده لین هه پوولک ده کیشیتته وه. [ف]

حه رام کردن: خه سار کردن، له هه رام گیران. [ف]

اصطلاحی در تیله بازی

ههر دادن

حه پوولک: دوپات کردنه وه ی کایه. (ده ست

حه پی ئاو: قوراو، لیته زیلاقه، چلپاو. [ف] گل آبکی

په بکه وه هه پوولکی تویه. [ف] دوباره بازی کردن

حه زره ت: (تاسه، ئاره زوو؛) به پیایوی گه وره

حه په حوّل: هه پوول. گه مژه، گه لحو، خول،

ده لین، هه زره تی عیسا، هه زره تی... [ف] اشتیاق

هه پله گون. [ف] ابله

(حضرت

حه په میش خور: بریتی له مروّقی که لحو و گیز

حه زره تمه ن: تاسه مه ند، تاسه بار، تامه زروق. [ف]

و ویز، خول و حوّل. [ف] کنایه از آدم ساده لوح

مشتاق

و گیج

حه په نوت: هه په نتی، زه به لاج، ته زه ی پان و پور،

حه زهنگ: خه م، خه فته، که سه ر. [ف] غم، اندوه

حه یته. [ف] لندهور

حه په نهوس: (به ردیکی رهشی به نرخه؛)

حه سه ن ئاو: دوو گوندی ناوچه ی فه یزوللابه گی

بریتی له زور رهش. [ف] (آبنوس؛) کنایه از

بوکان بوون که وتنه بهر سه دی کورش که بیر.

بسیار سیاه

حه ته ته تۆک: گه لواز، نه و موورو و

[ف] دو روستای منطقه فیض الله بگی بوکان زیر

له یستۆکه ی به لانکه وه هه لیده واسن بوئه وه ی

سه فار: (+) هه لم، بوغ، هولم. [ف] بخار

منداله که پینی ژیر بی. [ف] اسباب بازی که به

حه فته توخه: پیفۆک، کیفۆک، فیشۆک، پیشۆک.

گهواره آویزان می کنند

[ف] گیاهی با پیازه ی خوردنی

حه چمان: هه جمین، ئۆقره، تاقه ت. (له تاوی

حه گال: له چکه، سه ره پۆشی ژنان. [ف] روسری

سه رم هه چمان نییه. [ف] آرام و قرار

حه ل: (+) هه لئووک. [ف] چوب کوتاه الک دولک

حه جمه ت: هه ژمه ت، هه بیته ت. (له هه جمه تان

حه لال و حازر: شتی له بهرچاو و بی تاریف لی

کردن. (حلال و حازر نه وه شته که یه.) [ف] حی و حاضر

حه لاولحه لاول: هان دانی سهگ بؤسه ر گورگ، تی بهردانی سهگ له گورگ و درنده، حه له له. [ف]

تحریک کردن سگ برای راندن گرگ

حهللوو: ههلووکین، چو حهلین. [ف] الکدولک

حهلعت: ههلعت، هینرش، هؤمه ن، ئیرشت. [ف] یورش

حهلهم قهلهم: ئه دا و ئه توار، کار و قسه ی ته شه راوی. [ف] رفتار و ادای تشرامیز

حهله وین: میشین، که لایین. [ف] تیله بازی

حه مبارز: قهله مبارز، خو ههلدان و بهرز بوونه وه له سه ر زهوی. [ف] پرش

حه مرین: ناوی زنجیره چیا به که له باشووری شاری که رکوک که ئهم زنجیره چیا به

سنووری کوردستانی باشوور دادنری. [ف] نام کوهی در جنوب شهر کرکوک که مرز جنوب

کردستان است.

حه مزهلین: حه مزهل، یاری به که دهسته بهک داده نه وینه وه و دهسته بهکی تر به سه ریاندا باز

دهدن. [ف] نام یک بازی

حه واپ: وه حه واهه وتوو، له زهوی جیا بؤوه. [ف] معلق در هوا

حه واتیلکه: به ستنی په تیک به بهردیکی چکوله ی دریزؤ که وه و ههلدانی به ره و حه واه. [ف] بستن نخ

به سنگی باریک و پرتاب کردن به طرف بالا

حه وت ترینگه: چیشتیکی کورده واری به حه وت شتی تی ده کری، شه له م، نوک، میوژ، گوشت،

چه وه ندهر، بپویش، رو ن. [ف] یک نوع آش محلی که با شلغم و نخود و کشمش و گوشت و

چغندر و بلغور و روغن می پزند.

حه وتاو کردن: گلاو کردن، شته وه ی جی ده می سهگ به قوراو و ئاوی خاوین، واته حه وت

جار ئاوی پندا دهکن

حه وت گری: گیاه کی ورده زور بهرز نایبته وه جومکه جومکه به. [ف] نام گیاهی

حه وتوئیلکه: جو ره کوانیکی به ژانه له جه سته دی و تا حه وت توینخ فپی نه دا ده رکی نابی. [ف] نوعی دمل

حه وته وانان: حه وبراله، حه وته وانه. [ف] هفت برادران

حه وجوشی: جو ری کوله که به وهک کوله که سه راوی وایه. [ف] نوعی کدو

حه وجی: حه وجه، پیویست، حه وج. (خه وجبی به خیراتن نییه.) [ف] نیاز

حه ودهم: بریتی له مروقی چه نه وه و بی حه یا، ده م چه پله. (حه ودهمیکه له وانه به پیاو بخوا.) [ف] راج

حه ول و دهول: هه ول و تیکوشان. (له حه ول و دهولی ئه وه دا سووم کاریکی بی بدوزمه وه.) [ف] تلاش و کوشش

حه یابه خق: به حه یا، به ئه ده ب. [ف] بادب

حه یات لئ برین: کوشتن، سارد کردنه وه، له نیو بردن. [ف] کشتن

حه یادار: به حه یا، شهرمن، به شهرم، فه دیوک. [ف] شرمو

خەيس و بەيس: لەسەر قسە پۇيشتن، شەرەقسە.

(ئەو خەيس و بەيسەى ناوچى خەتاي مەر

دووکیانە). [ف] بخت و جدل

خەيلانکى: جۇلانى، دنگلاف، ھەلۇرتک، ديلانى.

[ف] تاب

خيزەفيل: فيل و گزى کردنى ترسەتۆکانە و

خويړيانه. [ف] کلک زدن بزدلانه

خيزەلە: خيزەل، ترسەتۆک، بى غيرەت. [ف] ترسو،

بزدل

خيلاندن: خيلە، دەنگى ئەسپ، کۆرژن. (ئەسپەکە

خيلاندى). [ف] شيهە اسب

- خاپینوک: گهوج، حؤل، گه مژه، هه قههق، گه لحو،
که مشو. [خ] ابله
- خاتر گهرد گرتن: زیز بوون، ره نجان، تۆران.
(ناویری بلنی کسه مه مره، خاتری گهرد ده گری.)
- [خ] رنجیدن، دلگیر شدن
- خاتردار: به پریز، به حورمهت. [خ] محترم
- خاتوو زه مه ریر: پیریژنی نه فسانهیی که ده لین
- خوشکی چله گه وره و چله چکوله یه و دواي
- نه مانى چله کان شین ده گپری و باران و به فر
- ده بارینی، ده پوژ بهر له نه ورۆز. [خ] زمهریر
- خاتوون سیمانکه: په پووسلیمانکه، شانسه سره.
- [خ] هدهد
- خاجه نشین: خواجه نشین، سه کوی بهر درگای
- مال بو دانیشتن. [خ] سکوی جلوی خانه
- خاچ په رست: نه رهنه نی، عیسایی، پیتره وی دینی
- هه زره تی عیسا. [خ] مسیحی
- خادان: هیلکه دان، تومه دان. [خ] تخمدان
- خارچک ته قیله: کارگ، جۆری قارچکه وهک
- کلاو ده چی. [خ] نوعی قارچ شبیه کلاه
- خارچک جووینه: جۆری کارگه له نیتو جاره
- جودا هه لده توقی. [خ] نوعی قارچ
- خارچک سه گانه: کارگه گولانه، قارچکه گولانه.
- [خ] نوعی قارچ سمی
- خارچک گه نمینه: جۆری کارگه له نیتو گه نم
- جاپدا هه لده توقی. [خ] نوعی قارچ
- خازیک: داخ، مخابن، هه سرهت. [خ] افسوس
- خاسه خۆر: خوش خۆراک، تاییه تی خۆر. [خ]
- خوش خوراک
- خاسه سی: سی خاسه، قازی ده شتی. [خ] غاز
- خاکستری
- خاسه گهش: زه وییه که باش ناو درابی و
- جینگای وشکانی نه مابن. [خ] زمینی که برای
- شخم زدن به خوبی آبیاری کنند
- خاشاک: خاشال، چیلکه و چال، پر و پووش. [خ]

خار و خاشاک	ناکاری وهک خالی وایه. [ف] بجهای که بیشتر به
خاشخاشکه ماره: جۆریک گوله خاشخاشکه	داییش رفته
کوله‌ک‌ی گه‌وره‌تره له خاشخاشکی ئاسایی و	خال هوما: جۆری کۆتری کونجی کونجی جوانه.
ره‌نگه‌ک‌شی سووری مه‌یله و نارنجیه، که‌لووی	[ف] کبوتر خال خال
گوله‌ک‌شی به‌ر له پشکووتن دریزۆکه‌یه و.	خامووت: قایشی عاره‌بانه که له ملی چاره‌وی
به‌قه‌د قامکه تیتۆله ده‌بن و زیاتر له بووره و	ده‌کری بۆ راکیشانی. [ف] لاستیک پیوند اسب و
به‌ر که‌نده‌لان و شوینی به‌رده‌لان ده‌پوی. [ف]	گاری
نوعی شقایق	خانه خشتوور: خانه خراپ، مال ویران، مال
خاشخاشۆکی: خاشخاشک، چاره‌چه‌قیله. [ف]	کاول. [ف] خانه ویران
شقایق	خانه‌میری: (ناوی هه‌وایه‌کی گۆرانی کوردیه
خاشه‌پ کردن: له ریشه ده‌ره‌ینان، بن‌بر کردن،	(ناوی هه‌له‌په‌رکیه‌کی کوردیه. [ف]) نام یک
دوایی پنهان. [ف] از ریشه کندن	آهنگ کردی) نام یک نوع پایکوبی کردی.
خاکاو: ئاودانی دیراوی تازه هه‌لدراو به‌ر	خاو شکاندن: دهر کردنی ملات له به‌هاردای بۆ
له‌وه‌ی شه‌تل و تووه‌ک‌ی تیدا بجه‌قینن. [ف] آب	ماوه‌یه‌کی کورت و هینانه‌وه‌ی بۆ مالی. [ف] به
دادن خاک جالیز قبل از کاشتن	صحرا بردن حیوانات اهلی در فصل بهار برای
خاکه‌ر: هیلکه‌که‌ر، مریشکی هیلکه‌که‌ر. [ف] مرغ	مدتی کوتاه و برگرداندنش به خانه
تخم‌گذار	خاوه‌ستن: بریتی له فریو دان، هه‌لخه‌له‌تاندن.
خاکه‌را: خو به که‌م زان، بی‌ده‌مار. [ف] متواضع	(وریابه خاوت نه‌به‌ستی). [ف] فویب دادن
خاکه‌پایی: خو به که‌م زانین، بی‌پۆز و هه‌وا	خاوه: چه‌رمیگی نه‌رم که شه‌نه‌ی داری پی
بوون. [ف] تواضع	دروست ده‌که‌ن. [ف] نوعی چرم نرم برای درست
خالخالۆکه: (+) شنگه مایانه، نه‌سپنگه ماینه. [ف]	کردن چنگک
نوعی گیاه خوراکی	خاوه‌ماست: ماستی شل و ئاو تی کراو بو
خالۆزه: خالخالۆکه، خالخالۆک، خالخالک. [ف]	مه‌شکه، خاوه‌می. [ف] ماست آبکی برای مشک
کفشدوزک	خاویلکه: ته‌مبه‌ل، کار نه‌که‌ر، ده‌ست و پی
خالوله‌د: ^{٦٥} خاله‌وله‌د	سپیلکه، خاو و خلیچک. [ف] دست و پا چلفتی
خاله‌خشکی: خلیسکین، خشخشانکی. [ف]	ختووره: به دلدا هاتن، به خه‌یالدا هاتن، غایله.
سرسره‌بازی	(دلی ختووره ده‌کا). [ف] خطور
خاله‌وله‌د: مندالیک که زۆر له خالی ده‌چی، یان	ختی متی: ختلیکه، ختووک، قانه‌قدیله. [ف] غلغلک

له و پټک هاتووه و به هوی سپل و میشکی
یه سقان دروست دهبن و دوو جورن: خرۆکه ی
سور و خرۆکه ی سپی، خرۆکه ی سور
توزی پانگه لن و ژماره یان له له شدا یه کجار
زوره و له هر میلی متری مکه عه بی خویندا
پینج ملوین خرۆکه ی سور هه یه. له خوینی
ناژده ژماره یان جیاوازه. هر کاتیک ژماره ی
خرۆکه ی سور له خویندا که م بیتوه مروف
تووشی که م خوینی ده بی و پهنگی هه لده بزرکی.
خرۆکه ی سپیش سلول گه لیکن له کۆمه لیک
پیرتوپلاسم و ناوکه یه ک پیک هاتون و
ژماره یان له خرۆکه ی سور که متره و له هر
میلی متری مکه عه بی خویندا شه ش هه تا حوت
هه زار دانه هه یه [ف] گلبول

خرۆگن: کتومت، ههروهک، عهینه ن، (عهلی
خرۆگن هه ر باوگییه) [ف] درست مثل، شباهت
زیاد.

خره پاندنه وه: کایه کمردن و دهستبازی و
تلاندنه وه. (یه کتری ده خره پیننه وه) [ف] بازی
کردن و غلطاندن کسی.

خره گه: (+) قوله داریکی به قهده بستیکه
نه قیزه یه کی پیوه بوو به په تیکه وه، سوار له
مه چه کی ده کرد بۆ لێخوڕینی یه کسم. [ف] چوب
کوتاه نوک تیزی که سوارکار با ریسمانی به
دست می کند و با آن اسب و الاغ را می راند
خره نگین: ههنگه ژاله، زه رده واله. [ف] زنبور زرد
خرپنگ: کرۆشکه. [ف] غضروف

خرپنه بیره: چوار ددانه گه وره ی پیشه وه ی

خدوو: خوی سروشتی، ته بیعه ت. [ف] غریزه
خدووک: (+) کولی گریان، ئوناق. [ف] بغض
خدووک هه ستان: کولی گریان هه ستان، ئوناق.
(زوری خدووک هه ستابوو) [ف] بغض کردن
خره هه لدان: کۆ کردنه وه، خر کردنه وه.
(کارانه کی خره هه لد و به ره و مالی رایدان) [ف]
جمع کردن

خراپ چکه: بی که لک، که م بایه خ. [ف] بی ارزش
خربووشک: چیروک، خه به رووشک، هه قایه ت،
قه واتی. [ف] افسانه

خرپه ک: دغلی ته نک، ده غلی لاسک باریک که له
شوینی کرا ل ده پوی. [ف] مزرعه ی گندم که
خاکش ریگزار باشد

خوت: نیری و به رانی چوار ساله. [ف] بز و قوچ
چهار ساله

خرتک: که ندر، ئاود، بوود، شیوی قوولی
ته نگ. [ف] آبکند

خرمچوو کردن: چوار په ل به ستنی مالات بۆ
سه ر برین و به عه رزدا دانی. (کورسیک بینن
خرمچووی که ن دنا ناکه وی) [ف] بستن و به
زمین زدن حیوان برای سر بریدن

خرمژن: دهنگی له رانه وه و خرمه خر می کرمه ک
و به رموور و ژیر چه نه. (ریکترا له گه ری
ره شه له ک/ خوشتر له خرمژنی کرمه ک
«هیم».) [ف] صدای زیور آلات

خرناک: لووت، که پز، دقن. [ف] بینی
خرۆکه: گردیله ی زور وردی نیو خوین که به
زه ره بین ده بیندیری و چوار له ده ی خوینی له ش

مروث. [ف] دندان نیش

ناحه سیته وه. [ف] دلواییسی

خزمت کردن: کار بو که سیک کردن، ریز کردن

خلینه: کاکیکله، کاکیکله. [ف] دندان آسیاب

و به دهوردا هاتن. [ف] خدمت کردن

خمام: ته مومژ، ته مقومان، دومان، [ف] مه

خزلیک: (+) جوری کرمی لووس و زهرده له

خمل: پیشبینی، مه زنده کردن به چاو. [ف] تخمین

جنگای شیداردا دهژی. [ف] نوعی کرم

خمل خستن: مه زنده کردن به چاو، پیشبینی

خشتور: خاپوو، کاول، ویران. [ف] ویران

کردن. [ف] تخمین زدن

خشته: (+) چوارخانه، جه دوهل. [ف] جدول

خملخه: پیشبینی که ر. [ف] تخمین زن

خشته ی لیکدان: جه دوهل زهر ب. [ف] جدول

خملکه: خملخه. [ف] تخمین زن

ضرب

خنجورولک: خنجیله، خنجیلانه. [ف] کوچولوی

خشخشانکی: خلیسکین، خاله خشکی. [ف]

دوست داشتنی

سرسره بازی

خندپرک: بوودر، که ندر، ئاودر، شیو. [ف] گودال

خشکه: (+) به و هه لماته ده گوتری که له میشیندا

خنوک: ئهوک، تیتیتینوکه، قورقوراچکه، بینه قاقا

به سهر زه ویدا ده روا، پیچه وانهی هه لگرته. [ف]

قورک، قوروو، گه روو. [ف] گلو، حلقوم

راندن تيله بر روی زمین در تيله بازی

خو بادان: (خو هه لسوورانندن) سهر پیچی

خلخل: (+) جوری مراوی کیوییه. [ف] خوتکای

کردن له کار، (که م خوت باده ئه که ر بشمری

سفید

ده بی ئه وکاره بکه ی. [ف] تاب دادن خود؛)

خلم: چلم، ئاوی لووت. (خلمی لووتت بستره). [ف]

سرپیچی کردن از کار

آب دماغ

خو به ئاو و ئاوردا دان: بریتی له هه ولدانی

خلمن: چلمن، چلمه. [ف] خلمو

زور. (بز پاروویه ک نان خو به ئاو و ئاوردا

خلندور: گیایه که ده کری به چیش، گیایه که له

ده دا. [ف] خود را به خطر انداختن

لورکی ده کن. [ف] نام گیاهی

خو به زل زانین: له خوبایی بوون، غلور بوون،

خلیفه: پاپوکه، په پکه. (ئه وروو ماریکم دی خلیفه

بادیه ووا بوون. [ف] خود بزرگبینی، تکبر.

دابوو. [ف] چمبره

خو به دهسته وه دان: خو ته تسلیم کردن، خو

خلیفه خواردن: خلیفه دان، پاپوکه خواردنه وه،

خسته به رده ست. [ف] تسلیم شدن

قهف خواردنه وه، [ف] چمبره زدن

خو تئگه یاندن: خو نیشان دان، سهر لی

خلیفه دان: پاپوکه خواردن، په پکه کردن، قهف

هه لینان. (خوی له که س ناگه بینن، پیم وا ئه و

خواردنه وه. [ف] چمبره زدن

خوی تی نه که یاندی. [ف] خود را نشان کسی

خلیله: غایله، دله خورپه. (دلم خلیله دهکا و

دادن

خو تيوهردان: خو له کاريک هه‌لقوتاندن. [ف] مداخله

خو جوان: ژيکه‌له، جوان، ژيگول، جواني سروشتي. [ف] زيباي طبيعي

خو دۆراندن: (وړه به‌ردان، ده‌ست له خو به‌ردان، ناهوميد بوون؛) خو فروشتن. [ف] (نوميد شدن؛) خود را باختن و مزدور شدن

خو پانان: (خو کيشان به‌رهو پيشه‌وه، هيز له‌خو دان بو پويشتن؛) خو هه‌لکيشان، خو نواندن و پوز ليدان. [ف] کشيدن خود به جلو و راه رفتن؛) فخر کردن

خو پيگ خستن: (خو شيرين کردن، خو يه‌ک خستن له‌گه‌ل که‌سيک؛) خو له يه‌کتر هه‌لساوين. [ف] (خودشيريئي؛) خود را به يکديگر سايبند

خو فروشتن: خزمه‌ت کردن به ييگانه، جاشييه‌تي. [ف] خودفروشي

خو گنخاندن: خو مات کردن و کار نه‌کردن بوئه‌وه‌ي کات بگوزهرئ. [ف] وقت‌کشي

خو له ته‌پلي گولي دان: خو رازاندنه‌وه، خو جوان کردن. (کچي نه‌وه بو وا خوت له ته‌پلي گولي داوه؟) [ف] کنايه از آرايش کردن زياد

خو له خواره‌بايان گرتن: بريتي له خو لي‌نابه‌له‌د کردن، خو لي‌نه‌دان. (زور زيره‌که خو له خواره‌بايان ده‌گرئ و نه‌نه‌موو هه‌ر نه‌يديوه.)

[ف] خود را نابلد جا دادن

خو له ده‌سک نان: خو حازر کردن بو جيگايه‌ک، خو به که‌سيکه‌وه هه‌لواسين و به

زور له‌گه‌لي پويشتن بو سه‌فه‌ر. (خوي له ده‌سک ناوه له‌گه‌ليان بېروا.) [ف] خود را بر کسی تحميل کردن.

خو له قه‌ره (نه) دان: تخون که‌وتن، خو نيشان که‌سيک دان. (ناويړئ خو له قه‌ره‌م دا، خو له قه‌ره‌ي که‌س نادا.) [ف] به کسی نزدیک شدن يا نشدن

خو له مال خستن: (حاشا کردن.) ژنه‌تپوه خوي له مالي خستوه و بوي چوته حاشا. ؛) بو ناست بوونه‌وه چوونه ماليک بوئه‌وه‌ي تاوان يان خه‌تاکه‌ي بيه‌خشن. (تازه ماتوه و خوي خستوه مالت ده‌بي له‌گه‌لي ناست بيه‌وه.) [ف] زني که شوهر خود را ترک می‌کند و به خانه مرد دیگری می‌رود؛) برای آشتی کردن به خانه‌ي کسی پناه بردن

خو له‌گه‌ز دان: بريتي له خو دريژ کردن، تخيل بوون، راست پاكشان، په‌هيل بوون. [ف] دراز کشيدن

خو لي بواردن: چار لي قووچاندن، خو لي گيل کردن. [ف] اغماز

خو لي به پشتدا خستن: حاشا لي کردن و خو به خاوه‌ن نه‌کردن، گوئ پي‌نه‌دان. [ف] خود را صاحب نکردن

خو لي‌خوش کردن: خو به‌ته‌ماي شتيک کردن، که‌وته سه‌ر ته‌ماح. (خوم لي‌خوش کردبوو بيه‌م بو خوم.) [ف] به‌اميد چيزي بودن

خو ليدان (نه‌دان) : (خو پيندادان،) گيانم خولاوييه خوتم لي‌مه‌ده پيس ده‌بي. ؛) خو له

- کار شار دنده وه. (خوله هیچ کاریک نادا). [ف]
- برخورد: () از زیر کار در رفتن
- خو مه لاس دان: خو چه شار دان، خو مات
- کردن. [ف] ساکت و بی حرکت شدن
- خو مه لداشتن: خو فریدان، خو له بهرزایی را
- هوا دانه خوار. [ف] خود را پرتاب کردن
- خو مه لشه نگاندن: شانازی به خووه کردن. [ف]
- به خود بالیدن
- خواتیه له: خوی تاله، خوئی تال. [ف] نمک تلخ
- خوارک: پوور، پلک، میمک. [ف] عمه، خاله
- خواروا: بنژیل، بن بیژنگه. [ف] تشنیدن غریبال شده
- خوازینی کردن: داوا کردنی کچ بو کور،
- خوازمه نی کردن. [ف] خواستگاری کردن
- خوازمه نی کور: خوازینی کور، داواکار. [ف]
- خواستگار
- خواژن: په یکه ره ی جوان بۆپه رهستن. (قینووس
- خواژنی جوانیه. [ف] الابه.
- خواسایی: ئاسایی، عاده تی. [ف] معمولی
- خواله: (+) بت، خوی دهستکرد. [ف] بت، صنم
- خوالینه: () خویلین، کانگی نمک: () کانیاوی
- سویر، سویراو. [ف] معدن نمک: () چشمه ی آب
- شور
- خوباب: به رخ به به، غه وغه و، غه بغه ب، پیستی
- داکه وتووی بهر مل. [ف] غبغب
- خوبزیو: شتیک که خوی کار دهکا، مه کینه یه ک
- که خوی مه لده ب و ده کوژیته وه، ئوتوماتیک [ف]
- اتوماتیک
- خوبیژ: خوویژ، که سیک که گورانییه ک ریک
- دهخا و هه روا له بهر و خیرا خیرا دهیلی. [ف]
- ترانه خوانی که فی البداهه می خواند.
- خوتترین: کاریک که پیاو به زهره دی خوی بی.
- (شهری خوتترین نه یکه ی چاتره). [ف] کاری که به
- زیان خود باشد
- خوتن: (+) رژد، چکوس، رهزیل، قرنیس،
- پیسکه، چکوود، چرووک، دهست قووچاو،
- سه قیل. [ف] خسیس
- خوچک: خوشک، خوار، خویشک. [ف] خواهر
- خودا خودا: به تاسه وه ویستن، خوزگه
- خواستن. (خودا خودا مه جاریک بیبیم). [ف] آرزو
- کردن
- خودا و پاستان: نه زقه زا، قه زائهن، به ریکه وت. [ف]
- از قضا
- خودری: خوړست، خوړدر، خوړسک. [ف] خودرو
- خورده بوون: دانه خوړه بوون، ده مه چیشته
- بوون. [ف] چشته خوار شدن
- خورده گردن: دانه خوړ کردن، ده مه چیشته
- کردن. [ف] چشته خوار کردن
- خوړکه: خوړه، موړانه، موړیانه، جانه وهری
- دارخوړ. [ف] موړیانه
- خورمه چیچان: گوله میلاقه، ره به نوک. [ف] آله
- خوری شور کردن: بریتی له کوتانی زور، به
- دار له که سیک دان. [ف] کنایه از چوبکاری کردن
- خوړیکخهر: خو شیرین کور، که سسی که جینی
- خوی له دلی خه لکدا ده کاته وه. [ف] خود را
- شیرین کردن
- خوری: خورین، دوی له خه و هه ستانی

به یانی هیچ نه خواردن. (نهم دهوایه به خورینی بنو.) [ف] ناشتا

خوزره: زیندووله، میکروب. [ف] میکروب

خوزه: خومات دانی که رویشک له نیو به فردا. (که رویشکه که خوزه‌ی کریمو.) [ف] پنهان شدن خرگوش میان برف

خوزه‌دان: به پیندزکه دربار بوون، رویشتن به نه‌سپایی و دهره دزه پندان. [ف] جیم شدن

خوزهو: خوزگه، خوزی، خوزیا. [ف] کاش خوزیلک: قوز، کوز، خه‌مشه. [ف] آلت تناسلی زن

خوسپه: که‌سه‌ر، خه‌فەت، خەم. [ف] اندوه

خوسه‌ند: جنیو، جوین، دژمان، [ف] فحش.

خوش دادان: مانگایه‌ک که به جوانی شیره‌که‌ی دودوشری. (ئو مانگایه هه‌تا گویکه‌که‌ی نه‌لیسیته‌وه خوش دانادا.) [ف] گاوی که شیر ی به خوبی دوشیده شود

خوش هه‌لکیشه: یانجووز، گیایه‌که وه‌ک تالوو وایه به‌لام که‌لاکه‌ی پانتره لاسقی سپیه و گولی زهرده له‌نیو گهنجاردا شین ده‌بی. [ف] نام.

[ف] نام گیاهی است

خوش‌ناژو: نه‌سپی خوش‌رکیف و تیژرؤ. [ف] اسب خوش‌رو

خوش‌ساروکی: قهری قهری، چاوشارکی. [ف] قایم‌وشک

خوش‌امایی کردن: ریایی کردن، کلکه‌سووتی، خو شیرین کردن، ماستاو سارد کردنه‌وه، ته‌شیرینی. [ف] تملق و خود شیرینی

خوش‌داکه‌نه: (بریتی له ژنیک که زوو خو به‌دهسته‌وه دها و ده‌ریکه‌ی داده‌که‌نی؛) نارنگی، میوه‌یه‌که وه‌ک پرتسه‌قال وایسه تیخوله‌که‌ی به ئاسانی پاک ده‌کری. [ف] کنایه از زنی که زود هم‌خواه می‌شود؛ (میوه‌ی نارنگی خوش‌د: بریتی له که‌سیک که جلوه‌رگی باش له‌به‌ر ده‌کا. [ف] کنایه از کسی که لباس شیک می‌پوشد.

خوش‌ده‌ر: ئافتاوه، لولینه، مه‌سینه. [ف] آفتابه خوش‌پرست: تاجیه‌ک که بو رست کردن رام و ده‌سته‌مویه. پنجه‌وانه‌ی به‌درست. [ف] یوز شکاری که خوب رام شده باشد

خوش‌کول: شتیک که باش ده‌کولی، بو له‌په و نوک و باقله ده‌گوتری. (کیلویه‌کم له‌په‌ی خوش‌کول کریده.) [ف] حبوباتی که به خوبی پخته می‌شود

خوش‌گله‌یی: که‌سیک که هه‌میشه گله‌یی به‌دهسته‌وه‌یه. (هینده خوش‌گله‌یییه ناویری سلای لی بکه‌ی ده‌ست ده‌کا به گله‌یی.) [ف] کسی که همیشه گله دارد

خوش‌مه‌شره‌ب: خوش‌مه‌شره‌ف

خوش‌مه‌شره‌ف: خوش‌مه‌شره‌ب، گالته‌چی، زمان‌خوش. (پیاویکی خوش‌مه‌شره‌فه.) [ف]

خوش‌رو، شیرین زبان

خوشه کردن: (تیک هه‌لشینانی قور بوئه‌وه‌ی خوشه بی بو دیزه و گوزه و کوتله و تهن‌دور و...؛) (راهینانی منال بوئه‌وه‌ی له کار کردن رابی؛) (کولاندنی نیوکه چه‌قاله‌ی تال بوئه‌وه‌ی

خوله پوک: بیستانی که گیای هرزه‌ی تیدا
نه‌ماین و به ته‌واوی بزار کرابن. [ف] جالیزی که
از گیاه هرزه پاک شده باشد

خوله‌خوله: بانگ کردنی به‌رخ. [ف] صدا زدن بره
خوله‌ک: (عه‌قره‌به‌ی سعات:) ده‌قیقه. [ف]
عقره ساعت: (دقیقه

خوله‌کوک: خوله‌که‌وه، خوله‌میش. [ف] خاکستر
خوله‌مژ: خوله‌میش، خوله‌که‌وه. [ف] خاکستر
خولی کردن: ترساندن، توقاندن. [ف] ترسانیدن
خونج: قوون، کووم، کونگ. [ف] مقعد

خو‌واو: ناوی که له مه‌زرا ده‌گیری و بن‌ئاودیر
خوی له زه‌وییه‌که ئاژین ده‌بن. [ف] آبی که به
صورت طبیعی زمینی را آبیاری می‌کند

خوودار: شیت، ده‌لوو، لئوه، دین. (به‌جاری
خووداری کرد). (هئینه ترسام له‌وانه بوو خوودار
بم). [ف] دیوانه

خووزه: خو شارده‌وه‌ی که‌رویشک له‌بن
به‌فردا، کاتیک هه‌ست به مه‌ترسی ده‌کا ده‌چیته
بن به‌فره‌وه و ته‌نیا لای لووتی زه‌رد ده‌بنی و
به‌فره‌که ده‌تاوینیته‌وه. (که‌رویشکه شین له
خووزه‌دا بوو تاجی هه‌لیان‌ساند). [ف] پنهان شدن
خرگوش میان برف

خوگه‌مله: که‌مه‌یه‌کی لاوانه‌یه دوو که‌س به‌ری
پیشان به یه‌که‌وه ده‌نین و گورپس یان پشتینیک
دوو سه‌ره‌که‌ی گری ده‌دن و له ملی ده‌خن
هه‌رکامیان به هیزتر بن‌ئوی تر هه‌لده‌ستینیته

سه‌ر بن. [ف] اسم یک بازی جوانان

خوی چیر: تام کردنی چیشیت بؤئه‌وه‌ی کابان

ببیته خوشه. [ف] به‌هم زدن گل رس برای کوزه
و تنور و مجسمه و ... (پرورش دادن فرزند
برای اینکه کار یاد بگیرد:) جوشاندن هسته‌ی
تلخ زردآلو برای اینکه شیرین شود

خوفروش: سیخوپ، جاش، بی‌شهره‌ف، فسوس.
[ف] خودفروش

خوفک: په‌حه‌تی، ئام‌رازیکی زار گوشادی بن
ته‌نگه شتی تراوی پی ده‌که‌نه ده‌فره‌وه. [ف] قیف
خوفیه: ئیشی سیخوپ، کاری جاش، کرده‌وه‌ی
خوفروش. [ف] جاسوس

خوفیه‌گه‌ر: سیخوپ، جاش، خو‌فروش. [ف]
جاسوس

خوفیه‌گه‌ری: جاشیتی، سیخوری. [ف] جاسوسی
خول له پارووی خو کردن: بریتی له زه‌رده له
خو دان، خو تال کردن. [ف] کنایه از به‌ضرر
خود کاری کردن

خول له چاو کردن: بریتی له فریودان، به‌فریو
بردن، کلاو له‌سه‌ر نان. [ف] کلکل زدن

خول هه‌لبوون: بریتی له خو بادان و به‌په‌له
پویشتن به‌ره‌و کاریک. (خیرا له‌و لاوه‌خول
هه‌لبوو هات بو لامان). [ف] با عجله رفت

خولامانه: (+) په‌لکی گولی گوله‌به‌روژه. [ف] گلبرگ
آفتابگردان

خولقات: خووخده، ئاکار، ته‌بیعه‌ت. [ف] عادت
خولقینه‌ر: به‌دی‌هینه‌ر، داهینه‌ر. [ف] خالق،
آفریننده

خولگه: جه‌غن، گردی، بازنه. (له‌خولگه‌یه‌کی
تایبه‌تدا هه‌لده‌سوورپن). [ف] دایره

بوى دهر كهوى چيشته كهى بى خوويه يان
سویره. [ف] چشیدن غذا

خویرى: (+) ته مبهل له دهرس خویندن. (هینده
خویریه هیچ غیر نایی). [ف] تنبل

خویريگر: خویرى ويست، لايه نگرى له خویرى،
پشت به خویرى بهستن. (چهن چكوله ن بهله وهر
له و بهرزه/ ناخ كه چهن خویريگره شم عهرزه
«سواره»). [ف] پست خواه

خویريگهري: خویرييه تى كردن، كارى حيزانه و
بهست، سووك و چرووكى. [ف] فرومايه گى

خویريله: لات، بؤره كه، بيكاره، بؤره پياوى
خویرى و بيكاره. [ف] بيكاره، فرومايه

خویرييه تى: خویريگهري، بهستى، چرووكى،
خیرى سفته تى. [ف] فرومايه گى

خویرنگ: ههله، سووچ، نه زانكارى. [ف] اشتباه
خویرگه: شوینی خوى پیدانی ئازهل. (میکه له كه
راده بو سه ر خویرگه). [ف] محلى كه نمك برای گله
مى ریزند

خوین بهرى چاو گرتن: بریتى له زور تووهر
بوون، چاو سوور بوون له بهر رق و تووهریى.
(خوین بهرى چاوى گرتووه حه تمه ن كه سیک
ده كوژى). [ف] كناية از عصبانیت زیاد

خوین بڑى: خوین بايى، خوین بژاردن، قهره
بووى خوینی كوژراو. [ف] خونبها

خویندكار: قوتابى، دهرس خوین. [ف] محصل
خوین پڑ: قاتل، پياو كوژ، خوین خور. [ف] سفاک

خوین سؤل: خوینبايى، خوین بڑى، خوین بژاردن
[ف] خونبها

خوین سووك: سه حهت سووك، پهزا شیرین،
(چه ندی له كچ و ژن و له بهر سووك/ چه ند لاوى
له بار و قوز و خوین سووك «مهم و زین»). [ف]
زیبای دوست داشتنی

خه بابته: خؤ ئاماده كردن، حازر بوون، خؤ
ته یار كردن. [ف] مهیا شدن

خه پین: ناوى یارییه كى لاوانى گوندنشینه،
شه وانه له كوره كه یاندا چرا ده كوژینه وه ههر
كهس مست بو كه سیک دادینیته وه، جا ههر
كهس وریا بى جى خالى ده كات بوئه وهى
مستی هاوپریكهى وه عهرزى بكهوى. [ف] نام یک
بازی جوانان

خه پان: خه په، خه په توله، جوان و نه رم و نؤل.
[ف] تنبل

خه پله خرئ: کایه و دهست بازیی ژن و میرد و
یه کتر تلاندنه وه. [ف] بازی زن و شوهر و
غلطاندن یکدیگر

خه پۆله: کولیره، نه ستوورك. [ف] نان بربرى
خه په: (+) جۆرى شه نهى گهره و پانه کای پی
تى ده كه ن. [ف] نوعی چنگک چوبی.

خه په خان: شهلتان، شهلال، خهلتان. (خه په خان
بوو كه له خوون). [ف] آغشته

خه په خان كردن: له خوینا شهلال كردن.
(خه په خانى كرد له خوون). [ف] آغشته كردن

خهت خهت: پى پى، خهتدار. (پانتولى خهت
خهت كرپوه). [ف] راه راه

خهت كيشان: (خهت پيدا هينان (ماموستا
مه شفه كهى بو خهت كيشام).) شوین و كار و

بار بو دیاری کردن. (ئه وه خه تیان بو بکیشی ته وای ده که نه!) : (لئ گه ران، کار پی نه بوون. (ئه وه هر خه ت بکیشه، پیاو دتیی له ده ست نایه. (ف) خط کشیدن مشق؛ (نقشه ی کاری کشیدن؛ (کسی را خط کشیدن، انتظار از او نداشتن خه تابار: تاوانبار، خه تاکار. (ف) خطاکننده خه تاکار: خه تابار. (ف) خطاکننده خه ت خوش: که سئ که خه تی خوشه، خوش نووس. (ف) خوش خط خه تسین: خنکان، خه فه بوون. (ف) خفه شدن خه جاله ت بوونه وه: شهرمه زار بوون، تریق بوونه وه. (ف) خجل شدن خه جاله ت کردن: شهرمه زار کردن، تریق کردن وه. (ف) شرمنده کردن خه جاله تبار: شهرمه زار، شهرمه نده، فه دیکار. (ف) شرمسار خه جاله تی کیشان: هه ست به شهرمه زاری کردن. (ف) شرمسار شدن خه جلان: عه به سان و ده ست تیکه ل هاتن، حه په سان و سه رلی شیوان. (مه ر چاوی به وه ستا که ی ده که وی ده خه جلی. (ف) دست و پا گم کردن خه رتوله: (سه گی چکوله ی قه له وه، سه گی خرین؛ (مندالی جوان و خرکه له، مندالی خه په توله. (ف) سگ کوچک و تپلی؛ (بچه تپل و زیبا خه سه خول: ته سه قول، ته رسی یه کسم. (ف) مودفوع اسب و الاغ

خه سه ک: ته وه زل، قون قورس و له ش گران. (ده لئی خه سه که له جیی خوی نابزوی. (ف) تنبل خه رگه: (+) دوشه کی ئه سستور و گه وه له په روپالی کون. (ف) تشک کلفت و بزرگ از پارچه و لباس کهنه خه رمانه ستیز: ته رازوو کو، کوته رازوو، پولی ئه ستیزه. (ف) خوشه ی پروین خه رمیز: که رمیز، له شوینیک که گویدریژیک میزی کردب، هه تا ماوه یه ک هر که ریک به ویدا بپوا ئه ویش میز ده کا؛ (بریتی له که سیک که زور چاوی که ری ده کا و لاسایی ئه م و ئه وه که کاته وه. (ف) جایی که الاغ ادرار می کند و بقیه الاغها تا مدتی در آن محل ادرار می کنند؛ (کنایه از آدم چشم اچشم خه رنووک: خر نووک، بنچکیکی دپکاوییه به ریکی وه ک قه زوان ده گری. (خه لکی که ییه جه لبی روح و ئه م خه ریکی شانه یه / حه زله ته سیجی گلین و خه رنووک و قه زوان ئه کا «قانم». (ف) بوته ای خاردار خه پرووک: خر نووک، به ریکی دار مازووه. (ف) نوعی ثمر درخت مازوج خه روون: خه ربه نگ، خه ربنگ، ناوی گیایه که، قاپقا پوک. (ف) اسم گیاهی است خه ره زه نگ: غه ره زه نگ، خه ره زه ن، قامچی که ل و گا ئازوتن. (ف) تازیانه خه زخو: خه زگان، قازان، به روش، مه نجه ل. (ف) دیگ مسی بزرگ خه ساراو: قووناو، پاشاو، ئاو ییک که له زه وی

- ناژين ده كړئ و لهو سهری دهرده چي و به
 فيرو دهر وړا. [ف] آبی که از زمین بیرون می رود
 و ضایع می شود
- خه سجر: شيواو، ئالوز، شپړيو. [ف] آشفته
 خه سووته قینه: ناوی کراسینکی ژنانه یه. [ف] اسم
 پیراهنی زنانه
- خه شه خوری: گونیه ی زور گه وره که خوری
 تی ده خن، هور. [ف] گونی بسیار بزرگ برای
 پشم
- خه شه ماسی: ماسییه خاتوون، جوری ماسی
 پنوک پنوک. [ف] نوعی ماهی
- خه فوق: (+) که سی که همیشه خه والوو و له
 ومخت و بی وهختا ده خه وی، خه وخه و. [ف]
 خواب آلود
- خه فته تخان: خه فته تبار، خه مبار. [ف] اندوهگین
- خه فته نگ: هه واکیش، په نجیره ی چکوله له لای
 سه ره وهی ژورور بو هه واکیش، ده لاقه. [ف]
 هواکش
- خه لاتی: کفن، بهرگی مردوو. [ف] کفن
- خه له سکوو: ئامانج، ئاوات، هیوا. [ف] آرمان، آرزو
 خه مسارد: خه مسار، گوی نه در، که مته رخه م،
 که تره خه م. (نهرائی قهره خه مساردی؟) [ف] لاقید
- خه مساردی: که مته رخه می، بی موبالاتی. [ف] لاقیدی
 خه مهره: گرفت، ئینته لا، نه خوشی هه زم
 نه کردنی خوراک. [ف] بیماری امتلا
- خه نگ: خه نه، که نین، پیکه نین. [ف] خنده
- خه نه پوولی: خه نه به ندان، شه وی بهر له
 گویسته وهی بووک که قاپی خه نه له سهر
- که شه فیک داده نین و ده گپرن، هه که س به
 پیی خواستی خوی بهری دهستی له خه نه
 ده دات و بری پاره داده نی. [ف] حنا بندان
- خه نه پیچ: ده سمالینکی سی گوشه یه کاتیک ژنان
 سه ریان له خه نه ددهن له سهری ده پیچن. [ف]
 دستمالی که هنگام حنا زدن به سر می پیچند
- خه نه تیلکه: خه نه تیفک، کرپژه بهرد. [ف] گل سنگ
- خه نه زاری: شه رمه زاری، تریق بوونه وه،
 خه جاله ت بوونه وه. [ف] شرمسار
- خه نه ک: (+) نیری شل که ملی که ل و گا نازار
 ددها. (نیره که خه نه ک بروه ملی گایه که ی هه موو
 بریندار کردووه.) [ف] یوغی که شل شده باشد و
 گردن گاو را آزار دهد
- خه وپه رژین: لیک دهره وهی خه ون. [ف] معبر خواب
 خه ور: (+) هه ویر، هه فیر. [ف] خمیر
- خه ور ترش: هه ویر ترش. [ف] خمیر مایه
- خه وړق: که سی که به دم خه وه وه دهر وړا. [ف]
 کسی که در خواب راه می رود
- خه وهر: خه بهر، هه ووال. [ف] خبر
- خه وهر دار: خه وهر دار، هه ووال پی گه یشتوو.
 (که س له ی کاره خه وهر دار نه وو.) [ف] باخبر
- خه وهر دان: خه بهردان، هه ووال پی دان. (که ی
 خه وهر دان پیمان.) [ف] خبر دادن
- خه وهر ده: هه ووال دهر، که سی که خه وهر ددها.
 [ف] خبر رسان
- خیه هیل: خه تی خوار، هیل خوار و خیه. [ف]
 خط خمیده
- خیز خور: خورین، به سستینی چوم که ئاوه که ی

خوپه و خیزی وهسه کشاوه. [ف] جایی از رودخانه که جریان آب سریع است و شن و ماسه بیرون زده است

خیزکه لان: خیزه لان، زاخیز، زیخه لان. [ف] پیگزار خیزگان: خلیسکین، قوونه خلیسکی، (له سه به فره که خه ریکی خیزگان کردن). [ف] سرسره بازی.

خیزه: (+) به زین، بوړ خواردن، (که له پیره له خیزه ره). [ف] شکست خوردن

خیسکان: خیزه لان، زیخه لان. [ف] شنزار خیسکن: پهنگی خیز، گلینک که به شی زوری خیز بی. [ف] خاکی که بیشترش شن باشد

خیشمه خیشم: خیشه خیش، پاکیش پاکیش، (به نهیم پاکیشان به سه ره ویدا). [ف] کشیدن

برروی زمین

خیشه سه: سه قورس، رق ئه ستوور و ده غه ل. [ف] خیره سر

خیلخانه: بارگه و بنه. (ئه و خیلخانه به بو کوی ده بن). [ف] بار و بندیل

خیله سه: خیشه سه، سه قورس. [ف] خیره سر خیتوان: گونجان، ریک و پر به پیست، شتیک که بیخه یته جییه ک یان نیو شتیکی تره وه به ته وای جی گیر بی. ده لین به باشی خیتوایتی، ئه گهر جی گیریش نه بی ده لین نایخیویتی. [ف] در هم جا گرفتن

خیواندن: لیدان، داهینانه وهی زه بر. (زالله به کی خیتوانده لا برومه تی). [ف] زدن.

داباش: (+) ئامۇژگارى، مۇجىارى. [ف] نصيحت
 دابهستىن: (+) شەپە قسە، شەپە چەقە. (لەكەلم
 دامەبەستە/ دەمت دەلنى مەقەستە). [ف] جدال لفظى
 داپچىكوران: ژاكان، بزرگان، زەردەلگەران. [ف]
 پۇژمردە شىدن
 داپۇكان: پىرووكان، پىزىن، پىرتووكان. [ف] پوسىدە
 داتووكان: ھەلترووشكان، ھەلتووتەكان،
 وشەيەكى ناحەزى فەرمان پىدانه بۇ دانىشتىن.
 (وەرە لىرە داتووكى). [ف] بىتمىگ
 داچكە: بىنىشت، چاچكە، چەققە. [ف] آدامس
 داخ پىن پىشتىن: بۇ پىن پىشتىن، لىدانى كەسىك كە
 زورت بۇ لىنى ھەستابى. (خۇ دىقى پى
 كىر دىووم، وەلا داخى دلى خوم پىن پىشتىن). [ف] كىتك
 زىدن كىسى كە داخ توى دل رىختە
 داخدار: ① داغدار
 داخستىن: بەرگىرتىنى بىستان. (بىستانەكە
 دىخستووم). [ف] بە بار نىشتىن جالىز
 داپەمىردىم: پارچەيەكى ژنانەى پىن پىشتىن بوو
 دەيانكردە كراس. (يارم گورپوى لى گىرتووم بىر
 كراسى داپەمىردىم). [ف] نوعى پارچەى زنانه

داديار: دادوور، قازى. [ف] دادستان
 دار ھەنە: ئو دارەى تەونى لەسەر دەچىن،
 دارە تەون. [ف] چوب قالىبافى
 داربەلەك: داھۇل، داوھل. [ف] مەترىسك
 دارپىتار: پىتار، دارى بە تەمەن و نىو ھەلۇل،
 پىرەدار. (خەمىن و بىكەس داخ لە دل بار بى/
 قامەت خەم وىنەى دارى پىتار بى). [ف] درخت
 كەن سال و پوسىدە
 دارچۇخىن: دارى چەقىندراو لە نىو ھەلۇل
 خەرمان كە گىرە بە دەورىدا دەخولىتەو ھە و
 كارى گای بنە دەكا. [ف] چوبى كە در وسط
 خرمىن بە زمىن مى كوبىد
 دارچەلە: چەلەك، قىسپ، ئو دارە ئەستورەى
 چىغى پىنو ھەبەستىن. [ف] مىلەى چوبى
 داركلۇرە: داركونكەرە. [ف] داركوب
 دارگولە: تىرەگى چادر، ئەستوندىكى خىووت،
 گەورەترىن ئەستوندىكى پەشمال. [ف] تىرگ
 چادر
 دارمىشە: جۇرىكە لە دار بە پىروو. [ف] نوعى
 درخت بلوط

دارنووک: قه‌لەم، پینووس، قه‌لەمی دار. [ف]مداد	داغدار
داروبار: (+) نیر و ئاموور، یەرەق و نیلە. [ف]	داغدار: داخدار، دل‌بەسو، دل‌بریندار. [ف]اندوه‌گین
خیش	داغە: ناوی هەلپەڕکێیەکی کوردییە. [ف] نام یک
دارەبۆق: داریکی دێکاوییه وەک شوپەتوو	رقص کردی.
وایه. [ف] نام درختی خاردار	دال دال کردن: لەت لەت کردن، بەش بەش
دارەت: بوار و مەسەلە، بارودۆخ. (خوی لەو	کردن، دالبەخش کردن. [ف] تکه تکه کردن
دارەتە نه‌دا). [ف]مورد	دالبەخش: دابەش، بەسەردا بەخشینه‌وه. [ف]
دارەتەرم: دارەمەیت، تابووت. [ف]تابوت	تقسیم کردن
دارەتەقینە: دارکونکەرە، دار کلۆرە. [ف]دارکوب	دالغە: زەین، بیرگە، فکر. [ف]ذهن
دارەلۆسک: دەست پێوه گرتن و هەستان.	دالقان: شوپ بپوونەوه. [ف]آویزان شدن
(مناڵەکە تازە خەریکە پێ دەگرتی و بە دار و	دالکە‌پیران: کەنگری لاسق باریک و تال.
دیواره‌وه دارەلۆسک دەبی). [ف]دست بە چیزی	(دالکە‌پیران/ بو دەزگیران). [ف]کنگر تلخ با ساقە
گرفتن و برخواستن	باریک
دارەنە: کەوانی پەرەکەر، کەوانی هەلاجی. [ف]	دالگوشت: کز، لاوان، بنیس. [ف]لاغر
کمان حلاجی	دالە‌پوچکە: خۆ پێوه هەلواسین، پیا
داژەن: خەسوو، دایکی ژن. [ف]مادرن	هەل‌رووچکان. [ف]خود را به چیزی آویزان کردن
داساکین: داسەکنین، هەدا دان، ئۆقرە گرتن،	دالیا: گولیکی خۆمالی کراوه لە باخچە
داسرەکان. [ف]آرام گرفتن	مالەکاندا دايدەچینن. (ناوی کچانە. [ف]) (نام گلی
داسرەکان: داسەکنان، داسرەفتن، داسرەوین،	است) نام دخترانه.
داساکین. [ف]آرام گرفتن	دامردوو: (دامرکاو، داسەکناو؛) کوژاوه،
داشەق: (هیلینگە، گاری، عارەبانە‌یەک کە	خاموش کراو. [ف]) آرام گرفته؛ (خاموش
یەکسەم رابیدەکیشتی؛) عارەبانە‌ی دەستی، ئەو	دامرکاو: دامردوو
عارەبانە‌ی کەلوپەلی پێ‌دەگوزنە‌وه و بەدەست	دامژین: هەناسە دەردانە‌وه، پشوو لە سینە‌دا کو
پالێ پێوه دەنین. [ف]) گاری کە با اسب کشیدە	کردنە‌وه و دەردانە‌وه. [ف]پس دادن نفس
می‌شود؛) گاری دستی	دامسەقە: دامووسک، دامووس، مووی بادراوی
داخ لە دل: (بق لە زگ، دل بە داخ، زووری لی	کلکی یەکسەم. [ف]موی دم الاغ و اسب
داخ لە دله بیگری هەر دەیکوژی.) (خەمبار،	دامووسک: (+) بەنیکی پلاستیکی باریکە چەند لو
داغدار، دل‌بەسو، دل‌بریندار. [ف]) کینە‌توز؛)	بایدە‌دەن دەبیته شریت و کەندر. [ف]نخ رشته‌ی

به هم تابیده
 دانش: گهنمیک که دهیبهن بۆ لی کردن له
 ناشی [ف] گندمی که برای آرد به آسیاب می برند
 داناو: (+) یه کم ئاو که له مهشکه‌ی ده‌کن [ف]
 اولین آب که در مشک می‌ریزند
 دانپه: ئاژده‌لیک که پوژیک نه‌یدوشی یا
 بیچووه‌کی نه‌یمژی و وشک بکات پنی ده‌لین
 دانپه بووه [ف] خشکیدن شیر گوسفند یا گاو
 داندوقه: که ره‌کیوی، خه‌رگولیک، که ره‌کیفی [ف]
 گورخر
 دانگویی: به تیکرایی، به گشتی، نان خواردنی
 چهن کهس پیکه‌وه [ف] غذا خوردن چند کس با
 هم
 دانه له‌قله‌ق: توله‌که، کولیره‌ی حاجی له‌قله‌ق،
 نانه حاجیل [ف] گیاه پنیرک
 دانه‌بیره: کاتی نیوه‌رۆ که شوان مه‌ر دینته‌وه
 بو دوشین. (مه‌شکه‌بژی چ خیره/ مه‌ر که‌ییه
 دانه‌بیره/ کابان ده‌لینی که‌نیره «فۆلکلور».) [ف]
 آوردن کله از صحرا هنگام ظهر برای دوشیدن
 دانه‌پال: (+) گونه‌ی پیوه به‌ستن. (بیچاره بن‌تاوان
 بوو، تومه‌تیان دایه پالی.) [ف] تهمت زدن به کسی
 دانه‌پروته: دانه‌رۆکه، دانوله‌ی تۆک و که‌نم
 دروست کردن بۆ دهره‌هاتی ددانی مندال.
 (کوره‌که‌ت خه‌ریکه ددانی دی دانه‌پروته‌ی بۆ
 بکه.) [ف] گندم و نخود آب‌پز
 دانه‌ره‌شکه: گیاه‌که که‌لاکه‌ی وه‌ک گوی
 به‌رخوله وایه بستیک له زه‌وی به‌رز ده‌بیته‌وه
 و گولی چیره‌یی دهر ده‌کا و دانه‌که‌ی وه‌کوو

ره‌شکه وایه [ف] نام گیاهی
 دانه‌که‌وه: دانه‌خۆره، چه‌شه خواردوو،
 ده‌مه‌چیشته [ف] چشته‌خوار
 دانی خیر پیتا نه‌هیتان: به چاکه باس نه‌کردن،
 به خراپه نیو بردن. [ف] خوب تعریف نکردن
 دانیفلان: خپ بوون، بی‌ده‌نگ و جووله،
 کړوکپ، مات بوون. [ف] مبهوت شدن
 داواکار: خوازبینی. (که‌که‌مان داواکاری
 هاتوره.) [ف] خواستگاری
 داوال: (داوه‌ل، داهول:) چله‌که‌نمی به‌جیماو
 له‌پاش دروینه‌وان [ف] (مترسک:) شاخه گندم
 درو نشده در عقب دروگر
 داوداوه کۆسته: شوان هه‌لخه‌له‌تینه، شوان
 خه‌له‌تینه [ف] بوتیمار، پرنده‌ای است
 داوک: بۆسه، که‌مین، ره‌به‌ت. [ف] کمین
 داوک: ده‌زوو، به‌نی بادراو. (ئای له بیوه‌ژن
 ده‌لی بی داوکم/ کیریکم ده‌وی بگاته ناوکم
 «فۆلکلور».) [ف] ناخ
 داوکه: داوکه، شوینی داوانانه‌وه [ف] دامگه
 داوه‌ته‌نه: جۆلاته‌نه، جالجالوکه [ف] عنکبوت
 داوه‌ل: (+) داهول
 داوین: (+) دامین، بناری کینو، پینده‌شت. [ف]
 دامنه‌ی کوه
 داوین‌شل: بریتی له ژنیک که زوو خۆی به
 ده‌سته‌وه دها و دهرپیکه‌ی داده‌که‌نی، خوش
 داکه‌نه [ف] کنایه از زنی که زود برای هم‌خوابگی
 تسلیم می‌شود
 داهاتوو: (+) ناینده [ف] آینده

- داهوق: دھو، فیل، گزی. [ف] حیل، نیرنگ
- داهوقل: (+) لقه گهنمی به جی ماو و به پپوه و دروینه نه کراو. [ف] گندم جا مانده از دروگر.
- داههژ: ته فگه پر، جووله. [ف] تکان
- داهینه ریتی: توانایی داهینان. [ف] خلاقیت
- دایک برا: برایهک که دایکیان یه که و باوکیان جیایه. [ف] برادرانی که مادرشان مشترک است
- دایه مهنده به گورگی: ناوی یارییه کی مندالانه یه. [ف] اسم یک بازی بچه گانه
- دایه گوره: نه نک، دایکی دایک و دایکی باب. [ف] مادر بزرگ
- دایه نگه: شوینی په روه رده کردنی مندالان، دایه نخانه. [ف] مهد کودک
- ددان به جه رگدا گرتن: سه بر کردن، پشوو دریزی، دان به خودا گرتن. [ف] کنایه از تحمل و صبوری زیاد
- ددان به جه رگدا نان: ددان به جه رگدا گرتن. [ف] کنایه از تحمل زیاد
- ددان شاش: که سیک که ددانی که لینی هیه و لیک دورن. [ف] کسی که دندانهایش از هم فاصله دارند
- ددان گرساندن: ددانه چیره، چیر کردنه وهی ددان له بهر بق و قینی زور. [ف] دندان کروچه
- ددانه: (+) ئامرازیکی مه کینه ی به رگدرووه پارچه که داده دا. [ف] کار پیش بر
- دانی خیری پیدانه هیتان: ٭ ددانی هق پیدانه هیتان.
- دانی هق پيدا نه هیتان: دانی خیر پیدانه هیتان،
- به چاکه باس نه کردن. (هیچ کهس ددانی هقی پيدا ناهیتن) [ف] به خوبی از کسی تعریف نکردن
- درپیدان: خو به نینو ئاپوره ی خه لکدا کردن و ری باز کردن. (دبی به خه لکه که دا و هاته ژووری) [ف] توی انبوه مردم راه باز کردن
- درکان: لارو، دژاو، زهوینی تابار و لیژ که ئاوی پپوه گیر نابن. [ف] زمین ناهموار
- درکه لان: درکه جار، مه زرای دپوواوی. [ف] زمین پوشیده از خار
- درگاوان: دهرکه وان. [ف] دربان
- درگاوبان: دهرک و بان، دهوروبه ری مال. [ف] اطراف خانه
- درگه نه: که لکه رهق، رقئه ستور، خیشه سه ر. [ف] لج باز
- درمان: به رانی پینج ساله. [ف] قوچ پنج ساله
- درمناسی: په تاناسی [ف] آفت شناسی
- دروشم: (+) شوعار، شیعی ری دژایه تی و به رخودان. [ف] شعار
- دروکامین: به درو، دروین، دروینه، به دهل. [ف] دروغین
- دروو مامیلکه: گیا دروو، وه ستا مسته فا، نهرمه به دق، گیایه که بو دوکولیو ده بی دپووی هیه. [ف] نوعی سبزی برای آش دوغ
- درووله: ٭ نهرمه به دق
- درووه پورایشن: درکیکی شینه په پووله پایزه دهرده کا. [ف] نام خاری است
- درووه زهرکه: درووه زهرده، دپووه کاخلی
- درووه کاخلی: دپوویه کی زهرده گوله کی

- وهک کاڅلی وایه. [ف] نوعی خار
- دېر ووه که له ووه: چوک شکینه، سه پان ترینه، ناوی
- دېر ووه که له به راوان شین ده بې درکه که ی زور
- سهخت و تیزه. [ف] نوعی خار
- در وینه: در و کامین. [ف] دروغین
- دېر هبا: ره شه با، بای توش. [ف] طوفان
- در وینه: ر وچنه، کولاکه، کلا و وړنه، کولانچکه،
- کولانجه. [ف] روزنه بام
- دز کوشکه: (+) دزی خومالی، خاوهن مالی
- شهریکه دز. [ف] عضو خانواده و شریک دزد.
- دزاو دز که و تن: پیک گه یشتنی دوو دز له
- شونینیک و له یه کتر ترسان و هلاتن. (مه ر تر
- قه ولت دا من شه و نه خه وتم/ هاتمه درکاکه ت
- دزاو دز که وتم «فولکلور»). [ف] به هم رسیدن دو
- دزد در یک محل و از یکدیگر ترسیدن و فرار
- کردن
- دزه باوانی: داییکه له هیندی شوینی کورده واری
- کاتیک بووک باوه خوین ده کریته ووه شتیک له
- مالی باوکی ده دزی. [ف] رسمی که دختر بعد از
- عروسی به خانه ی پدر برمی گردد و چیزی
- می دزد
- دژ کردن: (+) قرتاندنی مووی کلکی جوانووه
- نه سب بؤ شه و ی پر و جوان بی. [ف] بریدن دم
- کره اسب برای اینکه پر پشت شود
- دژ کرده ووه: هه لویست گرتن له به رانیه ر
- کاریکدا. [ف] مخالفت
- دژاو: که سیک یان هیوانیک که زور کم ناو
- ده خواته ووه، دوو دل له ناو خوار دنه ووه. (لار او
- زه ویی لیژ و نابار که ناوی تی ناژین ناکری. [ف]
- (زمین ناهموار) (مرد در آب خوردن)
- دژانسه ووه: پهنگدانه ووه به شیوه ی سه لپی،
- پهنگدانه ووه ی نیگه تیف. [ف] تاثیر منفی
- دژکار: نه یار، دوژمن، دژ. [ف] مخالف
- دژوان: پیچه وانه ی رازی، ناکوک، دژایه تی. [ف]
- تضاد
- دژوین: (+) جنیو، دژمان، دژمین، جوین. [ف]
- فحش، دشنام
- دقنان: خیر کردن بؤ مردوو، هه قی کفن دروو و
- گور هه لکن. [ف] پول گور و کفن و دفن
- دگلدگانه: وشه یه ک بؤ هاندانی که له شیر ده یلین
- له کاتی شه ردا. (دگلدگانه، دگلدگانه/ که له شیر
- سور شه ربه مه یانه). [ف] کلمه ای که برای تحریک
- خروس هنگام جنگ می گویند
- دل ناو خوار دنه ووه: دل هه سانه ووه. [ف] خاطر جمع
- شدن
- دل به سیله ووه دان: دل به کوچکه ووه دان. [ف] داغ
- روی دل گذاشتن
- دل به کوچکه ووه دان: داغ له سهر دل دانان، دل
- سووتاندن. [ف] داغ به دل گذاشتن
- دل به گهر داو: دل به خه م، دل نیگه ران، (نای
- له خوم غه ریب و دل به گهر داو/ من ده لیم
- سووک برؤ سووک شه قواوان باو/ دهس بده ووه
- گوزله به بیانوی سهر ناو/ مه مکولانت به من
- بمیتیه ووه به باغی میرانی بایزه گی/ که به رانیه ر
- و پیشا ویش له که کاوله شه قلاوی «حیران».
- [ف] اندوهگین، نگران

دل پندان: (+) گوی پندان، (دل ناداته هیچ کاریک بویه غیر نابین) [ف] توجه کردن

دل تیک هالان: دل تیکهل هاتن. [ف] دل به هم خوردن

دل خاو بوونه‌وه: دل بوورانه‌ه، بریتی له برسییه‌تی زۆر. [ف] کتایه از گرسنگی زیاد

دل سوار: دله‌وا، نیگه‌ران نگران. [ف] دلواپس

دل سوار بوون: خه‌مباری، دله‌وا بوون. (له‌و کاته‌وه رویشته‌وه دلم سواره) [ف] دلواپسی

دل له بووره‌وه چوون: دل له خو بوونه‌وه، له سه‌رخو چوون له‌به‌ر برسییه‌تی، بوورانه‌وه. [ف] از حال رفتن بر اثر گرسنگی

دل له ژیللا هاتن: هیلنج دان، رشانه‌وه، دل له خیله‌وه هاتن. [ف] دل به هم خوردن

دل له‌خو بوونه‌وه: بوورانه‌وه، له هۆش خو چوون. [ف] غش کردن

دلاودل بوون: دوودل بوون، خاترجه‌م نه‌بوون. [ف] تردید داشتن

دلاودل کردن: بیره‌بیره، دوودلی، دل‌له‌دل دان. [ف] تردید

دل‌به‌سو: دلسووتاو، خه‌مبار، جه‌رک سووتاو. [ف] دلسوخته

دل‌ه‌سه‌نه‌وه: خاترجه‌م بوون، دل ناو خواردنه‌وه، ئه‌رخه‌یان بوون، دل‌نیا‌بوون. [ف] خاطر جمع شدن

دل‌قۆز: کار له دل که‌ر، دل ئازار ده‌ر. [ف] آزارنده

دل به‌خشنده، ده‌ه‌نده. [ف] بخشنده.

دل‌فه‌ریخ: جیگای با سه‌فا و دل‌که‌ره‌وه (ده‌شتیکی خوش و دله‌ریخه) [ف] دلگشا

دل‌قایم: به‌ئیمان، به‌وره، به‌تاقه‌ت. [ف] بااراده

دل‌کۆچه‌ر: بێ‌دین، بێ‌باوه‌پ. [ف] بی‌دین

دل‌که‌ر: که‌ردل، که‌سن که خه‌می هیچی نییه. [ف] خردل

دل‌مچ: بازنه‌ی شووشه. [ف] انگوی شیشه‌ای

دل‌قوف: خه‌ونووچه‌ک، کوتکه‌خه‌و، وه‌نه‌ون، پینه‌کی. [ف] چرت زدن

دله‌خورپه: دله‌و‌پ‌یزه. [ف] نگرانی

دله‌شێر: گیایه‌که‌ دوو گه‌لای پان ده‌ر ده‌کا و له به‌ینی گه‌لاکانیدا دوو ده‌نک توو دروست ده‌بی

به‌یه‌که‌وه ده‌نووسین. [ف] نام گیاهی است

دله‌و‌پ‌یزه: دله‌خورپه، دله‌خورپ، دله‌له‌رزه. [ف] نگرانی

دله‌یسق: پیکه‌وه پوان، پیکه‌وه پوانی سه‌گ و تازی له‌کاتی جووت بوندا. [ف] بهم چسپیدن

سگ و تازی هنگام جفتگیری

دلیمه: که‌له، گیایه‌کی بێ‌گه‌لای گول شینه‌له‌نیو بیستاندا ده‌پوئ و بیستانه‌که‌ وشک ده‌کا. [ف] نام

نوعی انگل گیاهی در جالیز می‌روید

دلینتی: دل‌داری، ئه‌شقینی، خه‌ز لی‌کردوویی. [ف] عشق‌بازی

دمازا: پاشه‌به‌ره، دوایین مندالی بته‌ماله. [ف] آخرین فرزند خانواده

دم‌پارو: دم‌پارو، زمان‌پارو، قسه‌زان. [ف] سخندان

دمبه‌ل: ده‌ل، کوان، قونیز. [ف] دمل چرکی

دمپاراو: دماور. [ف] سخندان

دمقورس: دهمقورس. [ف] رازدار

دملهقووت: له خواردن دابران. [ف] از خوردن
اقتادن

دمهچيشته: دهمهچيشته، دانهخوره. [ف]
چشته خوار

دمه داچه قه: دهمه داچه قی، ناویلکه دان، بریتی له
کاتی سهرمه رگ، (که وتوته دمه داچه قی له
کیانه لادایه). [ف] کنایه از هنگام مرگ

دمهک دراو: ناو زړاو به خراپه و دهنګ دانه وه.
ته پل دراو

دند: دهنده، نهو داره ی نامووره که کاسنی پیندا
دهگری. [ف] وسیله ای درخیش

دندووک سوور: جوړیک بالداره لاق و
دندووک سوور و دریژه له گوی چومان
دهژی و ماسی دهگری. [ف] صدف خوار
دنګلاف: دنګلهف. [ف] تاب

دنګلهف: هه لورګ، جولانی، دیلانی، هینزوک،
هیله کان. [ف] تاب

دنیا به کوله و گرتن: بریتی له دل به دنیا
خوش کردن و ته ماحی زور. [ف] کنایه از دوست
داشتن دنیا و آز و طمع زیاد

دنیا قوونه که و کردن: بریتی له تاقیکاری و
نهموونی زور. [ف] کنایه از جمع کردن تجربه
دق هه لیتانه وه: کولاندنی دق بؤ که شک. [ف]
جوشاندن دوق برای کشک

دوامه تی: کوتایی، ناکام. [ف] عاقبت

دوای کلاوی با بردوو که و تن: دوای کلاوی لار

که و تن. [ف] دنبال کار بی سرانجام رفتن

دوای کلاوی لار که و تن: بریتی له قوون به
گیچهل و دوای فیل و ته له که و کیشه که و تن،
وه دوای کاری نابه جی که و تن. [ف] دنبال کار
بی سرانجام رفتن

دوېراو: ئاژه لیک که شیره که ی وشک دهکا
(مانگا مرد و نو بر). [ف] مردن گاو شیر ده.
دوېرده: جوړیک نه خوشی پاتاله. [ف] یک مرض
احشام

دوې: (+) میزګ، له وهرګه. [ف] چراگاه
دوټه له میران: دهر ویشه ماره، کرمه توکنه،
ته ته له میران. [ف] نوعی کرم گیاهخوار کرک دار
دوچن: تووره که دق، کیسه دو، تووره که یه که
دوی تی دهکن و ده پیالیون. [ف] پالونه
دوخه سته: دپووله، گیا دق کولیوکه. [ف] نوعی
سبزی برای آش دوق

دوراج: کهو، ژهره ژ، دورګ، کوک. [ف] کبک
دوراجی: (که و باز؛) قهره چی، دوم،
(مه سخه رهی دوم و دوراجی نهو سر و نهو
خواره خوم «ناوات»). [ف] کبک باز؛) کولی

دوربه: قوژبن، په نا، په سیو. [ف] پستو
دورج: مجری، سندوقی چکوله که شتی
بایی داری تیا هه لده گرن. [ف] صندوقچه
دورچ: قه فز، رکه، تووله. [ف] قفس
دورګ: کهو، ژهره ژ، دوراج. [ف] کبک
دورویا: به ردیکی قیمة تیبه رهنگه که ی قاوه یی که ی
توخه. [ف] سنگی قیمتی به رنگ قهوه ای

دۆزهر: که سیک که شتیک ده دۆزیته وه. [ف]

کاشف

دوژ: دوزخ، جهندهم، دوزخه [ف] جهنم.

دوسول: توراخ، دوسویر، توراغ. [ف] دوغ آب گرفته شده

دوسویر: دوسول

دوش دابردن: مووش کردن، دوش دامان، مان کردن پیش خوار دنده وه [ف] مات و پکر ماندن دوش دابردوو: مووش کردوو، دوش داماو، پیش کردوو. [ف] مات و پکر شده

دوشمین: دوژمان، جوین، جینو، دژوین، دژمین. [ف] دشنام

دو قلیشه: گیاهه که وهک ناله کزک وایه بزن له چیا تووشی بی به سمی دهیداته وه بیه که ی دهردهینی و دهیخوا. [ف] نام گیاهی است دوک: نهو خلته ی وهک که فلهوکه وایه له که ره ی تاواوه دهگیرئ. [ف] تقاله ی کره

دولاب: (+) خشلیکی به روکی نافره تانه. (دوگمه و دولابی زیرین له سهر دوو ستیری کاله). [ف] نوعی زیور زنانه

دولاو: (+) نهو ناخوړه ی له دار یان له تهنه که دوستی دهکن بۆ ئاو خوار دنده وه ی مالات. [ف] آخور آب

دولدر: پړ، لیاوولئو، لیاوولپ. (نه ستیره که دولدر بیره که لاه دهکا). [ف] لبریز

دولگیش کردن: بریتی له به زین و به سهر شوړی که پانه وه. (دولگیشیان کرد و حیزانه رویشتن). [ف] کنایه از شکست خوردن و دور شدن

دولووین: هه لواسراو، ئاویزان. [ف] آویزان

دوله دوله: وشهیه که بۆ راداشتنی منال دایک دهیلی بۆ نه وه ی میز و گووه که ی بکا. [ف] کلمه ای که مادر هنگام گرفتن بچه برای دفع ادرار و مدفوع می گوید

دوله مه: دهله مه، دهله می، په نیری هیشتا نه گوشراو. [ف] لخته، دلمه

دومبه ران: دۆمبه لان، دمه لان، گیاهه که بیه که ی وهک سی بیه عه رزیه وایه ده خورئ. [ف] نام گیاهی است

دومره کول: دهماره کول، دوو پشک. [ف] عقرب

دو نقه: جگی ره شه ولاغ. [ف] شتالنگ گاو

دوو ئاژو: پاشهنگ، که سیک که له دواوه ی کاروان دهر و. [ف] کسی که در عقب کاروان می رود.

دوو ئاو بوون: مالاتی که کاتیک که دم به ئاوه وه دهنیت ناهیلن تیر بخواته وه و له ئاوی دهکن، جاری دووه م که دهیپتنه وه سهر ئاو، ناتوانی به جوانی ئاوه که ی بخواته وه. (لئی که ری با تیر بخواته وه دوو ئاو ده بی). [ف] حیوانی که بار اول نمی گذارند سیراب شود و برای بار دوم دیگر نمی تواند به خوبی آب بخورد.

دوو چاوه کی: رقه به رایه تی، رقه به ری، ئینکه به رایه تی. [ف] چشم هم چشمی

دوو قامکه: جوړی میشیننه به هلماتی گوره ده کرئ و به دوو قامک دهیهاون. [ف] تپله بازی با نوعی تپله ی بزرگ

دوو قوز و دوو قنگ: دوو قوز و دوو

قوون

دوو قوز و دوو قوون: بریتی له مړوی
دووړو و دووزمان. [ف] کنایه از آدم دورو و
متملق

دووات: داووت، زه ماوه‌ند، شایي. [ف] عروسی

دوواتوونه: پویلانه، کادو، دیاری شایي. [ف]
کادوی عروسی

دووبنه‌کی: که‌سیک که مالی هم له شاره و
هم له دینه. که‌سیک که له دوو شوین مال و
مزلۍ هیه. [ف] کسی که در دو مکان خانه و
کاشانه دارد

دووبه‌دهر: دیواو‌دهر، کوناودیو. [ف] دیوار سوراخ
شده

دووپشکه: دووپشک، دهمارکۆل، دماره‌کۆل. [ف]
عقرب

دووچک: (کلک، دۆڤ:) جووچک، جووجه‌له. [ف]
(دم:) جوجه

دووچاچه: دووپل، دوو‌هاچه، دوو‌فلیقانه. (سهر
مه‌خمه‌ری بن دوو‌چاچه/ په‌له‌پیتکه‌ی هیه وه
ده‌مانچه «قوز» مه‌ته‌ل.) [ف] دوشاخه‌ی نزدیک
به‌هم

دووخور: چه‌قل، تیروو، توورگ. [ف] شغال

دووده‌سړوکه: دووده‌سماله، جوړی سه‌ما
کردنه به دوو دسره. [ف] نوعی رقص

دوورنه: چه‌لتووک، ده‌نکیکی بوره له‌نیو برنجا
ده‌بیندری. [ف] دانه‌ای شبیه شاهدانه که در میان
برنج دیده می‌شود

دووره زهین: شتیک که جینی باوه‌ر نییه و له

زهین دووره. [ف] باور نکردنی

دۆوک: (+) سپیایی ناره‌قه که له جلوه‌رگ دیته
ده‌ری، دۆکه. [ف] سپیدک عرق بر روی لباس.

دووکان: (+) که‌رتنه زهویی ریک و چوارگوشه‌ی
سه‌وزی و پیواز و ... (سه‌وزی‌خانه‌که‌م دوازه
دووکانه چواریانم کردووه به ته‌ره‌تیزه.) [ف] زمین
سبزی‌کاری

دووکه‌پیشه: گوره‌ویلکه، گوریبه‌چنه، بالداریکی
چکوله‌یه له بولبول چکوله‌تره هیلانه‌ی وه
گوره‌وی ساز ده‌کا و به لقه دارانه‌وه شۆری
ده‌کاته‌وه. [ف] پرنده‌ی چرخ‌ریسک.

دووکهل ټاوسه: جوړیک قالونچه‌ی وردی
بالداره له ده‌وری دووکهل و ټاور کؤ ده‌بنه‌وه.
[ف] نوعی سوسک بالدار که به دود آتش نزدیک
می‌شود

دووکهل ژو کردن: قانگ دان، دووکهل کردنه
نیو کونه پتویییه‌وه بؤئه‌وه‌ی بیتنه ده‌ری. [ف] پر
از دود کردن جایی

دووکهل‌دان: (+) ټیکسوزی ماشین و ته‌راکتور و
... [ف] اکسوز

دووک قه‌له‌شیننه: گیاهه‌کی شینی مه‌یله‌وسپیه
وه‌کوو وینچه وایه و خورسکه مالات به‌تایه‌ت
مه‌ر چاکی ده‌خوا و پینی قه‌له‌و ده‌بی. [ف] نام
گیاهی است

دوولینگه: شاپوالی عه‌جه‌می، پانتۆل. [ف] شلوار
دووندا: عه‌ولاد، پؤله، ټوجاخ. [ف] فرزند

دوونیا: چالایی، زهویی ناتکهووز، زهوییکه له
چالاییدا هه لکه وتبی. (نهم زهویییه دوونیا به تفروی
زور دهوی.) [ف] زمین ناهموار

دووینه: دوودانهیی، دووشتی پیکه وه نووساو،
[ف] دوگانه.

دوه: بهرانی قور، بهرانی گون داجوړاو. [ف] قوچ
فتقی

دوهاچه: دووفلیقانه، دوولک، دووفلیقچانه. [ف]
دوشاخه

دوه له قی: کلکه سووتی، ریایی کردن. [ف] تملق
دویژ: ژووری دانیشن، وه تاغ، ژوور. [ف] اتاق
دویژ: دز، چه ته، چه رده. [ف] دزد
دویکیل: دووکل، کادی. [ف] دود

دویندان: دووندا. [ف] فرزند

دوینه: (+) دوینی، رژی رابردوو. [ف] دیروز
دهئیفه: دهعبا، دیو، میړده زمه، دیوه زمه،
رموزن. [ف] هیولا

دهبار: (+) ئالف و کاوتفاقی وشک کراو بو
زستان. [ف] علف و کاه برای زمستان
دهبته کردن: نیشانه کردن، شوین پهیدا کردن.
(وهره با بریوین له و قه دی کیوه دهنه م کردووه.)

[ف] نشانه کردن

دهبني: چه شنی، وه کوو، وینهی. [ف] مانند، مثل
دهبوتخانه: دهبوخانه. [ف] انبار مهمات

دهبوخانه: دهبوتخانه، هه ماری چهک و
تهقه مهنی. [ف] انبار مهمات

دهبه: (+) گایهک که په خته کرابی. [ف] گاو اخته
شده

دهبه: دهقار، دهوهر، ناوچه، ناوهقه. [ف] منطقه

دهبه گولوو: شتی که له دوو بهر بهر وه بووین
به چه ند بهر بهر. [ف] چیزی که از دو برابر به
چند برابر رسیده باشد

دهبییه کردن: دهبه کردن، گزه کردن، فیل کردن.
[ف] کلک زدن

دهبییه: دهبه، فیل، ته له که، گزه. [ف] کلک

دهبییه کار: فیله باز، گزیکار. [ف] کلک باز

دهپیس: (چکوس، قرنیس، رژد؛) دز، خاین به
نه مانه ت. [ف] خسیس؛ (خائن به امانت
دهحه: جار، که رت، چهل، (دور دهحه چووم
جواویان نه داسو.) [ف] دفعه

دهخو نووسان: له خو نووسان، فشار بو خو
هیتان، قهوه ت له خو دان. [ف] به خود فشار آوردن
دهخوس گرتن: دهخوس نان، خوساندن. [ف]
خیساندن

دهخوس نان: دهخوس کرتن (هه شکه که مان
دهخوس ناوه نه رم بیتوه.) [ف] خیساندن
دهخه: بقی، قین. [ف] کینه

دهراندن: (+) درکندن، ئاشکرا کردن. [ف] افشا
کردن

دهراو: (+) جوری راولیژ، هه وای دم (بیدوینه
بزانه دهرای دمی چونه.) [ف] طرز ادای کلمات
دهرج هاتن: چاره هاتن. (نه وانه دهرجیان دی،
دهردی گوره تر هه یه.) [ف] چاره شدن

دورد تیدا نه بوون: بریتی له بق ههستان و داخ
و هه سره تی زور. (له داخانا دهریم تیدا نه بوو.)
[ف] کنایه از حسرت زیاد

دەردەس: دەسگىر، دىل، گىراو. [ف] اسير	رھايى
دەرزى قۆ: دەرزىلە، قەدىلە. [ف] سرخارە	دەردە دزە پىندان: خۆ دزىنەو ە لە کار. (نېو)
دەرک بوون: (+) دەر ھاتنى چلک و کىمى برىن و دەمل. (برىنە کەى دەرکى بوو). [ف] بىرۆن	سەعات کار دەکا و بە پەنايە کدا دەردەزەى دەداتى. [ف] جىم شەن ھنگام کار
آمدن چرک دەل	دەردە قۆک: ھە قايەت، خە بەرۆشک، خەبرۆشک، ئەوسانە. [ف] افسانە
دەرکەزا: خانەزا، نۆکەرکى کە لە مالى ئاغا کەيدا لەدايک بووبى. [ف] خانەزاد	دەرەوشار: شار بەدەر، لە شار وەدەرنان بە زۆرى (بۆ دەردەوشارم دەکەن لە سەر ھىچ و خورايى؟) [ف] نفى بلد
دەر ماله: مووچە، ھە قەدەست. [ف] حقوق	دەرەوئىر: درۆزن، چەلدرۆ، دەردەوئىن، دەلەسەباز. [ف] دروغگو
دەر مەجىلە: چە پەر، دەر مەنچە، درگای بە توول تەنراو. [ف] درب چەر	دەزوولە: (+) مۆخى نېو مۆغەرەى پىشتى مروؤف. [ف] نخاع
دەرنارد: ئەو کالا و کووتالەى دەنئىردى بۆ دەردەوئى ولات. [ف] صادرات	دەژىن: (ئىش، ئازار، ژان؛) يەشان، ژان کردن. [ف] درد؛ (درد کردن
دەروون کۆلى: پىشکىنى بىر و باوەر و ناخ. [ف] تفتيش عقايد	دەس قوچياگ: مست قووچاو، رەزىل، قرنىس. [ف] خسيس
دەرويشە مارە: کرمە تووکنە، جۆرى کرمى تووکنە بەسەر يە کدا ئاپۆرە دەدەن و تۆپىکى تەنک بەسەر خۆياندا دەکىشن. [ف] کرم کرکدار	دەس لەوەر: بە دەست لەوەر دان بە ھەيوان (ئەو بەرخە وا دەستەمۆ بوو بە دەس لەوەر نەبى دەم بۆگيا نابا). [ف] دادن علف به حيوان
دەرە: (+) چەقۆى گەورەى قەسابى، کىترد. [ف] چاقوى بزرگ قصاب	دەسباز: دەست پىکەو دەنى دوو کەس بۆ ھەلگرتنى تا گەنم و... بار کردن. (ومرە با بە دەستبار تايەکە سەرخەين). [ف] دست به هم دادن
دەرەبوار: سەرەتای بە ھار. [ف] اول بهار	برای بار کردن بار سنگين
دەرەتان: مەودای دەرباز بوون، دەر فەتى پزگار بوون. (چاوم لە لکى ھومئیدە بۆم دانايە/ ئەى خۆزکە کە داش دەھات بەرى ھەبوايە/ زىندانە ژيانم دەردەتان نابىنم/ ئالوز و گرئىپوچکە يە ئەم مەودايە «خەيام»). [ف] فرصت	دەس پىچک: (+) بە ھانە، پەلپ، بيانوو، وپک. [ف] بهانه
	دەستازۆ: (+) فەرمانى ترومبيل و پاپو و... [ف]

- سکان، فرمان.
- دهستانوڼگ: دهسکاونگ، ټاونگ به دهسکه که یوه، [ف] هاوون با دسته‌اش.
- دهستاوڼ: (+) به لکه، دهلیل. [ف] مستمسک.
- دهست به دهم رانه‌گیشتن: (که سنی که کاسپی باشی نییه و به شی خه‌رجی خوی په‌یدا ناکا؛)
- که سنی که زورخوره و تیرخواردنی نییه. (
- کسی که دخلش کفاف خرجش را نمی‌کند؛)
- کنایه از آدم شکمو
- دهست به زهره‌د: که سیک که دهست بۆ هر کاریک بیات خرابی ده‌کا. [ف] کسی که هر کاری بکند ضرر می‌زند
- دهست ټنگل هاتن: سه‌رلی شیان، هه‌ول‌بوون. [ف] هول شدن
- دهست چه‌ور کردن: دهم شیرین کردن، به‌رتیل پیدان، دهم چه‌ور کردن، سمیل چه‌ور کردن. (تا دهستی چه‌ور نه‌کمی کاره‌کت بۆ جتی‌جی ناکا.)
- [ف] رشوه دادن
- دهست خه‌رق: به‌رده‌ست بوون، خو به‌دهسته‌وه‌دان. [ف] تسلیم شدن
- دهست راست: که سیک که له تیره‌ندازیدا به باشی نیشانه ده‌پیکي، نه‌نگیوه. (هینده دهستی راسته موو ده‌پیکي.) [ف] تیرانداز ماهر
- دهست رویشتن: دهسه‌لاتداری، دهست روین (دهستم که برویشتنبا خودا ناسایی/ گه‌روونی ترم دهخته روو سانایی «هزار»). [ف] قدرت
- دهست رویشتوو: به دهسه‌لات. [ف] مقتدر
- دهست روین: دهست رویشتن. [ف] قدرت
- دهست ره‌قاس بوون: راهاتنی دهست به کار. (دهستم ره‌قاس بووه.) [ف] مهارشدن دست درکار
- دهست سارد بوونه‌وه: ناهومید بوون له کار (که نه و قسمه بیست، دهستم سارد بووه) [ف] سرد شدن در انجام کاری
- دهست شل بوونه‌وه: ناهومید بوون و سارد بوونه‌وه له کار، دهست بۆ کار نه‌چوون. (که نه و قسمی کرد دهستان شل بووه.) [ف] نومید شدن از کاری
- دهست فریای دهم نه‌که‌وتن: ☞ دهست به دهم رانه‌گیشتن
- دهست گرویی: یارمه‌تی‌دان، یاریده‌دان، هاریکاری. [ف] امداد
- دهست له دل (نه) بوونه‌وه: رازی (نه) بوون، مل (نه) دان. (هینده سه‌خته دهستی له دلی نابیتوه.) [ف] کنایه از تردید زیاد
- دهست له دهست نان: (توقه کردن، دهست و مشتاخ؛) ماره‌برینی کچ له کوپ، (نه‌مرم دهستان ده‌نیمه دهستی یک.) [ف] دست دادن؛ عقد کردن دختر برای پسر
- دهست له ره‌ش و سپی نه‌دان: بریتی له کار نه‌کردن، بی‌کار دانیشتن (همیشه له مالی دانیشتوه و دهست له ره‌ش و سپی نانا.) [ف] بی‌کار و تنبل
- دهست له گوزده‌امان: بریتی له هیواب‌او بوون. [ف] کنایه از نومید شدن
- دهست له همبانه بهر بوون: ناهومید بوون، هیواب‌او بوون. [ف] ناامید شدن

- دهست له‌دل بوونه‌وه: دل نه‌رم بوون، پازی
 بوون بۆنه‌وه‌ی کاریک بکه‌ی. (دهستی له‌دلی
 نابیته‌وه خیریک بکا). [ف] کنایه از راضی شدن.
 دهست له‌پوو نان: داخوازی کردن، داواکاری
 (من قهت دهست له‌پووی پیاوی وا نانیم). [ف]
 خواهش کردن
 دهست لئ داشتن: ناھومید بوون، هیوا
 پی‌نه‌مان. (تازه به هیوای نیم دهستم لئ
 داشتووه). [ف] از چیزی دل کندن
 دهست لئ ساندن: به‌زاندن (به‌جاری دهستی لئ
 ساندووه). [ف] شکست دادن
 دهست لئ‌پاگرتن: مۆلهت پیدان، له‌سه‌ر
 پاوه‌ستان. [ف] مهلت دادن
 دهست لئ‌وه‌رینان: باوهش پیداکردن، له
 ئامیزگرتن (وه‌ره کولمه‌م له کولمه‌ی تو خشینم/
 وه‌ره با دهست له بالا‌کەت وه‌رینم «هینم»). [ف]
 درآغوش گرفتن
 دهست لئ‌ه‌لێتان: بریتی له‌په‌له کردن له‌کار
 (ئه‌گەر دهستی لئ‌ه‌لێن بۆ ئیواری ته‌واو ده‌بی).
 [ف] عجله در کار
 دهستبار: بار هه‌لگرتن به‌دوو کەس کە
 دهستیان پیکه‌وه ده‌گرن و تایه‌که‌ی ده‌خه‌نه
 سه‌ر و به‌رزێ ده‌کەنه‌وه (شه‌نگه‌بیری یار و
 دهستباری کۆری کۆچەر نه‌بی/چۆن ده‌گاته‌جی
 هه‌وار و هۆبه، ئه‌و بارگه‌وبنه. «هینم»). [ف]
 برداشتن بار به‌وسیله‌ی دو نفر
 دهسته‌بند: (+) دهسته‌وانه، دهسته‌بندی زیر. [ف]
 دستبند طلا
- دهست‌تیز: ده‌س‌تیز. [ف] ثروتمند
 دهست‌حیز: ده‌ست‌پیس، دز. [ف] دزد
 دهست‌دا: ژیرچه‌پۆکه، مل‌که‌ج، ژیرده‌سته، [ف]
 زیردست
 دهست‌دریژ: ده‌سد‌ریژ، داگیر‌که‌ر. [ف] متجاوز
 ده‌ست‌دریژی: ده‌سد‌ریژی، زۆرداری کردن. [ف]
 تجاوز
 دهستمۆ: ده‌ست‌بلاو، ده‌ست‌شاش، هه‌له‌خه‌رج،
 ده‌س‌باد. [ف] ولخرج
 ده‌ست‌دلباز: دلاوا، دلفراوان، به‌خشنده، سه‌خی.
 [ف] سخاوتمند
 ده‌سته‌چز: تی هه‌له‌چه‌قان، دپوو له‌ده‌ست
 هه‌لچوون. [ف] خلیدن
 ده‌سته‌خۆ: ده‌سته‌بجی، خیرا، له‌پیره. [ف] فوری
 ده‌سته‌سەر: ده‌س‌رۆکه، ده‌س‌مال‌ده‌ست. [ف]
 دستمال کوچک
 ده‌سته‌ک: (+) ده‌ست‌نیشان‌کراو، دیاری‌کراو. [ف]
 نشانه شده
 ده‌سته‌کووتگی: ده‌سته‌کووتی، په‌ل‌کووتان،
 به‌کویره‌کویره بۆشتیک‌گه‌ران. [ف] کور مانند با
 دست جستجو کردن.
 ده‌سته‌لێن: ده‌سته‌مۆ، ده‌سه‌لێن، که‌وی. [ف] رام
 ده‌سته‌مله: زۆرانی ده‌ست، زۆره‌زمی. [ف] پنجه
 انداختن و امتحان قدرت.
 ده‌سته‌وا: (+) خوازه، ئیستعاره، ناوی خوازاراو
 له‌شيعردا. [ف] استعاره
 ده‌سته‌وام: ده‌سته‌وا، یاریده‌دانی یه‌کتر به‌نۆبه.
 (مامه مامه دنیا ده‌سته‌وامه). [ف] کمک کردن به

همدیگر

دهسته‌وانه: (+) دهستبنده، لیزگه موورووی که له دهستی دهکن. [ف] دستبندی که با مهره‌های رنگی به دست می‌کنند

دهسته‌وبه‌جی: دهسبه‌جی، له‌پیوه. [ف] فوری

دهسته‌وخۆ: دهسته‌خۆ. [ف] فوری

دهسته‌وداوین: پارانه‌وه، تکا و رجا (دهسته‌وداوینی مه‌لا و شینخ بوم). [ف] خواهش و تمنا، دست به دامن شدن

دهسه‌وستان: (+) دهسه‌وسان، سست و ته‌مبه‌ل، به‌ساوه‌ساو (ئه‌ی میله‌تی مه‌زلووم و فه‌قیر و دهسه‌وستان/ ئه‌ی کوردی په‌پاک‌نده له گهرمین و له کوستان «مه‌لا مارف کوکه‌یی». [ف] سست، ناچار، لاعلاج.

دهستی ته‌پ له دوو دان: بریتی له فریو دان و به‌ناهومیدی به‌پێ کردنی که‌سیک. (دهستیکێ ته‌پ له دوو دان و به‌پێ کرد). [ف] کنایه از فریب دادن رد کردن کسی.

دهس‌تیر: دهست‌پیر، ده‌وله‌م‌ند، بێ‌نیاز. [ف] دارا، ثروتمند

دهس‌چن: (به‌دهست چندراو؛) میوه‌ی به‌دهست له دار کراوه. [ف] دستباف؛ (دست‌چین

دهس‌چین: شیناوه‌ردی تۆم و ه‌شاو، به‌رانبه‌ری خۆرست. [ف] کاشته شده

دهس‌حیز: ☞ دهست‌حیز

دهس‌دار: سه‌یدا، مامۆستا. [ف] معلم

دهس‌رازه: ئه‌و په‌ته‌پانه‌ی به‌به‌نی په‌نگاوپه‌نگ و ه‌ک که ژوو ده‌یه‌ژننه‌وه بۆ به‌ستنه‌وه‌ی دهست

و لاقی مندال له لانکه‌دا. (له‌نیو کورد نه‌بی دهس‌رازه‌ نییه/ ئه‌و به‌ند و قولف قه‌رازه‌ چیه؟) [ف] نواری پشمی دستباف برای بستن نوزاد در گهواره.

دهس‌ره: (+) شاشک، میزه‌ر، پیچ (دهس‌ره‌که‌ت له سهرت پیچه‌ با برۆین). [ف] دستار

دهس‌ره‌ش: ☞ چنگ‌ره‌ش

دهس‌گرۆ: (دهسته‌مۆ، که‌وی؛) یاریده، یارمه‌تی، دهست‌گرتن. [ف] (رام؛) کمک، یاری

دهس‌گۆپ: دهسه‌نقه‌س، به‌قه‌ستی، ئانقه‌ست. [ف] عمدا

دهس‌میه‌ت: یاریده، یارمه‌تی (مه‌منووم له‌ی کاره دهس‌میه‌تم دان). [ف] کمک

دهس‌نیا: دانان له‌سهر کار، دامه‌زراندن، که‌سیکی که به تاییه‌تی له‌سهر کاریکی داده‌نین. (ه‌یوا دهس‌نیای خۆمه‌ له‌و ئیداره‌یه). [ف] دست‌نشانده

دهسه‌به‌ر: (زامن؛) ناوه، ئه‌سته‌ملی، ده‌فری قور‌کیشان، ته‌شتی قور؛ (عه‌ره‌بانه‌یه‌ک که به‌دهست لینی ده‌خوړن. [ف] ضامن؛) ظرف گل‌کشی؛ (گاری دستی

دهسه‌ر: ده‌ستار، ده‌سار، به‌ردی دانه‌ویله ه‌ارینه‌وه. [ف] دستاس

دهسه‌ک: (+) بیانوو، به‌هانه، په‌لپ، ورک. [ف] بهانه

دهسه‌لین: دهسته‌مۆ، دهس‌گورۆ. [ف] رام

دهسه‌نقه‌س: به‌ ئانقه‌ست، له‌ قه‌ستی، هه‌له‌ له پرووی ئاگادارییه‌وه. [ف] عمدا

دهسیاو: دهست‌خۆشانه، پاداشی کاری جوان. [ف] انعام

دهشپوول: پښنى شووشه‌ى ماشين، جعبه‌ى
به‌رده‌مى شوفير. [ف] داشبرد

دهغه‌ز: (وهرهم، گريمانه‌ى سر دل؛) رق،
قين. [ف] ورم؛) كينه

دهغه‌زدار: وهرهم هه‌ليناو؛ (رق له زگ. [ف])
ورم كرده؛) كينه‌توز

دهغه‌لكار: گزيكار. [ف] كسى كه وجدان كارى
ندارد

دهفريكه‌وه چوون: څه دهكوريكه‌وه چوون
دهفن: لووت، كه‌پو. [ف] بينى

دهفه: (+) كه‌ركيت، خه‌په، ئامرازى كوتانى پوى
فه‌رش له ته‌وندا، هه‌په، هه‌پك. [ف] شاندى
پودكوبى در فرشباڼى

دهفن: قور و زيلاقه، باتلاق، زونگ. (له‌و دهغه‌دا
كه‌وشه‌كانم به‌جنيما. [ف] باتلاق

دهقودوغر: قسه‌ى پاست و ته‌واو، پاست و
بې‌پرده قسه كردن. (پرووداوه‌كه‌م دهقودوغر بڼو
گنډايه‌وه. [ف] حرف رك و پوست‌كننده

دهكوده‌هو: فيل و ته‌له‌كه، فروفيل، گزه. [ف] كلک.

دهكوريكه‌وه چوون: سله‌مينه‌وه (كه چاوى پيمان
كه‌رت دهكوريكه‌وه چوو. [ف] رم كردن

دهگه‌له: كه‌په‌نكى له به‌ره دروست كراو. [ف]
پالاپوش درست شده از گلیم

دهلا: هه‌لماتى گه‌وره، مه‌مه‌پى زه‌لام،
دووقامكه. [ف] تيله‌ى بزرگ

دهلان: ناوده‌لان، پله‌ى په‌يزه. [ف] پله‌ى نردبان

دهلانه: پله‌ى نيرديوان، پله‌ى په‌يزه. [ف] پله‌ى
نردبان

دهلدوله‌كانن: هه‌قلى مه‌قو. [ف] الاكلنگ

دهلله: (+) ئامرازى كون كردنى كراس و به‌رگ
بو قرتينه. [ف] وسيله‌اى براى سوراخ كردن
پارچه براى قرته

دهلم: دولچه، دهولك، سه‌تلى جير. [ف] دلو
دهلنگان: پله‌ندهر، بې‌ئابروو، بې‌ناموس،

پووسيا. [ف] بې‌آبرو
دهلق: ناوى هوزيكى كورده. [ف] نام يك ايل كرد

دهله: (+) ته‌وه‌لا، لانه‌وان. [ف] پرنده‌اى كه از
لانه‌اش بيزار مى‌شود

دهله‌شر: به تانه و ته‌شهره‌وه به كچ ده‌لين.
(قور به سره به چوار ده‌شهره‌وه چبكا. [ف] كتابه
از دختر

دهله‌مه: (+) ولوله، هيلكه‌ى تيكول نه‌كردوو كه
زوتر له كاتى خوى مريشك ده‌يكا. [ف] تخم‌مرغ

بدون پوسته كه مرغ زودتر از وقت مى‌گذارد
دهله‌ميز: كه‌سيك كه ميزى بو پاناگيرى و زوو
زوو ده‌يكا به خويدا، ميزه‌ل. [ف] كسى كه بسيار
بشاشد و خود را خيس كند

دهلين: سه‌رسام بوون، سه‌رسوورمان،
واقورمان. [ف] متعجب

دهم به قوته‌وه گرتن: (هيچ نه‌خواردن، دم له
هيچ نه‌دان؛) قسه نه‌كردن، پراوه‌ستان له

قسه‌كردن يان نان خواردن (بيرت له كوييه ئاوا
دهمت به قوته‌وه گرتوره. [ف]) لب به غذا

نزدن: (حرف نزدن

دهم به هاوار: كه‌سيك كه هيچى له ده‌مدا
پاناوه‌ستى، دم پانه‌وه‌ستاو. (مينده دم به

هاواره بؤئهوه نابین هیچی له لا بدرکینی. [ف] کسی که راز نگهدار نیست

دهم پان کردنهوه: بریتی له پیکه نینی گهوجانه و حیزانه. (داوه شنی مه گین هه ر دهت پان که یه وه). [ف] تبسم هیزانه

دهم ته شی: بریتی له دهم باریکی زۆربلی، دهم تیژ و چه نه وه. [ف] دهن باریک و راج دهم چه پله: دهم شر، زۆربلی، زۆر ویزی قسه پیس. [ف] و راج

دهم چه ورکردن: دهم شیرین کردن، سمیل چه ورکردن، بریتی له بهرتیل پیدان. [ف] کنایه از رشوه دادن

دهم کردنهوه: پیتشکهش کردنی مه پان بزن له لایه ن خه زووره وه بۆ بووکه که ی بؤئهوه ی قسه بکا. (مه ریکم پیندا ده می بکاته وه دوو مه پری ده ده می بییه ستیتیه وه). [ف] هدیه ای از طرف پدرشهر برای عروس که شروع کند به حرف زدن با پدرشهرش.

دهم گاوس: بریتی له دهم زل، (ده می ده لیلی گاوسه/ له عاله می ناوسه). [ف] کنایه از آدم دهن گنده

دهم گه نیک: زار بۆگه ن، دهم بۆگه ن. [ف] کسی که دهنش بو می دهد

دهم گیرفان: که ناره یه کی پارچه یه که به قه راغی زارکی گیرفانی پاتولیدا ده دروون. [ف] نواری که دور دهنه ی جیب شلوار می دوزند

دهم له پووش: ناھومید، ناکام، به ئاوات نه گه یشتوو. (له ژبانی ده میننه وه که چووشن/

بیچاره به جاری دهم له پووشن «مه م و زین». [ف] ناامید

دهم له چه رگ نان: بریتی له زۆربله یی و مزاحیم بوونی زۆر، چه قه سرویی زۆر که ده بیته هۆی نازاری گوینگران. (دوو سه عاته ده می ناووته چه رگم، هه ر ده بریسی و ده می شل نابین). [ف] کنایه از و راجی زیاد

دهم له دهم نان: شه ره ده ندووکی (کوربه دهم مه نی ده می نه وه رزه یه). [ف] دهن به دهن شدن دهم له سه ر پشت: [ف] دهم له سه ر قنگ دهم له سه ر قنگ: دهم له سه ر پشت، هه لبرین و وه دوا که وتن. (دهم له سه ر قنگ له ولاره هینای)

[ف] دنبال کردن دهم مردووله: (مندا لیک یان به رخ و کاژیله یه کی که ناتوانی و هیزی مژینی دایکی نییه:) که سیک که زۆر شه رمیونه و نازانی قسه بکا (بچه ای که نمی تواند پستان مادر را بمکد:) کسی که نمی تواند حرف بزند

دهم هه پک: ده مه وه ر، چه نه وه ر، چه قه سرو، دهم هه راش. [ف] و راج

دهم هینانه پیشن: بریتی له خو تی هه لقووتاندن و قسه کردن. (تو چکاره ی نه وه نده دهم دینییه پیشن؟) [ف] مداخله کردن

دهمار فروش: به پۆز و هه و، بادیه و، به فیز. [ف] متکبر

دهمباریک: جۆریک ناموور دهستی نووک باریکه [ف] دمباریک

دهمیر: گۆتره، گۆترمه. (هه ر ده میر بیللی بزانه

دهم شپ: (جنیو فروش؛) که سیک که قسه ی له
دهمدا راناوه ستن. [ف] (بد زبان؛) دهن لق

دهم قره: دهمه قالن، شه په دهن دوو که. [ف] جدال
لفظی

دهم قورس: راز ه لگر، که سیک که رازی که س
ناشکرا ناکا. [ف] رازدار

دهم کوت بوون: بیده نگ بوون، مت بوون. [ف]
ساکت شدن

دهم کول: دهم قوله، دهم بچکولانه. (شوه له و
سه وزه زاره له و دهم ثاوه/ مکه وی خه م لاچوره
دهم کول چماوه؟/ مکه و لاچو ده مانبین بیانورن/
به یانه دهم بنی دهم، دهم نه ماوه «هزار».) [ف]
کوچک دهان

دهم کون: بریتی له که سیک که ددانی پتیشه وهی
که وتب. [ف] کنایه از کسی که دندان نیش
افتاده باشد

دهم گق: واته وات، دهن گق. [ف] شایعه
دهمه تیخه له: دهمی چه قوی دهسک شکاو. [ف]
چاقوی دسته شکسته

دهمه دهمه: دهم به دهمه، کیش و هه را، شه په
دهن دوو که، دهم له دهم نان. [ف] جدال لفظی
دهمه چیشته: چه شه خوار دوو، دانه خوره.
(دهمه چیشته بووه دهست ه ل ناگری.) [ف]

چشته خوار
دهمه داس: له تکی تیغی داس که په ریپی. [ف] تیغ
شکسته ی داس

دهمه دق: ناژه لیک که رایگرن بؤ شیر ه که ی.
(مانگایه کیان هیه بؤ دهمه دق.) [ف] نگهداری گاو

نه زه ری چه ندت هیه. [ف] تخمین بدون
اندازه گیری

دهمیزو: بریتی له که سیک که دهمی راناوه ستن
و قسه دهکا، دهم چه پله. [ف] وراج، پرگو

دهم بؤر: ناوی تیره هیه که له هوزی مامهش. [ف]
نام طایفه ای در ایل مامش

دهم بل: دهل، کوان، قونیز، دهمه ل. [ف] دمل
دهم په لووله: قسه نه زان و گیزو وولکه، که سیک

که ددانی له دهمدا نییه و قسه ی بؤ نایه. [ف]
کنایه از کسی که حرف زدن بلد نیست

دهم حیز: که سیک که هه میشه قسه ی سووکی
له سر دهمه و به دهم هم و نه ووه پنده که نی.

[ف] کسی که همواره می خندد و حرف زشت
می زند

دهمه دهان کردن: دهم له نیو دهم نان بؤ ماچ
کردن. (دهمه کت بینه دهمه دهانی که م/ دهم و
ساحب دهم به قوربانی که م.) [ف] دهن در دهن
گذاشتن

دهم پروت: بریتی له لاوی موو لی نه هاتوو،
لووسکه، هه رزه. [ف] کنایه از جوان

دهم رهش: که سکی که قسه ی باش ناکا و
شوومی باش نییه. [ف] کسی که گفتارش شوم
باشد

دهم سارد: (+) تاجیه ک که که رویشکی بؤ
هه ل ناگری بیهنیتته وه بؤ لای راوچی. [ف] تازی که
نمی تواند شکارش را بردارد

دهم سپی: که سیک که قسه ی جوان دهکا و
قازانجی خه لکی تیدایه. [ف] حرف آدم خیر خواه

ماده برای استفاده شخصی از شیرش

دهمه ژهني: چيژکردن، چيشتن (دهمه ژهني

چيشتکه بکه بزانه خوني چونه)، چشيدن از

غذا برای امتحان نمک

دهمه هه لار: دهم هه راش، دهم هه ور، چه نه ور،

زور بلي، چه قه سروق، [ف] پرگو

دهندووک بيله: بالداريکی به قه ده که که سهری

دهنووکي پانه له ته نکاوان ماسی و بوق

دهگري، [ف] نام مرغی ماهيخوار

دهندووک قازوویی: جوړی گویزی دريژوکه به

کاکله که ی باش ده رنایه، [ف] نوعی گردو

دهنده لوشک: قنگه لاشک، قانگه لاشک، درووی

وشکی کنگر، [ف] خار کنگر

دهنگ داگوپین: نیوان تیک چوون، بهین ناخوش

بوون، (له سهر مېچ و خورایی دهنگی لی

داگوپيوم)، [ف] قهر کردن

دهنگ له تیریه وه هاتن: دهنگ له جیجی

گهرمه وه هاتن

دهنگ له جیجی گهرمه وه هاتن: بریتی له قسه

کردنی نه ترسانه و به که سیک پشت گهرم

بوون، بریتی له قسه کردن له رووی

بی نیازی وه، [ف] کنایه از کسی که از روی

بی نیازی حرف می زند

دهنیه وه چوون: به سالا چوون، به ته من،

که پاره، [ف] سالخورده

دهوام: (ماوه، مؤلت (خودا دهوامت نه دا، ؛)

نیش، کار، کاری نیداری (ئه مړو دهوامم هه به

ناتوانم بېم، [ف] (فرصت؛) کار اداری

دهور: (+) پؤل، نه خش له فیلم و شانودا، [ف] نقش

دهوردان: پاک کردنه وه و کوژاندنه وهی سپایی

(ئه وهش قه رزه که ت له دهفته ره که دا دهوری ده له

بیرت نه چي)، [ف] پاک کردن

دهورگيتي: نه کتر، که سیک که له فیلم و شانودا

یاری ده کا، [ف] بازیگر

دهوریش بالیک خوه: تاجیلوکه، تازیلوکه،

ئه سپی نه حمه د راوکه ر، خوشتر خوا، بالووک،

[ف] آخوندک

دهوریش چوینه: دهوریش بالیک خوه، [ف]

آخوندک

دهوسیه: په روه نده، [ف] پرونده

دهولک: ده فلک، سه تلی ئاو هه لگوستن، سه تلی

جیر بؤ ئاو هه لکیشان له بیر، [ف] دلو

دهوه دهوه: گه مبه که به دار و هه لووک

دهگری، پتاندن، [ف] بازی الک دولک

دهوهک: که فی سهر دق له مه شکدا که ده بیته

که ره، [ف] کف دوغ

دی نه گه یی دووکه ل گه یی: بریتی له

سهره لدانی شتیکی ناوهخت و نابه جی، [ف] کنایه

از آمدن چیزی نابه هنگام

دیموکری: دیموکری، [ف] دیموکری

دیدار ئاخو بوون: به ئاوات نه گه یشتن و

نه دیتنی نه خوش له کاتی مردندا (چه ندهی

ویست کوربه که ی ببینی ئاخو نه هاته وه و دیدار

ئاخو بوون)، [ف] مردن و از دیدار عزیزان

محروم شدن

ديراو هه لدان: دروست کردن دیراو به

کلۆوه [ف] چای قندپهلۆ

دیسپا: ☞ دیزپا

دیق دیقانی: سه‌ره‌تاتکی، سه‌رکیشان به

دزییه‌وه [ف] دزدکی نگا کردن

دیگونه چاری: ناوی کچیکه له حه‌قایه‌تی

فۆلکلۆردا زهدایکی زۆری نازار دهدا و ناهیلێ

خوازیبیتی که‌ر چاویان پیتی بکه‌وئ له‌جیاتی

زپکچه‌که‌ی، کچه‌که‌ی خۆی پیشان

خوازیبیتیکه‌ران دهدا. بۆیه کچه‌که‌ی خۆی

گونیک له‌ چه‌نه‌ی دیته‌ ده‌رێ و کیریکی له‌نیو

چاوانی و ناوی ده‌نین دیگونه‌چاری [ف] نام

دختری در افسانه‌ای به این نام.

دیلاف: پێژگی چۆم، شوینیک که‌ ئاو به

غوهرم ده‌پژیته‌ پووباره‌وه [ف] جایی که آب به

رودخانه می‌ریزد

دیلدیله: شات، داریکه ته‌گه‌ریکی چکوله‌ی پتیه

ده‌لکینن منداڵ کایه‌ی پێ‌ده‌کا.

دیلولان: ده‌رزێ لیقه‌دوورین، ده‌رزێ ته‌به‌نه [ف]

سوزن لحاف‌دوزی

دیم: (+) پوو، پوو‌خسار، ئە‌دگار [ف] چهره

دیموگری: ناوی هۆزیکێ کورده [ف] نام یک ایل

کرد

دیوارین: یارییه‌کی منداڵانه‌یه به‌ درزیله‌ ده‌یکه‌ن.

دوو که‌س یه‌کی درزیله‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه ده‌گرن

و یه‌که‌م که‌س به‌ دیواره‌که‌یدا دهدا و

ده‌کشیته‌وه، که‌سی دووه‌میش به‌ دیواره‌که‌یدا

ده‌دا ئە‌گه‌ر به‌ ئە‌ندازه‌ی بستیک له‌ درزیله‌ی

یه‌که‌م که‌س نزیک بۆوه ده‌رزیه‌که‌ هه‌لده‌گری

که‌ردووکیش بۆ شووتی و خه‌یار و ته‌ماته و ...

[ف] درست کردن جوی با گراز برای کاشتن

هندوانه و خیار و گوجه‌فرنگی و ...

دیرۆ: گیاهه‌که وه‌ک مۆسک وایه گولی زه‌رده.

[ف] نام گلی است

دیرۆغه: دیراو پر کردن له‌ ئاو و شکاندنی بۆ

دیراوه‌کانی دیکه، دیرۆخه [ف] جوی ماندی که

برای جالیز درست می‌کنند و از آب پر می‌کنند

دیره: فیستان، کراسی ژانیه‌ی کوردستانی

ژووروکه له‌ پارچه‌ی په‌نگاوپه‌نگ ده‌یدروون.

[ف] پیراهن زنانه

دیره‌دۆخ: ☞ دیره‌دۆغ

دیره‌دۆغ: ☞ دیرۆغه

دیره‌وان: پاسه‌وان، کیشکچی [ف] نگهبان

دیره‌وانی: پاسه‌وانی، کیشکیتچی [ف] نگهبانی

دیزپا: سی کوچکه، سی به‌رده‌ی کوچکاور،

کوانوو [ف] اجاق سنگی

دیزه به‌ده‌رخۆنه پێ‌کردن: شارده‌وه‌ی باسیک،

پۆشینی پاز و نه‌پتی. (ئهو قسه‌یه‌ هه‌ر لیره‌ دیزه

به‌ده‌رخۆنه پێ‌ده‌که‌ین) [ف] پوشیدن راز

دیزه له‌ دوو شکاندن: بریتی له‌ ده‌ر کردن و

ته‌ره‌کردنی ملۆزم به‌یه‌کجاری [ف] کنایه از

راندن مزاحم برای همیشه

دیزه‌ل: دیزیل، گیاهه‌که له‌نیو بیستاندا شین

ده‌بێ گولی سه‌ی ده‌ر ده‌کا و گه‌لای په‌نجه‌یییه.

[ف] اسم گیاهی است

دیزیل: دیزه‌ل [ف] گیاهی است

دیژله‌مه: دیشله‌مه، شیلامه، چای تال به‌قه‌ندی

بقو خوی و بقو دریتزهی کایه که ده بی شهوی
 دوراندوویه دهرزیله یه کی دیکه بیئی. [ف] نام یک
 بائی کودکان
 دیتو تهر م: ناوگهرم که ر. [ف] آبگرمکن
 دیتو لکه: گیتزه لووکه، گهرده لولول، دیتو هلووکه،
 سایکلون، باگه پ، باهون. [ف] گردباد
 دیوناس: ناسیوا، شناس، ناشنا، ناسراو. [ف] آشنا
 دیتو هرژهنگ: دیتو هرژهن، قورم و توزی به

میچه وه نووساو. [ف] دود و غبار غلیظ
 دیتو هسه له: شه و شهستیره ی که له و شهش
 شهستیره که ی تری حه و براله گهره تره. [ف]
 ستاره ای که از دیگر ستاره های هفت برادران
 بزرگتر است
 دیتو هلووکه: (+) گیتزه لووکه، گه ژگه رینک، باگه پ،
 سایکلون، گهرده لولول، باهون، زهمه ن. [ف] گردباد

- پایینوک: جولائی، ہیڑوک، ہڑوک، ہلورتک،
 دنگلاف. [ف] تاب
- پاسان: (+) ہستان، پاپہرین (ہزاران دڑی
 زورداران راسان) [ف] قیام
- پاساو: پاپہریو، ہستاو. [ف] قیام کردہ
- پاستاویت: جوانہ گایہک کہ لہ گہل گایہک بہ
 نامووری بی گاسن جووتی پیدہ کھن بٹہ وہی
- پاسی و بڑ بہہاری سالی داهاتوو فیری
 جووت کردن بی. [ف] گاوی کہ با خیشی بدون
- گاواہن برای شخم زدن آماده می کنند.
- پافزی: بی حیا، بی تابرو، کارخانچی. [ف] بی آبرو
- پافہ: چارہ نووس، کہ سیک کہ دہیتہ ہوی
 ناشنایہ تی دوو بنہ مالہ و زہماوہند کردنی کچ
- و کوپیان. [ف] کسی کہ موجب آشنایی دو
 خانواده می شود برای ازدواج پسر و دخترشان
- پافہوان: پافہکار، پاژہوان، شی کہرہوہ،
 لیکولہر، شروفہکار. [ف] مفسر، شرح دہندہ
- پاقہنان: سہرنگوون، کہلہواژ بوونہوہ،
 سہروونخوون. [ف] سرنگون
- پانہ بیڑہ: مہرہ بیڑہ ۞ دانہ بیڑہ
- پانہر: خولقیتہر، بہ دیہیتہر (دہتہوی چاوی لہ
- پاچہرین: پاچہنین، داچلہ کین، پاپہرین،
 راجفلین. [ف] یکہ خوردن
- پادار: (+) دہکلی بنیری ہہوال و پاگہ یاندن و
 بینینی تہیارہ و ... [ف] رادار
- پاداشتن: (+) گرتنی چرا بق کہ سیک لہ تاریکیدا.
 (چراکہم بڑ رادیرہ تا لہ و قولکانہ دہپرہوہ)
- [ف] گرفتن چراغ برای کسی در تاریکی
- پادبہ: راتبہ، خر کردنہوہی نانی فہقی و
 سوختہ. [ف] جمع کردن غذای طلبہ
- پاژہوان: (خزمہ تکار، نوکہری نیومال:)
 پاژہوان، لیکولہر، شروفہکار. [ف] مستخدم:)

تو بی رانه ری چاو و سهرت/ پاشی مردن پر
به دل بی دتیه ری بهرگ و بهرت «راوچی». [ف]
خالق، آفریننده.

پاوپاوان: هه لات هه لات، هه لبرداب. [ف] تعقیب و
گریز
پاوپاویڼ: پاوپاوان.

پاوه هه ردی: جۆری پاوه که وه له زستاندا
ده کری و نهو که وانه ی گهرمین و کوستان
ناکهن، زستانان راوچی پاویان ده کهن. [ف] شکار
کبک در زمستان

پاوه بار: پاوه که وی کاتی گه وره بوونی
باره که، ناخری هاوین. [ف] شکار کبک در آخر
تابستان

پاویڼ: تیلیکی درکدار و کون کونه له بن میچی
داری ده دن و به گهچ سپیکاری ده کهن
بوئه وهی داری بن میچه که به دهر وه نه بی. [ف]
راویز

په شیطه: فیل، ته له که، گزی. [ف] حيله
پزگاری خواز: نازادی خواز، لایه نگری پزگاری.
[ف] آزادی خواه

پزگاری خواز: هه واداری نازادی. [ف] آزادی خواه
پژد: گاسنیک که نوو که که ی قیت ده که نه وه
بوئه وهی زیاتر عه رز بدری، نه گهر بشیانه وئ
زور عه رزه که نه دپی و گایه کان زور ماندوو
نه بن مالی ده کهن. (گاسنه که ماله توزی پژدی
که). [ف] بلند کردن نوک گاو آهن برای اینکه
بیشتر به زمین فرو رود

پرشوه: پرشفت، به رتیل، پاره یه ک که

کار به ده ست بو پیک خستنی کاریک به ناره و
ده یستین. [ف] رشوه

په ڼین په ڼین: فران فران، هه ر کهس به شی خوی
هه لگری و بیر فیتن. (بوو به په ڼین په ڼینیک
به جاری تا پریان کرد). [ف] ربودن دسته جمعی

په قات: پیز، له پال یه ک چندراو، جه لله کراو. [ف]
ردیف

په قه: گو پره، مله، کن به رکن، مملانی. [ف] رقابت
په قه به رایه تی: په قه به ری، په قه. [ف] رقابت

په قیف: په قیق، هه وال، دۆست، هه فال، هاو ری. [ف]
رفیق

په ک: په گ، بنخ، پیشه. [ف] ریشه گیاه
په مازین: هه لاتن و هه لبه زدابهن، بو
نه سپ سواریش ده گوتری. [ف] بالا و پایین پریدن
په موسک: گیاه که له میزگدا شین ده بی و
لاسه که ی ده خوری، په موسک، موسک. [ف] نام
گیاهی است

په مه رکیتر: به ران، یه کانه. [ف] گراز
په ندول: که ندپ، ناودپ، شیوی به ناوی لافاو
دروست بوو. [ف] آبکند

په قه له قه ندی: جۆری کراسی ژنانه ی قه دیم
بوو. [ف] نوعی پیراهن زنانه در قدیم
په قه (+) روو. [ف] روی

په قه (+) روو، په قه فافون. کانه یه که کتری و
قاپ و که وچک و دیزه ی لئ دروست ده کهن. [ف]
روی

پوچسووک: گوئی رادیتر، ناده غه ل. (نه وه نده
کوپکی پوچسووک هه ر کاریکی پی بلیی به دل

نه‌نجامی ده‌دا) [ف] سبک‌روح

به تخم‌گذاری کند

روح تلیسانه‌وه: بریتی له بزووتنی رهم و به‌زه‌یی، ده‌رپرینی خۆشه‌ویستی. (خودا به خیری بگیری س‌سیر روحه‌که‌ی بومان تلیساوه‌ته‌وه) [ف] اظهار مهر و دوستی

روح سارد بوونه‌وه: بئ‌مه‌یل بوون، مه‌یل سارد بوونه‌وه (بئ‌وا روحه‌که‌ت سارد بۆته‌وه) [ف] کم شدن ترجم

روح: به‌زه‌یی. [ف] روح
پۆژان: ناوی کچانه [ف] نام دخترانه

پۆژه ره‌شه‌که: گرانی، بریتی له دامان و موحتاج بوونی زۆر. (وهک پۆژه ره‌شه‌که دامابووم بۆ له‌تی نان) [ف] کنایه از گرسنگی و احتیاج

پۆژه‌ف: چۆنه‌تسی و بارودۆخی پۆژ، رووداوگه‌لی باوی پۆژ [ف] رخ‌دادهای روز
پۆژین: (وهک پۆژ پووناک؛) ناوی کچانه
پۆسه‌کنان: داسه‌کنان، سه‌ره‌وتن، داساکین، داسه‌روین. [ف] آرام گرفتن

پوقیسۆر: پ‌یخۆله. [ف] روده
پۆل: ده‌ور، نه‌خش. [ف] نقش
پۆمان: چیرۆکی درێژ، چیرۆکی خه‌یالی که به شیوه‌ی په‌خشان و هۆنراوه‌ده‌نووسری. [ف]
رمان

پوممه: پاوکه، پامکه، هیلکه یان به‌ردیکی خ‌ری س‌پی که له کولانه‌ی م‌ریشکی داده‌نین بۆته‌وه‌ی هیلکه‌ی له‌سه‌ر بکا. [ف] تخم‌مرغ یا سنگ سفیدی که در لانه‌ی مرغ می‌گذارند تا مرغ را تحریک

پۆنده: (+) جار. زه‌ویی نه‌کێل‌راو، به‌یار. [ف] بایر
پوو: پۆج، فافۆن، روح، (پارچه‌گوشتیکه‌ی د‌لی من روو نییه/ ناله‌ی نالی من دره‌نگه‌ی زوو نییه «ه‌نین») [ف] روی.

پووباد: ئه‌و ماکه‌وه‌ی له‌ پ‌که‌دا دایده‌نین و داوی له‌ ده‌ور ده‌نینه‌وه و پاوی که‌وی‌تری پ‌نه‌که‌ن. [ف] کبکی که برای شکار کبکهای دیگر از او استفاده می‌شود

پووبه‌ر: (+) پووکار. [ف] سطح
پووبه‌سته: پوو داپۆشراو، ئافره‌تی به‌ئه‌ده‌ب و نه‌جیم. [ف] رو پوشیده

پووسارد: (+) بئ‌نان، لاره‌مل. (کچی بئ‌چاره‌ه‌تا له‌ ماله‌ باییشییه‌تی ه‌ر پووسارده). [ف] گردن کچ
پووسل: شه‌رم‌ن، شه‌رم‌یون، فریت (ماس‌ت فروش کچی جوان و پووسلم/ ماس‌ت فروش ماس‌ت ئاو‌تیه‌ی د‌لم «گورانی») [ف] خجالتی
پووسووری: خ‌وینی نیشانه‌ی کچ بوون که به خامیکی سپییه‌وه له‌ مالی زاواوه‌ ده‌نیزدریته‌وه
بۆ مالی باوکی بووک. [ف] خون بکارت

پووش هه‌لاتن: تووپه‌ بوونی پ‌شيله و م‌راندنی. [ف] عصبانی شدن گربه و آماده شدن برای حمله.
پووناخۆش: م‌رومۆچ، پووگرژ، نیوچاوان تال. [ف] اخمو

پووناکییر: پۆشن‌بیر، زانا و خ‌وینه‌وار. [ف] روشن‌فکر
پووه: بارانی توند به‌ باوه، له‌نگیزه. [ف] باران
شدید همراه با باد

پویق: جیقنه، ریقنه. [ف] فضله‌ی پرندگان

ره: () رهگ، دهمار (رهمین پشتاوی کنیشان): ()

ریشه، بیخ (رهمین دار توپیا کویر ده‌چنه خوار)

[ف] (رگ): ریشه

ره‌بادان: نفورچک لی‌گرتن. [ف] نیشگون

ره‌پاوپوو: به‌ره‌پوو، پووبه‌پوو. [ف] روبرو

ره‌پ‌بوون: بریتی له زور ماندوو بوون، له‌کار

که‌وتن له‌بهر هیلاکی زور (له‌بهر ماندوویه‌تی

ره‌پ‌بووه). [ف] گنایه از خستگی شدید

ره‌پگه: گهنم و جوی که له شوینی خیزه‌لان

ده‌چیندری و کهم به‌رز ده‌بیته‌وه و زوو پنده‌گا

و به‌ره‌می که‌مه. [ف] گندم و جو کاشته شده در

زمین شنزار

ره‌پ‌ره‌پ: خوقیت کردنه‌وه و به‌ه‌وا بوون،

فیز و دهمار و خوناندن، (به‌کار ناویری به

کورتان ره‌پ‌ره‌پیه‌تی). [ف] غرور و خودنمایی

ره‌پ‌بوون: هه‌ستانه سه‌رپ، کیل بوونه‌وه. [ف]

به‌پا خواستن

ره‌پ‌نان: هه‌لبرین، دواکه‌وتن (سه‌فا خزاله

مورده‌ی سر و کر و به‌سامم/ پهری بووناکی

موتی ره‌شی شه‌وی ره‌پ‌نا «ئه‌مین

که‌ردیکلانی». [ف] دنبال کردن

ره‌پ‌پ‌چک دان: ۞ راپ‌پ‌چک دان

ره‌تل بردن: هه‌له‌نگووتن، سه‌رسم دان،

هه‌له‌گوتن. [ف] سکندری

ره‌ته‌لدان: هه‌له‌نگووتن، له‌تردان. [ف] سکندری

ره‌جم: به‌ردباران، سه‌نگه‌سار، کوچ‌واران. (بو

فریشته‌ی داد به‌سینه‌ی پرله‌کینه و داخه‌وه/

ماته کوردستان کوتی ره‌جمی شه‌یاتینم ده‌وی

«همین»). [ف] رجم

ره‌چله‌خور: کرمی ریشه‌قرتین، ترتره. [ف] کرم

ریشه خوار.

ره‌حه‌ته‌لقوم: شیرینی‌کی نه‌رم و پونگاوره‌نگه

به‌شه‌کر و نیشاسته دروسکی ده‌کهن. [ف]

نوعی شیرینی که با نیشاسته و ژله و آرد

درست میکنند.

ره‌حیف: لیقه، ئورغان. [ف] لحاف

ره‌ختاوین: ئو ته‌خته‌ی که قتیکه و قولابی

پتویه و جل‌وبه‌رگی پیوه هه‌لده‌واسن. [ف]

رخت‌آویز

ره‌خیزه: گیاه‌که وه‌کوو گوینی بنجی هه‌یه

به‌لام درووی نییه. [ف] نام گیاهی است

ره‌زاسووک: خوین‌شیرین، له‌به‌ردلان، سه‌حه‌ت

سووک. [ف] سبک روح

ره‌زال به‌ره‌زال: هه‌لاه‌لا و له‌به‌ریه‌ک چوو (مار

پیوه‌ی دا و ره‌زال به‌ره‌زالی کرد). [ف] لهیده و از

هم پاشیده

ره‌زیانه: پیزیانه، گیاه‌کی ده‌رمانییه بو

زگ‌نیشته ده‌بی. (هو‌کاکی جووتیار جووتت

شه‌نگول بی/ تووت ره‌زیانه خه‌رمانت گول بی).

[ف] رازیانه

ره‌سم‌چی: وینه‌گر، نیگارکیش. [ف] نقاش

ره‌شبه‌له‌ک: (+) خالبه‌له‌ک، ره‌شانگی کویستان

(کویستان ره‌شبه‌له‌ک بووه). [ف] خالخال شدن

کوهستان.

ره‌ش راهاتن: ون بوون، بزر بوون، له‌پر

لەبەرچاۋ ون بوون (مەر ئىستا كىتەبەكەم لىرە
دانا نازانم كۆنرە رەش راھات) [ف] گم شدن

رەش و شىن بوونەو: برىتى لە گريانى زۆر
(منالەكە مەندە گرياوە رەش و شىن بوونەو) [ف]
كنايە از گريە كردن زياد

رەش ئەسەمەر: سەوزە، رەشتالە، ئەسەمەرە [ف]
سبزەى گندم رنگ

رەش چىڭك: رەش چىڭكە، سىزروو، گاوانى،
رېشۆلە، [ف] سارسياھ

رەش چىڭكە: سىزروو، رېشۆلە، گاوانى [ف]
سارسياھ

رەشكۆز: (+) تاجىيەك كە لە رەشايى و
شىئورە دىشدا دەگاتە كە رویشك [ف] تازى كە
خوب مى دود در خشكى شكار مى كند
رەشە: بەخت، شانس [ف] شانس

رەشورپووت: (+) برىتى لە خيزانى زۆر و
هەزار، مال و مندالى زۆر و بى ئەنوا (ئەو
مەموو رەشورپووتە بەچى تير دەكا) [ف] خانوادە
زياد و بينوا و تەيدست.

رەشە چنار: پەلك، جۆرى دارى چنارە [ف] نوعى
درخت چنار

رەشە ھەرمى: ھەرمى رەشە
رەشەبى: بى رەشە [ف] بىدمشك

رەشەكەوتە: لارەشە، سىيازخ (رەبى
رەشەكەوتە گرى) [ف] سياه زخم

رەشەگوينى: جۆرىك گوينىيە رەنگى لاسق و
درووھەكانى رەشە [ف] نوعى گون

رەشىمشى: شەولەبان، ئاشەگويرىز، ناوى

شتىكى نەبووى خەيالايە مندالى پىدەترسىن
(نەگريى رەشىمشى بۆت دى) ، (بىدەنگەبە
شەولەبان هات) ، (دانىشە گويرىز دەبەن بۆ
ئاشى) [ف] موجودى خيالى براى ترساندن بچە.

رەشەمەل هاتن: بەرھەم هاتن، بەكار هاتن
(حاسلەكەم بۆ رەشەمەل تايە) [ف] برداشت حاصل
كشاورزى

رەشەمەل هيتان: بەرھەم هيتان، بەكار هيتان [ف]
بەنتىجە رسانيدن

رەشەفان: مەيتەر، سىەس، خزمەتكارى ئەسپ [ف]
مەتەر

رەقىتە: (+) قەتماخە، رەق بوونى خوين بەسەر
برينەو: (رەق بوونى سەر قۆل و مليوانەى
كراس لەبەر چلكنى [ف] خون خشكيدە) سفت
شدن لباس براثر چرك

رەكە: ھەوراز، سەرەوژوورى. (بە ھانكە ھانك
لەو رەكە و سەر كەوتىن) [ف] سربالايى

رەگاژو: ڤيشاژو
رەگژى: (رەچەلەك، رەگەز) رېشە، رەگ، بىخ.

[ف] نژاد (ريشە
رەگەز: (+) بنەما، ئەسلى شتىك [ف] عنصر

رەگەما: رەگەز، تيرە، نەژاد (مەردوولە
رەگەمايەكن) [ف] نژاد

رەگى گون مردن: لە پياوھتى كەوتن، وشكاو
ھاتن (رەگى گونى مردووە داواى ژنىش دەكا) [ف]

اقيم شده
رەمانە: جۆرى دانەوئەلەى خۇمالى كراوھ وەك

ھەرزىن و دىمىلە نانى لى دى [ف] دانەى مانند

ارزن که برای نان مورد استفاده است.

په مۆک: سل، قوشقی، سلۆک، سرک، تۆپ،

په وهک. [ف] رموک

پهن: (+) زهوی گوی چۆم که کشتوکالی تیندا

دهکن. [ف] زمین حاصلخیز کنار رودخانه.

پهنج به خه سار: په نه پۆ، په نهج به با. [ف] رنج بر

باد رفته

پهنج به زایه چوون: په نهج به خه سار بوون،

په نهج پۆیی. [ف] رنج کشیدن بی بهره

پهنجی قالدۆنجه: بریتی له کارئ بی هوده و

زهحه ته خۆپایی، قالدۆنجهی گوگلینه به شیاکه

گزموله یهک دروست دهکا و دواي شهوی

ماوه یهک تلی پیندا و زهحه ته تیکی زوری له گهل

کینشا به جینی دیتی. [ف] کنایه از زحمت زیاد و

بیهوده

پهندی: ناوی هه لپه پکینه کی کوردییه. [ف] نام یک

رقص کردی.

پهنگ هه لپه سخان: پهنگ هه لپه زرکان، پهنگ

تیک چوون. [ف] رنگ باختن

پهنگدانه وه: (+) شوین دانان. [ف] تاثیر

په واسه: پتوی، پۆفی، پیفی. [ف] روباه

په وان: (+) په وه وان ٭ په وه وان

په واندوو: لایه، چه سه پی پارچه پی بو نیو یه خه

و سه رده سستی کراس. [ف] آهار چسپی

په و په ویلکه: شیلقه، مه لیکي تیژ و چالاکی لاق

دریژه له قه راغ چۆم و ئاوان دهژی. [ف] نام

پرنده ای است

په وکه: پیان، شوینی هاتوچۆ. [ف] گذرگاه

په وگیر کردن: به زوری نهستاندن، داکیر

کردن. [ف] به زور گرفتن

په وه: (+) داری دریژی گویژ ته کاندن. [ف] چوب

بلند گردو تکاندن

په وه کی: که پۆکی، له حالی پۆیشتندا. [ف] سیاری

په وه وان: (که سیک که په وهی به دهسته وهیه و

دار گویژ ده ته کیننی) شوان، شقان. [ف] کسی

که با چوب بلند درخت گردو را می تکاند)

گله بان

په وه نند: (+) لا، ئالی، گوشه. [ف] بعد

پئ کردن: سازان، حه وان وه. (له گهل که سدا پی

ناکا). [ف] سازگاری

پیایی کردن: مه رایسی کردن، ماستاو سارد

کردنه وه. [ف] تملق کردن

پیایی: مه رایسی، ته شی پیسی، کلکه سووتی. [ف]

تزویر

پیایی باز: مه رایسی که، ته شی پیس. [ف] متملق

پی به دیتی: پیتوینی، پینومایی. [ف] راهنمایی

پیتکه: (+) نامیزان بوونی ته قلی مه کینه ی

به رگدووری به جۆریک که ده زوه که له

ژیره وه کۆ ده بیته وه و به جوانی نایدووری،

(مه کینه کهم دوو پۆژه پیتکه دهکا ناتوانم کاری

پیتکه م) [ف] نامیزان بودن بخیه ی چرخ خیاطی که

نخ زیرین جمع می شود

پیتهل: پیوه له، کز، له ر و لاواز، دالگۆشت. [ف]

لاغر و نحیف

په حال: زین، جلیکی پشتی نه سپ که له دار و

چه رم دروست ده کری. [ف] زین

رېژگه: (+) نه وشوینه ی که چومهل ټیکه ل
رووباری گه وره ده بی. شوینی ټیکه ل بوونه وه ی
دوو چوم. [ف] محل به هم پیوستن دو رودخانه
رېژله گه وهن: سووره گوینی، سووره گه وهن.
[ف] گون سرخ

رېژنه: (+) ناوپاشی حه مام، دوشی گه رماو. [ف]
دوش حمام

رېژوان: (رېگه ی ژوان، رېگایه ک که دوو دلدار
پیک ده گه بیښی:) (ناوی کچانه. [ف]) راه
میعادگاه:) نام دخترانه

رېژه: (مه شقی نیزامی:) چن به رانبر، راده و
داهات. (رېژه ی گه نمکه له وه زیاتر بوو. [ف])
رژه ی نظامی:) اندازه برای محصول

رېژهک: قالب، دفری که کانزای توواوه ی
تس ده کهن بوئه وه ی بیښه شمش. [ف] ظرف
قالب بندی شمش

رېژهو: (+) رېژنه، لیزمه، بارانی به غورهم. [ف]
رگبار باران

رېس: پووس، پووت، بی بهرگ (رېس و بنیس
هاتبووه ددری. [ف] عریان

رېسمه: گرېژنه، پاژنه ی درگا (درگا که بیان له
رېسمه برد. [ف] پاشنه ی در

رېش له بهر گرتن: بریتی له تکا لی کردن و
پارانه وه له که سیک و داوای به خشین و
لی خوشبوون. (نه و عالیه چوونه لای بو تکا و
رېشیان له بهر گرت به لام که لکی نه بوو. [ف] کنایه
از خواهش و تمنا کردن

رېشاؤو: په گاؤو، رېشه داکوتان به هه موو

رېحانه کښتوله: گیاهه کی بونخوش و خورسکه
گه لاکه ی وشک ده کهن و وهک چا دم ده کری
و بو ژانه زگ که لکی لی وه رده گرن. [ف] نام گیاهی
رېخان: بازه لین، تولین، قاچوو، قه مچان. [ف]
یه قول دوقول

رېخشانندن: لی خستن، پندا خشانندن. [ف] ساییدن
به چیزی

رېخلونی: خیزه لان، زیخه لان. [ف] ریگزار
رېخوله درېژ: بریتی له به سه بر و خوراکر،
به تاقهت [ف] صبور

رېخوله کیش: بریتی له ئازا و به پرشت،
کولنه دهر و ماندوویی نه ناس. [ف] کنایه از جسور
و با اقدام

رېخوله ی دوازه گری: رېخوله ی بنی گه ده. [ف]
روده ی اثنی عشر

رېخه تاله: شیاکه ی شلی مالات که به هاران
گیای شین ده خوا و ته ره کی ده گری. [ف] مدفوع
شل احشام

رېزه پې: ده گهن، شان. [ف] نابغه

رېژدار: به ریز، خاوه ریز. [ف] محترم
رېژه له: (+) یه سکیکی خره له چوکی مالات دایه.
[ف] استخوانی گرد در زانوی حیوان.

رېژه له مارانه: رېژه له ماره
رېژه له ماره: رېژه له مارانه، تری ماره، تری
مارانه. [ف] تاجریزی

رېژیانه: جوریک کایه تووه که ی بو زگچوون
ده بی. (مالت پر بی له ریزیانه و مندالت به
زگنیشه بمری. [ف] رازیانه

- لایه کدا. [ف] ریشه دواندن
 پیشکۆ: پیشوو، پیشۆک، پیشۆکه،
 هه‌له‌شاوی بادرآوی که‌ناری می‌زهر. [ف]
 منگوله.
- پیشه بز: گیاه که بنیکی وه‌گ گیزه‌ری هه‌یه
 په‌نگی سپیه و ده‌خوری. [ف] نام گیاهی خوراکی
 پیشه‌لۆک: به‌چه‌که، په‌گه‌ز. [ف] نژاد
 ریتقار: رووبار، چۆم، چه‌م. [ف] رودخانه
 ریشان: (بزووتن، جولانه‌وه) شاره‌زای رینگه،
 پیناس. [ف] (حرکت). راهنمای راه.
 ریتگه: سه‌ره‌تا، هه‌وه‌ل. [ف] ازل
 ریق: (+) زگچوون، به‌له‌فیره، ته‌قه‌فیره. [ف] اسهال
 ریقن: که‌سی که زۆر زگچوون ده‌گرئ، فیرن.
 [ف] کسی که زیاد اسهالی می‌گیرد
 ریقناسه: قورگ، که‌روو، قورقورپاچه، قوروو.
 [ف] حلقوم
 ریقۆ: ① ریقن
 ریقه: ② ریقن
- پیکلاو: کلاوبه، قالاتنگ، لاسقی که‌لا ریواس. [ف]
 ساقی برگ ریواس
 په‌ئ‌که‌وتن: (په‌په‌ی که‌وتن، هه‌لبه‌په‌ین، په‌په‌ی نان
 (په‌ی که‌وتم به‌لام بۆم نه‌گیراوه.) (رۆیشتن،
 وه‌په‌ی که‌وتن. [ف] (دنبال کردن) به راه افتادن
 ریمۆسک: گیاه که بۆنخۆشه له میرگ و گوی
 جۆگه ده‌پوئ وه‌گ که‌لای گیزه‌ر وایه بۆ
 دۆکولیو ده‌بن. [ف] گیاهی خوشبو برای آش.
 ریمۆله: ریشکه و پیشکه، چاو له په‌شه‌وه هاتن.
 (چاوم ریمۆله ده‌کا و خه‌ریکه بکه‌وم به‌عه‌رزدا.)
 [ف] سیاهی رفتن چشم
 ریناس: ① ریشان
 رینجق: گۆج، شه‌له‌ل، سه‌قه‌ت، زرۆپ. [ف] افلیج
 رینگاو: ناوی خه‌ستی نیسک و باقله‌ی کولاو. [ف]
 آب غلیظ عدس و لوبیای پخته شده
 ریتواق: سپیایی ناو خورما که وه‌ک شیلیه‌ی
 هه‌نگوین پیکه‌وه نووساوه. [ف] شهد خرما
 پیوج: ریواس، نیرتکی باسکلاو. [ف] ریواس

- زاخرخانه: (+) زاخه، کویل، ناغله مه‌ری له
 کئو دابراو. (بریتی له دیوی زور سارد.)
 دیوه مینده سارده ده‌لنی زاخرخانه‌یه. () زاغه.
 (کنایه از اتاق بسیار سرد.
 زاخه خانه: زاخرخانه.
 زاخه‌کن: کهنده‌سمه، حه‌وره‌نگیله، په‌نگریژه،
 میش‌خوره. () نام پرنده‌ای است
 زاخیز: خیزه‌لان، زیخه‌لان. () شنزار
 زاربوغازه: شه‌له‌گی دی‌راو، شه‌و شوینه‌ی ئاوی
 لیوه ده‌چینه نیو که‌ردوو. () دریچه‌ای که آب از
 آن داخل جوی می‌شود
 زاربینه: زاربین، شتیکه له دار یان په‌رو بو
 تی‌شاخینی زارکی گوزه و جه‌ره، توپه‌وانه. ()
 دهانه‌بند
 زارجوو: شه‌ندازه‌یه‌ک بنیشت بو جاوین.
 (زارجوویه‌ک بنیشتی له ده‌مدا بوو.) () مقدار
 آدامس که در دهان می‌گذارند
 زارچه‌ک: جاجکه، بنیشت، چه‌قه. () سقز، آدامس
 زارچن: بزارچن، مه‌ساسه‌یه‌کی چکوله‌یه بزاری
 بی‌ده‌کن. () ابزار و جین
 زارکه‌بیننه: زا ربیننه
 زاره و ده‌ر: سهر ته‌ندووری به‌ر ئاوه‌لا. () سر
 تنوری که جلوش باز باشد
 زافه‌وهر: زه‌یستان، ژنی تازه زاو. () زن تازه
 فارغ شده
 زاو و زاتسول: به‌چکه و مه‌چکه، مندالی
 سه‌روپنچکه. () بچه‌های کوچک و زیاد
 زاوا پی‌وی: زاوایه‌ک که ده‌چینه سه‌رمالی
 خه‌زوور. () دامادی که در خانه‌ی پدرزن زندگی
 می‌کند، داماد سرخانه
 زاوا زپ‌رینه: تازه زاوا، زاوای خوشه‌ویست. ()
 تازه داماد
 زاول: ملوزم، میمل. () مزاحم
 زایه‌ند: گان، سیکس، نزدیکی کردنی نیر و می. ()
 جماع، سکس.
 زبالاخه: زبلدان، زبلکه، شوینی رشتنی زبل و
 زال. () زباله‌دان
 زبلکوان: زبلکه، زبلدان. () زباله‌دان
 زبیل: چیلکه و خیز و خول له‌نیو ده‌غلدا (نه‌که‌ر
 نوکه‌که زبیلی که‌مه که‌وی مه‌که.) () آشغال

- زجاو: زه لكاو، زونگ، باتلاغ. [ف] باتلاق
- زې: وشك، كزر (ئو دانه وېله تهره له بهر خور
هه لخن يا زې بې). [ف] خشك
- زراو: بالا بهر ز و قه دباريك (له تيشكى رومو مت
سارده هه ناسم/ كز و بن تينى ئو به ژنى زراوم.
«مه ژار».) [ف] كمر باريك
- زړپوزيندو: ساخ و سلامت و وريا، زيت،
وريا (زړپوزيندو له لاسان راوه ستاوه) [ف]
سلامت و هشيار
- زړخو: خهوزراو، خهوپه ريو (تازه برخه و بووه
خوى لى ناكه وېته وه). [ف] از خواب پريده
- زړوپ: نوستان، سه قهت، رينجو. [ف] قلع
- زړووقه: شوق، بريقه، شهبه ق. [ف] درخشش
- زړه بيزا: گياهه كى كويستانيه لاسقى ره قى هه يه
[ف] نام گياهى است
- زړه چيرگ: بالداريكه له چيرگ چكوله تره. [ف]
هوهره
- زړه كەش: زهوييه ك كه باش ئاو نه درابى و
جيگا جيگاي به وشكى مابيته وه. [ف] زمينى كه
خوب آبيارى نشده باشد
- زړه لاو: گياهه كه قالورى هه يه و رهنگى سپييه،
زور بهر ز ده بيه وه و له نيو قوپيدا شين ده بى.
[ف] نام گياهى است
- زړه مه ندئ: به لبه له شوانه
- زگ له وه پين: زگه رو، مشه خور، زگ دراو، سك
له وه رين. [ف] شكمو
- زگچوون: زگه شور. [ف] اسهال
- زگدراو: (زگهانك، زگه رو، زورخور) ناوى
- دئيه كه له نزيكى مه هاباد. [ف] شكم گنده؛ (نام
روستايى در نزديكى مهاباد
- زگهانك: زگزل، ورگن، گه ده زل. [ف] شكمو
- زگه شور: زگچوون، ته قه فيره، سكه شور،
به له فيره، ته قه توره. [ف] اسهال
- زگه شورئ: زگچوون. [ف] اسهال
- زگه رو: (زگزل، گه ده زل، ورگن، زگهانك)
زگه رو، زورخور. [ف] شكم گنده؛ (شكمو
زگيتنى: زه گه رو يى، چليسى. [ف] شكمو بودن
- زلقول: زلخو، ته ژهى ناقولا و گه مژه، گه وجى
زه لام. [ف] لندهور احمق
- زلخاو: كالان، كيلان. [ف] غلاف، نيام
- زلووفياگ: هه راهه را، زه نازنه نا، هه للاوبگر. [ف]
سر و صداى زياد
- زله موو: مووى پيرى بن چه ناگه ي پيرى ژنان.
(هينده پيره زله مووى له چه ناگه هاتووه). [ف]
مويى كه به علت پيرى روى چانه پيرزن
مى رويد
- زمان به چاو نه گه يشتن: برىتى له تينويتى
زور. (هيندهم تونويه زمانم به چاوم ناگا). [ف]
كنايه از عطش زياد
- زمان به مؤله ق ويستان: زمان له گو چوون،
زمان شكان. [ف] از حركت افتادن زبان.
- زمان پاراو: دم پاراو، ده ماوهر، قسه زان. [ف]
سخندان
- زمان له گو چوون: زمان به مؤله ق ويستان
زمانه خه سوو: گياهه كى كه لا پان و دركاوييه له
گولداندا په روهرده ده كرى. [ف] كاكوتس

- زمير: زمهر، نازووخه ی زستان. [ف] ذخيره
 زناک: (نيشانه، تابلوی نیوری؛) نيشانه له
 نووسيندا وډک: ؟، !، [ف] تابلوی راهنمایی و
 رانندگی؛ (نشانه‌های نوشتن مانند: ؟، !،
 زنگار: زنار، تيشه شاخ. [ف] سخره
 زنه: (+) کانيله، کانيلکه. (دايکی زانايه کورې نازا
 دهنيريته خبات/ من گوتم توش تيبگه ناگاته
 دهريايه زنه. «هيمن».) [ف] چشمه ی کوچک
 زنه کيش: (+) زونگ کيش، جوگه له دروست کردن
 له نيو زونگدا بوئه وهی ناوی زونگاوه کهی پيدا
 بړوا. [ف] درست کردن جوی آب در چمن آبزا.
 زوخ: خووس، خويز، زوقم، ئالشک، ئاليسکه،
 سيخوار، خووسار. [ف] سرماريزه
 زوخ برده: گياوگژ ويستان و زهرحاتی
 سه رمابردوو. [ف] سرمازده
 زورار: (+) قه دباريک. که مهر باريک، زراو. [ف]
 کمر باريک
 زورگانندن: دهنگی يه ستر، يه ستر ده زورکيني. [ف]
 صدای قاطر
 زورکه: دهنگی يه ستر. [ف] صدای قاطر
 زورهان: پير، بيختيار، به سالاجو (پيري
 زورھانی که نهفتی ده رده دار/ داته پيري
 بي په سيوی کوله وار. «هيمن».) [ف] پير، مسن
 زورينه: لانی زور. [ف] اکثریت
 زوقره کردن: فجه کردن، ديق کردن، له داخا
 مردن، (نه مشه و بی تو خه و دالداريکی نامويه و
 نايه ته ژوان/ وډک دوو دلداری تامه زرون
 پيلووه کانم/ له سونی قومه و نه وزیکدا زوقره يان
 کرد/ له تاسه ی رامووسينیکدا مه لپرووکان. «قادر
 عه ليخا».) [ف] دق کردن.
 زوکوله: زمانه چکوله. [ف] زبان کوچک
 زولانه: تهوق، قه لاده، قه لاته، ئالقه ی ملی تاژی.
 [ف] قلاده سگ شکاری
 زولف شه مسه: شش گولينگی پيشه سهر بوو
 به شه دهوه که سی به ملادا و سی به ولادا شور
 ده بؤوه. [ف] منگوله ای که زنان به دستار آویزان
 می کردند
 زولم: ستم، ناهه قی، گوچ، نارپه وایی. [ف] ظلم،
 ستم
 زوما: زاوا. [ف] داماد
 زومپا: کوره، زوپا، سوبه. [ف] بخاری
 زونگ کيش: زنه کيش
 زووبر: تهخت، راست، عه ردا زووبر، زه ويني
 راست. [ف] زمین هموار
 زووروو: سووتووی خوری (به داسه که دهستی
 خوی بری زووروومان بړ کرد خويته کهی وشک
 بړو). [ف] خاکستر پشم و مو
 زوورووشک: گهوج، کهلخو، ناهير، هه قه ق،
 گه مشو، نه قام. [ف] نادان، ابله
 زووفنا: گيايه کی ده رمانیبه بستیک له زهوی
 به رز ده بيته وه و گولی قاوه یی ده ر دهکا. [ف] نام
 گياهی است
 زووقانندن: دهنگی يه ستر، يه ستر ده زووقيني. [ف]
 صدای قاطر
 زووقه: دهنگی يه ستر. [ف] صدای قاطر
 زهجره به: جه زره به، نازار، عه زيه ت. [ف] اذیت

زەحمەتکیش: پەنجکیش، کریکار. [ف] زحمتکش
زەخم: (+) توند، مەحکەم (بەنەکە زەخم گری دان).

[ف] محکم

زەخمار: زامار، بریندار، کۆلەوار، [ف] زخمی

زەربەقوونە: هێکە، هێک، زەبرەقوون. [ف]

تخم مزغ

زەرحات: شیناوەرد، بیستان، تەپەکاری. [ف]
جالیز

زەرد و ماھ: شاخی بەرز و ئەستەم، پەوێزی
پژد و بەرز. (گەیشتمە سەر تروپکی ئارەزوو
پوژی کە چی پوانیم/ لە پێشماندا پەوێزی زەرد و ماھو
سەخت و ئەستەمیکە تر «هیمز»). [ف] سخرە
صعب العبور

زەردەگوینی: جوړیک گوینییه پەنگی لاسق و
درووێکانی مەیلەو زەردە. [ف] نوعی گون

زەردەلۆک: (مەیلەو زەرد، زەردواش). (زەردەل،
کز و لاواز. [ف] (رنگ مایل بە زرد) لاغر، نحیف.
زەردی زروقی: جوړی کەوشی قەدیمی ژنانە
بوو. [ف] نوعی کفش قدیمی زنانه

زەردیکە: زەردوویی. [ف] یرقان

زەرق: ریا، دووڕوویی، تەشی پێسی. [ف] تزویر

زەرەج: ژەرەژ، دوپاچ، کەو. [ف] کبک

زەرەند: گوژارک، کوژالک، کالەکە مارانە. [ف]
هندوانە ی ابو جەهل

زەریکە: خنازێل، خەنازیر. [ف] گواتر

زەریم: نێرگەز، گولیکی گەلا سپی بەھارییە،
نەرگەز. [ف] نرگس

زەپی مسقالی: پارچە یەکی قەدیمی بوو بۆ

کراسی ژنان. [ف] نام یک پارچە ی قدیمی

زەعف: زۆر، زەهف، فرە، گەلەک. [ف] زیاد

زەقەر: (+) چالاک، گورجوگول. [ف] چابک

زەقەنگ: داخوازی، خوازیری، داوا. (گەلەک

ژباڤا وی زەقەنگ کرن ئەهاتە رازی بوونی). [ف]

تقاضا

زەق: (+) هەلمات، مەرمە، کەللا. [ف] تیلە

زەقان: مێشین، ماتانی، هەلماتین. [ف] تیلەبازی

زەق زەقە: ئەستێرە، هەسارە، ستێر، ئاسارە. [ف]
ستارە

زەلامە بەفرینە: پیاو بەفرینە، ئەو پەیکەرە ی

منالان بە بەفر دروستی دەکەن. [ف] آدم برفی

زەلبەقوونە: پووشبەقوونە، پووشبەقەنگە. [ف]

سجاقک

زەلەلە: (ئاوی برین، زنجاکو، (برینەکە ی

زەلەلە ی لە سەر نیشتیبوو). (کولوی نەخووس

لە نێو قوێدا. (پاستاوێکەت چاک نەخووساندووە

زەلەلە ی تێدا یە). [ف] (کلوغ خشک در گل (آبی

کە روی زخم می نشیند.

زەلمە: گیایەکە لە قەراغ چۆم شین دەبی. [ف] نام

گیاهی است

زەلە: زایەلە، دەنگدانەو (کەزە ی پایز پڕووزانی

پەر و بالی مەلوی مەردم/ لە کۆیستانی سەقز

نایە زەلە ی دەنگی تەواری تر. «عەلی سەلیمی

بابامیری ... پەشیو». [ف] پژواک

زەلیو: زەوینی زۆر خووساو بە باران کە لاقی

تێ هەلدەچەقی. [ف] زمین خیسیدە

زەمانە: پوژگار، پوژیار، پوژیار. [ف] روزگار،

زمانه	زهمبه‌ر: (+) پاده بۆ لیدان. (ده‌بی زهمبه‌ریکت
لیدهم) [ف] اندازه برای کتک زدن	
زهمبه‌له‌ک: نه‌سته‌ملی، ناوه، قورکیش، ده‌فری	
قورکیشان [ف] ظرف گل‌کشی	
زهمبیلۆکه: قه‌رتاله‌ی چکۆله [ف] سبد کوچک	
زهنجه‌ف: زیز و زمبه‌ر، موموروو، که‌ره‌سه‌ی	
خوپازاندنه‌وه‌ی ژنان [ف] زیورآلات.	
زه‌ندووک: زهنده‌ک، پارچه‌ی باسک‌پۆش بۆ کار	
وه‌ک سۆرانی، قۆلچاخ [ف] پارچه‌ای که هنگام	
کار به ساعد و بازو می‌بندند	
زه‌نگۆل: ته‌مبه‌ل، ته‌پلوس، قوون گران،	
ته‌وه‌زهل، کاهیل [ف] قنبل	
زه‌نگۆل: گویزنگ، گویزک، قایی پا [ف] قوزک پا	
زه‌نگۆله: (+) شانه‌ی زه‌رده‌واله [ف] شانه‌ی	
موسه.	
زه‌نگه‌ر زه‌نگه‌ر: له‌رزله‌رز، له‌ره‌له‌ر [ف] لرزان	
لرزان.	
زه‌واد برین: (خواردنی خوراک، نان خواردنی	
که‌سیک که ماوه‌یه‌کی زۆر برسی بووه. (دوو	
رۆژه زه‌واده‌م نه‌بریه. ؛) برینی پسق و	
رۆژی که‌سیک. (گوئاحن نه‌و تۆژه زه‌واده‌شیان	
لی مه‌بره. [ف]) خوردن غذا بعد از مدتی؛ (
روزی کسی را بریدن	
زه‌واد کردن: زه‌واد برین، خواردنی نان و	
پنخور [ف] خوردن غذا	
زه‌واره: ته‌خته‌ی باریکی لیواری سندوق و	
په‌نجیره و ... چوارچینه‌ی ئاسن یان ته‌خته‌ی	
شووشه‌گیری په‌نجهره و ده‌رگا، په‌روان [ف]	
زوار	
زه‌ولان: (قه‌لاده، زۆلانه،) توقیکه له نه‌ستوی	
دیلی ده‌که‌ن [ف] (قلاده،) حلقه‌ی آهنی که به	
گردن اسیر می اندازند.	
زه‌وه‌ززه: زئی و زوو، زاووزی [ف] زاد و ولد	
زه‌وه‌نگ: ٭ زه‌قه‌نگ	
زه‌هف: زۆر، فره، زیاد [ف] زیاد، بسیار	
زه‌یف: فیل کردن له مامه‌له‌دا، گزه. (فه‌قیره له‌و	
مامه‌له‌دا زه‌یفی لی‌کراوه. [ف] کلک زدن در معامله	
زه‌یقه‌ت: ئازار، ته‌نگانه و ناخۆشی، ئیش و ژان.	
(پیم ناویرن ده‌رد و زه‌یقه‌ت. [ف] اذیت و آزار	
زئی و زوو: زگوزا، زاووزی، زه‌وه‌ززه [ف] زاد و	
ولد	
زیتاز: مه‌له‌وان [ف] ملوان	
زیپکه: خیزی ورد، ده‌نکه زیخ. (زیپکه‌کی له	
په‌نجیره‌که‌دا و حالیه‌ی کردن. [ف] دانه شن	
زیج: (+) ته‌نه‌که‌ی نه‌ستوو، گالۆن [ف] چلیک	
کلفت	
زیده پاروو: پارووی زیادی، خۆراکی زیادی به	
که‌سیک دان بۆته‌وه‌ی قه‌له‌ویی [ف] لقمه‌ی	
اضافی دادن به کسی که چاق شود.	
زیده‌گاوی: ده‌ست‌دریژی، زیده‌په‌وی [ف] تجاوز	
زیرگه‌وان: زیوان، نگابانی شوینیک، مجبور [ف]	
نگهبان	
زیرقوح: روح له‌به‌ر، گیاندار، زینده‌وه‌ر [ف]	
موجود زنده	
زیزپه‌مەندی: گیا سیریتژ، زپه‌مەندی،	

به‌لبه‌شوانه. [ف] نام گیاهی خوراکی

زینلاقه: قور و چلپاو، لیته. (له و قور و زینلاقه یه‌را

کیرم خوار دیوو). [ف] گل شل که به پا می‌چسبد

زیلک: (+) زراو، کیسه‌ی زهرداو، [ف] کیسه‌ی

زه‌ره

زیلک پ‌ژان: زراو تـۆقین، زراو پ‌ژان، زراو

چوون. [ف] زهرترک

زیمار: زامدار، بریندار، زامار. [ف] زخمی

زین: (+) کورت‌کراوه‌ی خاتوو‌زین، ناوی ژنانه،

کراوه‌که‌ی مه‌م. [ف] نام زنانه

زیندووله: میکروپ، جانه‌وریکی بچووکه به چاو

نابیندری. [ف] میکروب

زینده به‌تال: بی‌کار و به‌ره‌للا، خویری. [ف] لات و

لاابالی

زینده‌خه‌و: بیره‌خه‌و، چوونه فکره‌وه به‌جوریک

که هوشی له‌لا نه‌مینن. [ف] به فکر فرو رفتن

زیندی سه‌ر: به زیندوویی، له حالی ژیاندا (به

زیندی سه‌ری خوی مالی بو عه‌واده‌کانی جیا

کرده‌وه). [ف] در حال زندگی

زیه‌له: زراوی گیاندار، زیلک، کیسه‌ی زهرداو. [ف]

کیسه‌ی زهره

- ڙارو: ڙاری، هه ڙار، فه قیر، بهله نگاز. [ف] فقیر، تهیدست.
- ڙارین: پارانه وه، دوعا کردن، لالانه وه. [ف] نیایش
- ڙاڙک: (+) باویشک، پینه کی. [ف] خمیازه
- ڙاقین: ڙیانه وه، بووڙانه وه. [ف] دوباره جان گرفتن
- ڙالانه: ناوی چپایه که له هه ورامان [ف] کوهی در اورامانات
- ڙاله مڻ: ڙیله مڻ، ڙیله، زیله مڻ، پوولووی بن خوله میش. [ف] آتش زیر خاکستر
- ڙاوه ڙاو: (+) لاڙه لاڙ، به کاوه خو قسه کردن، قسه ی زور و هیچ و پووچ. [ف] حرف زدن آدم گیج و بی ارزش
- ڙقلته: ڙهفته مروت، ڙههریکی کوشنده یه، شتیکی که زور تال بی. [ف] زهری کشنده
- ڙمیریار: ڙماریار، بڙمیر. [ف] حسابدار
- ڙن و ڙال: دهسته ی ڙن و میوینه (لدهوری کانیه که پولی ڙن و ڙال نابوره یان داوه). [ف] انبوه زنان
- ڙنگار: جوری هه نجیره. [ف] نوعی انجیر
- ڙنیلانه: ڙنایله، پیای که ټاکاری ڙنانه ی هیه. [ف] مردی که رفتار زنانه دارد.
- ڙوقار: شوڅار، نه مام، دووزمان، قسه بهر. [ف] سخن چین
- ڙوقم: تال، تامی تال، ته حل. [ف] تلخ
- ڙونرو: ڙانسی ئیسکی لهش، ږوماتیز. [ف] روماتیسم
- ڙووڙیان: (+) پشوودان، حه سانه وه، سانه وه. [ف] خستکی در کردن
- ڙهرڙی: جووجه له، جووچک. [ف] جوجه
- ڙه مه خویرپی: قاوه لتوون، نان و چایی نیوان به یانی و نیوه ږو. یان عه سروڙه، نه و ڙه مه ی که له نیوان نیوه ږو و ئیواره دایه. [ف] غذا میان صبحانه و نهار، یا میان ناهار و شام

ژدهمه ناههقه: ژدهمه خویری، عهسرؤژه. [ف] غذا خوردن هنگام عصر

ژهنگ و ژار: (قار و قین؛) ژهنگ و غهوری

سهر کانزا. [ف] سختی و ناراحتی، کینه‌توزی؛ (

زنگ روی فلز

ژدهه: (+) قه‌جبه، سۆزانی، به‌ستۆکه، سه‌لیقه. [ف] قه‌جبه، روسپی.

ژدهره‌ماسی: گیاهه‌کی که لا تووکنی مه‌یله و زهرده گولی زهرده دهر ده‌کا و لاسقه‌که‌ی قاوه‌یییه زۆر له گوگهم ده‌چی، وشکی ده‌کن و به مه‌لو ده‌یییه له چۆمی ده‌کن و به دار ده‌یکوتن تالاو‌ده‌کی ماسی ده‌کوژی. [ف] نوعی گیاه تلخ که برای شکار ماهی استفاده می‌شود.

ژی‌رپاتۆل: ژیرشه‌لوار. [ف] زیرشلوار

ژی‌رپشتین: په‌رویه‌کی چه‌ند لایه پیکیدا دده‌وورن، ژنان له ژیر پش‌تینه‌وه ده‌یییه‌ستن بوئه‌وه‌ی جوان راوه‌ستی. [ف] پارچه‌ی چند لایه‌ای که زنان زیر شال می‌بندند

ژی‌رچه‌پۆکه: ده‌سبه‌سهر، چه‌وساوه، ، چه‌پۆکه سهر ، زه‌لیلی به‌رده‌ست، دیل و کویله. (کورر تا که‌نگی مهر ده‌بی ژیر چه‌پۆکه بی). [ف] زیردست، تحت سلطه.

ژی‌رچه‌پۆکه‌یی: ده‌ست به‌سهری، چه‌پۆکه سهری. [ف] تحت سلطه بودن

ژی‌رشه‌روال: ژیرپاتۆل. [ف] زیرشلوار

ژی‌رکه‌ن: بنکۆل، کۆلینی بنه‌وه‌ی شتیک. (ه‌ینده‌یان گله‌که ژیرکه‌ن کرد هه‌تا به‌ووخا). [ف] کندن از زیر

ژی‌ژه‌له‌جۆری گوینی مه‌یله و سوور، سووره گه‌وه‌ن. [ف] گون سرخ

ژی‌گول: (ژیکه‌له، جوان، ده‌لال، شه‌پال؛) ناوی کچانه. [ف] (زیبا؛) نام دخترانه

ژی‌لوان: ناوی چیا‌یه‌که له کوردستان. [ف] نام کوهی در کردستان

ژی‌نگه: جیگه‌ی ژیان، شوینی ژیان. [ف] محیط زیست

ژی‌وان: (بژیو، مایه‌ی ژیان؛) ناوی گولیکه. [ف] (مایه‌ی زندگی؛) نام گلی است

ژی‌وه‌ل: (خ‌ر و خول، نه‌رمونول و خریلانه، خه‌په‌توله؛) بووژانه‌وه، ژیا‌نه‌وه. [ف] (تپلی؛) دوباره جان گرفتن

ژی‌ویان: جوولان، بزووتن. [ف] حرکت کردن

ساردخانه: (شوینیک که میوه و گوشت و شتی
دیکه‌ی لی راده‌گرن بؤئه‌وه‌ی خراپ نه‌بی،)
شوینی مردوو تیدا راگرتن له نه‌خوشخانه. [ف]
سردخانه

سارده پهریز: چاره‌گه‌نمی که نه‌کیلدرایی و بؤ
سالی دواپی به‌جاری مابیت‌وه. [ف] مزرعه‌ی
گندم که شخم نزنند و برای سال بعدی بماند
سارده‌گۆج: به‌چکه‌ی مالاتیک که دره‌نگ ژه‌کی
ده‌ده‌نی و هیزی مژینی گوانی دایکی نییه. [ف] بره
یا بزغاله‌ای که توانایی مکیدن مادرش را ندارد.
سارده‌گۆژ: ☞ سارده‌گۆج

سارده‌کیل: زهوی و مه‌زرایه‌ک که له‌قه‌وس و
سه‌رمای پایزدا ده‌کیلدری. [ف] شخم هنگام
سرمای پاییز

سارنجوک: سه‌لاجه، یه‌خچال، به‌فره‌چال. [ف]
یخچال

ساپ: به‌ردی پانی یاری ساپ‌ساپانی. [ف] سنگی
پهن و کوچک برای بازی ششخان.

ساپ‌ساپانی: یارییه‌کی مندا‌لانه‌یه به به‌ردیکی
پان و ته‌نک ده‌کری وه‌کوو شه‌شخان وایه. [ف]
اسم یک بازی بچه‌گانه

ساتار: شوینی بی‌دار و پروته‌ن له‌نیو
دارستاندا. [ف] جایی در میان جنگل که درخت
ندارد

ساتور: (+) کاتور، زهوی و مه‌زرای پروتاوه و
کیا لی‌نه‌ماو (چاره‌که وا ساتور بعوه مه‌ره‌کان
تیر ناخون). [ف] مزرعه‌ی بدون علف

ساتوسه‌ودا: ☞ سارد و سه‌ودا

ساجینه‌ر: ساریژکه‌ر، که‌سیک که برین ساریژ
ده‌کا. [ف] التیام‌کننده‌ی زخم

ساردوسه‌ودا: مامه‌له، کرین و فروشتن،
ساتوسه‌ودا. [ف] معامله

ساروو: سهرمه‌ست، شه‌یدا و سه‌رخۆش، شاد و به‌كه‌یف. [ف] شاد و شنگول

سارین: ساورین، سابرین، نیزی ته‌گه. [ف] بز نر
ساقه‌ته سووره: زه‌پنه‌قووته، بیچووه بالنده‌ی
په‌ر ده‌رنه‌کردوو. [ف] جوجه‌گنجشک پر
درنیاورده

ساک: (+) جانتا، کیف. [ف] ساک

ساکار: (ساده، بی‌نه‌خش و خه‌ت؛) مروی
ساده و دل‌ساف. [ف] (ساده و بدون خط؛)
انسان ساده و پاکدل

ساکن: ئۆقره‌گرتن، سیچهن‌گرتن (ده‌مه‌که‌ت
بینه‌بینی ناو ده‌مم/ ده‌با ساکن بی‌ده‌که‌ی
په‌رخه‌مم. «فولکلور».) [ف] آرام گرفتن

ساکه‌ده‌شت: ساکه‌گۆپ، گۆپه‌پان، ده‌شتی پان و
به‌رین. [ف] دشت وسیع

ساکه‌گۆپ: گۆپه‌پان، ده‌شتایی. ساکه‌ده‌شت. [ف]
میدان، دشت

سالان: سالیک که ئاو زۆر بی، ته‌په‌سال. [ف]
سالی که آب زیاد باشد

سالدانه سالدانه: هیواش هیواش، سووکه
سووکه، ئارام به‌پیدا پویشتن (سالدانه سالدانه
له‌ولارا هات). [ف] سلانه سلانه

سالم: ساق، ساغ، سلامه‌ت. [ف] سالم

سالوز: لیزان، شاره‌زا، وه‌ستا، کارزان. [ف] ماهر
ساله‌وه‌خت: سالهات (مناله‌که‌مان ساله‌وه‌ختی
هاتوته‌وه‌پێ ناگرێ). [ف] سالگرد

سامالسا: ساف و لووس، (به‌فر شاخ و هه‌ردی
سامالسا کردووه). [ف] صاف

سامۆته: سامۆرته، که‌ژوو. (ده‌لالو لالو
هه‌سته‌وه/به‌بن سامۆتی زینه‌وه/تفه‌نگه‌که‌ت،
قه‌له‌مه‌که‌ت، گواره‌ی سووری گویجکه‌ی
میژوون هه‌شتا هه‌رده‌له‌رینه‌وه. «شیرکو
بینکس».) [ف] فتراک

سان: سیپه‌ر، سا، سینۆه، نیسی (سان داری
خوه‌شه‌که‌وماری نه‌وی/ دلداری خوه‌شه
به‌وکاری نه‌وی «گورانی».) [ف] سایه

ساوان: (+) داریک که له‌سه‌ر دوو کۆله‌که‌ پایل
ده‌کری جلوه‌به‌رگ و که‌لوپه‌لی پێدا هه‌لده‌واسن.
[ف] چوبی که بر دوستان قرار می گیرد برای
آویزان کردن لباس و وسائل دیگر.

ساوه‌له‌وانی: ساوه‌ساو، خاوه‌خاو، ته‌مبه‌لی له
کاردا (له‌کاردا زۆر ساوه‌له‌وانی ده‌کا). [ف] تنبلی،
سستی

سایکلۆن: گێژه‌لووکه، باهۆز، باگه‌پ، گه‌ره‌پنچ،
گه‌ژکه‌پینک، گه‌رده‌لول، زه‌مه‌ن، گه‌رده‌بل. [ف]
گردباد

سایلقۆح: ساویله‌که، ساکار، مروقی دل‌ساف. [ف]
ساده‌لوح

سایلقۆکه: ساویله‌که، سایلۆح، ساده‌دل. [ف]
ساده‌لوح

سایه‌د: ئاگادار، نگابان، چاو له‌سه‌ر داچهرین و
ئاگاداری لی کردن (پوژ تا ئیواره‌له‌سه‌ری
سایه‌ده). [ف] دیده‌بان

سبیرۆک: جۆری چۆله‌که‌ی بۆر و زۆر
چکۆلانه‌یه‌له‌نیو دارستان و بیشه‌دا هیلانه‌ده‌کا.
[ف] نوعی گنجشک بسیار کوچک

سپی پوژ: ئەو پوژانەى کە شە هەورى سپی بەرى پوژ دەگرئ، پوژى سپی. [ف] روز سفید سپیلك: کۆشى گەنم کە دانەکەى زۆر کەم بى. گۆلە گەنمى بى. دان. [ف] ساقە و خوشەى گندم کە دانەاش کم باشد سپیلكە: ئەو دەنکە گەنم و نوکانەى لە قوزاخە نە هاتوونە دەرى و لە نێو سوورایى جەزە کە دا دیارن. [ف] دانەى کە از خوشە بیرون نیامدە سپی لۆک: سپی واش، مەیلە و سپی. [ف] مایل بە سفید ستیپە: شوقە لەت، ستیپک، سەکۆى رەشمال. [ف] سکۆى سیاە چادر سچیل: ناسنامە، هەویە. [ف] شناسنامە سچیل نووس: کەسى کە هەویە دەدا بە خەلکى، کوخا سچیل. [ف] صادرکنندەى شناسنامە سڤ: (+) بى ناگا، بى حەس (دوکتور ددانى بۆ سڤ نە کردم کیشای). [ف] بى حەس سڤ سە پۆلە: مەروڤى گىژ و کاس و هیچ نە زان، کاس و وڤ. [ف] گىچ و منگ سزرگە: مۆچرک، تەزووى لەش. [ف] تیر کشیدن و سیخ شدن موى بدن سزگاڤ: تیزاڤ، سزگ، ناوى پەنیر کە لۆرکى لى دەگرن. [ف] آب پنیر سستەر: ☞ سیستر. سفدر: سفدە، سەردەرانە. [ف] نەردەى بالای در. سکه پۆ: زگەرۆ، زگدراڤ، زگهانک، بریتى لە زورخور. [ف] کنايە از آدم شکمو سلموچک: سلموچک، قە لەشتى نىوان سمى

ئاژەل. [ف] شکاف سم حیوان سلۆک: سل، سرک، پەوەک، پەوک. [ف] رموک سلیمۆتە وەرە: پەپووسايمانکە، خاتوون سیمانکە. [ف] هدهد سلیە: گۆللە، فیشەک. [ف] تیر سمر سمر: پى چەقاندن، منجربوون، بە زۆر و ئیسەرەم کارىک کردن. [ف] پافشارى سمکۆل: (+) پى کۆل، سم بە زەویدا خشاندى جوانەگا کاتى شەر کردن سمیل چەخماخى: سمیل تیز و بارىک، کە سىک کە سمیل دريژووکە. [ف] کنايە از سبیل دراز و بارىک سمیل چەورانە: بریتى لە بەرتیل، دەمشیرینى. [ف] رشوہ سمیل قیت: بریتى لە مەروڤى بە پۆز و شایى بەخۆ، مەروڤى لووت بەرز و قیت و قۆز. [ف] آدم مغرور خوش تیپ سميٹە خنچکە: بسکەى سمیل، زەردەخەنەى پیاو. [ف] لبخند مردان سن: (+) ناوى هۆزىکى بچووکە لە هۆزى بلباس. [ف] نام طایفەى از عشیرت بلباس سنجانە: سەرپۆش، لەچکە. [ف] روسرى سنخ چى: شکستە بەند، جەرەج. [ف] جراح سندووقە شەیتان: تەلەویزیون، تى فى. [ف] تلویزیون سنگ شیرى پشت ماکەر: بریتى لە پیاوى زەبەلاح و کەم غیرەت. [ف] کنايە از مرد لندهور بى غیرت

سنگه سۆژه: دله کزێ، ژان و کزانه وهی سینگ.

[ف] سوزش سینه

سنگه: ته پک، گرد و ولکه، جیهه که به قه دی

کیوه وه که شین بی و گیای پیوه بمینی. [ف]

ته پای کوچک در کوه که سرسبز بماند

سنه سن: خاوه خاو، ته مبه لی و دهسته وستانی له

کاردا (به بهر ئه و کاره وه هه ر سنه سنیه تی). [ف]

تنبلی کردن هنگام کار

سواره و پیاده: ناوی جوړی ئۆبییه ی به

زهنگیانه گیراوه یه له په راویزی دهسمالی ددهن

بۆ جوانی. [ف] نوعی زیورآلات زنانه

سواری قسه ی خۆ بوون: بریتی له پی چه قانندن

و پیتاگری له سه ر قسه و بیرو پای خۆ (سواری

قسه ی خۆی بووه به ئامان و زامان واز ناهینن)

[ف] پافشاری بر حرف خود.

سواله شیوێنکه: فشه، گیاهه که له نیو که نمدا

شین ده بی و کاتی دروینه نایه لی سواله ی

دهستی دروینه وان پیکه وه بنووسی و فشی

دهکاته وه. [ف] نام گیاهی

سواندان: پاساره، سوانده، سوانه، گوێسه بانه،

گوێسوانه. [ف] لایه ی بام

سوئقه: هه لکه وت، ده که من. [ف] ندرت

سۆده: (کلۆر، ده رمانیکه تیکه ل ئاوی

خواردنه وه ی ده که ن بۆنه وه ی خاوی نی بکاته وه:

(بلخ، به لخ، به لخ. [ف] (کلر) جرم

سورالک: گیاهه که به قه د کیفوار که لاکه ی وه ک

که لای که سه که سک په ره په ره یه و شین و

مه یله و سووره، له ئاودا له که ل به ن ده ی کولین

به نه که سوور ده کا. [ف] اسم گیاهی

سۆراویلک: مراوییه کیوی. [ف] مرغابی وحشی

سۆرغره: رهنگیکی زهردی مه یله و قاوه بییه بۆ

ئاسک و ئاژهل. (ئاسکیکی سۆرغره مان به بهر

قه دی کیوه که وه دی). [ف] رنگ بور مایل به

قهوه ای

سوریت: سرووت، کلۆش، لاسقی که نم و جو.

[ف] ساقه ی گندم و جو

سوژن به دز پی کردن: بریتی له شار د نه وه ی

مه سه له یه که له نیوان چه ند که سدا. (وایان شوژن

به دز پی کرد تازه که س تنی ناگا). [ف] مخفی کردن

چیزی میان چند نفر

سۆشین: گیاهه کی ئه ستووره له کوگه م ده چی،

به نه که شی وه ک چه وه نده ر وایه وشکی ده که ن و

لئی ده که ن ئارده که ی ده که ن به په لولوله. [ف] نام

گیاهی

سوکوچرووک: ئابروو تکاو، ریسوا، خویری. [ف]

فرومایه و رسوا

سوکور: سیخو پ، سیخ چووله، ژیشکی گه و ره ی

تیرهاویژ. [ف] سگر نه

سۆله خانه: سارداو، ژیرخان، قوولکه له

عه رزیدا بۆ ئاو سارد کردن. [ف] سردابه

سۆلین: گیاهه کی کوێستانییه به پۆل ده پرو ی

زۆر به رز ده بیته وه قالۆری هه یه که لاکه ی وه ک

که ره که وایه. [ف] اسم گیاهی است

سۆمپا: سۆبا، زۆپا، سۆبه، کووره. [ف] بخاری

سۆمه ن: مه له، مه لی. [ف] شنا

سۆنه یی: ناوی هه لپه رکییه کی کوردییه. [ف] نام

- يک رقص کردی. شستی ویگرا دەوئ. (بۆتە سووری دووگر سونع: تەمەن، عومر (یاریکم گرتوو لە سونعی خۆمە). [ف] ھەسن و سال سووتەبا: گرە، گرەبا، سەبوون، بای گەرم. [ف] سبون سووتەپۆک: جیگای سوتمان، جارە گەنمیک کە دەسووتی و رەش دەبیتەو. [ف] مزرعەیی سوختە سووخەت: ئاکار، خوو، رەوشت. [ف] اخلاق سوورمالک: سوورە بانوو، زەویی بێخیز. [ف] زمینی کە خاک است و شن ندارد سوورمل: (+) جەمسەری کیو. [ف] خطالراس سوورمەن: زەویی گلە سوورە، سوورە بانوو، گوشتە زەوی. [ف] زمین نرم سوورە بانوو: زەویی گلە سوورە، بەرانبەری خیزەلان. (ئەم پەتاتەییە خاکە کە سوورە بانوو بپووە تەمەنی زۆر خوشە). [ف] زمین کە خاک سرخ باشد سوورە پنگ: پنگە سوورە، جۆری پنگەییە گەلاکانی مەیلە و سوورە ھەرکەس بپخوا زگچوون دەگری. [ف] نوعی پونە سوورە چیغ: جۆری چیغە ھەوارچییان لە قامیش دروستی دەکەن. [ف] پرچین نی سوورە گوینی: جۆری گوینی مەیلە و سوورە، ژێژلە گەوھن، ژێژلە. [ف] گون سرخ سوورە مراوی: سوورە قانگ، جۆریک مراوییە کیوییە رەنگی سوورە. [ف] نوعی اردک سووری دووگر: بریتی لە کەسێک کە دوو
- خورماشی دەوی و بەغداشی دەوی. [ف] کنايە از کسی کە دو چیز را با ھم می‌خواھد سووژیت: سووژە. [ف] سوژە سووک: نەقیزە، دارێک کە نوکیکی ئاسنی تیچەقاوھ و گا و ولاخی پێ لی دەخوڕن. [ف] قلز نوک تیزی کە برای راندن حیوانات بە سر چوبی فرو می‌کنند سووکە: ئازارە مریشک. [ف] آبلە مرغان سووکە: گردی نەوی، تەپۆک، تیرەگ، کەلک. [ف] تپە سوول: سەول، سەرو، داری سەرو. [ف] درخت سرو سوولان: (+) شایی، زەماوھەند، ھەلپەرکی؛ (تافگە، سولاف، قەلبەزە، ئاوەلدیز. [ف]) رقص و پایکوبی؛ (آبشار سوونوو: سوون ھاتنەو، بلووغ بوون بۆ سەگ و تاژی. [ف] بلوغ سگ و تازی سوونە: سن، بۆگەنکە، کیسەلە، جانەوریکی وردی بۆرە ئافەتی گەنمە و شیلە کە دەمژێ. [ف] سن، آفت گندم سووینانە: سووندان، گوێسووانە، پاسارە، سووانە، گوێسەبانە. [ف] لہی بام سوویر قسە: کەسێک کە لە قسە کردن تیر نابێ. کەسێک کە زوری دل بە قسە و باسەوہیە. [ف] وراج، پرحرف سۆیلاڻە: جۆری گولی جوان و بۆنخوشە. [ف] نام گلی است

سویک: به رخ و کاژیله‌ی ساوا. [ف] بره و بزغاله‌ی تازه به دنیا آمده.

سه‌بون: (+) قه‌دهم، تینیک که له قرچه‌ی هاویندا وهک شه‌پۆل له نزیک زه‌وی ده‌بیندری. [ف] هاله که در گرما دیده می‌شود

سه‌چاک: سزا، پاداشتی چاکه‌وخرابه. [ف] عقوبت سه‌حانه: ده‌فر و کاسه‌ی مسین. [ف] ظرف مسی سه‌حەت خوش: پوو‌خوش، ره‌زا شیرین، خوین‌شیرین، ره‌زاسووک، خوین سووک، سه‌حەت‌سووک. [ف] دوست‌داشتنی، خوشرو سه‌حەت‌گران: ره‌زاگران، موموچ، ره‌زاتال، رووناخوش. [ف] اخمو

سه‌خ: (بن‌میچ، بن‌بان:) مه‌لاشوو، ملاشک، مه‌لاژگ. [ف] (سقف خانه:) سقف دهان سه‌ختان: سه‌خناخ، سه‌خلەت. [ف] مسیر سخت در کوه

سه‌خلەت: (+) سخناخ، سه‌ختان، شوینی رژد و نه‌ستم له چیا‌دا. [ف] سراسیمه سخت در کوه سه‌خه‌رات: چه‌مه‌سه‌ری، کویره‌وه‌ری. [ف] سختی

سه‌ده‌قی خو لیدان: رای خو ده‌رب‌رین. [ف] نظر خود را مطرح کردن.

سه‌رئاسنینه: جوریک درکی تیژه له‌نیو گه‌نمدا ده‌روئ، سه‌پان ترینه، درووه که‌له‌وه، چۆکشکینه. [ف] نوعی خار

سه‌راسۆ: لای به‌رزایی، سه‌راسوی. (به‌سمان لی بگره سه‌راسوی بانی/له تو مالی زور له من جوانی «گورانی ژنان».) [ف] طرف بالا

سه‌رئاسۆ کردن: (مل کیشان و چاو لی کردن (بچو سه‌ر ئه و بستوکه سه‌رئاسویک بکه بزانه که‌س دیار نییه:) (سه‌ردان، دیده‌نی کردن، هه‌وال پرسین، به‌سه‌ر کردنه‌وه، (قه‌ت سه‌راسویه‌کمان ناکه‌ی). [ف] (نگا کردن از بالا:) ملاقات

سه‌راف: (+) قه‌راغ ئاو، لیواری چۆم. [ف] کنار رود سه‌رانگیر: گه‌رانه‌وه له سه‌ردا بو خواری. (هه‌وارچییان له کویستانه‌وه به‌ره‌و گه‌رمین مالاتیان سه‌رانگیر کردنه‌وه). [ف] برگشتن از بالا به پایین

سه‌راوه‌رد: (+) مهرزی نیوان زه‌ویوزار، (گوندی قاجر و کانی پانکه سنوور و سه‌راوه‌ردیان پیکه‌وه‌یه) [ف] مرز میان زمین کشاورزی. سه‌ر ئه‌ستوور بوون: بریتی له فکر و خەم و

خه‌یالی زور (سه‌رم ئه‌ستوور بووه هیندهم بیر کردنه‌وه). [ف] سرگیجه گرفتن بر اثر بیکاری سه‌رب: (+) دوورینه‌وه‌ی گه‌نم و جو و وینجه به‌مه‌له‌غان به‌شینویه‌ک که سه‌ری گوله‌که‌ی بقرتین. (ئه‌و وینجه‌یه حه‌یفه سه‌رب‌ر مه‌یدوورده‌وه). [ف] درو کردن و قطع کردن گندم و جو از نزدیک خوشه.

سه‌بر‌ده: سه‌رگوریشته. به‌سه‌ره‌ات، سه‌ربهورد. [ف] سرگذشت

سه‌ربگرد: به‌سه‌ره‌ات، سه‌بر‌ده، سه‌ربهورد. [ف] سرگذشت

سه‌ربه‌ران: به‌رائیک که ته‌مه‌نی له پینج سال پتر

سهر په رزان: بریتی له ده رفعت و هه، (بروا)
بکه هینده گرفتارم سهرم ناپه رژی دنا ده هاتمه
خرمه تان: فرصت داشتن

سهر قول: سهر لقی شلک و باریکی داره میو
که پیچ پیچه و ترش و خوشه ده خوری. [ف]
شاخه ی باریک و پیچان تاک

سهر ته ته ی بن مافه ته: بریتی له پواله ت جوانی
له دهر وونا پیس و خراپ. [ف] کنایه از ظاهر زیبا
و باطن خبیث

سهر ته پکه: په رویه کی ته پ کراوه به سهر گوئیکه
هه ویریدا ددهن بوئه وهی کپیژ نه هینی یانی
رهق نه بیته وه. [ف] پارچه ی خیسی که روی چونه
نانوانی می اندازند

سهر تیک: جه مسهری دروومان. [ف] محل وصل
پارچه ی دوخته شده

سهر تیکه: سهدووک، گیاه که به ریکی خر
ده گری و ده خوری. [ف] اسم گیاهی خوراکی
سهر چمن کردن: سهری برکه تووتن

هه لپه رتاوتن بوئه وهی گه لاکانی پان بی. [ف]
بریدن قسمت بالایی بوته ی توتون برای اینکه
برکش پهن بشود.

سهر چادان: په رویه کی گردی گولدوزی کراوه
دهیدن به سهر قوری چاییدا بوئه وهی دم
بکیشی. [ف] دمکش

سهر چرووک: سهر چلووک، سهر لقی دار. (تازه
یاریکم کرتووه خه لکی شاری که رکووک/له بهر
مه مکوله ی دهرم وهک سیوی سهر چرووک

«گورانی».) [ف] شاخه ی بالایی درخت

بی. [ف] قوچ از پنج سال به بالا

سهر به رده: بانیزه، شو جیکه ی گهنمی لیوه
ده ریژنه ناشه وه. [ف] محل فرو ریختن گندم به
دهانه ی آسیاب

سهر به پروله: قوله داریکی به قه د بستیک ده بی
لای سهر ووی باسکیشی ده کوتن ده بیته هو ی
پینه نددانی نیرو نامور، پیمیکه گاینجه که
را ده گری. [ف] پیمی چوبی درخیش

سهر بهورد: به سهر هات، سهر برده،
سهر گوریشته. [ف] سرگذشت

سهر به ههش: سهر به قور، تازی بهار، که سیک که
خوشه ویستیکی مردووه و سهری بو له قور
ناوه. [ف] کنایه از عزادار

سهر بیژنگه: بریتی له مروی ده سته وستان و
بی ده سلات. (نه و سهر بیژنگه یه هیچ کاریکی له
دهست نایه.) [ف] کنایه از آدم تنبل و ناتوان

سهر پنچ: گیاه که وهکوو که رته شی وایه به لام
درکی نییه. [ف] نام گیاهی است

سهر پیلک: ده سپیک، سهره تا. [ف] ابتدا

سهر به کلاوه: (+) بارانی ده نک درشت که له
گولاوه ناوی ددها و بلوقی پی ده کا. [ف] باران
درشت که بر روی آب حباب درست می کند

سهر به خوزدا گرتن: سهر داخستن و
بیرکردنه وه. جوری سهر داخستن که چنه به
قوولکی مله وه بنووسی. [ف] پایین انداختن سر.

سهر بی ده لاک تاشین: بریتی له کاری
ناشارهزا و بی پرس و را. [ف] کنایه از کار
ناشیانه و بدون مشورت

سەردووشى: دوو لەتە پارچەى دورار و ڤىك
 كە بە سەر شانى چاكەتدا دەيدروون هەردوو
 سەرى لای يەخەكەو بە دوگمە قايم دەكرى. [ف]
 سەردووشى

سەردوولكان: چەمەرى، ئىلىگى، وایلۆك،
 سەردوولكە، شیعەر بە مردودا هەلگوتن. [ف]
 مرثیە

سەردەژین: ژانەسەر، سەرنیشە. [ف] سەردرد
 سەردەلیل: سەرچۆپىگر (دەسەرە ھابەدەس
 سەردەلیلەو). (شۆخى نەشمیل بى دەلیل
 توراوہ لىم/ شایى ڤۆخە و سەردەلیل توراوہ
 لىم. «نادر نیرومەند "بۆزان"»). [ف] پىشاهەنگ
 رقص گرووھى.

سەردێڤ: ئاودانىكى كەم بۆ گەنم لە پايزدا كە
 تەنيا ئاوەكە وەسەر زەويیەكە دەكشى و تىیدا
 ڤاناوەستى. [ف] آبىارى در فصل پاییز
 سەردێڤ: ناوى بابەتى نووسراوہ (چىزۆكىك لە
 ژىر سەردىڤى ئەوہ ... د.ا). [ف] عنوان
 سەرپاو: لای سەرووى جىگەپاو. [ف] طرف
 بالایی شکارگاه

سەردێڤکرن: سەر ڤرىن. [ف] سەربرىدن.
 سەرپەشە: (+) گىايەكى گەلا ڤارىكە وەكوو ڤوار
 وایە. [ف] نام گیاهی است
 سەرسارد: كەمترەخم، بى موبالات، كەترەخم.
 [ف] لاابالی

سەرسواک: ڤىخۆلە گەورە. [ف] روده بزرگ
 سەرسۆرك: چىشتىكى كورده وارىيە. [ف] نوعی
 غذای کردی

سەر سۆڤىلكە: گىايەكە وەك تالوو وایە گولیکى
 تووكنى سېى خڤر دەر دەكا. [ف] نام گیاهی است
 سەر سور: جۆرىك مەراوى كۆيیە سەرى
 سوورە. [ف] اردک سر حنایی

سەر سوورى بەحرى: جۆرىك مەراوى كۆيیە
 سەرى سوور و كلاونەيە. [ف] اردک تاجدار
 سەرسەپۆل: سەرسەپۆلە، مڤوشى گىڤژ و وىڤژ و
 كاس. [ف] سەرسەپۆلە

سەرسەرەكى: لەگۆترە، ئاكۆيى، گوى پىنەدان،
 لەخۆڤا كارىك كەردن. [ف] سەرسەرى
 سەرسەوز: (+) مەزرا و شاخ و كۆيى زەنویڤ
 و ڤەرگىا و دار: (بريتى لە سەيد، عەولادى
 پىڤغەمبەر. [ف] سبز:) كنايە اولاد پیامبر.

سەرشىلكە: (ئەو ڤەڤۆيەى بەسەر هەويڤىدا
 دەدەن دواى شىنلانى.) ئەو بەنەى لە بەينى داو
 و سنگ دايە. بەنىكى درىڤۆكەيە چەند سنگى
 پىنۆيە دايەدەگوتن و داوەكان بەو بەنەوہ
 دەبەستن و بۆ كەوى دەنێنەوہ. [ف] پارچەای که
 روى خمير نان مى اندازند. (نخى که در دام
 کبک به کار می رود.

سەرقورس: (تەمبەل، تەوہزەل،) بەدگوز،
 خىشەسەر و گوى نەدەر. [ف] تنبل: (کلەشق
 سەرقورس بىون: داھىززان، ماندوو بىون و
 ھىز لى ڤران. [ف] تنباسیدن.

سەرقۇزى بن ئالۇز: كەسىك كە زور
 دەستكورت و ھەژارە، پان خەمناك و
 دلناخۆشە، بەلام خۆى شاد و دلخۆش نیشان
 دەدا و لافى دەولەمەندى لى دەدا. [ف] کسی که

تهیدست و غمگین است و خود را ثروتمند و شاد نشان می‌دهد

سەر قووق: که چهل، یال گه‌نیک، سەر گه‌نیک. [ف] کچل

سەر قه‌باغ: (+) پارچه‌یه‌ک که به‌سەر گیرانیدا ده‌دوورن و به دوگمه داده‌خوئی، سەر گیرفان. [ف] روپوش جیب لباس

سەر کردنه‌وه: ده‌رفته‌تی ده‌ست‌کردنه‌وه، (ناهیی سەر بکاته‌ود). [ف] مهلت دفاع ندادن به حریف

سەرکلاوه: (+) چوکلە‌ی سەر ده‌سکی که‌ردووکیش که ده‌ستی راستی پیوه ده‌گرن. [ف] تکه چووبی که به انتهای ده‌سته‌ی گراز می‌کوبند برای دست گیره.

سەرکویر کردن: لیدان و شکاندنه‌وه‌ی من‌دال له‌به‌رچاوی خه‌لکی. (هینده‌ی لیداره سەرکویری کردووه بۆیه هیچ فیر نابێ). [ف] کنایه از زدن کودک به نحوی که قدرت یادگیری را از دست بدهد.

سەرکه‌وا: جووری جلی ژنانه‌یه په‌راویزه‌کانی به سیم ده‌نه‌خشینن. [ف] نوعی روپوش زنانه.

سەرگه‌نیک: که چهل، یال گه‌نیک. [ف] کچل

سەرگین‌دان: ژووریکه له ته‌ویله‌دا که په‌ینی تیدا هه‌لده‌ده‌نه‌وه بۆته‌وه‌ی وشک بیته‌وه. [ف] جای سرگین خشک کردن

سەرله‌پیدا بوون: به‌دل له خزمه‌ت که‌سینک‌دا بوون. (هەر ئه‌مریکی بی‌فرمووی سەرم بۆت

له‌بری دایه). [ف] با جان و دل در خدمت کسی بودن

سەرله‌به‌ر: (به ته‌واوی، تیکرا. (سەرله‌به‌ری کاره‌که ئه‌و کردی). ؛ (سەرده‌به‌ر، مروقی پۆح‌سووک و فرمانبه‌ر، ملکه‌چ. [ف] (به کلی؛) گردن‌کج

سەرما تۆپین: سەرما گیره‌وه، بریتی له جلی زۆر گه‌رم. [ف] ضد سرما

سەرماسین: سەر نه‌ستور بوون، بریتی له بیر‌کردنه‌وه‌ی زۆر (سم سمی که‌ر و چنگ چنگی یاسن، من سەرم له‌و کاره ده‌ماسی. «په‌ند»). [ف] سرگیجه گرفتن

سەرماقتانی: سەرمه‌قولات، سەرهمه‌قولانج. [ف] معلق

سەرمامۆستا: سەرۆکی مامۆستایان، سەرۆکی قوتابخانه. [ف] مدیر مدرسه

سەرمردووله: مروقی شه‌رمینون و فه‌قیرۆکه (ئه‌و سەر مردووله‌یه هیچی له‌ پرو هه‌لنایه). [ف] کنایه از آدم شرمو

سەرمنجه‌لانه: ئه‌و پاره‌یه‌ی زاوا له کاتی ئاماده‌بوونی چیشته‌دا به‌ ئاشپه‌زی ده‌دا. [ف] انعامی که داماد به آشپز می‌دهد.

سەرمه‌ند: سەرسام، واق‌وپماو، سەرسوو‌پماو. [ف] متحیر

سەرنا: سەڕین، سەنیر، بالشت، بالیف. [ف] بالش سەرنووسەر: که‌سینک که به‌سەر کار و باری پۆژنامه و گو‌فاردرا پاده‌گا. [ف] سردبیر

سەرنەرم: بریتی له مروقی گوپرایه‌ل و پۆح‌سووک. (کوپیکی سەرنەرمه‌ چۆنت پیخۆش بێ واکار ده‌کا). [ف] کنایه از آدم حرف

- شنو و سبک روح. سهرنیزه: نامرازیکی پؤلایه وهک خه نجه ر وایه له سهری تفهنگی ده بهستن. [ف] سرنیزه سهر و پچکه: مندالی ساوا، مه لوتکه، زاروک. [ف] نوزاد سهر و دل گرتن: بریتی له مزاحیم بوون (دیسان مات سهر و دلمان بگری). [ف] مزاحم شدن سهر و دل لئ هاتن: گه شکه کردن، فی لئ هاتن. [ف] غش کردن سهر و عوزر شور: بریتی له کچی عازهب، کچی جحیل. [ف] دختر بالغ سهر و سووژن دان: ^{۴۵} سهنگ و سووژن دان سهر و کلاوتیکه ل بوون: به شهر هاتن، ئاوقای یه ک بوون. [ف] جدال و دعوا و گلاویز شدن. سهر و ی: هیمن، هیدی، له سهره خق. [ف] آرام سهر و یتن: میزه ر، دهره ی سهر، پینچ. [ف] مندید سهره پیریژن: بریتی له کچی چکوله ی زورزان. [ف] کنایه از دختر کوچک و دانا سهره ته شسی: پووشبه قنگه، زهلبه قوونه، پووشبه قوونه. [ف] سنجاقک. سهره جه: تابووت، داره تهرم، داره مهیت. [ف] تابوت سهره خهر: (+) سهره کهریک که له نیو بیستان هه لیده واسن بو چاوه زار (بیستان و بی سهره خهر). [ف] کله الاغ که در جالیز آویزان می کردند برای رفع چشم زخم سهره دیقانی: سهره تاتکی، روانین به دزییه وه. [ف] دزدکی نگاه کردن
- سهره رق: (+) پیتشهنگ، سهرجه له ی کاروان. [ف] پیشاهنگ سهره ژن: ژنی قسه زان و که یخودا، ژنی زانا و ویچوو. [ف] زن سخنور و دانا سهره گاوخان: هوگان، گامه رز. ئه و شوینه ی خه تی جووت ده گاته ئه و سهر و ده گه ریتقه وه سهر خت. [ف] محل دور زدن در شخم سهره مه: (مه ریک که دوو زگ زایی:) مه ریک که له پیتشه وه ی میگهل دهر و ا، سهرگه له: (ناوی چیرۆکه شیعیریکی ماموستا هه ژاره. [ف]) گوسفندی که دوبار زاییده باشد: (گوسفند پیشاهنگ گله:) نام شعری بلند از استاد هه ژار. سهره میکوته: که وچکه قوله، چمچه کوله، کلکه ته شسی. [ف] بچه قورباغه ی پا در نیاورده. سهره نده ر: سهر و دهر، زانین و تیگه یشتن. [ف] راه در کردن. سهره و دهر کردن: بریتی له ری دهر کردن، شاره زایی، ری دوزینه وه. [ف] راه در کردن سهره و قوم: سهره و بن له ئاودا، ئاوه ژوو بوونه وه له نیو گومدا. [ف] سرنگون شدن در آب سهره و قوله: نووکوسق، یارییه کی کچانه یه به دهرزیه ده کری. دهرزیه یه که له مشتیان دهخن و ده بی به نوره هه لیده ن سهره که ی لای سهره وه یه یان قوله، ههر که س هه لیه یی دهرزیه که هه لده کری بو خوی. [ف] نام یک بازی دخترانه سهره لبرین: (سهره لینان، سهر به رز کردنه وه:) سهر برین. [ف] سر بلند کردن: (

سر بریدن

سهره‌لنه‌هاتن: بریتی له شهرم کردن،
خه‌جاله‌تی کیشان (له شهرمانا سهری مه‌لنایه)

[ف] از شرم سرش بلند نمی‌شود

سهری ته‌ماح برین: چاوپوشی کردن له ته‌ماح
له کاتی مامه‌له‌دا، (بریا نه‌وکاته سهری ته‌ماح
ببرییایه و خانووده‌که‌م بفروشتبایه، نیستا هیچ

ناکا.) [ف] چشم‌پوشی از طمع

سهری خۆ خویندنه‌وه: بریتی له سهر حیسابی
مال و سامانی خو بوون. (با سهری خوم

بخوینمه‌وه نه‌که‌ر بوم هه‌لسوورا یارمه‌تیت

دوددم.) [ف] سرحساب دارایی خود شدن

سهرینا: سهرینگا، سهرین، سه‌نیر، بالنج، بالیف،

بالگه. [ف] بالش

سهرینچاوه: سهرچاوه، ناخیزگه. [ف] سرچشمه

سهریوان: (ته‌پولکی خۆل و زبل، زبلکوان،

زبلدان:) سهرانگولیک، گووفه‌ک، سه‌لوینک. [ف]

زباله‌دان، محل جمع‌آوری زباله:) سرگین‌گاه

سه‌عانه: سه‌حانه، سه‌هن، ده‌فری مسین. [ف]

ظرف کسی برای غذا

سه‌خ: سه‌خ، بن‌میچ، بنه‌بان، ژیربان. [ف] سقف

سه‌غله‌ت: (+) سه‌رما و ته‌ر و تووشی باران و

کریوه. [ف] سرمای شدید و بارش.

سه‌غیربار: که‌سیک که نه‌رکی چه‌ند مندالی

سه‌غیری که‌وتبیته نه‌ستو. (خیر بوئه و ژنه

سه‌غیربار و بی‌که‌سه باشه.) [ف] کسی که

سرپرست چند بچه‌ی یتیم است

سه‌فا: رزگاری، ده‌رباز بوون. [ف] رهایی

سه‌فه‌ر: (+) که‌ره‌ت، جار، را، چهل (نهم سه‌فه‌ر

قه‌سه بکا ده‌می ده‌شکینم) [ف] دفعه، بار

سه‌قله: قه‌یز، توند بوونه‌وه‌ی پیسی. [ف] پیوست

سه‌گبایی: (باداریی سه‌گ:) نه‌خوشییه‌که له

سه‌رما و سه‌غله‌تدا یه‌کسم تووشی ده‌بی و

پاشووی له هه‌ره‌که ده‌که‌وئ و له‌سه‌ر پیشووی

راده‌وه‌ستی و که‌فلی له عهرزی ده‌خیشینی. [ف]

(مرض سگ:) بیماری الاغ که پاهای عقبش از

کار می‌افتد.

سه‌گفان: سه‌گوان، تیره‌او‌یژی زانا و ده‌ست

راست، نیشانه نه‌نگیو. [ف] تیرانداز ماهر، تک

تیرانداز.

سه‌گ گلاوک: سه‌گلاو، سه‌گاف، سه‌گاو،

سه‌گاوی. [ف] سگ آبی

سه‌گ گورگ: سه‌گورگ

سه‌گ و شوان هاتنه‌وه: بریتی له وه‌رشکه‌ست

بوون و مال به‌ده‌سته‌وه نه‌مان. (جا ناوا کاسپی

بکه‌م سه‌گ و شوانم دیته‌وه.) [ف] کنایه از

ورشکست شدن

سه‌گورگ: سه‌گ گورگ، سه‌گیک که شیوه‌ی

گورگ ده‌دا یان له په‌گه‌زی گورگه. [ف] سگ

شباهت به گرگ

سه‌لته: (+) کولونجه، کولنجه، سیخمه‌ی قولداری

ژنان. [ف] نوعی بالاپوش زنانه.

سه‌لته‌زینه: سواری ته‌نیا، رپیواری به‌ته‌نی. [ف]

سوارکار تنها، تک‌سوار

سه‌لته قه‌مچی: بریتی له راوچییه‌ک که

به‌ده‌ستی خالی ده‌چی بو راو یان له‌گه‌ل کو‌ری

لهش له خهودا پراوهستانی گه پړانی خوین،
 مروځ به جوولانهوه چاک دهی لهسهر نهو
 باوه پهن هر که سیک سهنگ گرتی (موته
 سواری بوو) دهست بهری بؤ دؤخینه که ی
 خه بهری دهیته وه. [ف] کابوس

سهنگاو: (گولاو، شوینیک که ناوی بارانی لی
 کو دهیته وه:) شاروچکه یه که سه سر به
 پاریزگای که رکوک. [ف] محل جمع شدن آب
 باران:) شهرکی از توابع شهر کرکوک

سهنگاوبه ردنان: سهنگه و به ردنان، خسته ژیر
 شتی قورس، ماست و شیر و ... دهخه نه ژیر
 قهرتاله و به ردیکی لهسهر داده نین بؤ نه وه ی
 پشيله نه یخوا. (ماسته که م سهنگاوبه رد ناوه). [ف]
 زیر پوشش سنگین گذاردن
 سهنگوردوو: سهرانگوپلک، گووڤهک، سهلوینک.
 [ف] سرگین گاه

سهنگوسوورن دان: به وردی گه پان و
 چاوگیزان و ولات پشکنین (ئهو مالهم
 سهنگوسوورن دا نه مدوزیه وه). [ف] به دقت دنبال
 چیزی گشتن.

سهنگه سیر: به به سیل، چیشتی گوشت و
 ماست. [ف] آش ماست و گوشت
 سهنگه ل گوان: گوانی ناژه لیک که یه کیان له
 یه کیان شوپتر بی و شیر ی زورتر تیدایی. [ف]
 پستان حیوانی که یکی از دیگری بزرگتر باشد
 سهواد بوونهوه: سیواد بوونهوه، پوو کرانه وه،
 سهوازه بوونهوه له کاریک راهاتن و فیربوون.
 [ف] چشم و رو باز شدن.

پاوچییان و پنیواران ده که وی و به دهستی
 به تال ده گه پیته وه. (پاوچییه کان هه موو سه لته
 قه مچی گه رانه وه). [ف] دهست خالی برگشتن
 سهلمکه: سه له مکه، گیاه که بؤ دؤکولیو ده بی.
 [ف] سلمه

سهلموکه که رانه: گیاه که وهک سهلمکه وایه
 ناخوری. [ف] اسم گیاهی است
 سهلموکه: سهلمکه، سه له مکه، سهلمکه. [ف] گیاهی
 خوراکي برای آش
 سهلمهک: ④ سه له مکه
 سه له مکه: ④ سه له مکه

سهلیم: (+) ساغ، سلامهت، سالم، ساغ و سهلیم.
 [ف] سالم و سلامت
 سهمیوور: سهبوون، گر، گرهب، هالاوی گه رما.
 [ف] سموم.

سهناز: روخ، قهراغ، که نار، لینوار. [ف] کناره ی
 رودخانه
 سهنجور: ④ سهنجول
 سهنجول: که له وه، که له مه، که له وانه. [ف] چنبه ی
 گردن گاو درخیش

سهنده لووس: جزره داریکی کورته بنه یه
 بهریکی وهک قه وزان ده گری ته زیجی لی
 دروست ده که ن. [ف] بوته ای که ثمر آن شبیه
 چاتلانقوش است برای تسبی حاستفاده می کنند.
 سهنگ دادان: منال له سکی دایکیدا کاتی هاتنه
 دنیا دیت بهر موسولدانی ژن و ده لنین سهنگی
 داداوه. [ف] پایین خزیدن بچه هنگام زایمان
 سهنگ گرتن: موته سوار بوون، قورس بوونی

سه‌وازه بوونه‌وه: سه‌واد بوونه‌وه

سه‌وزالف: ده‌بار، وینچه و گزره‌ی وشکه‌وه

کراو بو زستان، ئالیک. [ف] یونجه‌ی خشک شده

سه‌وس: گوناج، تاوان، سووج، پیازه. [ف] گناه

سه‌وله‌جان: گوچان، وه‌کار. [ف] عصا

سه‌هلاب: گیا سالمه، گیایه‌که بستیک به‌رز

ده‌بیت‌وه گوله‌که‌ی سووره، بنیکی خری نه‌رمی

هه‌یه وه‌ک سیتینه‌عرزیله وایه و زور به‌نرخه.

[ف] گیا سلمه

سه‌یوه‌ت: سه‌بر، تاقت، تامل. [ف] صبر، تحمل

سن به‌گایه: (+) گایه‌ک که له‌گه‌ل سنی جوانه‌گا

له‌جووتی ده‌که‌ن بوئه‌وه‌ی جوانه‌گا‌کان

راست‌اوژ بـن و زوریش ماندوو نه‌بن.

هه‌رجاری به‌کیانی تی‌ده‌که‌ن. [ف] گاوی که با سه

تا‌گاو جوان درخیش کار می‌کند، برای اینکه

گاوه‌ای جوان یاد بگیرند

سن و دوو لـی نه‌کردن: خیرا و ده‌سه‌بجی

کاریک کردن، به‌بی بیر کردنه‌وه و شک و

گومان کاریک کردن. (بی‌نه‌وه‌ی سنی و دووی لـی

بکا کاره‌که‌ی بو کرد.) [ف] انجام دادن کاری بدون

تردید و گمان

سیار: تارمایی، تا‌پۆ. [ف] شبح

سیازاخ: (+) لاره‌شه، نه‌خوشیه‌کی ئاژه‌له.

ره‌شه‌که‌وته. [ف] سیاه‌زخم

سیاسووت: راوه‌که‌وی هه‌وله‌ی به‌هار. [ف] شکار

کبک در اوایل بهار

سیاکام: به‌راوه‌که‌ویک ده‌لین که که‌ویک له

قه‌فه‌سدا ده‌به‌نه‌کیو و داوی له‌ده‌ور ده‌نینه‌وه،

کاتیک ده‌خوینێ که‌وی دیکه‌ دین بۆلای و

به‌داوه‌وه‌ده‌بن. [ف] نوعی شکار کبک

سیتیاری شه‌و: شه‌و دره‌نگان، زرینگانه‌وه‌ی

شه‌و (سیتیاری شه‌و تیپه‌ریبور). [ف] نصف‌شب

سن‌په‌ه‌کی: به‌سه‌ر له‌یه‌کتردانی که‌ل و گا له

کاتی شه‌پدا. [ف] کله‌زدن گاو به‌یکدیگر

سینچاک: عابا، که‌وای شوپ. عابایه‌ک که‌ سنی‌لای

شاقه‌له‌که‌ی هه‌ل‌دراوی هه‌بن. [ف] قبایی که‌ سه

چاک داشته‌باشد

سیچه‌: سووچه‌، سیخور، جووری ژیشکی

که‌وره‌یه‌تیر ده‌هاوی، سیخ‌چووله، تیره‌هاوی. [ف] تشی.

سیچه‌: جووری چوله‌که‌ی کینویه به‌قه‌د پاساری

ده‌بی، په‌رشه‌خۆره، په‌رشفخۆرکه. [ف] نوعی

گنجشک کوهی

سیچه‌ن: ئۆقره، ئارام. [ف] قرار، آرام

سیچه‌ن گرتن: ئۆقره‌گرتن، داسه‌کتن، هه‌دا

دان. (له‌هیچ شوینیک سیچه‌ن ناگرێ.) [ف] آرام

گرفتن.

سی‌خاسه: خاسه‌سی، قازی ده‌شتی. [ف] غاز

خاکستری

سیخمه: سوخمه، کلۆنجه‌ی بی‌قولی ژنان. [ف] جلیقه‌ی زنانه

سیخوار: سیخار، زوقم، خوین، خووسار،

ئالشت، ئالیکه. [ف] سرماریزه

سیخوار له‌پشت: که‌رویشکی قه‌له‌وی پایزان که

سیخوار له‌سه‌ر پشتی ده‌که‌وی. [ف] خرگوش

چاق پاییزی که‌ سرماریزه روی پشتش می‌افتد.

سیخه سیخ: دهنکی هه ناسه سوار بوون (سیخه
 سیخی سینگی دی). [ف] خس خس سینه
 سن پرسکین: یارییه کی دوو که سیه به شه ش
 داش ده کړی و هه رکام له و دوو که سه یه کیان
 سی به رد هه لده کړی و نه وی دیکه یان سی
 چیلکه بوئه وهی داشه کانیا ن نه گوږدری. وهک
 دامه وایه. [ف] نام یک بازی است
 سیروش: تینوو، توونی. [ف] تشنه
 سیروول: میشه نکوین. [ف] زنبور غسل
 سیره سه گانه: ☞ پیازه سه گانه
 سیره قوراله: ☞ سیره قوروله
 سیره قوروله: کوږاده، کنیوال، سی قنگ، جوری
 سیری خورسکه گه لاکانی وهک که وهر وایه. [ف]
 نوعی سیر خوراکی
 سیره کوللوره: جوری که سیره گه لاکه کی وهک
 پیواز لووله ییبه له دؤکولیوی ده که ن. [ف] نوعی
 سیر کوهی
 سیره گه نکه: سیره مارانه، سیره بؤگه نه. [ف]
 نوعی سیر بدبوو.
 سیره هه لگیران: بریتی له تاریک داهاتنی هه و،
 واته چاو هه تهر ناکا تا سیره بگری (کاتیک
 که یشتینه ناوایی سیره هه لگیرابوو). [ف] کنایه از
 تاریک شدن هوا
 سیره ونه: قوونسور، سوورقوون، گیاهه که بو
 دوکولیو ده بی. [ف] نام گیاهی خوراکی
 سیس هه لاتن: ☞ سیس هه لکه ږان
 سیس هه لکه ږان: سیس هه لاتن، ژاکان. [ف]
 پژمرده شدن

سیستار: په رستار، سستار، سه رپه رشتیاری
 نه خوش. [ف] پرستار
 سیسی: (+) گیاهه که خوی له قه د گیا و گژی
 دیکه ده هالینی و وشکی ده کا، جله. [ف] گیاهی که
 آفت گیاهان دیگر است، پیچک
 سیقی: سیوی، هه تیو، سه غیر، به تاییهت بو
 مندالی دایک مردوو. [ف] بچه مادر مرده
 سی قنگ: کوږاده، قوراده، کنیوال. [ف] تره کوهی
 سی قوته: قوخه رده شه. [ف] سیاه سرفه
 سیقه: (+) نزگه ره، به رسینچکه. [ف] سکسکه
 سیک کردن: زاراو دیه که له میشیندا، یانی پروت
 کردن، پاره پی نه هیشتن. [ف] اصطلاحی در
 تیله بازی یعنی بردن تمام پولهای طرف بازی
 سیکلدانوچکه: لووله ی سیپه لاک، نه و ره گه
 لووله ییانه ی به سیپه لاکه ویه. [ف] شش
 سیکمه سیکم: () هاتووچو و ملوموی سه گ له
 دهرک و بان: () سوکه سوک، پیایک که زور
 هاتووچوی جیگاهه بکا و بیه وی به زور
 کچیک سازکا. [ف] () گشتن سگ و بو کردن زیاد:
 () مرد هیز که زیاد به جایی رفت و آمد دارد و
 عاشق است
 سی کوژ: سه قمر، بالداریکی راو که ره، واشه،
 باشوو. [ف] قرقی
 سی کویره: جوری مراوی که له قه راغ ناوان
 ده ژی. [ف] غاز پا زرد
 سیکه دانه: سیکه توره، کوله زرگ، سیقه توره. [ف]
 سنگدان مرغ
 سیکه نه و سه رخان: تیکه و لیکه، که س له که س

(سیگنه و سهرخانیکه سهگ ساحه بی خوی
ناناسن) [ف] بلبشو

سیگنال: بۆقی ماشین، بۆری، هۆرن.
(ئوتوموبیلکه سیگنالی بولیداین) [ف] بوق
سیلوخ: کز و سیس و نه خوش، له، مرده لوخ،
ریوه له [ف] لاغر و مردنی.

سیمر سیمر: شانەچیره، پالەپەستۆ، به زۆر خو
به نیو ئاپۆره ی خه لکدا کردن. (سیمر سیمر
ده یو یست خو به نیو حه شامه ته که دا بکا و
بیته ژووری) [ف] خود را به میان جمعیت چپاندن
سیمرخ: (+) سیخورمه، مشت قووچاندن و به
نووی قامکه گه و ره له که له که ی که سیک کوتان
[ف] زدن کسی با مشت

سیمکه: (+) که له وه، که له مه، چوار داری که وانییه
له نیرو ئاموردا ده خریته ملی گایه کان و له
بنه وه به به ن که له وه ده بیه ستن. [ف] چهار عدد
چوب کمانی شکل که گردن گاوها را به یوغ
پیوند می دهد

سیمۆت: سامۆته، سامۆرته، که ژوو. [ف] فتراک
سیوشکه گه یشتن: بریتی له توونییه تی زۆر،

سیوشکه هه لاتن. (هینده ی تینووه سیوشکه ی
که یوه تی) [ف] کنایه از عطش زیاد

سیوشکه هه لاتن: بریتی له زۆر تینوو بوون،
توونییه تی زۆر (هینده م توونییه له وانه یه
سیوشکه م هه لی) [ف] کنایه از عطش زیاد
سیول: تویل، هه نی. ناوچاوان، جه مین. [ف]
پیشانی

سیول: قامک، کلک، تل، نه نگوست. [ف] انگشت
سیوه تاله: جۆری سیوی خۆرسکی ورده زیاتر
به شاخ و کپوه وه ده پوی. [ف] نوعی سیب تلخ
سیوه ترشه: جۆریک سیوی ورد و ترشه
داره که ی خۆرسکه و زیاتر به شاخ و کپوه وه
ده پوی. [ف] نوعی سیب ترش

سیوه لووکه: سیفه لووکه، گیایه کی که لا پانه
به ریکی خپ ده گری و ده خوری. [ف] نام گیاهی
است خوردنی

سییهک: سیینه، سیوه، سیٹاف، سا،
سیه سیٹافک، نیسن. [ف] سایه.

سیینه: سی دانه یی، سی شتی پیکه وه نووساو،
[ف] سه گانه.

شا به سه پان نه گرتن: بریتی له که سیک که له
ژیانی هه ژارانه ی خوی رازییه و ژیانی خوی به
هیچ کهس ناگوریتیه وه. (هینده دلخوشه شا به
سه پان ناگرئ). [ف] کنایه از زندگی فقیرانه و شاد
بودن

شاپک: رانک، پاتۆل. [ف] شلوار

شات: دیلدیله، داریکه سه ره ته نه که یا شتیکی
پان و خرپ پیوه داده کو تن مندا لیتی ده خو پ
و کایه ی پی ده که ن. [ف] اسباب بازی ده ست ساز
شات به ستن: هه لخولان و پویشتنی شتی پان
و خر (پاره که م له ده ست که وته خواری و شاتی
به ست). [ف] چرخیدن و دور گرفتن چیز گرد
برروی زمین

شاتا: ئیشتیا، مگیز. [ف] اشتها

شاتانه سه ره: گیایه که وهک برکه ی شووتی وایه
به ریکی چکۆله ده گری به قه ده هیلکه یه ک ده بن و
کاتیک ده قه له شیتیه وه ناوه که ی سووره و نامی
زۆر تاله. [ف] گیاهی شبیه هندوانه

شات شاتین: یارییه که به شات ده کړئ. [ف]
چرخ بازی

شاته تیری: نان تیری، نانی ته نکى ته ندوور. [ف]
لواش

شاجۆگه: جۆگه ی گه وه که ئاوی پیندا بچی بو
چه ند جۆگه ی چکۆله تر. [ف] جوی بزرگ

شاخ ده ره پنان: بریتی له سه رسوورمانی زۆر
(هینده م پی سه یر بوو وه خته بوو شاخ ده ره نیم)

[ف] تعجب کردن

شار به گر: وشه یه که له قهرئ قهریدا ئه و
که سه ی ده ست له شار ده دا و گول ناگرئ

ده لی شار به گر. [ف] کلمه ای در قایم باشک بازی
شار پیژ: جۆره پارچه یه کی قه دیمی بوو بو

کراسی ژنانه. [ف] نوعی پارچه ی قدیمی ژنانه
شار شارین: شار شارکین، ناوی یارییه کی

مندالانه، قهرئ قهرئ، خوشارکئ. [ف] بازی
قایم وشک

شارق کردن: گه ران، توژینه وه، لیکۆلینه وه. [ف]
پیجویی کردن

شارق: (+) دووباره پیندا چوونه وه. (پهروه نه ده
جاریکی دیکه شارق بکړئ باشه). [ف] تجدیدنظر

شارق چکه: شاری چکۆله، شاره دی، شاروکه.

شهرک [ف]

شارومه‌ند: هاوشاری، خه‌لکی شار، شارستانی.

شهروند [ف]

شاروه‌دهر: دهره‌وشار

شاسوار: (+) دروویه‌کی شینه (دېکه شاسوار

ئه‌و دهشته‌ی داپوشیوه) [ف] نام خاری است

شاغی: وه‌حشی، دېنده. [ف] وحشی

شاف و لاف: شاتوشووت، خو‌ه‌لکیشان. [ف]

لاف و کزاف

شاقز: (شاکار:) کچی جوان، کیژی چه‌ل‌نگ

له‌خوبایی، بادیه‌وا، به‌ده‌مار، قۆره‌ده‌ماخ. [ف]

شاهکار: (دختر زیبا) متکبر.

شاکه‌زی: شابسک، زولفی گه‌وره له‌سه‌ر ته‌ویل.

[ف] کاکل

شالان و دالان: ناویکی خه‌یالییه بو ترساندنی

مندال ده‌یلین (نه‌گریی ئه‌وه شالان و دالان له

حه‌وشه‌یه). [ف] کله‌ای برای ترساندن کویک.

شالو کردن: قه‌شه لیدان، رنه‌ک لیدان،

خوراندنی پشتی ملات به رنه‌ک. [ف] خارانندن

پشت احشام با برسی مخصوص

شالدان: شوردنی که‌ل و گامیش. (ئه‌و که‌ل و

گامیشانه به‌ره له‌و چۆمه شالیان ده). [ف] شستن

گاومیش

شالسقن: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه بوو

ده‌یانکرده کراس. [ف] نام یک پارچه‌ی قدیمی

زنانه

شالق: لقی گه‌وره‌ی دار که‌لک و په‌لی زوری

پنویه. [ف] بزرگترین شاخه‌ی درخت

شالک: (+) شالق، لقی هه‌ره گه‌وره‌ی دار. [ف]

شاخه‌ی اصلی درخت

شامیق: تراوکه‌ی سه‌رشتن. [ف] شامپو

شامه‌رگ: مردن له‌به‌ر خوشی و شادی. (له

خوشیانا شامه‌رگ بوو). [ف] مردن از شادی

شامه‌لحم: ناوی گیایه‌که مه‌لحمی برینی لی

ساز ده‌کن. [ف] نام گیاهی دارویی

شامی چله: سفره‌ی چوارشه‌مه سووری، که

نۆک و گه‌مه‌شامی و کونجی و چه‌وان و گه‌نم

و گوله‌به‌روژه و شووتی و تونگه‌یه‌ک ئاو

داده‌نین. [ف] سفره‌ی چهارشنبه‌سوری

شانگ: (+) شان، شه‌ی. [ف] شان

شانه‌دهر: ئه‌شکه‌وتیکه له‌ ناوچه‌ی هه‌ولتر

یه‌سک و پرووسکی نیانده‌رتسالی تیدا

دۆزراوه‌ته‌وه. [ف] غاری در کردستان

شانه‌په‌قه: قۆلنج، کۆلنج، سه‌رمابوون و شان و

مل داگیران. [ف] قۆلنج

شانه‌سه‌ره: بووبووکه‌ره، په‌پووسلیمانکه،

خاتوو سیمانکه. [ف] هه‌دهد

شانه‌مه‌رگ: شاگه‌شکه، که‌شکه کردن له

خوشیانا. [ف] غش کردن بر اثر شادی

شاوه‌سپیلکه: بالداریکی سپیه له‌له‌کله‌ک

گه‌وره‌تره زستانان زوره. [ف] اگر ت بزرگ

شاوه‌رس: له‌بنه‌ماله‌ی شا، شازاده (هینده به‌غیز

و ده‌ماره ده‌لیی شاوه‌رسه). [ف] شاهزاده

شاوه‌پيخنه: جۆری بالدارى سپیه به‌قه‌د

کۆتریک ده‌بی له‌نیو گاراند ده‌بیندري و له‌سه‌ر

پشتی گا و که‌ل ده‌نیشی و مینشی سه‌ر پشتیان

ډاو ده‌کا، زیاتریش له‌دهم چوم و ده‌راوان ده‌سووپټه‌وه (شاوه‌ریخه ده‌گړی و له ده‌راوی چومه) دینی دینی گوله نه و بولبولی دل پر له نه‌وین. «همین» [ف] نام پرنده‌ای است. گاو چرانگ

شاوه‌زردکه: بالداریکی مه‌یله و زه‌رده، کاکولیکی ره‌شی ه‌یه لاقی دریزه و به‌قه‌د له‌کله‌کیک ده‌بی. [ف] حواصل ارغوانی

شاوه‌سولتانی: بالداریکی لاق‌دریزی کاکولداره شیوه‌ی شاوه‌زردکه ده‌دا و له‌و چکوله‌تره. [ف] حواصل خاکستری

شاوه‌ع‌سله: ۴۰ شاوه سولتانی شاپوږ: (ڼاوی که‌م، ورده‌زنه، گولاوی چکولی له په‌نا یه‌ک) گیاه‌کی که‌لا پانه، که‌لاکانی پر به پر پیکه‌وه ده‌نوسین و به زه‌وییه‌وه پان ده‌بټه‌وه. شافیر. [ف] نام گیاهی است آب اندک شای ژنان: سه‌ره‌ژن، ژنی مالدار و که‌یخوا، که‌یخوداژن، (وه‌کوره نان و وه‌کوره دو) به‌رخه‌ل به‌ره به‌ره و جزو شای ژنانه دایکی تو «فولکلور». [ف] زن دانا و کدبانو

شایی جندوکان: گیزه‌لووکه، باهوژ، که‌ره‌با، که‌رده‌لوول، باگه‌پ، وټوله‌جنانی، عیواره‌ش، زه‌من، داوه‌ته جندوکان، گیزه‌با، که‌ره‌پنچ، که‌رده‌بل، سایکلون. [ف] گردباد

شبری: کورتان، شه‌کار، کوپان. [ف] پالان شتیر: شینکه و چیمه‌نی قه‌راغ ڼاو و کانی له چیادا. [ف] سبزه‌ی کنار چشمه شر و په‌تور کردن: له‌توکوت کردنی جلک و

لیباس که چاک نه‌کړټه‌وه. [ف] پاره و پوره شپول: که‌سیک که جلی شر و ډاو له‌به‌ر ده‌کا. [ف] کسی که لباس پارپوره به تن دارد شره‌گیرانه‌وه: بریتی له به‌ده‌ست‌هاتنی کاروباری زیان. [ف] کنایه از توانایی کار و بار زندگی

شره‌گیره‌وه: بریتی له که‌سیک که توانایی کاری ه‌بی. (باشه ده‌توانی شره‌بگیرټه‌وه) [ف] کنایه از کسی که می‌تواند کاری انجام دهد شریټ: (+) نه‌واری زه‌فت، کاسیت. [ف] کاست شغاته: شقارته، شه‌مچه، شقالته، شخاته. [ف] کبریت

شقره‌شکی: کویر، ئیتون، نابینا، کور. [ف] کور شلپټاو: بریتی له چیشتی ڼاوه‌کی و بی‌تام و ناخوش. [ف] کنایه از شوربای بی‌مزه. شلتان: خلتان، شلال، خووسان به ڼاره‌قه یان خوین. (شلتانی خوینه ڼازای نه‌ندامی). [ف] خیس شدن بر اثر عرق یا خون شلکه‌بیزا: گیا سیریز، گیاه‌کی بو‌نخوشی کوستانه. [ف] نام گیاهی است

شلق: جوړه کراسیکی قه‌دیمی ژنانه بوو. [ف] نوعی پیراهن قدیم زنانه شلوی: (+) لیل، تیک‌چوون، ره‌نگ گورپان (سه‌ر قسه‌ی پی‌بلیسی شلوی نابی). [ف] ناراحت، رنگ‌باختن

شله‌پندان: نه‌رمی نواندن، ده‌غله‌لی کردن له کاردا (له‌قه‌ستی شله‌ی پندا و خوی گیل کرد بر نه‌وه‌ی ده‌ربازی بکا) [ف] تنبلی و نرمی نشان

دادن در امری

گیاهی شوره زاری

شمشه کيشان: شمشه کاری، راست کردنه وی دیوار بؤ سپیکاری. [ف] میزان کردن دیوار برای گچکاری

شورپشغان: شورپشگین. [ف] انقلابی شورپشوان: شورپشوان. [ف] شورپشوان شورپشورک: تافگه، ناوشار، ناو هه لیدیر، سؤلاف، قهلبه زه. [ف] آبشار

شمشیزی: (جۆریک برینجی باش و بۆن خوشه:) جۆریک قوئی کراسی ژنانسه یه. (کراسه کم با قوله که ی شمشیزی یی،) [ف] نوعی برنج: (نوعی دوخت برای آستین پیراهن زنانه شعلی به ره که ت: شهنگله به ره که ت، شهنگله. [ف] دو دانه میوه ی به هم چسبیده

شورک: تافگه، شورپشورک. [ف] آبشار شورک: (+) که ژوو، که ژگ. [ف] نوار پهن تنگهی ستور

شن: ناوی داریکه بالا پیاویک به رز ده بیته وه که لای وه که لای سیوه ره وایه و که وره تره. [ف] نام درختچه ای است با برگهایی شبیه شبدر

شوق له ته پاله برین: بریتی له زور ناحه ز و دزینو. به کینایه ده لین هینده جوانه شوقی له ته پاله بریوه. [ف] کنایه از آدم زشت

شنروئ: ناوی چبایه که له نزدیک شاری هه له بجه. [ف] نام کوهی در نزدیکی شهر حلبچه سنگه مایاننه: گیاهه که له میزگدا شین ده بی لاسقه که ی شیریکی ره شی هیه و ده خورئ. [ف]

شوقه لت: ستیزک، سه کوی ره شمال. [ف] سکوی سیاجادر

نام گیاهی خوردنی

شوکا: پارانه وه، تکا، ره جا، سکالا. [ف] شکوه شوقه: دۆکه، سپیایی ئاره ق که به جل و به رگه وه یه. (نیو پشتی مینده ی شوکه ده رداوه ده لئی دوی پندا رژاوه.) [ف] شوره ی عرق

شنوه: (+) لووره ی گورگ. (شنوه ی که له گورگ له و دله را دهنگی ده دایه وه.) [ف] زوزه ی گرگ

شوقلاوگه: کوبوونه وه ی ناو یان خوین له شونینیک (مینده ی خوین له به ر رۆببوو له به ر پیندا شولاوکه ی به ستیوو.) [ف] جمع شدن آب یا خون در جایی

شوال پلیت: شوال چه پهل، داوین پیس، داوین ته ر. [ف] زناکار

شوولئ هه لکيشان: بی حه یایی و پوهه لمالدرای له راده به ده ر. (به جاری بوته که له کا و شووی لئ هه لکيشاوه.) [ف] روداری بیش از حد

شوال چه پهل: داوین پیس، زیناکار، شوال پلیت. [ف] زناکار

شووتی بره کين: کایه که به شووتی ده کری، هه رکه س شووتی خوی ده با و له سه ر جیگایه کی لیز به ریز دایه دین و تلاری

شوان گیل که ره: شوان خه له تینه، شوان هه لخه له تینه. [ف] بوتیمار.

شور: (+) گیاهه کی که لا وردی ساقه ت سووره له جیگای مه یله و شوره کات شین ده بی. [ف]

خه‌ج له‌ کونیه بوم بگه‌ری گهرمه‌شین «هه‌مین»
[آغشته]

شه‌ته‌کاندن: شه‌ته‌ک دان، توند به‌ستن. (خودایه
تو‌ج نه‌که‌ی چ نه‌ک‌رینی/ تا‌کاری من به‌سازینی/
بابی من گه‌نمی ده‌کا زیرزانه‌ی بیینی/ چه‌لتووکی
ده‌کا دارووجان بیینی/ تووتنی ده‌کا که‌له‌ی بیینی/
چونکه‌ من ده‌داته‌وه به‌ گوله‌یه‌کی سی جار سی
سال شه‌وه‌تا روژ پشتی خویم پی ده‌خورینی/
نامداته‌وه به‌ ججیله‌کی چوشت و چالاک/ وه‌کوو
ریزی فیشه‌کدان له‌ قه‌دی خویم به‌شه‌ته‌کینی
«حه‌یران» [محکم به‌ستن]

شه‌خسه: شه‌خته، پایزه. [آ] پایزه

شه‌خسه: شه‌خته، پایزه، سه‌رمای پایز که
بیستان ده‌شه‌مزینی. (بیستانه‌که شه‌خسه
لینی‌داوه) [خراب شدن جالیز براتر سه‌رمای
پاییز

شه‌را: بی‌هۆش بوون له‌به‌ر ژان پینگه‌یشتنی
زۆر. (هه‌نده‌ی به‌ش پینگه‌یشت چوو ده‌سه‌رای

مه‌رگ) [بیخود شدن براتر درد شدید

شه‌را: هه‌وربردو، گه‌نمیک که به‌ر له‌ کاتی
قه‌فوکول وشک ده‌بی. (وه‌ک گه‌نم قه‌رقوو شه‌را
بردی‌ه‌سم/ قه‌سی هاتوه‌وت ناکه‌س کوشتییه‌سم،

«فولک‌لور» [گندمی که قبل از گل دادن
می‌خشک

شه‌رت‌په‌رین: ته‌واو‌بوونی واده‌ی شوانی، کاتی
دانیشتنی شوان [آ] تمام شدن مدت چوپانی

شه‌رته‌ شوانی: گیسک یان کاوریک که له‌ کاتی
شه‌رت‌په‌رینی شواندا پینی‌ده‌دن (حه‌وت سال

ده‌که‌نه‌وه شووتی هه‌رکه‌س زیاتر بر‌وا
شووتییه‌کانی دیکه هه‌لده‌گرئ بۆ خۆی. [آ]
نوعی بازی با هندوانه

شووتی وه‌بن هه‌نگل دان: بریتی له‌ تاریف
کردن بۆ فریو دانی که‌سیک. (به‌سمان شووتی
وه‌بن هه‌نگل ده) [کنایه از تعریف کردن از
کسی به منظور فریب دادن

شووخال: شوینی لیدان له‌سه‌ر پیتست (وای
لیداوه به‌ توولکه‌ ته‌ر جیگا‌که‌ی شووخالی
هه‌ستاره) [جای خه‌ریه‌ی چوب و تازیانه بر
پوست

شووش: شووخال، هه‌موو جینی قامچییه‌که
شووشی هه‌ستابوو. [جای تازیانه بر پوست
بدن.

شورل سایه‌: ئه‌و شوولانه‌ی له‌ پشت جۆخین
ده‌یچه‌قینن بۆئه‌وه‌ی کاتی شه‌ن کردن نیوانی
دان و کا دیاری بکا. [ترکه‌های میان خرمن و
توده‌ی کا.

شه‌پاک: (+) شیشبه‌ندی سه‌ر چاک و پیران [آ]
نرده‌ی مزار و امام‌زاده

شه‌بوون: کون بوون، له‌ نرخ که‌وتن. [آ] که‌نه
شدن

شه‌به‌نگ: شووشه‌ی چه‌ند پالوو که نوور
ده‌کاته چه‌ند ره‌نگ. [آ] طیف

شه‌په‌تیرئ: ناوی یارییه‌کی مندالانه‌یه. [آ] نام
یه‌ک بازی بچه‌گانه

شه‌تل: (+) شه‌لال، شه‌لتان، خووسان به‌ خوین
یان ئاره‌قه. (شه‌تلی خویناوم منی سارده‌ برین/

شوان بیوم قه‌دریان نه‌زانیم/ کاورپکیان دامی بنو
شهرته شوانیم «فولکلور». [۱] بز یا بزغاله‌ای
که در هنگام به‌پایان رسیدن خدمت به چوپان
می‌دهند

شهرعی ماری به داری: شهر کردن له‌گه‌ل مار
به دار ده‌کری، یانی مار که هیزشی بو هینای
به دار له‌گه‌لی بجوولویه، ناماژه‌یه به ماره‌که‌ی
شیخ هومری که ماره‌که له سه‌رما و که‌سیره
بوون نه‌جات ددها و ده‌بیاته‌وه مالی، کاتیک
ماره‌گه‌رمی ده‌بیته‌وه ده‌لی چونکه نه‌و
چاکه‌یه‌ت له‌گه‌ل کردووم پیوته دده‌م چونکه
جوابی چاکه خراپه‌یه. ناچار ده‌چن بو شهرع له
لای دار و کانی و نه‌وانیش هق به مار دده‌ن
و ده‌لین پیوه‌ی ده چونکه جوابی چاکه خراپه‌یه.
هتا پیوی فیتری ده‌کا به‌شیه‌یه‌ک دار هه‌لگری
و ماره بکوژی. بویه ده‌لین شهرعی ماری به
داری. [۲] داوری کردن برای مار باید با چوب
باشد، یعنی ما را باید با چوب کشت

شهرلاتان: مروی بن‌حیا و شهرانی، که‌سیک
که بو شهر کردن له به‌هانه ده‌گه‌ری. [۳]
شارلاتان

شهرمنوک: شهرمینون، شهرمن. [۴] آدم خجالتی
شهرمه‌گیلاخه: بریتی له که‌سیک که شهرم ده‌کا
به‌لام له دله‌وه پی‌خوشه. [۵] کنایه از کسی که
شرم می‌کند اما از تهل راضی است
شهرمه‌ون: شهرمینون، شهرمن، شهرمنوک،
فه‌هیتوک، فه‌دیوک. [۶] خجالتی

شهرقول: شهرانی، شهرخواز، جینگری. [۷]

ستیزه‌جو

شهره‌با: بای توند و گیژ دانی، بیکه‌وه هاتنی
شه‌مال و زیریان به توندی. [۸] وزیدن باد شمال
و جنوب با هم

شهره‌فر: شهره جینو به گالته و به شیعر،
شهره قسه و ناوینتکه له یه‌ک هه‌لدان به
شوخی (ده‌تبه‌مه سه‌ر ناله‌شکینه/ هه‌ر ده‌تگیم و
به‌رد بشکینه * یه‌کینکت لسه‌ده‌م سووری
سه‌گری/ سه‌ی مانگی زستان خودا بتگری *
ده‌تبه‌مه سه‌ر چاله نیسکی/ تیت‌ده‌برم هه‌وت
گونه گیسکی) [۹] هجو یکدیگر با شعر

شهره‌که‌ر: (شهر کردنی گویند ریژ) بریتی له
شهر و لیکدانی دوو یان چه‌ند که‌سی نه‌قام و
هه‌رزه. [۱۰] جنگ خرها با هم (جدال چند نفر
احمق و هه‌رزه

شه‌ش‌ناگر: ☞ شه‌شلوول

شه‌ش‌ته‌قل و مانگه‌شه‌و: بریتی له ته‌قلی
درشت و گه‌وره لیدان، ته‌قل ترۆزی.
(پاتوله‌که‌ی شه‌ش‌ته‌قل و مانگه‌شه‌و بو دوری.)

[۱۱] کنایه از دوختن لباس با بخیه‌ی درشت
شه‌شخان: (+) ساپساپانی، یاریه‌کی مندالانه‌یه
به له‌تیک سوآله‌ت یان به‌ردیکی پان ده‌کری،
له‌سه‌ر هه‌رزه‌که شه‌ش خانسه‌ی گه‌وره
ده‌کیشنه‌وه له‌سه‌ر لایک ده‌بی به نووکی لاقی
له به‌رده پانه‌که هه‌لدا و نه‌هیلنی بکه‌ویته سه‌ر
خه‌ته‌کان، به‌رده‌که بکه‌ویته سه‌ر خه‌ته‌کان
ده‌پرووی. [۱۲] نام یک بازی کودکان

شه‌شده‌م: بریتی له مروفی زوربلی و چه‌نه‌وه‌ر.

(شه شده ميگه هيچ كهس دروستي نايه) [ف] كناية

از آدم و راج و پرگو

شه شلول: جورى ده مانچه، شه شئاگر. [ف]

نوعى تپانچه

شه شويش: برىتى له هله خه رجى و دهست

پيوه نه گرتن. به مشه خه رج كردن، دهست پيوه

نه گرتنى پاره، (برله كيان توزى دهست پيوه

بكره بر ناوا شه ش و بيش پاره خه رج ده كه ي) [ف]

كنايه از عمل آدم و لخرج.

شه عف: پرچ، كه زى، بسك. [ف] زلف

شه غله مه: دهنگه دهنگ، هه را و هوريا، زهنازه نا.

[ف] سروصدای زیاد

شه فشه فوك: شه مشه مه كويزه، پارچك،

چه كچه كى. [ف] خفاش

شه فوو: وزه ي مه عنه وى، هينزى واتايى. [ف]

نيروى معنوى

شه قاو قوش: بالنده كه وهك سى وايه گوشتى

ده خورى. [ف] نام پرنده اى است

شه قشه قه: (+) گيايه كه گول دهكا و پاشان

تزووى گوله كه ي له نيو قوزاخه كهيدا وهك

خرخاشه ي مندا لخره ي دى. [ف] نام گياهى است

شه ققه: دهنگى له يهك كه و تنى شتى رهق و پان.

[ف] صدای به هم خوردن دو چيز پهن و سفت

شه ققه ي قه لماسك بيستن: برىتى له چاو ترسين

كران و ته مبن كردن. (هيشتا شه ققه ي قه لماسكى

نه بيستوره بويه وا ده مى كرتوره) [ف] كناية از

ترسيدن و زهرچشم گرفتن

شه قه باخى: جورى كووله كه ي گه و ره و شيرينه.

[ف] كدو حلوايى

شه قه جووت: جوانه گايهك كه فيزى جووت

كراوه و له گهل گايهك جووتى پى ده كه ن.

(جوانه كاگم راستاويز كرتوره و بو به هارى

ده بيه شه قه جووت و له گهل گايهك ديه وه) [ف]

كاو جوانى كه شخم زدن ياد گرفته باشد

شهك: (+) به تاجيى دوو ساله ده لين. [ف] تازى

دو ساله

شه كره خه نه: بزه ي شيرين. [ف] شكر خند

شه كره سئو: [ف] نوعى سيب ريز تابستانى

شه كه زهكات: زهكات دهر كردن له شهك و

كاو. [ف] زكات دادن بره

شه كى: (+) دارى كه جهنگه ليه به ريكي وهك فندق

ده گرى، ناوى تووسكوله. [ف] نام درختى جنگلى

شه گه لات: چيكولانه، چوكليت، نوقل و مينور. [ف]

شكلات

شه لپينى: دهر به دهرى، ناواريى. [ف] آوارگى

شه للاتى: بى شرم، بى حيا. [ف] بى شرم

شه لهل: فه لچ، نو قستان. (ماوه كه تروشى

شه لهل بروه) [ف] فلج

شه مولاكه داگرتن: مووش كردن، پيش

خواردنه وه. [ف] خودخورى كردن

شه مووت دان: دهره دان، كه مارودان،

تى ورووكان، تى ورووكان. [ف] دور گرفتن

شه مه خوله: كيژ و كهوچ، حه په حول، كه لحو. [ف]

كيچ و ابله

شه من: بوت په رست. [ف] بت پرست

شه ميله: (+) بو خوشه ويستى به شه من ده لين.

(زور له میژده ناره ناری منی نه بیست/ مهر وه کوو

شه مزین شه میله ی خوش ده ویست «هین».) [ف]

به خاطر دوست داشتن به شه می می گویند

شهنگ: هین، توانا (شهنگی بریشتنم نییه.) [ف]

رمق، توان

شهنگست: پرنسیب. [ف] مبادی

شهنگوله: مروقی شهش قامک، شه شو. [ف] شش

انگشت

شهنگه شه پال: زور جوان، به دهو، ده لال. [ف]

بسیار زیبا

شه نه: (+) گه نمیک که هیشتا نه گه یشتوو و

کاتی دروینه ی نه هاتوو. [ف] گندمی که هنوز

نرسیده و آماده ی درو نیست

شه نه با: (شه ن کردن، خویان هه لایشتن:)

بای شه ن کردن. [ف] (برباد دادن خرمن:) بادی

که برای برباد دادن خرمن مناسب است

شه نیار: شهنگه، شه نه دیر. [ف] کسی که خرمن

باد می دهد

شه و ده شه و به زین: دریتژبوونی شه و، (پایزه

شه و ده شه و به زیوه.) [ف] دراز شدن شبها در

پاییز

شه و ده شه ودا بوون: ☞ شه و ده شه و به زین

شه و په و کردن: مهر و سه ر گه پان، پادانی

میگه ل له سه ر په رچه به شه ودا. [ف] رفتن

گوسفندان شبانه هنگام استراحت

شه و زرینگانه وه: شه و درهنگ بوون، له نیوه

لادان. (شه و زرینگاو و نه من ناله ی دلم مهر

به رزه شه و.) [ف] از نیمه گذشتن شب

شه و سووتکه: (+) جوژی زیپکه ی وردی

سووره له مندالی ساوا دی. [ف] نوعی جوش

قرمز بچه خردسال درمی آورد

شه وارگی: شه ونشین، دانیشتنی شه وانه له

دهوری به ک. [ف] شب نشینی

شه و په: فرینی که له کاتی بوومه لیلی به یانیدا.

(که و شه و په ر ده که و له م به ر و نه و به ر

ده خوینن.) [ف] پریدن هنگام صبحگاه

شه و خه: (چرای شه وانه بو خه وتن، گلویی

که م شوقی خه وتن، شه و خه:) به ستوکه یه ک

له سه ری شه و وه هه تا به یانی لای پیاو

ده مینیتته وه. [ف] چراغ شب خواب: (روسپی ای

که از اول شب تا صبح پیش مرد می ماند

شه و خه: ☞ شه و خه ف

شه و پښ: پښی بیستان به شه ودا. (دیم و

مه لده مژم شه ی کویتسانی کورد/ دیم و ده چمه

شه و پښی کویتسانی کورد. «هین».) [ف] دستبرد

شبانه به جالیز

شه و په و: (+) جوژی کرمی نوکه ریشه که ی

ده خوا له بن خوله وه. [ف] نوعی آفت نخود

شه و گورد: (شه و گه ر، لویک که له م دی بو

شه و دی به شه ودا ده روا بو ژوان:) ته خته

جاجم، به رمال، دوو شه و گورد ده بیتته بارمالیک.

[ف] شبگرد: (قطعه جاجیم و سجاده

شه و گه ر: (+) جوژیک ماری بۆره به شه ودا دیته

ده ری و ده گه ری. [ف] نوعی مار شبگرد

شه و ه که ژ: له وه پاندنی ناژهل به شه ودا، شه و

له وه پ. [ف] چراندن گله در شب

شهيتان بازار: بازاري دهش و پرفيل و تهلهكه.

[ف] شيطان بازار

شهيدانك: كونجى، دانه ويله يه كي ورده روني

لى ده گرن. [ف] كنجد

شهيه تويقون: گيژه لوكه، گهرده لولول، سايلكون،

گهره پيچ. [ف] گردباد

شيپال: شر، دراو، په تور. [ف] پاره، پارچه ي پاره

و پوره

شيپال دپ: شر و په تور، شر و پ، په روي

له توكونت كراو. [ف] پاره و پوره

شيپوك: منكن، گن، كه سيك كه له لووتدا قسه

دهكا. [ف] كسى كه تودماغى حرف مى زند

شيتته شيت: هه راهه را، چه قه چه ق، شيره شير. (ده

به سه نير شيتته شيت مه كه ميتشكى سهرت بر دم)

[ف] غرواند كردن

شيتته ل: شهيدا، عاشق، به نكين. [ف] عاشق

شيتته له: شيتوكه، سهر شيت. [ف] ديوانه

شيتتين: (شله تين، شيله و گهرم، شيرتين؛)

ديوانه ين، نيمه شيتتين. [ف] آب ولرم؛) ديوانه ايم

شش خز: جورئ مائينى مه يله و خوله ميتشيه.

(ده لئى مائينى شش خزه). [ف] نوعى ماديان

خاكستري

شنيخل: نه مامى يه كساله ي به ر و و مازوو. [ف]

نهال يك ساله بلوط و مازوج.

شيرو شه پال: جورئ گولى سپى خورسكه،

به يييون. [ف] بابونه

شير و كول: داريكه دهيدنه بهر كوله كه و به

چهند پياو له سهره كه ي تري دهنه ون و ميچى

پي بهرز دهكه نه وه بونه وه ي دهسته ك بگورن

يان دهسته كي ديكه له ميچه كه هه لكيشن. [ف]

اهرم

شيرانه: شيربايى، هه قى شير كه له لايه ن

زاواوه دهرئ به مالى بووك. [ف] شيربها

شيرسووت: نه و منداله ي به هوى خواردينى

شيرى زوره وه كزولاواز ده بى. [ف] كودكى كه بر

اثر خردن شير زياد لاغر مى شود.

شير شيره: چيك چيكه. [ف] زنجره

شير به قرينه: دروست كردنى په يكه ره به به فر

(له بيرمه شيره به قرينه م ده كرد سوارى ده بووم

بى زين/ نسى بوو چيگه كه ي ده بيه ست ده ما تاكوو

ده مى هاوين. «بيره ميرد»). [ف] شير برفى

شير به تپه پين: گهنم و جويه ك كه كاتى

دوورينه وه ي نزيك بوويته وه، زهره بوونى

گهنم و جوق. [ف] زرد شدن گندم و جو

شيرين به لهك: ميكووك، شيرين به يان. [ف]

شيرين بيان

شيرين به يان: (گياهه كي ده رمانيه، ميكووك:)

قسه شيرين. [ف] گياهى دارويى شيرين بيان:)

شيرين سخن

شيرين خيل: كه سيك كه چاوى خيله به لام

زورى لى جوانه. [ف] لوچ زيبا

شيرين شوگ: گياهه كي كوستانيه گه لا پانه

بستى له زهوى بهرز ده بيه وه گوليكي سوورى

جوان دهرده كا سه لكه كه ي وهك پياواز وايه

تاميكى شيرينى هه يه. [ف] نام گياهى است

شيرين شهل: كه سيك كه شه لينه كه ي لى جوانه

و وهك سؤنه له نجه دهكا. [ف] کسی که زیبا می‌لنگد

شیرینه کر: کر که وتنی که و نه و کاته‌ی که دوو سی رۆزی ده‌میننی هیلکه‌کانی ه‌لیننی و زوری لی نزدیک ده‌بییه‌وه ه‌ل‌نا‌فری و به ناسانی به‌ده‌ست ده‌گیر. [ف] خوابیدن کبک بر روی تخم و چند روز مانده به سر درآوردن جوجه‌ها از تخم که خیلی نزدیک می‌شوی پرواز نمی‌کند شیش‌بند: نه‌رده‌ی قه‌راغ شه‌قام و باغ و پرد، ته‌لبند، لاجامه. [ف] نرده

شیش‌کوت: پشکینەر، که‌سیک که به شیش بار و شت ده‌پشکنی. [ف] مفتش

شیش‌لوق: زل‌کویر، چاوی زل و ده‌رپه‌ریو و بی‌سؤما. چاوره‌ق. (یاخو کویر بی سه‌مه‌دخان/ بو ژنی بو منی هیناوه/ چاوی ده‌لینی شیش‌لوقه/ جا وهره لینی مه‌توقه. «فولکلور».) [ف] کسی که چشمش بیرون زده و کم‌بینا است

شیش‌ل: سموره. [ف] سنجاب

شیف: چرو، پشکوژ، خونچه. [ف] شکوفه شیفیار: جووتیار، وهرزیر، جووتبه‌نده، جووتیر.

[ف] کشاورز

شیق: قه‌له‌شت، درز. [ف] شکاف. ترک

شیق بردن: شق بردن، قه‌له‌شان، درز دان. [ف]

ترکیدن، شکاف برداشتن

شیکار: (که‌سیک که خوری و لوکه شی ده‌کاته‌وه:) تویره، رافه‌کار. [ف] کسی که پشم

و پنبه‌زنی می‌کند: (شارح

شیلانه: قه‌یسی، شه‌لانه (له‌داخی خه‌لکی نه‌و

خواره‌ی به‌کشمیشی ده‌لین میوژ/ نه‌من شه‌رته له‌مه‌ولاه به‌شیلانه بلیم گیوژ «حقیقی».) [ف] زردآلو

شیلخه: خاویله‌که، ده‌ست و پی سی. (نه‌و مه‌تیوه شیلخه مه‌ر ده‌لینی نه‌میوه هیچ کاریکی له‌خوری نه‌گرتوره.) [ف] دست و پا چلفتی

شیله: ددانی مالات و جوانووه نه‌سپی سی ساله که له ناخوری ددانه‌کانی پیشه‌وه‌ی ده‌ردی و له پینچ سالی‌دا ده‌که‌وئ و به‌رازه که که‌لپیکی تیزه له‌جینی سه‌رده‌ردیننی. (مانگا‌که شیله‌ی

نه‌ماوه.) [ف] دندان حیوان

شیله‌سواغ: که‌سکه‌سواغ، سواغ‌دانی دار و دیوار

به قوراوی سی. [ف] گل‌کاری دیوار

شیله‌مال: شیله‌سواغ، سواخیکی ته‌نک و جوان بو دار و دیواری ناوه‌وه‌ی مال. [ف] گل اندود کردن نازک

شیلن بوون: شیوان و به‌سه‌ر یه‌کدا دران،

تیکه‌ل و پیکه‌ل بوون. [ف] تشویش

شیمپر: شالو، هاشاول، شاتاول. [ف] یورش

شین به‌ش: که‌ل و گامیشی خوله‌میشینی

نیوچاوان قه‌شان. (که‌لی مالی سوئی حه‌مه شین

به‌شه.) [ف] گاو و گاو‌میش خاکستری پیشانی

سفید

شینکه: (+) جوژی گه‌نه‌ی ورده به توپه‌ل به

کوچه‌ی مالاته‌وه ده‌نوسین. [ف] نوعی کنه‌ی

ریز

شینگایی: گریان و پورپو بو مردوو،

گه‌رمه‌شین، شین و شه‌پور. [ف] شیون برای

مردہ

خطرناک

شینگل له خۇدان: جینگل له خۇدان، خو

راپسکاندن. [ف] خود را تکان دادن

شین و گابۆر: شین و شهپۆر، گریان و پۆرۆ.

[ف] شیون با صدای بلند

شینه قورینگ: شینه شاهۆ. [ف] درنا

شینه مار: جۆری ماری بڤه و ژده راوییه بن سکی

زهرده و سه رپشتی شینه، شینی گاوهنگی. [ف]

نوعی مار سمی

شینینی گاوهنگی: جۆری ماری پیس و ژده راوییه

رهنگی شینه و بن زگی زهرده. [ف] نوعی افعی

شیوان: (+) ئیواره، بانگی شیوان، نویژی شیوان.

[له دوگمهی سوخمه دویسی نویژی شیوان/

به یانی دا سپیده ی باخی شیوان. «نالی». [ف]

غروب، مغرب

شیوه غه رییه: ئه و نان و پینخۆره ی خه لکی

ئاوایی له پرسه و سه ره خوشیدا سازی ده که ن

و دهیبه ن بۆ مزگه وت یان مائی مردوو، بۆ

میوانان. [ف] غذایی که اهل روستا برای مهمانان

عزاداری درست می کنند

شیوهل: شیوه لئوکه، شیوه له. [ف] دره ی کوچک.

ع

عاجوچ و ماجوچ: بریتی له مندالی زوری	گوسفند سیاہ پیشانی سفید
هاروہاج. هه زاره زیله. [ف] کنایه از بچه های	عبله خه رج: هه له خه رج، ده ست بلاو، ده سباد،
شلوغ	دهس شاش. [ف] ولخرج
عاجوول و ماجوول: ^(ه) عاجوچ و ماجوچ	عبه سران: چه په سان، واق و پمان، په شوکان. [ف]
عادن: عاجز، جاپز، وهرهز، عیجز، عیدز. [ف]	سراسیمه شدن
عاجز	عه ترچایی: جۆری گولی گه لا په نجیهیی
عاره قگیر: (+) کراسی بی قول که له ژیره وه	بۆنخوشه له گولداندا په روه رده ده کری. [ف] نام
له بهر ده کری، ژیرکراس. (نهری به تویی	گلی است خوشبو
ناره قگیر یار درواو به جیم دیلی/ به غولامی دوو	عه ترهنگی: سوورینکی کال، سوورخابی. [ف] رنگی
پیلایوی دیم ماچی که م نامهیلی «هه سه ن	نزدیک به صورتی
زیرهک».) [ف] زیر پیراهن	عه تب: ئیراد، ره خنه. [ف] انتقاد
عاسان: سانا، هاسان. [ف] اسان	عه دوسه د: جه نگه، کات، هه ده هه د. (عه دوسه دی
عنیشک: ئانیشک، هه نیشک. [ف] آرنج	ئه وهیه په یدا بی. [ف] وقت، موسم
عوزرمایی: حوزرخسواپی، داوای لیبوردن،	عه ده هه د: هه ده هه د، عه دوسه د، کات، جه نگه.
داخوازی به خشین. [ف] معذرت خواهی	(عه ده هه دی ئه وهیه بیته وه). [ف] وقت
عیلم باز: به مه کر، جادووباز، عه یار. [ف] حيله گر	عه رابه: عاره بانه، ئه رابه. [ف] ارايه
عه بیرهش: (+) مه پی تاله ی نیوچاوان سپ. [ف]	عه راف: درۆزن، فیشال باز، ده له سه باز. [ف]

دروغگو

عەزەربات: عەشیا، عاشتەبا، (هیندە دەستکورتە
عەزەرباتی خودای نییە) [ف] هیچ.

عەسروژە: ژەمەخوێری، نان خواردنی کرێکار
و جووتیار لە کاتی عەسردا. [ف] غذای عصرانە
عەقل سووک: ناھیر، کەم ئەقل، گەوج. [ف] ابلە

عەقل: قام، ئاوەز، (ئاقل، ژیر، ئەقلدار. [ف]) عقل؛
(عاقل

عەمباراو: بۆشکەیی لە تەنە کە ساز کراو بۆ
راگرتنی ئاو. [ف] انبار آب

عەمبارە سۆت: عەمبارە پۆ، پزویی نیۆ هەمار.
[ف] پوسیدە در انبار

عەمبارە پۆ: هەمارە پۆ، کالای پزویی نیۆ
عەمبار. [ف] جنس پوسیدە در انبار

عەمرۆکە: گۆلیکە وەک گۆلە گەزیزە وایە دوو
بەست بەرز دەبێتەووە پەنگی شین و سپی و
بنەوشە، گەلاکەیی وەک شلیزە وایە لە مانگی
بانەمەردا گۆل دەردەکا، کاتیەک لاسقەکەیی
دەشکینی شیلەکەیی وەک داوی جالجالووکە
کیشی دی و لە شوینی قرتاوەکەووە دەیان تال

دریژ دەبنەووە. [ف] نام گلی است

عەمزەل: حەمزەل، کایە یەکە کە سیک کۆم
دەبێتەووە و یەکیکی تر بەسەر پشتیدا باز دەدا.

[ف] نوعی بازی بچه‌ها

عەنجوور: خرچە، قەرەخرچە، ئەنجوور. [ف]
خربزەیی کال

عەوام: خەلکی پەشوکی و نەخویندەوار، (عەوام
لە عەوام قەت نابێ حالی/ کاسە پە نابێ لە گوزەیی

خالی «فولکلور».) [ف] عوام

عەووە: دەر قەت، پێوستان. (هیندە بەهیزە کەس
لە عەووەی نایە.) [ف] قدرت

عەیلەمەنە: جۆری چۆلەکەیی بێسک سپیە و
ئاشقی بالالووکە، خەزایی، ئاگرمەلووچ. [ف] سار
ملخ‌خوار.

عیار: چەرم، پێست، کەول، پێس. [ف] چرم

عیرفایی: جۆری کورتانی قۆلە و نەرم بۆ
سواری. [ف] نوعی پالان نرم و کوتاه برای
سواری

عیلمە: پۆ، ئەو بەنەیی فەپشی پێدەتەنن، ئیلمە.
[ف] پود

مخصوص بچه‌ها

غـره زهن: قامچی لـنـخـوپـنی کـهـل و گـا.

خـهـر زهـنـگ. [ف] تـازـیـانـه

غـهـر زهـنـگ: غـهـر زهـن، خـهـر زهـنـگ. [ف] تـازـیـانـه

غـهـلـه به: (+) هـهـر اهـهـرا و ژاوه ژاو، دهنـگـه دهنـگ و

تـنـکـهـا لانی خـهـلـک. (ئـهـر ی ئـهـ و غـهـلـه به یـه چـیـه،

بـلـنی شـهـر یی؟) [ف] سـر و صـدای از دحـام

غـهـلـیفـی: دـو و رینی کـهـ و ا لـه دیـوی ناوـه و ه کـه

کـونـیکـی دـه هیلـنـه و ه و لـه و یـوه هـلـیدـه گـیـرنـه و ه.

(کـه و اکـم غـهـلـیفـی کـرد و و ه هـر سـهـر دـرووی مـا و ه.)

تـودوزی لـبـاس

غـو غـهـو: بـهـر خـه به به، غـوبـاب، بـهـر چـیـلـه. [ف] غـبـغـب

غار غار و کین: غار غارین، گریوه غار. [ف] مسابقه

دویدن

غـایـلـه: خـتـو و ره، دله پاوکی و نیگه رانی. (دلت

غـایـلـه نـه کـا زور جـبی مـتـمانـه یـه.) [ف] تـشـویش و

نگرانی

غـوبـاب: بـهـر خـه به به، بـهـر چـیـلـه، غـه به به. [ف] غـبـغـب

غـو پـه: دهنـگی خـوینـدنـی کـه و ی نـیـر. کـی بـه ر کـیـی

خـوینـدنـی کـه و. (لـی گـه ی دهنـد و و کـی بـه ر د تـیـژ

بـکـا/ غـو پـه بـکـا و بـانـگی کـو و کـیـژ بـکـا

«ناوات».) [ف] صـدای کـبـک نـر

غـهـر قـه: دوشـه کـی مـنـدالان کـه نـایـلـونی تـی دـه خـهـن

بـوئـه و ه ی کـاتـیک مـیـز دـه کـاتـه جـیـگـا کـه یـه و ه

هـه مـووی تـهـر نـه یـی. [ف] تـشـک بـا بـر کـی نـایـلـونی

فات‌باره: گیاه‌کی گه‌لاپان و خو‌رسکه له‌سه‌ر
برینی داده‌نین ده‌رکی ده‌کا. هه‌روه‌ها پ‌یشه‌کی
و شک ده‌که‌ن و تیکه‌ل توو‌تنی ده‌که‌ن بۆنه‌کی
خوش ده‌کا. [ف] اسم گیاهی است

فارگون: فه‌رغوون، ناسرگه. [ف] فرغون
فافیش: چاو و راو، شاتوشووت، خو‌ه‌لک‌یشان
و درق. [ف] لاف و کزاف

فام کردنه‌وه: بۆ منداڵ ده‌گوتری کاتیک خه‌ریکه
شت فیر ده‌بی. (کو‌ره‌که‌مان تازه‌ فامی
کردوته‌وه). [ف] رشد فکری برای کودک

فاماندن: تی‌گه‌یشتن، ئه‌قل پ‌ی‌شکان. (جاری
منداڵه‌ نا‌فام‌نین). [ف] فهمیدن

فتراق: گه‌ران، به‌دوادا گه‌ران، ئاواره‌ به‌دوای
شتیکدا. (هامای فتراق کار به‌دوای یاره‌وه). [ف]

جستجو

فتراق‌کار: ئاراگیل به‌دوای شتیکدا، گه‌پۆکی به‌

شوین که‌سیک یان شتیکدا. [ف] جستجوگر

فججه‌ کردن: دیق کردن، مردن به‌ تاسه‌ی
شتیکه‌وه، (هینده‌ی دل پیودی بوو‌له‌وانه‌ بوو
فججه‌ی بۆ بکا). [ف] مردن بر اثر آرزوی زیاد

فجووق کردن: فججه‌ کردن، دیق کردن. (وه‌خته
له‌ تاوانا فجووق بکه‌م). [ف] دق کردن

فجووقین: ناوی یارییه‌کی منداڵانه‌یه
کولکه‌داریک داده‌نین و به‌ پیشکان تی‌ی
هه‌لده‌که‌ن ده‌بی نووکی پیشکانه‌که‌ له
کولکه‌داره‌که‌ بچه‌قی. [ف] نام یک بازی بچه‌گانه

فر هاتن: بردنه‌وه، به‌ره‌نده‌ بوون له‌ یاریدا. (له‌م
ده‌سته‌ی دو‌مینده‌دا ئیمه‌ فر هاتین). [ف] بردن در
بازی.

فراژ: کامل، فراژوو، هه‌راش. (کیا و گژ ته‌واو
فراژ بوونه‌). [ف] تکامل

فراژوو: فراژی، هه‌راش‌بوو، به‌خودا هاتوو. [ف]

تکامل یافته

فستق: پسته. [ف] پسته

فراقهت: لهش ساغ، سالم، سلامهت. [ف] تندرست

فردان: هه‌و‌دان، فری‌دان، توو‌ه‌لدان. [ف]

پرتاب کردن، دورانداختن

فرمه: پرمه، ده‌نگی لووتی به‌کسم کاتیک شتیک

ده‌چیته لووتیه‌وه. [ف] صدای بینی اسب

فروو: رووناکی، رو‌شنایی. [ف] روشنایی

فره‌زان: زورزان، زیره‌ک، زانا. [ف] دانا

فریچک: شیلوک، فریشک. [ف] پنیرمایه

فری‌دان: ۞ فردان

فریشته: فرشته، حوری. پهری (کچی کوردی

مه‌ریمی یا فریشته‌ی/له‌نیو عهرشی خوداییدا

فریری. «راوچی»). [ف] فرشته

فریشک که‌وتن: نه‌خوشیه‌کی مندالانه‌یه زگ

چوون ده‌گرئ. ده‌لین مندالی چکوله‌ی هیتشتا پین

نه‌گرتوو سه‌ره‌وبن که‌ی یان سه‌رمه‌قولاتی پین

بده‌ی تووشی نه‌و نه‌خوشیه‌یه ده‌بن. [ف] اسهال

شدن بچه

فریشک هیتانه‌وه: منال که فریشکی بکه‌وی

دایک یان ژنیککی لیزان له‌سه‌ر کوشی

رایده‌کیشی و به‌په‌نجه له‌بنی لاقی منداله‌که

ده‌دا و ده‌لی: (فریشکه‌جی فریشکه‌جی فریشکی

کورپه‌م بیتسه‌وه جی) پاشان دوو سسی

سه‌رمه‌قولاتی پین‌ده‌دا، به‌وجوره نه‌خوشی

منداله‌که چاک ده‌بیتسه‌وه. [ف] معالجه کردن بچه‌ای

که اسهال گرفته است

فری‌ه‌لدان: توو‌ه‌لدان، فری‌دان، هه‌و‌دان. [ف]

دورانداخت، پرت کردن

فس‌خواردن: (هه‌لنیشتنی مریشک کاتیک

ده‌یان‌ه‌وی بیگرن، خه‌وتنی مریشک له‌زیر

که‌له‌شیردا کاتی جووت بوون: (بریتی له

مروقی خویری که‌خیرا خوی به‌ده‌سته‌وه ده‌دا

و ده‌به‌زی. (وه‌ک مریشک خیرا فس ده‌خوا). [ف]

خوابیدن مرغ هنگام گرفتن یا زیر خروس

هنگام جفت‌گیری: (کنایه از آدم ترسو

فسقانع: جورئ قالونچه‌یه وه‌ک کز وایه به

دارانه‌وه ده‌نیشی و کاتیک ده‌که‌ویته عهرزی

ده‌نگی فسه‌فسی دئ. [ف] نوعی سوسک بال دار.

فس‌کولیو: تس‌کولیو، بریتی له‌ته‌نبه‌ل و

ته‌وه‌زهل، که‌سپک که‌له‌جی خوی هه‌لناستی و

هیچ کاریک ناکا. [ف] کنایه از آدم تنبل و بی‌کار

فسقن: نه‌سپی ناوی. [ف] اسب آبی

فسقاندن: ده‌نگی که‌ل و گامیش و به‌راز.

(گامیش و به‌راز ده‌فیشقین). [ف] صدای گاو‌میش

و گراز

فشه: (+) سواله شیوینکه، گیاه‌ک له‌نیو گه‌نمدا

شین ده‌بن و کاتی دروینه ناهیلی سواله‌که

پیکه‌وه بنووسن و بلاو ده‌بیتسه‌وه. [ف] نام گیاهی

است

فلق و هور: فلقه‌فلق، فلقه‌ی زور و له‌سه‌ر یه‌ک.

[ف] صدای پیایی به‌هم خوردن مایعات

فلقن: چلمن، بلقن. [ف] خلمو

فلیقاته چوون: بریتی له‌گه‌یشتنی زوری میوه.

(قه‌یسیه‌که‌مینده گه‌یشته‌وه فلیقاته‌ی چووه). [ف]

رسیدن بیش از حد میوه

فنجل: ♠ پنجل

فهیز: ئابروو، حه‌یا. [ف] آبرو

فووتبال: فوودانه، میزه‌لان، تیزانگ، [ف] بادکنک

فوودانه: فوودان، میزه‌لان، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

فوتبال: فووتبال، پزدان، فووتبال. [ف]

هاتوونه لات. «رەشاد شەمسەدینی» (ف) کلکباز، نوعی اسهال مدت‌دار
 مکار
 فیلی سەرسەرین: گەمەیه‌کی منداڵانەیه. (ف) اسم
 فیلەمانگ: جۆریک زگچوونی درێژخایەنه. (ف) یک بازی کودکانه

- فاستا: پشتیوان: یاریده‌دهر، هاریکار. [ف] پشتیبان
 فجر: خیل، چاولار، قیچ. [ف] لوچ
 فرسۇ: برووسکه، بریسکه، بلاچه. [ف] آذرخش
 فه‌ته‌قیان: جیا بوونه‌وه، کلا بوون، لیک هه‌لبران.
 [ف] جدا شدن
 فه‌جین: کاویژ، کاویج، قاویج. [ف] نشخوار
 فه‌ره‌سین: تیک‌چوون، له‌به‌ریه‌ک بلاوبوون. [ف]
 به‌هم پاشیدن
 فه‌ریژ: په‌ریژ، جاره‌گه‌نمی دووراوه. [ف]
 مزرعه‌ی درو شده
 فه‌سنا: ئیراده، خواست، لی‌بران. [ف] اراده
 فه‌شارکۆ: چاوشارکۆ، قه‌راقه‌را، خۆشارکۆ. [ف]
 بازی قایم‌وشک
 فه‌شتی: خاویزار، داواکار. [ف] خواهان
 فه‌له‌زیان: ڤاکشان، ڤازان، تخیل بوون،
 وه‌رکه‌وتن. (میره‌ک له‌بن داره‌که فه‌له‌زیابوو). [ف]
 دراز کشیدن
 فه‌نا: دره‌خت، دار. [ف] درخت
 فیداد: (+) زه‌ویی نه‌رمان، گۆشته زه‌وی. [ف] زمین
 نرم و بدون سنگ
 فیم: گه‌شه، گه‌وره بوون و گه‌شانه‌وه. [ف] رشد
 فیتسه‌ن: کالۆکرچ، سوور و سپی، ڤووتال. [ف]
 سرخ و سفید
 فیتیراندن: ئاشکرا کردن، فه‌وه‌راندن. [ف] افشا
 کردن
 فیتلا: ده‌شتی به‌رین و لیت. [ف] دشت وسیع و
 شبیدار
 فیناس: خۆشه‌ویستی، ئه‌وین. [ف] مهر
 فینه: ئاره‌زوو، ئاوات. [ف] آرزو
 فیتوار: قامه‌زرو، تاسمه‌ند. [ف] مشتاق

قاپکەولە: قاپ کزینە، گیایەکی گول زەردی
سپی و اشە. [ق] نام گیاهی است
قاپیلکە: قاپو و چکە، قاپو و لکە، قاپی چکۆلە. [ق]
کاسە ی کوچک

قاچاخە: بیچوو و گامیشی دوو سالانە ، پالاخی
دوو سالان. [ق] بچە گاومیش دوو سالە
قاچوو: بازەلین، تولین، قەمچان، رینخان. [ق] یک
قول دو قول

قاچە خلیسکێ: خلیسکێن لەسەر بەفر بە پاوه.
[ق] سەرسەرەبازی سەرپا. اسکی
قاچەفرێ: پەلەقاژی، لینگەفرتی. [ق] دست و پا
زدن

قاخضات: ژەکی مانگا و مەر و بزەن کە
دەیکولینن و توند دەبیتەوه، ئەگەر توژی شیرێ
تیکەل بکەن و لەگەڵی بکولینن دەبیتە فرو. [ق]
آغوز

قادرخانی: جۆری شووتی زۆر شیرینە

قابگەرە: گویزینگ، زەنگول، گویزک. [ق] قوزک پا
قابەمە: (+) مەکووک، نامرازیکی مەکینە ی
خەیا تییە مەسوولە دەچیتە ناوی. [ق] ماکوک
قابیلە: مامان، پشتگر. [ق] ماما، قابیلە

قابیلەت: قابیل، شیاو، (شتیکە قابیلەتی تووشی
نییە بەلام بۆم میناوی). [ق] ارزش

قاپ قەوی بوون: بریتی لە روو کرانەوه، شەرم
شکان. (تازە و قاپی قەوی بووه جوابی کەس
ناداتەوه). [ق] رودار شدن

قاپشین: گیایەکی گەلا پانی سپی و اشە لە دیم و
زیاتر لە نینو بینستانە گرکە دەروێ گەلا
و شکەکی دەسووتینن و دەست بەسەر
دوو کەلە کەیدا دەگرن، بالوو کە چاک دەکاتەوه.

[ق] اسم گیاهی است
قاپشینکە: ① قاپشین

قاپقاژکە: خەربەنگ، گیایەکی دانەکە ی بز
ددان نیشە بە کار دێ. [ق] نام گیاهی است

توده‌ک‌ی سپییه. [ف] نوعی هندوانه

قار: عیب، شووره‌یی. عار. (پیت قاره له‌ک‌ل من بئی؟) [ف] عار، عیب

قاراندن: دهنگی مراوی. (مراوی ده‌قارینن.) [ف] صدای مرغابی

قاراو: شه‌ونم، ناونگ، خوناوه. [ف] شب‌نم

قار-قارین: یاری قارین به توپیکی چکوله ده‌ک‌ری که له ورده مووی ئاژهل دروست ده‌ک‌ری. [ف] بازی با توپ کوچک درست شده از موی حیوانات

قارنداشی: جو‌ری توتنه. [ف] نوعی توتون

قارنه: توپی به خوری و موو دروست کراو، بو کایه‌ی قار-قارین. [ف] توپی درست شده از پشم و موی حیوانات

قاره سه‌هول: ته‌خته سه‌هولی گه‌وره له‌نیو ناوی چومدا. [ف] تخته یخ بزرگ در رودخانه

قاره: دهنگی مراوی. (مراوییه‌کان قاره‌یان دی.) [ف] صدای مرغابی

قاره‌سه‌ری: سه‌ره‌گیژه، کاس بوون له‌به‌ر گه‌رما. (وا تووشی قاره‌سه‌ری بیوه هوشی هیچی نه‌ماوه.) [ف] سرگیجه

قارین: کایه‌یه‌کی مندالانه‌یه به توپیکی چکوله ده‌ک‌ری. به ته‌خته‌یه‌ک له توپه‌که ده‌دن و دوور ده‌یهاون به نوره ده‌بی بچن بیه‌ینه‌وه. توپی هه‌رک‌ه‌س زیاتر بر‌وا به‌ره‌نده‌یه. [ف] بازی بچه‌گانه با توپ و تخته

قاسل‌وانگ: گاوانی، ریشوله، سیروو. [ف] سار سیاه

قاسه: (+) قوفل، قفل. [ف] قفل

قاش: (+) جو‌ری موورووی سی‌گوشه و گه‌وره‌یه له ملوانکه‌دا. (ه‌ی له سینه‌لاسوورده‌ی به‌ر مالی ئیندرقاشی/ سه‌بر و هوشی لی‌بر‌یوم ده‌نگسی به‌رموور و قاشسی. گ‌ورانی.) ؛ ده‌سته‌گیره‌ی کورتان، به‌رزایی پینشی کورتان. [ف] (نوعی مهره‌ی زینتی؛) جلو برجسته‌ی پالان قاشوخ: گوندیکی ناوچه‌ی فیزوللابه‌گی بوکان بوو وه‌به‌ر سه‌دی کورشی که‌بیر که‌وت. [ف] نام روستایی در منطقه‌ی فیض‌الله‌بگی بوکان زیر سد کورش کبیر رفت

قاقانه: بانجیله، بالگون. [ف] بالگون

قاقانی: پارچه‌یه‌کی قدیمی بوو ژنان ده‌یانکرده ده‌سمال. (کلونجه ری ری ده‌سمال قاقانی/ به‌ینی من و تو عالم پنی زانی «گ‌ورانی».) [ف] نام یک پارچه‌ی قدیمی

قاقله: که‌مه‌ی لانکه. [ف] کمانه‌ی گه‌واره

قاقلی: کاخلی. گیایه‌که گوله‌که‌ی به‌کولیره و شیرینییه‌وه ده‌کن و دانه‌که‌ی بو پون ده‌بی. [ف] نام گیاهی روغنی

قاقنات: قاخنات

قاهه‌زه‌رداخ: قاهه‌زسماته، کاغه‌زساو. [ف] سنباده قاهه‌ناز: زور سووتاو، کوله. (وا سووتاوه بوته قاهه‌ناز.) [ف] زغال

قال بوونه‌وه: خالی بوونه‌وه‌ی زگ دوا‌ی تیر خواردن. (ئه و هه‌مووه‌م خوار نیوه‌رو که‌چی ئیستا قال بوومه‌ته‌وه.) [ف] خالی شدن شکم

قالانگ: کلاربونه، پیکلاو، لاسقی که‌لا پیواس.

- ګيا پلاو، ناوی ګيايه که بونی پلاوی لی دی [ف]
- (ساقه یی برگ ریواس) نام گیاهی است
- قالب: نام رازی خشت پیژان. [ف] قالب خشت زنی
- قالبدار: خشت بر، که سیک که به قالب خشت
- ده پیژی، [ف] خشت زن
- قالتاس: قه لچغ، داسوو، پرزه یی گوله گهنم و جو
- و که رخنکینه، [ف] اخگل
- قالچه: داریکی دوو لکه و ده بر رهشکه کاو
- شه غره یی ددهن بو بار کردن. [ف] چویی دوسر
- برای بار کردن بار سنگین از آن استفاده
- می شود
- قالغان: (+) (که رکول، که رکولک،) شانہ یی
- گوله به پرژه، [ف] گیاهی خاردار (خوشه
- آفتابگردان
- قالک: ☞ قاوغ
- قالک: تویکل، تیخول، تیکول، تویخل، [ف] پوسته
- قالند: نه ستور، قهوی (چون بتوانم له پشت نه
- همو توپژانه وه/ له دیوی نه همو شووره
- قالندان وه/ بتبینم/ بونت که م/ بتچیژم؟ «قادر
- عه لیخا» [ف] ضخیم
- قالونچه عجه مانه: گووگینه، گووخلینکه،
- کیزک، گازولک، [ف] سرکین غلطان
- قاله ژنانه: ژنانیله، ژنیلانه، [ف] خاله زنک
- قاندې: زوردار، که له گا، زالم، [ف] ظالم
- قانزان: قازان، مه نجل، [ف] دیگ، پاتیل
- قاوغ: (قالک، قالکه کیسه ل؛) پووکه یی گولله،
- قاپووره گولله، [ف] (لاک لاک پشت؛) پووکه یی
- گولله
- قایده: عاده تی مانگانه یی ژنان، بی نویژ بوونی
- ژنان، [ف] قاعدگی زنان
- قایمه لان: لانتیک که دهست پی راگه یشتنی بو
- راوچی دژواره، (نهستی دهلی خوشکی به غدانی
- سهری من دیشی دلی من چه ندی له چیشه/
- که رویشکی که له کی بانکی ده کرده وه که رویشکی/
- مهسته دهچینه وه قایمه لانی خومان ده که ینه وه
- خه وی چیشه چیشه، «فولکلور» [ف] لانه
- خرگوش
- قایوشت: کاویژ، قاویش، کنشت، کاویچ، [ف]
- نشخوار
- قایه غه: قه دهغه، پوان، قورغ، [ف] قدغن
- قتوو: ناژاوه چی، شوقار، [ف] فضول
- قرباسان: زهویی به قهوه و پر له گز و ګیا.
- (زهویی که یی قرباسانه هر حاصلکی لی داپینی
- نمونه یی،) [ف] مزرعه یی خوب و حاصلخیز
- قرپن: که سیک که زور قرقینه دده، قرپو، [ف]
- کسی که زیاد آروغ می زند
- قرپو: ☞ قرپن
- قرت کردن: (+) هه لاواردن، دهر کردن له کایه،
- که سیک له کایه دا خه تا دهکا قرتی ده که ن، [ف]
- اخراج کردن از بازی
- قرت قرتوک: قورقورچکه، قوروو، تینتینوکه، [ف]
- حلقوم
- قرت قرتوکه: نهوک، قورقورچکه، [ف] حلقوم
- قرچوک: (+) ☞ قرچه ک
- قرچه قرچی نیوه‌پړو: هه پرتی که رمای نیوه‌پړو،
- قرچه یی نیوه‌پړو، [ف] گرمای شدید ظهر

قرچهک: قرچۆک، داریک که زوو ده‌شکی (ئەو داره قرچهک بۆ گۆچان نابن ده‌شکی). [ف] چوبی که انعطاف ندارد

قرچه‌ی نیوه‌پۆ: هه‌په‌تی گه‌رمای نیوه‌پۆ. (شۆپه‌ژن بۆنکۆل نه‌کا بۆرکه‌ی به‌ قرچه‌ی نیوه‌پۆ/ چۆن له‌ کاله‌ک تیر ده‌بن ئەو زگ زله‌ی بیستان رنه‌). [ف] گرمای شدیدی ظهر

قرخه‌ لی‌ بېرین: هه‌ناسه‌ لی‌ بېرین، خنکاندن (بی‌ده‌نگ به‌ ده‌ست بنیمه‌ بینت قرخه‌ت لی‌ ده‌بېم). [ف] خفه کردن

قردیله: جووجه‌له‌ی نیر، که‌له‌شیری ساوا. [ف] خروس بچه

قرژاله: پنج به‌ستنی گه‌نم، ئەوکاته‌ی گه‌نم سی چوار که‌لا ده‌ر ده‌کا به‌ زه‌ویدا پان ده‌بیته‌وه. (گه‌نم زۆر جوان شین بروه‌ قرژاله‌ی کردووه‌). (گه‌نم خه‌ریکه‌ قرژاله‌ ده‌بن). [ف] روییدن گندم و چند برگه شدن

قرژنگ: قرژال، قرژانگ، قارژنگ. [ف] خرچنگ
قرقران: ئۆقره‌ گرتن، ئارام گرتن، سهره‌وتن. (مینه‌ ناره‌حه‌ت ساتیک ناقرقری). [ف] آرام گرفتن
قرماخه: قه‌تماخه، په‌ترو، پتروک، قرتماخه. [ف] کبره‌ی زخم

قرماغه: قرماخه. [ف] کبره‌ی زخم
قرمساندن: قووچانسدن، نووقانسدن، پیکدا نووساندنی چاو. [ف] بستن چشم

قروموقال: زه‌نازه‌نا، قیزه‌ و هه‌رای زۆر. [ف] سرمو‌صدای زیاد

قرووسکاندن: ده‌نگی سه‌گ (سه‌که‌که‌ ده‌ستی

کرد به‌ قرووسکاندن). ده‌نگی سه‌گ کاتیک که لیتی ده‌دهن. [ف] صدای سه‌گ هنگامی که کتک می‌خورد

قرووسکه: ده‌نگی سه‌گ، ده‌نگی سه‌گ کاتیک که لیتی ده‌دهن (ئەو سه‌گه‌ هه‌ر قرووسکه‌ی دی). [ف] صدای جیغ زدن سه‌گ

قره‌پیریژن: جوژریک هه‌له‌په‌رکی‌ حه‌ماسیه‌ بۆ خۆئاماده‌ کردن و گه‌رم کردنی له‌ش به‌رله‌ شه‌پ و هیش بردن. [ف] نوعی پایکوبی حماسی مخصوص کردی.

قره‌ په‌شه: نه‌خوشیه‌که‌ زۆر سه‌خته‌ و له‌نیو پاتال‌دا په‌یدا ده‌بن (ده‌ک قره‌ په‌شه‌تان تیکه‌وی).

[ف] مرضی کشنده برای حیوانات

قره‌اندن: سه‌رلی‌ شیواندن، ماندوو کردن. [ف] خسته کردن و گمراه کردن

قره‌ون: که‌سیک که هه‌میشه‌ سه‌ری له‌ کیشه‌ ده‌خورئ و شه‌پ و قره‌ ساز ده‌کا. [ف] کسی که هه‌میشه به دنبال دعو و مرافعه است

قریشکاندن: (+) پیکه‌نین و تریقانه‌وه‌ی مندالی چکۆله. (کوربه‌که‌مان گه‌ر و کال ده‌کا و ده‌قریشکینی). [ف] صدای خنده‌ی بچه

قریشکه: (+) ده‌نگی پیکه‌نینی مندال. (هه‌یوا به‌ر بۆژگاره‌ قریشکه‌ی پیکه‌نینی دی). [ف] صدای خنده‌ی کودک

قزل په‌نجه‌ره: په‌نجه‌روک، نیوی گیایه‌که. [ف] نام گیاهی است

قزلامازی: ناوی گیایه‌که. [ف] نام گیاهی است

قزل مامه‌سی: گیایه‌کی دېرکاوییه‌ کولی بنه‌وش

و خوشی نازانی ده‌لی چی، بریتی له که‌سیک که پاش و پیشی قسه‌ی خوی نازانی و ه‌روا ده‌ری ده‌په‌پیتی. [ف] کنایه از کسی که بدون تفکر حرف می‌زند

قسه‌ی رویشتن: [ف] قسه‌ی بر کردن

قسه‌ی زپانندن: بلاوکردنه‌وی قسه‌ی و باس، ناشکرا کردنی پاز و نه‌پیتی. [ف] افشا کردن راز. قسه‌ی کولانندن: بیرلی‌کردنه‌وی و قسه‌ی کردن، پاش و پیشی قسه‌ی زانین. [ف] فکر کردن و حرف زدن

قسه‌ی گنخانندن: قسه‌ی قووت‌دان، پینچوپه‌نا له قسه‌ی دا. [ف] آشکار نکردن سخن

قسه‌ی لوک: قسه‌ی سووک، ناوینتکه (ه‌مر خه‌ریکی ه‌لبه‌سستی قسه‌ی و قسه‌ی لوکانه). [ف] حرف درآوردن

قسه‌ی له قسه‌ی دا کردن: خو‌تی‌ه‌لقوتانندن، په‌رینه نیو قسه‌ی که‌سیک که داخیوی. [ف] دخالت کردن قسه‌ی لی‌زانین: قسه‌ی لی‌بیستن، (جاری بچو قسه‌ی به‌کی لی‌بزانه پاشان ده‌چینه خوازینی). [ف] دانستن نظر

قسه‌ی ناس: تیگه‌یشتوو، زانا، وردبین. [ف] فهمیده قسه‌ی حیسابی: قسه‌ی جوان و به‌رئ و جی، قسه‌ی راست به به‌لکه‌وه. [ف] سخن خوب قسه‌ی سووک: جنیو، جوین، دژمان، دژمین. [ف] فحش، دشنام.

قسه‌ی قه‌له‌می: قسه‌ی هه‌ژده هه‌ژده، که‌سیک که ده‌یه‌وی خوی زانا و تیگه‌یشتوو نیشان دا و قسه‌ی زل زل ده‌کا. [ف] سخن متکبرانه

ده‌رده‌کا و له‌نیو گه‌نمدا ده‌پوی نیومه‌تر به‌رز ده‌بیته‌وه. [ف] نام گیاهی با برگهای بنفش.

قزاکه شینه: [ف] قزاکه‌شینه

قزاکه‌شینه: قزاکه‌شینه، کاسه‌له‌شینکه. [ف] سبز قبا قزپوون: به‌زین، بۆردران، بۆرخواردن. [ف] شکست خوردن

قزبه‌له‌که: مه‌لیک به‌قه‌د سیزوو ده‌بی ره‌ش و سپیه و له‌سه‌ر دار هیلانه ده‌کا. [ف] پرنده‌ای سفید و سیاه روی درخت لانه می‌سازد قزپوغ: پیسوپوخل، چه‌په‌ل، [ف] کثیف

قزگیره: خشلیکه ئافره‌تان له‌پشته سه‌ره‌وه له قزئ قایم ده‌کن. [ف] کلیس

قزیلانندن: چه‌سپانندن، پی‌سه‌لمانندن، به‌لکه هینانه‌وه. [ف] ثابت کردن

قسه‌ی بر کردن: قسه‌ی رویشتن، ده‌سه‌لات به‌سه‌ر که‌سیکدا و به قسه‌ی رازی کردنی. (له‌وی زور چاک قسه‌ی بر ده‌کا). [ف] حرف رفتن

قسه‌ی بزوکانندن: ورینه، قسه‌ی نه‌کولانندن، وراوه. [ف] هذیان

قسه‌ی به‌شه‌کر برینه‌وه: بریتی له‌ریز دانان بۆ ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ی و له‌کاتی قسه‌ی کردنیدا نیجازه وەرگرتن بۆ قسه‌ی کردن. (قسه‌ی که‌ت به‌شه‌کر ده‌برمه‌وه به‌لام با منیش شتیکت عه‌رز بکه‌م). [ف] کلمه‌ای محترمانه برای اجازه گرفتن از طرف مقابل که سخن می‌گوید قسه‌ی پته‌و: قسه‌ی دروست، خاوه‌ن به‌لین. [ف] کسی که بی‌هدف سخن نمی‌گوید

قسه‌ی ترن: که‌سیک که قسه‌ی پیس و بی‌جی ده‌کا

قسه‌ی هه‌ژده هه‌ژده: قسه‌ی زل و خیراخیرا،

قسه‌ی قه‌له‌می (دهستی کردووه به قسه‌ی هه‌ژده

هه‌ژده) [ف] زدن حرف بزرگتر از دهن

قشتوقول: قشتیله، خنجیلانه، جوانکیله،

خونجیلانه. [ف] زیبایی دوست‌داشتنی

قشره: قشله، پینگه‌ی سهربازان، سهربازخانه. [ف]

پایگاه

قل: (+) خۆله‌میش، خۆله‌که‌وه. [ف] خاکستر

قلاییک: (+) قه‌لپووت، قه‌لپووج، چاوێک که

گلینه‌ی دهره‌تبی. [ف] حذقه‌ای که خالی از کهری

چشم باشد

قلاچه: قاژوو، قه‌له‌په‌شکه، قه‌له‌په‌شه، قالاو. [ف]

کلاغ

قلاژیه: قشقه‌په، قشقه‌له، قه‌له‌باچکه. [ف] کلاغ دم

دراز سیاه و سفید

قلانه قریوه: هه‌لاتن و باراندن و کایه کردنی

به‌رغەل و کاژیه کاتیک له کانی و له‌وه‌پ نزیک

ده‌بنه‌وه. (له گویی جوگه و سه‌ر کانی/ له میترک

و سه‌وزه‌لانی/ ده‌کن قلانه قریوه/ هاوینه وهختی

جیوه). [ف] بازی کردن و بع بع کردن بره و

بزغاله هنگام نزدیک شدن به آب و علف

قلانه کردن: هه‌لاتن و کایه کردنی به‌رغەل و

کاژیه. (به‌رغەله که به قلانه کردن هه‌لاتن بر سه‌ر

ئاوه‌که). [ف] بازی کردن و بالا و پایین پریدن

بره و بزغاله

قلانیشق: قه‌لاندۆش، نێوانی هه‌ر دوو شان. [ف]

قلمدوش

قلین: قه‌لین

قلنج: قه‌لتاس، داسوو، پرزه‌ی گوله‌گه‌نم و جو

[ف] اخگل.

قلمیج: به‌لنج، خلته، بلنج. (نیو سه‌ماوه‌ره‌که قلمیچی

کرتووه). [ف] جرم

قلقپ: شهل، پینجق، زرۆپ، نو‌قستان. [ف]

ناقص‌العضو

قلۆپانی: سه‌رمه‌قولات، سه‌ر له زه‌وی دانان و

به‌پشتدا خۆ هه‌لگیرانه‌وه. [ف] پشتک زدن، معلق

زدن

قلووس: عه‌ولاد، من‌دال، پۆله. [ف] فرزند

قله سه‌ما: شادی کردن و هه‌لبه‌ز دابه‌ز، هه‌له‌که

سه‌ما. (له خوشیانا که وتبووه قله سه‌ما). [ف]

شادی کردن و بالا و پایین پریدن

قلیانی: گوشتی سووره‌وه‌کراو، قاورمه. [ف]

قورمه

قمقمه: خه‌مه‌گرو، قوم‌قومۆک. [ف] چلپاسه

قمووش: قمیش، په‌هه‌ند، بوودپ، که‌ریز. [ف] تونل

زیرزمینی

قندرغه: گیاه‌که له شوپه‌کات سه‌وز ده‌بی و

په‌نگیکی مه‌يله و قاوه‌یی هه‌یه. [ف] اسم گیاهی در

شوره‌زار

قنگ پی شل بوون: بریتی له به‌زین و وازه‌نینان

له توند و تیژی و که‌له‌گیه‌تی (زۆری که‌له‌گایی

کرد ئیستا قنگی پی شل بووه). [ف] کنایه از

شکست خوردن

قنگه: قوونوو

قنگه‌لیشکی: قنگه‌خشکی، قوونه‌خشکی. [ف]

برروی باسن خزیدن

- قنگه وړک: قولفاو قوون، پیچه وانه، (قنگه وړک له
تسه حالی دهې!) [ف] کنایه از عوضی حالی شدن
قنه قن: (+) سته سن، خاوه خواو، ته مېلې و
دهسته وستانی له کاردا. [ف] تنبلی در کار
قوپه نه: بنی شنگ که نه ستور و توپه لیه و
زور خوشه. (وهره نیره شنگ مه لکه نه مه موری
قوپه نه یه.) [ف] ساقه ی کلفت شنگ
قوتراش: خوتراش، ده زگای پيش تاشین. [ف]
استره
قوتک: (+) گوله نگ، گولنگ. [ف] منگوله
قوتوو: (+) قوتوومه، کولکه دار، کولک. [ف]
کنده ی درخت.
قوتوومه: قوته ره، کولک، کوته ره، کولکه دار. [ف]
تنه ی درخت
قوته: بانگ کردنی گه مال. (قوته قوته قوته قوته.)
[ف] صدا زدن سگ
قوته: قوخه، کوخه، کوه. [ف] سرفه
قوچین: قوزبن، سوچ. [ف] گوشه
قودوو: (پارچه یه کی قدیمی بوو بۇ جلی ژنان؛
(قوتوو، قالک، ده فری چکوله ی سرپوش دار
بۇ کهل و پهل. [ف] نام پارچه ای قدیمی؛) قوطی
قوده قوپه: گچکه ی ترزل، وردیله ی به پوز و
هه و، کوله بنه ی قوپه ده ماخ. [ف] کوتوله ی متکبر
قوديله: ناوینه یه کی خری چکوله یه له گیرفاندا
هه لیده گرن. [ف] آینه ی جیبی
قوپاله: جوړی پیوازه که سه لک ناکا و وهک
سه وزی که لکی لی وهرده گرن. [ف] پیازچه
قوپانیشک: هه نیشک، به له مرک، قوپانیک،
- کورپه نیشک. [ف] آرنج
قوپانیک: هه نیشک، به له مرک. [ف] آرنج
قورت: جوړی ره وتی یه کسمه. [ف] نوعی راه
رفتن اسب
قورتم لیدان: قوم لیدان، به یه ک قورتم ناوه که ی
خواردوه، قورتمیکي له ناوه که دا و بوی
نه خورایه وه. [ف] هورت زدن آب
قورخان: گوندیکي ناوچه ی فه یزوللا به کی بۆکان
بوو که وته بهر سده ی کورشی که بیر. [ف]
روستایی در منطقه ی فیض الله بیگی بوکان زیر
سد کورش کبیر رفت
قورپوراوکه: قورپوراوچه، تینتینوکه، قورپگ. [ف]
حلقوم
قورناقه: گهروو، ئهوک، قورپوو. [ف] حلقوم
قورنچک: نقورچک، په بادان. [ف] نیشگون
قورقو ته تی: جنیوکه، قسه یه کی ناخوشه، وهک
قوزه لقورت. [ف] دشنامی است
قوروگنه: قورپوراچکه، تینتینوکه، بینینوکه. [ف]
حلقوم
قورپوله: ☞ قوپاله
قوره پیشان: بریتی له مانگی که لایو یژ. [ف] ماه
مرداد
قوره ده مار: به هه و، به ده مار، قوره ده ماخ، به پوز.
[ف] متکبر.
قوره زیلاقه: ئه و قوپه ی دوی باران به
که وشه وه دهنووسی. [ف] گل چسبناک
قوره سواخ: سواخ دانی دیوار به قورپ. [ف] گل
اندود کردن دیوار

قورە‌کەشی: تیرۆپشک، پشک خستن. [ف]
قرعه‌کشی

قۆره‌ لى‌ بېرىن: چۆره لى‌ بېرىن، بېن پىنوه‌نانى
گۆزه‌ ئاو و هه‌لچۆراندنى به‌ ته‌واوى (بېنى به‌
گۆزه‌کەوه‌ نا قۆره‌ى لى‌ بېرى) [ف] خوردن ظرف
آب با یکبار به‌ ده‌ن گرتن، هورت کشیدن.

قورە‌نیسک: قرقینه، قورپ. [ف] آروغ
قوریشکە: قورووشکە، جۆرىک ئیستکانى
قولفدارە له‌ چىنگۆ. [ف] نوعى فنجان لعابدار

قورپله: زەردە‌قۆره، جۆرى مارمىلکە. [ف] سمندر
قورینگی گۆزه‌لى: شینه‌ شاهۆ. [ف] درنا

قوزاخه: (+) (که‌لوى نيسک و نوک و پاقله) ()
پىله‌ى کرمى هه‌وريشم، که‌لوو. [ف] پوشش
دانه‌ى نخود و عدس و لوبيا؛ () پىله‌ى کرم
ابريشم

قوزە‌بزه: قوزە‌ بزنه، جۆرى ته‌مبى کردنه‌ له‌
کایە‌دا، (کایە‌که‌ له‌ سه‌ر چى بکه‌ین له‌ سه‌ر هه‌لاتن،
قوزە‌بزه‌ بیان شت کرین) قوزە‌بزه‌ش قوولکىک
له‌ نینۆ خۆله‌ مېه‌دا دروست ده‌کەن و خیزىکى
چکوله‌ى تى ده‌خەن ئە‌و که‌سه‌ى کایە‌که‌
ده‌دۆرینى ده‌بى بۆ ته‌مبىانه‌ راکشى و به‌ زمان
ئە‌و خیزه‌ له‌ قوولکە‌ چکوله‌که‌ ده‌ره‌یتى. [ف]
نوعى تنبيه کردن در بازی

قۆلان: ته‌نگە‌ى ولاخ، ئە‌و پارچه‌ قايشە‌ى به‌ژىر
سکى ولاخیدا دینن و کورتانه‌کە‌ى پى توند
ده‌کەن. [ف] نوار پهن تنگى ستور.

قول لى‌ هه‌لمالین: ده‌ست به‌کار بوون، خۆ له‌
کار هه‌لکردن. [ف] دست به‌کار شدن

قولباندن: شارندنه‌وه، هه‌شاردان، قايم کردن. [ف]
پنهان کردن.

قۆلتاس: ئاوگە‌ردان، مه‌لاقە‌ى گه‌وره‌. [ف] ملاقه‌ى
بزرگ

قولتې: به‌ ژنى پير و سووک و چرووک
ده‌گوتى. (هه‌ر پيرژنه‌ قولتېى دوو قسه‌ى بو

بکا فريو ده‌خوا) [ف] پيرزن بدکاره و بى‌ارزش
قۆلغه: سه‌کۆ، به‌رزاييه‌ک له‌ مالدا بۆ دانىشتنى
هاوينان. [ف] ايوان

قولفاوقوون: پىچه‌وانه. (قولفاوقوون لى‌ى‌ حالیه‌).
[ف] عوضى، برعکس

قولقولان باز: فیلە‌باز، ته‌له‌که‌باز، کلاوچى. [ف]
کلک‌باز

قۆلنج ته‌قاندن: ھه‌ کۆلنج شکاندن
قولنچک: () قولینچک، سووچ، قونچک؛ () قامکه‌

چکوله، تووته. [ف] (گوشه‌) انگشت کوچک
قوله‌ که‌یخودا: که‌سێک که‌ له‌ خۆرا خۆى له‌ کار
هه‌لده‌قوتینى و جوابیشى نادە‌نه‌وه (ئە‌م قوله‌
که‌یخودایه‌ چى به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌). [ف] کسی که
داخلت در کار مردم می‌کند

قوله: (+) کوله، کلۆ. [ف] ملخ
قوله‌‌بال: کوله‌‌بال، فه‌ره‌نجى، په‌سته‌ک. [ف]
جلیقه‌ى نمدى

قوله‌‌به‌گ: بریتى له‌ که‌سێک که‌ ئە‌دای به‌گ و
خانان ده‌ردپینى. مروى تىزل و به‌پۆز (وا
لە‌وتى هه‌لیناوه‌ ده‌لىی قوله‌‌به‌گ). [ف] کسی که
ادای خانان درمی‌آورد

قوله‌‌زەنگى: قوله‌‌ره‌ش، مروى پىست ره‌ش. [ف]

سیاه پوست

جنبانک

قوله‌شینه: مه‌لیکه به‌قه‌د کاسه‌له‌شینکه‌یه‌ک ده‌بی
کلکی قوله و له‌قه‌راغ چومان ده‌ژی. [ف] ماهی
خوارک کوچک

قونچاندن: قووچاندن، نووقاندن. [ف] بستن
قونجلیسک: قونجرکه، پتیکول، په‌یکول. [ف] خار
سه‌کوهک

قوله‌میر: به‌ده‌سه‌لات، که‌سیک که‌هه‌موو
کاریکی وه‌ک میران ده‌چی. [ف] کسی که‌رفتارش
مانند میران است

قوند: قول، کلک‌براو، دووف کورت. [ف] دم بریده
قونیج: ☞ قولینچک
قووش کاغه‌ز: ته‌یاره‌ی قاقه‌زی، موشه‌کی

قولیجان: گیاهه‌که‌وه‌کوو مالونجه به‌زه‌ویدا پان
ده‌بیته‌وه‌به‌ریکی ورد ده‌گری وشکی ده‌کن و
له‌گه‌ل چایی ده‌می ده‌کن بؤ سه‌رمابوون و

قاقه‌زی. [ف] موشک کاغذی
قاووقول: قووله و هه‌را، قووله‌قوول. [ف] هوار و
داد

هه‌لامه‌ت باشه. [ف] اسم گیاهی دارویی

قوولکه و ته‌مبار: که‌ند و له‌ند، زه‌ویی چال و

قولینچک: سووچ، قوژبن، قونچک. [ف] کوشه

چول و به‌رز و نه‌وی. [ف] زمین پست و بلند

قولینک: قرقینه، قرب. [ف] آروغ

قوون پاله: نه‌فه‌ری ئاخ‌ر له‌لای چه‌په‌وه‌له‌به‌ره

قولینه: (+) ده‌فریکه به‌شوول دروستی ده‌کن

دروینه‌دا، یه‌که‌م که‌س له‌لای راسته‌وه

وه‌ک سه‌وه‌ته وایه قاپ و قاچاخ‌ی تیده‌خه‌ن. [ف]

سه‌رپاله‌یه. [ف] نفر آخر در سمت چپ صف درو

سبد بزرگ

کردن

قوماج: نیشانه، ئارمانج. [ف] هدف، آماج

قوون خوئی نه‌خواردن: بریتی له‌هه‌دا نه‌دان و

قوماه‌نگ: جاروو، قسل و خوله‌میش بؤ

نه‌سره‌وتن، نه‌حه‌جمین. (له‌هیج کوئی قوونی

سواخدانی هوز و دیواری به‌ردین. [ف] ساروج

خوئی ناخوا، ده‌لنی جیوه‌ی تی کراوه.) [ف] کنایه از

قومرغانه: شوینی مانه‌وه، شوینی هه‌سانه‌وه. [ف]

آرام نگرستن

اطراقگاه

قوون دانه‌سه‌ر ده‌رپی خؤ: له‌ئیختیاری خؤدا

قومومه: (+) سه‌رمازه‌له، لاسابانکه‌ره. [ف]

بوون، منه‌تی که‌س نه‌کیشان و ده‌سه‌لات له

آفتاب‌پرست

ده‌س خؤدا بوون. (خوشه‌ منه‌تی که‌س

قوموک: چۆره‌ ئاو، قومیک ئاو، (قوموکی ئاومان

هه‌لنه‌گری و قوون بده‌یه سه‌ر ده‌رپی خوت و

ده‌نی.) [ف] جرعه

دانیشی.) [ف] کنایه از داشتن اختیار کار و زندگی

قومه‌ته: کومه، کوگا (له‌سه‌ر قومه‌ته کولوشه‌که

خود.

دانیشتبوو.) [ف] توده گیاه

قوون ده‌هؤل: بریتی له‌ مروئی خویری و قوون

قون هه‌لته‌کینه: قنگ هه‌لته‌کینه، به‌رگاییکه. [ف] دم

قورس، که‌سیک که‌قوونی زله و توانایی هیچ

كارىكى نىيە و ناتوانى ھەستىن. [ف] كىنايە از تىنبل

قوون قورس: تەمبەل، لەش گران، تەوەزەل. [ف]

تىنبل

قوون ھەلدراو: برىتى لە خوڤىرى و بىكارە،

پىاوى سووك و چرووك. [ف] كىنايە از آدم

بىسر و پا

قوون ھەلكرىتە: برىتى لە مانكى رەشەممە كە

دەغل و دان و دانەوئە كەم دەبىتەوہ و لە

تەواو بوونە. [ف] كىنايە از ماہ اسفند كە ذخىرەى

زمستانى كاھش مى يابد

قوون رەش: جوړى مراوىى بوړه كلكى رەشە.

[ف] اردك ارەاى

قوونوو: گۆزەى ھەنگ كە بە قور چەند دانە

گۆزەى ترى پىوہ دەلكىنن. [ف] تەبىل كندو براى

زىبورعسل

قوونە خلىسكىن: خلىسكىن لەسەر بەفر بە

دانىشتەوہ. [ف] سىرسەربازى نشىستە

قوونە جووپە: قنگە جووپە، ئىسكى پىشتە قوونى

مرىشك. [ف] استخوان تخمدان مرغ

قوونە خەو: خەو نووچكە بردنەوہ بە دانىشتەوہ،

خەوتن بە دانىشتەوہ. [ف] در حالت نشىستە بە

خواب رفتن

قوونە گاز: لای دواوہى پىشتى يەكسەم كە ئاخىرى

كورتان دەكەوئە سەرى. [ف] قسمت عقبى پىشت

الاغ كە آخر پالان رویش مى افتد

قوونە لىس: قنگە لىس، ھەلتووتە كانى سەگ و

پىشلىە و رىوى و ... [ف] چىباتمە زدن سگ و

گرىبە و روباه و ...

قوونە لىس: قنگە لىس، ھەلتووتە كان. [ف]

قوونە لىس

قەپانچە: قوچە قانى، قەلماسك، كەھنىك،

بەردە قانى، قەلماسن، قەلماسەنگ. [ف] فلاخن

قەپوچكە: شەيتانوكة، نىنوكة شەيتان. [ف] حلزون

قەپەنگ: (ئەو قولاپەى قەساب گوشتى پىيدا

ھەلدەواسى) (دەرابە. [ف] چىنگك) (كركرە

قەتە: چوارچىوہى وئە، قاپى عەكس. [ف] قاب

عەكس

قەدەلە: جوړىك دەفرى فافونە بەقەد كروپەيەك

دەبن شىرى تىدەكەن و دەيكولتىن. [ف] دىبەاى از

جنس روى براى شير

قەدەم مەپى: جوړى رەوتى يەكسەم. [ف] نوعى

راہ رفتن اسب

قەرات: قەلات، قەلا. [ف] كلات

قەراتە: قەلاتە

قەراغ بۇ تى كىردنەوہ: (برىتى لە تەمبىن كردن و

لىدان لەسەر كارىكى ناپەوا، سزادانى كەسىك

لەسەر تاوان. (توزى قەراغى بۇ تىنەكەمەوہ

ياغى دەبن) ؛ (وەرد كىردنەوہى كۆشى دەورى

خەرمان لە كاتى گىرەكردندا. (كۆشەكە زۆر

بىلاو بۆتەوہ دەچم توزى قەراغەكەى بۇ

تىدەكەمەوہ. [ف] كىنايە از تنبىه كردن و زدن) (

جمع كردن دوروبر خرمن

قەراغ لى كىتاشان: لەسەر رۆيشتن، قسەى زىيادى

كردن، (لەوہ زىياتر قەراغى لى بىكىشى پىچ و

كلالومان تىكەل دەبن) [ف] حرف اضافى و

ناراحت كەندە

- قەراغ و بیجاغ:** ده‌ورو بهر، ده‌ورانده‌ور. [ف]
- دوروبر**
- قەرغ:** نه‌و بهره وینجه و گیاهی که به یک زه‌بری مه‌له‌غان ده‌دوردریته‌وه. که‌رخ. [ف] علفی که با یک ضربه‌ی داس درو شود
- قەرقلیت:** قەره‌قرووت. [ف] قراقروت
- قەر‌قوش:** (+) نه‌خوشییه‌کی سمی چاره‌ویییه ناتوانی له‌عرزی دانی. [ف] بیماری سم اسب
- قەر‌قوو:** شه‌را، گهنم و توکتیک که بهر له‌گه‌یشتنی وشک ده‌بین. (وه‌ک گهنم قەر‌قوو شه‌را بر‌دی‌ه‌سم/ قسه‌ی هات و هوت ناکه‌س کوشتییه‌سم). [ف] گندمی که قبل از رسیدن می‌خشکد
- قەرملاندن:** سه‌رلی‌ش‌یواندن، قهراندن، له‌بکاندن. [ف] گمراه کردن
- قەر‌وون:** ناوی یارییه‌کی من‌دالانه‌یه. [ف] نام یک بازی کودکانه
- قەر:** گوندیکی ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی بۆکان بوو که‌وته بهر سه‌دی کورشی که‌بیر. [ف] نام روستایی در منطقه‌ی فیض‌الله بیگی بوکان زیر سد کورش کبیر رفت
- قەرئه‌فتاوه:** هه‌وجوش، لولیتنه‌ی مه‌فره‌ق. [ف] آفتابه‌ی مسی
- قەر‌ه‌بالغ:** جه‌ماوه‌ری زور له‌ده‌وری یه‌ک، نا‌پوره‌دانی خه‌لک و هه‌را هه‌را. [ف] جمعیت انبوه
- قەر‌ه‌بالغ:** قه‌له‌بالغ، قه‌ره‌بارغ، ئاپوره‌ی هه‌شامات له‌شوینیک، هه‌را و زه‌نازه‌نای فره. [ف] شلوغی جمعیت
- قەر‌ه‌په‌سته:** پاله‌په‌ستی، پاله‌په‌ستو. [ف] فشار در میان انبوه مردم
- قەر‌ه‌چوخ:** ناوی چپایه‌که له‌کوردستان. [ف] نام کوهی در کردستان
- قەر‌ه‌خان:** ناوی گیاهی که ده‌یسووتین و خۆله‌میشه‌که‌ی وه‌ک به‌رد ره‌ق ده‌بین، له‌ئاودا ده‌یکولیتن و هه‌یشووه‌تری تی‌هه‌لده‌کیشن و هه‌لیده‌خن ده‌بیته‌کشمیشی سه‌وزه. [ف] نام گیاهی است
- قەر‌ه‌سه‌قه‌ل:** ناوی گیاهی که. [ف] نام گیاهی است
- قەر‌ه‌فتیل:** چراده‌ستی، پیوسۆن، چرای شیله‌که‌رچه‌ک. [ف] چراغ فتیله
- قەر‌ه‌فیسکان:** هه‌لترووشکان، کوندکی، هه‌لتوته‌کان. [ف] چمباتمه‌نشستن.
- قەر‌ه‌قوز:** پاله‌وانی بی‌ناوونیشان، ئه‌کته‌ری بی‌ناووناو بانگ. [ف] بازیگری که معروف نباشد
- قەر‌ه‌قاوت:** ناوی گیاهی که له‌قامیش ده‌چن. [ف] گیاهی شبیه نی.
- قەر‌ه‌قوش:** (+) نه‌خوشییه‌کی سمی ئه‌سب و یه‌ستره‌که ده‌بیته‌هۆی توپینیان. [ف] نوعی غده‌ی عفونی که در پای اسب و قاطر پیدا می‌شود و موجب مرگش می‌شود
- قهره‌مات:** عه‌جایب، سه‌یر و سه‌مه‌ر، عا‌جباتی. [ف] عجیب
- قهره‌وانی:** قهره‌وانه، ده‌فریکه وه‌ک کتری وایه له‌ته‌نه‌که دروستی ده‌کن شوان چایی تیدا لی‌ده‌نی. [ف] کتری کوچک درست شده از حلبی
- قهرهل:** (+) دیاری کردنی خشتی براو، بۆ هه‌ر

هەزار دانە خشتیک بەرز دەکەنەو و پیتی
دەلین قەرەول [ف] نشانە کردن آجر

قەرەھیل: گێژەلووکە، گەردەلوول [ف] گەردباد
قەرەپەخە: پیاوی رەشۆکی لەنیو نیزامیدا. جاش
(سەرباز دەوری کیووەکیان دا و چەن
قەرەپەخەیان وەپیش خویان داو). [ف] افراد
شخصی میان سربازان

قەریتە: قەلادە، قەلاتە، سنجۆل، سنجۆر. [ف] قلادە
قەریر: پەرژینی سەر دیواری مال. [ف] پرچین
روی دیوار

قەشقە: (۱) کەتەول، گیایە کە وەک کونجەرە وایە
لەنیو گەنمدا شین دەبی گولی سپی و
دەنکە کە ی وەک پیکول وایە (قەشان، بەش،
کەل و گای نیوچاوان سپی) بریتی لە کەسیک
کە خۆی دەنوێنی و دەپەوێت خۆی نیشان دا.
[ف] گیاهی خاردار (گاو پیشانی سفید) آدم
خودنما و تابلو

قەشک: ناوی گولیکە. [ف] نام گلی است
قەشە ماسی: قاشە ماسی، جۆری ماسی زار
کە وەرەپە و گوشتی خۆشە. [ف] نوعی ماهی دهان
بزرگ با گوشتی لذیذ

قەف قەفە: گیایە کە لە قەراغ چۆم دەروێ. [ف] نام
گیاهی است

قەلەرچەن: قەلاچەن، قەلاقوچکە، لەسەر یەک
داکراوی کۆما کرا. (قاپیکمان لە ترێ قەلەرچەن
کرد و پیمان دا). [ف] برروی هم انباشته

قەلاتە: (+) تایە، گیشە، کۆمای گەنم و نوک و
جۆ دواوی دوورینەو. [ف] توده‌ی گندم درو شده

کە برروی هم می‌چینند.

قەلاش: دلاوا، بەدەهەند، دەست و دلباز،
دلفەرەوان. [ف] سخاوتمند

قەلاخ دان: سواخ کردنی قەلاخ بە شیاکە و
ریخی ئازەل. [ف] اندود کردن محل نگهداری تپاله
با مدفوع گاو

قەلاخ: شوینیک کە تەپالە ی تێدا عەمبار دەکەن.
[ف] تپاله‌دان

قەلین: قەلپنگ، کەرخنکینە، گیایە کە بەرز ی
قەلتاس دارە. [ف] نام گیاهی است

قەلپنگ: کەرخنکینە، قەلپن، گیایە کە قەلتاسی
هەپە و لە گەرووی مالات دەگیرێ. [ف] نام
گیاهی است

قەلپوچ: قەلپووت، کەسیک کە کلینە ی چاوی
دەرھاتی. [ف] کوری که کره‌ی چشمش بیرون
آمده باشد

قەلتاس: قەلتاس

قەلچە: قەلتاس، قەلتاس، داسوو. [ف] اخگل
قەلچە کردن: زپیکە کردنی لەش بە سەرما و
مۆچرک، پەرەمریشکە. [ف] مورمور شدن پوست
بدن

قەلفان: قەلفان
قەلقەلاشک: قەنگەلاشک، دەرۆی کنگر،
قەنگەلاشک. [ف] بته کنگر خشک

قەلماندن: قەوماندن، هەلاییساندن. [ف] برپاکردن
جنگال

قەلە و قوتە: قەرە و قوتە، بریتی لە فەقیر و
هەزار و پەش و پووت کە وروژم دەکەنە

سه‌ر خوارده‌مه‌نی. [ف] کنایه از مردم فقیر و تهیدست که به سوی خوراکی هجوم می‌برند.

قه‌له‌بانه‌یی: قه‌له‌سابوونه، قه‌له‌سابوونی، قالاوی بال ره‌شی له‌ش خوله‌میشین. [ف] کلاغ خاکستری و سیاه

قه‌له‌سوو: داسوو، قه‌لتاس، قه‌لچ، پرزه‌ی گوله‌گه‌م و جو. [ف] اخگل

قه‌له‌م‌توز: داریکه وه‌ک چنار وایه‌گه‌لاکه‌ی بو‌هرمان ده‌بی. [ف] نام درختی است

قه‌له‌منداره: (+) بریتی له‌شتیک که له‌جیتی خوی‌نابزوی. [ف] کنایه از چیزی یا کسی که از جای خود تکان نمی‌خورد

قه‌له‌مه‌زده: چاوسپیلکه، ناوی دپرویه‌که. [ف] نام خاری است

قه‌له‌مه‌هار: کرده‌بیر، شکانی ده‌ست و لاق‌به‌جوری که ته‌که‌ی بی. [ف] شکستن دست و پا طوری که استخوان قطع شده باشد

قه‌له‌سنگ: (+) قالا‌نگ، قه‌لا‌گ، ئاسن و داری‌سه‌رخوار بو‌میوه‌چنین و ده‌ره‌ینانه‌وه‌ی شتی له‌چال‌که‌وتوو. [ف] چنگک

قه‌له‌ویچه‌که: بری قه‌له‌و، تا‌پاده‌یه‌ک قه‌له‌و. [ف] اندکی چاق

قه‌ل‌یشک: ناوی گیاه‌که. [ف] نام گیاهی است قه‌ل‌ینگ: گیاه‌که وه‌ک که‌رخنکینه‌وایه. [ف] نام گیاهی است

قه‌مامه: (+) ته‌قه‌ل‌دانی تیر له‌نیوه‌پاستیدا بو‌شه‌وه‌ی زور شو‌ر نه‌بیته‌وه (تیره‌که زور شو‌ره قه‌مامه‌ی که با تیرزی هه‌لکشی). [ف] دوختن

وسط خورجین

قه‌مه‌ره: (+) سه‌ر ده‌رگا، سه‌رده‌رانه، درگانه. په‌تی به‌ستنی چادر. [ف] (آستانه‌ی در). (ریسمان بستن چادر.

قه‌مه‌چ‌قه‌مه‌ژکه: گولیکی بنه‌وشه نیو‌مه‌تر به‌رز ده‌بیته‌وه و منالان کلاوه‌گولینه‌ی پی‌دروست ده‌که‌ن. [ف] گلی بنفش که به‌ها با آن کلاه می‌سازند

قه‌مه‌چ‌که‌ره: مه‌لیکی به‌جوکی بۆره له‌بن به‌ردی شاخان هیلانه ده‌کا و له‌نیو هیلانه‌که‌یدا له‌جیاتی پووش به‌ردی پان و چکوله‌داده‌نی و هیلکه‌ی له‌سه‌ر ده‌کا. [ف] نام یک پرنده است قه‌مه‌چی شتلاق: گیاه‌که وه‌ک که‌رخنکینه‌وایه له‌میزگدا ده‌روئ. [ف] نام گیاهی است

قه‌مو‌چکه: زارکی ئاگرپژین (ئاور له‌قه‌مو‌چکه‌ی کرکه‌نه‌که‌ره ده‌رده‌چوو). [ف] ده‌هانه‌ی آتشفشان قه‌نتار‌قین‌شه‌له: که‌متیار، که‌متار. [ف] گفتار قه‌واتی: چیرۆک، هه‌قایه‌ت، خه‌به‌رو‌شک. [ف] افسانه

قه‌واژ: قه‌واره، قه‌لافه‌ت، له‌ش و لار. [ف] اندام قه‌وزیل: پیوه‌له، مرده‌لوخ. [ف] لاغر‌مردنی. قه‌ولگیر بوون: په‌یمان به‌ستن، به‌لین دان، [ف] قول دادن.

قه‌هیکه‌ر: نه‌زانکار، گه‌وج، بی‌میشک، ناهیر، هه‌قه‌ق. [ف] ابله

قه‌یاغه‌ریخه: جو‌ری قه‌یاغی که لا ورد و باریکه بو‌دورینه‌وه نابین. [ف] نام گیاهی است قه‌یتوول: خونچه، پشکوژ، چرو. (سوسن ساق

- سه‌وز جه‌لای نَساران/ چون ته‌واف داران
 قه‌یتوول و ناران. «سه‌یدی هه‌ورامی». [ف] غنچه
 قه‌یته رَقوو: چاره‌نووسی نادیار. [ف] بلاتکلیف
 قه‌یچؤل: دهم هه‌پک، بی‌ددان. [ف] دهان بدون
 دندان
 قه‌یچی قه‌یچی: یارییه‌کی مندلانه‌یه وه‌کوو
 حه‌ولوا وایه، حیندرحؤ. [ف] الاکلنگ
 قه‌یسه‌ر: (+) شه‌خته، شه‌خسه. (بیستانه‌که
 قه‌یسه‌ر لینی داوه). [ف] سرمازده
 قه‌یسه‌ر بردوو: سه‌رما بردوو، شه‌خته لی دراو. [ف]
 سرمازده
 قیافه: له‌ش‌ولار، قه‌لافه‌ت، به‌ژنوبالا. [ف] قیافه
 قیافه‌گرتن: پۆز لیدن، فیز و هه‌وا نواندن
 (ده‌لئی کورپی قه‌رالی فه‌ره‌نگه‌ قیافه‌ی گرتووه)
 [ف] قیافه‌گرفتن
 قییتی: که‌سه‌نه‌دیو، قوشقی، شه‌رمیون و سل.
 (ئه‌وه‌ بو هه‌لئی قییتییه). [ف] آدم خجالتی
 قیج: کچ، که‌نیشک، که‌نی، کیژ. [ف] دختر
 قیرسز: رژد، قرنيس، ره‌زیل، سه‌قیل، چکووس،
 چکوود. [ف] خسیس
 قیره‌ون: که‌سیک که‌له‌مامه‌له‌دا زور چه‌نه‌چه‌ن
 ده‌کا، (ئه‌وه‌ هئینه‌ قیره‌ونه‌ بو ئه‌وه‌ نابین شتی
 لی‌بکری). [ف] کسی که‌در معامله‌زیاد چانه
 می‌زند
 قیزه‌وه‌ر: قیز هه‌ستین. [ف] تنفرآمیز
 قیلمقازه: سه‌رشان، چۆله‌مه‌ی ئه‌ستق، جۆتکه‌ی
 مل، ناوملان. [ف] جناح‌گردن
 قیلی که‌وای سپی: بریتی له‌ملۆزم و میمل،

کات ژمیر: (+) عه قره بهی سه عات ژمیر له

کات ژمیردا: [ف] عقره بهی ساعت شمار

کاتیله: کیتله، دیزه ی چکوله. [ف] دیزی کوچک

کاراژا: که رکیت، هه په، شه ی پوکوت، ده فیه ی

فه پش کوتان. [ف] دفته، شانیه ی پود کوبی

کارتتهک: جالجالووک، داپیرۆک، داوه ته نه. [ف]

عنکبوت

کارتۆ: بهیات، په زیره، خوراکینک که شه و

مایته وه. شه و پاته. [ف] خوراک شب مانده.

کارته په له: سه قه، مه لیکه به قه د کۆتر ده بی به

حه واوه له نگه ده گرئ. [ف] قرقی

کارچف: هه لووچه، هه لووژه. [ف] آلو زرد

کارگه بهر سوورکه: کارگینکی خوراکیه له نیو

میرگ و گیا و گژدا ده پوئ. [ف] نوعی قارچ

خوراکی

کارگه دارانه: کارگه داره، کارگینکی تیژ و

ژه هراوییه له سه ر کۆلکه داری پزیو هه لده توقئ.

[ف] قارچ درختی

کارگی که ما: باشترین کارگی کویتستانه له سه ر

بنجی که ما هه لده توقئ. [ف] نوعی قارچ مرغوب

کاروانه پئ: شاپئ، پئگای که وره. [ف] بزرگراه

کاروه دهس: کار به دهست. [ف] کارمند

کاره با: (+) جۆریک موورووه ته سییحی پی

دروست ده که ن. [ف] نوعی مهره برای تسبیح

کاری: (+) سهخت، دژوار. (تازه دهردی کارییه.)

(دهردت کاری بی!) [ف] سخت، کاری

کاریت: هه نگوین. [ف] عسل

کاریدۆر: دالان. [ف] دالان

کاسۆله: که مژه، که لحو، که وچ. [ف] ابله

کاسووری: تیره یه که له هۆزی مامهش. [ف] نام

طایفه ای از ایل مامش

کاشمه ر: کاشمه، ناوی گیایه که وه کوو کاهوو

وایه. [ف] نام گیاهی است

کافان: که بیانوو، خاتوونی نیومال، کابان. [ف]

کدبانو

کافۆک: کابۆک، کۆتر. [ف] کبوتر

کافی: چیانشین، که سیک که له چیا و کینو

دهژی. [ف] کوه نشین

کاکیکه: خلیته، کاکیکه. [ف] دندان آسیاب

کاکیکه: ☞ کاکیکه

کالفام: بیرکال، عه قل سووک، هه رزه کار. [ف] کم

عقل

کاکلہ منشان: ﴿ کہ لکہ لہ میثہ

کالوک: کهوشی راو، کاله، (کالوکی خوم له پی
دهکهم و دهروم) [نوعی کفش چرمی
دهست ساخت

کالوگرچ: (+) بریتی له مړوی سوور و سپی و
 ناسک، پوونال. [ف] سرخ و سفید و لطیف
 کالووش: کلاش، که وشی به ناوبانگی هه ورامان.
 [ف] کبوه، گالشی

کالهی شه‌مامه‌بندی: کاله و پیلای چرم بوو
 قدیم سازیان ده‌کرد و به هه‌وریشمی
 ره‌نگاوره‌نگ گول و گولینگه‌یان پیوه
 هه‌لده‌واسم، [۴] نوعی کفش دست‌دوز قدیمی

كام شكان: خواردنى شتيك بو ئىشتيا
به سه رچوون. ف كامروا

كانتيس نه ستوور:) ئيسكگران، په زاتال،
ئيسك قورس:) روجزل، نه فس بهرز، دلگه وړه.
(اخمو:) متكر

کاوله‌دهم: بریتی له که‌سیک که ددانی له ده‌مدا
نه‌مابن. ف‌کنایه از کسی که دندان در دهان
ندارد.

کاو له کون: کاو لاش، مالی کون و روو خاو. ف

ویرانه ی قدیمی

گاوھەلەیی: جۆری سیوی وردی سپییه
هەوێلی ھاوین دەگا. سیوی کاغەزی. □ نوعی
سبب.

ڪاوي: (گهوڙ، ڪهڀول، خول؛) پيري لئون
 لن گوروا، خورهقاو. (حقيقه گهروه ڪچ بو پياري
 ڪاوي: (ڦا؛) ايله؛) پير سفيه

كاويز: يلنگ. [ب] يلنگ

کاهیل: تہ مہل، تہ وہ زہل، قوون قورس،
لہ شگران. [ف] تنیل

کټک شور کردن: پشيله شور کردن، شوشتنی
 ناته‌واو. [ف] سیرسری شستن

کتابه کیفی: پشیلہ کی نوی. ف گربہ کی وحشی

کٹلی: کتری، کہتری، [ف] کتری

کچھ تیو: کچی بن باب، کچی سہ غیر. [ف] دختر
صغیر

کچه تیوه: جینیوکه به کچی ده‌دن، چه تیوه.
(کچه تیوه بئرئاورت گرتووه؟) □ ناسزایی به
دختر

کچه کی: وشه ی دواندنی یه کتر له نیو ژنان و کچاندا. (ئه یه ر کچه کی دوو روزه ئه و کورده مه راسی به و ده رکوبانه مه لگرتووه.) □ حرف همراه در میان دختران

کچھ ویرہ: جلو بہرگ و سہرو پوتر اکی جوان۔
(کوا و پاتولیکی کچھ ویرہم ہف بدویرہ) □
بختہ کش

کداری: کارزان، لټاتو، [ف] کاردان، ماهر.

کراودله: ناوی تیره‌یه‌که له هوزی مامه‌ش، [ف]
نام طایفه‌ای در ایل مامش

کرتوپه: په تاته، هیر، لاسی، سیوک. [ف]

سب زمینی

(کرتینہ: (کروڑکہ) کرتینہ ، قرتہ. (ف) غضروف.
(منگہ.

کَـرْخَـو: خَـوِ قَـوِـرِـس، بَـتَـهـاوِی خَـو
لَـی کَـه وِـتَـن. [ف] خَـوَابِ سَـنْـگِـنِ

- کرژور: رژد، قرنیس، چکووس، چنوک، سه قیل. [ف] خسیس
- کرژور: چکووس، سه قیل، پیسکه، دهست قوچاو، رژد. [ف] خسیس
- کرمن: (+) به غیل، به تهماج، چاوبرسی، چاوچنوک، چاوچوو. [ف] حسود
- کرموژ: خوراکی که، ورده ورده خواردنی نان، (زور تیرم به لام له گه) نیوه کرموژیه که ده که م) [ف] خوردن کم
- کرمه تنبه له: شه وره، کرمیکی ره شه به شه له برکه ی بیستان و چه و ندهر و ... وه خو ده که وی و به رژدا له بن خولدا خوی مات ده دا. [ف] کرم آفت جالیز
- کرمه توکنه: جوړیک کرمی ورده به توپه له گیاه که ده هالین و توړیکی وه که جولانه به سر خویاندا ده کیشن، ده ویشه ماره. [ف] نوعی کرم کرکدار
- کرمن: تیرین، جوړی کایه ی مندانه یه به هلمات ده کری. یه کیان هلماتیک له به رده می خوی داده کا و شه وی دیکه به مه مه په کانی خوی تی ه لده کا. [ف] تپله بازی
- کرناس: (+) کژور، چکووس، مست قوچاو، چکوود، قرنیس. [ف] خسیس
- کروک: په رچه م، شه ندای نیزینه ی گول که ه لاله پرژی ده کا. [ف] پرچم گل
- کروکاش: کو کردنه وه ی گیا و ئالف له م لا و نه ولا. کوکه ند. [ف] جمع آوری و چیدن علف
- کروو: کوچه ر، ره وه ند. [ف] کوچنده
- کرووتاندن: کرتاندن، داکرماندن. (مشکه که ورد ورد که نم که ده کرووتینی.) [ف] خرد کردن با دندان
- کره کال: زه وییه که هه موو سالیک ده کیلدری. [ف] زمینی که هر سال کشت می شود
- کرینک: کرال، ره قه ن، چه قه ن، شوینی به رده لان و که س نه کیل. [ف] زمین سنگلاخ که به درد شخم زدن نمی خورد
- کزکه کردن: [ف] کسکه کردن
- کزوه ت: تام، میلاک، چیژ. [ف] طعم
- کزموژ: کشمیش، ترینی وشک کراو. [ف] کشمش
- کسسه: دهنگدانی مه پ، لیخو پینی په ن. [ف] کلمه ای برای راندن گوسفند
- کسکه کردن: کزکه کردن، به کزی دانیشن. [ف] غمگین نشستن
- کشپه ل: پشکه ل، پشقه ل. [ف] مدفوع گوسفند و بز و خرگوش و شتر
- کشتیله: ئاو که ردان، مه لاقه، شه سکوی، ده فریکی ده سک داره ئاوی پی له مه نجه ل ه لده گوین. [ف] ملاقه ی بزرگ
- کفنک: ده موولووت، لمبوزی حه یوان، (کفنکی کایه که ی کرت و ده مینی کرد.) [ف] پوزه ی حیوان
- کفهل: میوه ی بی ئاو، قانگ، تووری کفهل. [ف] میوه یا ترب پوک
- کلاس: (+) ئاسکی نیر، نیرماز. [ف] آهوی نر
- کلاش کلاش: ئاوی یارییه کی لاوانی گوندنشین به ده وره له سر چوک داده نیشن و که سیک له نیوه راسستیان داده نین و کلاش یکیان

به دهسته وهیه و دهیده نه دهست یه کتر و به کلاشه که لهو که سه ی نپوه راستی جه غزه که ده دن. نهو که سه کلاشه که له دهس هر که س بستینی نهو ده چینه جینی نهو. [ف] نام یک بازی کلاو فرین: فیله باز، کلابه ردار، کلاوچی. [ف] کلاهربدار

کلافه: (+) قانگله بهن و ده زوو. (کلافه یه کم ده زوو بز بکره، کلافه یه کی بهن دهوئ). [ف] بسته نغ کلاو بابردوو: بریتی له مروی هه ژار و دهست کورت. (سورانی سپی کلاو بابردوو/ له چی دهگه پری له برسا مردوو. «فولکلور»). [ف] کنایه از جوان تهیدست

کلاو به دهو رین: کایه یه که چند مندا له به شیوه ی باز نهیی داده نیشن و که سینکیان کلاویک به دهسته وه دهگری و به دهو ریاندا دهگه پری کلاوه که له پشت یه کیان داده نی، هر که س هه لیپنسی نهو ده بیته مه لا و دهگه پری و بهوشیوه یه یارییه که دریزه پین ده دن. [ف] نام یک بازی کودخانه

کلاو تیکه له بوون: بریتی له به گزیه کدا چوون، ئاو قای به کتر بوون، تیک هه لچوون و یه کتر تلاندنه وه. [ف] کنایه از گلاویز شدن کلاو فرینه: یارییه کی لاوانه یه. [ف] اسم یک بازی جوانان

کلاوبنه: کلاوبن، قالا قنگ، پیکلاو، لاسکی گه لا ریواس. [ف] ساقه ی برگ ریواس

کلاوچی: کلاوساز، گزیکار، فیله باز. [ف] کلاهربدار

کلاوساز: کلاوچی. [ف] کلاهربدار

کلاولار: ناراست، فیلاوی، (کورکم کورگیکی برسی/ کلاولارم له راسی. «ژیلا حوسینی»). کلاوی سه رچنگان: ناوی یارییه کی لاوانه. [ف] نام یک بازی جوانان

کلاوی لار له ژیر سه ردا بوون: کاری خراب و ناراست، فیل و دهو. (کلاوی لار له ژیر سه ری نهو زرته بززه دایه). [ف] اهل دوز و کلک بودن کلچووک: (به پرووله ی زور وردی خه یار که هیشتا گوله که ی پپوهیه. (بیسنه که تازه کلچووک کی کردووه. ؛) کلچینوک، کلچووک. [ف]) خیار بسیار ریز که هنوز گلش نریخته.) میل سرمه کشی

کلفه ته که چه له: بریتی له ژنیک که هه موو کاریکی پین ده کن. (لهو ماله دا بوومه ته کلفه ته که چه له). [ف] کنایه از کنیزی که همه ی کارها را بر او تحمیل می کنند.

کلکه سووتی: (دووه له قی، کلک پاوه شانندن، نووزاندنی سهگ له لای خاوه نه که ی؛) بریتی له پیا بازی و مه رایسی کردن. [ف] دم تکان دادن سگ هنگامی که صاحبش را می بیند؛) تملق

کلکه له قه: بریتی له کزی و لاوازی و بین تاقه تی، به زین و وره پین نه مان. (کورپی کورد که له ره قه/ جاش که وته کلکه له قه «ره حیم مینایی»). [ف] شکست خوردن و ناتوان شدن

کلکه ته شی: که وچه قوله، به چه بوقی هیشتا لاق دهر نه هاتوو. [ف] بچه ی قورباغه

کلکه قنگی: (+) بریتی له کایه کردن و هه لبه ز

په مینا. [ف] پایان

کوټراش: (له بار بردنی منډال و دهرهینانی به دهزگا:) قوټراش، دهزگای پيش تاشین،

خوټراش. [ف] (کوټراش:) استره

کوټربانجیله: کوټره باریکه، کوکوختی،

کوټره برجیله. [ف] یا کریم

کوټروکه: دهرزیله یه که بو قژی کچان ده بی، خشلیکه له بهر گهرندلا له دهسمالی قایم ده که ن

بو جوانی، بهرده سمال. [ف] یک نوع زیور زنانه

کوټره گایه: جوړی کوټری گه وره یه، گاکوټر،

جوړی کوټره شینکه ی گه وره یه. [ف] نوعی کبوتر

بزرگ

کوټکه خه: خه ونووچکه، وه نه ووز، پینه کی

(خه ریکی کوټکه خه بوو). [ف] چرت زدن

کوټوپر بوون: سه کته کردن، جهلته لیدن،

مردنی له ناکاو. (ئو هه موو نه خلاقه شیرینه ت

له گه ل پیر و جهوان/ دهک کوټوپر بم نه گه ر ساتی

له بیرم چپته وه «سهید کامیل نیمامی 'ناوات'».

[ف] سخته کردن

کوټه رازوو: خه رمانه ستیز

کوټه ره: (+) پروت بوونه وهی دار و گه سک.

(داره کان کوټه ره بوون و گه لایان پیوه نامه وه،

گه سکه که کوټه ره بووه). [ف] ریختن برگ درخت

کوټه کوټ: (پویشن له تاریکیدا. (به کوټه کوټ

ریم دهر کرد.) (دهنگی دل، (دلی کوټه کوټی

ده مات، دلم که وټه کوټه کوټ. [ف] (راه رفتن در

تاریکی:) صدای تپش قلب

کوچ له بهر: نه و که سه ی له سه ر پویشن ته،

دابه ز. (به و روژکاره خه ریکی کلکه تنگیه خو

دهرس ناخوینی. [ف] کنایه از بازی کردن و بالا

و پایین پریدن

کلمیچ: کلموچ، کلمیش، چلمی وشک، که میله ی

لووت. [ف] خلم

کلوانک: کلکه وانه، نه نگوستیله. [ف] انگشتر

کلومنجر: کلا، (مالمان وهران وهر یه کن قاپیه کان

که می کلومنجرن. [ف] دقیق برابر نیستند

کله تورکی: سنی کوچکه ی ثاور، سنی بهردی

ثاگردان، سنی کوچک. [ف] سه تا سنگ که برای

آتش می گذارند

کلیل به بهر وک: بریتی له کیژی عازهب و

کابان، یانی گه وره بووه و بوئه وه ده بی کلیل

مالی پی بسپیزی. [ف] دختر بلوغ و کدبانو که

کلید خانه را به او می سپارند

کنانیسک: هه نیشک، به له مرک، کوپه نیشک،

ثانیسک. [ف] آرنج

کنجک: په پوک، پاتک، پارچه پینه. [ف] پارچه برای

وصله

کنه: که لک، فایده. (کنه ی نه ماوه ئیتر). [ف] فایده

کوټپینه: گه مه یه کی منډالانه یه. [ف] نام بازی

کودکانه

کوپه: گه وچ، جه پؤل، گه لحو، گه مشو، هه قه ق.

[ف] ابله

کوپه ینگ: سه رانگوئیلک، سه لوئینک، سه رگوئیلک،

گوو شک. [ف] محل ریختن سرگین

کوټال: پاتال، مالات، ولسات. [ف] دام اهلی

کوټایی: دواپی، ثاخر. (کاره که مان کوټایی

کوچه‌ری: [ف] آماده‌ی کوچ.

کوچه‌ری: (+) جورئ هه‌له‌په‌رکینی کوردییه

ده‌ژون و هه‌له‌په‌رن. [ف] نوعی رقص کردی

کوچه‌ک: (+) به‌چه و شتر. [ف] بچه‌ی شتر

کوچیل: نه‌قوستان، سه‌قه‌ت، مجرۆ. [ف] فلج

کۆده: به‌لکه، قه‌واله، قه‌باله، تاپۆ. [ف] سند

کوديله: ناخ، ده‌روون. (له‌ کوردیله‌ی دلییه‌وه به‌ر

کاره‌ رازییه.) [ف] عمق، ته

کوردده‌نامووسی: بریتی له‌ په‌شیمان بوونه‌وه له

کاریک به‌لام له‌رووت هه‌له‌یه‌ وازی له‌بیتنی.

(الهی بۆته کوردده‌نامووسی ده‌نا پینی‌خوش نییه.) [ف]

کنایه از پشیمان شدن از کاری اما به‌خاطر

رودربایستی ادامه‌دادن

کورپه: (+) ده‌نگی خویندنی مار. (مار کورپه‌ی

دی و ده‌خوینی.) [ف] صدای خواندن مار

کورس: بن‌ته‌رکی خانوو به‌ره که‌چه‌ن پلیکان له

عه‌رزی به‌رز ده‌بیته‌وه. [ف] زیربنای خانه که‌چه‌ن

پله بلند است ولی زیرزمین ندارد.

کورسیله: چوارپایه‌ی چکۆله. [ف] چهارپایه‌ی

کوچک

کوپ‌گۆژه: جورئ گوپیژی سنی‌کوشه‌ی ده‌نگ

که‌وره‌یه هه‌ر که‌سنی پیش بارانی په‌له‌ی پایز

بیخوا پینی نه‌خوش ده‌که‌وی. [ف] نوعی زالزالک

کورگه: مه‌لو، کوگای گه‌نم و جۆی دووراو. [ف]

توده گندم و علف درو شده

کوپ‌نجه: سه‌ره‌تان، شیرپه‌نجه. [ف] سرطان

کوپ‌نیشک: لۆچ، چرچ. [ف] چین و چروک

کورواخ: قریوق، بوق. [ف] قورباغه

کورۆژگه: کورۆشکه، خرتگ، خرینگ. [ف]

غضروف

کوپووساندنه‌وه: کراندنه‌وه‌ی په‌سقا‌ن یان

شتیکی تری تیخولدار به‌دنان. (ئه‌و په‌سقانه

بکرووسینه‌وه ددانست هه‌یه.) [ف] لخت کردن

استخوان یا پوسته‌ی چیزى با دندان

کوپه‌ مریه‌م: ناوی چپایه‌که له‌ هه‌ورامان [ف]

کوهی در اورامانات

کوپه‌ده‌ر: قسه‌یه‌کی ناخوشه وه‌ک قوزه‌لقورت.

[ف] ناسزا، سخنی تلخ

کوپه‌گوئ: سل و قوشقی، سرک، سلۆکی

نامادی هه‌لاتن. [ف] رموک

کوپه‌میان: ناوی چپایه‌که له‌ هه‌ورامان [ف] کوهی

در اورامانات

کوپه‌نیشک: ☞ قورائیک

کوریشکه کردن: کرووشمه کردن، خو مات

کردن و کز دانیشتن. (هه‌سته ئه‌وه بۆ له‌و

قوژبنه کوریشکه‌ت کردوو.) [ف] کز کردن و

نشستن

کۆزه‌رکوت: (+) بریتی له‌ ده‌مه‌کی، گۆتیه،

هه‌وه‌نته. (هه‌روا کۆزه‌رکوت هه‌له‌ده‌کوتیه سه‌ر

کار.) [ف] کنایه از انجام دادن کاری بدون فکر

قبلی

کۆزه‌ک: گۆیز، گرته‌کان. [ف] گردو

کۆزیک: (سه‌نگه‌ر، خه‌ل، مه‌ته‌رینز؛)

حه‌شارکه‌ی راوچی بۆ راو کردنى که‌و. [ف]

سنگر: (کمینگاه شکارچی برای گرفتن کبک

کوزیلکه به‌ستن: کۆ بوونه‌وه له‌ ده‌وری شتیک.

(عالمیک له دهوړی کانیه که کوژیلکه یان

به سستوړ) ټاپوره دان. [ف] حلقه زدن

کوژیل: کومه، جقات. [ف] اجتماع

(کوسالان: (کوساران، کویستانان: (ناوی

زهنجیره کیویه له هورامان. (کوسالان کوکو،

وهفری ناچیتو. [ف] (کوهساران: (رشته کوهی

در اورامانات

کوستهک: (+) سندنم. [ف] شکال.

کوسوو: کونی، سه لیته، قه حبه، به ستوکه [ف]

جنده، روسپی

کوسه میسری: جوړی شمشیری قه دیمی بوو

دروست کراوی میسر. [ف] نوعی شمشیر

کوسه به به: کوسته بابی، حنه کچی، قه شمیری.

[ف] دلفک

کوسه به دار: گه میه کی لاوانی گوندنشین به دار

و پهړو داهولیک دروست دهکن و دهیگیرن به

مالاندا و نه قول و هیلکه و پاره وهرده گرن. [ف]

نام یک بازی

کوشتارگا: شوینی سهربرینی حه یوان. [ف]

سلاخ خانه

کوشتهر: نه شتهر، (وهرن جه رگم هله دهرن به

ده بان و کوشتهری/ چهندهم جیژوان له گهل کرد

به ر په نجه ره و دوو دهری. «کورانی» [ف] نشتر

کوشتهر: ټ کوشتهر

کوشمه له: خو کو کردنه وه و دانیشن به ماتی،

هله ترووشکان و خو گرموله کردن. (له بهر

سهرما خوی کوشمه له کردبوو. [ف] خود را جمع

کردن و نشستن

کوژف: کووړ، کوم، پشت چه ماوه. [ف] کمر خمیده

کوژک: زهویسی په مل، زهویسی لماوی. (نه و

زهوییه کوژکه نه گه راوی هه بی هیر له ماسپی

چاکی ده بن. [ف] زمین ماسه زار

کوژکلاشک: کوژکلاش، گیایه که وهک شنگ وایه

بنه که ی چه قه ی لی ده گیرئ. [ف] نام گیاهی است

کوژکند کردن: گیا رنینه وه له سحره بؤ مهړ و

مالات. (سی چوار شونین هه یه گیای لینی به یانی

ده چین بؤ کوژکند کردن. [ف] چیند گیاه

کوژگا: (+) شوینی کوژوونه وه، هولی کوړ و کو

بوونه وه. [ف] مجتمع

کول: (+) ته پ، گرد، تیره گ، که لک، که ل. [ف] ته پ

کولاس: فیشه ک کیشی تفهنگ. [ف] گلنگدن

کولانپنج: دؤل و گه وه ی نیو شاخ و زهر د و

ماه. [ف] دره ی سنگی در سخره

کولانجه: کولاوکه، کلاوړوژنه، روچنه. [ف] روزنه

بام

کولانجه: کولاوکه، کلاوړوژنه، روچنه،

کولانچکه، کولانکه. [ف] روزنه ی بام

کولوانجه: ټ کولوانجه

کولاوکول: به ته واوی، (ناتوانین کولاوکول واز له

یه کتر بینین. [ف] به کلی

کولواوهنجه: کلاوړوژنه، کولاوکه، روچنه. [ف]

روزنه ی بام

کولپنچک: لانکه، بیشکه. [ف] گهواره

کولکه به هاره: ناوی گیایه که. [ف] نام گیاهی است

کولکه ی سهر به خوین: بریتی له مروی سهر به

فیتنه و ناژاوه گپ، به تاییه ت بؤ ثافره تی دلت و

اندوه	حه شهرى ده کوترى. [ف] کنایه از زن عشقى
کولوو: (+) دهنكى به فر، كلووى به فر. [ف] دانه ی برف	کولله تانجیانه: تاژیلوکه، تاژیی ئه حمه د راوکه، بالبالوکه. [ف] آخوندک
کولوهس: په پسته، نه ونده. [ف] گندم باران رویانده	کولله داشت: کهوى دهسته مو و به کولله په روه رده کراو، کهو یان هر بالنده یه که دهسته مو بکری و به دهستنده کولله ی پی بدری. [ف] پرنده ای که با دست به او ملخ می دهند
کوله کوتان: ته مبی کردن و به زانندن. برست لی برین. (خه م وای کوله کوتاوه ناتوانی زهره بگری.) [ف] بیچاره و ناتوان کردن	کولمت: جیگای پینک گه یشته وهی ئیسی ران و دیزه له ی سمت. [ف] مفصل استخوان ران و لگن
کوله کوتران: کوله وار و لی قه ومان، چاره په ش. (له بن کولی ریا کول و که لاک و کوله کوتراوم/ ده سم نه گری کولول و کوله وارم یا ره سوول الله. «راوچی».) [ف] بیچاره و ناتوان شدن	کولنج شکاندن: که سیک که کولنج ده کا شانی بو ده شیلن یان ده یگوشن قرچه ی لینوه دی. (شانم رهق بووه بزانه کولنجم بو ناشکینی.) [ف] قولنج شکاندن
کوله کوتراو: برست لی براو، لی قه وماو و زهلل. [ف] بیچاره و ناتوان	کولنجی: دوو پیشکه، ده ماره کول. (چزی ده لیی چزی کولنجیه بیگانه و خوبی ناناسی.) [ف] عقرب
کوله گرتن: خو گرتن، گوئی هه لختن بو قسه ی خه لک به دزییه وه. [ف] استراق سمع	کولنگ: قه زوان، به ری داری به ن. [ف] پسته ی کوهی
کوله گوینی: ناوی گه مه یه کی لاوانه. [ف] نام یک بازی جوانان	کولنه دهر: نه به ن، ئازا، که سیک که نابه زئی و به چوکدا نایه، (با هر ئی تو بی که لیمه ی کولنه دهر/ راپه ره، تیکوشه، با هر سرکه وی «حه قیقی».) [ف] تسلیم ناپذیر
کوله باد: نه ترس، بی باک، به غیرهت، به جهرگ. [ف] بی باک	کولنه مه: کوتانی یه که م جاری برینج له دینگدا. [ف] اولین کوبیدن برنج در هاون
کوله ژ: جوریک ماری ژه راوی بی بقیه. [ف] نوعی مار سمی خطرناک	کولوبیر: جه غجه غه، چهرخ و ته نافی ئاو هه لگو یستن له بیر. [ف] چرخ چاه
کوله شیر: کول وشیر، داریکی گه وره یه دهیده نه بهر کوله که ی مال و بانه که ی پی بهر ز ده که نه وه به جوریک که سهریکی داره که له ژیر کوله که که دایه و به چهند که س سهره که ی تری داده نه وینن، وهک مه لغه (ئه هره م) بانه که ی پی	کولودق: کولوکو، خه م و که سهر، خه فته. [ف]

به رز ده که نه وه، نه وه بۆ کاتیکه که ده یانه وی
 شتیک بده نه بهر کوله که که بۆ نه وهی نه نیشتی،
 چلمیزده. [ف] اهرم
کوله که ره شکه: کوله که یه ک بوو سه ره که ی دوو
 فلیقانه بوو ره شکه کایان له سه ر داده نا و نه وسه
 پریان ده کرد له کا و پاشان که ره که یان دینا
 ژیری و باریان ده کرد بۆ نه وهی سه ر
 خسته که ی ئاسان بی. [ف] پایه ی که برای بار
 سنگین می گزارند و الاغ را در زیر آن قرار
 می دهند و بار می کنند
کوله گروو: کول ههستانی بهر له گریان. ئوناق.
 [ف] بغض گریه
کوله گیر: شوقار، دوو زمان، نه مام. [ف] خبرچین
کوله هه ییه: ماریکی ژه هراوییه، کوله وه بیاب.
 کوله وهی وا. [ف] ماری سمی
کولیزه ناسکه: کولیزه یه ک که هه ویره که ی به
 شیر و شه کر شیلدرابی. [ف] نوعی نان روغنی
 خانگی
کولیزه ی په نجه کیش: کولیزه ی قه ره په پاغی. [ف]
 نوعی نان کرده
کولیزه ی حاجی له کله ک: توله که، ناوی گیایه که
 که لاکه ی پان و خره گولیکی وردی سپی دهر
 ده کا و پاشان توه که ی وه ک کولیزه خره. [ف]
 نام گیاهی است، پنیرک
کولیز: کولیز. [ف] کالج
کولیزه: ته نگانه، گیر و گرفت، ته نگزه. [ف]
 گرفتاری
کولینجک: کوروشکه. [ف] غضروف

کوم: (+) کلاو، ته پله. [ف] کلاه
کومانج: که ویل، کووژگه، چارداخ. [ف] سایبان
کومه لکه: [ف] کومیلکه
کومه لکه: کومه لته، کوزیلکه. (خه لکنیکی زور
 له بهر درگای مزگه وت کومه لکه یان به ستووه). [ف]
 جمع شدن عده ای به دور هم
کومیلکه: کوزیلکه، کومه لکه، کومه لته. [ف] جمعیت
 کون کردن و له مل کردن: بریتی له برسپیه تی
 و خواردن و لسته وهی قاپ و قابله مه،
 خواردنی بنکری قابله مه و مه نجه ل. (ئه و کره
 کره چپیه سازت کردوه یه کجاری کونی که و له
 ملی که). [ف] کنایه از گرسنگی و خوردن ته دیگ
کوناوچه: کوناوچه، کلاو و ژنه، کولاوکه،
 رۆچنه، کولانچکه. [ف] روزنه ی بام
کوناودیو: دیواو دهر، کوناو دهر، (دیوار که یان
 کوناو دیو کردبوو). [ف] سوراخ شده از دو طرف
کونجره: نووسه که، په نه ریشکه، نووسه نه که،
 په نیریشک، په زیشکه. [ف] تخم گیاهی خاردار که
 به لباس می چسبد
کونجری: کونجره، په نه ریشک، نووسه که،
 نووسه نه که، په نیریشک. [ف] گیاهی خاردار
کونجه له: کاسه ی دارین، ده فری له دار دروست
 کراو. [ف] کاسه ی چوبی
کونجی کونجی: خال خال، پنۆک پنۆک. (رهنگی
 سیروو پایزانه کونجی کونجی ده بی). [ف] خال
 خال ریز
کونچکولی: که ران و تووژینه وه، په یدوزی. [ف]
 تحقیق

کونده کی: هه لټرو و شکان، هه لټرو ته کان، کوندکی. [ف] چمباتمه زدن

کونده گایه: جوړیک کوندی گه وره یه. [ف] شاه بوف

کونده گوو: بریتی له مندالی زور گوو کهر. (ده مندالی کونده گووم بو به خپو کړدووه). [ف] کنایه از بچه ای که زیاد می رید.

کونده میز: بریتی له مندالیک که هه میسه میز ده کا به خویدا، میز کهر. (تهو کونده میزه شه و نییہ جیگا که ی تهر نه کا). [ف] شاشو

کونکه: گوزه، ده فری له سوالته، کووزوو، چه په. [ف] کوزه

کونه کتیب: بریتی له پیاوی به نه زمون و دنیا دیتوو. [ف] کنایه از پیرمرد با تجربه و دنیا دیده کونه باچکه: دربیجه، په نجه ره ی چکوله له دیواردا بوئه وه ی بای لئوه بیته ژوورئ، ده لاقه. [ف] دریچه

کونه پاریز: کونه په ره ست. [ف] مرتجع کونه په نیر: نه شکه و تیک بوو قه دیم خه لکی دینهای دهوروبه ر په نیریان له وئ له چال دنا و نگابانیان بو دانه نا. [ف] غاری بود در قدیم که آهالی روستاهای دوروبر پیر خود را در آن نگهداری می کردند

کونه چه رگ: زور بو هینان به قسه و تانه و ته شه ر. (مینده ده بولینی کونه چه رگی کړدووم). [ف] بیزار کردن

کونه لان: لانی کویره، کونه هیلانسه، دژی گه رمه لان. [ف] کهنه لانه ی خرگوش

کونینه ناس: دیرینه ناس. [ف] باستان شناس

کووتی کووتی: (بانگ کردنی سهگ؛) بریتی له مروؤی زگه رو و به ته ماح که چاوه رپی بؤره خولکیکه. (ته توی عه لی به رده شانی/ کووتی کووتی نانی نانی/ دوو کونم هه یه له نیو رانی/ له کای ده خوی یان له دانی «به یستی عه لی به رده شانی»). [ف] (صدا زدن سگ؛) کنایه از آدمی که حریص و شکمو است

کووچان: پر، لیوړیز، که لاوریز، لپاولسپ. (کله که ی کووچان کړد له گه نم و بوی کړده جبه واله که وه). [ف] پر، لبریز

کووچی کووچی: بانگ کردنی سهگی چکوله و تووتک. [ف] صدا زدن سگ کوچولو کووخل: نگابانی خرمان، خرمانه وان. [ف] نگهبان خرمن

کوودی قه باخی: کووله که ی شه قه باخی. [ف] کدو حلوايي

کوودی ملگه: کووله که سه راوی. [ف] نوعی کدو کوورنگه: سه ر به په کا کردنی په ز له بهر که رمای هاوین (په زه کان له که رمانا هه موو کوورنگه یان کړدووه). [ف] سر در هم فرو بردن گوسفندان در گرمای تابستان

کووژگه: که ویل، که پر، زنج، چارداخ. [ف] سایبان کووس: کوس، کوست. [ف] طالع، بخت. کووس که فتن: به دبه خت بوون. [ف] بدبخت شدن کووک: کوم، کووړ. [ف] کوژپشت

کووکووپه ک: تافتا که ره، تووتکه. (سی چت له ی دنیا شه و مال نه یرن خاو/ هه و هل

کوکوورک، دووهه م ناله ی ناو/ سینه م نه و
که سه ی له دل کریایه/ وه زلف له یلی زنجیر
کریایه، گورانی. [ف] یا کریم

کوله که ترشی: کوله که ی شهقه باخی. [ف] نوعی
کدو.

کوله که چنار: جۆرنیک دارچناری قرچۆکه
راست هه لئاسچی و شتیکی خر دهگری و
نیوه که ی پر دهبی له مینشوله. [ف] نوعی چنار
شکننده و نامرغوب.

کوله که دهرویشی: کوله که سهراوی. [ف] نوعی
کدو

کووم: (+) باک، ترس، (کور ئازا له هیچ کووم
نییه کیگ). [ف] باک

کووک: کهو، ژه رهژ، دوراج. [ف] کبک
کوینخا سچیل: ☞ سچیل نووس

کویرکیش: چاوساغ، که سیک که دهستی کویر
دهگری و دهگیری. [ف] کسی که دست آدم کور
را می گیرد و راهنمایی می کند

کویرگوان: حیوانی که شیری که م تیدابی، یان
گوانی شیری که م لئدی. [ف] دامی که به خوبی
شیر از پستانش بیرون نمی آید

کویروه پهقه: ئافه تی گهنم، جۆری کویروه
له گهنم پهیدا دهبی و دهنگه که ی پهقه. [ف]
سیاهک گندم

کویره دمل: جۆری زیبکه ی گه وری زور به
ژانه ده رکی نابن. [ف] نوعی دمل چرکی

کویره کوان: ☞ کویره دمل
کویره چاو: قوولکینکه له بهر چاوی په ز دایه. [ف]

گودی زیر چشم گوسفند
کویره مره: ئاوری به ته پاله و دوو که ل کردوو.
(ته ندووره که ی بی ئه وه ی کویره مره بی گرتی). [ف]
آتش با دود

که پره شینه ی جوله که: بارانی هاوینان، باران
له هاویندا. [ف] باران در تابستان
که پسوول: (که فسوول، جۆری حه بی ناوگه دهیه
زیاتر بۆ چلکی له ش دهبی،) دهفری گاز، به تلی
غاز. [ف] (قرص کپسول،) کپسول گاز

که پۆ پاسان: ☞ لووت پاسان
که په ناشی: به ربووک، پیخه سوو. [ف] زنی که
همراه عروس به خانه ی داماد می رود

که په نکی پاش باران: بریتی له شتیک که له
کاتی به که لک هاتنیدا دهست ناکه وئ، دوی
ئه وه ی پیویست پی نه ما پهیدا دهبی. [ف] کپنک
بعد از باران

که ته ول: قه شقه، گیاه که له نیو گهنمدا شین
دهبی گوله که ی سپییه و دانه که ی وهک
نووسه که وایه به لام دپووه که ی ئه ستووره. [ف]
گیاهی خاردار

که ته ول: گیاه کی درکاوییه گولی سپی ده رده کا،
قه شقه، گیاه که وهک کونجره وایه دپووی
دانه که ی درشتتره. [ف] گیاهی خاردار.

که چهل و کوونی: بریتی له دوو که س که به بی
یه که هه لئاکه ن. جیوته ی خیروشه پ. [ف] کنایه از
دو نفر که همیشه باهم هستند.

که چه و تیرین: پوو شکاندن، شهرمه زار کردن،
که چه ترین، (وایان که چه و تیرین کرد روو له م لایه

خاردار	ناکاته‌وه. [ف] شرمسار کردن
که‌رکه: قاخانات، فرق، قاقانات، خۆراکیکه له ژهک و شیر. [ف] آغوز	که‌پاژه: کرپژ، که‌په‌کیفه، چلکی پیکه‌وه نووساوی به‌ق بوو. [ف] چرک، کپک
که‌رکه‌رۆک: به‌رزایی نیتو درگا که هه‌نگاوی به‌سه‌ردا هه‌لدینه‌وه. [ف] بلندی چهارچوب پایینی در	که‌پاکه: کاژه‌لاک، کاسه‌سه‌ر، ته‌پله‌سه‌ر. [ف] جمجمه
که‌رکه‌روکه: 𐰽 که‌رکه‌رۆک	که‌پاکه‌سه‌ر: ته‌پله‌سه‌ر، توقه‌سه‌ر، کاسه‌سه‌ر. [ف] جمجمه
که‌رکه‌رۆک: به‌رزایی پیش ده‌رگا، لای خوارووی چوارچێوه‌ی درگا که له عه‌رزه‌که به‌رزتره. [ف] طرف پایینی چهارچوب در	که‌راوکه‌ر که‌وتن: به‌یه‌ک گه‌یشتنی دوو که‌سی ناحالی که ده‌ست ده‌کن به‌کیشه و ده‌مه‌قالی و به‌که‌س لیک نه‌بنه‌وه. (تازه‌که‌راوکه‌ر که‌وتون به‌که‌س حالی نابن.) [ف] کنایه از جدال میان دو آدم نفهم
که‌رگه‌ته‌شی: که‌رته‌شی. [ف] گیاهی خاردار	که‌رپنج: جۆریک بیژانی گۆل گه‌وره‌یه. [ف] نوعی گیاه بومادران
که‌رگه‌ده‌ن: (+) بریتی له مروفی زه‌لام و نه‌قام. [ف] کنایه از آدن لندهور و ابله	که‌رتاو: ئاوی که له چۆم جیا ده‌کریته‌وه، شه‌قه‌جۆگه. [ف] جوی بزرگ
که‌رگه‌وز: شوینی خو‌گه‌وزاندنی گویدریژ، شوینیک که خۆله‌میشی لی‌بن و چهند جار که خۆی لی‌گه‌وزاندبی هه‌ر که‌ریکی‌تر ده‌گاته‌نو حانده‌ئه‌گه‌ر باریشی لی‌نرابی خۆی ده‌دا به‌عه‌رزدا و خۆی ده‌گه‌وزینی. [ف] غلطیدن الاغ روی خاکستر	که‌ردول: دلکه‌ر، بی‌خه‌م، که‌سیک که گوئی له هیچ نییه و دنیا‌ی به‌فشه وه‌به‌رداوه. [ف] خردل
که‌رگه‌ده‌ن: (+) بریتی له مروفی زه‌لام و نه‌قام. [ف] کنایه از آدن لندهور و ابله	که‌ردوو: (+) دیزاو، بۆ. [ف] جوی که بر لبه‌ی آن میوه می‌کارند
که‌رگه‌ته‌شی: که‌رته‌شی. [ف] گیاهی خاردار	که‌ردوو‌کیش: (+) ئامرازیکی ده‌م پانه‌په‌تیک و ده‌سکیکی وه‌ک پیمه‌په‌ی پتوه‌یه به‌دوو که‌س دیزاوی پی‌هه‌لده‌دن. [ف] گراز
که‌رگه‌روکه: 𐰽 که‌رکه‌رۆک	که‌رپه‌ی به‌یانی: تاریک و پوونی به‌یانی، به‌یانی زوو. (که‌رپه‌ی به‌یانی گه‌یشتنه‌سه‌ری و گرتیان.) [ف] صبح کاذب
که‌رگه‌روکه: 𐰽 که‌رکه‌رۆک	که‌رکت: عه‌بای بی‌قول. [ف] قبای بدون ئاستین
که‌رگه‌روکه: 𐰽 که‌رکه‌رۆک	که‌رکۆلک: که‌رکۆل، قالغان. [ف] گیاهی است

دوچه رخه. [ف] دوچرخه

که ره کوشه: [ف] که ره وشه

که رملاندن: تیکه ل کردن، ناوخته کردن، پالوش.

که ره کونده: جوړی کونده به قه د که ویک ده بی

[ف] آمیخته کردن

زوری لی نژیک ده بییه وه ه لنافری. [ف] نوعی

که رمیز: [ف] خرمیز

جغد

که رنه فال: کز بوونه وه و به ریوه بردنی شاهنگ.

که ره که وله: که ره جنه، جانه وه ریکی بجوکه

[ف] کارناوال

له جیگای ته ر و شیداری مالدا ده ژی. [ف] نام

که رویشک به عه رابه گرتن: بریتی له سه بر و

حشره ای است

تاملی زور. (مینده به سه بره که رویشک به

که ره کیف: که پروو، برش، که ره کیفه، که رگ. [ف]

عه رابه ده گری. [ف] کنایه از صبر و شکیبایی

کفک

زیاد

که رویشکه مه له: مه له که رویشکه، جوړی

که ره نس: جیگای نیسی که قه ت تاو لینی نادا،

شوینی هه تاو نه گر. [ف] جایی که آفتاب نمی گیرد

مه له ی وهک که رویشک. [ف] شنای خرگوشی

که ره نگه ل: قانگه لاشک، قانگه لو شک،

که ره ب: خه م، که سه ر، خه فته. [ف] اندوه

که نگه لاشک. [ف] بته خشک کنگر

که ره په شمه: گیز و حؤل، حه پؤل، که وچ و وپ.

که ره وشه: جوړیک جه گن. که ره کوشه. [ف] جگن

[ف] پخمه

که ری که نده لان: بریتی له که سیک که هه ر به

که ره جنه: جانه وه ریکه له جیگای ته ر و

لاریندا ده روا و خیشه سه ره. (ده لیلی که ری

شیداری مالدا ده ژی، په نگی خوله می شیه و بن

که نده لانه حه ز به توپینی خوی ده کا بونه وه ی

زگی سپی و لاقی ورده، که ره که وله. [ف] نام

زه ره له خاونه که ی بکه وی. [ف] کنایه از آدم

حشره ای است

خیره سر

که ره سستی: شوینی سینبر، جینی هه می شه سینبر،

که ری نیوه زه: (بریتی له که سیک که دی قسه

تاونه گر. [ف] جایی که هه می شه سایه است

بکا و ناهیلن ته واوی بکا: (کاتیک که ر

که ره سیسه: (+) ئاپوره ی ئاژل و بالنده یان

ده یه وه ی بزه پینی لیتی ده دن و ناهیلن زه ره

مروّف، (پژلیک بالدار له سه ر سه لوینکه که

زه ره که ی ته واو بی. [ف] کنایه از کسی که

که ره سیسه یان داوه. [ف] انبوه مردم یا حیوانات

نمی گذارند حرفش تمام بشود: (خری که

که ره عه وام: پیاری نه زان و گه مژه، حه پؤل،

نمی گذارند عرعرش به پایان برسد و با زدن

خه لکی په شوکی گیل و نه زان. [ف] مرد ابله

قطع می کنند

که ره ک: به ده ده، که ره واله، مره که ره، هه ویره.

که ری: کاژلیه، کاژلیه ی شه ش مانگان. [ف]

[ف] بلدرچین

بزغاله ی شش ماهه

که ریز که ن: که سیک که بیر و که ریز هه لده که نی.

[ف] مقنی

که زیک: (+) ده مار، ره گی نه نام. [ف] عصب

که زیله: پینه ی مه شک که په پویه که به ده رزی

له کونه که ی را ده که ن. [ف] وصله ی مشک

که ژاواژ: خال خال بوونی دهشت و کیو له کاتی

دهمه و به هاردا. (زه روی که ژاواژ بووه). [ف] خال

خال شدن دشت و کوه در اوایل بهار

که ژته نگ: جارن، که شته نگ، توو په، مپ و موچ

و بی تاقت. عصبانی و بی حوصله

که ژوان: (که ژه وان، شاخه وان؛) ناوی کورانه.

[ف] (کوهنورد؛) نام پسرانه

که س له که س: (بی سه ره و به ره، (که س له

که سیکه سه گ ساحه بی خوی ناناسی؛) (

حیساب پاک بوون و پاک کردنی قهرن.

(به خشین له گناه و هه له چاو پویشینه/ تو چون

مه ره شهت به ناگری پرتینه/ بم به خشی به

نویشان وه که سمان له که سه/ به گونا هه وه

بم به خشه ده لیم به خشینه. «هه ژار، خه یام به

کوریدی». [ف] بی بند و باری بلبشو؛) پاک

شدن حساب

که سه نه زان: (+) ناوی داریکی درکارییه وه که

شو په توو وایه، داره بوق. [ف] نام درختی است

که شار: روخ، که نار، لئواری زه ریا. [ف] ساحل

که شک نانه وه: ناوی یارییه کی لاوانه. [ف] نام یک

بازی جوانان

که شک به پونه: سیریژیک که هیندی پونی

تیکه له ده که ن و نه وسا ده یکه ن به که شک. [ف]

کشک روغنی

که شه که ره: قشقه ره، قشقه له. [ف] زاغ سفید و

سیاه

که شه ور: که شه هه ور، هه وری ته نک و په له په له

به ئاسمانه وه. [ف] لکه های ابر سفید

که شیش: (+) کورته بالا، خرپلانه، قوله بنه. [ف] قد

کوتاه، کوتوله

که هه له خراندن: بریتی له زور توو په بوون.

(هینده ی رق هه ستابوو که فی هه لده خراند). [ف]

کنایه از عصبانی شدن زیاد

که فت و په فت: (کهوت و پهوت؛) بریتی له

جارو بار، به هه لکهوت. (خه له دلی خه لکی به

که فت و په فتهن/ خه له دله که ی من وه خه روار

که فتهن «فولکلور». [ف] افت و خیز؛) گاهگاهی

که فتیر: که وگیر. [ف] کفگیر

که فدهم: بریتی له زور بلی و چه نه وه، مروقی

گیژ و چه پول و زورویژ، که سیک که هینده

هه له وه پی ده کا فریا ناکه وی تفی ده می قوت

داته وه. [ف] وراج

که فسوول: که پسوول

که فه سه ر: که فه ریز، لپاولپ، لئووالئو. [ف] لبریز

که فه کولن: نه و شیرهی ورده به ریدی سپیی

له نیو ده که ن و له سه ر ناگری داده نین بو شه وهی

زووتر بکولن و هه له نه چی. [ف] شیریی که برای

جوشاندن سنگ سفید در آن می گذارند

که قین: (+) وه که و، که وینه، خال له

پوو، پوو به خال، (ناوی کچانه. [ف] صورت

خالداریو زیبا شبیه بکب. (نام دخترانه.

که که: که که، قه قه، نوځل و شیرینی به زاراو هی منډال. (که که ده خوږ؟) [ف] شیرینی و شکلات در اصطلاح بچه ها

که لبه دون: عه بای ده ورگیراو به زه پری و ده زووی په نگاورهنگ. [ف] گلابتون

که ل پانیر: (پالاخی دوو ساله؛) بریتی له لوی قه له و (زه به لاج. [ف]) گاومیش دو ساله؛ (کنایه از جوان چاق و لندهور

که لپهک: که پهک، درشته ی ئاردی دابینژراو، تیخولی که نمی له ناش کراو. [ف] سیوس

که لپینجه: مشته کوله. [ف] سقلیمبه که لته وهن: نامو، غه واره، نه ناسراو، بیگانه، تاچیک. [ف] بیگانه

که لڅه: (که مچه، ئامرازی قوړه سواخ لووس کردن؛) مه لاقه، نه سکوی، نه سستی، که وچکی که ووره. [ف] ماله ی بنایی؛ (ملاقه

که لک: (+) تیرهک، ته پک، ته پلکه، گرد. [ف] تپه که لکه له میشه: کالکه میشان، داپیرو شک. کالکه مووشان. [ف] عنکبوت بزرگ

که لکه خه راوه: کاو لاش، که لاهه. [ف] خرابه که للا: (+) دم له پیش و زور بلن، خو تن مه لقوتین و چنه وهر. [ف] وراج

که لک: که لاهه، کاو لاش، ویزانه. [ف] خرابه که لوو: (+) قوزاخی کرمی هه وریشم. [ف] پیله ی کرم ابریشم

که لوه ریژ: پهرینی نوک و نیسک، نوک و نیسکیک که زور دهگا و دهستی بڼ ده به ی که لوه که ی ده ته قی و ده وهری. (تازه نوکه که بر

رینه وه نابین هه مووی که لوه ریژ بووه. [ف] نخود یا عدسی که بیش از حد رسیده و خشک شده باشد

که لوه ز: نه شکوت، نه شکفت. [ف] غار که له بیا: به ده مار، به پوز، ترزل، قوړه ده ماخ. [ف] متکبر

که له باب به له پوه لیټان: بریتی له دلتیابوون، له خیم په خسان. بریتی له لویک که ژنکی باشی هیناوه وازی له قیته قیت و هاتووچو هیناوه. (تر تازه که له بابی خوت به له پوه لیټاوه. [ف] کنایه از خاطر جمع شدن

که له بابیه: ئامرازیکی مه کینه ی خه یاتییه مه کوو که ده چپته ناوییه وه. [ف] کمپلټ

که له باد: بای واده، شه مالی سهره به هار که به فر ده تونیتته وه، بای وه عده، (هانای که له باد، باد به هاران/ ولیعه هد دهشت، وکیل واران. [ف] باد بهاری

که له به ندهن: چپای پژد و هه له مووت و نه ستم. [ف] کوه صعب العبور

که له پو: (ئاسق، شوینی خورشاوا بوون؛ (که له پوی خورنشین تهم دایکرتووه.) به لال، که رمه شانینی برژاو. [ف] افق؛ (بلال

که له زات: ترسه نوک، خویری. [ف] ترسو که له زراو: که له زات، ترسه نوک. [ف] ترسو

که له زهر: بریتی له زور داری بی پهرم و دل پرهق، زالمی بی به زه. [ف] کنایه از آدم زالم و سنگدل

که له زهنگ: زهنگی که وره ی کلیسه، گازهنگ. [ف] ناقوس

جفتگیری.

که له گژ: که له گژوه

که له م کاشوول: گیاه کی خوړسک و بونخوښه

که له لاکه ی ده خورئ و بو ترشیاتیش ده بی. وهک

که رهوز وایه. نام گیاهی خوراکی

که له نگ: که لاده، که ریته، که لاته، سهنجول،

قایشی ملی تاژی. قلاده

که له واژ بوونه وه: سه رنگوون بوون، خلور

بوونه وه. سرنگون شدن

که له وه: که له وانه، دووداری چه ماویه به نیریدا

ده کن و ملی گیاه که ده خنه به ینییه وه و له

بنه وه به بهن که له وه ده ییه ستن. چنبره ی

گردن گاو در خیش

که له وه کیشی: دژایه تی، رقه به ری. (نهو خویرییه

ده یه وی که له وه کیشیم له گل بکا). رقابت

کینه توزانه

که مازه نگ: جوړئ که مایه به قه د که ما به رز

نابیته وه. نام گیاهی است

که ماسا: سوا لکر، خوازه لوک، ده روزه که ر. رقابت

کدا

که مچه: (+) نه سکوی، که وچکی که وره. ملاقه

که مچه کوله: که وچکه قوله، کلکه ته شی، به چکه ی

بوق که هینشتا کلکی دهر نه هاتین. بچه

قورباغه که هنوز دست و پایش بیرون نیامده.

که م دهم: که سیک که له خوار دندا شینه یییه.

(هینده که م دهم له وساوو دوو پارووی نان

نه خوار دوه). کسی که در غذا خوردن کند

باشد

که له سوو: مانگایه ک که له که ل ناچیته وه و

ناوس نابین. گاو ماده ای که همواره آماده ی

جفتگیری است و آبستن نمی شود

که له شیره: (نه خوشییه که زیاتر زاروکان

تووشی ده بن ده نگیان ده نووسی و ده کوخن

ده نگی کوخه که یان وهک خویندنی که له شیر ی

لی دی: (له وزه، بایه مه، له وزه ی که وره. لوزه

بیماری خروسک: (لوزه

که له شیره خودایله: په پووسلیمانکه، خاتوون

سیمانکه، شانه سه ره. هدهد

که له شیر ی ناواده: (که له شیریک که له ناوه خندا

ده خوینن. (بریتی له که سیک که له وهخت و

بی وهختا ده بیته ملوژمی خه لکی. خروس

بی محل (کسی که نابهنگام مزاحم مردم

می شود

که له شینکوف: جوړئ تفه نگی ده سکاری

پووسیایه سی گولله ده خوا نهو که سه ی

درووستی کرد خوی ناوی کلاشینکوف بوو. تفنگ

کلاشینکف

که له که برئ: ناوی که مه یه کی لاوانه. پولیک لاو

به ده وره ده ست ده خنه سه رشانی یه کتر و

سه ریان پیکه وه دهنن، که سیکیش ده هه نگاو

دوور ده که ویته وه و به هه لاتن دروا ده ست

ده خاته سه رشانیان و باز ده داته نه دیو. نام

یک بازی جوانان

که له گژوه: وشه یه که کاتیک جوانه گا ده بن بو

سه ر مانگا به که ل بو دنده دانی جوانه گاکه ده یلین.

کلمه ای برای تحریک کردن گاو هنگام

که مکولوت: کۆن و چه پلهک، له کار که وتوو.
(به جاری که مکولوت بووه که لکی نه ماوه) کهنه و
از کار افتاده

که مهن به سه ری: که مهنه کی لاوانی گوندنشینه.
[ف] نام یک بازی جوانان

که مند و له ند: زهویی پر قولکه و چال و چۆل.
(دیم به ره زوورک و تهلان و کهند و له ند/ دیم
به ره بژوین و زهنویر و زه مهنه. «هین».) [ف]
زمین پست و بلند

که ندوور: ناود، که ند، بوود، [ف] گودال آبکند
که نگه لاشک: قنگه لاشک، قانگه لاشک، دپووی
که نگر، قهلقه لاشک. [ف] بته کنگر

که وت و په وت: ههستان و که وتنه وه. (وا پیر
بووه که وتوته که وت و په وت.) [ف] آفت و خیز
که وتنه سه ر پل: که وتنه سه ر هه وا، له که له
دان. (تازه که وتوته سه ر پل بشیکوژی هه
ده چی.) [ف] به سرش افتاده

که وچک به ده ست: بریتی له که یخودا و
کار به ده ست. (که وچک به دهستی نه و ماله هه
نه وه.) [ف] مسنول

که وچکه قوله: ٭ کلکه ته شی

که وچکه ماسی: (گوچکه ماسی، گۆش ماساوا;
(جۆری ماسیه ده می وه که وچک وایه.) [ف]
گوش ماهی: (نوعی ماهی، بیل ماهی

که وزیلگ: ترسه نوک، که له زات، که له زراو. [ف]
ترسو

که وش: (+) سه حرا، دهشت و مه زرا. (کووه ند له
که وشه دوور له وشکه سو فین/ ده رفته مه م

گوشین و هه لگوفین «مه ژار».) [ف] صحرا
که وشگر: که وش دروو، پینه چی. [ف] کفش دو
که وکز: سولتان، شا، حاکم. [ف] سلطان، حاکم
که وکه وه راو: مله قوتی و پابواردن و که پان.
(به ره پوژکاره خه ریکی که وکه وه راوه.) [ف] گشتن
و کیف کردن

که ونارا: کۆن و له میژینه، که فنارا، دیرین. [ف]
باستان

که ونارا: میژینه، قه دیم، پوژگاران زوو. [ف]
باستان

که ونه لان: (کۆنه لان:) بریتی له چیگه ژیا نی
پا بردوو. (پو له هه ر لایه ده کم نامویه بو موم/
ناییم جیژوان و که ونه لانی خرم. «هین».) [ف]
لانه ی کهنه:) محل زندگی قبلی

که وه هه فی: که ومار، ماری بالدار. [ف] مار پرند
که وه ره: (+) قه راخ، که نار، دیواری قه راخ هه و
و کانی. (له پال که وه ره ی کانی به دانیشبوو.) [ف]
دیوار دور حوض و چشمه

که وی گوره لی: خاسه که و، که ویک که باش
ده خوینی و بو کئ به رکی که وان نازایه و له
خویندن ماندوو نابین. [ف] کبکی که خوب
می خواند و در مسابقه کبک خوانی خسته
نمی شود

که وی: گزینگ، سه ره تای تاوی به یانی. [ف] اولین
تابش نور خورشید

که ویلکه: نوابه فر، به فریکه که جی جی تو ابیته وه.
(نه من زهینی خوم ده دایه تیره گی ده کوستانی/
سه ریان ده ردیناوه له بن که ویلکه ی ده به فری/

دیتە دەر، شۆرەکە ی بەر زگی پاتالی نیر. [ف]
جایی که آلت تناسلی حیوان نر از آن بیرون
می‌آید

کیرەول شۆر: جۆری جوانەگای زەبەلاحە که
کیرەولی شۆرە و بۆ جوت بوون ئازا نییە. [ف]
گای که محل آلت تناسلی‌اش آویزان است
کیزر: پیرە داری مازوو و بەروو. [ف] درخت پیر
بلوط و مازووج

کیسۆبزنە: کەرته‌شی، کەرگەتەشی. [ف] گیاهی
خاردار

کیسەبیمار: فەقیر، دەستکورت، هەژار. [ف] فقیر،
تنگدست

کیسەل پەسەکێن: کیسەل بەخش، گەمەیه‌کی
لاوانی گوندنشینه. دوو لاو دەستەوئەژنۆ
پرووبە پرووی یەکتر دادەنیشن هەر یەکی
قوله‌داریک له به‌ینی هەنیشک و چۆکیانەوه
رەت دەکەن و دەستیان توند دەبەستن دەبی بە
پەنجە ی پی و به‌ شان له یەکتر دەن هەرکامیان
بکەوێ ئه‌وی‌تر به‌ قوونەخشکی دەچیتە پیشی
و گازی لی‌ده‌گرێ. [ف] اسم یک بازی جوانان.

کیسەل‌بەخش: ☞ کیسەل‌پەسەکێن
کیسەلۆکە: کیسەله، سن، بۆگەنکە. [ف] حشره‌ی
سن

کیسەله: (+) نه‌خۆشییه‌کی جەرگی پەزە. خو
مات کردن و به‌ دزە دزە هاتنه‌ پیشه‌وه. (ئەوه‌ی
دەردە و به‌لا باری له‌ ئاسمان/له‌ سەر عەرزێ له‌
دەورم کیسەله‌ی بوو. «عەبدوللا حەسەن‌زاده،
ساکار» [ف] غده‌ی سفید چرکی که روی جگر

پنجی سوینسن، هەلالی، به‌پیوونی، گیابه‌ند و
گیاخاوی/دەگەل پەلکی دەسوورە گولی
«فولکلور». [ف] برف اندک

کەوین: خاوین، پاقر، پاکژ. [ف] پاکیزه
کەمال: بۆنی خۆلی ئاوپڕژین کراو. (گوند بۆ
کەماله‌کەشی پیاو مەست دەکا). [ف] بوی خاک آب
پاشیده

کەیکەو: کەیکەب، کەیکف، داریکی جەنگەلییه
بەر ناگرێ. (ئێستر بزایه‌ کەیکەو بارۆبەر/ئەوسا
دەبیینی تو بالای دلبەر «فولکلور»). [ف] نام یک
درخت جنگلی

کێچ به‌ گا فروشتن: بریتی له‌ فیل کردن و شتی
هەرزان به‌ نرخێ گران فروشتن. (ئەو کلاوچییه
کێچ به‌ گا دەفروشتی). [ف] کنایه‌ از بسیار شیاو

کێچ له‌ کەول کەوتن: (بریتی له‌ وه‌پەله‌ کەوتن
بۆ کاریک. (تازه‌ کێچ کەوتوته‌ کەولی هەدادانی
نییه‌:) (کەسیک که کێچ هەلدینی، کێچ هەلینان.
[ف] (کنایه‌ از عجله‌ داشتن برای کاری:) پیدا
شدن کک در لباس و بدن

کێچ نال کردن: بریتی له‌ زور فیلەبان، (مێنڤه
زورزانه‌ کێچ نال دەکا). [ف] کنایه‌ از شیاو و
کلاهبرداری

کێچوله‌: جۆریک گیانله‌به‌ری ورده‌ به‌لای
برکە ی بیستان و چه‌وه‌ندەر و گیای ساوايه‌. [ف]
حشره‌ی که آفت بوته‌ جالیز است

کیرکەله‌گا: چلوورە ی دەم پلوسک، شووشه
سەهۆل. [ف] یخی که از ناودان آویزان می‌شود
کیرەول: ئەو شویتە ی کیری جوانەگای لیوه

گوسفند پیدا می‌شود.) **یواش یواش جلو رفتن و محاصره کردن.**

کیسه‌له‌گزین: کیسه‌له‌خش، کیسه‌له‌پسه‌کین. [ف] کیسه‌له‌خش

کیسه‌لی: ماشینی زیان. [ف] فولکس

کیش: (+) (ثابین، مه‌زه‌ب، دین؛) گونجه‌ی دارینی نه‌سستیز. [ف] دین، کیش؛) دریچه‌ی چوبی استخر

کیش‌تانه: شاگردانه، ده‌ستخوشانه. [ف] انعام

کیفوار: کیفار، نیوی گیاه‌کی درکاوییه، کیوار. [ف] گیاهی خاردار

کیل‌بوونه‌وه: هه‌ستانه سه‌رپن، راست‌بوونه‌وه. [ف] پاشدن و ایستادن

کیل‌گردن: بریتی له‌گه‌ردنی به‌رز و ناسک و جوان، گه‌ردن کیل. (گه‌ردن زه‌رد و کیل‌گه‌ردن،

گه‌ردنی زه‌رد چیی تینایه/ ملی پره له‌مووروو نیونتیوه‌ی کاره‌بایه. فولکلور.) [ف] گردن بلند

کیل‌وکه: داوه‌ل، داه‌ؤل، نه‌و چله‌گه‌نمه‌ی

له‌دوای دروینه به‌پیوه ده‌میتیتیه‌وه. [ف] شاخه گندم که بعد از درو برجا می‌ماند

کیل‌ه‌ردینه: یارییه‌کی مندا‌لانه‌یه، چه‌ند به‌رد له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لده‌چنن و له‌مه‌ودای چه‌ند

هانگاوییه‌وه به‌به‌رد تیی هه‌لده‌که‌ن هه‌ر که‌س لینی‌دا و بیرووخینی به‌رنده‌یه. [ف] نام یک بازی کودکانه

کیل‌هری: تابلو و نیشانه‌ی قه‌راغ ریگا. [ف] علائم کنار جاده

کیل‌ه‌که‌وه: گوندیکی ناوچه‌ی فه‌یزووللا به‌گی بوو که‌وتوته به‌ر سه‌دی کورشی که‌بیر. [ف] روستایی

در منطقه‌ی فیض‌اله‌بیگی زیر سد کورش رفته است

کیتی: گیای دهم ده‌راوی کانی. نه‌و گیاهی له‌به‌ر ده‌راوی کانی ده‌پوئ. (خواربوومه گیای

کیتینان/ پشقه‌ل ده‌که‌م بو زستان، فولکلور.) [ف] گیاهی که در مسیر آب چشمه می‌روید.

گابړې: (+) جوری جۆلانه، چه شنی هـلورک. [ف]

نوعی تاب

گاپا: گاپې، بریتی له تهنېل و له شگران. [ف]

کنایه از تنبل

گاپې: ټ گاپا.

گادل: بریتی له مروقی نازا و به جهرگ و

به قهوه ت. [ف] کنایه از آدم نترس و نیرومند

گاردون: مقهبا، قاقهزی نه ستور که دهکریته

جه عبه بؤ که لوپهل. [ف] مقهوا

گارسپوک: ته زره، ترکڅوک، ته زره، ته یروک. [ف]

تکرک

گارگاپه: بربره ی پشت، بربراکه، مؤغره،

(کارگاره ی پشتم له وانه بوو بشکی). [ف] ستون

فقرات

گازاندن: (گاز پیدان به ماشین و ماتور و ...

(بیکازینه با زوو بکینې) ؛ (نه پاندن، گاز کردن،

هرا کردن. [ف]) گاز دادن ماشین؛ (جار زدن

گازوانکه: گوزروان، گیایه کی گه لا پانی

دپواوییه گولی وردی شین دهر دهکا. [ف] گل

گاوزبان

گازوانه: گازوانکه، گوزروان. [ف] گل گاوزبان

گازوک: (+) نه و داره ی که که رویشک و

پیوی له کون پی دهر دینن، داریکی دوو سهره

دهیکن به کونی که رویشک و پیویدا له تووک

و پیسته که ی هـلده چه قینن و بای ددهن و

دهیکینه دهری، به و دهره ی نانه ش ده لین

چوله پینچ، یان چوله پینچن. (قولایی سهری

کوله که بؤ نه و دی خه ساره له سهری پاره ستن.

[ف]) چوبی که با آن خرگوش و روباه را از

سوراخ درمی آورند) گودی بالای ستون که

تیرگ بر آن جای می گیرد

گازه: (+) پارانه وه به دهنگ، شیعرى مناجات. [ف]

مناجات

گازهندهوان: دادخوان، شکایه تکار. [ف] دادخواه

گازهنک: که له زهنگ، زهنگی گه وره ی کلیسه. [ف]

ناقوس

گاشکه: کارچف، هـلووژه، هـلووچه. [ف] آلو زرد

گاگر: زهوی به رده لان و به قن. قاقر. [ف] زمینی

که برای شخم مناسب نیست

گاگلینه: تاتوله، گیاهی که ژهر اوییه پاتال بیخوا پیی دهمری. [ف] گیاهی سمی که هر حیوانی بخورد می‌میرد.

گالته‌چار: که‌چار، رشقن‌جار. [ف] تمسخر

گامه‌رز: هُگان، سهره‌گاوخان، نه‌و شوینه‌ی خه‌تی جووت ده‌گانه نه‌وسهر و ده‌گه‌رینه‌وه سهر خه‌ت. [ف] محل دور زدن در شخم

گاو: (+) ته‌قل، دروومان. [ف] بخیه

گاو‌بن: 𐭪𐭭 گاو‌بنند

گاو‌بن‌ند: گاو‌بن، شوینی به‌سسته‌وه‌ی ره‌شه‌ولاخ له ته‌ویل‌دا. [ف] محل بستن گاو در طویله

گاوومه: گوگم، گیاهی که لا تووکنی کول‌زهرده. [ف] جوجم

گای قه‌شقه: (بریتی له که‌سیک که هر کارنک بکا دیاره و له‌به‌رچاوه؛) گای نیوچاوان سپی، قه‌شان، به‌ش. [ف] کنایه از کسی که هر کاری می‌کند مردم می‌دانند و تابلو شده‌است؛) گاو پیشانی سفید

گجی: زیاده گوشتیکه له‌نیو زیی مانگا په‌یدا ده‌بی و ده‌بیته هوی نه‌وه‌ی همه‌میشه به‌که‌ل بی و له که‌ل نه‌چیت‌وه. [ف] گوشتی اضافی که در فرج گاو ماده پیدا می‌شود

گدیش: که‌راکوهان، توربه‌ی گوانی ئاژهل، گواندین. [ف] پستان حیوان

گدیو: هه‌تیو، سیوی، مندالی بی‌دایک و باوک. [ف] یتیم

گراو: ماشقه، ده‌زگیران، یار. دل‌به‌ر. [ف] معشوقه

گراویلکه: ماشقه‌ی جوان و چکولانه، یاری من‌دال و وردیله. (کوریکی قه‌شمه‌ری کوردی گه‌شاوه/ چخوشه هه‌لکه‌وی بکری به‌زاوا/ گراویلکه‌ی به‌بووکی بیت‌ه به‌ر ده‌ست/ هه‌ویردیک‌کی حه‌ماییت بی نه‌ به‌یده‌ست. «راوچی») [ف] معشوقه کوچولو

گرتن: (+) رام کردنی جوانوه نه‌سپی سواری. (نیستا جوانوه‌که‌مان نه‌گرتووه.) [ف] رام کردن کره‌اسب برای سواری

گرخم: ورده برشتی به‌نی فهره‌ش له کاتی ته‌ون کردندا. [ف] ریزه‌های نخ در قالیبافی
گرده‌بنه: خریلانه، کوله‌بنه، (پیاویکی گرده‌بنه‌یه) [ف] کوتوله

گرده‌شان: تیره‌شان، لاشانی کیو، قه‌دی چیا. [ف] سینه‌کش کوه

گرده‌له: (+) گرؤل، کوته پارچه‌یه‌کی چوارگوشه له‌بن باخه‌لی کراسی ده‌دروون. [ف] تکه پارچه‌ای چهارگوشه برای زیر بغل پیراهن

گردیشک: گیاهی که خورسکه وه‌ک شنگ وایه، ئاله‌کوک، هه‌لاکوک. [ف] نام گیاهی است

گردیگلان: (گردیک که سواری له‌ده‌گلی؛) ناوی گوندیکه له هه‌فده کیلومه‌تری باشووری شاری بؤکان هه‌لکه‌وتووه. [ف] تپه‌ای که سوارکار به زمین می‌خورد؛) نام روستایی در هفده کیلومتری جنوب بوکان

گردیلکه: کوپه‌له، گه‌ردیله، کوپه‌په‌نیری چکوله. [ف] کوزه‌ی کوچک

گرژینه وه: زهرده گرتن، بزه، نهرمه پیکه نین.	گرپال: که چهل، سهر که نینگ. [ف] کچل
زهرده خه نه. [ف] تبسم	گرینج گرینج: گرینی گرینی، زیر. (له سهر نه)
گرسفا: گهردنی جوان و سپی و ناسک، گهردن	به رده گرینج گرینجه دانیشتووه. [ف] زیر
زهرده. [ف] گردن زیبا و سفید	گرینچه: جمگه، خرتگ، (گرینچه و دهستی
گرپسوز: جوری لامپای شووشه باریکه و	ترازوه. [ف] مفصل
کره که ی کرده چونکه پلیته که ی وهک پلیته ی	گزگزه: میشه گزگزه، موز، جوری میشی
سه ماوهر و عه لادین لووله بییه. [ف] چراغ	سه وزی گهره یه به ناژه له وه ده دا. [ف] کنکاون
گردسوز	گزوک: گزه ون، گزیکار. (بروترش و گزوک و
گرسه ژو: بلیسه کیشان، کلپه کردن، (ناوره که	گسوی نه بیستوو/ گرت و مرموچ و که س
گرسه ژوی ده کرد بو سهر و چاومان. [ف] زبانه	نه ویستوو «مهم و زین». [ف] کلاه بردار
کشیدن	گزینه: چه کوش، چه کوچ. (نه و گزینه بینه
گرگره: کؤل و بیر، جه غجه غه، چه رخی ئاو	بزماره که داکوته. [ف] چکش
هه لکیشان له بیر. [ف] چرخ آب کشیدن از چاه	گژنیه: (+) گژی مه مکی ئافره ت. [ف] نوک پستان
گرمخین: پزین، گه نین. [ف] گندیدن	زن
گرمخیو: رزیو، گه نینگ، گه نی. (میوه که گشتی	گسکه سواخ: سواخدانی دار و دیوار به کسک
گرمخیوه. [ف] گندیده	و قوره شله. قوراویکی شل به گله سپی
گرموتکه: گرموته، گرمووله، گزموول. [ف]	ده گرنه وه و گسکه که ی تی هه لده کیشن و به
گلووله ی گل و مو	دیواریدا دینن. [ف] گل اندود دیوار با جارو
گرموتکه: گرموته، گرموله. (خوی له و بن دیواره	گسکه فه قن: گیاه که گولی زهره و سوور دهر
گرموتکه کردووه. [ف] گلوله	ده کا وهک گرالک وایه به لام لقه لقه شین ده بن و
گروس: کاکيله، خلینه، کاکیلکه. [ف] دندان آسیاب	نیو مه تر به رز ده بیته وه بو گه سک که لکی لی
گره به رد: به ردی زیر و زوی کین، (له سهر کرد	وه رده گرن. [ف] گیاهی است برای جارو
به رده کان باوه ستابوو. [ف] سنگ زیر و برجسته	گسکه چومی: جوری ک گیای بالا به رزه له قه راغ
در کوه	چوم دهر وی و لاسقه که ی مه یله و سووره بو
گره سی: ماسین و ته ب کردنی سیپه لک. [ف]	که سک که لکی لی وهرده گرن. [ف] گیاهی برای
التهاب ریوی	جارو
گره ف: باوهر، ئیمان، بپوا. (مرغه کا خاوه ن	گسکه شینه: گیاه که له به راوان شین ده بن بو
کره ف. [ف] ایمان	که سک که لکی لی وهرده گرن. [ف] گیاهی است

برای جارو

لیمان. [ف] دفعه

گسکی به داری: یارییه کی مندلانه به گسکیک به داره وه ده به ستن و وهک ئه سسپ سواری ده بن و هه لدین گسکه که له دواوه له عهرزی ده خشی و ته پوتوز ده کا. [ف] یک بازی کودکان مانند نیسوار با چوب و جارو

گشپوش: جهوی هه وای ده وری زهوی. [ف] جو زمین

گف کردن: رق هه ستان، خو هه لمه ساندن. (له داخانا خوی گف کردبوو). [ف] عصبانی شدن

گلارک: ^{۹۵} گلارکه

گلارکه: گلینه ی چاو، گلارک، بیبيله. [ف] کره ی چشم

گلگووکه ره: تاق تاق که ره، توو ته ک. [ف] مرغ شب آهنگ

گلمووچک: گزمووله، گلمووچه. [ف] گلوله گل

گلمووچه: گزمووله قور. [ف] گلوله گل

گلوره: گولوله، به نی خر هه لکراوه. [ف] گلوله نخ

گله پنچ: گلیکی سپیبه له گه ل لوكه و زه ردینه ی

هیلکه تیکه لی ده که ن بو چاک کردنه وهی درزی

دیزه و گوزه که لکی لی وهرده گرن. [ف] نوعی

خاک آهکی که با پنبه و زرده ی تخم مرغ قاطی

می کنند برای ترمیم کوزه و ظرف سفالی

شکسته

گله پوته: خوله پوته، خوله پوتینه، گله پوک، گلی

وشک و ورد. [ف] خاک خشک و پودر مانند

گله پوک: ^{۹۶} گله پوته

گله ت: جار، را، که پته. (ئی گله ت هاتی سه ره

گله سه ر: (+) گله بان، کای کوماکراوی گل به سه ردا کراو بوئه وهی ته ر نه بی. (ئه و کاو کزریه به ره هه لیده وه و گله سه ری بکه با خه سار نه بی). [ف] ریختن خاک بر روی توده ی کا.

گله مرده: گله پوته، گلی داوه ریوی بیر ی وشک. [ف] خاک پوده

گلئقان: گله یی کار، گازهنده وان، خوش گله یی. [ف] گله گذار

گلینک: گلینه، گلارک، بیبيله. [ف] کره ی چشم

گلئکه: گلینه، گلارک، بیبيله، گلینک. [ف] کره ی چشم

گمته: قه لب، خویری، به ره لالا و بی که لک. (ئه و که ره گمته به کار نایه بویه به ره لالا کراوه). [ف] بی ارزش

گنه: (+) پۆلکه، گاگووز. [ف] خلر

گوارا کردن: رابواردن، به سه ر بردن. [ف] تفریح کردن

گواره مه ره: گوشتیکی زیادیه وهک گولنگ به

به ر ملی هیندی مه ردا شور ده بیته وه. [ف] منگوله

گوشتی زیر گردن بعضی گوسفند

گوان ترسین: به باوه ری خه لکی عه وام چاک

کردنه وهی گوانی هه لمه ساوی مانگایه به ده سته

گورگ، واته ده سستی گورگ ده په رینن و

دایده نین، هه ر کاتیک مانگا گوانی ده ماسی

ده سته گورگه که ی پیدا ده هیننن چاک ده بیته وه

[ف] درمان کردن پستان گاو ماده با دست گرگ

هنگام آماسیدن

نییه) [ف] لایق

گواندین: (+) تووره‌که‌یه‌که به گوانی ناژه‌لیدا ده‌کن بؤنه‌وه‌ی بینچووه‌که‌ی نه‌یمژی، یان دروودال برینداری نه‌کا. [ف] پارچه‌ای که برای پوشیدن پستان حیوانات می‌دوزند تا بچه‌اش شیرش را نمکد و خار و خاشاک زخمیش نکند

گوانه رقه: نه‌خوشیه‌کی گوانی پاتاله. [ف] بیماری کالاکسی

گوجه‌سته‌ک: نه‌گریس، نه‌گبته، (پی‌او‌یکی پی‌ره‌ش و گوجه‌سته‌ک). [ف] شوم

گورپایی: ده‌شتایی، ته‌ختان، ده‌شتان. (له‌و گورپاییه ناژه‌له‌کان بله‌وه‌رینه). [ف] زمین هموار

گورته: نه‌و مه‌پره‌ره‌گه‌وره‌ی به دوو قامک گورتینی پی‌ده‌کن. [ف] تیلای بسیار بزرگ

گورتین: کایه‌یه‌که به هه‌لماتی زور گه‌وره ده‌کرئ هه‌ر به پاوه به‌ده‌ست له نیشانه‌که‌ی هه‌لده‌کن. [ف] نام یک بازی با تیلای خیلی بزرگ

گورده: (بزنی گوی پان و شور) بریتی له پی‌او‌ی بی‌غیره‌ت و ته‌ره‌س. [ف] بز گوش پهن و دراز: (کنایه از مرد بی‌غیرت و دیوس

گوانه مانگا: گیاه‌که بؤ دؤکولیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی خوراکی برای آش دوغ

گوانه‌مه: به گوانی حیانیک ده‌گوترئ که هاتوته سهر زان. [ف] پستان حیوانی که آماده تولیدمثل است

گورده‌وشیره: رایه‌لی مافووره، گورد رایه‌لی پشته‌وه‌یه و شیره رایه‌لی پیشه‌وه‌یه. [ف] تارهای

قالی

گوپاک: وته‌خاوین، قسه‌جوان، (ویژه‌ریکی گوپاک). [ف] سخن پاک

گورپه: (کئ به‌رکی، رقه، مله:) هه‌راهه‌را، (ده‌ستیان کردووه به‌گورپه و هه‌را). [ف] رقابت، مسابقه: (سروصدا

گوپال زیوین: ناوی وه‌زیر له کایه‌ی میرمیریندا. [ف] وزیر در بازی میرنوروزی

گوپکه: گژنیژه، گوی مه‌مک، (لینت راه‌اتووم، وده‌کوو منال له‌گوپکه‌ی مه‌م. «عه‌بدووللا به‌شین». [ف] نوک پستان

گورپکه‌ن: (+) جانه‌وه‌ریکی بؤره به‌قه‌د پیشیله ده‌بی گور ده‌داته‌وه. [ف] گورکن

گوتان: په‌رچه، جیگه مؤلی مه‌ر له چیا. (مه‌ره‌کیان بولای گوتان رادا). [ف] محل استراحت دام در صحرا

گورگه‌پن: که‌سیک که په‌نجه‌ی لاقی خوار و خیتچه. [ف] کسی که انگشت پاهایش کج و کوله است

گوج پی‌هیتان: ته‌نگه‌تاو کردن، ئوقره لی‌هه‌لگرتن. (بروومت و کولمه و چه‌نه و به‌رخه‌به‌بی/ گوجی پی‌هیناوی چوون ری ده‌رده‌بی. «هینم»). [ف] بی‌قرار شدن

گورگاسه: پیشیله کینوی. [ف] گربه‌ی وحشی

گورگه سووره: ناوی گیاه‌که. [ف] نام گیاهی است

گوجایز: شیاو، هیتا، (ئه‌وکاره وه‌ئیه‌و کوجایز

گورگه‌پاو پی‌کردن: بریتی له نازار و

چه رمه سهری دان، هیتان و بردن و سهرلی شینواندن. (گورگه راویکیان پی کرد سهگی له پاشه وه نه ده ژیا). [ف] دنبال کردن و آزار دادن گورگی بیچوو خوراو: بریتی له که سیک که زهبری وی که وتبی و داخ له دل بووبی و ئامادهی توله کردنه وه بی. [ف] کنایه از آدم داغ دیده و آمادهی انتقام

گوپم: شیرخواردنی به رخ کاتی به توندی سهری له گوانی دایکی ده کوتی. (گورمیک له گوانی دایکی دا). [ف] کله زدن بره به پستان مادرش هنگام مکیدن

گوپمه ته: شاتاولی به توندی، گوپم، هاشاولی به ته وژم. [ف] با شیرجه حمله کردن

گورمیه: خپ و توپ، گزموله، توپه له. (به قور گورمیهی دروست ده کرد). [ف] گلوله

گوپنی: له خوبایی، به فیز، به ده مار. (وا گورنی بووه قسه له گهل که س ناکا). [ف] مغرور

گوروپ: تاقم، دهسته. [ف] گروه

گوروپی خوین: جوری خوین. [ف] گروه خون گوپه که و: کئ به رکئی خویندنی که و. [ف] مسابقه ی کبک خوانی

گوره و ابازی: جوراوین، گوره وی بازی. [ف] جوراب بازی

گوره وی بازی: جورابین، جوراوین، گوره بیازی. [ف] جوراب بازی

گوره وینه: گورپینه وه، ئالوگوب. [ف] معاوضه گۆره هوو: مردووی بی گوپ و بزر بوو، مردووی بی سهر و شوین. (مردووه و خودا

دهرانی له کوئی گوره هوو بووه). [ف] مفقودالاثر

گوره بیازی: گوره وی بازی

گوریس داخستن (داخستن): بریتی له ته ماحی زور. (بابم خو گوریسیم بو رانه خستوه). [ف]

کنایه از طمع و آز زیاد

گوریک: ده زوو، قرقه. [ف] نخ

گورینگ: گولینگ، گولنگ، گولینگه. [ف] منگوله

گوریه چنه: گوره وی چنه، گوره ویلکه. [ف] پرنده ی چرخ ریسک

گۆزه لدان: جیگای دهر و گۆزه له مالدا، ئه و شوینه ی گۆزه ی پر له ئاوی لئ داهنین. [ف] محل گذاشتن کوزه آب در منزل

گۆزنگری: (گری پووچکه، گری کویره:) پشیتینی گریچن، پشیتینی گری گری. [ف] گره کور: (کمر بند گره دار

گۆزه به دوودا شکاندن: بریتی له به ری کردنی که سیک به بیزاریه وه و به هیوای نه دیتنه وه. [ف] کنایه از بدرقه کردن کسی با بیزاری و به امید دوباره ندیدنش

گوژمه: (+) (گورج، چالاک، هه لسور،) مه بله غ، بر، «بو پاره». [ف] چست و چالاک (مبلغ..

گوژمه ژوو: گوشته وزوین

گوژمه ژوین: گوشته زوون، گوشته زوونه. [ف] ترمیم زخم

گوشتی برژاو و دهرنه چوون: بریتی له شهر و ته قه ی زور و پر مه ترسی. (شهریکه گوشتی برژاو دهرناچی). [ف] کنایه از جنگ و درگیری خطرناک

گوشتی برژاو و دهرنه چوون: بریتی له شهر و ته قه ی زور و پر مه ترسی. (شهریکه گوشتی برژاو دهرناچی). [ف] کنایه از جنگ و درگیری خطرناک

گوشتی برژاو و دهرنه چوون: بریتی له شهر و ته قه ی زور و پر مه ترسی. (شهریکه گوشتی برژاو دهرناچی). [ف] کنایه از جنگ و درگیری خطرناک

گوشتی برژاو و دهرنه چوون: بریتی له شهر و ته قه ی زور و پر مه ترسی. (شهریکه گوشتی برژاو دهرناچی). [ف] کنایه از جنگ و درگیری خطرناک

گوشتی گهرده‌مل: بریتی له ملوزم و میمل، که‌سیک که پیوه‌ت دهنووسی و ده‌ست‌برداری نابیی. (لیم بوته گوشتی گهرده‌مل، ده‌ستم له کول ناکاته‌وه). [ف] کنایه از مزاحم، موی دماغ

گوشه به‌رخيله: گوی به‌رخوله، گیا به‌رخوله، گیاهه‌که بو دؤکولیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی خوراکی

گوفک: (+) ئیلمه، پۆ. [ف] پود

گول نه‌سستیره: (+) ناوی گولیکی زهرده. [ف] گل ستاره

گول په‌نا: که‌نمیک که دره‌نگ داده‌چیندری و گول ناکا. [ف] گندمی که خوشه ندارد

گول کردن: له یاری قهری قهریدا ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر شاره و چاوی گرتووه ده‌ست له هه‌رکام له منداله‌کان بدا ده‌لین کولی کردووه و ده‌بی بچی چاو بگری. (برو چاو بگریه گول بووی). [ف] اصطلاحی در قایم باشک بازی

گۆل (+) قولقه‌ی چنن له گسوره‌وی و ده‌ست‌کیشدا. [ف] حلقه‌ی نخ در بافتنی

گول باتمان: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه بوو ده‌یانکرده کراس. [ف] نام پارچه‌ای قه‌دیمی

گول بویر نه‌کردن: پشت‌گویی نه‌خستن. (هینده کاری جوانه گول‌بویری ناکا). [ف] پشت‌گوش نیانداختن.

گولبه: گولینه، گولوه، هه‌واکیشی ته‌ندوور. [ف] هواکش تنور

گول بیچوو: قوماشیکی ژنانه‌ی قه‌دیمی بوو ده‌یانکرده کراس. [ف] نام پارچه‌ای قدیمی

گولپرچن: قهره، ئه‌و خرچه‌یه‌ی هه‌ر له بیستانه‌که‌دا به برکه‌که‌یه‌وه ده‌یخه‌نه بن گل تا ده‌بیته کاله‌ک. (عه‌مر و دیدم شه‌کره‌ژن/ سنگ کاله‌کی گولپرچن/ کووزت که‌ن بتدن به‌من «گورانی».) [ف] خربزه‌ی کمال که در جالیز زیرخاک قرار می‌دهند تا می‌رسد.

گولپیته: گولی قانگه‌لاشک، سه‌لکی درووی کنگر. [ف] گل‌بته‌ی کنگر

گول توپ: گول‌هه‌ن

گول خنکین: په‌لاماری که‌سیک دان و به‌ته‌واوی شهل و کوت کردن. (رقم هه‌ستینی ده‌تگرم گول‌خنکیت ده‌که‌م). [ف] کنایه از زدن و تنبیه کردن

گولدووزام: شله، که‌سیک که دهم و چاوی

په‌له‌په‌له‌یه. [ف] صورت پر از لکه

گول زاخ: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی بوو ده‌یانکرده کراس. [ف] نام پارچه‌ای قه‌دیمی

گول سوو: گزنگ، شه‌به‌قی به‌یان، سه‌ره‌تای تاوی به‌یانی. [ف] اولین نور خورشید در صبحدم گولقه‌ند: بریشکه‌ی که‌رمه‌شانی و شیله‌ی قه‌ند که توپه‌ل توپه‌لی ده‌که‌ن و ده‌یفروشن. [ف] شیره زرت

گولکاو: گولاو، گولی چکوله. [ف] آب جمع شده در گودی

گولکیش کردن: په‌ت له ملی که‌سیک خستن و به‌زور به‌دوای خودا راکیشان. [ف] طناب به گردن کسی انداختن و به‌زور کشیدن

گولله‌ی ویله‌کی: گولله‌ی ویل، تیری نه‌به‌دی. [ف]

- گولم: سواله، قوله گهنمی دروینه کراو. [ف] دسته گندم درو شده
- گولمانج: نه سستیر، هه سیل، ئافزیل، گولاولو. [ف] استخر
- گولمه پت: کونه لووت، کونه که پو. [ف] سوراخ بین
- گولول: جوری گوله باخی رنگ ناله و مه یله و زهرده. [ف] گل رز
- گولوه: ^{۳۵} کوله
- گوله به رزانی: گیاهه کی بالا به رزه گولی زهرده در دهکا و له نیو میرگ و قوپیدا شین ده بی. [ف] نام گیاهی است
- گوله چاوپشیل: گولیکی زهرده وه کوو نیرگز وایه. [ف] گلی مانند نرگس
- گوله چهرمه له: ^{۳۶} کوله سیپلکه
- گوله حاجیان: گوله چاوئیشه، به بیوون، حاجیله، شیر و شه پال. [ف] بابونه
- گوله دوویشکه: ناوی گولیکه. [ف] نام گلی است
- گوله سیپلکه: ^{۳۷} گوله حاجیان
- گوله سوورکه: ریحانه کیوله، گیاهه که لای له ریحانه ده چی و له دیم و بووره شین ده بی. [ف] نام گیاهی است
- گوله مه خمر: گولیکی که لا بنه وشه له گولداندا پهروه زده ده کری. [ف] نام گلی است
- گوله بریژ: که بابی بهرگ. [ف] کباب برگ
- گوله ما: هه وینی په نیر. [ف] مایه ی پنیر
- گولهن: گوله به رونه، گول توپ. [ف] انستین
- گولی به خیل: بریتی له مروقی به خیل و بهرچاو تهنگ، یانی که سیک که خوی گول بوو پی خوشه هه موو کهس گول بی. (بو پیم ناخوشه مالت کریوه، خو گولی به خیل نیم). [ف] کنایه از آدم حسود
- گولین: توپین، کایه ی توپی پی. [ف] فوتبال
- گومان: (+) ره هندی نیو بیر کهریز
- گومبه ته: خو بو فریدان. (گومبه ته ی له خوی دا و بوی چوو). [ف] شیرجه زدن
- گوموگوپ: شرتوگوم، بزربوو، وندا. (ئاگات له شته کانت بی گموگوریان نه که ی). [ف] کم و گور
- گومه یل: کفته. [ف] کوفته
- گومیچکه: گومی چکوله، گوماویک که زور قوول و بهربلاو نییه. [ف] ژرفاب کوچک
- گون پی بزوان (نه بزوان): بریتی له گوی پی نه دان و به هیچ نه زانین. (جا نه وه چیه قسه بکا و قسه نه کا هه رگونیشم پیی نابزوی). [ف] کنایه از اهمیت ندادن و به حساب نیاوردن
- گون له زگ: پیاویک که چووی ده چینه وه نیو زگی و کاتی هه لئه ستاوه هیچی دیار نییه. [ف] مردی که آلت تناسلی اش قبل از نعوظ در داخل شکم قرار دارد
- گونکه ژمار: بریتی له قرنیس و مست قووچاو، سه قیل، یانی گونکی هه ویر ده ژمیری. [ف] کنایه از کسی که بسیار خسیس است و چونه نان را می شمارد
- گونگونه سه گانه: (+) گیاهه که به پنج ده روی که لاکه ی وهک می کووک وایه و بهریکی وهک

قه‌یسی ده‌گرئ، گونه سه‌گانه. [ف] اسم گیاهی

گونه سه‌گانه: ☞ گونگونه سه‌گانه

گونه: هه‌رته، تاف، جه‌نگه. (هه‌نوو گونه‌را کثر

و گیا دورینه.) [ف] فصل، زمان

گونه‌قله: جوړی تری ره‌شی پیست نه‌ستوور

و ناخوشه. [ف] نوعی انگور

گوئینه: ترخینه، شه‌له‌مین، چیشتی شیلیم و دان.

[ف] ترخینه

گووچارنه‌ک: کلک هه‌لته‌کینه، قوون هه‌لته‌کینه،

چوله‌که‌یه‌که کاتیک ده‌نیشی کلکی هه‌لده‌ته‌کینی.

[ف] دم جنبانک

گووخلیرکه: گووگلینه، گووخلینکه. [ف] سرگین

غلطان

گووخلینکه: ☞ گوو گلینه

گوو‌وو‌شکین: نه‌و شته‌ی ده‌یدهن به مندا له

کاتی گوو‌وو گرتندا بوئه‌وه‌ی به‌هانه‌ی نه‌مین و

نه‌گری. [ف] چیزی که به بچه می‌دهند که به‌هانه

نگیرد

گووف: مؤل، جیگه‌ی خه‌وتنی گاران له‌کیتو. [ف]

محل استراحت احشام در صحرا

گووفیره: گووی شل، ریخه‌تاله [ف] مدفوع هنگام

اسهال

گووگلینه: گووخلینکه، گووخلینه، گووخلیرکه. [ف]

سرگین غلطان

گوونه‌که‌ر: بریتی له سه‌قیل، نینۆخ‌وشک،

چکووس، مست‌قووچاو، (ده‌سرژد و چنۆک و

گوونه‌که‌ر بوو/ بن‌دوست و قزه و نه‌زان و که‌ر

بوو. «مهم و زین».) [ف] خسیس

گوئ پرووستینه: کایه‌یه‌کی مندا لانه‌یه، که‌سیک

له دوور راده‌وه‌ستی و شتیک فری دها بو

ده‌سته‌یه‌ک مندا له هر که‌س هه‌لی‌یگریته‌وه به

هه‌موویان گوئی ده‌کیشن هه‌تا لئی ده‌ستین،

به‌لام هر مندالیک نازا بی هه‌لی‌ده‌گریته‌وه و

خوی ده‌که‌یینته نه‌و که‌سه‌ی شته‌که‌ی فریداوه،

کاتیک ده‌ستی لیدا شته‌که ده‌بیته هی خوی و

نیر هه‌قیان نییه گویچکه‌ی بکیشن و لئی

بستین. [ف] نام یک بازی

گوئ گه‌زیزه: کاژیله‌یه‌ک که گویچکه‌ی خال

خالی ره‌ش و سپی تیدایه و شیوه‌ی گوله

گه‌زیزه دها. [ف] بزغاله‌ای که گوش خال خال

دارد.

گوی‌ئاساره: گوله‌ستیره، گوئه‌ستیره،

په‌نگره‌ستیره. [ف] کرم شبتاب

گویچکه‌م هه‌رزن هه‌لده‌گرئ: بریتی له زور

له‌سه‌ر هه‌ست‌بوون، که‌سیک که گوئی سووکه

و زوو حالی ده‌بی. (هر سرتت بن حالی ده‌بم،

گویچکه‌م هه‌رزن هه‌لده‌گرئ.) [ف] گوش بسیار

شنا

گوی‌پادیر: گوئ‌پایه‌ل، که‌سیک که به جوانی

گوی راده‌گرئ و دل به کار دها. [ف] حرف‌شنو

گویرچ: گویژ، گیوژ. [ف] زالزالک

گویره‌وسار: گوریسی باریکی به‌سته‌وه‌ی

گویلک. [ف] ریسمان بستن گوساله

گویزه‌مه: شیرینی به گویژ و شه‌کر دروست

کراو. [ف] شیرینی گردویی

گویزه چه‌وندهره: جوړیک گویزی ده‌نک

ويوله جناني، گهرده لور، وهيووله، باگه، شهيه تويتون، گهرته تووچان، گهرده تووچان. [ف] گردياد	گهرديه. [ف] نوعي گردوي درشت گويژه ريخه: ☞ گويژه ريخه گويژه زهرده: جورينک گويژه رهنكي زهرده. [ف] زالزالک زرد
گهراز: ههلووچه، ههلووژه، گهراس، عهلووکه. [ف] الوچه.	گويژه سووره: جورينک گويژي سووره. [ف] زالزالک سرخ
گهراس: ☞ گهراز گهرته تووچان: ☞ گهرده تووچان گهرجه: بيچاره، بهدبهخت، چاره رهش. (به ئي کاره ناخري گهرجه مان که ي.) [ف] بدبخت گهرچه که کيتيله: گياهي که خورسکه دانه که ي له گهرچه که چکوله تره. [ف] نام گياهي است.	گويژه کوله: ☞ گويژه کوله گويژه موره: ☞ گويژه ريخه گويژه کهره: گياهي که گه لا پان و تووکنه وهک سيفه لووکه وايه به لام رهنكي نه م سبي واشه به پول ده پوي، گياهه پو. [ف] اسم گياهي است
گهرد و وهرد: زهوييه که له دواي شيو بريني خيزا وهردي که نه وه. [ف] زميني که بعد از شخم زدن فوري براي دومين بار شخم بزنند گهردن زهرد: ئافرده تي گهردن و ژيرچه ناگه جوان. (گهردن زهرد و گهردن زهرد گهردي زهردت هه لينه/ وهک ماري ديمه کاران شه وه تا رغوژ بخوينه. «گوراني».) [ف] گردن بلند و زيبا گهرده: نوره، نويه، که شه، که رته. [ف] نوبت گهرده تووچان: گيژه لووکه، باگه، باهون، سايکلون. [ف] گردياد	گويژه کهره: جووله وهریکه وهک هه زاربي به لام لاقي که متره و ده لين ده چيته گويچکه وه پياو که ر ده کا. [ف] جانوري مانند هزارپا که در گوش آدم فرو مي رود و کرش مي کند گويتهار: پارگويز، گويژه که، گويکي دوو سالان. [ف] گوساله دو ساله گويته: ☞ کوله به رزاني گويتهانه: گووشي. [ف] گوشتي تلفن و ... گه بهر: (+) بن باخل، بنکesh، بن هنگل. [ف] زير بغل
گهرده چويچه: گيژه لووکه، گهرده لوول، شهيه تويتون. [ف] گردياد گهرده گووچان: گهرده لوول، گيژه لووکه، باهون، گهرده بل. [ف] گردياد گهرماژهک: گهرماژو، گهرما برده. [ف] آفتاب زده گهرمژ: (+) گهرمين، گهرمه سيز، گهرميان. [ف] گهرمسير	گه چوپ: شورپه کات، زهويني بي گيا و گژ و سويز. [ف] شور هزار گه راپيچه: گيژه لووکه، گهرده لوول، بابليسک، عيوارهش، زهمه ن، گهرده چويچه، باهون، گه ژگه رينگ، گهرده بل، گهره پينچ، باپليک، گيژه له، سايکلون، گهرده گووچان، باگروکه، کيجه لووکه، گهرده چويچان، شايي جندوکان،

گه پریان: (+) دایمه له سهر رویشتن، له گهر، بو شتی ناوه کی دهگوتری، ناوی هه وایه کی گورانی کوردیه، (جوریک هه لپه پکی نه رمی کوردیه. [ف] جریان

گه ژوو: ئیشتی، مگیز، مه گیرانی، بینزو، مژدی. [ف] ویار

گه سکه چوله که: گیاه که بو گه سکه که لکی لئوه رده گرن. [ف] گیاهی است برای جارو.

گه سکه تووک: گیاه که بو گه سکه که لکی لئوه رده گرن. [ف] گیاهی برای جارو

گه سکه خانمانه: گیاه که بو گه سکه که لکی لئوه رده گرن. [ف] نام گیاهی برای جارو

گه سکه شووله: گه سکه که له شوولی باریکی گزیچار دروست ده کری. [ف] جاروی از ترکه ی

باریک درخت گز می سازند

گه سکه مه خمره: گیاه که بو گه سکه ده بی و له به راوان ده پوی. [ف] نام گیاهی است

گه شتوول: گه روک، گه پال، گه شتوک، گه پیده. [ف] سیاح

گه ل و قه مچاخ: له پشتینه به ره خواری مروث به تایبهت بو پیاو، گه لوفلت. [ف] قد و قواره از

کمر به پایین

گه لابه: تلیری، تریلی، ماشینی باری. [ف] تریلی

گه لاز: (+) به رازی پیر، پیره به راز. [ف] گراز پیر

گه لاکه لا: نانی ناسک و جوان و برژاو. (دانیشتووی نیو کوشک و قه لا/ ده خون نانی

گه لاکه لا؟ «همین». [ف] نان برشته و نازک

گه لاویژ که وتن: گه لاویژ نه نگوتن، نیوه بوونی

گهرمک: گوندیکی ناوچه ی فیزولابیه کی بوکان بوو که وته بهر سه دی کورشی که بیر. [ف] روستایی در منطقه ی فیضاله بیگی زیر سد کورش کبیر رفت

گهرمه پهریز: چاره گهنمیک که تازه دروینه کرابی نه گهر نه کیکن و به جاری بمینتیه وه بو سالی دوایی ده بیته سارده پهریز. [ف] گندمزاری که تازه درو شده است

گهرمه ژئ: هه ژان و هاسکه هاسکی مالات به هوی گهرمای زوره وه. (مه ره کان مه موو تووشی گهرمه ژئ بوون) [ف] به نفس نفس افتادن کوسفند در گرمای زیاد

گهرمه شانی: گوله پیغه مبه ره، گهنه شامی. [ف] زرت

گهرمه شانیه کتویله: گیاه که له گهرمه شانی ده چی و له کتو و بهنده نان ده پوی. [ف] گیاهی شبیه زرت

گهرمه کهش: چاندنی بیستان و زهرحات له کاتی گهرمای به هاردا. (به گهرمه کهش بیستان زوو شین ده بین) [ف] کاشتن جالیز در گرمای بهار

گهرمه لان: لانه ی تازه چی کراو. لانه ی که تازه گه رویش که کی لی هه ستایی. [ف] لانه ای که تازه خرکوش از آن بیرون جسته باشد.

گه پوکه ستیره: نهو نه ستیرانه ی به ده وری خوردا ده خولینه وه. [ف] سیاره

گه رووه خپره: گه روو هاتن، چلک کردنی بایه مه ی گه روو. [ف] چرک کردن لوزه

گه روی: گه روو، نهوک، قوروو. [ف] گلو

وهرزی هاوین. [ف] به نیمه رسیدن فصل تابستان	نوعی گندم
گهلمیری: حوکومو متی خه لک به سهر خه لکدا. [ف]	گه نمه پشیل: تۆوی شه کروکه، تۆوی کرته شی. [ف] تخم گیاهی خاردار
مردم سالاری	گه نمه سمه وهج: گه نمیکه له جیگای کویستان و زه نویر ده چیندری و به زه حمت له که لوو دیته ده ری. [ف] نوعی گندم
گهلوان: به ریکی دار مازووه. [ف] یکی از ثمرهای درخت مازوج	گه نمه سهر داری: جۆری گه نمه نانه که ی زۆر خوارشتی خوشه. [ف] نوعی گندم
گهلۆر: (+) به رهللا، لات و بیکاره. [ف] یله و لاقید	گه نمه شووشه: جۆریک گه نمه نانه که ی زۆر سپی و جوانه. [ف] نوعی گندم
گهلوفلت: ۞ گهل و قه مهاج	گه نمه کابه: گوله پیغه مبه ره، گه نمه شامی. [ف] ذرت
گهله خوی: دهستی دروینه وان، گهله دروینه. (خیزی خهرمان خبری بن نان دهنوی) گهله خوی پیوی نه بیی داس بسوی «مه ژار». [ف] دهستی دروگر	گه نمه گولپرووت: جۆریک گه نمه گوله که ی قه لچفی نییه. [ف] نوعی گندم
گهله خنده: کۆریک که به بی هیچ بونه یه ک بو کالته و جه فنگ کۆ دهنه وه. [ف] مجلس تفریح و سرگرمی	گه نمه مه لا: جۆریک گه نمه زۆر بلیند ده بی. [ف] نوعی گندم
گه محیل: گه مشو، گه لحو، گه وج، هه قه ق، حه پۆل. [ف] ابله	گه نمه موو: ۞ گه نه تووک
گه مرخه: که پروو، برش، که ره کیفه. (نانه که که مرخه داکه). [ف] کفک	گه نه تووک: گه نده موو، تووکه مرداره، تووکه منداره. [ف] موی زرد جوجه پرنده و موی صورت بچه و زنان
گه مووره: (+) توفانه، پیتشکه، میشووله. [ف] پشه	گه نه جمه: ۞ گه نه جمه
گه نه جمه: جمین و خزینی زه وی، داخزانی زه وی (به هوی گه نه جمه ی زه وی لایه کی کتیره که داپو وخواه). [ف] رانش زمین	گه نه سیر: سیره گه نه، مووسلی. [ف] موسیر
گه نده ژه: (+) بی حیا، بی تابپوو، ماربرژین، شپو دپ. [ف] بی حیا	گه نه که وله: (+) جانه وهریکی سووری ورده به سهر پیستدا بپوا لیرگی پی ده کا. [ف] ساس
گه نکه نه چی: دهرمان فروش، که سیک که دهرمانی گه نه ده فروشی. [ف] درمان فروش	گه نه موو: گه نه تووک، ۞ گه نه تووک
گه نمه ئومیده: جۆریک گه نمه دهنک درشته. [ف]	گه وار: باره که و، که وبار، بیچووه که و. [ف] جوجه کبک
	گه وزه: هه رزه، بلح و جلف. [ف] سبکسر.

گه‌وزه‌یی: هه‌رزه‌یی، سووکوچرووکی و بی عاری [ف] سبکسری.

گه‌وه: (+) فره‌ش، قالی [ف] فره‌ش

گه‌وه‌پ: (+) ده‌ورو‌به‌ر، ده‌ورو‌پشت. (ماوه‌یه‌که

له‌م گه‌وه‌ره‌ دیت و ده‌چی) [ف] اطراف

گه‌وی‌پ: گین، شهل، نو‌قستان [ف] لنگ

گه‌یشتنه‌ سه‌ر: پئ‌گه‌یشتنه‌وه، وه‌دوا که‌وتن و

کرته‌وه. (نه‌یه‌پشت ده‌ شه‌قار مه‌لی که‌یشتنه

سه‌ری) [ف] دنبال کردن و گرفتن

گه‌ینه‌ سه‌ر: ☞ گه‌یشتنه‌ سه‌ر

گیا به‌رازه: گیاه‌کی به‌رزه وه‌ک گه‌رمه‌شانی

وایه و به‌رازه‌ز به‌ خواردنی ریشه‌که‌ی ده‌کا.

[ف] نام گیاهی است

گیا به‌ردینه: خه‌نه‌تیلکه، خه‌نه‌تیفک، کرپژه به‌رد.

[ف] گل‌سنگ

گیا به‌رزه: گیاه‌کی بلنده وه‌ک مؤسک وایه

قالوری هه‌یه. [ف] نام گیاهی است

گیا بی‌رق: ناوی گیاه‌که‌ گولی زه‌رده،

ده‌یکوته‌وه و له‌سه‌ر بی‌رقی داده‌نین چاکی

ده‌کاته‌وه. [ف] اسم گیاهی دارویی برای قارچ

پوستی

گیا پشیله: گیا کتکه، گیاه‌که‌ گوله‌که‌ی به‌ با

بلاو ده‌بیته‌وه، گیاه‌که‌ په‌پوله پایزه دهر ده‌کا.

[ف] نام گیاهی است

گیا تروقه: گیاه‌کی کورته‌بالا و پنج بلاوه و

گولیکی سپی دهر ده‌کا و ده‌بیته‌ شتیکی وه‌ک

پۆرگ و قامکی پیدا بنین ده‌ته‌قی. [ف] اسم گیاهی

است

گیا خانمانه: گیاه‌که‌ بۆ دۆکولیو ده‌بی. [ف] نام

گیاهی برای آش دوع

گیا خاو: گیاه‌کی بۆن خوشه. (پولی کامیش و

که‌له‌ کنوییانم ده‌دی/ ده‌هاتنه‌وه خوارئ له‌

ده‌چیشتاوئ/ سمکولیان ده‌کرده‌وه له‌ سوینسن،

هه‌لالئ به‌بیوونئ، هه‌رامه‌تی ده‌گیا خاوی

«فولکلور».) [ف] نام گیاهی است

گیا دهرزی: ناوی گیاه‌که‌ گه‌لاکه‌ی وه‌ک

دهرزی تیژ و باریکه. [ف] نام گیاهی است

گیا سه‌یزاده: قۆقمیش، گیاه‌که‌ بۆ دۆکولیو

ده‌بی. [ف] نام گیاهی خوراکی برای آش دوع

گیا قامچی: گیاه‌کی بالا به‌رزه له‌نیو زۆنگ و

زه‌لکاواندا ده‌پوئ. [ف] نام گیاهی است

گیا کلاوه: ☞ قه‌مچ‌قه‌مچۆکه

گیا گواره: گیاه‌که‌ لاسکی گوله‌که‌ی هه‌لۆله و

مندالان لاسقه‌که‌ی تیک ده‌به‌زینن و گواره‌ی پی

دروست ده‌کن. [ف] نام گیاهی است

گیا گولینگه: گیاه‌که‌ گه‌لای وه‌ک فریزوو وایه

گولی سپی دهر ده‌کا و له‌ نیوقه‌دیییه‌وه چهند

گه‌لا به‌یه‌که‌وه وه‌ک گولینگ شوپ ده‌بنه‌وه. ئهم

گیاه مالی کراوه و له‌ گولدانیشدا ده‌چیندرئ. [ف]

نام گیاهی است

گیا گه‌نان: کاتی گیا زه‌رد بوون له‌ سیه‌هم

مانگی به‌هارد، جۆزه‌ردان. [ف] خرداد

گیا مووینه: گیاه‌کی گه‌لا پان و تووکنه‌ مالات

ناخوا. [ف] نام گیاهی است

گیا مه‌لا: گیاه‌کی گه‌لا پانه وه‌ک گوی‌به‌رخۆله

وایه بۆ دۆکولیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی خوراکی

برای آش دوغ

گیا هه ویندار: گیاهه که گه لای پانه له نساری کتیوان ده پووی له سهر برینی جی ده می ماری ده نین ژاره که ی ده کیشی. [ف] اسم گیاهی دارویی است

گیاهه پو: گوی که ره

گیاسره: گیاهه که وهک خوژلیک وایه به گهرمای نیوه پو گه لاکانی سارد و سهر دروینه وان و ده شته وان له ژیر گوژه و کیتسه له ماستی داده نین، یان تیتده پینچن سارد راپیده گری. [ف] نام گیاهی است که در گرمای تابستان برگهایش سرد و خنک است

گیاسنده: گیاهه که له نیتو ویتجه دا به توپهل شین ده بی. [ف] نام گیاهی است

گیاهه له: گیاهه کی گه لا پانه وهک ترشوکه وایه بو دوکولیو ده بی. [ف] گیاهی است برای آش دوغ گیان له سینگ : (۱) بریتی له خویری و که م غیرهت، ترسه نوک (گیان سهخت. [ف]) کنایه از ترسو. (جان سخت.

گیان بژوین: هو ی ژیان، بووژینه ره وه. [ف] زندگی زا

گیانه لگیان: گیانی گیانی. (دووس گیانه لگیان له برا خاستره. [ف] دوست جانی

گینچوک: گویچه، گوی. [ف] گوش

گیرفان پوولی: نهو بره پاره یی بو خه رچی پوژانه ده دری به که سیک که له گیرفانیدا هه لیگری. [ف] پول توجیبی

گیزبه ل: جوړیک شنکی گه لا پان و قوپه نه یه،

گیزبه له، گیزبه لوک. [ف] نوعی شنگ که برگهای پهن دارد

گیزمه: چه کمه، جزمه، کهوشی مل دریتز بو زستان. [ف] چکمه

گیزره مشکانه: بادامه عه رزیله. [ف] بادام زمینی

گیزالی: شینواو، ئالوزکاو، که سیک که قژن و سهر ئالوزه. [ف] ژولیده

گیزداخ: بریتی له مروقی ساده و فریوخور. (چون ده توانی فریوم دا خو گیزداخ نه کراوم. [ف]

کنایه از کسی که ساده است و زود کلاه سرش می رود

گیزوولکه: گیزوکه، گیزووژ. [ف] گنج و منگ

گیزه با: گیزه لووکه، باگه پ، باهوژ، گهرده لولول، که په پینچ، گه ژکه پ نیک. [ف] گردباد

گیزی نه سکه ندهر: ته نگه ی زور سهخت و نه سته م، پهنگه سی گو شه ی بیرمؤدا بی.

(که وتوومه گیزی نه سکه ندهر. [ف] در تنگنا افتادن.

گیسکه ناودتی: بریتی له پیای ژنانیله ی کو لانگه پ و تو لان. [ف] مرد خاله زنک که در کوچه ها پرسه می زند

گیلم به رباغ: گیاهه کی به هارییه بو دوکولیو ده بی. (بو سهیری بووک له هه رلاوه/ گیا و گول

سهری دهره تیاوه/ میکووک، په کیشه، نه سه پناخ/ ئالقه تیز و گیلم به رباغ «هه ژار». [ف] نام گیاهی

است

گیله وه ژه: دهرده سهری، گیره و کیشه. (نهو مارزه تووشی گیله وه ژه یه کمان ده کا. [ف] در دسر

گیلیژه: گیله وه ژه، ئاژاوه، دهرده سهری. [ف]

دردسر و گرفتاری

[ف] نوعی زالزالک نامرغوب

گيو: پووهك، سهوزه و چيمه. [ف] سبزه و گيوڙه كوله: گيوڙيك كه داريكي كورته بڼه و

چمن كولهی ههيه. [ف] نوعی زالزالک

گيوڙه ريخه: جوړی گيوڙی ورد و تام ناخوش. گيوڙه موره: ډ گيوڙوه ريخه

لا بؤ شل کردن: چاوپوشی کردن و گوی

پینه‌دان بؤئه‌وهی له لایه‌که‌وه دهر باز بی. (لای

بؤ شل که با ه‌لی.) [ف] جا خالی دادن برای

کسی که بتواند فرار کند

لابوو: شه‌له‌که، شپله‌که، به‌ربه‌ستی ئاو به خؤل

بؤئه‌وهی به لایه‌کی تر دا بروا و له زهوی ئاژین

بی. [ف] سد خاکی برای انحراف آب جوی

لابیتر کردن: هه‌لاواردنی به‌رخ له مه‌، جیا

کردنه‌وهی په‌ز و بیچوو. [ف] جدا کردن گوسفند

و بره از هم

لابیتر: که‌سیک که کاتی مه‌ردوشین یارمه‌تی

بیری دها و لای بؤ ده‌گری که به‌رخه‌ل تیکه‌ل

نه‌بن، هه‌روه‌ها مه‌ر و بزئیک که بؤ دوشین

پاناوه‌ستی ملیان ده‌گری هه‌تا بیری ده‌یان

دوشی. [ف] کسی که به دوشنده حیوان کمک

می‌کند

لاپابوون: لاق وه‌رگه‌پان. [ف] رگ‌به‌رگ شدن پا

لاپور: که‌لاکی پزیو، لاشه‌ی گه‌نیو. [ف] لاشه‌ی

گندیده

لای بیوون: لاق وه‌رگه‌پان. [ف] لاپا بوون

لای بیوون: لاق وه‌رگه‌پان. [ف] لاپا بوون

لای: (+) لیژایی و هه‌وران. (وریابه ریگا‌که زور

لای و ناخوشه باره‌که‌ت لی نه‌که‌وی.) [ف] راه

سخت و شیب‌دار

لاچیر: مونه، خیتسه، مؤره. [ف] چپ‌چپ نگاه

کردن

لاخوزه: لاقوزه، گرکه‌ی لاقوپاو که شوینه

قوپاوه‌که‌ی نه‌رم و تاله. [ف] گرمکی که یه‌ک

طرفش نرم و تلخ است

لاراو: دژاو، زه‌وینی نابار و لیژ که ئاوی پتوه

گیر نابی. [ف] زمینی که به‌خوبی آبیاری نمی‌شود

لاره‌با: لابا، خواره‌با، بایه‌ک که نه شه‌ماله و نه

زریان. [ف] باد شرقی یا غربی

لاژکه: لاژک، لاژ، گه‌مژه، حه‌پؤل، گه‌وج، خؤل،

هیر. [ف] ابله

لاژوار: کانگه‌ی سروشتی، کان. [ف] معدن طبیعی

- لاسا بانکه ره: سهرمازه له، خه مه گرو، بز مژه. [ف]
- آفتاب پرست
- لاشق: لاسک، لچک، ساقه ته. [ف] ساقه
- لاسه مه: شلیوه، به فر و باران بارین پیگه وه. [ف]
- باران و برفی که با هم می بارند
- لافا: دوقا و پارانه وه، ژارین. [ف] نیایش
- لاقی تیکل هاتن: به گیره گیر به ریډا پویشتن و
- سهرسم دان. [ف] سکندری خوردن
- لاقرتن: زوربلی: چه قه سرق، چه نه وه،
- چه نه ویرغه، هه رزه چه نه. [ف] وراج
- لاقوزه: ☞ لاخوزه
- لاقوهرگه ران: لاپابوون، لاپا کردن. [ف] رگ به رگ
- شدن پا
- لاکوش: (+) یارمته تی، یاریده، هاریکاری، (که س
- نایه ته لاکوشمان). [ف] کمک
- لاکیش: (+) لبادی پان و گه وره. [ف] نمد بزرگ
- لالکین: پارانه وه، سکالا، لالانه وه. [ف] لابه کردن
- لاله و مه رده نگي: شه مدانی به رده می بووک و
- زاوا. [ف] شمع دان
- لاله خو: خه وی زور و تا نیوه پو هه لنه ستان.
- (من له به یانی زووه وه هه ستاوم ته ویش خه ریگی
- لاله خه وه). [ف] خواب راحت
- لاله نگي: نارنگی، خوش داکه نه. [ف] نارنگی
- لاماله: بیستانه گرکه ی دیم. [ف] جالیز گرمک در
- زمین دیم
- لامه زه ب: (+) بی دین، له دین لاداو، بی پروا. [ف]
- لامه سب: ☞ لامه زه ب
- لانکه شکاو: بریتی له مروی شهل و خوار و
- خنج. [ف] کنایه از آدم فلج
- لانکه کردن: راژان، هه ژان به ئارامی، راتله کان
- به نه رمی. (که میه که به سهر شه پوولی نه رمی
- ئاوه که وه لانکه ی ده کرد). [ف] جنبیدن یواش
- لانه ولان کردن: ئه م دیوه و دیو کردن، تلاندنه وه،
- گه وزاندن. (با لانه و لانت که م/ با شان و شان
- که م/ شه و له نیو جیدا/ رۆژ له بهر دیدا.
- «گورانی»). [ف] غلطاندن
- لانه ویتن: لانه وان، بالداری هیلانه گوم کردوو،
- په په وازه، ته وه لا. [ف] پرند آشیان گم کرده
- لانی کویتره: کونه لان، هیلانی کون. ☞
- کونه لان
- لانجینه: پنه، ته خته یه که ئه نگوتکه هه ویری
- له سهر پان ده که نه وه ته خته تیری. [ف] تخته ای
- که نانوا چونه ی خمیر را بر روی آن پهن
- میکند.
- لاوژو که: (+) خپه که ی نیو زه نگوله که
- ده له ریته وه و زه نگوله که زپه ی دی. [ف] مغزی
- درای که به لرزش درمی آید و زنگ صدا
- می دهد
- لاومهت: هه رزه کار، لاو، گنج. [ف] جوان.
- لاوهچ: خه لیج، که نداو. [ف] خلیج
- لهرلهر: گرپی گرپی، زبر. [ف] زبر
- لرفاندن: (+) دهنگی و شتری لۆک، (لۆکه رهش
- دهستی کرد به لرفاندن). [ف] صدای شتر نر
- لرغه: (+) دهنگی و شتر. (و شتره که لرغه ی دی). [ف]
- صدای شتر

- لغاوبړه: () له غاوه بړکې، لغاوه بړې، برينداربوونی سووچی دهم؛ () ناوی بالنده يه که، لغاوگورگه. () زخمی شدن گوشه‌ی دهان؛ () گلاریول بال سیاه
- لغاوگورگه: لغاوبړه، بالداریکي بوره به قه د سیرویهک دهې. () گلاریول بال سیاه
- لغان: له غاو، لغاو. () سپه که ی لغان نه کړد. () لکام
- لقوته: چیشته، پینخوری له سه ر ناگر کولای. () غذای پخته
- لقوته چی: چیشته لینر، ناشپن. () آشپز
- لوېر: پسان و پيشال هه لدانی گوریس و که ندر. () گوریسه که لوېر بووه نو باره قورسه ی پی هه لئاکیشری. () طنابی که نیمه پاره شده باشد
- لوتاله: جوړی گیای که لا باریکه زور تاله و مالات نایخوا. () نام گیاهی تلخ
- لوزه نگر: لوزه ندر، زه به لاج، ته ژه. () لندهور
- لوشه کره: جوړی گیای که لا باریکه مالات باشی دهخوا. () نام گیاهی است
- لوفه کردن: هه ولدان، تیکوشان، (ژبو نه وکاره که له ک لوفه کړن). () کوشش کردن
- لۆکه میشه: گیاهه که بستیک به رز ده بېته وه دواي وه رینی کوله که ی شتیکی وهک لۆکه دهر دهکا. () نام گیاهی است
- لؤلک: به چکه ی ورچ و به راز، بووده له، کووده له، بزه له. () بجه ی خرس و گراز
- لؤم: مه لغه، نیل. () اهرم
- لؤن (+) () زه لکاو، گه ناو، زؤنگ. () که ول، پیسته.
- () باتلاق () پوست حیوان
- لووپ ژهن: هه للاج، په رکه ر، هه لاج، که سیک که به کوتک و که وان لۆکه و خوری شی دهکاته وه. () حلاج
- لووت بادن: بریتی له نارازی بوون. () لووتی بادا و بری. () کنایه از نارازی بودن
- لووت به لووتدا ته قین: () لووت به لووته وه ته قین
- لووت به لووته وه ته قان: () لووت به لووته وه ته قین
- لووت به لووته وه ته قین: له پر توش بوون. () له ناکاو لووتم به لووتیه وه ته قی. () ناگهان برخورد کردن.
- لووت خووساندن: بریتی له دلنیا کردن، پازی کردن، خاترجم کردن. () خاطر جمع کردن
- لووت پاسان: خوینی لووت به ر بوون، که پو پاسان. () خون دماغ
- لووت رق بوون: خه جالت بوونه وه، شهرمه زار بوون. () دواي پروداوه که هه رکه چاوی پیی که و لووتی ره ق بوو. () شرمسار شدن
- لووت هه لقرچاندن: لووت بادن، بریتی له نیشاندانی توو په یی () لووتیکی هه لقرچاند و بری. () با تنفر نگاه کردن
- لووت هه لمه ساندن: پیش خوار دنه وه و رق هه ستان. () دوو سنی پوزه لووتی هه لمه ساندووه. () عصبانی و بغض کرده
- لووتاوېژ: (+) که سیک که له خوار دندا به قیز و بیزه، دژخوراک. () بدخوراک

كه چاره نووسی نادياره. (له به ینی چالان و مالاندا سرگره رډان ماو ته وه). [ف] كناية از بلاتكلیفی

له تك و تاس چوونه وه: بریتی له به زین و مات بوون له شه پدا، بوړ خواردن. [ف] كناية از شكست خوردن در جدال

له هه رام گه پان: خه سار بوون، زایه بوون. (هیچی به له و نییه هه رکاری کا له هه رامی نه گه رنئ). [ف] ضایع شدن

له هه رام گت پان: خه سار کردن، زایه کردن. (دهست بز هه ر شتی ده به م له هه رامی ده گنیرم). [ف] ضایع کردن

له هه وسالان راست بوونه وه: بریتی له زور چاك خه و لی كهوتن. (بیژی خه وی لی كهوتن؟ نه ری له هه وسالان راست بوته وه). [ف] خواب هفت پادشاه را دیدن

له دهم تفین: (تف له دهم کردن، بریتی له فیر کردن و هاندانی كه سیک بز قسه یان بز کارینک:) دوو كهس كه یهك قسه ده كهن. (ده لی له دهمی یهك تفین). [ف] تحریك کردن کسی برای کاری یا حرفی: (دو نفر كه یك حرف می زنند

له پوو چوون: ته ریق بوونه وه، به شه رمدا كهوتن و دهست له قسه هه لگرتن. (مینه رپو هه مالندراوه به هیچ شیوه یك له رپو ناچئ). [ف] از رو رفتن

له زهرافات كهوتن: كز و لاواز و بی هیز بوون، ثو قره و تاقت لئ پان. (مینه دی خه م خواردرووه

لووپ: ژاله، كه ركوژ، رولك، لووپك، لوپ. [ف] كياه خر زهره

لوس: (+) ژاكو، سیس، پرووكاو. [ف] پژمرده لووش کردن: هه لלוوشین، قووت دان به ساغی. [ف] بلعیدن

لووشه گورگانه: جوړی گیای گه لا پانه وهك لووشه ده چی و لاسقی سه وزه وهك لووشه لاسقه كهی سوور نییه و بز خواردنیش نابئ. [ف] نام گیاهی است

لوئ: فرو، قاخنات، كه ركه. [ف] آغوز لوپ: ٢٠ لوور

لویی: په ردهی دركای چادر، لویه کی دركای خپوهت كه هه لده درپته وه. [ف] لایه ای از درب خیمه كه باز و بسته می شود

له ئاوی شه و پاریز کردن: بریتی له پاکی و نه كړدنې تاوان و كاری خراپ. (مینه مروفتیكي پاكه له ئاوی شه و پاریز دهكا). [ف] كناية از پرهیز کردن از گناه

له باو كهوتن: (له مؤد كهوتن، نه و كراسه ئیتر له باو كهوتن وه:) پیر بوون و بی تاقت بوون. (جاران باویكي بهس بوو، به لام نیستا له وهش كهوتن وه). [ف] از مد افتاده: (پیر و بی حوصله شده

له بلان: جوړیك هه لپه رینه دهست له سه ر شانی یه كتر داده نین و هه لده په رن. [ف] نام یک رقص كردی.

له به ینی چالان و مالان: بریتی له كه سیک كه هیشتا بز لایهك ساغ نه بوو بیته وه، یان كه سیک

سالم بيرون آمدن كوزه و ظرف سفالي از
كورڅه؛ (پخته شدن مرد

له كهری شهيستان دانه به زين: بریتی له
پنچه قاندن و سوور بوون له سهه قسهی خو.
(برا عه يبه ئيتړ له كهری شهيستان دابه زه بږ
مه به ست دلی كه س نيهه.) [] از خر شيطان پياده
شدن

له گوشتا سوور بوون: بریتی له زور قه له و
بوون. [] كڼايه از چاق شدن

له لووتی فيل بهر بوونه وه: بریتی له پوز و
هواي زور (مینه به پوزه ده لني له لووتی فيل
به ربړته وه) [] كڼايه از تكبر زياد

له هه لادان: (له قاودان:) هه را و كورڅه كور
ساز كړدن. (په بهو ډوله له هه لای دا و هاواری
كړدن.) [] افشا كړدن راز: (بانگ برآوردن
له بره چوون: له كه لك كه وټن، چه پرهك بوون.
(كه ره سهی كاره كه ت به جاري له بره چوون.) []

قرازه شدن وسیله ی كار
له پلووك: جؤلانه، دیلانن، هه لوروك، هیزوك،
دنكلاف. [] تاب

له بن هیتان: (خاشه بږ كړدن، له پهك و
پیشه وه دهره یتان، (دهستی دا لقی داره كه و
له بن هیتای:) پروخاندنی حكومهت و له ناو
بردنې. (خلك راپه رپن و حوكومه تی شایان
له بن هیتا: [] از بیخ و بن بر كشيدين؛)
سرنگون كړدن حكومت

له بڼه وه بږ: كه سیک كه خوئی وهك دوست
نیشان دها و به نه یتنی زه بر دوه وشینن.

به جاري له زهرافات كه وتووه. [] زار و نزار و
بی قرار شدن

له سهه گه ږان: له دهور گه ږان، به قوربان
بوون. (دهك له سهه ت گه ریم) [] قربان و
صدقه (دورت بگړم)

له شهقه ی بال دان: له پر هه لفرین، شه قزنی بالی
هات و هه لفری. (كه وه كه له شهقه ی بالی دا و
هه لفری.) [] ناگهان پر كشيدين

له قنگ دهره یتان: بریتی له فریسو دان و
لی ساندنی شتيك. (تو ده تكوت زیره كم، ناخري
ماله كه یان له قنگ دهره یتای.) [] كڼايه از فریب
دادن و گرفتن چیزی از کسی

له كار كړدن: (مهحتل كړدن خه لكی له كار.
(تو خودا بږو له وه زیاتر له كارمان مه كه:)
به كار هیتانی شت و كه لوپهل. (دور پښخوی
قورمان له كار كړد نه مږو.) [] معطل كړدن:)
مصرف كړدن

له كار كه وټن: ټ له كار كه وټن
له كار كه وټن: (له كار كه وټن، توانای كار
نه مان، (مینه ماندور بووین له كار كه وټن.) ؛)
خراب بوونی كه ره سه و مه كینه ی ماشین.
(مه كینه كه له كار كه وټ.) [] بږ رموق شدن
انسان:) از كار افتادن وسیله

له كل دهره اتن: (به ساغی هاتنه دهری دیزه و
گوزه له كل. (باش بوو گوزه كانمان له كل
دهره اتن.) ؛) بریتی له پوخته بوون و خارانې
مروف، چیشتنی تال و شیرینی ژیان. (تازه
خه مت نه بږ كورڅه كه ت له كل دهره اتووه.) []

- فه‌قیرۆکه‌ی رق له زگ. (ئه‌وه له بڼه‌وه‌بریکه وهک مار پڼوه ده‌دا، به‌وه‌فه‌قیرییی تی‌مه‌که‌وه.)
- ☐ ظاهر دوست و باطن دشمن
- له‌بنی کووله که دان: ده‌رخستنی کاکلی مه‌به‌ست و ناشکرا کردنی کاریک. (مه‌تا بۆیان له‌بنی کووله‌که‌که نه‌ده‌ی تی‌ناگه‌ن.) ☐ فاش کردن
- له‌به‌ر مردن: به‌قوربان بوون. (جوانه رده‌وت و رویینت گیانه له‌به‌ر سایه‌ت مرم/لاده بتبڼم له‌به‌ر ئه‌و به‌ژن و بالایه‌ت مرم «حه‌قیقی».) ☐ قربان صدقه شدن
- له‌به‌رچوون: (به‌پینی رینگا (هو‌کاک‌ی رڼیوار رڼم له‌به‌ر ناچن)) ئه‌نجام دانی کار (کاره‌که‌مان له‌به‌ر ناچن) ☐ پیمودن راه (پيش‌برد کار
- له‌به‌ریه‌ک چوون: لیک بلأوبوون، ته‌قین و پرژ و بلأو بوونه‌وه، (دولابه‌که‌مان له‌ده‌ست که‌وته خوارئ و له‌به‌ریه‌ک چوون) ☐ از هم پاشیدن
- له‌پڼ ده‌رچوون: گوڤه‌ه کردنی هه‌لاتن و به‌ریدا رویشتن، مله کردن له‌رویشتندا. (واه‌له‌دی که‌س له‌پڼی ده‌رناچن) ☐ به‌پایش رسیدن
- له‌ته‌ر: (+) ته‌شی، نه‌ته‌ره. ☐ دوک
- له‌ته‌وچین: سوال‌که‌ر، خوازه‌لوک، که‌ماسا، ده‌روژه‌که‌ر. ☐ گدا
- له‌خو قشین: خو هه‌لتراندن، له‌خوبایی بوون، بافیش له‌خو کردن. ☐ غرور و به‌خود بالیدن
- له‌خو نووسان: ده‌خو نووسان، قه‌وت له‌خو دان، (مه‌رچه‌ندی له‌خو نووسا قه‌وه‌ی پینی نه‌شکا.) ☐ کلنجار رفتن
- له‌خوم: هه‌وسار، لقان، ره‌شمه. ☐ افسار، لگام،
- زمام
- له‌خوس گرتن: شتی وشک له‌ئاو کردن، له‌ئاو نانی شتیک بۆشه‌وه‌ی بخووسی. (خورییه که‌میلاوییه‌کانم له‌خوس گرتوه.) ☐ خیساندن
- له‌خوس نان: ☐ له‌خوس گرتن
- له‌دین ده‌رچوون: بریتی له‌تووڤه‌ بوونی زۆر، رق‌هه‌ستان، (که‌چاوی به‌و دیمه‌نه‌که‌وت له‌دین ده‌رچوو.) ☐ ده‌ری شدن
- له‌رزانه‌کیش: دۆشاو، شیله‌ی میوه. ☐ مارمالاد
- له‌رکه‌له: رپوه‌له، کز، دالگوشت مروقی له‌ری وردیله. ☐ لاغر
- له‌ژیر چه‌کوشی شه‌یتان ده‌رپه‌ریو: بریتی له‌مندالی زۆر هار و هاج و بزۆن، (ده‌لنی له‌ژیر چه‌کوشی شه‌یتان ده‌رپه‌ریوه.) ☐ کنایه از بچه‌ی بسیار شلوغ
- له‌ژیللا هاتن: له‌خواره‌وه هاتن به‌ره‌و سه‌ری. (که‌له‌ژیللا هات زانیم شتیکی به‌ده‌مه‌وه‌یه.) ☐ از پایین به‌طرف بالا آمدن
- له‌سه‌ر ته‌وه‌ر و بسته‌لا‌بردن: بریتی له‌وه‌رگیران و لا‌بردنی که‌سیک له‌سه‌ر خو و خده‌ی خۆی (له‌وه‌تا له‌که‌ل ئه‌و کوره ده‌که‌پئ له‌سه‌ر ته‌وه‌ر و بسته‌ی لا‌بردوه.) ☐ کنایه از از راه به‌در کردن کسی
- له‌سه‌ر رویشتن: (+) له‌سه‌ر سه‌فه‌ر، ره‌وته‌نی. ☐ سفری
- له‌علی قه‌وز: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی بوو ژنان ده‌یانکرده‌گولونجه. ☐ نام پارچه‌ای قدیمی
- له‌قاودان: له‌هه‌للادان، بلأو کردنه‌وه‌ی راز و

كه هېشتا گوله‌كې دهر نه هاتووه. [ف] آېستن؛
(شاخه گندم كه هنوز خوشه درنياورده

له‌مته: ته‌وه‌زل، ته‌مبه‌ل، ته‌پلوس، كاهيل. [ف]
تنبل

له‌مل كه‌وتن: له‌كول كه‌وتن، (شوكور له ملان
كه‌وت خړ ديقې پې‌كردن.) [ف] نجات يافتن از
دست كسي

له‌مه چيتر: له ئيمه باشتړ، پهرې، فريشه.
جندوكه. [ف] از ما بهتران

له‌نگيزه: (+) باران به باوه. [ف] بارش باران با باد
له‌نيا: (پرېشكه ئاوى تاښه:) (كانپيه‌كه له نزېك
شارى قه‌لادزئ. [ف]) قطره‌ى آبشار: (چشمه‌اى
در نزديكى شهر قه‌لادزه

له‌ون لن‌گورپان: خه‌ره‌فان، شيت بوون و حال
تيكچوون. (چون كارى وا ده‌كم خړ خودا له‌ونى
لن‌نه‌كورپوم.) [ف] عقل از دست دادن

له‌ون لن‌گورپاو: خه‌ره‌فاو، سه‌فى بوو. (لن‌ي‌كه‌رې
نه‌وه تازه له‌ونى لن‌گورپاوه.) [ف] عقل از دست
داده

له‌ونج: ميرگ، چينك، شويڼى سه‌وز و چيمه‌ن
له‌جنگاي زونگ. [ف] چمن
له‌وه‌ننه: عه‌تر، گولاو. [ف] گلاب، عطر

لن‌يان: ليمان، ئاويكى زهره و لينچقه به له‌شى
بيچووى تازه زاوه‌وه. [ف] مابيع لزجى كه روى
بدن بچه تازه متولد شده است

لن‌پاكستان: پاتالېك كه له كساتى زان‌دا
لن‌نابيت‌هوه و ده‌ست ده‌كن به زيني‌دا و
به‌چكه‌كې دهر دپن. (مانكه‌كه لن‌نابيت‌هوه ده‌بى

نه‌ينى. (ناويري زمانت بگه‌رې خيرا لیت له قارو
ده‌دا.) [ف] افشاكردن راز

له‌قه له با دان: له‌قه له ئاسمان دان، بریتى له
زور تووړه بوون. (واى برق هستابوو له‌قه‌ى له
با . ده‌دا.) [ف] كنایه از عصبانى شدن

له‌قه له ئاسمان دان: بریتى له برق هستانى
زور، چنگ له ئاسمان گير كردن، (رقى هستى
له‌قه له ئاسمان ده‌دا.) [ف] كنایه از بسيار عصبانى
شدن

له‌قه‌ره‌دان: له‌ته‌ره‌دان، بن گل خستنى به‌رى
بيستان به بركه‌كه‌يه‌وه بوئه‌وه‌ى كه‌س لى
نه‌كاته‌وه. [ف] پوشاندن خربزه و هندوانه در
جاليز برای اينكه ديده نشود

له‌قه‌فه: ړكه، تووله، قه‌فه‌ز. قه‌لفه‌ز. [ف] قفس
له‌گوڼى گادا خه‌وتن: بریتى له بن‌خه‌به‌رى زور،
(خه‌به‌رى هيچيان نيه مه‌ر ده‌لى له‌گوڼى گادا
خه‌وتوون.) [ف] كنایه از بی‌آگاهی زیاد

له‌گه‌ل تړى بزى به‌شه‌ر هاتن: بریتى له زور
تووړه و جينگزی و به پهلپ و بيانوو. (جا نه‌وه
له‌گه‌ل تړى بزى به‌شه‌ر دى بو نه‌وه ده‌بى قسه‌ى
له‌گه‌ل بگه‌ى؟) [ف] كنایه از آدم عصبانى و
بهانه‌گير

له‌گه‌ل تړى خړ به‌شه‌ر هاتن: بریتى له كه‌سيك
كه هميشه تووړه‌يه و كه‌س ناوړى قسه‌ى
له‌گه‌ل بكا. (مينده كه‌م جيكه‌ل‌دانه له‌گه‌ل تړى
خړى به‌شه‌ر دى.) [ف] كنایه از آدم بهانه‌جو و
بی‌حوصله

له‌م‌پې: (زگړې، ئاوس:) گه‌نمى كاتى قه‌فوكول

- لیی (راکیشن) [ف] با دست بیرون آوردن بچه حیوان هنگام زایش
- لیروو: لیک، ئاوی دهم. [ف] آب دهان که ناخودآگاه بیرون می‌ریزد
- لیرووی: لیکن، که سیک که همیشه لیک به دهمیدا دیته خواری. [ف] کسی که همیشه آب دهانش می‌ریزد
- لیژاو: ئاوی که له لیژی دیته خواری، تافگه. [ف] آبشار
- لیژه: له سهریک هه لچندرایی پیک و پیک، بۆ خشت و ته پاله به کار دئ. (خشته کان و شک برونه وه له لیژه یان ده). [ف] فتر
- لیقار: که نار، قهراغ، لیوار. [ف] کنار رودخانه
- لیقهت: به رتیل، سمیل چه ورانه. [ف] رشوه
- لیک په بادان: نقورچک له یهک گرتن، (وا وهره جوانی به رهو من سهرده من/ لیک په بادا دهین خه م به بادا دهین دهم دهمی. «راوچی».) [ف] نیشگون گرفتن از هم
- لی کالانه وه: لی هاتن، پی که وتن. (ئه و بهر که تازانه ی زور لی ده کالیتیه وه، کار جوانی هه له خوی ده کالیه وه). [ف] لیاقت
- لیکدان: (+) زهر ب کردن. [ف] ضرب کردن
- لیل بوون: پهنگ تیک چون له بهر توو بهی، قهلس بوون. (هینده کوری چاکه سه د قسه ی پی بلی لی نابین) شلوی بوون. [ف] عصبانی شدن
- لیمه ران: لیمه لان، شوینیک که پمل و لیم دایگرتین. قهراغ چوم که لمی لینه. [ف] ماسه زار
- لیمه لان: ☞ لیمه ران
- لی نی شک: خلیسکین، خشخشوکی. قوونه خلیسکی. [ف] سرسره بازی
- لیو په پین: له رینه وه ی بی نیختیاری لئو. (ماوه که لیوم ده پیری بلی کی ماچ بکه م). [ف]
- لرزش ناخودآگاه لب
- لیوی: فرو، خوراکیکه وهک ماست له ژهک دروست ده کری. [ف] آغوز

مابه‌قی: پاشماوه. (مابه‌قیی پارده‌کم بفر برده‌وه.)

□ باقیمانده

ماتگه: لقی ناسکی دار، وچه، سه‌رتوول. □

شاخه‌ی نازک درخت

ماتماتیک: بیرکاری، ریازی و حیساب. □

ریاضی

ماتولکه: مه‌لوتکه. □ قنداق کردن بچه

ماچق: لقیکه له بن‌زاراوه‌ی گوران. □ شاخه‌ای

از لهجه‌ی گوران

مار برژین: بریتی له ژنی بی‌حه‌یا، ژنی ده‌مشیر

و جنیو‌فروش. □ زن مکار و حیل‌باز و بددهن

مار پی‌گیران: بریتی له قسه‌برکردن له‌لای

که‌سیک و رازی کردنی. (ماری نه‌و بن‌ره‌زایه به

کی ده‌گیری؟) □ کنایه از رفتن حرف پیش کسی

مارجیوه: مه‌یدانی خشت‌پیژان. □ میدان

خشت‌زنی

مارگه: چوری کاموای باریکه بو گولدووزی

ده‌بی. □ نوعی کاموای باریک برای گلدوزی

مارمردگ: بریتی له مروقی فه‌قیروکه‌ی

له‌بنه‌وه‌بر. □ کنایه از آدم به ظاهر مظلوم و در

باطن بی‌رحم

مارمژ: (بریتی له مروی کز و دالگوشت؛)

بریتی له ژنی بی‌حه‌یا و ده‌مشیر، (نه‌و مارمژه

ده‌می هه‌لمالی ده‌مانخوا). □) کنایه از آدم لاغر؛

(کنایه از زن بی‌شرم

مارمژیو: بریتی له مروقی کز و لاواز، مارمژ.

□ کنایه از آدم ضعیف و لاغر

مارق: (+) ناوی پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی بوو ژنان

ده‌یانکرده کراس. □ نام پارچه‌ای قدیمی زنانه

مارودوو: (+) رویشان به‌شیوه‌ی پیچه‌لاو‌پوچ.

(مارودوو به شاخه‌که‌دا هه‌لکه‌ران). □ رفتن به

تریکه زیگزاگ

مارووکه: مارق، پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه‌بوو.

□ نام پارچه‌ای قدیمی زنانه

ماره‌زيله: ماره‌زيو، هه‌زارپي، زيلوو. [ف] هه‌زارپا

ماره‌قان: هه‌لاله، گه‌رده‌ي كول. [ف] گرد گل

ماري زهنگي: په‌شمار، ماري په‌ش. [ف] مار سياه

ماري كتكي: جوړي ماري بڼه و ژه‌هراوييه. [ف]

نام يک مار سمی خطرناک

ماريچه: ماليچه، چاره‌سه‌ر کردني نه‌خوشي،

ده‌رمان کردني برين و نه‌خوشي. (ده‌رديکي

گرتووه به هيچ هه‌کيمي ماريچه‌ي نايه). [ف]

معالجه

ماريله: (+) ناوي که‌مي چۆم و شيوو کاني

(ناوي کانييه که وا که‌م بوته‌وه به‌حال ماريله

ده‌کا). [ف] آب اندک رود و چشمه

مارپيواس: جوړي پيواسه وهک پيواسي

بن‌به‌ردی لاسقه‌که‌ي پان و سپي و ناوداره.

پينچ جور پيواس هه‌يه، باسکلاو، نيترکه

پيواس، پيواسي بن‌به‌رد، له‌قله‌قه، مارپيواس. [ف]

نوعی ریواس

ماز: (+) سه‌ري کني، لووتکه، دوند، گاز، تروپک.

[ف] قله، ستیخ کوه

ماز: (به‌راني چوار ساله؛) زنجيره‌کنيو. [ف]

قوچ چهار ساله؛ (رشته‌کوه

مازوو: (+) پشکيل، ئه‌وشته خره‌ي گۆره‌بييازي

پي‌ده‌که‌ن. [ف] تيله‌اي که با آن جوراب‌بازي

می‌کنند

مازووت: شاپليت، مه‌شفه‌ل. [ف] مشعل

مازه‌را: ماجه‌را، به‌سه‌ره‌ات، رووداو. [ف] ماجرا.

ماژه: ده‌موچاو، ئه‌دگار، سيما، روخسار، ديم.

[ف] چهره

ماسست و دوشاو: جوړيک موورووي دوو

په‌نگه بو ته‌زينج وهک ماست و دوشاوي تیکه‌ل

کراو وايه. [ف] نوعی مهره برای تسبیح

ماستاوي کولکن: بریتی له ماستاوي خه‌ست و

خول. [ف] کنایه از ماست و آب غلیظ

ماسله: گريس، چه‌ورييه که بو ئاسنه‌واله‌ي

ماشين و ده‌رگا و ... که‌لکي لي وه‌رده‌گرن. [ف]

گريس

ماسميژ: سيس، ماسميژ، جوړه ميشيکه له

ميشه‌نگوين ده‌چي. [ف] نوعی مگس شبیه

زنبورعسل

ماسميژ: ماسميژ

ماسوولکه‌ژي: گوشته رهگ، په‌گي گه‌وره‌ي

له‌ش. [ف] رگ گوشتی

ماسييه خه‌شه: خه‌شه ماسي، ماسييه خاتون،

جوړيک ماسي پتوک پتوکه. [ف] نوعی ماهی

ماسييه په‌شه: په‌شه ماسي، جوړيک ماسي

په‌شه به قولاپ ناگيري و ده‌چيته بن گومانه‌وه.

[ف] نوعی ماهی سیاه رنگ

ماشک: (+) چيشته‌قولی، چيشتي مندالان له

کايه‌دا. [ف] توشه‌ي کودکان

ماشيو: شيوي چکوله، جوگي گه‌وره. [ف] جوی

بزرگ

ماق: (+) واق، سه‌رسووپمان. [ف] متحیر

ماق بردنه‌وه: واق وپمان، سه‌رسووپمان،

سه‌رسام بوون. [ف] متحیر شدن

ماق مان: واق وپمان، واق بردنه‌وه. [ف] متحیر

ماندن

ماکه رتاش: تاشینی مووی سهر و پیش به
تهواوی. تیف تیفه دان. (ریشه که ت وا ماکه رتاش
کردوه کنج بوک سه وادی لسه کا.) [ف] تراشیدن
ریش به خوبی

ماگه: (+) پفیده، دوشه که یه که نانی پی به
تهندوره وه ددهن. [ف] بالشتک نانوایی

مال: گاسنیک که راست دهکریته وه و زور
ناچه قی. (کاسنه که ی وا مال کردوه به حال
عهرزه که دهرووشینی.) [ف] میزان کردن گاواهن
برای اینکه زیاد در زمین فرو نرود

مالار: خیزانی مال. (مالارمان له خهنگ بریاگه.)
یانی خیزانمان له مالدا نه ماوه. [ف] افراد خانواده
مالبه ند: (+) تهختایی زین، (له سهر مالبه ندی
زینه که قیت دانیشتبوو) [ف] تخت زین

مال خالوو: خالخالوکه، جوړی قالونچه ی چکوله
و سوور و خره خالی ردشی پیوه یه. [ف]
کفشدورک

مالنوسستان: کاتی خهوتنی خه لکی دی و
کووژانه وه ی چراکانیان. (که دیمه سهر لووتکه ی
دهنگت، که هر دوو پیم دهچه سپنیم له سهر
زناریکی نه وی/ نه ره شه با ده میزویی، نه کریوه
و توفی شه وی/ مالنوسستان هر دوو بام
دهکه مه وه: له چوارلاوه زام بانگ دهکم، بن
بسرده وی. «مه بدووللا په شیو.») [ف] هنگام
خوابیدن مردم در شب.

ماله زا: خوشکه زا، خوارزا، منالی خوشک. [ف]
خواهرزاده
ماله کینه: چوارگوشه، چوارخانه. [ف] مربع

مالی کردن: حیوانی کینوی گرتن و له مالدا
پهروه ده کردن، کهوی کردنی جانیه وه ری
وه حشی، پام کردن. [ف] رام کردن حیوان وحشی
مالیجه: ☞ ماریجه

مام چیژنوکه: گیاه کی گول سپیه له نیو نوک و
شیوه رددا شین ده بی. [ف] نام گیاهی است

مام شه به قه: دورینی دوو تهخته به رمال و
جاجم به یه که وه. [ف] دوختن دو تخته سجاده یا
جاجم به هم

مامراوی: مراوی میوه، میوه مراوی. [ف] مرغابی
ماده

مامه چه: مامان، قابیله. [ف] قابله، ماما
مانگادوش: (سه تل، په قره ج؛) که سیک که مانگا
دهدوشی. [ف] (سطل؛) کسی که گاو ماده
می دوشد

ماهی: شقره ی فیل و به راز. [ف] عاج
مایه: (+) وشتری میو، میوه وشت. [ف] شتر ماده

مئاویزه: ویتامین، قیتامین. [ف] ویتامین
متوملوو: ملومو، گه ران و بون کردن سگ بو
پیدا کردن. [ف] گشتن و بو کردن سگ برای پیدا
کردن چیزی

مته ریز: مته ریز، سه نگر، خه ل، مه ته ریس. [ف]
سنگر

مته ق: بن دهنگ. (هرچی قسم له گه ل کرد مته قی
نه کرد.) [ف] ساکت

مهرگات: چه توون، سهخت. [ف] دشوار
محه ندهک: محه ننهک، ئه سپی ره سه ن، (خه لکی
به تالانی ده چیه وه مه ره، ماله، محه ندهک/ من به

تالانم ده چټه وه دوو چاوي ده به له که «حه يران».

[ف] اسب اصیل

مخت: مه قل، ناوه، شعور. [ف] عقل

مختدار: نه قلدار، به ناوه، خاوه شعور. [ف]

عقل

مخول: مه غل، په رچه، مؤلگه ی مه له سه حرا.

[ف] محل استراحت احشام در صحرا

مدريک: زیرهک، وريا، وشيار. [ف] زرنگ

مدورماس: به چکه ئاسکی چالاک و نازا،

کارمامزی توند و تیژ. [ف] بچه آهوی تیزپا

مراوییه ره شه: جوړی مراویی کڼوییه

سهرپشتی ره شه و بنسکی سپییه. [ف] اردک

چشم طلائی

مراوییه سپیله که: جوړی مراویی کڼوییه، بۆره و

خالخالی سپی پڼوه یه. [ف] اردک مرمری

مرته: ورته، سرته، قسه کردن له بنه وه. (له

بنه وه هر مرته ی دی.) [ف] پچ پچ

مرخ: (+) توانایی نه انجام دانی کاریک یان

هونه ریک، ئیستعداد، لینه اتووی. [ف] استعداد

مردهری: میرات، شتی له پاش مردوو به جیماو.

[ف] میراث

مرق: (+) جه غه تاو، چه ورايي سهر گؤشتاو. [ف]

چربی روی آبگوست

مرقاندن: دهنگی به ران کاتی جووت بوون

له گهل مهر. (به رانه که ده مرقیني) [ف] صدای قوچ

هنگام جفتگیری

مرقه مرق: دهنگی په یتا په یتای به ران کاتی

جووتبوون له گهل مهر. (به رانه که به مرقه مرق

رویی بونیو مهره کان.) [ف] صدای قوچ هنگام

جفتگیری

مرؤزیانه: میرووله کردنی له ش. (نازای نه ننامم

مرؤزیانه ی ده کرد) [ف] مورمور کردن پوست

بدن

مروو: (+) موریانه، موریه، مورکه، خۆرکه ی

لیباس و پارچه و ... [ف] موریانه

مروو: ئیشتیا، مگیز، تاسه. (مرووم بو هیچ

خوراکیک ناچی.) [ف] اشتها

مرووسین: هه لمژین، هه لלוوشین. [ف] بلعیدن

مرووشکان: تاسه شکان. (با مرووی بشکی دهم

و لئو و گهرووم/ شاعیریکی هه ردی کوردی

بی دهرووم. «راوچی».) [ف] سیر شدن و اشتها

نداشتن.

مرووشکین: ئیشتیا لابه، نهوس کویرکه ره وه،

تاسه شکین. (بابوله یه کی چه ور و مرووشکینی

پیدام.) [ف] اشتها زدا

مرووهین: ئیشتیا بزوین، شتیک که ئیشتیا

ده کاته وه. [ف] اشتها آور

مروییانی: پیاوه تی، چاکه کاری، کاری چاک و

مرؤف دوستانه. [ف] مردانگی

مره که ره: به ده ده، که ره واله، هه ویرده. [ف]

بلدرچین

مريکار: ئاره زوومه ند، تاسه بار، تاسه مه ند،

تامه زرو. [ف] آرزومند

مزاييک: خشتی ته نک و چوارکؤشه ی دروست

کراو به چیمه تنو و خیز که رووکاره که ی به

ده زگا لووس ده کن. [ف] مزاييک

مزگانا: مزگانی، مزگینی، شیرینی هه والی خوش. [ف] مژدگانی

مزووک: (+) نه زۆک، ئه ستیور، قسر. [ف] سترون

مزیانی: مزگینی. مزگانی. [ف] مژده

مزیج: ئیشیتیا، مگیز، بیزوو، مژدی، مه گیرانی. [ف] ویار

مژدی: مه گیرانی، بیزوو، مگیز. [ف] ویار

مژمژ: چاو چکوله و پپروش، پپوشه چاو، خووته که. [ف] چشم کوچولو

مژیلانک: برژۆل، بژانگ، برژانگ، مژۆل. [ف] مژه

مسۆده: به لا، ئاپۆر، مسییه ت. [ف] بلا و مصیبت

مسۆگر: جی که وتن، جی گیر بوون، دامه زران.

[ف] جا افتاده

مسه با: سه بر، مۆله ت، (مسه بایه کم لێ بگره جاری

کارم زۆره). [ف] صبر

مشاراو: ئاودانی ره ز له خاکه لیوه و بانه مه پدا.

[ف] آب دادن تاکستان در فروردین و اردیبهشت

مشکیدان: ته پۆلکی زبل و زال و خۆله مییش

لێ پشتن، زباله دان. [ف] محل ریختن زبل و

خاکستر

مشوار: خۆراگر، به رگه گر، پایه دار. [ف] مقاوم

مغال: سه رلی شیناو، سه رگه ردان، چه واشه. [ف]

سردرگم

مفوو: چلمن، بلقن. [ف] خلمو

مقه لک: ئاغله ویک، تاوه ی چکۆله. [ف] یغلی

مکول: که مین، بۆسه، ره به ت. [ف] کمین

مکول گرتن: بۆسه نانه وه، که مین دانان. [ف]

کمین کردن

مکووم: قايم، له شکان نه هاتوو. [ف] مقاوم

مگورت: یاخی، سه ره پۆ. [ف] یاخی

مل خووس کردن: مل دانه وانندی به راز و کهل

و گا بۆ شه پ، زیاتر بۆ به راز ده گوتری که ملی

داده نوینی و هیرش ده با. [ف] آماده شدن گراز

برای حمله

مل له بهر مل نان: ئاوقا بوون و به شه پ هاتن،

نانگزا بوون، به گژدا چوون. [ف] گلاویز شدن

ملاژگ: ملاژی

ملاژی: مه لاشوو، ملاشک، مه لاژگ، میچی زار.

[ف] سقف دهان

ملاسکه ملاسک: ملومۆ، بۆ سه گ ده گوتری.

(سه گه که بۆنی گوشتی کردبوو بۆیه ملاسکه

ملاسک وه دوامان که وتبوو). [ف] گشتن و بو

کردن سگ

ملاکوکه: که وچکی چکۆله. [ف] قاشق کوچک.

مل بادان: سه ربادان، سه رپیچی کردن، جواب

ندانه. (مه ر کاریکی پی ده سپیری مل باده دا). [ف]

سرپیچی کردن

ملبه ند: ملوهن، ملوانکه، گه ردانه، ملوینک. [ف]

گردنبند

ملخیش ملخیش: مرخیش مرخیش، هه ناسه

سواربوون به هوی راکیشانی شتیکی قورسه وه.

(ملخیش ملخیش له ولاوه هتایی). [ف] کشان کشان

مل دهس: بازنه، خرخال، بازنگ، دهسته وانه. [ف]

النگو

مل دهسی: (که له بچه، که له مچه، دهسته بهندی

دیل: (بازنه ی ژنان. [ف] دستبند اسیر:) الگو

ملزهم: مهرزم، پيمل، رازی. (به هيچ كهس ملزم

نابین) [ف] راضی

ملق: گورم، سهر بزواندنی به رخ کاتیک دایکی

دهمژی. [ف] سر تکان دادن بره هنگام مکیدن

پستان گوسفند

ملکه: مل، گهردن، نهستو. [ف] گردن

ملوزم: (+) ميمل، مزاحيم، زاول. [ف] مزاحم

ملوش: خهريک، سهرگهرم، (به کارهوه خوی

ملوش کردیوی) [ف] مشغول

ملووم: شله تین، شيله وگهرک، ئاوی نه سارد و

نه گهرم. [ف] آب ولرم

مله ما لئ برین: کون بر کردن، مله ما لئ چنين.

[ف] بریدن منفذ

مله ما لئ چنين: مله ما لئ برین

ملهو: (+) جوری بالندهی راوکه ره لهشی

باریکه و سهر و ملی نهستووره. [ف] اسکوتر

سفید بال

ملیس: هیدی، له سه ره خق، ئارام. [ف] آرام

منجر: بریتی له که سینک که پیوهت دهنوسی و

له کول نابیته وه؛ (له وجر، زوروه، چه نه باز،

چه نه وه). بریتی له پشيله ی زیانی خورق [ف]

(سمج؛ (وراج) گربه ای که به خوراکی خانه

دستبرد می زند.

منداره مانگ: مانگی نه خوش که وتتی په ز و

منداره وه بوونیان. [ف] ماهی که گوسفندان

مريض می شوند و می میرند

موانه: فرسته، مؤلت، مهودا، (هیندهی خهک

ئازار دا بویه خودا موانه تی نه دا و کوژرا) [ف]

مهلت

مؤخ چنن: مؤخ کیشان، ئازاردان و تووشی

چهرمه سه ری کردن. (به کره شوقاره نه وه ی

مؤخی چنیم/ زیی مهم و زینان ولاتی لئ ته نیم.

«هینم».) [ف] کنایه از اذیت و تازار زیاد

مؤخه چنن: مؤخ چنن

مؤدولی: جوریک چه کی قه دیمی بوو. [ف] نوعی

تفنگ قدیمی

مورووژیان: میلووره کردن، په ره مریشکه

بوونی لهش له بهر سه رما و ترس. [ف] موروور

کردن پوست بدن

مؤریاته: مؤرانه، مؤریه، خورکه، مؤرکه، خوره،

مروو. [ف] موریانه

مؤری زهواد نه کردن: دهم بؤ نان و ئاو

نه بردن، هیچ نه خواردن، (باوه رکه موری

زه وادم نه کردیوه). [ف] لب به غذا نژدن

مؤریه: مؤریانه.

مؤزگان: مؤزه لان، مؤل، مؤلگه ی گاران له

سه حرا. [ف] محل استراحت احشام در صحرا

مؤزگره: جوری پووش به قنگه ی بؤر و کلک

قوله و تیژه کاتیک پهیدا ده بی دهست دهکا به

مؤز گرتن و سه ریان هله ده که نی. [ف] نوعی

سنجاقک که ضد حشره ی کونکاون است

مؤفر: هینم، هیدی، له سه ره خق، ئارام. [ف] آرام

موقورباز: جادووباز، مه کر باز/ بیرئوژنیکی

موقوربازه کهس ده ره قه تی نایه. [ف] مکار،

جادوگر

مؤکل: ئال، جنوکه ی ژنی زه یستان کوژ، هاله. [ف]

جن زائوكش	مهره‌ای افسانه‌ای که حرف می‌زند
مۆلگه: (+) شوینی‌ه‌سانه‌وه و نیشته‌جی	موورووه قاچاخی: جۆریک موورووی
بوونی قوشوون. [ف] پایگاه نظامی	سئ‌گۆشه‌یه ملوانکه‌ی پی ده‌هۆننه‌وه. [ف] نوعی
مۆلین: مۆل خواردن، خه‌وتن و هه‌وانه‌وه‌ی	مهره‌ی زینتی
گاربان له جی مۆل. (کارانه‌که نیوسه‌عاته	موورووه شیلان: جۆریک موورووه سووره‌یه
مولیرن). [ف] خوابیدن احشام در جای مخصوص	وه‌ک ده‌نکه شیلان ده‌چی ملوانکه‌ی پی
خود در صحرا	ده‌هۆننه‌وه. [ف] نوعی مهره‌ی زینتی
مۆنچ داگرتن: تۆران، زیر بوون، زویر بوون،	مووره: (+) سیسوو، بره‌ند. [ف] سوهان
مووش کردن [ف] رنجیدن	مووش کردن: مان کردن، پیش‌خواردنه‌وه. [ف]
موند: (موندی، پشتین، پشتویند؛) شال،	خودخوری کردن
پارچه‌ی شالی. [ف] (شال کمر؛) پارچه‌ی	مووشه‌سی: شه‌مشه‌مه‌کویزه، چه‌کچه‌کی،
مخصوص شال	پارچک، چه‌کچه‌کیله. [ف] خفاش
موو به به‌یندا نه‌چوون: بریتی له زۆر دۆست،	مووشه‌ک: چه‌کی گه‌وره‌ی ولات کاول‌که‌ر.
هاوه‌لی گیانی گیانی. (هینده نیوانیان خوشه موو	(رۆژی که‌ریکیان بار کرد له تفه‌نگ/ چووه نیو
به به‌ینیاندا ناچی). [ف] دوست جانی	که‌ران بو گالته و جه‌فه‌نگ/ پیکه‌نی وتی من
موو له ماست ده‌رکیشان: ماست و موو	بی‌خه‌به‌رم/ مووشه‌کیشم بی هیشتا هه‌ر که‌رم
بژاردن، بریتی له وردبینی و به‌ئه‌زموونی	«خالید راعی». [ف] موشک
زۆر. (هینده وردبینه موو له ماست ده‌ره‌کیشی).	مووقه‌لیش: وردبین، سه‌رنجی زۆر ورد. [ف]
[ف] کنایه از شخص موشکاف و باتجربه	موشکاف
موو له‌نه‌دان: له یه‌ک چوون به‌بی جیاوازی.	مووک: فرمیسکی به‌درو. (هاتروه مووکم بو
(هیا هینده له ئارام ده‌چی، موو له‌ناده‌ن). [ف]	هه‌له‌ره‌یژی پی‌ویه باوه‌ری پی‌ده‌که‌م). [ف] اشک
کنایه از شباهت زیاد	دروغین
موورووه چۆله‌که: به‌ری گیایه‌که باریک و	مووله: (+) یه‌ستری چکۆله و چه‌مووش. [ف] قاطر
لووله‌یی ژنان خشلی پی ده‌گرنه‌وه و وه‌ک	جئه کوچک و چموش
ملوانکه له ملی ده‌که‌ن. [ف] ثمر گیاهی است برای	موومی: مه‌یموون. [ف] میمون
گردنبند استفاده می‌شود	مووینه: گیا مووینه، گیایه‌کی ورد و تووکتیه،
موورووه ده‌نگیله: مووروویه‌کی خه‌یالییه له	پتر له‌نیو وینجه و میزگان شین ده‌بی. [ف] نام
هه‌قایه‌تی 'سووری عه‌یاردار' قسه ده‌کا. [ف] نام	گیاهی است

- مه ته لگ: پاره يه کي زور ناچيز، پوولنکي که م. [ف] مهرن: (مهرخ، ميترگ، چينک؛) زه لکاو، زونگ، مقدار پول کم و بي ارزش.
- مه محمود ناغايي: جوړئ ترين دهنک گه وره يه. [ف] نوعي انگور درشت
- مه خس کردن: مووش کردن، پيش خوار دنه وه، رڼ هستان له بهر خووه، مان کردن. (چهنديجار
- چووم له دوروي مه خسي کردووه و له گه لم نايه.) [ف] رنجيده و در خود فرورفته
- مه خشي: مه شي، ميش، مه شه. [ف] مگس
- مه خلگه: ناغل، هؤل، تهويله ي مه پ. [ف] آغل
- مه ده لايي: بيايي، مه رايي، ته شي ري سي. [ف] تزوير
- مه ربووکي: ناوي تيره يه که له هؤزي مامه ش. [ف] نام طايغه اي در ايل مامش
- مه رجه مۆک: جوړئ خشي ژنانه يه. [ف] نوعي زيور آلات زنانه
- مهرخ: (+) ميترگ، چيمهن و سه و زه لاني، چينک. [ف] مرغزار
- مه پدوش: (په قره ج، سه تل؛) بيړي، بيړيقان، که سيک که مه پ ده دوشن. [ف] (سطل؛) کسی که گوسفند مي دوشد
- مه رزهم: ملزهم. (به هزار کيشه مه رزه ممان کرد بمينيه وه.) [ف] راضي
- مه رگه مه له: له ئاو که وتن و چوونه ژير ئاو و هاتنه وه سر ئاو و له هيز که وتن، وه په له قازئ که وتن له نيو ئاودا. [ف] دست و پا زدن در آب و نزديک به خفه شدن
- مه رگه سه ري: چه رمه سه ري، دهرده سه ري، کويزه وه ري. [ف] در دسر زياد
- مه رن: (مهرخ، ميترگ، چينک؛) زه لکاو، زونگ، باتلاخ، زه لاو. [ف] مرغزار؛) باتلاق
- مه ربه کري: ناوي تيره يه که له هؤزي مامه ش. [ف] نام طايغه اي در ايل مامش
- مه په بيتره: دانه بيتره، هينانه وه ي مه پ کاتي نيوه پو بؤ دوشين. [ف] آوردن گله هنگام ظهر
- براي دوشيدن
- مه په خيفه: توبه ره، نخري، هوه له بهر. [ف] نوب
- مه زاده: هه راج، هه رزان فروش کردني کالا. (مه زاد مه زاد، هه رچيم هه يه مه مووي مه زاد/ به پارچه يه په رو ي ساده/ هه لکريت و بشنيته وه/ له سر بستنيک زه وي ئازاد «عبدوللا په شنيو».) [ف] حراج
- مه زارگه: گورستان، قه بران. [ف] گورستان
- مه ژگپوه: مۇغره، بربره، بربرگاه. [ف] ستون فقرات
- مه ستاو: پاراو، تيراو، (زه وييه که مه ستاو بووه.) [ف] سيراو
- مه ستي: (+) جوړنيک پيلاوي پياوان. [ف] نوعي کفش مردانه.
- مه سه رت: مه سه لت، ئاشتبونه وه ي دژمني خويني و نامووسي. [ف] آشتي
- مه سه ووله: ئامرازنيکي مه کينه ي خه ياتييه ده زووي بنه وه ي له سر هه لده کريته وه و ده چيته نيو مه کووکه وه. [ف] ماسوره
- مه سه يه: مه سن، ئه ستويلک، ئه ستيلوک. [ف] ميله اي که روی آتش مي نهند
- مه شتاخ: هه لختني تووتن له بهر خوړه تاو. [ف]

پهن کردن توتون زیر آفتاب.

مه‌عبه‌ین: مابه‌ین، نیوان، مه‌ودا. [ف] میان

مه‌کار: به‌یار، زه‌ویی نه‌کلیدراو. [ف] زمین بایر

مه‌کال: به‌یار، زه‌ویی نه‌کلیدراو، زه‌ویی‌ه‌ک که

نایکیلن بۆئه‌وه‌ی به‌سیتته‌وه‌ بۆ سالی داهاتوو.

[ف] زمینی که یک سال کشت نمی‌شود تا

استراحت کند برای سال بعد، بایر.

مه‌کۆر: جینگه‌ی خو لئ مه‌لاس‌دان، بۆسه،

ره‌به‌ت. [ف] کمین

مه‌کووک: (+) ئامرازیکی مه‌کینه‌ی خه‌یاتییه

مه‌سووله‌ له‌نیویدا ده‌گه‌ری، قابله‌مه. [ف] ماکوک

مه‌گرپیچه‌نی: مقه‌س، دوارد، دویزدک، مقه‌ست.

[ف] قیچی

مه‌لاژک: به‌زه‌یی، ره‌حم. [ف] ترحم

مه‌له‌که: رشقن، که‌سیک که ده‌بیته‌ گالته‌جاری

ده‌ستی خه‌لک. [ف] مضحکه

مه‌للایه‌تی: ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌رو هه‌موانه‌وه‌یه.

[ف] اولویت

مه‌لۆشیوین: (گیاهه‌که له‌نیو گه‌نمدا ناهیلئ

سواله و مه‌لۆ پیکه‌وه‌ بنووسی:) بریتی له

کارتیکده‌ر، گیره‌شیوین. [ف] (نام گیاهی است:)

کنایه از فضول و دوه‌هم به‌زن

مه‌له‌زگه‌تان: ناوی جۆره‌ کراسیکی ژنانه‌یه. [ف]

نام نوعی پیراهن زنانه

مه‌له‌سه: گوئ‌نه‌بیس، ناحالی، خیشه‌سه‌ر. [ف]

خیره‌سر

مه‌له‌غان‌گیت: که‌سیک که به مه‌له‌غان گیا و

وینچه و ... ده‌دووری. [ف] دروگر با داس بزرگ

مه‌له‌گه: جینی مه‌له‌کردن، هه‌وزی مه‌له‌کردن.

[ف] استخر شنا

مه‌له‌له: جۆریک زه‌نگیانه‌ی دریژوکه‌یه ژنان

ئویی‌ه‌ی پئ ده‌گرنه‌وه‌ بۆ قه‌راغی ده‌سمال. [ف]

نوعی منجوق

مه‌مال: شیردار، ئه‌و گیاندارانه‌ی مه‌مکیان هه‌یه

و شیر ده‌ده‌ن به‌ بیچوه‌کانیان. [ف] پستانداران

مه‌مه‌که‌ کیزه: گولیکی سپی بی‌گه‌لایه و کورته‌بالا

پایزان ده‌روئ. [ف] نسترن پاییزی

مه‌نقۆ: ناوی پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه‌ بوو بۆ

کراس. (نایلوئه‌ گیان نایلوئه‌، نایلون نییه و

مه‌نقۆیه/ خه‌لک مه‌ستی شه‌رابه، ئه‌و ده‌ی من

مه‌ستی تویه «گورانی»). [ف] پارچه‌ای قدیمی

برای پیراهن زنانه

مه‌نه‌جه‌له‌کسی: یارییه‌کی مندا‌له‌نه‌یه‌ چه‌ند که‌س

ده‌ستی یه‌کتر ده‌گرن و جه‌غزیک دروست

ده‌که‌ن و هه‌لده‌سووپین. [ف] نام یک بازی

کودکانه

مه‌ند: (+) کاریته، راژه، خه‌ساره. [ف] تیرگ چوبی

بزرگ

مه‌نقه‌پ: بنکه، جینی سه‌رباز. [ف] مقر

مه‌نگۆز: (+) سه‌پله، پی‌نه‌زان، بی‌ئه‌مه‌گ. [ف] بی

چشم و رو

مه‌نگوله: گولیکه‌ وه‌ک شلیزه‌ وایه‌ گوله‌کانی

شۆر ده‌بنه‌وه. [ف] نام گلی است

مه‌هتووک: خوئی‌ری و بی‌کاره، سووک و

چرووک، بی‌بایه‌خ، بی‌قه‌در. (زور به‌ چاویکی

مه‌هتووکانه‌وه‌ سه‌یریان کردین) [ف] بی‌ارزش،

مه‌رزه و لاقید.

مه‌هل: قاتی و قپی، گرانی. [ف] قحطی

مه‌هن: مه‌پ، په‌ز. [ف] گوسفند

مه‌یته‌با: هه‌له‌په‌زه، په‌سپه‌سه‌کیویه. [ف] رتیل

مه‌یدان‌کیش: ئاسنیکی ده‌مپانه وه‌ک درمه‌غ

ده‌سکی هه‌یه‌کل و خولی مه‌یدانی خشت‌پیزانی

پسی پاک ده‌که‌نه‌وه. [ف] وسیله‌ای در کار

خشت‌زنی

مه‌یل سارد بوونه‌وه: بریتی له‌روحم سارد

بوونه‌وه و بی‌وه‌قای. (به‌نیکه مه‌یله‌که‌ت سارد

بوته‌وه) [ف] کنایه از بی‌وفایی و بی‌مهری

مه‌یل: (+) ماین، یه‌کسمی می. [ف] مادیان

مه‌یل‌نان: له‌بیر بردنه‌وه، ئاره‌زوو کردن. (تازه

مه‌یلی ناوه و دلنیا بووه) [ف] از یاد بردن

مه‌یله: لورک و په‌نیری تیکه‌ل کراو. [ف] لور و

پنیر آمیخته باهم

میجیز: (میجاز، قه‌ول، به‌لین، په‌یمان؛) به‌هانه،

ورک، بیانوو، (ده‌ک نه‌مینم چهند پاییزی له‌من

به‌میجیزه. «فولکلور».) [ف] بهانه

میخسکه: گولمخ، سنگه‌بزمار. [ف] میخ طویه.

میژازی: مه‌ردازی، پی‌اوه‌تی، مرویانی. [ف]

مردانگی

میرتفاق: میرئاخوږ، که‌سینک که به‌سه‌ر کا و

وینجه‌ی خان و میراندا راده‌گا. [ف] مسئول علف

در خانه‌ی خان و فئودالها

میردمندال: ☞ میرمندال

میرگه‌پان: (+) ده‌ستی پان و به‌رین و پر له

کژوگیا. [ف] دشت وسیع و سرسبز

میرمندال: ☞ میرمندال

میرمندال: گهنج، تازه‌لاو. [ف] نوجوان

میرووژانه: ژانی که‌م و جارجار و به‌ئاسته‌م،

چل دانی له‌ش. [ف] درد خفیف

میرووله عه‌جه‌مانه: جوړیک میرووله‌ی گه‌وره‌یه

له‌جیاتی دانه‌ویل جږ و جان‌وه‌ری مردوو

ده‌خوا. [ف] نوعی مورچه‌ی بزرگ که به‌جای دانه

حشرات مرده را می‌خورد.

می‌زوو: کیره‌ول، چه‌رمی شوږی ژیر سکی

جوانه‌گا که‌گیری ليوه دیته‌ده‌ری. [ف] جایی که

آلت تناسلی گاو نر از آن بیرون می‌آید

میزه‌گایله: خه‌تی خو‌ار و خینچ و قیله و قانچ،

پنجه‌لاو‌پوچ. [ف] زیگزاگ

می‌ش‌گره: موزگره، جوړی پووش‌به‌قوونه‌ی بوړ

و کلک‌قوله‌یه دوژمنی موز و می‌ش‌شانه. [ف]

حشره‌ای مانند سنجاقک مکس شکار می‌کند

می‌شه‌خانمانه: جوړیک می‌شی سه‌وزه له

می‌شی‌تر گه‌وره‌تره. [ف] نوعی مکس سبز رنگ

می‌ل‌ک‌دان: کل‌دان، کل‌توور، سو‌رمه‌دان. [ف]

سرمه‌دان

می‌ل‌و: ل‌نکه، بیتشکه. [ف] گهواره

می‌مل: ((+) مل‌وزم، مزاحیم؛) سېل، گورگ

نه‌خوره. [ف] مزاحم؛) طحال

مینگه‌یی: به‌و پیتانه ده‌گوتری که‌له‌که‌پو‌دا

ده‌گوترین. م، ن، گ وه‌ک ژه‌نگ، په‌نگ. [ف]

حرف‌هایی که در بینی تلفظ می‌شوند

میوخورکه: ئالینکیکه له‌دار میو ده‌هالی وه‌ک

مال‌ونچه وایه و میوه‌که وشک ده‌کا. [ف] آفت

گیاهی تاک

میوړه جاجی: ژن و میړدیک که هر کچیان

میوړه: ساقه ته ی داره میو. لاسقی پهن. [ف]

ده بن. [ف] زن و شوهری که تنها دختر دارند

ساقه ی تاک

میوړه جان: کور و کور بوونه وهی نه ده بی،

میوژورد: گیاه که گه لای ورده و گولی شین

فستیوال. [ف] جشنواره

دەر ده کا: [ف] نام گیاهی است

میہ سل: جندوکه، نه وانگهل، له مه چیترا. [ف] جن، از

میوړت: خزمه ت، راژه. [ف] خدمت

ما بهتران.

نان به سیله وه سووتان: ☞ نان به ساجه وه سووتان.

نانانه: نهو به راته ی که له باتی نانی ژمه کان دهری به رهنجهر و یتیر له مالی خوی نان دهخوا. [ف] مبلغی که به جای نان سه وعده به رنجبر داده می شود

نانجه: ده لاقه، دهریجی چکوله. (ژورره که نانجه به کسی چکوله ی تس کرابوو). [ف] دریچه ی کوچک

نانوخگیر: نیتوخگیر، نووخان ب. [ف] ناخن گیر
نان ودق ب: که سیک که شووم و پی ره شه و همه میسه ناشکوری دهکا. [ف] کنایه از آدم نحس
نانی پووه: نانی جق و به پروو، تیکه ل کراوی
ناردی جق و به پروو که دهکری به نان. [ف] نان بلوط و جو

نانی سهگ پیدان: بریتی له زور به نارحه تی و کهم و کوو پییه وه به خینو کردن. [ف] کنایه از دادن خوراکی به کسی آنهم با ناراحتی و سختی
ناوچیکار: نیوبژی کهر، که سیک که ناوبژی دوو

ناقور: (+) کیشکچی، قه ره ول. [ف] نگهبان

ناحالی: لا، پندر حالی، به دگوز. [ف] ناحالی

ناخاله: نه زان، بی نه قل، ناهیر. [ف] نادان

نادایه: باوه ژن، زردایک. [ف] نامادری، زن بابا
ناراف: تور و پتهو، ناویر و قایم. [ف] محکم و توپر

نارک: پرومهت، گونا، کولمه. [ف] گونه، صورت
نازق: خاوهن شانازی، قه درگیراو (به و ریز و حورمه ته زوره نازوتان کردووم) [ف] مفتخر

ناسرگه: قه رغوون، فارگوون. [ف] فرغون
ناسوس: (ترومپای با له ته گهر کردن؛)
ناسوسی چراتور و پریمز. [ف] (تلمبه ای که برای پنچرگیری چرخ استفاده می شود؛)
تلمبه ی چراغ زنبوری و ...

ناقره: قور قوراچکه، قوروو، تینتینوکه، قورگ، [ف] حلقوم.

نان به ساجه وه سووتان: بریتی له پهک که وتن و ناهومید بوون. (بو ئاوا سهرت له خوت شیواندووو خو نانت به ساجه وه نه سووتاوه). [ف]
کنایه از ناامید شدن

کهس دهکا. [ف] میانجی گر

ناو جيگهري: نیو بیڑی کردن. [ف] میانجی گری

ناوچاو تال: پرووتال، گرژ و مؤن، تووړه،
خوین تال. [ف] ترشروی

ناوچاوان تال: (پرووگرژ، پرووتال:) به دبخت،
به دپه غبال. (ناوچاوانم مینده تاله بچمه سر
سیروان وشک ده بی.) [ف] /خمو: / بدبخت

ناوړاسگ: ناوه راست، نیوان. [ف] وسط

ناوکار: (+) وشه ی زیادی له شیعردا بۆ پر
کردنه وهی کیش. (دهردی دووری زور گرانه
دلبره هیجران به سه/ دل وه کوو په روانه سووتا،
(چاوده کم) سووتان به سه «حقیقی».) [ف] کلمه ای
اضافی در شعر برای پر کردن وزن

ناومال: (تهختایی سی گوشه ی دهسمالی ژنان؛
(تهختایی زین، ناومالی زین. [ف]) وسط دستمال
زنانه:) تخت زین

ناووک: نیوان، بهین، مابهین. [ف] میان
ناوونووچگ: ناوونیکه، ناوونرکه، قسه ی سووک
وه دووی که سیک خستن. [ف] تهمت

ناوه: (+) خه تی نیوان دوو زهوی. (ناوه له
زهویبه که بدن و هرکام به شی خوتان دیاری
بکه.) [ف] مرز زمین کشاورزی

ناوه دان: دیاری کردن سی مهرزی زهوی،
سنوورکیشانی نیوان دوو پهله زهوی. [ف]
کشیدن مرز میان دو قطعه زمین

ناوه زیله: ناوه زؤل، نیوه زؤل، نافزایل،
ناوه راستی شووتی. [ف] مغز هندوانه
ناوه قه: ناوچه، مه لبه ند. [ف] منطقه

ناوه کیشان: مهرز دانان، دیاری کردن سی سنوور
ناوه دان

ناوی گه وړه و شاری ویران: بریتی له که سیک
یان ناوه ندیک که نیوبانگی گه وړه ی هیه و
به لام له نژیکه وه وانییه. [ف] کنایه از کسی یا
اداره ای که شهرت زیاد دارد اما در حقیقت
اینطور نیست

ناهیر: نه فام، کهوچ، بی ناوه. [ف] ابله

نپنگ: نهوی، نزم، میچه که نپنگه. [ف] کم ارتفاع،
سقف کوتاه

نژیار کردن: ناهه ننگ گیران و شادی کردن به
بونه ی دهست پی کردن یان ته و او بوونی
کاریکه وه. [ف] سور و شادی به علت تمام کردن
یا شروع کردن کاری

نسرین: گریان و هه نیسک، کولی گریان. [ف] گریه
و سکسکه

نفلین: گلور بوون، که وتن به عه زدا. [ف] افتادن.
نککینه: جوړی بالداری لاق دريژه دهن دووکی
بؤلای سهری خوار بوته وه و له گوئی ناوان
ده ژئ. [ف] آوست

نگوول: (+) شاره زه، لیزان، به له د. (نکرو له
هه می کاریکی) [ف] ماهر

نگریس: گوجه ستهک، نه گبه ت. [ف] شوم

نق مانگی: جوړی گرکه ی شوین شوینه
پنستیکی په قی هیه نه گهر نق مانگ داینین
هیچی لی نایه. [ف] نوعی خربزه.

نوپچکه: بریتی له مندالی تازه پیړه وکه بوو. [ف]
کنایه از بچه ای که تازه پا گرفته

- تورسکین: یارییه که وهک دامه وایه هرکام له یاری که رهکان یه کی نو داشیان پینه. [ف] اسم یک بازی مانند داما
- تۆژهن: چاک کردنه وه. [ف] تعمیر
- تۆکۆم: ناكاو، كتووپر. [ف] ناگهان
- تۆكه چهرمه له: تۆكه سپیلکه، تۆكه سپی. [ف] نخود سفید
- تۆكه سووره: نهو تۆكه ی دهكریته له په. توك. [ف] نخود
- تۆكه قهزوین: جۆری تۆکی دهنگ گه و رهیه. [ف] نوعی نخود
- تۆكه كیویه: ناوی گیایه کی خورسکه له توك ده چی. [ف] نام گیاهی است
- تۆكه رباب: باب تۆكه ر، گه و ره تۆكه ری ئاغا و خاتان. [ف] سهرنۆكه ر
- تۆكه ل: (+) بهرکه ل، نگوینکی سی ساله که کاتی که ل گرتنی هاتین. [ف] گاو ماده سه ساله که آماده ی جفتگیری باشد
- تۆکیسه: (+) پژد، سه قیل، ره زیل، قرنیس. [ف] خسیس
- تۆله که: ناوی گیایه که. [ف] نام گیاهی است
- نومبه چۆ: نیفه که، نافه که. [ف] خشتک شلوار
- نومه د: سه رحه د، که و شه ن، سنوور، تخووب. (ئه رای مه نومه د مه لووم که یگ). [ف] مرز
- نووپژی: نیسک، نژی. [ف] عدس
- نووچاندن: قووچاندن، نووچاندن، چووچاندن، [ف] برهم آوردن پلک چشم
- نووخان بې: نانوخ گیر، نینوخ گیر. [ف] ناخن گیر
- نورونه شه مه: سه ر و نه شه مه، پی و قه دم، نورونینوچاوان، (نور و نه شه مه ی تو چاکه به ریش ناباری). [ف] یمن
- نوزاندن: (+) دهنگی سهگ کاتیک خاوه نه که ی ده بین و ده چی بۆلای. [ف] صدای سگ وقتی که به صاحبش نزدیک می شود
- نوزنه نووز: دهنگی سهگ له لای خاوه نه که ی. [ف] صدای سگ پیش صاحبش
- نووزهل: نووکن، گرینوک، که سیک که زوو ده ست ده کا به گریان، دلناسک. [ف] کسی که زود گریه می کند، نازک دل
- نووس: کیر، سیره ت. [ف] آلت تناسلی نر
- نووکوسۆ: سه ره و قوله، کایه یه کی کچانه یه به ده رزیله ده یکن. [ف] اسم یک بازی
- نۆوه ی: تۆک، نخه، نۆخۆ. [ف] نخود
- نویلک: گووفه ک، سه رانگویلک، سه لوینک. [ف] سرگینگاه، شوله
- نه بین: شووشه ی مات و برکه برکه. [ف] شیشه ی مات
- نه ختال: تۆزه قال، نه ختوک، بې، تۆسقال. [ف] اندک
- نه خوس: گلمتکی رهق که له قوردا ناخووسی. [ف] کلوخ سفت که در گل خیس نمی شود
- نه رمه به دق: دپووله، وه ستا مسته فا، گیا دۆکولیویکه دپووی پینوهیه. [ف] نوعی گیاه
- خاردار برای آش دوغ
- نه رمه ههلق: نه رمه غار، غاری له سه ره خوی ئه سپ. [ف] دویدن آرام اسب
- نه پوک: پاوه ستاو، چه ق به ستوو، بی جووله. [ف]

ساکن

نه‌شونما: گه‌وره بوون و گه‌شانه‌وه، به‌خودا

هاتوو. [ف] رشد یافته

نه‌غمه: (+) سهر وه‌شاندنی به‌ران، لیدانی به‌ران

به‌سهر. (به‌رانکه نه‌غمه‌یه‌کی لیدام خه‌ریک‌بوو

لم بشکن). [ف] کله زدن قوچ

نه‌فاچل: بلخ، حیز، خونک، ئاکار ناشیرین. [ف]

فاحشه

نه‌لاته: ناره‌ته، نه‌عه‌ته، نه‌پره. [ف] نعره

نه‌مام: (+) دووزمان، قسه‌به‌ر، شو‌فار. [ف]

خبرچین

نه‌مهرچ: مېوموچ، پووناخوش، تسوپره و

بوغزای. [ف] اخمو

نه‌مرنه‌ژی: بژی‌مه‌مر. (نه‌مرنه‌ژی رۆژگار

ده‌به‌ینه‌سهر) ژیان به‌سه‌ختی و ده‌سته‌نگی.

[ف] بخورنمیر

نه‌نئ: (نه‌نک، دایه‌گه‌وره، نه‌نه) بانگ کردنی

دایه‌گه‌وره. [ف] (مادر بزرگ) صدا زدن

مادر بزرگ

نه‌نئیر نه‌می: ④ نه‌نئیر نه‌میو

نه‌نئیر نه‌میو: نیره‌مووک، نیرمۆک، نه‌نئیر نه‌می.

[ف] نه‌نر نه‌ماده.

نه‌واون: نه‌وان، نه‌بان، مه‌ری له‌بیچوو بیتراو.

[ف] حیوان متفر از بچه خویش

نه‌وپ: نه‌پسین، دامووسکی قایم. [ف] نخ محکم

نه‌ورایی: ته‌ختان، دهشت، گۆرایی. (له‌شاخه‌که

هاتبوونه‌خوار و گه‌یشتبوونه‌نورایی). [ف] دشت

نه‌ورم: نه‌ور، ناوگه‌پ، دهشتایی، (هاته‌نه‌ورم و

کوی پریان/ بز ته‌ماشای پوز و پریان

«راوچی». [ف] دشت.

نه‌وس وه‌به‌ر پین که‌وتن: دۆعایه‌که واته‌له‌به‌ر

نه‌وس گیانت ده‌رچی. (نه‌وست وه‌به‌ر پینیت

که‌وی رۆله‌ده‌لئی هیچی نه‌خواردوو). [ف] نفرین

به‌کسی که زیاد اشتها دارد و به‌هانه می‌گیرد

نه‌ونده: باران‌پرست، گه‌نم و جوی به‌باران شین

بوو. [ف] گندم و جویی که بوسیله‌ی بارش باران

می‌روید

نه‌وو: لباد، لمه‌د. [ف] نمد

نه‌وه‌ژن: نگوونک، نینگوون، به‌رکال، گویره‌که‌ی

میوی سی‌ساله. [ف] گوساله سه‌ساله

نه‌وه‌کام: کال، نه‌گه‌یشتوو، میوه‌ی نه‌وه‌کام. [ف]

میوه‌ی کال

نه‌هامه‌ت: (نه‌گه‌ت، نگریس، گوجه‌سته‌ک:)

به‌لا، نه‌هاتی، چۆرتم، ئاپۆر. [ف] شوم) بلا و

مصیبت

نه‌هشین: حۆل، وپ، گه‌لحۆ، گه‌مشۆ، خول،

که‌وج، که‌مژه. [ف] ابله

نه‌هه‌نگ: جه‌فه‌نگ، گالته و رابواردن. (به‌ر

رۆژگار خه‌ریکی که‌یف و نه‌هه‌نگن). [ف] کیف و

حال

نه‌یره‌فان: ئاکادار. وشیار. [ف] آگاه

نیازگا: زیاره‌تگا. (سینگی جیی ته‌واف مه‌م

نیازگایه «به‌یتی عه‌زیز و کوبرا»). [ف] معبد،

زیارتگاه

نیچک: (+) چه‌که‌ره‌ی گیای تازه پسکاو، گیای

تازه پواو. [ف] گیاه تازه سر از زمین برآورده

- نیخن: که سیک که هه میشه هه ناسه ی سواره و
 نیخه نیخی سنگی دئ. [ف] کسی که خس خس
 سینه دارد
- نیخه نیخ: سیخه سیخ، هه ناسه سوار بوون و
 دهنگ لی هاتنی سینگ. [ف] صدای خس خس سینه
 نیر بوون: گول کردنی گهنم و جز و گیا و گژ.
 (که نم نیر بووه). [ف] به گل نشستن گندم و جو .
- نیرمای: جنسیهت. [ف] جنسیت
- نیره پیخه سوو: دابیکی قه دیم بوو پیاویکی
 خزمی بووک له گه لی ده چوو بو مالی زاوا.
 (بووک و پیخه سوو له ژورورین، نیره
 پیخه سوو یه کیشیان له گه له). [ف] مردی که همراه
 عروس به خانه داماد می رفت
- نیره وه جاحی: که سیک که هر کوپی ده بی. [ف]
 کسی که تنها پسر دارد
- نیره نوغه: گیاهه که وه کوو پر پرده وایه به زه ویدا
 پان ده بیته وه. [ف] نام گیاهی است
- نیزهک: نه ستیره ی راخوشیو، پیور. [ف] شهاب
- نیقو: پزوو، نهو شوینه ی پاتول که به نه خوینی
 تی هه لده کیشن. [ف] نیفه.
- نیکال: سووچ: قوزبن، قونیچک، قولینچک. [ف]
 گوشه
- نیککی: نه نک، دایه گه ووره، داپیره، نه نی. [ف]
 مادر بزرگ
- نیگه تیف: مه نفی، سه لبی. [ف] منفی
- نیل: مه لغه، برازه، نویل، لوسه، له وازه، ده له م.
 [ف] اهرم
- نیمناز: ناز و عیشوه، ناز کردنی ثافرهت. (به ناز
- و نیمناز دیت و راده بری). [ف] ناز و عشوه
- نینوخ: نینوک، نووخان. [ف] ناخن
- نینوخ وشک: بریتی له مروقی سه قیل و پژد و
 مست قووچاو، چرووک، قرنیس. [ف] خسیس
- نینوخ رهق: ٭ نینوخ وشک
- نینوک رهق: ٭ نینوخ وشک
- نینوک وشک: ٭ نینوخ وشک
- نینوک که شه یقان: شه یقان که. [ف] حلزون
- نیو پاره: نیو جه رگه، ناو پاره، نیو ئاوی. (
- ماله که یان نیو پاره یه). [ف] وسط آبادی
- نیوال: دول، نهال، نو هال، شیو، دهره. [ف] دره
- نیوان تیکچوون: بهین ناخوشی، قسه نه کردن
- ده گه ل یه کتر. [ف] قهر کردن با یکدیگر
- نیوان خوشی: دوستایه تی، بهین خوشی. [ف]
 میانه داشتن
- نیوان ناخوشی: نه یاری، دوژمنایه تی. [ف] دشمنی
- نیوپرهک: تیغه ی به تخته کراو له نیو یه غدان و
 دولابدا. (دولابه که چوار نیوپره کی هه یه). طبقه ی
 کمد و صندوق
- نیوپژیوان: نیوپژیکه ر. لیک کردنه وه ی دوو
 که س که به شه ر دین. [ف] میانجیگر
- نیوپژیوانی: نیوپژی کردن. [ف] میانجیگری
- نیوپویژ: نیوبه نیو، بهین بهین هه لاواردن،
 جار ناجاریک. (هیچ که س نیوپویژ مه که به شی
 هه مرویان بده). [ف] یک در میان
- نیوچاو تال: ٭ ناوچاو تال
- نیوچاو تیکنان: نیوچاوان به یه کدا دان.
 (نیوچاوی تیک رهنی ده لیتی میرخه زه وه). [ف] اخم

کردن

نیوچاوان به یه کدا دان: نیوچاوان تیکنان،

رووگرژ کردن، رووتال کردن. [ف] اخم کردن

نیوچاوان تال: ^{٦١} ناوچاوان تال

نیوچاوان رهش: به دبه خت، چاره رهش،

به خت رهش. [ف] سیاه بخت

نیوده لانه: ^{٦٢} نیوده له

نیوده له: ده لانه، پله ی نیردیوان، پله ی په یژه. [ف]

پله ی نردبان

نیوشکین: دوورینی دوو کوته پارچه به یه که وه

و نووشتاندنه وه ی قه راغی کوته پارچه کان له

دیوی ناوه وه هه رکام به لایه کدا. (ئه که ر

ریزه که ت لیدا به وتوو نیوشکینی که.) [ف] تا کردن

کنار پارچه ی دوخته شده از داخل

نیو قه د: پشتینه، پشتوینه، پشتینده. [ف] کمر

نیو که ره شه: نیوه راستی پشتی یه کسم که

کورتان ده که ویته سه ری و کاتیک بریندار ده بی

درهنگ چاک ده بیته وه. [ف] وسط پشت الاغ که

پالان روی آن قرار می گیرد و وقتی که زخمی

می شود دیر التیام می یابد

نیوه سه لته: لاو یک که ژنی ماره کردبی و

هیشتا نه یگوستیتیه وه. [ف] جوانی که عقد کرده،

اما هنور عروسی نکرده است

نیوه کی: ناوه کی، دهروونی. [ف] ههسته ای.

واتایی: مانایی، مه‌عنه‌وی، (شه‌رابی ئالی واتایی
 بده دهستم فه‌له‌ک باده/ ته‌پوتوزی خه‌یالات و
 خه‌فه‌تباریم وه‌بهر باده «خه‌سه‌ن سه‌لاح
 سوران».) [ف] معنوی

[ف] بوتیمار

واق بردنه‌وه: واق وړمان، خه‌په‌سان، سه‌رسام
 بوون/لئی سواری که‌ر بیویه‌که‌شیده‌وه/که‌له‌بابی
 دیی واقعی برده‌وه. «رّه‌شاد شه‌مسه‌دینی.» [ف]

وارک: بارۆکه، جووچکه‌ مریشکی دوو ساله. [ف]
 جوجه مرغ دو ساله

متحیر شدن

واق واقکه‌ره: تاق‌تاقکه‌ره، تووته‌ک. [ف] بوتیمار

وارگ: پر مه‌ی گریان، قولپه‌ی گریان، هاوار.
 (له‌بهر ژان جه‌سه‌ی وارگ لی‌مه‌لسا.) [ف] هه‌ق
 گریه، داد زدن

واله: (+) له‌قین و خوار سوو‌پانی ته‌گه‌ری
 ماشین و ... له‌کاتی رۆیشتندا. (ته‌گه‌ری نه‌و
 ماشینه‌ واله ده‌کا ده‌رنه‌په‌ری باشه.) [ف] چرخیدن

وارید: به‌له‌د، شاره‌زا، به‌له‌و. [ف] بلد

نامیزان تایر اتومبیل و...

واریقات: به‌سه‌ره‌ات و قسه‌ویاس، مه‌سه‌له و
 پرووداو. (واریقاته‌که‌م له‌سیر تا پیواز بو
 کنی‌ایه‌وه.) [ف] سرگذشت و رویداد

وامی‌لانه: گێژه‌لووکه، گه‌رده‌بیل، سایکلۆن،

گه‌ره‌پنج. [ف] گردباد

واولله: ماسین، په‌نه‌مین، (چاوی واولله‌ گرتکه.)

وارینش: پرشن‌گدار، دره‌وشاوه، به‌بریکه. [ف]

[ف] آماسیدن

واموفه: بارینی به‌فر به‌باوه، بارووشک،

درخشان

باده‌وه. [ف] بارش برف با وزش باد

وازه‌نی: هه‌توان، مه‌لحه‌م. [ف] مرهم

وایلۆک: گۆرانیی خه‌ماوی، ئیلینگی، شین‌گیریی

واژین: نووسراوه، ئینشا. [ف] انشاء، نثر

واق: (+) بالداریکه به‌قه‌د که‌و ده‌بین په‌نگی بۆره. به‌ده‌نگی به‌رز بو مردوو. [ف] مرثیه

وربه به لهک: هوربه به لهک، گیاهه که تاله وهک
میکووک وایه که لاکه ی سپی واشه، مالات تایخوا
[ف] نام گیاهی تلخ

وریچه: بریقه، ترووسکه، وریشه. [ف] درخشش
وژاشارکئی: قهراقه را، حهشارکو، خوشارکئی،
قهرئ قهرئ. [ف] قایموشک

وژن کردن: بژار کردن. [ف] وجین کردن
وژن: بژار، هه لکه ندنی گیای هه رزه له نیو
بیستان و زه رحات. [ف] وجین
وژن کهر: ئالا کهر، بژارچی، بژار کهر. [ف] کسی که
وجین می کند

وژنه: قایشی پیکه وه لکاندنی نیرو ئاموور،
گاینجه. [ف] تسمه ی کلفتی که دارخیش و یوغ را
به هم وصل می کند
وژه: (+) بست، بنگوست، له سه ری قامکه
که وره وه تا سه ری قامکه تیتوله به بلاوی. [ف]
وجب

وسنه: برسی، نیز. [ف] گرسنه
وسیک: (+) چوله که یه کی بوری چکوله یه له
پاساری چکوله تره. [ف] نام پرنده ای کوچک

وشا: (+) گوشاد، فرهوان، فش و قول. [ف] کشاد
وشتربه داس: گه مه یه کی لاوانی گوندنشینه،
که سیک داسیک به دهسته وه ده گری جاجمیک
به سه ردا ده دن و ده می داسه که به
جاجمه که وه به پتیک ده پیچن. به شیویه که که
وهک دهن دوکی لی دئ و به هه لئرووشکانه وه
دروا و شهوانه به مالاندا ده گهرئ و چهند
که س له گه لی ده گهرئ و گورانی ده لئین و قهند

وربه: که پهنک، قاپووت. [ف] بالا پوش نمدی
ورچه که بوون: بریتی له داکشان و گه وره
بوونه وه ی سیته ری ده وه ز و به رد. (سپه ری کا
به رده که ورچه که بووه). [ف] بزرگ شدن سایه
سنگ و سخره در بعد از ظهر
ورده پی: بریتی له مالاتی چکوله وهک مهر و
بزن. [ف] کنایه از گوسفند و بز

ورده کسوت: گتیره کردن به وردی،
(خه رمانه که مان ورده کسوت کرد). [ف] کوبیدن
خرمن

ورژن: نه ژنو، چوک. [ف] زانو
ورسگ: برسی، نیز. [ف] گرسنه

ورکن: بیانووگر، په لپگر، به بیانوو. [ف] بهانه گیر
ورکه به رد: به ردی ورد، خره به رد. [ف] سنگریزه
ورکه خور: به رده ماو خور، پاشه روک خور. [ف]
کنایه از نوکر مطیع

ورکه نان: نانی ورد، ورتکه نان، ریزه ول،
پیزه نان. [ف] نان خرد

ورگه پوست: نه خو شیه کی مالاته بن سکی
هه لده ماسی، قور. [ف] فتق

ورمزه: گوزروان، گازوانکه. [ف] گل گاوزبان
وروژم بردن: په لامار دان، هه لکوتانه سه ر
شوینیک. [ف] هجوم بردن

وروژم کردن: ووروژم بردن
وپویرکه: (فرمانبر و کاره کهری روحسووک
و گوئی رایه ل، به رده ست، شاگرد؛) مندالی تازه
پی گرتووه، پی په وکه. [ف] وردست، شاگرد؛)
بجی تازه پا گرفته

و کشمیش و هیلکه و ... وهرده‌گرن. [ف] نام یک بازی جوانان روستایی

وشکه خوته‌ن: جوړی چناری خوار و خینچ که راست هه‌لناچی و بالا به‌رز نییه. [ف] نوعی درخت چنار

وشکه دایه‌ن: دایه‌نی که شیر نادا به مندال و تنیا ته‌ر و وشکی ده‌کاته‌وه و ژیری ده‌کا. [ف] دایه‌ای که به بچه شیر نمی‌دهد، فقط به او رسیدگی می‌کند

وشکه دق: کون دق، ئیشکه دق، مانگایه‌ک که نه‌شزاوه به‌لام شیری تیدایه. [ف] گاوی که بچه نیاورده ولی شیر می‌دهد

وشکه شایی: ☞ هیشکه شایی
وشکه قوخه: ☞ وشکه کوخه

وشکه کوخه: وشکه قوخه، کوخه‌ی وشک و بی‌به‌لغم که سینگ و گه‌روو زور ئازار ده‌دا. [ف] سرفه یابس

وشکه هه‌لوا: ئیشکه هه‌لوا، هه‌لوای ئارد و دوشاو که توند دروستی ده‌کن بو سه‌فه‌ر. [ف] حلواي خشکی که برای سفر درست می‌کنند

وشکه خپ: وشکه شیو، خپیک که زوو ئاوه‌که‌ی وشک ده‌بی. [ف] دره‌ای که آب آن به زودی می‌خشکد

وشکه که‌ند: ئیشکه که‌ند، وشکه کیل، شیوه‌ردیک که به وشکی کیل‌دراين. [ف] شخم زدن زمینی که آبیاری نشده‌باشد

ولنگه: (+) زایه‌له، ده‌نگدانه‌وه. [ف] پژواک
ولوله: ده‌له‌مه، هیلکه مریشکی بی توپکل که به‌ر

له بوونه هیلکه مریشک دایده‌نی. [ف] تخم‌مرغ که قبل از سفت شدن پوسته گذاشته می‌شود

ولیننی: قومری، یا که‌ریم. [ف] قمری
ونه‌وشک: قه‌زوان، قه‌سقه‌وان، قه‌زخوان. [ف] چاتلانقوش

وهته‌ک: که‌ت، قه‌تی، کورکور. [ف] کوکر
وهجه: چه‌پک، ده‌سته، باقه‌گیا. [ف] توده گیاه
وه‌دوو هاتن: وه‌قسه هاتن، [ف] به حرف آمدن
وه‌دوو هیتان: وه‌قسه هیتان، قسه پی‌کردن. [ف] به حرف آمدن

وه‌ده‌نگ هاتن: (وه‌قسه هاتن، بیده‌نگی شکاندن.
(به‌دژی زولم و زور راپه‌رین وه‌قسه هاتن و ناره‌زایه‌تی ده‌برین، (که‌ی ده‌بریت‌وه بیانووی زورداران/کییه وه‌ده‌نگ بی له‌سه‌ر هه‌ژاران؟
«هه‌ژار».) [ف] به سخن درآمدن: (به جان آمدن و به‌پا خاستن علیه ظلم و ستم

وه‌رته و به‌ره: گیره و کیشته، بینه‌وبه‌ره، چه‌رمه‌سه‌ری، گیر و گرفت. [ف] گرفتاری

وه‌ردینه‌چی: تیری لیدهر، ئه‌و که‌سه‌ی له نانه‌واخانه وه‌ردینه لی‌ده‌دا. [ف] وردنه‌گر

وه‌رزگار: وه‌رزیر، جووتیار، جووتیر، جووتبه‌نده. [ف] دهقان

وه‌رزوولا: مشتومال، وه‌رژوو، شیلان و ده‌ست پیدا مالین. [ف] ماساژ

وه‌رژون: به‌ره‌ژان، ژانی پیش مندال بوونی ژن. [ف] درد قبل از زایمان

وه‌رکه‌مه‌ر: ناوی گیایه‌کی بو‌نخوشی کوستانیه. [ف] نام گیاهی است

وهرگه وهران: دوژمنی گیانی په کتري. (بوون)
 وهرگه وهرانی په کتري. [ف] دشمن جان یکدیگر
 وهرماس: ناسک، مامن، مامېز. [ف] آهو
 وهرپوودادانه وه: بهرپوودادانه وه، وه بییر
 هینانه وهی کاریکی راپردوو. (کاریکه و
 کردیبه سی تازه وهرپویدا مه دري.) [ف] به یاد
 انداختن گذشته
 وهرپووی خو نه هیتان: خو شلوی نه کردن. (هر
 وهرپووی خوشی نه هینا.) [ف] به روی خود
 نیابردن
 وهرهاتن: تېرپوهاتن و رامالین. (له حالیکدا، له
 سهره وه له لووتکه کان، توف و زریان له دهون
 و باران وهردین/ له بنه وه، له دوله کان، گیای
 نه وخیزه و گوپکه وهردین «عبداللہ په شتیر».)
 [ف] تاراج
 وهره م: (+) وهرده باریکه، نازاره باریکه. [ف] سل
 وهرمه مکي: بهر مه مکان، مندالی شیرخوړه. [ف]
 بچه شیرخواره
 وهرپی هاتن: هاتنه پړی، تووش بوون، (هرکاریک
 بکي وهرپیت دتپه وه.) [ف] دچار شدن
 وهرپی: بهر، لهی. [ف] گلیم
 وهرگ دان: دیق کردن، (ته وکارم بڼو جیبه جی
 نه بی وهرگ دده م.) [ف] دق کردن
 وهرگ که ووتن: زگېر بوون. (تیر وهرگ که ووتوه
 مه موو سالتک مندالیکي دهی.) [ف] حامله شدن
 وهرنکار: تاوانبار، گوناکار. [ف] گناهکار
 وهرهن: گوناخ، سووچ، پیازه، تاوان، بالبه ز. [ف]
 کناه

وهستا مسته فا: ☞ نهرمه به در
 وهستهک: په کسمیک که زور ماندوو دهی و له
 پوین ده که ووی. [ف] اسب و الاغی که زود خسته
 می شود
 وهستهگ: نه سپیک که سواری ناشی و
 بی نه زمون گرتییتی و تمبهل و چه مووش
 بارهاتین. [ف] اسبی که توسط سواری بی تجربه
 رام شده باشد
 وهرسر کردن: (بریتی له قسه کردنی زور که)
 وهرسری کرد برینه وهی نییه. (؛) کردنه سر
 (ناش چوله که نمکه کت بینه وهرسری که.) [ف]
 کنایه از راجی زیاد: (ریختن گندم در آسیاب
 وهرسر که ووتن: (له هوراز چوونه سر؛)
 دوله مهند بوون، مامه له به دهسته وه هاتن (مام
 بایز له مامه له کهیدا سر که ووت.) هه لبرین و
 وهدواکه ووت، (ته مسر نه وهرسری دی وهرسری
 که ووت نه یگرته وه.) (وه دوا که ووتن [ف] بالا رفتن
 از سربالایی؛) ثروتمند شدن. (دنبال کردن
 کسی.
 وهشلن: وهشله، جوانکیله، دهلال، شه پال. [ف] زیبا
 وهقد: کورپی نیردراو بڼو شوینیک. (که وهدی
 دهچته شوینن/ بڼو سر گورپی سهربازی ون
 تاجه گولینه په ک دینن «عبداللہ په شتیر».) [ف]
 هیئت
 وهفه: جورئ نه خوشی په کسمه شل دهی،
 باخه. [ف] مرضی که اسب را لنگ می کند
 وهکار خستن: (هه لکردنی ماتور و دهزگا و ...؛
 (کار کردن به کسمیک، کار پی کردن.) [ف]

روشن کردن: (به كار انداختن

وهكار كه فتن: وهكار كه وتن

وهكار كه وتن: (دهست کردن به كار، دهست

به كار بوون: (ههلبوونی ماتوږ و ماشين و ..)

(شروع کردن كار: (روشن شدن موتور و ...

وهكار هاتن: به كه لك هاتن. (به درد خوردن

وهكار هاوردن: وهكار هيتان، كه لك لئ وهگرتن.

به كار بردن

وهكار هيتان: وهكار هاوردن

وهگير: كه سيك كه هه قايت يا باسيك

دهگيرته وه. (راوی

وهل: (+) زهلكاو، باتلاخ، زونگ. (باتلاق

وهلاشم: پيرژ و بلاو، شيكراوه، هنجراو. (

حلاجی شده و پراکنده

وهلحاسل: خولاسه، له سه ريهك. (خلاصه

وهليل: نه خوش و كه له لا، پهك كه وتوو. (عليل

وهناوكه وتوو: به سالاجوو، گهراوه، به ته من. (

سالخورده

وهنوشك: قه زوان، قه سقه وان. (چاتلانقوش

وهنه: پردی بزوك، پردی به دار و ته ناف

ساز كراو. (پل متحرک

وهور: به فر، وهر. (برف

وهيشت: ته وژم، گوشار، جهخت. (فشار

وهيهكا چوون: (تيك په پرين، له يه كتر هه لچه قين،

تيك پراچوون: (تيك هه لچوون، شهر کردن

له گهله يه كتری. (درهم فرو رفتن: (گلاويز

شدن

ويژه دريژ: چنه دريژ، زوربلي، چنه وه،

دهمه وه، چنه ويژه. (وراج

ويژپك: نه سپه ندهر، نه سپه ننه ر. (اسپند

ويژهنگ: (ناو زهنگي، پكيف، زهنگو: (وهنه وژ،

ويژنگ، خه ونوچكه: (په لاماری په نامه کی،

هه لمهت بردن به دزييه وه (خويان مات کرد و

له پير ويژنگيان دان. (ركب زين: (چرت

زدن: (عمليات سری

ويژامه: په خشان. (نثر

ويژن: بيژنگ. (غربال

ويشكاو هاتن: (+) چوره لئ بران، (كانيه كه

وشكاوی هات:) (بریتی له پياويك كه توماوی

نه مایی، له پياوه تی كه وتوو. (برا من تازه ژنم

برچييه وشكاوم هاتوره. (خشكيدن چشمه و

استخر و ...) (كناية از عقيم شدن مرد.

ويشكه سوئ: زهویی وشك و بئ ناو و قه لشت

قه لشت. (زمین خشك و ترك خورده

ويشكه په ر: په حهت بوون به خو پينه ننان و

دهست بازی. (انزال به وسیله ی دست بازی

ويغر: به ره لالا، به ره لدا. (نه سپه کی و یغری نیو

وينجه كه كرد. (رها

ويلغار: ويژه، جوړی په وتی ولاغی سواری. (

نوعی دویدن اسب

وينجه خه شه: خه شه وينجه، جوړيک وينجه به

گولی په مهيی دهر دهكا مالات باي پی ناکا. (

نوعی یونجه

وينجه ره شه: باشترين وينجه كه مالات به

ته پی و به وشکی چاکی دهخوا، گه لاکه ی سی

په ريه و سالی سی به ری ده دورنه وه. (

نوعی یونجه

گیاهی است شبیه یونجه

وینجه ره شه: ره شه وینجه، جزریک وینجه یه

وینگه: دهنگی خولانه وهی مهرزهق، دهنگی

وهرزیران زوری داده چیتن. [ف] نوعی یونجه

هاویشتنی بهرد. [ف] صدای چرخش سنگ در هوا

وینجه کتویله: وینجه ی خورسک که له کتو و

وینول: داریکی جهنگه لیه بهری نییه. [ف] یک

شاخ ده پوی. [ف] یونجه کوهی

درخت بی ثمر جنگلی

وینجه مارانه: گیاهی که له وینجه بهرتره

ویهر: بهفر، وهور. [ف] برف

گه لاکه ی وهک وینجه ده چی، ساقه تی

ویه راو: به فراو. [ف] برف آب

نهستوورتره و گولیکی زهره دهر دهکا. [ف] اسم

هاتنه کلکان: (پاشگهز بوونهوه، په ژيوان

بوونهوه. (نيتړ هاتومو کلکان قهت کاري وا
ناکه م) ؛ (کوتايي، ناخر. (کاره که مان هاتوته
کلکان نيتړ خه م نيه. (ف) پشيمان شدن؛) به
پايان رسيدن

هاتنه که وان: پیک که وتن و سازان، سازگاري.
(هينده نابار و خيشه سهره به هيچ کلوچن نايه ته
که وان.) ، (ه که م هيلت له سهرمه به راستي و هره
که وان/ د ه نا به و نه حله ته ي بي که خودا کړدي له
شه يتان «گوراني». (ف) سازش

هاچهر: ۞ ناچهر

هاچهر فه پانسه: (ناچهر فه پانسه، نامرازيکي

کړدنه وه و به ستنه وه ي پيچ و مژه ريه، به
په زمه توند و شل ده کړيته وه. گه وره و چکوله
ده کړيته وه و بز هه موو پينچيک ده بې؛) بريتي

له که سيک که هه موو کاريک ده زاني. (ف)

آچارفرانسه: (کنايه از کسی که همه کار بلد

است

هارووژان: وروژان، تووپه بووني به کومه ل.
[ف] به هيچان آمدن گروهی

هارووژاندن: (تووپه کړدن و شله ژاندني
خه لک. (بيده نگ دانيشتون مه يان هارووژينه.) ؛
ورووژاندني زهرگه ته و ژنگه سووره که
تيک ده هالين و هيرش ده بن. (ف) به هم زدن
مردم؛) برانگيختن زنبور

هارووژاو: وروژاو، تووپه کړاو. [ف] به هيچان
آمده

هاره کړ: ده ستار، به ردي دانه ويڼه لي کړدن. [ف]

دستاس

هاسکه هاسک: هه ناسه سوار بووني دواي
هه لاتن، هانکه هانک. [ف] نفس نفس زدن بعد از

دويدن

هاشاول: شاتاول، په لامار، شالاو. [ف] حمله

هاشه و پاشه: خهوني تيکه و ليکه و ترسناک،

خەوی ناخۆش. (خەونیکى ھاشە و پاشەم دى).

كابوس [ف]

هافەن: ئامانج، ئاوات. [ف] ھەف

هافى: خوناو، ئاوى بارانە لەسەر گەلا و گول.

[ف] قەطرە باران روى برگ

ھاكەزايى: ھەوھنتە، گۆترە، كۆيزەركوت. [ف]

كنايە از كار نسنجیدە

ھال: (+) تەپك، تەپى لم، تەپكى رمل. [ف] تەپى

شنى

ھالۆزكان: ئالۆزان، تىكھالان، ئالۆسكان. [ف]

سەردرگم شەن

ھالۆزكاو: ئالۆزاو، ئالۆسكاو، تىكھالو.

ئالۆزكاو. [ف] سەردرگم

ھالۆسكان: ھالۆزكان

ھالۆسكاو: ھالۆزكاو

ھاماچ: نىوان، مەودا، مەعبەين. [ف] ميان

ھانا و بانا: ديار و شاراو، ئاشكرا و بزر. [ف]

نھان و آشكار

ھانە: (+) ئەنگیزە، دىنەى ناوھەكىى مەرۆف. [ف]

انگیزە

ھانە پەنگینە: كۆلكەزىرینە، كەسكاسۆر،

پەلكەپەنگینە [ف] رەنگین كمان.

ھاوان: شەونم، ئاونگ، خوناو. [ف] شبنم

ھاوپرسەكى: وتووێژ لەگەل دوو كەس، پرسىار

كردن لە دوو كەس. [ف] مەسحابە با دو نفر

ھاوپەرە: ھاوبەرە، دوو كەس كە لە بەرىك بن.

[ف] ھەجوار

ھاوكیشە كردن: سەنگ و سووك كردنى دوو

شت. ھەلسەنگاندن. [ف] مەادلە

ھاوكیشە: دوو كەس كە گرفتارىيەكیان ھەبى.

(ھەر دوو كمان ھاوكیشەين). [ف] دو نفر كە يك

گرفتارى داشته باشند

ھاومێژ: ھاوچاخ، ھاوچەرەخ. [ف] ھەمەعەر

ھاونشین: ھاودەم، ھامدەم. (شەوانە ھاونشینى

جام و بادەم/ بە بادە با پەژارە و خەم بە بادەم/

كە دەستى رۆژگار بايدا سەرى من/ سەرى

شووشەى شەراب وا چاكە بادەم «ھەين». [ف]

مونس، ھەمد

ھاووەو: ھاوبووك، دوو بووكى مالىك كە

خوشك بن. [ف] دوو خواھر كە عروس يك

خانوادە باشند

ھاووەوى: ھەوى، دووژنى پياويك. [ف] ھوو

ھایلۆك: كیفۆك، پیفۆك، پیفەلۆك. [ف] گياھى

است با پيازەچەى خوردنى

ھەنگ: وزە، تاقەت، توانا، ھێز. [ف] رمق و توان

ھەرو: خو، خەد، عادەت. [ف] عادت

ھەريشت: ھەرش، پەلامار، شالو، ھەلمەت.

(وھەيك ھەريشت دەورەى شارەكە گەردن). [ف]

ھەملە

ھەيت: گياھەكە لەنىو گەرمەشانيدا دەروى ئەگەر

ھەيوان بىخوا پىنى دەمرى، گالگىتە. [ف] نام گياھى

است سەمى كە ھەر حيوانى بخورد مىميرد

ھۆپدانەو: بادانەو، گەپانەو، ھەرسووران. [ف]

برگشتن

ھوتاف: تەريفەى مانگ، شۆقى مانگ. [ف] مەتەب

ھۆراندن: دەنگى پەشەولاخ. (مانگاكان دەستيان

- کرد بە مۆراندن) [ف] صدای گاو
 هۆپۈن: دەنگى گریان، شەپۈر، (لە مۆرۈنى
 کریانی دا) [ف] صدای بلند گریه
 ھۆرمزە: ورمزە، گۆزروان [ف] گل گاوزبان
 ھورمیس: فرمیسک، رۆندک، ئەسرین، ھیسر،
 ئەسر، ئەشک [ف] سرشک
 ھورووژم ھیتان: ورووژم ھیتان، بە پۆل
 ھەلاتتە سەر شتیک. (منال مورووژمیان مینا بۆ
 سەر سفرەکە) [ف] هجوم آوردن
 ھۆرە گورگی: گورگەزى، باران و خۆرەتاو
 پىڭکەو [ف] باریدن باران به هنگام آفتاب
 ھۆرە: دەنگى پشەولاخ. (مانگا زەرد ھەر مۆرەى
 دى) [ف] صدای گاو
 ھۆرەبەلە: وەرەبەلەک، گىايەكى تالە لە مىکووک
 دەچى بەلام ئەم پەنگى سېىواشە [ف] نام گیاهی
 تلخ
 ھۆرەبەلەک: ھۆرەبەلە
 ھورەتقو: خۆرەتاو، بەرپۆژ، دژى نسی [ف]
 آفتابگیر
 ھۆزى: (گای دەبە، گای پەختە نەکراو. (رەک
 مۆزى مى مەلدىنى و دەکەوتتە نیوکاران) ؛
 بریتى لە پیاوی پووه لەمالدراو و تۆلاز کە
 دايمە بەدوای ژانەوہیە [ف] (گاو اختە نشدە) ؛
 مرد هیز و بی شرم
 ھۆکەل: بلیمت، ھەلکەوتە [ف] نابغه
 ھۆگان: (+) ئەو شویتهى کە گایەکان یان
 تەپاکتۆر دەگەرپیتەو سەر خەت، ئەم سەر و
 ئەوسەرى کووز، شوینى ھۆدانەوہ لە جووتدا.
- [ف] محل دوباره برگشتن در شخم زدن
 ھۆلاسەرى: ناوی کایەبەکی مندالانەبە [ف] نام
 یک بازی کودکان
 ھۆلین: گۆلین، تۆپین، گەمەى بە تۆپ، یاری
 تۆپی پێ [ف] فوتبال
 ھۆمەن: ھیش، ھەلمەت، پەلامار، شالاو [ف]
 یورش، حملە
 ھوور: (+) بییر، فکر، خەيال. (ھوورى کەس و
 کاری خوہى کیک) [ف] یاد
 ھوورنقیس: مەرەکەب، جەوھەر [ف] دوات
 ھوورنقىسدان: جەوھەردان [ف] شیشه دوات
 ھووووش: گەنمى بە دەستار لىکراو بۆ
 ساوەر [ف] گندم خرد شده برای آش حلیم
 ھووسەمل: پیازە خووگانە، پیووازە خووگانە،
 گىايەکە بنەکەى وەک پیواز وایە [ف] نام گیاهی
 است
 ھووشاندن: دەنگى مار کاتى تووہە بوون.
 (داری به کونى مارەکەدا کرد هاته دەرى و
 دەستى کرد به هوشاندن) [ف] صدای مار
 ھنگامى کە اذیت مى شود
 ھووشە: دەنگى مار. (مارەکە ھەر ھووشەى
 دەھات) [ف] صدای مار
 ھووفە: درۆى زل، زۆر گەورە نیشان دانى
 شتیک [ف] اغراق
 ھووک: (+) شیت، دەلوو، لىوہ، دین [ف] دیوانه
 ھووکدار: ھووکدار
 ھووکل: جندۆکە، ئەجندە، جئۆکە. (ھووکل
 خویان داگە نیشانى بۆیە ھووک بڕوگە) [ف] چن

- هووکلدار: شیت، که سیک که جندۆکه ی له گه له. ههرديا: حه زيا، هه ژديها. [ف] اژدها.
- [ف] ديوانه، جن زده هه زه ده: چه نه وه، چه قه سرق، هه له وه،
- هووکن: ھووکدار زۆربلن. [ف] وراج
- هووله: مله، جۆبهک. [ف] آبدزدک هه رشين: پوو خان، پمان. [ف] فرو ريختن آوار
- هووی: مالۆس، مینچه به راز، به رازی مینو. [ف] هه رمی په شه: جۆریک هه رمی دهنک گه وهی
- گراز ماده پاییزیه. [ف] نوعی گلابی
- هه باشه: مه کینه یه که گه نم و جۆ له کایه که ی هه پله گون: بئ میشک، که مئاوه، نه قل سووک. [ف]
- جیا ده کاته وه. [ف] خرمنکوب
- ابه هه پله هه پۆ: بریتی له مرقی کاس و وپ و
- تینه گه یشتوو. [ف] کنایه از آدم بی اراده و نفهم
- هه پوولک: ئاله کۆک، هه پلۆک، هه لاکۆک. [ف] هه پلۆک: گیاهی از تیره شنگ
- هه تل: ته له، داو. [ف] دام ته
- هه چان گرتن: وچان دان، وچان گرتن. [ف] ایستادن برای خستکی درکردن
- هه چان: وچان، هه سانه وه، پاره ستان. [ف] ززر
- شه که ت بروبین هه چانی به یین خاسه. [ف] ایستادن و خستکی درکردن
- هه چی: (+) ده زوو، مکاره. [ف] نخ
- هه دار هه دار: ناوی کایه یه کی مندا لانه یه. [ف] نام یک بازی کودکانه
- هه رال: به رله لا، خویری و بیکاره. (راسته ده لنین
- تیز و پری/ هه رالی پنهویه و دری/ لاری برزی
- تو هه رالی/ دو چاری ته له ی خه یالی. «راوچی».
- [ف] بیکاره و بی بند و بار
- هه رده پان: گۆره پان، مه یان. [ف] میدان
- هه ریدیا: حه زیا، هه ژديها. [ف] اژدها.
- هه زه ده: چه نه وه، چه قه سرق، هه له وه،
- زۆربلن. [ف] وراج
- هه رشين: پوو خان، پمان. [ف] فرو ريختن آوار
- هه رمی په شه: جۆریک هه رمی دهنک گه وهی
- پاییزیه. [ف] نوعی گلابی
- هه رمی هه لوا: جۆریک هه رمیه تیتخوله که ی
- سه وزه کاتیک ده گا ناوه وهی قاوه یی ده بی
- وهک هه لوا. [ف] نوعی گلابی
- هه رمین: شیوان. [ف] اسلوب
- هه پۆلشه: که رویشک، خه روی، هه رویشه. [ف]
- خرگوش
- هه پۆن: زه پاندنی گویدرین، دهنکی که، زه په.
- [ف] عرعر خر
- هه په: خشتی له سه ریه که هه لچندراوی
- کووره خانه، فه نه ر. [ف] قنر آجر
- هه ره ژ: هار، نه خوشیی سه گ. (سه گه که هه ره ژ
- بروه). [ف] هاری
- هه ره ش: ھه ره ژ
- هه ره مک: نه زۆک، نه زاء، (مخابن ئه و ژنه باشه
- هه ره مک). [ف] نازا
- هه ره مه کی: هه وه نته، له گۆتره خۆ پندا کردن و
- به په له چوونه پینشی. (هه روا هه ره مه کی درونه
- به ره وه). [ف] الکی
- هه ره نگ: هین، وزه، قه وهت، وره. (هه ره نگ له
- دلم نه ما). [ف] توان، نا
- هه ری: (+) هه میشه، دایمه، به قا. [ف] همیشه
- هه ریل: جاو، خام، پارچه یه که له په مق ده یته نن.

۴. پارچه‌ی پنبه‌ای.

ھەرل ئاۋا: گوندېك بوۋە لە ھەورامان ئىستا
 نەماۋە و دىنەكى دىكە بەناۋى گوشخان لە
 نزىكى دروست كراۋە. [ف] نام روستايى ويران
 شىدە در اورامان

هه‌ڕین: ئه‌ستێزه، هه‌ساره، ستیڕ. ف ستاره

ههزار و دوولایی: ههزار و یهک لایه،
هاتووچوی پینچه لاووچ، پینچه پینچه رویشتن.
(هلاته که ی زور سه بیره ههزار و دوولایی دهکا).

ف) دویدن به طور زیگزاگ

هه‌زوی: جاتره، نه‌عنای کینوی، هه‌زوه. [ف]

ههژنده: ههژینه، تهکانده، بزۆینه. [ف]

ہمستہ دہمار: رہگی ٹہ عصاب. [ف] رگ اعصاب

هه‌ستێرۆک: ئه‌ستێره‌ی چکۆله‌ [ف] ستاره‌ کوچک
هه‌سوونه‌ زێڕینه‌: کۆلکه‌ زێڕینه‌، په‌لکه‌ په‌نگینه‌،
که‌سکاسۆر، هانه‌ په‌نگینه‌. [ف] رنگین کمان
هه‌سێل: هه‌سێر، هه‌سێره‌. [ف] بواریا

هه سئو یزه: مله، جۆیرهک، ف آبدوزک

هه سینه زیرینه: هه سونه زیرینه، که سکا سۆر،
کۆلکه زیرینه. [ف] رنگن کمان

ههسیو: ئاوس، وهزگ کهوتن. [ف] باردار

هه‌شمار کیشایش: راکشان، تخیل بوون- [ف] دراز
کشیدن

هه‌شت گول: به ته‌واوی گول دانی گهنم.
(که‌نمه‌که جینی وایه کولی نه‌داوه، به‌لام جینی وایه
هه‌شت گول بووه) □ تمام خوشه شدن گندم

هه‌شه‌نگ: ھەر ھەنگ

هه‌شیتۆک: که‌وتووێ، گرانه‌تا، نۆبه‌تی،
که‌فته‌ی، [فا] تب‌شدد

هه قاف: مین، له سه ره خو، شه هون، هیدی. [ف]

آرام

ههفتۆوه: ئه فتاوه، لولینه. [ف] آفتابه

هه‌شه‌ره: رۆژ، خۆر، هه‌تاو. ف خورشید

هه شه ک: پسته، دږي، خهت، (نامه يه کا چار
هه شه کي ژبو هه قاله خو نقيسي.) [خط

هه قده س: هه قده ست

هه قدهست: کرێ، مزه، هه قدهس. [ف] کارمزد

هفته پهل: پهل باران له نيټه پراست مانگي
يايزدا. [ف] باران در آبان ماه

مہ کل مہ کل: ناوی یاریہ کی مندا لانہ یہ

به دوری یه که وه دانه‌نیشن و لاقیان پاده‌کیشن
و لاقیان ٲٲکه‌ل ده‌کن به نوره قامک له‌سه‌ر
هموو لاقه‌کان دانه‌نین و وه‌ک بژاردن ده‌لٲن
(مه‌کل مه‌کل، کلکا‌فوک/ زهره و سوور و

شەماموکی/ میخم کوتی میخ هەلبەزی/ تیکە
چەم لەوێ گەزی/ لەسەر لاقی هەركەس
شێعرەكە تەواو بێ نغورچکیکی توندی
لەدەگری و دەبی ئەو لاقی هەلکێشیتەوه. [ف]

اسم یک بازی کودکانه

هه گله: گابهرد، بهردی زل. [ف] سنگ بزرگ

ههگەر: (+) هۆ، بئۆس، ئهگەر، عیلهت. [ف] سبب

هه لئاوساوا: هه لماساوا، په نه ماوا، هه لماسيوا. [ف]

آماسنده

هه لاتنه وه: شکانی دهسکی گۆزه و کتری و

کیتله و ... (ده‌سکی کتربیه که هه‌لاتوته‌وه.) [ف] شکستن دسته‌ی کتری و گوزه و ...

هه‌لاژان: هه‌لاژیان، راکشان، رازان، تخیل بوون، ره‌هیل بوون، دریز بوون. [ف] دراز کشیدن
هه‌لاله‌برایمه: هه‌لاله‌به‌رمه، شلیره. [ف] لاله
واژکون

هه‌لاله‌په‌رزی: هه‌لاله‌په‌رژاندنی گول. [ف] گردافشانی
گل

هه‌لامات: هه‌لمه‌ت، هومهن، هینرش. (هه‌لامات
بردن و قولبه‌س کردنیان.) [ف] حمله

هه‌لاویل: جانه‌وه‌ریکه وهک سموره ده‌چی کلکی
وهک که‌وچک وایه، کاتیک هه‌ست به مه‌ترسی
ده‌کا و دوژمن لیلی نزیک ده‌بیته‌وه میز ده‌کاته
کلکییه‌وه و فریی ده‌دا. له هه‌رک‌ه‌س که‌وی
ده‌یکوژی ره‌نگه ژه‌هری هه‌لاه‌هل و هه‌لاهیل و
هه‌لالیل هه‌ر نه‌وه بی. [ف] نام جانوری سمی است
هه‌لب‌دایر: هه‌لب‌ه‌لب‌ر، هه‌لب‌رین و ماندوو کردن
و لیک هه‌لاواردن، به‌پسی که‌وتن و
هه‌لسوورانندن. (هه‌لب‌ر‌دایریان به جاشه‌کان
خستبوو.) [ف] دنبال کردن و خسته کردن و از
هم جدا کردن

هه‌لب‌رینه‌وه: تیژ کردنه‌وه‌ی ددانی مشار.
(مشاره‌که کول بووه بییه بفر وه‌ستا با بومان
هه‌لب‌رینه‌وه.) [ف] دوباره تیز کردن دندانه‌ی اره
هه‌لبه‌جووز: ناوی یارییه‌کی مندلانه‌یه به‌ه‌لوا
کردن ده‌رون. [ف] نام بازی کودکان

هه‌لب‌رووقان: هه‌لب‌رووکان، ژاکان و هه‌لوهرین.
[ف] پزمردن

هه‌لب‌رووقاو: ژاکاو، هه‌لب‌رووگاو. [ف] پزمرده
هه‌لپزان: با کردن و ماسین. زگ هه‌ستان. (هه‌ر

ده‌خون و هه‌لده‌پزین.) [ف] باد کردن
هه‌لپلان: تیک‌وه‌ردان، ناویته کردن. [ف] آمیخته
کردن

هه‌لترۆپاندن: توپاندن. [ف] کشتن حیوان حرام
گوشت

هه‌لترۆپاو: توپیو، توپاو. [ف] مردن حیوان حرام
گوشت

هه‌لترۆپین: توپین، توپان، مردنی گیانه‌به‌ری
هه‌رام گوشت. [ف] مردن حیوان حرام گوشت

هه‌لتۆزانه‌وه: کزانه‌وه، چووزانه‌وه‌ی برین. [ف]
سوزش زخم

هه‌له‌چۆ: لاراو، دژاو، زه‌وییه‌ک که‌ ناو راناگری
و کاتیک ناوی لی‌ ناژین ده‌که‌ن، د‌در ده‌بی و
ئاوه‌که هه‌لنامژی. [ف] زمینی که‌ ناھموار است و
آب نمی‌خورد

هه‌له‌چوو: پاچوو، ناریک و بی‌سه‌ره‌وه‌به‌ره.
(هه‌له‌چوو پاچوو کاره‌که کردی.) [ف] بی‌نظمی در
کار

هه‌له‌خوشان: ⑤ هه‌له‌خوشین

هه‌له‌خوشین: دامالکان، دامالدران، (هه‌رچی
به‌نه‌که‌ی تی‌ده‌ه‌لینم هه‌ر هه‌لده‌خوشی.) [ف] سر
خوردن نخ روی چوب

هه‌له‌خه: (+) جۆریک هه‌له‌په‌رکی کوردییه هه‌ر له
جیوه هه‌لده‌خه‌نه‌وه. [ف] نوعی رقص گردی

هه‌لزه‌په‌تان: هه‌لزیان، په‌نه‌مین، با کردن،
ماسین. [ف] آماسیدن

هه‌له‌قانه‌وه: هه‌له‌قینه‌وه، هه‌له‌زینه‌وه له ترس و له نه‌کاو. [ف] یکه خوردن	که‌رمی هه‌لمه‌قووتی کرد. () کنایه له خواردنی شتی حه‌رام به ئاسانی. (حه‌رام و حه‌لال نازانی وه‌ک گه‌زو و مازوو هه‌لمه‌قووتی کرد.) [ف] هورت کشیدن غذای گرم باعجله: () خوردن مال حرام بدون مه‌با
هه‌له‌ژینین: تی‌هه‌لکیشان. (قه‌نده‌که‌ی له چایی مه‌له‌ژینین.) [ف] آب کشیدن	هه‌له‌وارته: هه‌له‌ژیردراو، هه‌له‌ژارده. [ف] استثناء
هه‌له‌سه‌مانده‌وه: سه‌مانده‌وه، ره‌و پی‌کردن. [ف]	هه‌له‌لۆک: لانکه، بێشکه. [ف] گه‌واره
رم دادن	هه‌له‌لۆک: هه‌له‌لۆک
هه‌له‌سه‌مینه‌وه: سه‌مینه‌وه، ره‌و کردن. [ف] رم کردن	هه‌له‌لوم‌رج: بارودوخ. [ف] موقعیت
هه‌له‌سووک‌هوت: هه‌ستان و دانیشتن. (له‌گه‌ل چاک و خراب هه‌له‌سووک‌هوت ده‌کا.) [ف] نشست و برخاست	هه‌له‌لون: هه‌له‌لووکین، حه‌للو، چۆحه‌لین. [ف]
هه‌له‌ک: هه‌ناسه، پشوو. (هه‌لکی بریا.) [ف] نفس	الک‌دولک
هه‌له‌ک بریان: هه‌ناسه‌ی بران، بریتی له ماندوو بوونی زۆر. [ف] از نفس افتادن	هه‌له‌په‌له: په‌له و عه‌جه‌له، له‌ن، تالووک. (وه‌مه‌له‌په‌له‌وه‌لاه‌وه‌هاته‌وه.) [ف] عجله
هه‌له‌کردنه‌وه: () هه‌له‌ويزانن، ماشه‌ره‌به‌ن هه‌له‌کرپه‌وه و کردنی به‌گولوله. (ئه‌و ماشه‌ره‌به‌نم بر مه‌له‌که‌وه.) () دیسان هه‌له‌کردنه‌وه‌ی چرا و ... (چراکه مه‌له‌که‌وه تاریکه.) [ف] گلوله کردن	هه‌له‌که سه‌ما: (+) سه‌ما کردن و شادی و هه‌له‌به‌زدابه‌ن له خوشیان. (له خوشیان‌که‌وتبوونه مه‌له‌که سه‌ما.) [ف] رقص و پایکوبی و شادی
هه‌له‌لاق: جۆلانی، هه‌له‌ورتک، دیلانی، دنگلاف. [ف]	هه‌له‌یک مه‌لیک: هیچ و پوچ، سووک‌چرووک، سه‌لیته‌ی به‌ره‌للا و به‌ده‌ست هه‌مووک‌سه‌وه. (پیریزنه‌که‌ی مه‌لیک مه‌لیک / هه‌ر دوو لینگانته‌ه‌گرم پیک / هه‌ر دوو کونانته‌ه‌که‌م به‌بیک / میری به‌به سه‌لامه‌لیک «عه‌لی به‌رده‌شانی».) [ف]
هه‌له‌لۆرتک، دیلانی، دنگلاف. [ف]	روسپی هه‌رجایی
هه‌له‌لۆرتک، دیلانی، دنگلاف. [ف]	هه‌له‌وپه‌له: هه‌له و چه‌وتی له نووسین و کاردا (پیم خوشه هه‌له‌وپه‌له‌م بقو راست که‌نه‌وه.) [ف]
هه‌له‌لۆرتک، دیلانی، دنگلاف. [ف]	غلط، اشتباه

هه ننتن: کوتان، ده رزی وه شانندن. [ف] تزریق کردن

هه نجراو: شی کراوه، ریشال پیشال کراو. [ف] پارچه ریش ریش شده

هه ندهر: (+) (حاند، حاست، په نا) هه نتهش، حوزوور (نه هه نراوه ده سی شیعرم له هه ندهرتا گلهی ناوی/ سروشتی شاعیری وایه ده بی هه سستی نه هه نرابین «راوچی».) [ف] در برابر، نزدیک (حضور

هه ندهران: (+) ده رهتان، پینی ده رباز بوون له سهختی و خهفت. (له تاوانا هه ندهرانی نه بوو.)
حه چمان، ئارا و قارا. [ف] طاقت، راه گریز
هه ندهکی: لانی کهم. [ف] جزئی

هه نران: هه دادان، سرهوتن، (نه هه نراوه ده سی شیعرم له هه ندهرتا گلهی ناوی/ سروشتی شاعیری وایه ده بی ده سستی نه هه نرا بی.
«راوچی».) [ف] آرام گرفتن

هه ننگزان: (تی هالان، تی ورووکان؛) هارووژان، ورووژان. (منالهیل له مه یانه که هه ننگزان.) [ف]
دور چیزی گرفتن. (به هیجان آمدن

هه نگه ره شه: جوری که ههنگی باریک و دریژه رهنگی ره شه، شه مه تریکه. [ف] زنبور سیاه

هه نگه ژاله: (+) زهرگه ته، زهرده واله. [ف] موسه
هه نگه مه: هه را و هوریا، زه نازنه نا، هه للاو بگر.
(بوو به هه نگه مه یه که سه گ ساحه بی خوی نه ده ناسی.) [ف] جنجال و سرو صدا

هه نگیز: قهوه، هیز، وزه. [ف] نیرو
هه نگیزدان: قهوه لی دان، هیز لی دان. (هه نگیزی

هه ماس: له سه ره خو، هیمن، هیدی. [ف] آرام

هه مپیهر: شهریک. [ف] شریک

هه متهر: هه متی، دیسان، هه میسان، سه ره له نوو. [ف] دوباره

هه مدا: هاوته مه ن، هاوسال. [ف] همسال

هه مددهس: هه ره وهز، کار کردنی چه ند که س پیکه وه بو ته واو کردنی کاریک. (چوار مالین ده بینه هه مددهس و دروینهی هه ره چوار ماله که ته واو ده که یه.) [ف] همکاری کردن چند کس برای زود پایان دادن کارها

هه مریش: ئاوهل زاوا، هاوزاوا. [ف] باجناق

هه مزاغایی: ناوی تیره یه که له هوزی مامهش. [ف]
نام طایفه ای از ایل مامش

هه مکوپ: ده سه ته برا، هه قال، ره فیق، هاوپی. [ف]
دوست، رفیق

هه مل: فهرز، گریمان، دانان به گومان. (وا مه مل که یه هه نه بوو که.) [ف] فرضیه

هه من: قه مته ره، په تیکه ره شمالی له چوار لاهه پی قایم ده کری. (سه ری هه منه کان به وه مه یانه وه بیه سه ته.) [ف] طناب چادر و خیمه

هه مه کی: گشتی. [ف] کلی

هه ناروک: نارنجک، قومبه له. [ف] نارنجک

هه نارپهس: به هاناوه چوون، فریارپهس، فریای که سینک که وتن. [ف] فریادرس

هه ناسه کوپی: هه ناسه برکی، هاسکه هاسک. [ف]
نفس تنگی

هه ناسه رهش: به غیل، نه فس پیس، سه سوود، چاوپیس. [ف] حسود، بدنفوس

هه‌وه‌وه: ناوی مه‌لیکه. (هاته‌وه، هاته‌وه، ته‌یره‌که‌ی له‌که‌رمینی، به‌وته‌یره‌م ده‌لین هه‌وه‌وه/ ته‌ربالی خوی لیک‌ده‌داوه/ نیشت له‌مه‌زراکه‌ی یه‌کشه‌وه/ باز و پور پۆلیان به‌ستوه/ سه‌ر سه‌وزیکیان پێش‌ده‌وه «فولکور».) [ف] نام پرنده‌ی است

هه‌ویژ: هاوده‌نگ، هاوال، هاوده‌م. [ف] مونس، هه‌مدم

هه‌ویق: حه‌ویق، ته‌شق، په‌په‌پوچکه، به‌رزایی ئاسمان. [ف] اوج

هه‌ویل: له‌به‌رچاو، له‌به‌رده‌ست، (ده‌ستم گیرابوو به‌کارده‌وه، که‌شیش له‌هه‌ویلدا نه‌بوو بینیرم به‌دواتدا.) [ف] دست‌رسی

هه‌وینی نو مه‌نجه‌ل شیر: بریتی له‌زورزان و فیله‌باز، که‌سیک که‌ ناتوانی سه‌ر له‌کاری ده‌ره‌ینی. [ف] کنایه‌ از آدم مرموز

هه‌پشت: که‌له‌گا، سه‌ربزیو، یاخی، شه‌قی. (هه‌نده دانه‌ده‌میه‌و هه‌پشت بووکه.) [ف] یاغی

هه‌یفی: (+) هه‌زیا، هه‌ژدیها، هه‌ردیا. [ف] ازدها
هه‌یکه‌ل: ناوی خه‌ریته‌یه‌کی فه‌رشه. [ف] نام نقشه‌ی قالی است

هه‌یه: (+) سه‌ینگی دارینی خه‌سوته، سه‌ینگی په‌شمال. (خه‌وته‌یکیان هه‌لداوه چله‌یه‌ی بو دا‌کو‌تراره.) [ف] میخ چوبی

هه‌یال هه‌یال: ده‌ربه‌ده‌ر، ئاواره، ئاراکیل، ویل‌ویل. [ف] سرگردان

هه‌یدم گرتن: سه‌رسام بوون، هه‌په‌سان، واق ورم‌ان. (چاوی به‌و دیمه‌نه‌که‌وت هه‌تا ماوده‌یک

قو‌لیاندا و به‌دوای خویاندا رایان‌کیشتا.) [ف] قوت زدن

هه‌نوودان: تیف تیفه‌دان، ساف و سووف کردن. (ریشی وا هه‌نوو داوه‌کیچ بوو‌کسه‌واتی له‌ده‌کا.) [ف] کنایه‌ از تراشیدن ریش و آرایش زیاد

هه‌نی‌هه‌نی: هه‌لاهه‌لا، داوه‌شاو. [ف] له‌و از هه‌م پاشیده

هه‌نییه‌کۆله: شووتیی چکۆله و بی‌ئو، شووتیی دیمه‌کار. [ف] هندوانه‌ی دیمی

هه‌واکیش: خه‌فه‌نگ، ده‌ریجه‌یان کولاوکه‌ی چکۆله له‌مالدا بوئه‌وه‌ی هه‌وای پیندا بیته‌ژووری. [ف] هواکش

هه‌وال‌تیر: خه‌به‌رنیر، که‌سیک که‌هه‌وال و خه‌به‌ر بو‌گوفار و پۆژنامه و رادیو و تی‌فی کو ده‌کاته‌وه و به‌رینی ده‌کا. [ف] خبرنگار

هه‌وروه‌یل: هه‌ور و هه‌لا. [ف] ابری

هه‌وروساو: جوریک له‌چکه‌ی ژنانه (شه‌نی‌با کاتی له‌چکه‌ی هه‌وروساوی لاده‌دا، ده‌پۆی/له‌تاسه‌ی هه‌لمژینی بۆی و نه‌وشه‌ی په‌رچه‌می ئه‌شکم «ئه‌مین که‌ره‌یکلانی».) [ف] روسری ابروباد

هه‌ورین: برینگ، مه‌قه‌ستی مه‌ر به‌ینه‌وه. [ف] دو‌کار

هه‌وکه: هه‌نوکه، نه‌و، هه‌شتا. [ف] هه‌نۆز

هه‌وه‌جه: هه‌وجه، نیاز، ئاتاج، هه‌وج، [ف] احتیاج

هه‌وه‌نته: (+) به‌لاش، خو‌پایی، مفته. [ف] مفت، رایگان

هه‌وه‌نته‌خۆپ: مفته‌خۆپ. [ف] مفتخۆر

هیدیم کرتی، [ف] متحیر شدن

در خانه

هیرز: فریزوو، فرووزوو، فرس، گیایه کی
ههرزیه ریشه که ی زور دریزه و له نیو بیستان
و وینجه و ... دا دروی و وشکی دهکا، [ف] گیاه
هرز

هیرهق و نیله: یه رهق و نیله، هیله قرونیره، [ف]
خیش و یوغ

هیزار: شتیکی دهست دروی وهک کوچکه و
له چکه یه ژنان له ملی دهکن، زیاتر له نیو
عه شیردتی مەنگور بو جوانی له ملی دهکن.
سهیری کوردستانی چول کهم، یا ته می کوردستانی
دل/ داخی دووری تو بچیزم، یا خه می هیزار له
مل؛ «هیدی»، [ف] نوعی لچک دست باف

هیستوک: داکیر کراو، زدوت کراو، دهست
به سهردا کراو. (نیرله ند له لایه ن بریتانیاوه
هیستوک کرابوو، [ف] مستعمره

هیتی: ناسو، سوی، سو، [ف] افق

هیشخان: په سیو، خه لوه تی، کولین، [ف] پستو
هیشک بوون: (له بهر ترس جووله لی بران، (له
میودتا له جای خۆدم هیشک بیم،) : وشک
هه لکه ران، ژاکان، [ف] (از ترس خشک زدن؛)
خشکیدن

هیشک و برینگ: وشک و برینگ، ته واو وشک.
[ف] تمام خشک

هیشکه: (بریتی له ناژه لیک که نه زابینت و شیر
بدا، ویشکه، کون دو،) پاره ی خه وتوو له مالدا،
(چه نددت هیشکه له و سندووقه ناوه، [ف] حیوانی
که بچه نیاورده، ولی شیر می دهد؛) پول نقد

هیشک هه لاتن: (وشک بوونی گیا و گژ و دار
و گول، (داره کان له خورا هیشک هه لاتن،) : کز
بوون له بهر خه م و که سه ر، لاواز بوون.
(هینده می خه م خواردووه هیشک هه لاتووه، [ف])

پژمرده شدن: (لاغر و نحیف شدن
هیشک هه لکه ران: ویشک هه لاتن، ویشک
بوونه وه، [ف] هیشک هه لاتن

هیشک هه لیتان: (وشک کردن؛) خه مبار کردنی
که سیک و لاواز بوونی به و هویه وه، (هینده می
خه م پیداووه هیشکی هه لیتاووه، [ف]) خشکاندن؛)
اندوه گین کردن کسی

هیشکاتی: وشکانی، نیشکانی، [ف] خشکی
هیشکارۆ: بیابانی بی ناو، بیروون، [ف] کویر
هیشکاو: وشکاو، نیشکاو، (جوگه که هیشکاو ی
هات، [ف] خشکیدن

هیشکاوژ: تووی به وشکییه وه کراو به هیوای
باران، خه فتان، [ف] کاشتن قبل از باران
هیشکاوژ: [ف] هیشکاوژ

هیشکه بار: میوه ی وشک و کراو وهک گويز و
بادام و قه یسییه وشکه و میوژ و کشمیش و ...
[ف] خشکبار

هیشکه بهرد: وشکه چن، وشکه که لهک، دیواری
به بهرد هه لچندراوی بی قور، [ف] دیوار سنگی.

هیشکه بیر: وشکه بیر، چالاو یک که ته نیا
به هاران ناوی تیدایه و زوو وشک دهکات، [ف]
چاهی که تنها در فصل بهار آب دارد

هیشکه بیرۆ: وشکه بیرو، نه خوشییه کی پیسته

- به تۆقەن وشک دەبی و تویخ هەلەدەدا. [ف] قارچ
پوستی
هیشکه پلاو: برنجی که پونی تی نه کرابی، چلاو.
[ف] چلو
هیشکه چن: ④ هیشکه بهرد
هیشکه خپ: ④ هیشکه شیو
هیشکه داوه ت: هەلپەڕکی که ژنی تیدا نه بی،
هەلپەڕکی بی دۆ. [ف] رقص گروهی مردانه
هیشکه دۆ: ④ ویشکه دۆ
هیشکه پرن: (پرنه وهی موو له کهولی ئاژەل
بی نه وهی هەلالی لی درابی:) گالته جاری و
گەمە ی تەنافباز. [ف] چیدن کرک از پوست
حیوان: (دلقک بازی و سیرک
هیشکه پۆ:) یه کسمی فیره رهوت نه کراو،
یه کسمی نه گیراو. (جوانوره که یان هیشکه رویه
هیشته نه گیراو.) (چۆمیک که هاوینان وشک
دهکا. [ف] کره ی تعلیم ندیده:) رودخانه ای که
در تابستان می خشک
هیشکه پۆ: ریگای هەلەمووت و سهخت و
بهرده لان. راه سنگلاخ و ناهموار
هیشکه سال: سالی کهم باران، وشکه سال. [ف]
خشک سال
هیشکه سو: ویشکه سو، زهویی قه لشت قه لشت
و تینوو. [ف] زمین خشک ترک خورده.
هیشکه سو فی: خودا خوازی هیچ نه زان. وشکه
سو فی. [ف] زاهد ابله
هیشکه سه رما: سه رمای سهختی بی به فر و
باران. [ف] سرمای شدید بدون بارش
- هیشکه شیو: دۆل و شیوی بی ئاو، ویشکه
شیو، ویشکه خپ. [ف] ده ری بی آب
هیشکه که له ک: ④ هیشکه چن
هیشکه ل: چپ و چیلکه، لق و چلی وشک بۆ
سووتاندن، ئاوردوو، هیزنگ، ئیزنگ. [ف] هیزم،
هیمه
هیشکه مز: کریتی نهغد بۆ کریکار و رهنجبه ر و
شوان بی نه وهی نان و خوراکي پی بدری. (به
هیشکه مز شوانی گرتوو ره مه کان ده چیه وه
مالی خوی.) [ف] کارگر یا چوپانی که تنها مزد
خود را می گیرد و در خانه خود غذا می خورد
هیشکه وهرد: هیشکاو، هیشکاوس، وشکه
وهرد، وشکه کهند، ویشکه کینل، خهفتان. [ف]
کاشتن قبل از باران
هیشکه هه لوا: ④ ویشکه هه لوا
هيفرزه: قه ره بالغ، پرایي خه لک و هه را هه را.
قه ره بارغ. [ف] جنجال و هياهو
هيفه: یه خه، ییخه، پیسیر. [ف] یقه.
هیلانه له چاودا کردن: له بهرچاو لانه چوون و
زۆر بۆ هینان، بریتی له مزاحیم بوونی زۆر.
(نه مه تیوه به یینکه هیلانه ی له چاودا کردووین)
[ف] کنایه از مزاحمت زیاد
هیلکۆکه: تۆوی ژن. [ف] تخمک زن
هیلکه دۆ پین: مریشکیک که له کولانه که ی
خویدا هیلکه ناکا و له م لا و نه ولا هیلکه که ی
دهکا و خاوه نه که ی ناییینیه وه. [ف] مرغی که در
لانه ی خود تخم نمی گذارد
هیلکه گون: ④ یه لکه گون

هیلکه کەر: ریاپی باز، ماستاو کەر، تەشی رێس. [ف]	ملوین دەژی. [ف] ارزش
متملق	هیا بەخۆ: کەسیک کە بەخۆی دەنازی و
هیلوون: (+) قوولکە ی چاو. [ف] حدقه	پێی وایە هەموو کاریکی لە دەست دێ. [ف] کسی
هیلوین: هیلوون، هیلانە. [ف] آشیان	کە بەخود می بالد
هیلە: (+) نێلە، کلپە ی ئاور. [ف] زبانه ی آتش	هیاو براو: ناھۆمید بوو، ناھمی. (پەری زەر دە ی
هیلەت: حیلە، فیل، دەھۆ. [ف] حیلە، مکر	ھۆمینی راپەر و هیاو براوم من/ مەلی ئەستو
هیلە تباژ: فیلە باز، تەلە کە باز. [ف] حیلە گر	شکاوی جی شکارم یا رەسوولە لالا «راوچی».
هیلە ک: پەستە ک، جلیسقه. [ف] جلیقه	[ف] نو مید
هیلە کە: پەستە ک، فەرەنجی، هیلە گ. [ف] جلیقه	هیاو برین: (+) ناھۆمید کردن. [ف] نو مید کردن
نمدی	هیاوران: دامە زران، سەرھوتن، ئۆقرە گرتن.
هیلێ کە مەری: کە مەربەندی ناوەرستی گۆی	(ئەو ھەندە بزۆزن لە هیچ کوێیە ک ناھیاورین.) [ف]
زەوی. [ف] خط استوا	آرام گرتن
هیلێتک: هیلانە، لانە. [ف] آشیان	هیاورزە: (دەم ویشک بوون لە بەر تینویتی
هیلێنگە: داشقه، عارە بانە. [ف] گاری	زۆر، سیوشکە. (خەریکم لە تینووانا هیاورزە
هیمن: (+) نیوان، مەودا، بەین. [ف] میان، فاصله	دەبم: ؛ (قەرە بالغ، حەشامەتی زۆر. [ف]) عطش؛
هیتان: بۆ نرخ دەگوتری، شیان، ژیان. (ئەو	(جمعیت زیاد
ماشینە چەند ملوین دەھینن.)، (ئەو ماشینە چەند	هیاو ت: حەبەت، سام، ترس. [ف] هیبت

يارسان: مه زهه بى نه هلى هه ق. [ف] مذهب اهل حق

يازوق: يازوخ، حه يف، مخابن. [ف] دريغ

ياكه ند: ياقووت، به رد يكي به نرخه. [ف] ياقووت

يانجوز: خوش هه لكيشه

ياندوز: گياهه كه له تالوو ده چى. [ف] نام گياهى است

يانىگر: سه گى در، سه گيك كه په لامارى مروف دها و گازى لى ده گرى، بيگانه گر. [ف] سگ گازگير

ياهى: ناكام، كوتايى. [ف] پايان

يونجه: هاريه، كه لووه سمه، كرميكى سه وزه نوک ده خوا. [ف] كرم آفت نخود

يه خانگير: يه خه گير، ده ست به يه خه. (له سهر پرده كه يه خانگير بوون و به كه س ليك نه دبوونه وه). [ف] گريبان گير

يه خر مه: باقه، باغه، باوه شه گياى به ستر او. [ف] بسته گياه

يه زنه: جيژن، جه ژن. [ف] جشن

يه ستر: ئيستر، هيستر، قانتر. [ف] قاطر

يه سقان: ئيسقان، يه سك، سوقان، پيشه،

هه ستي، هه ستوو، ئيسك. [ف] استخوان

يه سير: (+) سنيوى، مندالى دايك مردوو. [ف] بچه مادر مرده

يه شوو: هيشوو، زهنگه ته، بؤل، تلوو ته گ. [ف] خوشه ي انگور

يه غنه: يه غنى، تايه گيا و گهنم، گيشه، قورى، قه لاته. [ف] توده ي انباشته شده ي علف و گندم درو شده

يه فا: هه ميشه، هه رى، دايمه. [ف] هميشه

يه فه: كات، وهخت. [ف] هنگام

يه فه ن: جوان، ده لال، به دهو. [ف] زيبا

يه كان ده ردوو: يه كه وه نه ردوو، كتوپر، ده موده ست، له ريوه. [ف] فوري

يه كانگير: يه كديگر، بيكه وه نووساو، تيكه ل يه ك بوون. (له و شوينه ي مهر دوى چومه كه يه كانگير

ده بن، نه و جوو ته بيكه وه يه كانگير بوون). [ف] به هم پيوستن

یه‌کدیگر: ④ یه‌کانگیر

یه‌که‌ونه‌دوو: یه‌که‌ونه‌ردوو، ده‌موده‌ست، خیرا،

یه‌کان‌ده‌ردوو. [ف] قوری

یه‌که‌ونه‌ردوو: ④ یه‌کان‌ده‌ردوو

یه‌کیه‌تی: ناوی هه‌لپه‌پکیه‌کی کوردییه. [ف] نام

یک رقص کردی.

یه‌لخی یه‌لخی: ویل‌ویل، هیال هیال، سه‌لت و

سپاده سوورانه‌وه. [ف] یله و سرگردان گشتن

یه‌لکه: هیلکه، هیک، خا. [ف] تخم پرنده

یه‌لکه‌که‌ر: مه‌راییه‌که‌ر، ریایی‌بان، ته‌شی‌ریس،

ماستاوکه‌ر. [ف] متملق

یه‌لکه‌گون: دوو خره‌که‌ی نینو گوندینی نیرینه،

خا. [ف] خایه

یه‌وه‌ره: دالگوشت، له‌پ، کز، پیوه‌له، لاواز. [ف]

لاغر

بیختیار: به‌سالاجوو، ئیختیار، زورهان،

پیره‌پیاو. (حاجی پیاویکی بیختیاره و زور به

ئه‌زمونه. [ف] سالخورده، مسن

یه‌که‌پوو بوونه‌وه: ددان سپی بوونه‌وه، شهرم

و شکو و جورمه‌ت له‌نیواندا نه‌مان و شه‌په

قسه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتر. (تازه‌وا یه‌که‌پوو

بوونه‌وه شهرم له‌یه‌کتر ناکه‌ن). [ف] در میان

نماندن احترام و دوستی

یه‌که‌ره‌ویلکه: باریکه‌له، له‌پ و لاواز، دالگوشت،

به‌له باریکه، (پیاویکی یه‌که‌ره‌ویلکه یه‌لووتی بگری

گیانی ده‌رده‌چی). [ف] لاغر

یه‌که‌مل: سه‌سه‌خت، که‌له‌ره‌ق، خیشه‌سه‌ر. [ف]

سرسخت، خیره‌سر

یه‌که‌ملی: که‌له‌ره‌قی، سه‌سه‌ختی، خیشه‌سه‌ری.

[ف] خیره‌سری، سرسختی

یه‌که‌له‌گوان: په‌ز یان بزنی که ته‌نیا گوانیکی

هه‌یه. [ف] بز یا گوسفندی که یک پستان دارد

یه‌که‌له‌گون: جوانه‌گایه‌ک که ته‌نیا هیلکه

گونیکی هه‌یه. [ف] گاو نری که یک خایه دارد

بەرھەمە بىلاوكر اوھكانى نووسەر:

۱. "تاپۇى وەر زىكى سەوز"، شىعر ۱۹۹۷ تەوريز
۲. "شەوھ زانى ئەستېرە يەك"، شىعر، ۲۰۰۰ تاران
۳. "مەرگە خەون"، شىعر، ۲۰۰۲ تاران
۴. "دىسان لەو شەقامانەوہ"، چىرۆكى بىژەن نەجدى (وەرگىپان) ۲۰۰۵ ھەوليز
۵. "تەپلى ئاور"، چىرۆكى بىيانى (وەرگىپان) ۲۰۰۵ ھەوليز
۶. "جىگاي بەتالى سلووج"، پۇمانى مەحمود دەولەت ئابادى (وەرگىپان)، ۲۰۰۶ ھەوليز
۷. "خۆرولاولاو"، شىعرى مىندالان ۲۰۰۶ بۇكان
۸. "يەگگرتن"، چىرۆكى مىندالان «قودسى قازى نور» (وەرگىپان)، ۲۰۰۶ ھەوليز
۹. "براىانى كارامازوف"، پۇمانى فىودور داستايفسكى، (وەرگىپان) ۲۰۰۷ ھەوليز

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

۱. "نارنجى فرىن" كوچىرۆك
۲. "خولياى نووسىن" كۆمەلە وتار (وەرگىپان)
۳. "تازىە بارانى بەيەل" پۇمانى غولامحوسىن ساعىدى، (وەرگىپان)

.....

سپاس بۇ كاك مەمەد ئەمىن شاسەنەم و مریەم شاسەنەم كە بۇ پیتچنى و
رىكوپىك كوردنى ئەم فەرھەنگە زۆریان زەحمەت كىشا، دلىام ئەگەر دل گەورەهى
و پۇحسووكىي ئەوان نەبوايە ئەم بەرھەمە پووناكىي نەدەدى.
ئەمىن گەردىگلانى